

Giới thiệu Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi

Editor: Thủy Tiên, sừu nhi

Hai lúa Tiêu Nhu cô còn chưa tận hưởng một ngày sinh hoạt phú hào thì đã chết đi.

Sau đó một cô gái khác đã đến trên người của cô.

Từ thời điểm này, bất kể những ai tiếp xúc với cô, hay người hại cô đều biến hóa long trời lở đất.

Ngày hôm nay, Tiêu Nhu vờn vai một cái, lười biếng nói "Ha, 008, chiến đấu với cặn bã đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Sống lại

Editor: Thủy Tiên.

"Tiêu Nhu, cô bây giờ đã biết là cô vĩnh viễn cũng không đầu lại với tôi chưa?" Một cô gái xinh đẹp nhìn thời thượng mỹ lệ từ trên cao nhìn xuống cô gái giống như con vịt xấu xí bẩn thỉu đang nằm thoi thóp trên mặt đất, trong mắt tất cả đều là khinh thường. "Coi như cô là Tiêu Cẩm Ninh chân chính thì như thế nào, cha mẹ của cô chỉ nhận tôi, mà cái người cùng cô hứa hôn từ lúc còn trong bụng mẹ Thừa Vũ Ca từ nhỏ người anh ấy thương yêu cũng chỉ là tôi, bây giờ người cùng anh ấy đính hôn cũng là tôi, cô chẳng qua chỉ là một con vịt xấu xí bị Tiêu gia ruồng bỏ mà thôi!"

"Đi chết đi, Tiêu Nhu!" Hung dữ trên mặt cô ta đều lộ ra ngoài, chân dùng sức hướng về phía cô gái đang nằm trên mặt đất, cắn răng nói, "Chỉ có khi cô chết, liền không có người có thể uy hiếp được địa vị của tôi thôi!"

Tiêu Nhu nằm dưới đất vốn đã là thoi thóp, bị cô ta cứ như vậy giẫm lên một cái, rất nhanh vùng vẫy hai cái liền không một tiếng động.

Lúc này có tiếng bước chân vội vã chạy tới, có người vội vàng hỏi, "Tìm thấy Tiêu Nhu rồi sao?"

Tiêu Cẩm Ninh vội vàng lòng ra chân, quỳ xuống lấy tay lau sạch máu trên cổ Tiêu Nhu, cất giọng lớn tiếng hô, "Người tới đây mau, Nhu Nhu ở chỗ này, cô ấy thật giống như bị thương rất nặng! Mọi người mau tới đây a!"

Thanh Phong Vi Phủ, trong phòng bệnh rộng lớn rèm cửa sổ màu trắng chính là đang theo gió nhảy múa, trong phòng bệnh lớn như vậy chỉ có một chiếc giường bệnh màu trắng, nằm trên giường bệnh là một cô gái sắc mặt tái nhợt, cô nằm im không có một cử động nào cũng không có tiếng động phát ra, nằm im như một người đã chết.

Bỗng nhiên cô gái ấy mở mắt, ánh mắt sắc bén quét bốn phía một cái, thẳng tắp ngồi dậy, cô nhìn cửa phòng bệnh đóng chặt, trên miệng nhếch lên một độ cong tà ác.

Cô vừa đi chân trần tới cạnh cửa sổ vừa nhìn phong cảnh bên ngoài bệnh viện, bên ngoài là một bãi cỏ xanh mướt, diện tích đặc biệt rộng, lại phóng tầm mắt ra ngoài bờ hồ, ừ, còn có một bác sĩ ăn mặc có chút cổ quái.

Cô một mực cho rằng bác sĩ rất đáng ghét.

Bỗng nhiên bên trong đầu cô đột ngột xuất hiện một loạt nhắc nhở???

Gợi ý của hệ thống: Thân phận: Tiêu Nhu

Tuổi tác: 23 tuổi

Tính cách: Hèn yếu

Vận mệnh: Bi thảm

Nhiệm vụ sơ cấp: Thích ứng thân phận.

Biểu tình cao lãnh trên mặt cô gái bởi vì nhiệm vụ đột ngột xuất hiện này đã không còn giữ được, cô Cmn mắng lên tiếng, "Choáng nha, 008 đã nói sẽ dẫn tôi bay mà! Đây là cái gì? Thích ứng thân phận? Chẳng lẽ bây giờ không phải là chạy vọt tới trước mặt người của Tiêu gia và ba ba ba vào mặt họ,

sau đó trở về báo thù cho tôi sao!"

Vì cô là con gái của tập đoàn Đế Quốc nên vốn là trải qua một cuộc sống sinh hoạt đặc biệt tiêu sái, nhưng là bởi vì bị một ít quyền tài sản đuổi giết, cô chết và hoàn toàn biến thành Tiêu Nhu, hơn nữa trong giấc mộng lại còn xuất hiện một cái hệ thống tự xưng là 008 nói có thể giúp cô báo thù, hơn nữa còn giúp cô thoát lại tất cả mị thứ thuộc về mình, cho nên cô chấp nhận cùng cái hệ thống này khóa lại.

Nhưng là, tại sao cô thật vất vả không ăn không uống giả bộ ngủ, trong hai ngày này cũng đã biết được tính năng của cái hệ thống này, vừa nghĩ tới bản thân sở hữu hệ thống này cũng có thể hung hãn đi bay một phen, nhưng là đây là cái gì? Thích ứng thân phận? Làm Tiêu Nhu? Cô thể nhưng là đại danh đình đình Đường Tịch a! Cmm, để cho chị đây giả bộ nhu nhược a!

Đường Tịch trong lúc lơ đãng cúi đầu liền nhìn thấy màu da của mình, ngay lập tức bạo phát nóng nảy, "Cmm, cái này, người da đen là ai!"

Ngay khi Đường Tịch mới vừa nói xong câu đó, trong đầu cô lại vang lên một trận âm thanh gợi ý của hệ thống.

[tặng kí chủ một món quà, đó là có nhiều da thịt khả ái hơn một chút, có hay không click thay?]

Đôi mắt to của Đường Tịch nháy nháy hai cái, trong lòng cười lạnh, khả ái hơn một chút? Nhiều da thịt hơn chút? Cô click thay, trong đầu nghĩ, "Dù sao có chút da thịt cũng hơn cái người da đen này là được a!"

Thấy da của mình từ màu đen từ từ biến thành màu sáng hơn lại béo mập béo mập hơn chút, ánh mắt Đường Tịch sáng lên, "Yo a, quả nhiên có chút tác dụng a!"

Sau đó lộ ra biểu tình dễ thương lượng, "008, chúng ta thương lượng cái chuyện này chứ, chúng ta trước tiên đi tới Đường gia đem mấy gia hỏa đã hại chết tôi thu thập, sau đó từ từ thích ứng thân phận có thể không?"

Âm thanh gợi ý của hệ thống vang lên lần nữa???

Trước mắt Đường Tịch bắn ra một màn ánh sáng, phía trên nhắc nhở cho cô đủ loại số liệu giá trị.

[kí chủ: Đường Tịch

Điểm kinh nghiệm EXP: 1/ 800

Giá trị võ lực 0/ 100

Giá trị trthể lực: 3/ 100

Giá trị nhan sắc: 1/ 100

Giá trị vóc người: 1/ 100

Giá trị mị lực: 0. 01/ 100

Giá trị báo thù: 0/ 100

Giá trị tài lực: 0/ 100

Giá trị vả mặt: 0/ 100

Trải qua tổng hợp kiểm tra báo cáo, kí chủ Đường Tịch không có bất kỳ điều kiện báo thù nào, mời kí chủ tiếp nhận nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ, tăng cao các hạng điểm kinh nghiệm EXP.]

[tiếp nhận nhiệm vụ sơ: Thích ứng với thân phận Tiêu Nhu, tăng lên các hạng điểm kinh nghiệm EXP.]

Đường Tịch một bên tiếp nhận điểm tổng hợp, một bên gào khóc nhỏ nước bọt, "Cơ hồ đều là không, cái này Tiêu Nhu rốt cuộc còn có cái thể mạnh gì?"

Cúi đầu nhìn vóc người mình, Đường Tịch thở dài, một điểm giá trị nhan sắc kia chắc hẳn là mới vừa rồi chính mình được hệ thống cho đổi lại da thịt khả ái, cho nên chỉ số mới đi lên hả??? Còn có vóc người giá trị??? Đường Tịch nhìn lấy vóc người Tiêu Nhu, cái này một lời khó nói hết, mím môi một cái, giá trị vóc người này hẳn là do dung mạo của cô ấy gây chứ??? Cái này gây nhất định chính là xương sườn cấp bậc a! Bình bản!

Đường Tịch tan vỡ nắm đầu của mình, lớn tiếng la ầm lên, "Yêu cầu bỏ qua cho a!"

Muốn cô đến năm nào tháng nào mới có thể trở về giá trị mị lực vô hạn của Đường Tịch a!

Trong một tháng kế tiếp bản thân Đường Tịch vô cùng thanh tịnh ở trong phòng bệnh trải qua cuộc sống nhàn nhã, gia đình tạm ổn của chính mình, thuận tiện quen thuộc một chút hoàn cảnh của bệnh viện, lúc không có chuyện gì làm liền ở trong bệnh viện đi bộ hai vòng, sau đó cô trước tiên cùng bệnh nhân bên trong bệnh viện làm quen một chút, lại cùng tiểu y tá thành bằng hữu, sau vẫn cùng bác sĩ đều được coi là bạn thân đây.

Đường Tịch buồn chán ngồi ở sân cỏ rộng rãi của bệnh viện than thở, bệnh viện này là bệnh viện tư nhân cao cấp của thành phố A, người nhà Tiêu gia mặc dù không muốn nhận lại cô, nhưng là đối với cô nói tóm lại vẫn là rất tốt, ít nhất không có chân chính ném cô đi không thèm quan tâm, mà là đem cô ném tới bệnh viện tư nhân cao cấp này.

"Tiểu Nhu, đang tắm nắng à?" Một nữ bệnh nhân mang cái khí chất cao quý ngồi trên xe lăn từ từ hướng Đường Tịch bên này đi qua đây cười cùng cô chào hỏi.

Đường Tịch hướng bà ngòn ngọt cười, "Đúng vậy, dì Kiều, dì cũng đi ra phơi nắng sao?"

"Đúng vậy, nghĩ đến bờ hồ đi một chút, nhưng là có chút xa, người giúp việc về nhà cầm quần áo, không đi được."

Đường Tịch đứng lên từ bãi cỏ, "Con đây đi đi qua, vừa vặn con bây giờ không việc gì, cũng đứng lúc đến bờ hồ hóng gió một chút."

"Vậy thì cảm ơn con." Dì Kiều vui vẻ đáp ứng nói.

"Không việc gì, không cần cảm ơn." Đường Tịch đẩy dì Kiều liền hướng về phía bờ hồ đi tới.

Lúc này một người y tá chạy tới, âm thanh vội vàng hô, "Tiểu Nhu Tiểu Nhu, người nhà cô đến rồi, cô nhanh trở về phòng bệnh một chuyến đi!"

Đường Tịch có chút điểm tiếc nuối nhìn dì Kiều một cái, "Dì Kiều, xem ra hôm nay hai chúng ta là ai cũng đều không thể đi tới bờ hồ giải sầu rồi."

Dì Kiều hiển hòa cười cười, trong mắt lại thoáng qua vẻ cô đơn, "Người nhà con tới thăm con là chuyện tốt, tới nơi này nằm viện, người trong nhà ai không phải là nhật lý vạn cơ, người nhà con có thể dành thời gian tới thăm con là chuyện tốt."

Lúc này một y tá khác mặt đỏ ửng hi hi khí dương dương chạy tới, "Dì Kiều! Con trai của dì tới thăm dì!"

Dì Kiều đang tịch mịch ánh mắt sáng lên, cô nhìn chung quanh, cuối cùng đưa ánh mắt xác định vị trí của một người đàn ông đang hướng về phía này này vừa đi tới.

Đường Tịch thuận theo ánh mắt dì Kiều nhìn qua, bỗng nhiên cả người cô ngẩn ra, người đàn ông thân cao từ 1m8 đến 1m9, tỷ lệ vóc người giống như mọi người hay nói - tỉ lệ vàng, vẻ phần ngũ quan, chính là tác phẩm nghệ thuật được thượng đế tỉ mỉ điêu khắc trong truyền thuyết.

Kiều Lương, đã lâu không gặp.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Người thăm bệnh

Editor: Thủy Tiên.

"Ha, Tiểu Nhu cô còn đang nhìn cái gì à?" Tiểu y tá tới kêu Tiêu Nhu đưa tay tại trước mặt Đường Tịch quơ quơ, thúc giục, "Nhanh lên một chút á..., bọn họ đều tới một hồi lâu, tôi khắp nơi tìm cô đã được một lúc, ngày khác lại nhìn, muốn nhìn Kiều tiên sinh thì ngay tại trên ti vi xem nha!"

Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, thấy dì Kiều dùng một loại ánh mắt vô cùng kỳ quái nhìn lấy cô, cô cười ha ha, "Dì Kiều, con của dì cũng quá tuần tú rồi!" Nói xong kéo tiểu y tá mới vừa tới gọi cô xoay người chạy.

Kiều Lương hướng về phía mẹ mình nơi này đi tới, thấy Đường Tịch mới vừa chạy tới, chân mày không tự chủ cau một cái, ngồi xuống trước mặt của mình đập kín tấm thảm trên đùi, ôn nhu hỏi, "Khá hơn chút nào không?"

Dì Kiều cười cầm tay của Kiều Lương gạt đầu, "Con bận rộn như vậy, thật ra thì có thể không cần qua đây, cũng không được bao lâu nữa mẹ liền xuất viện."

"Lần này con???" Kiều Lương bỗng nhiên yên lặng, nói tiếp, "Con sẽ ở lại chỗ này cùng mẹ hai ngày, qua mấy ngày con sẽ đi nước Mỹ một chuyến."

"Lại đi công tác sao?" Kiều a di hơi nhủ mảy, "Con không phải là mới vừa ra khỏi nhà một tháng trở lại sao, tại sao lại muốn ra khỏi nhà?"

"Có chút việc phải xử lý." Kiều Lương nói xong không lên tiếng nữa, rõ ràng cho thấy không muốn tiếp tục cái đề tài này.

Dì Kiều nhìn anh như vậy biết rõ mình coi như là muốn tiếp tục hỏi cái gì, đều không hỏi ra kết quả gì rồi, chỉ có thể chuyển đổi đề tài, "Mẹ mới vừa

muốn cùng cô bé Tiểu Nhu kia đi bờ hồ hóng gió một chút, không bằng con đẩy mẹ đi qua đi."

"Được."

Đường Tịch kéo tiểu y tá hướng về phía lầu bệnh viện chạy, vừa chạy Đường Tịch vừa hỏi tiểu y tá, "Ai tới thăm tôi?"

"Một quý phu nhân thật xinh đẹp." Tiểu y tá trả lời.

Đường Tịch cau mày, "Không có những người khác?"

"Còn có một cái tiểu thư thật xinh đẹp."

Đường Tịch đại khái đoán được là ai, cho nên cũng liền không nóng nảy, thả chậm bước chân cùng tiểu y tá câu được câu không nói chuyện phiếm, "Cô buổi trưa hôm nay ăn cái gì?"

"Tôi ăn thịt trâu kho tàu a!"

"Cmn, các người lại có thịt trâu kho tàu có thể ăn! Tôi cũng không có!"

Đường Tịch chậm rãi đi đến phòng bệnh rồi cho tiểu y tá nói tiếng bái bai mới đẩy cửa đi vào, mới vừa đẩy cửa đi vào một cái chính là một bầu trời toàn là lời chửi rủa liên bay tới, "Một bệnh nhân như mày chạy khắp bệnh viện cái gì! Mày còn ngại không đủ mặt mặt, còn chạy ra ngoài cho tao mất mặt phải không! Mày lại không thể để cho chúng ta tiết kiệm một chút thớt tim sao! Tới thăm mày nửa ngày cũng không tìm tới mày, mày biết trễ nãi một hồi này, tao có thể nói một cái hiệp ước sao!"

Đường Tịch thấy rõ ràng người kia là đang mắng cô, đây chính là bà mẹ có sự nghiệp như mặt trời ban trưa của Tiêu Nhu, Lâm Như.

Lâm Như đã từng là vương bài của giải trí Thịnh Đại, sau đó gả cho ông chủ của công ty giải trí Thịnh Đại, chính là tổng giám đốc tập đoàn của Tiêu thị, Tiêu Hoảng Nghi, sinh một gái một trai, bây giờ đã là tổng giám đốc của giải trí Thịnh Đại giải trí rồi.

Cũng chính bởi vì cô ở thương trường lăn lộn đã lâu, cho nên là dùng kim tiền để cân nhắc thân tình, mà bây giờ Tiêu Cẩm Ninh là một nữ diễn viên ở trong vòng giải trí quan trọng hàng đầu, ngược lại Tiêu Nhu chỉ là một con vịt xấu xí từ nông thôn tìm trở về mà thôi, cho nên Tiêu gia rất cuộc lựa chọn ai ở trong nhà làm thiên kim tiểu thư, liền vô cùng rõ ràng.

"Tao nói với mày mày không nghe thấy sao!" Lâm Như ngẩng đầu nhìn tới, vốn là muốn mắng Tiêu Nhu, nhưng là bỗng nhiên liền ngậm ngẫn, một tháng không thấy, da của cô so với lúc mới đến đó biến hóa khá hơn nhiều.

Thật ra thì ngay từ đầu khi bà biết năm đó bé nhầm đưa trẻ, trong lòng là đối với con gái ruột thịt của mình áy náy, cho nên hết toàn lực tìm con gái của mình, nhưng là cuối cùng tìm được kết quả lại là thất vọng, bà hi vọng cái người xấu xí đen đúa lại hèn nhát vô dụng đó, không phải là con của bọn họ, nhưng là DNA giám định lại không lừa được người???

"Nghe được." Đường Tịch mặt không có chút biểu tình trả lời, "Ngài không phải nói là ngài lúc nói chuyện tôi không thể chen miệng sao, tôi để cho ngài nói xong a."

Nói xong Đường Tịch nhìn Tiêu Cẩm Ninh đứng sau lưng Lâm Như dương dương đắc ý nhìn mình, thẳng hướng giường bệnh của chính mình đi tới ngồi xuống, lạnh giọng nói, "Xin lỗi, tôi trong phòng bệnh ngoại trừ một tấm giường bệnh ra, cái gì cũng không có,

Cho nên sẽ không mời các người ngồi."

Lâm Như kinh ngạc quay đầu nhìn lấy cô gái đang ngồi ở trên giường bệnh kia, đây là con gái ruột nhất gan như chuột thấy bà liền chỉ mong chuyển tới trong động kia sao? Vẫn là con gái ruột mà chính mình nhầm mất làm ngờ sao?

Tiêu Cẩm Ninh hơi nhú mày, rất nhanh vừa buông ra, không nghĩ tới một tháng không thấy, Tiêu Nhu lại ở trong bệnh viện đem da thịt dưỡng tốt, hơn nữa là gan cũng lớn không ít!

"Nhu Nhu, em như thế nào cùng mẹ nói chuyện như thế, mẹ cũng là quan tâm em, mẹ tới thăm em thấy em không có ở, lo lắng em đã xảy ra chuyện gì, cho nên nói chuyện ngữ khí mới nặng đi một tí, em không nên cùng mẹ nói chuyện như vậy." Tiêu Cẩm Ninh nhiệt độ uyển chuyển hiện thực nhìn lấy Tiêu Nhu, mỉm cười nói, "Hơn nữa, mẹ là có ý tới đón em trở về nhà đây."

Cô ta ngoài mặt là giúp Lâm Như giải thích, người khác nghe được, lại sẽ có vẻ Đường Tịch đặc biệt không hiểu chuyện, đặc biệt không lễ phép.

"Về nhà?" Đường Tịch cười khế, trong tròng mắt cô thoáng qua một tia ánh sáng lạnh lẽo, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Như, nhú mày, "Nếu như tôi nhớ không lầm, một tháng trước tôi đã bị Lâm tổng đuổi ra khỏi nhà."

"Tao tại sao đuổi mày ra ngoài, mày không biết sao!" Lâm Như nghe được Đường Tịch nói như vậy, nguyên bản trong lòng dâng lên một điểm mềm lòng ngay lập tức đã biến mất không thấy gì nữa, bà ta lạnh như băng nhìn lấy Đường Tịch, "Tiêu Nhu, con gái Lâm Như ta sinh ra, làm cái gì cũng sẽ không làm trộm cắp, mày trộm đồ vật của Cẩm Ninh mày còn lý luận thật sao?"

"Ha ha." Đường Tịch cười lạnh, bỗng nhiên nhìn về phía Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cẩm Ninh bị Đường Tịch nhìn có không yên lòng, cô vội vàng nói, "Mẹ có thể là con không cẩn thận rớt lại bên trong phòng Nhu Nhu, mẹ đừng trách Nhu Nhu, thân thể em ấy mới vừa khá một chút."

Lâm Như nghe Tiêu Cẩm Ninh đã nói như vậy mới không có tiếp tục nói nữa, nhưng là ánh mắt vẫn là trợn mắt nhìn Đường Tịch, Đường Tịch như thường không khách khí trừng trở về, sau đó lạnh giọng hạ lệnh trực khách, "Lâm tổng nếu cũng đã xem qua tôi, như vậy thì xin trở về đi, tôi có chút mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi rồi."

"Tiêu Nhu, mày là nghe không hiểu tao đang nói cái gì sao!" Lâm Như xem Đường Tịch một bộ không coi bà ta ra gì, lửa giận lập tức bị Đường Tịch đốt lên, bà ta hai bước đi lên, giờ tay lên liền hướng trên mặt Đường Tịch đánh tới.

Ngay tại giữa lúc ngàn cân treo sợi tóc Đường Tịch bỗng nhiên duỗi tay nắm chặt bàn tay Lâm Như đánh tới tay, lạnh lùng nói, "Lâm tổng, thật ngượng ngùng, tôi không là gì của bà, bà cũng không thể tùy tiện ra tay đánh người lung tung, nếu không, tôi có thể cáo bà có ý tổn thương."

"Tao là mẹ của mày!" Lâm Như vùng vẫy một hồi muốn từ trong tay Đường Tịch rút tay của mình về, nhưng là phát hiện tay của Đường Tịch sức lực lớn không là bình thường, bà ta lại nhất thời rút ra không trở lại, chỉ có thể tức giận nói, "Mày cái này nghịch tử, còn không buông tao ra!"

Đường Tịch như bà ta mong muốn buông bà ta ra, không thềm để ý chút nào nói, "Tôi thật giống như nhớ, Lâm tổng ngài nói qua, tôi cùng bà không có bất cứ quan hệ nào, cho nên bà ở chỗ này nhận thức con gái, có phải hay không nhận lầm?"

Lâm Như nắm chặt hai tay, khi đó thật sự là bà ta nói qua những lời này, bởi vì quá tức giận rồi, cũng quá thất vọng, không nghĩ tới con gái do Lâm Như bà sinh ra, lại là như vậy, không chỉ có đen đúa lại xấu xí giống như là một cái ăn mày nuôi dưỡng không tốt, hơn nữa cô lại còn trộm Cẩm Ninh giấy chuyển, người như vậy, căn bản cũng không xứng đáng làm con gái của Lâm Như bà, cho nên trong con tức giận bà ta đã để cho cô biến đi, nói cô và bà ta không có bất cứ quan hệ nào, còn để cho cô vĩnh viễn chớ kêu bà ta là mẹ, nhưng là bà ta thật không nghĩ tới cô cứ như vậy đi ra ngoài, sau đó sẽ không tìm được rồi, lại còn xảy ra chuyện???

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Vừa nói không hợp liền mở hận

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Đường Tịch nói như vậy, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, mặc dù bây giờ Tiêu Nhu lá gan là biến hóa lớn thêm không ít, nhưng là lại so với lúc trước càng chọc người ghét, chỉ cần nói một câu cơ hồ đều biết đem giận lửa của mẹ đốt nóng, trọng yếu hơn chính là, cô không muốn trở về Tiêu gia!

Mặc dù cô ta vô cùng không muốn cho Tiêu Nhu trở về Tiêu gia, nhưng là vai diễn vẫn phải diễn đủ, cô ta mau chóng tiến tới nắm lấy tay của Tiêu Nhu, nhu nhu nói, "Nhu Nhu, chị biết em đây là oán chị đang ở nhà trong chiếm đoạt lấy chỗ ngồi của em, nếu như em nguyện ý trở về nhà mà, chị lập tức dọn ra ngoài, chị sẽ rời đi khỏi Tiêu gia."

Lâm Như nghe cô ta nói như vậy lập tức cau mày, bắt mắt nhìn lấy Đường Tịch nói, "Cẩm Ninh, con đang nói gì! Con căn bản không có chiếm cứ chỗ ngồi của ai cả! Cho dù có người phải đi cũng không phải con đi!"

"Đúng vậy." Khóe miệng Đường Tịch nhẹ câu, tự tiểu phi tiểu nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh, "Lâm tổng nói đúng, cô mới là con gái của Tiêu gia, tôi không phải."

Ngược lại ở trong lòng Tiêu Hoảng Nghị cùng trong lòng Lâm Như chỉ có Tiêu Cẩm Ninh mới là xứng làm con gái nhà Tiêu gia bọn họ, mà cô, Đường Tịch căn bản khinh thường nhận thức người như vậy làm cha mẹ!

Chẳng qua là!

Đường Tịch ở trong lòng thờ dài, cô chẳng những có trí nhớ của Tiêu Nhu, bây giờ còn có thể cảm nhận được cái cảm giác đau thương vì không được cha mẹ ruột yêu thương kia của Tiêu Nhu! Trước kia Tiêu Nhu mặc dù nhất gan như chuột, nhưng mà trong lòng thật ra là vô cùng khát vọng lấy được tình thương yêu từ chính cha mẹ ruột của mình.

Trái tim của Đường Tịch bắt đầu gầy gù rồi, nói ra chính là nước đã đổ ra ngoài, khẳng định không có khả năng thu hồi lại a! Huống chi???

"Người đang nói bây giờ là gì đó!" Lâm Như nghe được Đường Tịch nói như vậy cũng nổi giận, thật ra thì bà ta cũng không phải là bởi vì Tiêu Nhu có ý tới, mà là bởi vì chủ tịch của tập đoàn Tiêu thị hôm nay muốn từ nước ngoài trở lại, mà lại nói rồi muốn nhìn thấy cháu gái ruột của mình, cho nên bà ta mới có ý tới đón Tiêu Nhu xuất viện, nếu như Tiêu Nhu không đi theo đi, cái ông già âm tình bất định đó, không biết lại muốn ồ ào xảy ra chuyện gì tới!

Nghĩ tới đây sắc mặt bà ta trầm hơn hai phần rồi, "Trên người chảy máu của Tiêu gia, chính là người của Tiêu gia! Mau đem quần áo thay, cùng ta về nhà!"

Đường Tịch nghe được Lâm Như nói như vậy lập tức đem trái tim đang treo lên để xuống, tiểu Nhu Nhu a, cô đừng lo lắng, tôi nhất định giúp cô có được yêu thương của cha mẹ a, đừng thương tâm đừng thương tâm!

"Không có quần áo." Đường Tịch mặt không cảm giác nói, "Tôi chỉ có bộ đồng phục bệnh nhân này."

Đường Tịch nói xong cảm giác mình quá đáng thương, cô thật sự chỉ có một bộ đồng phục bệnh nhân này, nhiều hơn một cái cũng không có!

Cô cũng còn khá là may mắn, bây giờ khí trời không lạnh, buổi tối cô có thể đem quần áo giặt sạch, sau đó tro lên ở trên cửa sổ, đồng phục bệnh nhân rất mỏng gió thổi trong một đêm là sáng ngày thứ hai cô lại có thể mặc.

Tiêu Cẩm Ninh nghe cô nói như vậy khoe miệng thoáng qua một nụ cười lạnh lùng, rất nhanh cô ta lại đau lòng nói, "Làm sao biết một bộ quần áo cũng không có chứ, đều tại chị một tháng này quá bận rộn, cũng chưa từng có tới thăm em, để cho em chịu khổ rồi, chị đây sẽ để cho phụ tá của chị đưa tới cho em mấy bộ quần áo."

Lâm Như nhìn chung quanh một lượt, nhìn lấy phòng bệnh trống trải chân mày bỗng nhiên nhíu chặt lên, bà ta một tháng trước tới qua một lần, lúc ấy cũng không cảm thấy có bất kỳ cái gì không ổn, nhưng là bây giờ bà ta lại cảm thấy, bà ta thật giống như làm có chút quá đáng, dù sao, Tiêu Nhu là con gái ruột của bà ta.

Đường Tịch không thèm để ý chút nào nhún vai một cái, "Không cần, tôi cứ như vậy liền có thể xuất viện."

"Mấy cứ như vậy xuất viện, còn thể thống gì, mày đây là cố ý phải không!" Lâm Như nghe Đường Tịch nói như vậy, áy náy trong lòng lập tức tiêu tan, tức giận tăng lên điên cuồng, "Mày đây là đang muốn tuyên cáo với thế giới, chúng ta ngược đãi mày thật sao?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Cặp mắt Đường Tịch lấp lánh thẳng tắp nhìn chăm chăm Lâm Như, cười lạnh nói, "Chính các người làm, lại không cho phép tôi nói à?"

"Nhu Nhu, em đừng cùng mẹ nói chuyện như vậy!" Tiêu Cẩm Ninh lại nhu nhu bắt đầu diễn trò.

Đường Tịch thấy sắc mặt Lâm Như trong lòng thật rất là muốn nói Tiêu Nhu vì người như vậy thương tâm không đáng, thấy Tiêu Cẩm Ninh thì càng chỉ mong tiến lên dùng dùng dùng cho cô ta mấy bàn tay, cô miễn cưỡng nhịn được tự mình động thủ xung động, trong lòng không ngừng trấn an chính mình, "Đường Tịch a, mày bây giờ nhưng là một điểm giá trị vô lực cũng không có chứ,

mày ngàn vạn lần chớ tùy tiện động thủ nha, động thủ mày liền thua, nhịn được,, nhất định phải nhịn được nha."

"Được, mày không muốn cùng tao trở về, vậy cũng chớ trở về!" Lâm Như nói xong xoay người rời đi.

Đường Tịch thấy Lâm Như đi ra ngoài, chân mày khẽ nhíu, nhìn cái người còn đang đứng tại chỗ - Tiêu Cẩm Ninh kia một cái, hạ lệnh trực khách, "Thế nào? Tiêu đại tiểu thư, tôi đây là đang làm đúng như ý nguyện của cô, cô còn không đi?"

Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh, "Tiêu Nhu, coi như mày còn có một chút tự biết mình, biết không đầu lại tao, trốn."

"Ha ha." Đường Tịch chợt đứng lên, ép tới gần Tiêu Cẩm Ninh, trầm giọng nói, "Trốn? Tiêu Cẩm Ninh cô nghĩ làm rồi, tôi không phải là trốn, mà là??? Chờ các người dùng kiểu tám người khiêng đến rước tôi trở về, cô giẫm đạp tôi một cước kia tôi nhưng nhớ rất rõ ràng đây."

Tiêu Cẩm Ninh chợt lui về sau một bước, cô ta buộc chính mình tỉnh táo lại, thâm trầm nhìn lấy Đường Tịch, "Tiêu Nhu, mày cho rằng là mày đem sự kiện kia nói cho cha mẹ nghe, cha mẹ có tin hay không?"

Đường Tịch cười nhẹ, cô đi tới trước mặt Tiêu Cẩm Ninh nhẹ giọng nói, "Ông nội tin tưởng là tốt a, cô nói xem nếu như ông nội tự mình đến đón tôi, tôi không cần thận đem chuyện xảy ra ngày đó, nói cho ông nghe, thế thì làm sao bây giờ?"

Tiêu Cẩm Ninh hai tay nắm chặt trợn mắt nhìn Đường Tịch, Tiêu Kiến Hùng trước kia còn là rất thương cô ta, nhưng là kể từ sau khi biết cô ta không phải là ruột thịt cốt nhục của Tiêu gia, thái độ đối với cô ta liền lãnh đạm rất nhiều, bất kể là cô ta làm gì, Tiêu Kiến Hùng cũng sẽ không muốn liếc nhìn cô ta một cái rồi!

Nếu quả như thật để cho Tiêu Kiến Hùng biết rõ mình thiếu chút nữa giết chết Tiêu Nhu, cô ta kia rất có thể cũng sẽ bị đuổi ra khỏi Tiêu gia, hơn nữa đến lúc đó cho dù có ba mẹ cho cô ta chỗ dựa, cô ta đều không thể tiếp tục tại Tiêu gia ở đi xuống!

"Mày dám!" Tiêu Cẩm Ninh cắn chặt hàm răng.

Đường Tịch thấy biểu tình của Tiêu Cẩm Ninh biết rõ mình đã đoán đúng, Tiêu lão gia từ trở về nước! Cho nên Lâm Như mới gấp như vậy đến đón mình!

Cô khẽ cười một tiếng, nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh, "Cô thử xem tôi có dám hay không rồi."

Nói xong kéo qua chăn trùm kín lên người, ngủ.

Chỉ cần Tiêu lão gia từ nước ngoài trở lại, cô liền không lo lắng bọn họ không tới đón cô trở về Tiêu gia.

Bịch, một tiếng tiếng đóng cửa truyền tới, Đường Tịch mím môi một cái, rù rì nói, "Thật là không có chút nào thực nữ."

Ngay vào lúc này trong đầu Đường Tịch lại vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống!

Trước mắt cô lại bắn ra màn sáng cửa sổ: [kí chủ: Đường Tịch đang cùng DTêu Cẩm Ninh, Lâm Như bên trong trận thần thương khẩu chiến chiến thắng, tăng lên đủ loại điểm kinh nghiệm EXP, trước mắt tổng hợp điểm kinh nghiệm EXP vì:

Điểm kinh nghiệm EXP: 15/ 800

Giá trị võ lực: 0/ 100

Giá trị thể lực: 10/ 100

Giá trị nhan sắc: 1/ 100

Giá trị vóc người: 1/ 100

Giá trị mị lực: 1/ 100

Giá trị báo thù: 0/ 100

Giá trị tài lực: 0/ 100

Giá trị vả mặt: 2/ 100 】

[bởi vì kí chủ Đường Tịch thành công giúp Tiêu Nhu vả mặt, hệ thống tặng một bộ đồng phục sơ cấp, có hay không click mặc vào? 】

Đường Tịch click thay đổi quần áo, cúi đầu nhìn một cái, mẹ cục! Thật sự có chức năng thay đổi quần áo!

Cô bị dọa sợ đến từ trên giường nhảy cồm lên, buột miệng mắng lên, "Cmm, 008, người đây là cái hệ thống gì a! Lại giúp ta thay quần áo!"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Trở về Tiêu gia

Editor: Thùy Tiên.

Bất quá để cho người vui mừng là của những thứ tổng hợp giá trị kia của cô đều ở tại tầng lên, xem ra mấy ngày nay cùng những người chung quanh đó làm quan hệ tốt đã chính là tăng lên giá trị mị lực của mình nha.

Đường Tịch đứng lên đi tới bên cửa sổ nhìn lấy bờ hồ có chút xa, lông mày nhíu chặt lại.

Ngay tại thời điểm cô đang ngẩn người, cánh cửa phòng bệnh của nàng cô bỗng nhiên bị đẩy ra, Lâm Như đi tới, trầm giọng nói, "Thủ tục xuất viện của mày đã làm xong rồi, cùng tao trở về." Thấy trên người Đường Tịch mặc quần áo, bà ta sầm mặt lại, "Mày là cố ý! Mày rõ ràng có quần áo, lại cứ càng muốn cùng tao đối nghịch phải không!"

Đường Tịch liếc nhìn một cái quần áo trên người mình, nhún vai đi ra ngoài, "Mới vừa quên mất dưới cái gối còn có một bộ quần áo."

"Tiêu Nhu, tao cho mày biết, mày sau khi trở về tốt nhất là an phận một chút cho tao, nếu như mày dám ở người trước mặt ông nói bậy bạ gì, tao sẽ không niệm tình nghĩa mẹ con với mày đâu đấy!" Lâm Như thấy Đường Tịch một điểm cũng không có coi chính mình ra gì, vừa tức vừa hận.

"Ồ." Đường Tịch không thèm để ý đáp ứng một tiếng, nói tiếp, "Tôi muốn đi nói lời từ biệt với các bệnh nhân chung phòng bệnh, các người ở cửa bệnh viện chờ tôi đi."

"Tiêu Nhu, mày có biết tao hơn một ngày bận rộn không!" Lâm Như nghe thấy Đường Tịch nói còn muốn đi cho những bệnh nhân khác nói lời từ biệt, cố nén nổi giận nói, "Cũng bởi vì chuyện này của mày tao đã đẩy hội nghị đầu tư điện ảnh vào buổi sáng nay, bây giờ mày còn có thời gian đi cùng những bệnh nhân kia nói lời từ biệt? Còn nữa mày có biết một cái thông báo của Cẩm Ninh một cái hợp đồng là bao nhiêu tiền không, nó là đầy xuống hợp đồng cùng tao cùng đi đón mày, mày có phải hay không cố ý muốn hành hạ chúng ta?"

Đường Tịch bước chân dừng lại, cô quay đầu thật sâu mà nhìn lấy Lâm Như, từng chữ từng câu nói, "Hoặc là các người trước tiên có thể đi."

"Tiêu Nhu!"

Đường Tịch căn bản không đem tiếng rống giận của bà ta đặt ở trong tai, bước nhanh đi xuống lầu, sau đó dọc theo đường đi cùng đi ngang qua bác sĩ y tá còn có bệnh nhân chào hỏi, mãi đến đến bờ hồ bệnh viện, cô thả chậm cước bộ của mình, nhìn lấy hai mẹ con đang ở ven hồ hóng gió, trong lòng cô bỗng thay đổi, có chút khẩn trương.

Đường Tịch cô, sống hai đời, vẫn là lần đầu tiên cảm thấy khẩn trương như vậy.

Lúc cô chết bởi vì quá đột nhiên, cơ hội xuất hiện sự khẩn trương trên mặt cũng không có, bây giờ lại biết đến cái cảm giác khẩn trương này.

Kiều Lương nhìn thấy cô gái đối diện đi tới, nhớ tới là bắt đầu là cùng với mẹ anh ở chung với nhau đứng ở bên trên sân cỏ, anh cúi đầu nhìn mẹ mình một cái, ôn nhu nói, "Hai người trò chuyện đi, con đi qua bên kia gọi điện thoại."

Đường Tịch thấy Kiều Lương xoay người rồi đi, bàn tay nắm chặt hơi hơi lỏng ra, cô hướng ánh nhìn của mình về phía đi Kiều cười một tiếng, sau đó đi tới, ở trước mặt đi Kiều ngồi xuống, "Dì, con tới à để nói từ biệt với dì, người nhà con tới đón con xuất viện."

Kiều Vũ Tân ánh mắt lóe lên một tia không thôi, gật đầu nói, "Xuất viện được, về sau không việc gì bận thì ra tới cùng dì tán gẫu một chút các loại."

Đường Tịch gật đầu, "Ừ, dì Kiều về sau chúng ta có cơ hội gặp lại sau." Nói xong đứng lên xoay người rồi đi.

Lúc này Kiều Lương một mực đang gọi điện thoại mới đi tới, nhìn bóng lưng của Đường Tịch, lông mày của anh nhíu chặt, "Tìm mẹ có chuyện gì?"

Kiều Vũ Tân còn đang nhìn bóng lưng của Đường Tịch, nghe Kiều Lương hỏi như vậy, cười nói, "Người nói Tiêu Nhu a, con bé đến nói với mẹ lời từ biệt, người nhà của con bé đến đón nó xuất viện."

Kiều Lương nghe gật đầu, đẩy Kiều Vũ Tân đi trở về, "Gió lớn rồi, trở về đi thôi."

Đường Tịch nguyên vốn cho là sau khi mình đi cùng đi Kiều nói lời từ biệt trở lại Lâm Như cùng Tiêu Cẩm Ninh khẳng định đã đi rồi, không nghĩ tới ở cửa bệnh viện lại thấy hai người còn ở nơi đó chờ, cô cười đi qua trực tiếp kéo ra cánh cửa chỗ ngồi phía sau ngồi lên "Đa tạ người bạn rộn như hai vị đã chờ tôi a, đi thôi."

Tiêu Cẩm Ninh thấy Đường Tịch một bộ thể hiện bộ dáng ta đây là Đại tiểu thư hai tay nắm thật chặt, Tiêu Nhu này không phải là bởi vì một tháng trong bệnh viện, liền thay đổi thành một người hoàn toàn khác đi!

Lâm Như sạm mặt lại chỗ ngồi xe, Tiêu Cẩm Ninh sau khi nhìn chỗ ngồi đã bị hai người ngồi, chỉ có thể ngồi ở chỗ ngồi kế bên tài xế, tài xế lái xe, Tiêu Cẩm Ninh bỗng nhiên xoay người lại nói với Đường Tịch, "Nhu Nhu, một hồi trở về cùng ông nội lúc nói chuyện ngàn vạn lần chớ tự do phóng khoáng, ông nội lão nhân gia ông ta lớn tuổi,

Không chịu nổi kích thích, nên vì lão nhân gia thân thể khỏe mạnh mà suy nghĩ."

Đường Tịch nhắm mắt dưỡng thần, làm bộ không nghe được cô ta đang nói gì.

Lâm Như nhìn cô một bộ lạnh nhạt, vừa giận hòa hoãn sinh, "Mày đây là thái độ gì! Cẩm Ninh nói với mày, mày không nghe được sao?"

Đường Tịch lười biếng mở mắt, dùng ngón út khều trừ trừ lỗ tai, tự tiểu phi tiểu nói, "Nếu như thanh âm của cô ta mà to giống như bà vậy, tôi khẳng định nghe được rồi."

"Tiêu Nhu, mày có phải hay không có ý cùng tao đối nghịch?"

"Có lỗi với.., tôi chỉ là trả lời vấn đề của bà mà thôi." Đường Tịch liếc nhìn Lâm Như một cái, "Nếu như tôi không trả lời vấn đề của bà bà đại khái lại nói tôi không thèm nhìn bà đi."

Cô là Đường Tịch, cô cho tới bây giờ cũng chưa từng phải xem qua sắc mặt của bất luận kẻ nào để sống, luôn luôn đều là người khác xem sắc mặt của cô để sinh hoạt, huống chi, Lâm Như mặc dù là mẹ ruột Tiêu Nhu, nhưng cũng là kẻ cầm đầu hại chết cô ấy, cô phải giúp Tiêu Nhu tìm về thân tình, nhưng là cũng sẽ không giống như Tiêu Nhu vứt bỏ tự ái đánh trên người bọn họ đi!

Cô muốn để cho chính bọn họ tìm đến trên người cô, chủ động đối tốt cô.

Đối với cô, nếu đã là người đối xử tốt, cô nguyện ý tiếp tục trở lại, nhưng đã là người đối xử với cô không tốt, cô vẫn như thường muốn tiếp tục trở lại. (Ed: Cười)

"Mẹ, mẹ đừng nóng giận, Nhu Nhu không hiểu chuyện, mẹ cũng đừng so đo với em ấy được không?" Tiêu Cẩm Ninh thấy Đường Tịch đem Lâm Như chọc đến bệnh tim đều muốn phát tác, hưng phấn trong lòng không dứt, trên mặt vẫn như cũ rất nhu hòa ở giữa làm người hòa giải.

Lâm Như trừng mắt nhìn Đường Tịch vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần một cái, lạnh lùng nói, "Nếu như nó lại được một nửa hiểu chuyện như Ninh Ninh con, mẹ liền không đến nổi tức giận như vậy!"

Đường Tịch tạm thời coi như chính mình không có nghe được, dọc theo đường đi hai mẹ con Tiêu Cẩm Ninh đều là bàn luận về phim mới cùng các hợp đồng người đại diện kế tiếp của Tiêu Cẩm Ninh, cũng hoàn toàn coi Đường Tịch là thành không khí, Đường Tịch cũng rơi vào thanh tịnh.

Đến Tiêu gia đại trạch Đường Tịch hơi nhíu mày, lái xe trực tiếp xuống xe mở cửa, liền lúc này một ông già ở chúng tinh phùng nguyệt * đang lúc hướng về phía cô bên này đi nhanh tới, kích động nhìn cô nói, "Cái này sẽ là cháu gái ruột của ta sao?"

(*) Sao vây quanh trăng

Hai anh em Tiêu Hoảng Nghị cùng Tiêu Hoảng Lịch đỡ Tiêu lão thái gia, Tiêu Hoảng Nghị lúc nhìn đến Tiêu Nhu giữa chân mày thoáng qua vẻ kinh ngạc, rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, gật đầu nói, "Đúng vậy đi, con bé chính là Tiêu Nhu."

Tiêu lão thái gia cười gật đầu, đối với Tiêu Nhu đưa tay, run run nói, "Tiểu Nhu, nhanh đi tới để cho ông nội nhìn một chút."

Đường Tịch thấy bộ dạng của Tiêu lão thái gia, trong lòng khóc lóc thấm thiết, gia gia của cô có phải hay không cũng đang chờ cô trở về? Nghĩ đến gia gia của mình Đường Tịch hốc mắt một chút liền đỏ, cô từng bước từng bước hướng Tiêu lão thái gia đi tới, từng chút một ôm lấy Tiêu lão thái gia, khóc thành tiếng, "Ông nội, con rất nhớ người."

Không biết người bây giờ trải qua có được hay không, có phải hay không đã nghe được tin Tịch Tịch qua đời?

Mọi người thấy cái phản ứng này của Đường Tịch, đều kinh nghi há miệng, lần đầu tiên gặp mặt, liền rất nhớ người? Rốt cuộc là ai dạy cô?

"Được được được, ông nội cũng nhớ cháu gái ruột của ta a." Tiêu lão thái gia vỗ lưng Tiêu Nhu, buông cô ra, nhìn thấy đáng vẻ gầy yếu của cô, không nhìn được thương tiếc, "Con ở bên ngoài là chịu khổ bao nhiêu? Lại gầy thành như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chú hai phải làm cha con

"Ba, đứng ở nơi này bên ngoài nói chuyện nhiều cũng không tiện, trước tiên đi vào trong nhà rồi hãy nói." Tiêu Hoảng Lịch mỉm cười nói, "Tiểu Nhu cũng vừa mới xuất viện, vẫn đứng như vậy thân thể khẳng định không chịu nổi."

"Tiểu Nhu bị bệnh?" Tiêu lão thái gia liền bắt được rồi trọng điểm, ánh mắt ông đục ngầu nhưng là ánh mắt sắc bén nhìn về phía con thứ hai của mình, hỏi, "Chuyện gì xảy ra?"

Tiêu Hoảng Nghị dùng sức trừng mắt Tiêu Hoảng Lịch một cái, vội vàng nói, "Ba, Tiểu Nhu vốn là từ nhỏ sống ở trên núi, dinh dưỡng theo không kịp, cho nên thân thể so sánh tương đối suy yếu, ngày đó chúng ta đi đón Tiêu Nhu con bé liền bị bệnh, cho nên mới đem con bé đưa đến được bệnh viện dưỡng bệnh."

Tiêu Hoảng Lịch cười lạnh một tiếng, đỡ Tiêu lão thái gia đi vào bên trong, thuận tiện còn nhìn hốc mắt đỏ bừng của Đường Tịch một cái, "Tiểu Nhu a, nếu như nhà con nơi này không có chỗ cho con ngủ, có thể đến nhà chú hai bên kia đi a, nhà chú hai không tính là rộng, nhưng ở được rồi, hơn nữa nhà chú hai không có đồ vật gì quý trọng, không sợ rơi."

Đây chính là đang châm chọc chuyện Tiêu Hoảng Nghị bọn họ lần trước bởi vì Tiêu Cẩm Ninh rơi đồ vật liền đem Tiêu Nhu đuổi ra khỏi nhà rồi.

Tiêu Cẩm Ninh mặt đỏ lên, không nhìn được hướng ánh mắt ghét oán nhìn Tiêu Hoảng Lịch một cái.

Tiêu lão thái gia nói thế nào cũng là đã từng là một người tinh ranh, lẫn lộn thương trường, nghe được lời này của Tiêu Hoảng Lịch nếu như vẫn không rõ chuyện gì xảy ra mà nói, ông liền sống uống đã nhiều năm như vậy, ông tức giận nắm chặt một chút quả trứng trên tay mình, trầm giọng nói, "Đi vào trong các người tốt nhất nói cho ta rõ!"

Đường Tịch đi tới đỡ Tiêu lão thái gia, đau lòng nói, "Ông nội người đừng tức giận, hẳn là bảo trì thật vui vẻ."

Lâm Như đã cùng Tiêu Hoảng Lịch không có sắc mặt tốt, Tiêu Hoảng Lịch hoàn toàn không thêm đề ý, nhìn vợ chồng nhà Tiêu Hoảng Nghị một cái, đỡ Tiêu lão thái gia trực tiếp tiến vào Tiêu gia.

Đường Tịch nhìn lấy tòa nhà này, là phong cách lâm viên của Tô Châu, rất mới mẻ, chỉ là thời điểm lúc trước khi cô đi du lịch loại phong cách này thấy quá nhiều, cho nên cũng không có nhiều lý kỳ, thẳng đỡ lão thái gia đến gian nhà chính, sau đó đứng ở bên người lão thái gia.

Những người khác ở hai bên ngồi xuống, Tiêu lão thái gia mới trầm giọng nói, "Nếu ta đã trở về, Tiểu Nhu cũng quay về rồi, chúng ta đây nên công khai thân phận của Tiểu Nhu cùng thân phận của Cẩm Ninh rồi, hai người bọn họ thân phận hẳn là đổi lại rồi, để cho Tiểu Nhu làm trở về làm tiểu thư chân chính của Tiêu gia!"

ĐTiêu Cẩm Ninh mặt trắng nhợt, quả nhưng lão đầu từ này sớm vừa muốn đem cô từ trong nhà đuổi đi!

Đường Tịch chân mày ung dung thần nhiên nhìn Tiêu lão thái gia một cái, xem ra sau này núi dựa trong nhà này của mình chính là gia gia a!

"Con không đồng ý!" Lâm Như xụ mặt nói, "Cẩm Ninh làm con gái của chúng con nhiều năm như vậy, làm sao có thể nói để cho nó đi liền sẽ để cho nó đi luôn đâu! Nếu như Cẩm Ninh phải đi, con cũng đi!"

Tiêu Hoảng Nghị cũng gật đầu nói, "Đúng vậy ba, Cẩm Ninh nhiều năm như vậy một mực như thế hiếu thuận, hơn nữa bởi vì Cẩm Ninh, công ty nhà của chúng ta cũng cao hơn một tầng, ba làm sao có thể nói ra như vậy đây! Cẩm Ninh con bé thế nhưng là con gái của con, con sẽ không để cho con bé rời đi Tiêu gia!"

"Ta không có nói để cho Cẩm Ninh rời đi cái nhà này, chẳng qua là để cho nó trở lại chỗ ngồi của mình!" Tiêu lão thái gia liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, trầm giọng nói, "Hơn nữa nhà chúng ta nhiều năm như vậy có một chút có lỗi với Cẩm Ninh sao? Các con nói như vậy, là không phải là đang nói lão gia tử ta bất cần nhân tình?"

"Ba, con không phải là ý đó!" Tiêu Hoảng Nghị nói, "Con chỉ là muốn liền trước mắt như vậy cũng tốt vô cùng, tự chúng ta biết Tiêu Nhu là con gái nhà chúng ta là tốt, cũng không cần công bố với bên ngoài đi."

Đường Tịch nhíu mày, nói cho cùng vẫn là không muốn thừa nhận mình có một đứa con gái hai lúa từ trong núi đi ra.

Lâm Như cũng gật đầu, "Đúng vậy, hơn nữa cứ như vậy liền công khai, có phải hay không đối với Cẩm Ninh quá không công bằng?"

"Vậy hai người cho rằng hai người làm như vậy, đối với Tiêu Nhu công bằng sao?" Tiêu Hoảng Lịch nhìn lấy vợ chồng Tiêu Hoảng Nghị cười lạnh nói, "Hai người chỉ nghĩ tới một nha đầu từ nhỏ đã lớn lên bên mình, vậy hai người có bao giờ nghĩ qua bởi vì cái nha đầu từ nhỏ ở bên cạnh hai người, mà con gái ruột phải lưu lạc bên ngoài không?"

Một kích trí mạng!

Tiêu Cẩm Ninh chợt ngừng đầu nhìn Tiêu Hoảng Lịch, ánh mắt lóe lên một tia hận ý, Tiêu Hoảng Lịch vui vẻ đón nhận hận ý của cô ta.

Nói tiếp, "Con đồng ý cách nói của ba, công khai thân phận Tiêu Nhu! Khôi phục thân phận tiểu thư Tiêu gia của con bé!"

"Chuyện nhà của ta, có đến lượt xen vào sao?" Lâm Như lớn tiếng quát đến, "Chú không nên đứng nói chuyện không đau eo! Chú nếu nghĩ muốn khôi phục thân phận của nó như vậy, vậy chú liền nhận nó làm con gái chú đi!"

Tay của Đường Tịch căng thẳng, khó trách thời đó Tiêu Nhu sẽ như vậy chạy ra ngoài, cha mẹ ruột của mình thấy chính mình chẳng những không cho mình một cái ôm, còn là về mặt ghét bỏ, ra cửa trọng thương, lời như vậy Tiêu Nhu nghe vào, nên sẽ rất đau lòng a.

Cũng còn khá, cô là Đường Tịch, căn bản không để ý tinh thần của vợ chồng Tiêu Hoảng Nghị.

Cảm nhận được trong lòng mình truyền tới cái kia một cỗ bi thương, Đường Tịch cố gắng chế trụ, Tiêu Nhu, đừng thương tâm rồi, người như vậy không xứng làm cha mẹ của cô, bọn họ không muốn nhận cô, cô cũng không cần được bọn họ công nhận.

Không biết có phải hay không là tự mình cáo úy lên hiệu quả, Đường Tịch quả nhiên cảm giác được thương cảm đột nhiên trào lên trong lòng đang chậm rãi tiêu tan.

"Nhận thì nhận!" Tiêu Hoảng Lịch xuy thanh nói, "Tôi Tiêu Hoảng Lịch bây giờ có ba con trai, vừa vặn thiếu một đứa con gái!"

"Chú!" Lâm Như vốn là muốn dùng câu nói kia đem Tiêu Hoảng Lịch chặn trở về, để cho cậu ta ngoan ngoãn im miệng, không nghĩ tới Tiêu Hoảng Lịch lại nhận lời rồi!

Tiêu Cẩm Ninh cũng kinh hãi, Tiêu Hoảng Lịch làm sao lại đáp ứng rồi!

Dĩ nhiên đồng thời khiếp sợ còn có vợ cùng ba con trai của Tiêu Hoảng Lịch, đồng dạng Tiêu lão thái gia, Đường Tịch cùng Tiêu Hoảng Nghị cũng đặc biệt khiếp sợ.

Chú hai, chú đây là định làm gì à? Chẳng lẽ chú không muốn làm chú hai con, mà là muốn làm cha con?

Đường Tịch lúc này mới đem ánh mắt đặt ở trên mặt Tiêu Hoảng Lịch, Tiêu Hoảng Lịch cùng Tiêu Hoảng Nghị bất đồng chính là, Tiêu Hoảng Lịch đường ranh mặc dù rõ ràng, nhưng là đường cong là rất nhu hòa, cùng cái chủng loại chèn ép kia của Tiêu Hoảng Nghị khác nhau, Tiêu Hoảng Lịch làm cho người ta một loại cảm giác nho nhã.

Không nghĩ tới người nhìn qua nho nhã như thế, lại sẽ làm ra chuyện kinh thiên động địa như thế a!

Tiêu lão thái gia bấm lấy quả trượng, trầm giọng nói, "Con đi theo còn định làm loạn cái gì!"

"Ba, con mỗi ngày loạn a, ngược lại chị dâu cùng anh cả không muốn nhận con gái ruột, con đây liền nhận a, ngược lại nuôi Tiêu Nhu không phải là cũng là Tiêu thị tập đoàn bỏ tiền hay sao." Tiêu Hoảng Lịch nói một điểm áp lực cũng không có.

Lúc này một mực không lên tiếng Tiêu Giản bỗng nhiên nói, "Chú hai, Tiểu Nhu thân là em gái của con, làm sao có thể làm phiền chú đây."

Đường Tịch nhìn Tiêu Giản một cái, rất nhanh lại cup mắt, đây chính là anh trai ruột thịt của Tiểu Nhu a, lần trước thật giống như chưa từng thấy.

"Ba, chuyện này cứ quyết định như vậy đi." Tiêu Hoàng Nghi nói, "Về phần Tiểu Nhu chúng con sẽ bồi thường thật tốt, nhưng là đối với bên ngoài liên lấy danh hiệu Tiểu Nhu dưỡng nữ chúng ta nhận bên ngoài, cha mẹ chết, chúng ta liền đón con bé trở về rồi, như thế nào đây?"

"Được a!" Tiêu Hoàng Lịch trực tiếp vỗ tay khen hay, "Anh cả anh thật lợi hại a, vì không muốn nhận Tiểu Nhu trở về, anh thậm chí ngay cả loại chuyện nguyên rủa chính mình chết cũng làm ra được đi."

Đường Tịch thiếu chút nữa không nhịn được cười ra tiếng, không nghĩ tới chú hai của Tiểu Nhu nhìn qua âm áp nho nhã, vẫn như thế sẽ nói trò cười a

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chú hai thật làm cha con

Mặt Lâm Như cùng Tiêu Hoàng Nghi tối sầm, Tiêu Cẩm Ninh ủy khuất nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch, là cha - chực khóc nói, "Chú hai, chú không thích con có thể trực tiếp nói cho con biết, con có thể đi, mong chú đừng nói những những lời kia sẽ làm tổn thương tình cảm anh em giữa ba con và chú "

"Quả nhiên Cẩm Ninh của anh cả và chị dâu giết người bằng áo bông a" Tiêu Hoàng Lịch cười lạnh một tiếng, nói tiếp, "Khó trách hai anh chị như thế không muốn nhận Tiểu Nhu về, đây quả thực quá biết nói chuyện!"

Đường Tịch kích động trong lòng, trong nhà này cuối cùng cũng còn có một người sáng suốt a!

Đường Tịch thuận theo ánh mắt nhìn sang quả nhiên thấy Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt càng khó coi rồi

Tiêu lão thái gia trầm mặc không nói gì, ba người con trai của Tiêu Hoàng Lịch cũng đứng ra kéo ba ba của mình, Tiêu Dao thấp giọng nói, "Ba, bớt tranh cãi một tí "

Tiêu Hoàng Lịch hắc một tiếng, nhìn con trai mình, "Bọn họ tự mình làm ra cái loại chuyện như vậy, ba nói còn không đúng à?"

Đường Tịch cũng không nhịn được muốn vỗ tay khen hay rồi, đây quả thực là sức chiến đấu mạnh mẽ a!

Đem hai vợ chồng Tiêu Hoàng Nghi cùng Tiêu Cẩm Ninh nói đến toàn bộ sắc mặt nói là xấu vẫn không tính đủ, Tiêu Hoàng Lịch nhìn lấy Tiêu lão thái gia nói, "Ba, con nói thật, anh cả và chị dâu nhẫn tâm bỏ được không muốn cốt nhục ruột thịt của mình, con cũng sẽ không nhẫn tâm như vậy bỏ đi được, để cho cháu gái ruột mình lưu lạc bên ngoài, cho nên liền công bố ra ngoài nói Tiểu Nhu là con gái ruột thịt của con đi!"

Thời điểm Tiêu Hoàng Lịch nói những lời này đem mấy chữ con gái ruột cắn đặc biệt nặng

"Đó là con gái tôi!" Tiêu Hoàng Nghi tức giận nói, "Tiêu Hoàng Lịch, chú đừng có khinh người quá đáng! Cái nhà này bây giờ còn chưa phải là chú làm chủ!"

"Yo, nếu là con gái của anh, vậy anh liền công khai chân tướng a!" Tiêu Hoàng Lịch cũng không cam chịu yếu thế, lập tức nói, "Vậy anh liền nói cho thế nhân, ban đầu là người khác bẻ nhảm lừa bịp, phượng hoàng chân chính lưu lạc bên ngoài a!"

"Tôi!!!"

"Được, chú muốn nhận nó làm con gái thật sao?" Lâm Như bỗng nhiên kéo lại Tiêu Hoàng Nghi, lạnh lùng nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch nói, "Vậy chú cứ nhận đi a! Chú phải thế nào nói nó là con gái ruột của chú? Con gái tự sinh?"

Đường Tịch chợt ngừng đầu nhìn về phía Lâm Như, Tiểu Nhu tại sao có thể có một người mẹ ruột như vậy?

Cảm nhận được ánh mắt Đường Tịch Lâm Như lạnh lùng nhìn cô một cái, sau đó dời ánh mắt sang chỗ khác, lại nhìn thấy Tiêu Hoàng Lịch vẫn còn chưa cps tiếp, xuy thanh hỏi, "Thế nào, không nói? Thật ra thì chú cùng lâm cũng là nói đùa thế mà thôi đi, tên nhà quê này, ai nguyện ý nhận à?"

Đường Tịch nắm chặt hai quả đấm đang muốn mở miệng, chợt thấy Tiêu Cẩm Ninh đối với cô lộ ra một nụ cười khinh miệt, cô vội vàng thu lên tính tình của mình, cúi đầu tiếp tục làm người xem

"Chị dâu, các người là thật không tính nhận Tiểu Nhu rồi sao?" Lúc này Tiêu Nhị phu nhân Dương Tĩnh Nhân đứng ở phía sau cùng một mực không nói gì bỗng nhiên ngừng đầu ôn nhu hỏi.

Tiêu Hoảng Nghị đứng ra lạnh giọng nói, "Chúng ta không có nói không nhận, chẳng qua là để cho nó lấy thân phận con gái nuôi ở nhà, cũng sẽ không ủy khuất nó. "

Tiêu lão thái gia lại dùng sức đập mạnh một chút quả trứng trong tay mình, tức giận nói, "Mày cái này cũng không nhận, khác nhau ở chỗ nào!"

"Đương nhiên là có khác nhau!" Lâm Như nói, "Nếu như không nhận mà nói, nó bây giờ còn đang là một tên ăn mày đen đúa ở trên núi rồi. "

"Nguyên bản cái người đáng ra phải làm ăn mày là ai?" Tiêu Hoảng Lịch cười lạnh một tiếng, tự tiểu phi tiểu liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, "Anh cả chị dâu không phải là hồ đồ chứ?"

"Chú!"

"Đủ rồi!" Tiêu Diễn lạnh lùng nói, "Ba mẹ, liền nói với bên ngoài Tiểu Nhu với Cẩm Ninh là chị em sinh đôi, nhiều năm trước bị người có ý ô mê đi, bây giờ mới tìm trở về đi "

Tiêu Hoảng Nghị nghe được đề nghị này ánh mắt sáng lên, như vậy Tiêu Cẩm Ninh có thể không cần rời đi Tiêu gia, Tiểu Nhu cũng danh chính ngôn thuận trở lại, cái chủ ý này rất không tồi

"Không được!" Tiêu Hoảng Nghị còn không kịp gạt đầu, Lâm Như lập tức bác bỏ, "Như vậy đối với Cẩm Ninh ảnh hưởng rất lớn, Cẩm Ninh trải qua thời gian ba năm mới thật không dễ dàng đi tới cái địa vị như bây giờ, chúng ta không thể như vậy đem con bé phá hủy!"

"Mẹ!" Tiêu Diễn lạnh như băng nhìn mẹ mình, trầm giọng nói, "Nếu cứ làm như mẹ nói vậy đối với tiểu Nhu quá không công bằng "

"Đúng vậy, mẹ hãy nghe anh trai đi, như vậy cũng là biện pháp tốt nhất rồi!" Tiêu Cẩm Ninh trong lòng thầm hận Tiêu Diễn ra chủ ý cù bấp, nhưng là trên mặt nhưng lại điềm đạm đáng yêu phụ họa nói, "Như vậy con cũng có thể không cần rời xa mẹ. "

"Con yên tâm, mẹ sẽ không để cho con rời đi mẹ" Lâm Như an ủi Tiêu Cẩm Ninh, "Nếu như con rời đi, mẹ cũng sẽ đi theo con rời đi "

"Ba" Dương Tĩnh Nhân nhàn nhàn âm thanh lại phá vỡ huyên não phòng khách, bà ôn nhu nói, "Nhà chúng con khát vọng có một người con gái giống như Tiểu Nhu vậy, xin ba hãy để cho Tiểu Nhu thành con gái của chúng con đi "

Đường Tịch thật sâu mà nhìn lấy Dương Tĩnh Nhân, người phụ nữ này không chỉ có người ôn nhu đẹp đẽ, còn như thể tri thức, trọng yếu hơn chính là, bà nói ra câu nói này ý là, không phải là bởi vì Tiểu Nhu không có ai muốn, nhà bọn họ mới thu nhận Tiểu Nhu, mà là bởi vì nhà bọn họ khát vọng muốn cô trở thành con gái bọn họ.

Tái tìm vốn trầm tĩnh của Đường Tịch, bỗng nhiên chảy vào một dòng nước ấm, bị bao vây thật sâu ở bên trong.

Nếu như nói trước đó một giây cô còn muốn đi vào trong nhà Tiêu Hoảng Nghị mà quậy phá náo loạn, thì bây giờ cô chỉ muốn đi vào trong nhà Tiêu Hoảng Lịch, hưởng thụ cái tình cảm ấm áp khó có được này.

"Ba, nếu như bọn họ đều đã nói như vậy, hãy để cho Tiểu Nhu nhận bọn họ làm cha mẹ đi." Tiêu Hoảng Nghị thấy củ khoai lang phỏng tay có người đón nhận, không kịp đợi nói.

Tiêu lão thái gia trầm mặc suy tính, bất kể là nhà của con cả hay là nhà của con thứ hai, đều là nhà của con trai ông, chẳng qua là không biết tâm tình của Tiểu Nhu bây giờ???

Tiêu lão thái gia quay đầu nhìn lấy Đường Tịch, trong mắt tràn đầy áy náy, âm thanh cũng khàn khàn rất nhiều, "Tiểu Nhu a, con xem???"

Đường Tịch ngẩng đầu nhìn biểu tình của tất cả mọi người, về mặt của bọn họ đều là khẩn cấp, đều khẩn cấp muốn cô lựa chọn vào nhà Tiêu Hoảng Lịch.

cô khẽ mỉm cười, hai bước đi tới ôm lấy Dương Tĩnh Nhân, mềm nhũn hô, "Mẹ "

Thanh âm của cô vừa mềm lại ngọt, căn bản không có giống như lúc ở bệnh viện cùng Lâm Như đối đầu gay gắt, Dương Tĩnh Nhân được cô gọi một tiếng như thế, tim ngay lập tức đã bị hòa tan, bà kích động liền với đáp ứng hai tiếng, "Ai ai, bé ngoan, bé ngoan của mẹ "

Lâm Như nhìn chăm chú Tiểu Nhu gọi người khác là mẹ, hai tay bóp chặt chẽ

Tiêu Hoảng Lịch rõ ràng cũng thật cao hứng, ông vỗ bả vai Tiểu Nhu một cái, ra vẻ không vui nói, "Công lao ba từ nãy giờ nói nhiều như vậy, con không thấy ta à?"

Đường Tịch cười một tiếng, mới vừa Tiêu Hoảng Lịch nói nhiều như vậy, ở ngoài mặt chính là đang ở cùng Tiêu Hoảng Nghị cạnh tranh, nhưng ẩn sâu trong đó chính là đang vì cô lấy lại công đạo, nói không làm rung động là giả, cô cười một tiếng, tiến lên ôm lấy Tiêu Hoảng Lịch, cũng ngọt ngào kêu một tiếng ba, "Ba, cảm ơn ba, là mọi người để cho con cảm nhận được tình cảm ấm áp "

"Nhà đầu gối, con vốn chính là con gái của Tiêu gia chúng ta." Tiêu Hoảng Lịch cười nói, "Hoan nghênh con về nhà về nhà "

Đường Tịch hốc mắt đỏ ửng, thật ra thì cô chính là khinh thường trở lại Tiêu gia, nhưng là thời khắc này, khinh thường trong lòng cô đã bị tình cảm ấm áp

tràn đầy trong lòng bao vây rồi.

Ba anh em Tiêu Dao Tam nhìn thấy một màn ân ái như thế, không nhịn cười được, Tiêu Dao nói, "Ba mẹ, hai người định không cho em gái chào hỏi chúng con một chút sao?"

"Gấp làm gì!" Tiêu Hoàng Lịch vô cùng khó chịu trừng mắt nhìn Tiêu Dao, kéo Đường Tịch nói, "Tiểu Nhu, đây là anh cả của con Tiêu Dao, đó là anh hai Tiêu Sái, còn người nữa là anh ba Tiêu Cảnh "

Anh em ba người một trước một sau tiến lên cho Tiêu Nhu một cái ôm, "Em gái, hoan nghênh về nhà a "

Tiêu Cảnh nói, "Lần này mẹ cuối cùng có thể bỏ trí phòng công chúa rồi nha. "

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bằng tốt nghiệp trung học loại một

"Công ty của con còn có việc, đi trước" Tiêu Diễn nắm chặt hai quả đấm hơi hơi buông ra, chào Tiêu lão thái gia một cái nói tiếp, "Chuẩn bị cho ông cùng tiểu Nhu bữa tiệc tổ chức ở tuần đầu, buổi tối con sẽ trực tiếp đi qua "

Nói xong cũng không quay đầu lại trực tiếp rời đi Tiêu gia đại trạch

Tiêu Cẩm Ninh nhìn thấy người nhà Tiêu Hoàng Lịch đối với Tiêu Nhu nhiệt tình như vậy, trong lòng khinh thường, đem một cái vệt con xấu xí làm thành bảo bối, một ngày nào đó các người sẽ hối hận.

"Vậy các người dự định giải thích thế nào cho truyền thông về chuyện tiểu Nhu là con gái ruột của các người?" Lúc này đến phiên Tiêu Hoàng Nghi làm khó dễ

Tiêu Hoàng Lịch giễu cợt, "Anh cả, nhà anh ở bờ biển sao, em không nhớ được anh lại đang ở bờ biển mua biệt thự đó nha. "

Lâm Như cau mày, "Chú nói cái này là ý gì!"

"Ý tứ chính là các người quá rộng đó a." Tiêu Hoàng Lịch không chút khách khí nói, "Em phải thế nào công khai chuyện con gái của em trở về đến bên cạnh em, vì sao lại còn phải báo cáo cho hai người?"

Nói xong dương dương đắc ý liếc nhìn Đường Tịch một cái, hướng cô nháy mắt một cái, "Đúng không, con gái bảo bối?"

Đường Tịch hướng về phía trước ngón cười, bình thường người nào giúp cô ngược cặn bã cô đều sẽ đối đãi rất lễ phép đấy!

"Tùy các người!" Lâm Như nói một câu trực tiếp lui về phía sau đứng một bước, cũng không nhìn Đường Tịch chút nào rồi, đại khái là cảm thấy nhìn đến sẽ phiền lòng.

Tiêu lão thái gia lúc này mới gật đầu, "Được rồi, tản đi đi "

Ngay vào lúc này Tiêu Cẩm Ninh bỗng nhiên mở miệng nói, "Ông nội, tôi nay chuẩn bị dạ tiệc hoan nghênh Nhu Nhu, đến lúc đó sẽ có rất nhiều danh viện thực nữ sẽ tới tham gia, con sẽ mang Nhu Nhu cùng mọi người làm quen một chút đi "

"Dừng lại!" Không đợi Tiêu lão thái gia mở miệng Tiêu Hoàng Lịch liền lập tức lên tiếng ngăn cản, ông liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, cười nói, "Cẩm Ninh con là đại minh tinh, bận rộn như vậy, nơi đó làm sao có thể làm phiền con dẫn con gái chú quen thuộc a, vợ của chú mỗi ngày nhận rồi cũng là không có chuyện gì làm, chú sẽ để cho vợ của chú mang là tốt, con a, thật tốt chụp diễn, thật tốt phần đầu chuyện của con, đừng để cho ba mẹ thân ái của con thất vọng a "

"Chú hai!!!" Tiêu Cẩm Ninh ủy khuất nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch, hốc mắt ửng đỏ, "Con là thật muốn cùng Nhu Nhu làm chị em tốt!"

"Ai nha" Tiêu Hoàng Lịch hé miệng, "Chú hai dĩ nhiên biết, chẳng qua là chú hai không thể để cho tiểu Nhu làm trẻ nãi công việc của con nha, hơn nữa các con những thứ này diễn trò chính là không được, một chút nước mắt liền đi ra, chú cũng không biết con là thật khóc hay là giả khóc!"

Phốc phốc!!!!

Đường Tịch một cái không nhịn được cười ra tiếng, cô ngừng đầu lên phát hiện cơ hồ ánh mắt của mọi người đều trên dừng trên người cô, cô xin lỗi cười khan hai tiếng, "Xin lỗi, bởi vì ba con nói trò cười buồn cười quá nhất thời không nhịn được "

Đường Tịch phát hiện chữ ba kêu quen miệng vẫn thật tốt gọi

Mặc dù trước kia cô sống hơn hai mươi năm liền không có nói qua chữ ba này, bây giờ nói lên, thật đúng là trôi chảy a!

Tiêu Cẩm Ninh cả mặt trướng hồng, cũng không dám phát tác, chỉ có thể nhu nhu nói, "Vậy thì phiền toái thím hai rồi "

Dương Tinh Nhân nhu nhu cười một tiếng, "Không phiền toái, Tiểu Nhu là con gái của ta, những thứ này đều là việc ta phải làm "

"Một cái nha đầu quê mùa đến cả trình độ học vấn trung học sơ cấp cũng không có, các người lại cứ làm như bảo bối "Lâm Như không nhận được, phúng dâm ra âm thanh, "Chẳng lẽ vì cạnh tranh quyền thừa kế sao?"

"Chị dâu chị nói cái này???"

Tiêu Cẩm Ninh không nhận được dương dương đắc ý nhìn lấy Đường Tịch, lại phát hiện Đường Tịch căn bản không có nhìn cô ta, chỉ có thể che giấu đi ánh mắt của mình, đứng ở một bên

Mà lúc này Đường Tịch bởi vì trong đầu lần nữa xuất hiện âm thanh gợi ý của hệ thống âm mà kẹt???

[gợi ý của hệ thống: Bởi vì kí chủ Đường Tịch thành công gia nhập đại gia đình Tiêu gia, hơn nữa loại bỏ khó khăn trở thành viên ngọc quý trên tay Tiêu, cho nên hệ thống đặc biệt tặng bằng tốt nghiệp, xin hỏi kí chủ có hay không click kiểm tra cũng sử dụng?]

Bằng tốt nghiệp?

Đường Tịch trong lòng ngàn vạn chỉ lao nhanh qua, sẽ không phải là cho nàng đưa một cái bằng tốt nghiệp đại học đến đây đi? Hệ thống thật trâu bò như vậy sao?

Đường Tịch làm bộ đánh một cái giống như muỗi kêu đến trên không trung, bấm vào kiểm tra kết quả, quả nhiên một quyển bằng tốt nghiệp xuất hiện tại trước mặt chính mình,

Nhưng là bằng tốt nghiệp trung học???

Cmm!

008 người đang cùng chị đây đùa giỡn hay sao?

Bằng tốt trung học loại một? Người cầm cái này cho chị đây để làm gì! Để làm gì!

Đây rốt cuộc là cái hệ thống từ đâu tới hãm người a! Như thế này mà??? Như thế bẫy cha!

[gợi ý của hệ thống: Xin hỏi kí chủ Đường Tịch có hay không sử dụng bằng tốt nghiệp trung học loại một?]

Mặc kệ nó, có một cái bằng tốt nghiệp trung học loại một dù sao cũng hơn không có, mạnh mẽ đi!

Đường Tịch lại đang chìm vô hạn trong tuyệt vọng click rồi sử dụng???

[gợi ý của hệ thống: Bằng tốt nghiệp của người đã ghi vào hệ thống giáo dục, toàn bộ mạng lưới liên minh quốc tế có thể tra xem sử dụng. Bằng tốt nghiệp đã bỏ vào trong túi đeo lưng của kí chủ]

Một cái bằng tốt nghiệp trung học loại một để làm gì a!

Đường Tịch lần nữa lâm vào vô tuyến trong tuyệt vọng, cô thế nào lại cảm giác mình bây giờ là bị cái hệ thống này hãm hại cơ chứ?

"Tiểu Nhu? Con đang suy nghĩ gì?" Dương Tinh Nhân thấy Đường Tịch lâm vào trong trầm mặc, một hồi trên mặt còn lộ ra cái loại này qua biểu tình tuyệt vọng, cho là cô bị Lâm Như câu nói kia thương tổn tới, dù sao??? Dù sao Lâm Như mới là của mẹ ruột của cô.

Đường Tịch a một tiếng phục hồi tinh thần lại, cô nha ah xong hai tiếng, nói, "Con mới vừa đang suy nghĩ về câu nói kia của Lâm đây, Lâm tổng nói con là một cái nha đầu nha quê đến bằng tốt nghiệp trung học loại một cũng không có???"

Dương Tinh Nhân vội vàng an ủi cô, "Tiểu Nhu không sợ, chúng ta bây giờ không có trình độ học vấn, chúng ta còn có thể bắt đầu học lại từ đầu!"

"Không đúng" Đường Tịch liếc nhìn Dương Tinh Nhân một cái, trên người chính mình mờ trong chốc lát, ánh mắt sáng lên, móc ra một vật, "Con rõ ràng có bằng tốt nghiệp trung học loại một nha. "

Mọi người trở mắt nhìn nhau, Tiêu lão thái gia cũng có chút nghi hoặc nhìn Đường Tịch

Chỉ có Dương Tinh Nhân vui mừng gật đầu một cái, "Đúng, chúng ta có thể trực tiếp lên cao trung "

"Không có kiến thức! Mất thể diện!" Lâm Như bỏ lại hai câu trực tiếp rồi đi gian nhà chính.

Tiêu Hoàng Nghi cũng lắc đầu liếc nhìn Đường Tịch một cái, xoay người đi theo rồi đi, Tiêu Cẩm Ninh cũng đi theo rồi đi

Chờ bọn họ rồi đi Tiêu Hoàng Lịch mới cười ha ha lên tiếng, đi tới sờ tóc của Đường Tịch một cái cười nói, "Tiểu Nhu a, làm trông rất đẹp, và mặt chính là như vậy, không hổ là con gái của Tiêu Hoàng Lịch ta nha!"

Đường Tịch hướng Tiêu Hoàng Lịch nháy mắt một cái, dùng âm thanh chỉ có hai người bọn họ mới có thể nghe được nói một tiếng, "Cha dạy thật tốt!"

"Ha ha ha ha!!!" Bên trong phòng khách lưu lại một chuỗi tiếng cười của Tiêu Hoàng Lịch tiếng cười

Ba anh em nhà Tiêu Dao liếc nhau một cái, dùng ánh mắt trao đổi một chút, "Cái này, em gái thật giống như so với lần trước gặp mặt không giống nhau lắm a "

"Chẳng lẽ lần trước là che dấu tính cách thật sự của mình?" Tiêu Cảnh thấp giọng nói, "Hoặc là bởi vì lần trước là lần đầu tiên đến, không thích ứng?"

Tiêu Dao lắc đầu, "Không giống a, em xem thời điểm con bé đối mặt với người nhà của bác, liền mặt không biểu tình, mà nói đều không nói một câu "

"Hoàng Lịch a, con dự định nói thế nào về chuyện Tiểu Nhu con gái của con?" Tiêu lão thái gia không có để ý bọn họ đang nói gì, cũng không để ý con trai lớn một nhà rồi đi, nếu con thứ hai đã quyết định nhận cháu gái của mình rồi, như thế ông chỉ cần cùng con thứ hai hỏi liên có thể

Tiêu Hoàng Lịch cười, "Ba, ba không nhớ rõ à? Năm đó chị dâu cùng Tĩnh Nhân là đồng thời có bầu đứa nhỏ, sau đó Tĩnh Nhân bởi vì bị kinh sợ hù dọa sinh non rồi, sinh ra con gái là một cái tử thai, bây giờ vừa vặn, Tiểu Nhu tới bổ sung vào tiệc nuôi nhiều năm của chúng con, chúng con liền đối với bên ngoài tuyên bố Tiểu Nhu nhiều năm trước bị kẻ thù mang đi, bây giờ chúng con mới thật vất vả tìm được con gái của chúng con. "

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Vô tình gặp được sao?

Tiêu lão thái gia gật đầu, "Đúng vậy, như vậy cũng cho Tiểu Nhu một cái lý do danh chính ngôn thuận. "

"Chẳng qua là không biết như vậy có phải hay không ủy khuất Tiểu Nhu?" Dương Tĩnh Nhân kéo tay của Đường Tịch ôn nhu hỏi

Đường Tịch mỉm cười nói, "Mẹ, nói ủy khuất gì đây, con vốn chính là con gái của mẹ, con bây giờ trở về đến rồi "

Chuyện Đường Tịch nhận vợ chồng Tiêu Hoàng Lịch cứ như vậy quyết định, kết cục này mặc dù không phải là kết cục mà Tiêu lão thái gia muốn thấy, nhưng trước mắt cũng là kết cục tốt nhất rồi.

Bởi vì Tiêu lão gia tử già rồi thân thể không được, cho nên là thường xuyên ở tại nước Đức, cái này bỗng nhiên trở lại hoàn toàn là bởi vì quan hệ của Tiểu Nhu, cho nên buổi tối hoan nghênh dạ tiệc người của Tiêu gia là nhất định mỗi người đều phải tham gia

Chuyện của Đường Tịch cũng không thể trì hoãn, cho nên cũng muốn tiện thể buổi tối trong bữa tiệc công bố cùng người khác, Tiêu Hoàng Lịch để cho ba anh em Tiêu Dao thật sớm đi qua chuẩn bị, sau đó để cho Dương Tĩnh Nhân mang theo Đường Tịch đi chuẩn bị lễ phục mà tối hôm nay tham gia dạ tiệc phải mặc, mình thì đẩy Tiêu lão thái gia trực tiếp đi qua chỗ tổ chức bữa tiệc.

Tài xế đem Dương Tĩnh Nhân cùng Đường Tịch dẫn tới hội sở, Dương Tĩnh Nhân thấy Đường Tịch đứng ở cửa hội sở cửa không đi vào, cho là cô là khản trương, cười tiến lên an ủi năng, "Chớ khản trương, có mẹ ở đây. "

"Mẹ, cảm ơn mẹ." Đường Tịch nhìn lấy Dương Tĩnh Nhân, đưa tay kéo tay bà thấp giọng nói, "Cảm ơn mẹ hôm nay đứng ra, để cho con không đến nỗi ở trước mặt những người đó quẫn bách "

"Con rất rất ủy khuất phải không?" Dương Tĩnh Nhân nhìn lấy Đường Tịch, "Ba và mẹ ruột của con đối với con như vậy, con rất ủy khuất phải không?"

Đường Tịch lắc đầu, "Không, không có gì đáng để con ủy khuất "

Dương Tĩnh Nhân cho là cô đang ra vẻ kiên cường, đau lòng nói, "Đứa bé ngoan, đừng thương tâm, về sau tất cả rồi cũng sẽ tốt thôi "

"Đúng vậy, tất cả rồi cũng sẽ tốt thôi" Đường Tịch gật đầu, trên mặt mang theo kiên định, khẳng định hết thảy đều rồi cũng sẽ tốt thôi

Cô cũng sẽ có một ngày nào đó trở lại bên cạnh ông nội.

Bởi vì thân phận của Tiểu Nhu thật sự là quá!!! Bình tĩnh rồi, cho nên Dương Tĩnh Nhân lựa chọn cho cô là một bộ lễ phục màu trắng, nhưng là bởi vì vóc người Tiểu Nhu nhìn qua giống như là một đứa bé 11 tuổi không có phát dục hoàn toàn, ăn mặc lễ phục như vậy nhìn qua liền có chút hoàn toàn xa rồi.

Cô ăn mặc như vậy, cộng thêm mặt cô chỉ lớn chừng bàn tay, nhìn qua thấy thế nào thế nào không được tự nhiên, Đường Tịch hướng về phía gương đem mình che một lần, Dương Tinh Nhân cũng đi tới, bà rất rõ ràng cũng không hài lòng Đường Tịch mặc bộ lễ phục này, "Nếu không chúng ta chọn lại bộ khác?"

Đường Tịch gật đầu, "Con tới xem một chút "

Lúc này một nhà thiết kế người nước ngoài đi tới, ông ta giữ lại sóng vai, kén chọn liếc nhìn Đường Tịch một cái, nhú mày nhìn về phía Dương Tinh Nhân, dùng tiếng Anh nói, "Dương phu nhân, có lẽ mang vị này bạn nhỏ đến khu quần áo trẻ em nhìn một chút?"

Thời điểm Đường Tịch nghe được mấy chữ bạn nhỏ cùng khu quần áo trẻ em, ánh mắt chợt tròn to! Mẹ cộc! Quá làm nhục người đi! Mặc dù!!! Đường Tịch cúi đầu nhìn một cái, sắc mặt đau thương thêm hai phần rồi, mặc dù vóc người của cô đích thực là vóc người của học sinh tiểu học, nhưng là ông ta không cảm thấy nói như vậy với một người thật sự là quá làm nhục người sao!

Dương Tinh Nhân sắc mặt cũng rõ ràng là không tốt, mặt bà trầm xuống, mới vừa định nói, Đường Tịch bỗng nhiên kéo lại Dương Tinh Nhân, nhìn về phía cái nhà thiết kế ngoại quốc đó, dùng toàn bộ tiêu chuẩn tiếng Anh cùng cái nhà thiết kế đó nói chuyện, "Quần áo trẻ em? Thái độ đối với khách hàng của ông chính là như vậy sao? Còn không phải là bởi vì tôi đối với ông mà nói khiêu chiến độ khó quá lớn, cho nên ông không có nắm chắc thay đổi tôi?"

Dương Tinh Nhân khiếp sợ nhìn lấy Đường Tịch, cô làm sao biết Anh ngữ lưu loát như thế!

Bà mới vừa còn tưởng rằng cái nhà thiết kế đó nói Tiêu Nhu không có nghe hiểu, bây giờ Tiêu Nhu lại lưu loát Anh ngữ như thế!

Đường Tịch thật giống như cũng cảm nhận được Dương Tinh Nhân khiếp sợ, ở trước mặt nhà thiết kế đang ngăn người trong nháy mắt dùng tiếng Trung nói với Dương Tinh Nhân một câu, "Hồi học trung học con rất ưa thích Anh ngữ "

Nói cái đề tài này, Đường Tịch đột nhiên cảm giác được, thật ra thì cô mặc lễ phục ở trên người Tiêu Nhu chính là cho Tiêu Nhu mở phần mềm hack rồi được không???

Nơi đó còn cần gì hệ thống à???

Một hệ thống nào đó bị kí chủ ghét bỏ qua.

Lặng lẽ lau một giọt lệ.

Thật ra thì nó tìm được một kí chủ ngu bực như vậy cũng rất là nhức đầu được không!

Thình thoảng còn phải bị ghét bỏ một cái

Ngay vào lúc này trước mắt Đường Tịch lại vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống.

[gợi ý của hệ thống: Bởi vì kí chủ hoàn thành nhiệm vụ khiến người khác nhìn với cặp mắt khác xưa, hệ thống đặc biệt tặng một cái gói quà lớn, xin hỏi kí chủ có muốn kiểm tra hay không]

Đường Tịch sửng sò, cái hệ thống đáng chết, xin hỏi người có dám xuất hiện ở dưới con mắt người khác hay không!

Đường Tịch giơ tay lên làm bộ dụi mắt click rồi kiểm tra.

Nhưng là ngay ở giây tiếp theo Đường Tịch cả người đều dừng lại, thi thể của cô không có bị tìm tới, cho nên ông nội còn không biết tin cô đã chết! Hôn nữa!!! Đường gia đối với bên ngoài phong bế tin tức cô mất tích.

Thấy cái bóng lưng già nua đó, trái tim của Đường Tịch không nhịn được căng thẳng, lăm bắm lên tiếng, "Ông nội!"

"Tiêu Nhu con nói cái gì?"

Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, lắc đầu một cái, "Không việc gì" nói xong ngẩng đầu nhìn cái nhà thiết kế ngoại quốc đó, nhú mày hỏi, "Không biết ông là có hay không có linh cảm? Còn nói chắc ngài cũng không có kỳ danh, hữu danh vô thực?"

"Chờ một chút." Nhà thiết kế nói xong chậm rãi xoay người đi vào bên trong.

Lúc này cửa của hội sợ bị người khác đẩy ra, rất nhanh thì tiến vào vài người, trong đó có một người còn là người quen

Tiêu Cẩm Ninh gấp hai mẹ con cô, trên mặt thoảng qua vẻ kinh ngạc, sau đó cười đi tới cùng Dương Tinh Nhân chào hỏi, "Thím hai, hai người cũng tới bên này trang điểm ă."

Dương Tinh Nhân ôn nhu cười một tiếng, "Đúng vậy." Sau đó, cũng không có sau đó, bà không nói thêm gì.

Đường Tịch cũng không nói chuyện

Tiêu Cẩm Ninh trên mặt thoáng qua về lúng túng, cô liếc nhìn mấy nữ sinh bên kia một cái, thấp giọng nói, "Nếu thím hai và Nhu Nhu ở bên này trang điểm, con liền không quấy rầy hai người nữa, con cùng mấy người tỷ muội cũng dự định ở bên này làm tóc "

Dương Tĩnh Nhân gật đầu, "Đi thôi "

Tổng cộng nói bốn chữ

Nhưng là bốn chữ này lại lộ ra vô cùng xa cách

Tiêu Cẩm Ninh nắm hai tay xoay người rời đi, nếu như nói Lâm Như là một nữ cường nhân cũng có tiếng nói ở thành phố A, đó cũng chỉ là một người không có chút bối cảnh nào từ một nhân viên quần từng bước từng bước bò lên mà thôi, mà Dương Tĩnh Nhân nhưng thật ra là danh viện thực nữ chân chính tại thành phố A, từ nhỏ đã là sinh hoạt ở xã hội thượng lưu!

Hơn nữa cháu phía bên ngoại của Dương Tĩnh Nhân bây giờ mới ba mươi tuổi, cũng đã là Đại tá, ở trên thương trường không có một chút bối cảnh là hoàn toàn không thể tồn tại được, giống như tập đoàn Tiêu thị, nếu như không phải là bối cảnh nhà mẹ đẻ của Dương Tĩnh Nhân ở nơi đó chống giữ, ngay từ lúc mấy năm trước liền bị người phá đổ rồi đi!

Nhưng là vợ chồng Dương Tĩnh Nhân thế mà xưa nay không hề hỏi nhiều về việc của tập đoàn Tiêu thị, ngay cả ba con trai của bọn họ, đều không có một người ở trong Tiêu thị tập đoàn làm việc.

Đây cũng là lí do tại sao, Tiêu Hoàng Nghi thường xuyên ở trước mặt Tiêu Hoàng Lịch không góc đầu lên được.

Bởi vì coi như Tiêu Hoàng Nghi mới là tổng giám đốc tập đoàn Tiêu thị, nhưng là, lại phải dựa vào bối cảnh của Tiêu Hoàng Lịch!

Đáng chết, cô ta lúc trước bất kể thế nào lấy lòng hai vợ chồng Tiêu Hoàng Lịch, hai người luôn là nhân nhạ, nhưng là bọn họ lại đối với cái đứa hai lứa ở bên ngoài sinh sống nhiều năm tốt như vậy!

Thật là đáng chết!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Ma pháp vấy công chúa

Tiêu Cẩm Ninh đi tới trước mặt chỗ mấy người chị em của cô ta đang ngồi, lập tức có người lấy lòng tiến lên hỏi, "Cẩm Ninh, đó là thím hai của cậu sao? Khí chất thật tốt nha, cái nha đầu cùng ở bên cạnh bà ấy kia là ai à?"

Tiêu Cẩm Ninh nghe được người trước mặt nói nửa câu kia sắc mặt cũng khỏe, thời điểm nghe nửa câu phía sau ánh mắt lóe lên một tia hung ác, nhưng là chỉ là một cái thoáng qua, cô ta thấp giọng nói, "Đây là ta con gái nhỏ của chú hai và thím hai tớ đã mất tích nhiều năm, trước đây không lâu mới vừa tìm tới???"

"Con gái nhỏ bị mất tích?" Bỗng nhiên một người nữ thấp giọng nói, "Nghe nói một tháng trước Tiêu gia cá người có một cái con gái tư sinh tìm tới cửa, bởi vì trộm thứ gì bị đuổi ra khỏi nhà, đây chẳng lẽ chính là con gái tư sinh của chú hai cậu ở bên ngoài sao?"

Con gái tư sinh?

Tiêu Cẩm Ninh ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, đúng vậy, nếu như cho Tiêu Nhu đội lên cái danh con gái tư sinh, cô nhìn xem cô ta về sau còn làm như thế nào ngẩng đầu lên!

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng là trên mặt cô ta thoáng qua vẻ lo lắng, cô ta gấp giọng nói, "Các người nói những gì đó a, chú hai tớ mới không phải người như vậy, các người chó nói, cẩn thận thím hai tớ nghe được thương tâm "

Quả nhiên những người đó ánh mắt chợt liền sáng, bắt đầu thấp giọng thảo luận đến, "Xem ra chính là thật rồi hả?"

Tiêu Cẩm Ninh cau mày, hướng phòng trang điểm đi tới, có chút tức giận nói, "Tớ nói hết rồi các người chó nói bậy bạ, làm hỏng danh tiếng Tiêu gia, lại nói, tối nay nhà chú hai tớ bọn họ liền muốn mở kỷ giả hội công khai thân phận của Tiêu Nhu rồi "

"Chú hai cậu quá không biết xấu hổ đi!" Một người nữ sinh chính nghĩa lẫm nhẫm nói, "Thím hai cậu cũng đồng ý sao?"

"Làm sao có thể không đồng ý đây" một người nữ sinh khác nói, "Dù sao ba người con trai của bọn họ đều lớn như vậy, hơn nữa Dương gia là người nào a, chắc chắn sẽ không để cho con gái của mình lưu lại một điểm nhơ nào!"

"Ai nha, các người đều đừng thảo luận rồi!" Tiêu Cẩm Ninh trên mặt nói như vậy, trong lòng lại cười ra tiếng, Tiêu Nhu, xem đi, tao sẽ để cho mày hỏi

hận vì trở về, cho dù có những người đó che chở mây thì như thế nào, mây vĩnh viễn cũng không lên được xã hội thượng lưu!

Mà bên Đường Tịch sau một hồi cùng nhà thiết kế người ngoại quốc đó nói rõ ràng cả rồi, rất nhanh nhà thiết kế kia cầm một chiếc váy công chúa xinh đẹp, hơn nữa chiếc váy đặc biệt nhỏ, ông ta nhìn lấy Đường Tịch mỉm cười nói, "Tiểu công chúa đáng yêu, thử một chút xem bộ váy làm tôi đặc ý nhất này như thế nào?"

Cái váy này vốn là ông định sau này sẽ đưa cho con gái mình, xem ra bây giờ phải cho cô gái nhỏ này mặc rồi.

Đường Tịch nhìn lấy chiếc váy công chúa mà ông ta đang bung trên tay, khoe mắt co quắp một chút, đây không phải là quần áo trẻ con dành cho cho các em nhỏ mặc thì là cái gì?

Dương Tinh Nhân sắc mặt cũng không khá hơn bao nhiêu, mặc dù cái váy này xác thực rất đẹp mắt, nhưng là cái này nhìn qua hoàn toàn chính là quần áo trẻ em a!

Nhìn ra Đường Tịch cùng Dương Tinh Nhân rõ ràng cho thấy là đang hiểu lầm, thợ trang điểm vội vàng giải thích, "Tôi nghĩ hai người đang hiểu lầm rồi, cái váy công chúa này mặc dù cứ như vậy nhìn qua là rất khả ái, nhưng là mặc lên người cảm giác khẳng định không giống nhau, chỉ cần cô ấy mặc nó vào, cô ấy chính cô công chúa duy nhất trên cái thế giới này. "

Đường Tịch nghe trong lòng hơi động, cô nhủ mây nhìn lấy nhà thiết kế, hỏi, "Ông chắc chắn sao?"

"Dĩ nhiên, đối với thiết kế của tôi tôi tin tưởng vô cùng" nhà thiết kế đặc ý nói, "Mặc dù vóc người của cô cũng không khá lắm, nhưng tôi là hoàn toàn có lòng tin kia, nó sẽ làm cho cô biến thành một cô gái khác "

Mà bên kia bởi vì Tiêu Cẩm Ninh bị những bằng hữu kia của cô ta "Tra hỏi" xuống, Tiêu Cẩm Ninh "buột miệng" nói ra hoàn cảnh cuộc sống trước kia của Đường Tịch, còn thuận tiện "không cần thận" đem chuyện Tiêu Nhu trộm giấy chuyển của cô ta nói ra ngoài một chút, liền khiến cho những danh viện kia phì nhổ.

"Ông trời của ta a, tại sao còn có thể có người vô liêm sỉ như thế, lại là trộm giấy chuyển của cậu!"

"Đúng vậy đúng vậy, hơn nữa trộm lại còn không dám thừa nhận "

"Đã bị bắt bao rồi, đều đuổi ra khỏi nhà, lại còn dám trở lại!"

"Thứ người như vậy quá không biết xấu hổ đi! Lão thái gia của Tiêu gia các người là nghĩ như thế nào! Loại này cháu gái nếu là tớ, tớ chắc chắn sẽ không nhận, cũng không ngại mất mặt a!"

Tiêu Cẩm Ninh nhu nhu nói, "Có thể là bởi vì ông nội lớn tuổi,

Cho nên không đành lòng để cho huyết mạch của Tiêu lưu lạc bên ngoài đi "

"Đích xác là già rồi, hơn nữa còn là lão hồ đồ, loại huyết mạch này có đưa tớ cũng không muốn, đi ra bên ngoài đều là điểm nhơ!"

Quan điểm của cô nữ sinh này cùng với quan điểm lúc đó của Lâm Như không hện mà hợp.

"Các người cũng đừng nói như vậy, Tiêu Nhu mới từ trong núi đi ra, có lẽ là chưa từng thấy qua thế giới bên ngoài, mới sẽ làm ra chuyện như vậy " Tiêu Cẩm Ninh vô cùng hài lòng với những phản ứng của mấy người đó, nhưng là mới bằng này làm sao đủ, cô ta còn phải làm một người có tri thức hiểu lễ nghĩa thâm minh đại nghĩa danh môn khuê tú!

(Ed: Mình thấy một Ninh Tuyết Lạc phiên bản Tiêu Cẩm Ninh. Kì nhưng nhớ CTVY quá đi huhu.)

Một người đáng đáp mang theo một điểm khác nghiệt nói, "Cũng là do trong lòng cậu quá tốt (Ed: chắc tốt), cô ta đều trộm đồ đạc của cậu rồi cậu còn giúp cô ta nói tốt, loại người như vậy cậu tốt nhất là đề phòng một chút mới được, nói không chừng một ngày kia liền hại cậu!"

Tiêu Cẩm Ninh ra vẻ kinh ngạc nói, "Cũng sẽ không đi, xem bộ dáng kia của Tiêu Nhu, cũng không giống như là sẽ làm ra chuyện gì hại người a "

"Biết người biết mặt nhưng không biết lòng, cậu a, cẩn thận là hơn "

"Đúng rồi, tối nay yên hội, cái tên nhà quê kia không phải là nhân vật chính chứ?" Bỗng nhiên một cô gái hỏi

Tiêu Cẩm Ninh mỉm cười gật đầu, "Mặc dù nói là vì ông nội cử hành dạ tiệc, nhưng thật ra là vì Tiêu Nhu, trong nhà đối với Tiêu Nhu là vô cùng coi trọng đây "

Lập tức có âm thanh khinh thường vang lên, "Coi trọng? Hừ, muốn mất thể diện mới biết!"

Bên này Đường Tịch quả nhiên đổi lại cái váy công chúa kia, cô còn vốn cho là mình mặc vào bộ quần áo trẻ em đẹp mắt này sẽ là đặc biệt không thuận mắt, nhưng khi nhìn đến mình trong gương, cô không khỏi sửng sò, thật đúng là dị thường hài hòa a!

Tiêu Nhu bởi vì từ nhỏ lớn lên ở trong núi da thịt rất đen, hơn nữa bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ thân thể rất là không tốt, nguyên bản nhìn qua là một

cô gái đại xấu xí, vẻ bề ngoài cùng tuổi tác nhìn qua so với tuổi thật lớn thêm không ít, nhưng là bởi vì cô đổi lại được 008 cho nhiều da thịt một chút và cho khả ái hơn một chút, lại soi gương liền so với tuổi thật trẻ hơn chừng mấy tuổi, nhìn qua thật vẫn giống như là một học sinh trung học phát dục không hoàn toàn, cộng thêm có da có thịt lại khả ái mặc bộ này phi thường hợp, nhìn lấy hình dáng tiểu công chúa trong gương kia, Đường Tịch quay đầu nhìn người thiết kế kia một cái, cười nói, "Ông thành công, tôi rất hài lòng với chiếc váy công chúa này."

Dương Tinh Nhân cũng rất hài lòng với chiếc váy trên người Đường Tịch này, với là rất hài lòng đối với nhà thiết kế nói, "OK, mời ông nhánh chóng làm cho con bé một kiểu tóc đi, chúng tôi không có nhiều thời gian "

"Kiểu tóc của cô ấy tôi đã sớm nghĩ xong." Nhà thiết kế nói trực tiếp tiến lên, tay không cho Đường Tịch bắt một cái hình dáng, sau đó dùng mấy cái cài cố định lại, nhìn lấy tiểu công chúa bên trong, ông cười, "OK, đại công cáo thành, tiểu công chúa mê người. "

Đường Tịch nhìn lấy người ở bên trong gương, mặc dù không rõ lộ về gì đặc biệt, nhưng cô phát hiện, ngũ quan của Tiểu Nhu, thật rất tinh xảo, thậm chí cùng cô trước kia giống nhau đến mấy phần.

Dương Tinh Nhân mỉm cười, "Mẹ cũng không muốn để cho con cứ như vậy xuất hiện ở trong yến hội rồi "

Đường Tịch nhướn mày, "Tại sao ạ?"

"Sợ hãi mẹ ruột con hồi hận, sau đó đem con đoạt lại đi a "

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Chức năng tô điểm hoàn mỹ

Bởi vì lễ phục vô cùng khoa trương, Đường Tịch cùng Dương tinh Nhân thương lượng một chút, nói mình tới bữa tiệc sau đó mới thay lễ phục, cứ ăn mặc như vậy quá mức làm người khác chú ý, Dương Tinh Nhân suy nghĩ một chút cảm thấy cô nói có đạo lý, cũng đồng ý đến quán bữa tiệc mới thay quần áo.

Đường Tịch đổi về quần áo lúc trước của, lúc cô đi ra nhà thiết kế đã đem đồng phục gói kỹ cho cô, Dương Tinh Nhân cũng đã trả tiền chò ở nơi đó cô, Đường Tịch đi tới nắm lấy tay của Dương Tinh Nhân cười nói, "Đi thôi mẹ "

Lúc này có một người bạn của Tiêu Cẩm Ninh đi từ phòng rửa tay trở lại thấy Đường Tịch như vậy kẻ cạnh Dương Tinh Nhân, bật cười một tiếng, phi nhỏ nói, "Không biết xấu hổ!"

Mặt Dương Tinh Nhân trầm xuống, Đường Tịch vội vàng kéo bà, cười nói, "Mẹ, cần gì phải cùng những người không có tư cách nói chuyện đi so đo, da mặt loại vật này chỉ có những ai cùng trên một trục hoành mới có thể thừa nhận lẫn nhau."

Dương Tinh Nhân nghe được lwof này của Đường Tịch, trong lúc nhất thời còn chưa phản ứng kịp, mãi đến khi thấy cô gái mới vừa rồi kia tới mặt, bà mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, con gái bà đây là đang nói cô kia trình độ thấp đây!

"Cô nói người nào!"

"Ai nên như vậy tôi liền nói người đó." Đường Tịch nói xong cười lạnh một tiếng kéo Dương Tinh Nhân đi ra ngoài đi

Thời điểm hai mẹ con đi ra tài xế đã lái xe đi tới đây rồi, sau khi lên xe Dương Tinh Nhân trầm ngâm nói, "Cái kia là bạn của Cẩm Ninh "

Đường Tịch gật đầu, "Vâng, con cũng mới vừa thấy được "

Cho nên nữ nhân kia mới vừa nểng cô không biết xấu hổ, nhất định là chỗ Tiêu Cẩm Ninh nghe nói chuyện gì, mới có thể nói cô như vậy.

Dương Tinh Nhân trầm mặt, có chút tức giận nói, "Đáng tiếc mẹ của con bọn họ căn bản không thấy rõ bộ mặt thật của Cẩm Ninh, vẫn còn coi Cẩm Ninh là như bảo bối."

"Đâu có!" Đường Tịch ôm lấy cánh tay Dương Tinh Nhân, cười làm nũng, "Mẹ của con không phải là đã sớm thấy rõ bộ mặt thật của người kia, hơn nữa đối với con tốt như vậy sao?"

Dương Tinh Nhân cảm động rồi tỉnh rồi mù, bà vỗ tay của Đường Tịch, gật đầu, "Đúng, ta mới là mẹ của Tiểu Nhu."

Thật ra thì lần trước bà nhìn thấy nha đầu này chính là thời điểm cô đã bị đuổi ra khỏi Tiêu gia, sau đó lúc Tiêu Cẩm Ninh tìm được, khi đó cô vẫn là đen đúa gầy gò, nhìn lấy thoi thóp, đặc biệt đáng thương, khi đó bà chỉ là có chút thương tiếc, nay là lúc trời đang nhìn đến cô, cô thay đổi một chút, nhìn qua cũng so với lần trước thấy xinh đẹp hơn một chút, hơn nữa, cô rất khả ái

Giống như là bộ dáng của cô con gái mà bà đã từng tưởng tượng, thích ôm lấy mẹ làm nũng!

Khi mới bắt đầu bà còn đang suy nghĩ chính mình để cho đứa bé này đến nhận gia đình của bà có thể hay không quá xung động, nhưng là bây giờ xem ra, xúc động thì cũng xúc động rồi, bà cam nguyện.

Đường Tịch hoàn toàn không biết ý nghĩ trong nội tâm Dương Tĩnh Nhân, chẳng qua là đắm chìm trong cái loại cảm giác hạnh phúc khi có mẹ thương yêu.

Bởi vì Dương Tĩnh Nhân còn phải thay quần áo, hơn nữa thời gian còn sớm, cho nên hai người cũng không có đi tới bữa tiệc sớm như vậy, mà là trước tiên quay về khu biệt thự mà Tiêu Hoảng Lịch đang ở do một chuyến, "Bởi vì bình thường các anh trai của con hay đi làm, mẹ và ba con cũng có công việc, cho nên mới ở lại bên trong thành phố, rất ít trở lại nhà cũ bên kia."

Dương Tĩnh Nhân một bên dẫn Đường Tịch về nhà, vừa nói, "Con về sau liền cùng chúng ta ở nơi này."

Đường Tịch gật đầu, đi theo Dương Tĩnh Nhân đi vào phòng chính mình, "Ông nội ở tại nhà cũ sao?"

Dương Tĩnh Nhân quay đầu nhìn cô một cái, thấy vẻ mặt cô ung dung theo sau chính mình, căn bản không có giống như vẻ mặt hai lúa người ta thường nói hết nhìn Đông lại ngó Tây, ánh mắt nhu hòa hơn rồi, "Ông của con ở nhà cũ."

"À?" Đường Tịch có chút sa sút, bởi vì cái cảm giác khi ở cùng Tiêu lão thái gia cùng với ông của cô rất giống, cô còn tưởng rằng có thể thường xuyên cùng Tiêu lão thái gia chung sống đây.

Dương Tĩnh Nhân cho là cô ý lại lão nhân gia, an ủi, "Ông của con thân thể không được, nhà cũ bên kia không khí tương đối khá, thích hợp dưỡng sinh thể, con nếu như nhớ ông, có thể để cho tài xế đưa con trở về nhà cũ."

Đường Tịch không nghĩ tới là gian phòng của cô lại đã sớm được bố trí xong!

Hơn nữa còn là cái loại phòng màu hồng công chúa!

Thấy Đường Tịch biểu tình kinh ngạc, Dương Tĩnh Nhân cũng có chút bất đắc dĩ, bà vỗ trán của mình một cái, cười nói, "Có thể là ba ba của con mới vừa để cho người bố trí, ông ấy một mực rất chờ mong trong nhà tới một Tiêu công chúa."

Cô còn tưởng rằng đây là Dương Tĩnh Nhân bố trí, không nghĩ tới lại là cái người vừa mới nhìn qua ảm áp nho nhã kia, từ vừa mới bắt đầu liền định làm ba ba của mình, bây giờ cũng như nguyện ba ba Tiêu Hoảng Lịch tự mình bố trí!

"Ha ha! Con vô cùng yêu thích à!"

Sự bố trí này thật là rồi!

"Con thích liền có thể."

Dương Tĩnh Nhân đổi quần áo, Tiêu Hoảng Lịch đã gọi điện thoại tới thúc giục mẹ con hai người rồi, Dương Tĩnh Nhân lúc này mới mang theo Đường Tịch ra ngoài, "Ngày mai chúng ta mua tới cho con một chút quần áo, chuẩn bị tới tháng 9 chúng ta đi tìm một nhà trường để tiếp tục đi học, con bây giờ tuổi tác còn nhỏ, đi học vẫn còn kịp. "

Bà là thật thương tiếc đứa nhỏ đã lưu lạc bên ngoài từ nhỏ này, ban đầu bị ôm lồi lại không phải là lỗi của cô, nhưng là cô lại phải gánh vác tất cả hậu quả của việc bị ôm sai này, chuyện này đối với đứa bé này mà nói quá tàn nhẫn, cho nên coi như cha mẹ ruột của cô không muốn, bà cũng muốn để cho cô gái này đi lên một con đường tốt đẹp nhất.

Đường Tịch nghe được hai chữ đi học, tâm tình trong lòng thoáng qua một tia tương tự với bất đắc dĩ, nhưng là cô lại không thể không đi học, bởi vì coi như cô lại nhờ 008 cho mình mở auto, nhưng là 008 vẫn là không cách nào sửa đổi trí nhớ của bọn họ, cô cũng không thể nào xuất ra mấy cái bằng tốt nghiệp đại học của các trường nước ngoài tới lừa lư bọn họ, cho nên chỉ có thể đi học! Bất quá cũng còn khá chính là, bây giờ có thể nhảy lớp!

"Được, đều nghe theo an bài của mẹ." Đường Tịch cười gật đầu

Thời điểm Dương Tĩnh Nhân cùng Đường Tịch đến hội sở tổ chức bữa tiệc đã có rất nhiều người ở đó, Tiêu Cảnh đang đứng ở bên ngoài chờ của bọn họ lại đây, thấy Đường Tịch vẫn là mặc bộ quần áo sáng hôm nay, anh cau mày nói, "Mẹ, mẹ không phải là mang Tiêu Nhu đi chọn lễ phục sao? Tại sao không có thay?"

"Lễ phục có chút vô cùng khoa trương, Tiêu Nhu cảm thấy có chút xấu hổ." Dương Tĩnh Nhân mỉm cười nói, "Vào đi thôi, đến đây rồi đi thay đổi lễ phục cũng giống nhau."

Tiêu Cảnh gật đầu, anh mang theo mẹ con hai người đi vào, vừa đi vừa nói, "Ông ngoại bọn họ cũng tới, mẹ với cha cùng nhau đi qua đó chào hỏi ông một tiếng đi, con mang em gái đi thay quần áo là tốt rồi."

Tiêu Cảnh mang theo Đường Tịch đến một căn phòng, nhẹ nhàng nói, "Em gái, em ở nơi này đổi váy, anh chờ em ở bên ngoài."

Đường Tịch gật đầu, "Được, cảm ơn anh "

Đường Tịch đi vào lại lần nữa đem váy thay, ngay vào lúc này trong đầu lại xuất hiện gợi ý của hệ thống???

[hệ thống: Bởi vì kí chủ Đường Tịch một mực biểu hiện rất tốt đẹp, bây giờ đặc biệt tặng tạm thời một phần quà lớn, xin hỏi có hay không click kiểm tra cùng sử dụng?]

Đường Tịch nhướn mày, "Tạm thời gói quà lớn?" Đưa tay điểm xác nhận

[hệ thống: Tặng kí chủ quyền sử dụng chức năng hoàn mỹ tô điểm hai giờ, xin hỏi kí chủ bây giờ là có hay không sử dụng?]

Đường Tịch click chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Hội nhà báo

Ngay vào lúc này Tiêu Cảnh một mực ở ngoài cửa chờ gõ cửa, "Em gái, xong hết chưa? Yến hội đã bắt đầu rồi, ba gọi điện thoại tới thúc giục."

Đường Tịch nguyên bản còn dự định soi gương một chút, nghe phía bên ngoài Tiêu Cảnh đang thúc giục rồi, vội vàng cũng lên tiếng đáp lại, đi qua mở cửa, cười nói, "Được rồi, anh chúng ta đi thôi "

Nhưng là Tiêu Cảnh đứng ở ngoài cửa cũng đã xem ngây người, anh há hốc mồm, cuối cùng có chút hậu tri hậu giác hỏi, "Em là??? Tiểu Nhu?"

Đường Tịch có chút không rõ vì sao nhìn lấy Tiêu Cảnh, gật đầu, "Đương nhiên rồi, anh, anh làm sao vậy?"

Tiêu Cảnh ngơ ngác lắc đầu một cái, "Không việc gì??? Không việc gì, chính là em cùng lúc này thật giống như có chút không giống nhau "

So với hình dáng Đường Tịch khi ở cửa hội sở thì khi cô mặc vào chiếc váy này, đúng là so với Tiêu Nhu lúc bình thường đẹp mắt hơn rất nhiều, cho nên anh cho là một điểm này thay đổi, không thêm đề ý nói, "Hắn là nguyên nhân từ bộ lễ phục này đi."

Biểu tình của Tiêu Cảnh có chút một câu khó nói hết, váy có thể đem vóc người của một người chống đỡ tốt như vậy sao?

Chẳng qua là còn điều này nữa, chiếc váy công chúa này lại có thể thay đổi nét mặt của một người sao?

"Anh, không đi sao?" Đường Tịch mới vừa là bởi vì Tiêu Cảnh gõ cửa thúc giục mới mở cửa ra tới, bây giờ Tiêu Cảnh ngược lại thì không vội.

"Đi thôi" Tiêu Cảnh đối với Đường Tịch đưa ra cùi chỏ cánh tay, mỉm cười nói, "Tiểu thư thân ái, ta có thể có được vinh hạnh mang tiểu thư vào sân sao?"

Đường Tịch cười một tiếng, đưa tay khoác ở tay anh, cười nói, "Dĩ nhiên có thể, công tử hoàn mỹ."

Anh em hai người từng bước từng bước hướng phòng yến hội bên kia đi tới, đưa tới dọc theo đường đi khách mới cùng phục vụ viên quay đầu

"Đó không phải là tam thiếu gia của Tiêu gia sao? Bên người anh ấy là bạn gái à? Một tiểu công chúa a!"

"Thật không nghĩ tới tam thiếu gia của Tiêu gia lại có bạn gái! Hơn nữa vóc người tốt như vậy!"

"Trời ạ, đó là tam thiếu gia của Tiêu gia a, rất đẹp trai a!"

Lúc này có không ít truyền thông tràn tới, đều đem ống cùng máy quay phim nhắm ngay Đường Tịch cùng Tiêu Cảnh, "Tiêu Tam thiếu gia, xin hỏi cái này là bạn gái của ngài sao?"

"Không biết vị tiểu thư này là thiên kim nhà nào?"

Đường Tịch nghe được những người đó đối thoại, trong lòng vô cùng không hiểu, cô cái này cùng với mặt bàn là một dạng vóc người, lại có thể có người nói cô có vóc người đẹp?

Người kia có phải hay không mù mắt à?

Còn nữa, các người thấy rõ, ta chỗ nào là tiểu công chúa, ta rõ ràng là nữ vương được không!

Tiêu Cảnh nguyên bản lo lắng Đường Tịch sẽ bởi vì những truyền thông kia đặt câu hỏi mà bất an, ngược mắt nhìn sang nhìn cô rõ ràng một bộ lòng

không bình tĩnh, còn mang một điểm lười biếng bộ dáng, anh có chút bật cười.

Ngay vào lúc này bỗng nhiên một trận an tĩnh, Tiêu Cảnh quay đầu liền thấy cha mẹ của mình đỡ ông của mình đi tới, lúc này Đường Tịch vẫn một mực kéo tay anh nói lỏng ra, hướng Dương Tinh Nhân bọn họ đi tới, anh nhún vai đối với phóng viên nói " "Các vị rất nhanh sẽ biết biết thân phận của cô ấy rồi " "

Dương Tinh Nhân là thấy qua Đường Tịch mặc cái váy công chúa này rồi, nhưng là lúc này xem xét thân thể Đường Tịch cùng với lúc đến một hồi, Tiểu Nhu bây giờ mặc cái váy này so với lúc ở chỗ trang điểm thuận mắt hơn rất nhiều. Không đúng, hẳn là thuộc về hoàn mỹ.

Mặc dù bà xem không ra nơi đó có cái gì không đúng, nhưng là cũng cảm giác cô thoáng cái thì trở nên rất đẹp.

Tiêu Hoàng Lịch cũng không nghĩ đến Đường Tịch trải qua trang điểm sau đó mặc vào bộ lễ phục đó lại biến thành một tiểu công chúa chân chính, ông nhủ này, thân mật sờ tóc của Đường Tịch một cái, "Tiểu công chúa của ba, ba thiếu chút nữa không có nhận ra con rồi."

"Ông nội cũng thiếu chút nữa không có nhận ra "

Đường Tịch người này có một cái tính tình, đó chính là dù là ai cũng được, chỉ cần tốt với cô, cô liền đối tốt lại với người đó, nghe ba người nói như vậy, cô lập tức thân mật nắm lấy cánh tay Dương Tinh Nhân làm nũng, "Ba mẹ cùng ông nội có phải hay không ghét bỏ Tiểu Nhu khó coi à?"

"Nơi đó, là quá đẹp dễ rồi" Tiêu lão thái gia cười ha hả nói

Trong lòng vô cùng vui vẻ yên tâm, xem ra cháu gái của mình cũng không có bởi vì không thể nhận về cha mẹ ruột của mình mà khổ sở.

Lúc này những phóng viên vốn là vây quanh Tiêu Cảnh đồng loạt chạy tới vây quanh bốn người, "Tiêu tiên sinh, nghe nói ngài hôm nay có một cái chuyện vô cùng trọng yếu muốn tuyên bố. Xin hỏi chuyện này là chuyện gì đây?"

Tiêu Cảnh thấy ba mẹ mình ông nội cùng em gái bị bao vây, lập tức chui vào, cười nói, "Các vị bằng hữu truyền thông, chúng ta đặt câu hỏi đây từng điểm từng điểm đến, không nóng này, sẽ có thời gian mười phút."

Lúc này Tiêu Hoàng Lịch đi tới trước, vẻ mặt tươi cười giơ tay lên ngăn cản những ký giả kia mồm năm miệng mười, "Hôm nay tổ chức người phóng viên này biết, đích thực là một món chuyện vui cùng mọi người tuyên bố "

Lúc này Dương Tinh Nhân kéo Đường Tịch đi tới trước, Tiêu Hoàng Lịch đưa tay kéo Đường Tịch, cười nói, "Đây là con gái Tiêu Hoàng Lịch tôi - Tiêu Nhu, bởi vì thể hệ trước đụng chạm, vừa mới sinh ra liền bị người cô ý ôm đi, trải qua 23 năm tìm chúng ta rốt cuộc tìm được, hôm nay ở nơi này đem con bé giới thiệu cho mọi người "

Những lời này của ông vừa nói ra, ký giả phía dưới ngay lập tức oanh động, ký giả bây giờ mặc dù đã đổi không biết bao nhiêu lần đổi, nhưng là tin tức năm đó khi Tiêu Nhị phu nhân mang bầu đứa bé thứ tư vẫn là oanh động, sau đó Tiêu gia cũng chỉ có ba người con trai, rất nhiều người đều suy đoán là thai nhi không có giữ được, Không nghĩ tới lại vào đúng lúc này ném ra một tin tức gây bùng nổ như vậy!

Trong lúc nhất thời các phóng viên đều điên cuồng, bọn họ điên cuồng hướng mặt trước tuôn, "Xin hỏi Tiêu phu nhân, Tiêu tiên sinh nói có phải là thật hay không đây?"

Bởi vì Tiêu Hoàng Lịch không có đảm nhiệm bất kỳ chức vụ nào ở tập đoàn Tiêu thị, mà là đi làm công việc quản lý thành phố, cho nên người ngoài đều gọi ông là Tiêu tiên sinh, xưng hô Tiêu Hoàng Nghị là Tiêu tổng, dùng cái này để phân chia thân phận hai người bọn họ.

Dương Tinh Nhân cười gật đầu, trong mắt chứa đựng nước mắt, "Đúng, tôi rất cảm kích Thượng Thiên, để cho tôi tìm về con gái "

"Xem Tiêu lão thái gia cười vui vẻ như vậy, lúc này cũng nhất định rất kích động chứ?" một người phóng viên bỗng nhiên đem vấn đề chuyển tới trên người Tiêu lão thái gia.

Tiêu lão thái gia rất ít xuất hiện ở trước mặt ký giả truyền thông, lúc này cũng khó nỡ nụ cười, "Đúng vậy, vốn cho là không có hi vọng rồi, ai biết Thượng Thiên lại đưa cho cái lão đầu tử ta đây một cái đại lễ vật, ta rất vui vẻ cháu gái của ta có thể trở Tiêu gia chúng ta. "

bỗng nhiên một cái phóng viên đặt câu hỏi, "Tiêu tiên sinh có thể trả lời một chút, người thu dưỡng Tiêu tiểu thư hoặc là bất cóc Tiêu tiểu thư là ai chăng?"

Tiêu Hoàng Lịch ánh mắt lóe lên một tia hung ác, lạnh lẽo nhớ tòa soạn báo kia.

Ngay vào lúc này Đường Tịch bỗng nhiên đứng dậy, cô hướng về phía ông kính khề mỉm cười, ánh mắt nhu hòa, nhưng là lại để cho người phóng viên mới vừa đặt câu hỏi kia sống lưng chột lạnh, ngay vào lúc này, Đường Tịch ôn nhu nói, "Tôi bị ai bắt cóc chuyện này vẫn là chuyện khiến ba mẹ tôi đau lòng, tôi không hy vọng các vị phóng viên lại muốn vạch trần vết thương của ba mẹ tôi, về phần tôi lúc trước???" Đường Tịch cảm giác một cái tay bỗng nhiên bắt lấy tay cô, cô quay đầu nhìn một cái, là Dương Tinh Nhân. Cô đối với Dương Tinh Nhân cười một tiếng, nói tiếp, "Tôi không có gì để giấu giếm, lúc trước tôi bị người ta mua được ở một chỗ sơn thôn tại thành phố W "

"từ nhỏ đã lớn lên trong núi, các người không cách nào tưởng tượng dáng vẻ của tôi trước kia, tôi lúc trước cũng không cách nào tưởng tượng, nguyên lai nơi này là nhà của tôi."

Chương 12: Cạnh tranh gia sản sao?

Phóng viên nhìn cô cứ thần nhiên phóng khoáng như vậy, căn bản không giống như là một đứa bé lớn lên từ trong khe núi, trong lúc nhất thời càng kích động rồi, "Xin hỏi Tiêu tiểu thư, ngài biết được ngài là Tiêu gia thiên kim sau, ngài là cảm tưởng gì đây?"

Đường Tịch nhúm mày một cái, nói thật, trong nháy mắt khi cô biết mình biến thành Tiêu Nhu, là sét đánh giữa trời nắng.

"Thấp thỏm, ba mẹ của tôi có thể hay không không thích một đứa bé từ nhỏ lớn lên từ trong khe núi như tôi vậy." nói tới chỗ này Đường Tịch dừng một chút, quay đầu nhìn lấy Tiêu Hoàng Lịch cùng Dương Tĩnh Nhân, khẽ mỉm cười, "Nhưng là, sau đó tôi mới biết được, những thứ lo âu kia của tôi chỉ là dư thừa, bởi vì ba mẹ tôi, rất yêu tôi, thật rất yêu tôi."

Bỗng nhiên một phóng viên lau nước mắt, lòng đầy cảm phần nói, "Thật nên đem những bọn người kia một dạng cho trời lại! Hoặc là toàn bộ bắn chết, thật là quá ghê tởm!"

Mà lúc này trong đại sảnh yến hội, Lâm Như sắc mặt âm trầm, "Một cái hội nhà báo sẽ bị bọn họ mở ra cái trò gì tới!"

"Nếu không chúng ta qua xem một chút đi, đừng để cho cái nha đầu kia nói nhảm" Tiêu Hoàng Nghị hơi nhúm mày, "Nếu là lão Nhị ở trong hội nhà báo cản ngược lại chúng ta một cái, đến lúc đó thì phiền toái!"

"Cản ngược một cái?" Lâm Như hừ lạnh, "Đến lúc đó chúng ta không thừa nhận là được, lại nói, cái nha đầu quê mùa kia lão Nhị nhất định phải cạnh tranh đoạt lấy, nếu nó thích, vậy cũng chớ hối hận a!"

Mà Tiêu Cẩm Ninh đứng bình tĩnh ở một bên nghe được vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị vợ nói như vậy, ánh mắt lóe lên một tia được như ý nở nụ cười, Tiêu Nhu, xem đi, cha mẹ của mày nhưng không có chút nào quan tâm mày đâu, thậm chí cảm thấy cho mày mất thể diện, mày nói xem mày còn lấy cái gì tranh với tao đây?

Tiêu Hoàng Nghị nghe được khẩu khí này của vợ cũng biết vợ mình khẳng định bị Tiêu Nhu làm cho tức giận, cau mày hỏi, "Hôm nay có phải hay không các người lại đã xảy ra chuyện gì?"

Vừa nhắc tới cái này Lâm Như liền tức lên, "Cũng không phải là do cái nha đầu quê mùa đó hay sao, ở nông thôn không học giỏi, học những thứ Hương phụ thô tục vô lý kia, cứ như vậy ở bệnh viện cùng tôi mạnh miệng, tôi thật chỉ mong tôi chưa từng sinh ra một đứa con như vậy!"

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Lâm Như nói như vậy, mau tới trước trấn an Lâm Như, thấp giọng nói, "Mẹ, mẹ đừng nóng giận, Có lẽ là bởi vì Nhu Nhu giận con, mới nói chuyện như vậy với mẹ. Đều là do con không tốt "

Lâm Như thấy Tiêu Cẩm Ninh thân thiện như thế, trên mặt thần sắc coi trọng một chút, bà ta vỗ một cái Tay của Tiêu Cẩm Ninh, lắc đầu nói, "Chỗ nào là lỗi của con rồi. Đó chính là nó quá hẹp hòi. Bất quá bây giờ được rồi, nó cũng sẽ không ở trước mặt mẹ ngại nhảm, mẹ có một người con gái như con là đủ rồi."

Nói đến đây về mặt Lâm Như nhu hòa hơn rồi, nà ta mỉm cười nói, "Đúng rồi, Thừa Vũ đâu? Tới chưa?"

Nhắc tới Lưu Thừa Vũ trên mặt Tiêu Cẩm Ninh tất cả đều là nụ cười hạnh phúc, cô ta gạt đầu, "Ân ân, con mới vừa cùng anh Thừa Vũ thông qua điện thoại, anh ấy đang ở trên đường tới "

Mà Tiêu Diễn đứng sau lưng bọn họ cách đó không xa nghe được đôi thoại của bọn họ, lòng mày nhúm chặt với nhau

Bên này Đường Tịch bọn họ bởi vì phóng viên của hội nhà báo đặt câu hỏi rất nhiều, cũng phải đợi lại mấy phút, lúc này bỗng nhiên một người phóng viên nói, "Tiêu tiểu thư không hổ là tiểu thư của Tiêu gia, coi như nhiều năm như vậy một mực ở nông thôn sinh hoạt, trên người khí tức quý tộc nhưng là không sửa đổi được là sự thật "

Đường Tịch chân mày khẽ nhíu, khóe miệng cô hơi hơi móm một cái, "Đa tạ các vị truyền thông khen lắm."

"Về sau Tiêu Nhu của chúng tôi xin các vị ký giả truyền thông chiếu cố nhiều hơn rồi." Tiêu Hoàng Lịch thốt ra lời này xong, lập tức bảo vệ tới che chở bọn họ rồi đi.

Lúc này Lưu Thừa Vũ từ trên xe bước xuống thấy Tiêu Hoàng Lịch và một cô gái đi cùng với nhau, bỗng nhiên ngăn ra, cả người thất thần.

"Thật không nghĩ tới Tiêu Nhu biểu hiện tốt như vậy, không có chút nào mất bình tĩnh" Tiêu Hoàng Lịch về mặt vui mừng nhìn lấy Đường Tịch, càng xem càng hài lòng, ông bây giờ trong lòng là nhanh muốn cười lên tiếng, ông đến lúc đó muốn nhìn một chút cái người anh đem nhầm mất cả làm trần châu, nếu như thấy mình ban đầu là vứt đi một cô con gái tài năng khó có được, là cái biểu tình gì.

Đường Tịch mỉm cười, bởi vì cái loại trường hợp như này, đối với cô mà nói chẳng qua là chuyện bình thường như cơm bữa.

Nhưng là Đường Tịch dĩ nhiên sẽ không nói như vậy.

Cô đối với bọn họ ngòn ngọt cười, "Đó là suy nghĩ của con, ngược lại đâu có nói sai, ba mẹ là như vậy a"

Tiêu lão thái gia cao hứng không ngâm miệng được, gật đầu liên tục, "Được, tốt, lão Nhị, đối với Tiểu Nhu thật tốt, về sau, ta về sau sẽ không bạ đâu vơ đâu hai đứa."

Tiêu Hoàng Lịch nghe một chút lão gia tử lại nói chuyện này, mặt lộ một chút không vui, "Ba, ba đang nói cái gì đây, con đều đã nói cho ba, con đối với công ty là thật không có hứng thú, ba cũng đừng nghĩ để cho con đi công ty đi làm, nếu như ba muốn mấy đứa nhà con đi làm, con đây ngược lại không có ý kiến gì cả!"

Tiêu Cảnh ở một bên nghe được đề nghị này của ba mình, lập tức giậm chân, như lâm đại địch xông lên, "Ông nội, ông nhưng ngàn vạn lần đừng có đem con tới công ty a! Con có công việc của mình thích, con là kiên quyết sẽ không đi công ty đi làm!"

Hai anh em Tiêu Dao cùng Tiêu Sái nguyên bản vẫn còn đang nhìn một chút hội nhà báo tiến hành được lúc nào, nghe được ông của mình nói như vậy, phản ứng lại cùng Tiêu Cảnh không còn một, hai, "Ông nội, chúng con cũng sẽ không vào công ty, hơn nữa anh cả cùng bác cả đem công ty cũng quản lý rất tốt, nếu như ông thật đặc biệt muốn đối tốt với chúng con, liền cho chúng con tiền đi! Nhiều tiền trực tiếp a!"

Tiêu Cảnh gật đầu biểu thị đồng ý với anh cả cùng anh hai mà nói, "Đúng vậy ông nội, Những thứ khác đều là gánh nặng, là gánh nặng được không?"

Tiêu lão thái gia thấy bọn họ như vậy nhưc đầu không thôi, hai anh em nhà này, Mặc dù ngoài mặt duy trì hòa bình, nhưng là trong tối anh em hai người chính là không hợp nhau, Cho nên lão Nhị mới không muốn vào công ty, càng không để cho con của mình vào công ty, công ty hiện tại cũng là bởi vì lão Nhị tham chính, ba vợ của lão Nhị càng là tướng quân đức cao vọng trọng, rất nhiều người đều kiêng kỵ thế lực phía sau bọn họ, nhưng là chỉ có ông cụ biết, đây là do lão nhị kiêng kỵ ông cụ, nhưng là phải là có một ngày ông chết đi, công ty ở trong tay lão đại, lão nhị hoàn toàn bỏ mặc không để ý, cùng lão nhị xích mích, đến lúc đó Tiêu thị tập đoàn chỉ sợ cũng xong rồi.

Tiêu lão thái gia mặt trong nháy mắt liền trầm xuống

Đường Tịch cũng là bày ra vẻ mặt kinh ngạc, Người khác bởi vì cạnh tranh gia sản tranh bẽ đầu chảy máu, mà ngay cả bản thân cô đây cũng chính là bị những người cạnh tranh gia sản kia hại chết, bây giờ ngược lại tốt, bọn họ lại cảm thấy gia sản là gánh nặng?

Ngay vào lúc này Dương Tĩnh Nhân bỗng nhiên nói, "Hôm nay là dạ tiệc hoan nghênh Tiểu Nhu, chúng ta đi vào trước đi "

"Đúng vậy ông nội, mọi người sao lại có thể đối chủ như vậy chứ???" Tiêu Sái câu nói kế tiếp không có nói ra rồi, anh nhìn lấy Đường Tịch có chút sững sờ hỏi, "Vị mỹ nữ này là ai à?"

Tiêu Dao trước nhận ra Tiêu Nhu, ánh mắt lóe lên về kinh ngạc.

Lúc này Tiêu Cảnh ha ha cười ra tiếng rồi, anh nhìn có chút hả hê nói, "Em bây giờ siêu cấp muốn đem em gái mang theo vào yến hội, để cho một ít người nhìn một chút."

Mấy người trong lòng không hèn mà cùng gật đầu, đúng vậy, để cho những thứ người kia buổi sáng còn đang ghét bỏ Tiểu Nhu hối hận.

Đường Tịch dĩ nhiên nhìn thấu ý nghĩ của bọn họ, cười giả dối, "Xem em thì được thôi nhưng là phải đưa tiền "

"Ha ha ha???" Tất cả mọi người bị chọc cười.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Vóc người ma quỷ

"Được rồi, Tiểu Nhu cùng anh trai con đi lên lầu đi, phòng yến hội trong kia có một tầng lầu, một hồi con từ trên lầu đi xuống" Tiêu Hoàng Lịch định cho Đường Tịch ra sân kiểu công chúa, vừa ra sân chính là tiêu điểm của tất cả mọi người.

Ba anh em Tiêu Dao lập tức đứng ra, miệng đồng thanh nói, "Được a "

Tiêu Sái tròn mắt nhìn hai anh em bọn họ một cái, "Hai người làm gì? Các người có đẹp trai bằng em không? Nhất định phải là em phụng bồi Tiểu Nhu cùng đi ra sân a!"

"Anh cứ đi!" Tiêu Cảnh một cước đá đi, "Em còn đẹp trai hơn anh gấp trăm lần được không! Còn nữa, em là anh ba, em chỉ cách Tiêu Nhu có hai tuổi, em cùng em ấy khoảng cách là gần nhất, em theo em ấy ra sân!"

"Hừ" một tiếng khinh thường hừ lạnh truyền tới, bên trong ánh mắt lạnh lùng của Tiêu Dao bắn ra một nhánh tên ngầm, anh nhìn lấy hai đứa em của chính mình đang so xem ai đẹp trai hơn, lạnh lùng nói, "Anh là anh cả, anh có tư cách nhất "

"Rất nha, tư cách cái giá!" anh em hai người cùng nói

Dương Tĩnh Nhân nhìn mấy đứa nhà mình bởi vì có thêm một cô em gái mà chịu ảnh hưởng, còn có thể thấy thời điểm con trai lớn chính mình đáng yêu như vậy, bà không khỏi càng vui mừng rồi, Tiêu Nhu thật là ngôi sao may mắn mang lại hạn phúc phúc của bà a!

"Được rồi, mấy đứa các con đừng cãi cọ" ngay tại thời điểm anh em ba người mồm năm miệng mười toàn bộ không ngừng Tiêu Hoàng Lịch bỗng nhiên nói, "Ba anh em các con thật sự là khó phân cao thấp, vậy thì để cho người làm ba như ta đây tự mình mang theo con gái của mình tham dự đi!"

"Không được!" Anh em ba người miệng đồng thanh nói

"Ha ha!!!" Tiêu lão thái gia cười ra tiếng, đây là nụ cười coi mở nhất sau nhiều năm như vậy của ông cụ, ông nhìn lấy ba anh em, cười nói, "Được rồi, anh em ba người các con coi như là kỳ sĩ của con bé đi, đi thôi "

Dương Tĩnh Nhân cũng gật đầu, "Phương thức xử lý này của ba là tốt nhất rồi "

"Đi thôi em gái" Tiêu Sái là nhiệt tình nhất.

Đường Tịch gật đầu, " Được, đi thôi "

Nói rồi cô xách váy đi lên lầu, thời điểm cô đi qua một chiếc gương tường thời, cô bỗng nhiên dừng bước, cô nhìn mình trong kính, bỗng nhiên có một loại cảm giác không nói ra được!

Mẹ, người công chúa quý tộc này là từ đâu tới!

Cô thiếu chút nữa đem Tiêu Nhu nhận thức thành Đường Tịch cô rồi!

Cmm, cái vóc người ma quỷ này!

Còn có lớp phấn trang điểm trên mặt này!

Đây chính là cái gọi là chức năng tô điểm hoàn mỹ mà 008 nói đó sao? Cmm, thật là tô điểm a, nguyên bản bộ ngực bằng phẳng trực tiếp biến thành 32C! Còn có đôi mắt này cùng mũi là chuyện gì xảy ra?

008 người có thể nói trước hiệu quả này cho ta a!

Khó trách bọn họ thấy cô đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc như thế đâu!

Chính là cô tự nhìn đến đều sắp không nhận ra được nữa rồi!

Tiêu Dao thật giống như nhìn thấu Đường Tịch có cái gì không đúng, anh thấp giọng hỏi, "Tiêu Nhu, thế nào?"

Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, lập tức lắc đầu, "Không việc gì, chúng ta lên đi "

Đường Tịch cùng ba anh em Tiêu Dao lên lầu, lúc này Lưu Thừa Vũ thật vất vả mới bỏ qua được đám phóng viên đi tới, anh ta hơi nhú mày, lại có cô gái xinh đẹp như vậy

Lúc này Tiêu Cẩm Ninh một mực ở bên trong phòng yến hội không được Lưu Thừa Vũ đi tới, "Anh Thừa Vũ, anh đã đến rồi thế nào không vào đi?"

Lưu Thừa Vũ lúc này mới thu tâm mắt lại, đối với Tiêu Cẩm Ninh cười một tiếng, "Mới vừa nhận một cú điện thoại" nói rồi thân mật ôm lấy hông của Tiêu Cẩm Ninh, "Đi thôi, chúng ta vào đi thôi "

Tiêu Cẩm Ninh ngọt ngào gật đầu một cái, "Ừ, đi thôi "

Bên này Đường Tịch đi theo ba anh em lên lầu, có thể từ trên lầu thấy được người bên trong phòng yến hội dưới lầu, Đường Tịch lúc trước chính là không thích ứng được, cộng thêm thân phận địa vị của cô ở nơi đó, cho nên cũng cần bản không cần đi ra ngoài xã giao, bây giờ thấy cảnh tượng như vậy, cô bỗng nhiên có chút trở nên đau đầu

Bất kể thế nào đều không trốn thoát như vậy thì xã giao a!

Chính là bởi vì biểu tình đau khổ không muốn xã giao của cô lộ ra, nhưng đều rơi vào trong tầm mắt của ba anh em Tiêu Dao, liền cho rằng cô là do thấy được nhiều nhân vật thượng lưu của thành phố A như vậy, cho nên mất bình tĩnh rồi, thủy chung là không có một cô bé nào gặp qua những tình cảnh này, mất bình tĩnh cũng là phải!

Tiêu Cảnh quan tâm lên tiếng an ủi,

"Em gái ngại đừng sợ, lập tức đi theo bên người anh ba, anh ba bảo vệ em."

"Đi đi đi, cái thân thể nhỏ kia của em mà có thể bảo vệ ai a" Tiêu Sái từng thanh đầy Tiêu Cảnh ra, về mặt cứng chiều nói với Đường Tịch, "Em gái a, một hồi anh hai bảo vệ em a, anh hai nhưng là siêu cấp lợi hại đây, đai đen Taekwondo nha"

Đường Tịch nhướn mày, "Thật à?"

Xem ra chính mình nếu muốn tăng được giá trị võ lực lên mà nói, có thể tìm anh hai rồi!

Ngay tại thời điểm Tiêu Sái dương dương tự đắc gật đầu, tiếng Tiêu Dao khinh thường hừ lạnh lần nữa truyền tới, Tiêu Sái nghe một chút lập tức bốc lửa, anh mắt trợn lên giận dữ nhìn Tiêu Dao, "Anh cả, anh có ý kiến à? Tôi tỷ thí a!"

"Em chắc chắn em có thể đánh anh?" Tiêu Dao liếc Tiêu Sái một cái "Bây giờ PK sao?"

Tiêu Sái lập tức yên, anh hai bước trốn sau lưng của Đường Tịch, oán niệm nhìn về mặt khinh thường Tiêu Dao, "Anh không phải là ý vào anh bây giờ là xử trường nơi nào đó nha!"

Xử trường nơi nào đó??? Ánh mắt Đường Tịch nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Dao.

Tiêu Sái thấy lời nói của mình đưa tới sự chú ý của em gái, lập tức nín hót chạy tới trước mặt Đường Tịch thấp giọng nói, "Em gái, người bình thường anh sẽ không nói cho họ đâu nha, anh sẽ lạng lẹ nói cho em, anh cả là ương tình xử trường, không chỉ là nắm giữ cơ mật, thân thủ cũng là muốn làm dọa người"

"Tiêu Sái!"

Ánh mắt Tiêu Dao giống như một cái Lãnh Dao phóng tới, Tiêu Sái lập tức chột có lên tiếng rồi

Đường Tịch ánh mắt sáng lên, vậy xem ra mình có thể học công phu từ anh cả a!

Chẳng qua là! Đường Tịch nhìn về phía Tiêu Sái, cười hắc hắc, "Anh hai, điều bí mật này, anh đã nói với bao nhiêu người?"

Tiêu Sái gãi gãi đầu, "Quên"

Tiêu Dao thấy Đường Tịch cười giảo hoạt như thế, tự nhiên có lòng từ bi hiềm thấy bỏ qua Tiêu Sái, sau đó đi tới bên người Đường Tịch, đối với Đường Tịch đưa ra chính chủ của mình ra, thấp giọng nói, "Chớ khản trương"

Tiêu Sái thật ra thì cũng không có đến mức không đáng tin cậy như thế, chuyện này trước mắt cũng chỉ ba anh em nhà anh biết, ngay cả Dương gia cũng không có vài người biết, bao gồm ông ngoại làm tướng quân của bọn họ cũng không biết.

Đường Tịch lần này mới biết bọn họ cho là cô đang khản trương, cho nên bọn họ mới có thể nói với cô những thứ kia để hóa giải Tâm tình của cô, nghĩ tới đây, trong lòng cô cảm thấy ấm áp, đưa tay khoác ở tay Tiêu Dao.

"Anh cả, anh ngại ăn gian a!" Hai anh em Tiêu Sái gào khóc theo ở phía sau, "Đáng ra anh nên để cho tiểu Nhu Nhu tự chọn đấy!"

Tiêu Dao dừng bước, quay đầu nhìn về phía anh em hai người, ánh mắt hai người nào đó sáng lên, vừa định lên tiếng để cho Đường Tịch chọn lại, Tiêu Dao lạnh giọng đánh tan vỡ ảo tưởng của bọn họ, "Tiểu Nhu mới vừa không phải là lựa chọn sao?"

Cmm! Cái đồ tổng tài bá đạo a!

Thật là liền cùng cô trước kia giống nhau như đúc a!

Tại sao có thể thân thiết như vậy đây!

"Tiêu Dao, anh quá không biết xấu hổ!" Hai anh em Tiêu Sái nổ tung.

Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói, "Hừ, loại da mặt này, là chỉ có người cùng trên một chiến tuyến, mới có thể thừa nhận lẫn nhau."

Ánh mắt Đường Tịch chớp chớp, những lời này thế nào lại quen tai như vậy đây??

Thật giống như ở nơi nào nghe qua một lần???

Tiêu Dao nói xong mang theo Đường Tịch từng bước từng bước hướng cầu thang đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Kinh diễm ra sân

Ngay vào lúc này bên trong phòng yến hội huyền ảo bỗng nhiên vang lên tiếng âm nhạc du dương, bên trong phòng khách ánh đèn trong nháy mắt dập tắt, mọi người ở đây xôn xao trong nháy mắt, một bó ánh đèn bất ngờ chiếu sáng xoay tròn xung quanh bốn anh em đang đứng trên cầu thang.

Cơ hồ ánh mắt của mọi người đều thả trên người các cô.

Ngay vào lúc này trong đầu Đường Tịch bỗng nhiên vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống!!!

[hệ thống: Nữ vương thân ái, xin hỏi người có hài lòng kinh hi mà ta đã đưa cho không?]

Đường Tịch nhú mày, tạm được đi

[hệ thống: Nữ vương đại nhân ngài hài lòng liền có thể]

Người có chức năng đầu độc tâm?

[hệ thống: Nữ vương đại nhân, đừng quên chúng ta bây giờ là khóa lại tốt lắm nha]

OK, 008 người thật giỏi!

[hệ thống: Đa tạ nữ vương đại nhân tán dương, bây giờ ngài đi nghiên ép toàn trường đi!]

Đường Tịch khước miệng móc một cái, yên tâm giao cho cái ta đi

Cô kéo tay của Tiêu Dao nhìn về phía phía dưới, ánh mắt của cô giống như là nữ vương bao quát chúng sinh, cao không thể chạm, Tiêu Dao đứng tại nơi cách cô gần nhất, vốn là muốn đưa tay đỡ cô để tránh xuống cầu thang té, nhưng là xoay người liền thấy khước miệng cô ôm lấy một nụ cười mỉm mê người, trong mắt mang theo tia sáng chói mắt, một cái chớp mắt, anh nín thở

Anh có cảm giác mình hô hấp nhiều hơn một lần, khả năng sẽ không thấy cô.

Đường Tịch biết Tiêu Dao đang suy nghĩ gì, cô từ trước đến giờ đều có cái loại này mị lực, đã từng có một người nói qua, "Chỉ cần em cứ như vậy cười một tiếng, toàn thế giới ảm đạm kia đều phai mờ rồi"

Nếu như là trước kia tiêu điều cười như vậy, nhất định là không đạt tới hiệu quả mà cô mong muốn như thế này, nhưng là có chức năng hoàn mỹ tô điểm của 008, đem tất cả nơi hoàn mỹ lại càng trở nên hoàn mỹ, vậy nên lúc này phối hợp nụ cười như thế, đủ để cho toàn trường thất sắc

Đường Tịch trong mắt hiện lên nụ cười, nhẹ giọng nói với Tiêu Dao, "Anh trai, đi thôi "

Tiêu Cẩm Ninh đứng ở trong hành lang thấy Đường Tịch cứ như thế phát quang, hai tay chặt chẽ nắm, móng tay thật sâu mà lâm vào trong lòng bàn tay, lại không có chút cảm giác đau nào.

Lưu Thừa Vũ đứng bên cạnh cô ta hoàn toàn thất thần, cô ấy??? Đến nơi này rồi?

Lâm Như nhìn lấy con bé đó cứ từng bước từng bước đi xuống lầu, như một cô công chúa, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ mùi vị rất không thoải mái

Lúc này ánh đèn phòng khách chột sáng, trên sân có một bó ánh đèn, Tiêu Hoảng Lịch đứng ở trên sân khấu nhìn lấy bốn anh em từ trên cầu thang đi xuống, "Cảm ơn các vị tới tham gia dạ tiệc hoan nghênh cha tôi, dĩ nhiên tối nay còn có một việc rất trọng yếu cũng phải cùng mọi người chia sẻ, vậy chính là con gái của Tiêu Hoảng Lịch tôi - Tiêu Nhu, chúng tôi đã tìm thấy con bé, tối nay là thời điểm con bé trở về gia đình nhà chúng tôi, cũng hy vọng mọi người có thể chúc phúc con gái của tôi, tương lai một mảnh tốt đẹp "

"Nguyên lai là con gái của Tiêu tiên sinh a, thật xinh đẹp a "

"Trời ạ, trong nháy mắt khi cô ấy mới vừa đi xuống đó, tôi thiếu chút nữa không có phản ứng kịp, thật sự là quá đẹp "

"Khí chất đó đơn giản là quá tốt, giống như là khí chất trời sinh của một công chúa."

"Còn có ba công tử của Tiêu tiên sinh, cũng quá đẹp trai, trái tim của tôi mới vừa đều thiếu chút nữa nhảy ra ngoài "

Ở mấy câu nói trong thời gian Đường Tịch cùng Tiêu Dao bọn họ đã tới phòng khách, những người khác rất tự nhiên liền nhường cho bốn anh em nhà họ Tiêu một con đường, Đường Tịch đối với những người đó khẽ gật đầu biểu thị lòng biết ơn, sau đó từng bước từng bước hướng phía Tiêu Hoảng Lịch

cùng Dương Tinh Nhân đi tới

Ba anh em Tiêu Dao đem Đường Tịch hộ tống đến dưới sân khấu, liền không có tiếp tục đi phía trước, Tiêu Hoàng Lịch đi về phía trước một bước, hướng Đường Tịch đưa tay ra, Đường Tịch một cái tay xách váy, Sau đó đem cái tay còn lại giao cho Tiêu Hoàng Lịch, Tiêu Hoàng Lịch cầm tay của cô mang theo nàng đi lên sân khấu.

Tiêu Hoàng Lịch dẫn Đường Tịch đi tới trước micro trước mặt, đem toàn bộ sân khấu giao cho cô, Đường Tịch nhìn Tiêu Hoàng Lịch một cái, Tiêu Hoàng Lịch cho là cô sợ hãi, nhẹ giọng nói với cô một câu cố gắng lên, Đường Tịch nhẹ nhàng gật đầu, cho Tiêu Hoàng Lịch một ánh mắt ý nói với ông là hãy yên tâm, sau đó lên đi về trước đến micro bên cạnh, dùng lễ nghi tiêu chuẩn nhất cho mọi người cúi chào một cái, sau đó đứng ở trước micro, nói, "Chúc mọi người buổi tối tốt lành, tôi là Tiêu Nhu, cảm ơn mọi người tối nay đã đến "

Thanh âm của cô như dòng chảy, uyển chuyển du dương, để ở bên trong một đêm hè nóng bức sốt ruột tức khô người tỉnh xuống tim

Tiếng vỗ tay như sấm vang lên.

Đường Tịch an tĩnh chờ tiếng vỗ tay đi qua, lại mỉm cười nói với, "Cảm ơn các vị đối với tôi hoan nghênh, cũng cảm tạ các vị cho tôi tiếng vỗ tay, từ nay về sau mong các vị chiếu cố nhiều hơn, cảm ơn mọi người "

Tiêu Cẩm Ninh nhìn Đường Tịch đứng ở trên sân khấu, trong lòng hận không được để cho cô từ trên sân khấu té xuống, té chết là tốt, nhưng là Đường Tịch vẫn như cũ đứng ở nơi đó hưởng thụ tất cả ánh nhìn chăm chú của mọi người!

Không, không phải là như vậy!

Cô ta mới hẳn là đối tượng thật sự để cho mọi người nhìn chăm chú! Cô ta mới là nữ nhân vật chính duy nhất của tối nay! Cô ta mới là người hưởng thụ tất cả!

Tiêu Nhu cái gì cũng không phải, cô chỉ là một đứa hai lúa lớn lên từ trong núi, cô hẳn là thời điểm thấy những người này, nhút nhát lui về phía sau, không dám lên sân khấu, bị tất cả mọi người cười nhạo, mà không phải muốn như bây giờ như cá gặp nước, lấy được sự yêu thích của nhiều người như vậy!

Cô ta mới là công chúa được chú ý nhất đó!

"Cô ấy là em gái họ của em?" Âm thanh của Lưu Thừa Vũ phá vỡ suy nghĩ của Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cẩm Ninh quay đầu lại, nhìn thấy cặp mắt Lưu Thừa Vũ đều trên người Tiêu Nhu, nhất thời trong lòng cô đối với Tiêu Nhu càng hận hơn, nhưng là cô vẫn kéo lên khóe miệng, ôn nhu đối với Lưu Thừa Vũ gật đầu một cái, "Đúng vậy, là con gái thất lạc ở bên ngoài nhiều năm của chú hai "

Lưu Thừa Vũ gật đầu, "Thì ra là như vậy "

Tiêu Cẩm Ninh cười một tiếng, nhu nhu gật đầu, "Đúng vậy, Tiêu Nhu ở bên ngoài đã phải chịu rất nhiều khổ cực, bây giờ cuối cùng là có thể trở lại Tiêu gia chúng ta, thật sự là quá khó khăn rồi "

Lưu Thừa Vũ liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, cho là Tiêu Cẩm Ninh đã thật sự thương tiếc Tiêu Nhu, cười vỗ bả vai Tiêu Cẩm Ninh một cái, ôn nhu nói, "Em đó, chính là quá thiện lương, mỗi người trên thế giới này cũng đều không dễ dàng, nàng bây giờ cũng coi là thời gian cực khổ đã qua rồi, cô ấy lúc này chính là một tiểu công chúa chững chạc khiến mọi người phải ngoái nhìn, cũng coi là không thua thiệt chuyện cô ấy lúc trước chịu khổ "

"Anh Thừa Vũ, anh không thể nói như vậy, dù sao thời gian trước đây của Tiêu Nhu phải trải qua rất chất" cô ta vừa nói vừa cười một tiếng, "Bất quá giống như là anh nói, bây giờ Tiêu Nhu cũng coi là thời gian cực khổ đã qua rồi "

Lưu Thừa Vũ ôm lấy cả hông của cô ta, nhẹ nhàng điểm cái mũi của cô ta một chút, trêu nói, "Em nha, nói chuyện chính là ngọt như vậy "

Tiêu Cẩm Ninh thấy Lưu Thừa Vũ như vậy tự nhủ mà nói, trái tim cuối cùng thả lại trong bụng, cô ta đưa ánh mắt nhìn về phía Đường Tịch, Tiêu Nhu, coi như mấy bây giờ muốn người chú ý thì như thế nào, người đàn ông vốn nên thuộc về mình, thủy chung lại là yêu tao, là thuộc về tao, hết thấy các thứ này là mình không bao giờ cướp được!

Trên sân khấu Tiêu Nhu lại xem cũng không có liếc nhìn cô ta một cái.

Đường Tịch mặc dù không thích cùng người xã giao, nhưng là ứng đối người khác tăng bốc, đó là có một bộ phương pháp, đó chính là hướng về phía sống mũi của đối phương ngán người, sau đó thỉnh thoảng lộ ra di nhân mỉm cười

Cho nên cô lúc này liền chính đang đối với người khác sống mũi ngán người bên trong

Nguyên bản rất nhiều người đều là tới mời Đường Tịch lúc nào rảnh thì đi ra ăn cơm, nhưng là đều bị Dương Tinh Nhân cản lại rồi

Bởi vì là Dương Tinh Nhân cản lại, rất nhiều người đều không dám nói gì, bởi vì lấy thân phận và địa vị của Tiêu Hoàng Lịch bây giờ, nếu như ông không quan tâm cổ phần trong công ty mà nói, vậy thì căn bản không cần đi ra ứng thù

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Nước thần tiên thay đổi da

Trong một đêm phải xã giao liên tục đã làm cho Đường Tịch lúc về đến nhà đều đã cảm giác toàn thân cái gì cũng đều không phải là của mình nữa rồi, trở lại gian phòng của mình cõ bỏ bộ lễ phục công chúa, trên người chức năng hoàn mỹ tô điểm cũng tự động biến mất, Đường Tịch cúi đầu nhìn cặp ngực bằng phẳng của mình một cái, lại soi gương, da thịt cũng khôi phục trở lại, không có chói mắt như vậy rồi.

Đường Tịch nằm ở trên giường mở ra hệ thống, hưng phấn hỏi, "008, ta hiện tại giá trị kinh nghiệm là bao nhiêu rồi hả?"

[gợi ý của hệ thống: Trước mắt tổng hợp điểm kinh nghiệm EXP là:

Điểm kinh nghiệm EXP: 35/ 800

Giá trị võ lực: 0/ 100

Giá trị thể lực: 10/ 100

Giá trị nhan sắc: 7/ 100

Giá trị vóc người: 1/ 100

Giá trị mị lực: 15/ 100

Giá trị báo thù: 0/ 100

Giá trị tài lực: 0/ 100

Giá trị vạ mặt: 2/ 100]

Đường Tịch nhìn một cái, chính mình tham gia trong một đêm dạ tiệc, mị lực giá trị cùng nhan giá trị lại tăng trưởng nhiều như vậy, ngay lập tức đã hưng phấn muốn điên, "Có thể à 008, ta bây giờ lại có nhiều như vậy điểm kinh nghiệm EXP nữa à "

[hệ thống: Mời kí chủ tiếp tục cố gắng, sớm ngày đạt tới mục tiêu của mình]

008 lần nữa khôi phục cái bàn là hệ thống đó.

Đường Tịch lập tức phát hiện biến hóa của nó, nhú mày nói, "Ha, cảm thấy được ngươi hãy cứ gọi ta nữ vương hoặc là nữ thần tượng đối dễ nghe "

[hệ thống: Người bây giờ không có một điểm điều kiện để làm nữ thần hoặc là nữ vương]

Đường Tịch tức giận trực tiếp nhảy mà bắt đầu, "Này, ngươi xem thường người a, ít nhất ta có một trái tim một tâm hồn của nữ vương a!"

Cô bây giờ cuối cùng là biết tại sao ở trong yến hội 008 sẽ để cho cô làm nữ vương đại nhân, nguyên lai là bởi vì cô thời đó không chỉ có khí tràng cùng vóc người mà còn có tướng mạo!

Đơn giản là lấy tướng mạo nhìn người! Rất đáng hận rồi!

[hệ thống: Ta cũng có một trái tim làm một hệ thống trâu nhất, nguư bức nhất toàn bộ vũ trụ a, nhưng thực tế thì luôn tàn khốc, mời tiếp thu thực tế đi]

Đường Tịch hoàn toàn bị 008 kích thích muốn phân thắng bại, một cái tát của cô vỗ vào bộ lễ phục công chúa của mình trên giường, kiên định nói, "Được, ta đây sẽ để cho ngươi xem một chút, ta là thế nào trong thời gian ngắn nhất biến thành nữ thần!"

[hệ thống: Keng??? Bởi vì kí chủ thông qua khảo nghiệm nội tâm kiên định của bản thân, đặc biệt tặng một bộ trang bị nước thần tiên thay đổi da, xin hỏi kí chủ có tiếp nhận cũng như sử dụng hay không]

Đường Tịch khóe mắt co quắp hai cái, "A, thật đúng là kinh hi a" Đường Tịch nói xong đưa tay click rồi xác nhận tiếp thu.

Nhìn lấy trên giường xuất hiện toàn bộ một bộ nước thần tiên thay đổi Đường Tịch khóe mắt co quắp hai cái, quả nhiên cái gì cũng có a!

Thuận tay cầm lên một chai nhũ dịch Đường Tịch nghiên cứu một chút, phát hiện chữ viết phía trên lại là sao Hỏa văn, cô ngay lập tức đã hết ý kiến, "Ta nói này 008, đây là cái sản phẩm của quốc gia nào đây a?"

Đồ trang điểm trước kia của cô dầu gì cũng là những đồ trang điểm đứng đầu toàn cầu, hơn nữa yêu cầu của cô đối với đồ trang điểm vô cùng nghiêm

khắc, cơ hồ là tất cả những đồ trang điểm xa xỉ nhất trên toàn thế giới cô đều sở hữu và làm toàn bộ lý giải, căn bản không có nghe qua cái mỹ phẩm đường da này a!

[hệ thống: Nước thần tiên thay đổi da là sau khi thông qua khảo sát da thịt của Tiêu Nhu đặc biệt nghiên cứu ra cực phẩm đồ trang điểm]

Thấy rằng chức năng hoàn mỹ tô điểm của 008 cho lúc trước thật sự là làm cho người ta hưng phấn, Đường Tịch hai mắt sáng lên hỏi, "Như vậy mỹ phẩm đường da có hiệu quả gì?"

[hệ thống: Hiệu quả cao nhất mà nó đạt tới là ai thấy cũng thích hoa gặp hoa nở]

"Ha ha đi" Đường Tịch cười lạnh, cái này nói rồi còn không bằng không nói đi!

Loại trừ trừ

Âm thanh Dương Tinh Nhân ở ngoài cửa vang lên, "Nhu nhi, mẹ có thể vào trong được không?"

Đường Tịch vội vàng đem mỹ phẩm đường da bỏ lên trên bàn, chạy tới mở cửa cho Dương Tinh Nhân, "Mẹ có chuyện gì sao?"

Dương Tinh Nhân nhìn thấy bộ quần áo mà Đường Tịch đang mặc là bộ quần áo mà cô mặc tới tiệm trang điểm sáng nay, ánh mắt lóe lên một tia áy náy, đưa bộ quần áo ngủ bà cầm trong tay cho Đường Tịch, "Nhu nhi, mẹ xin lỗi, đều là mẹ không có cân nhắc chu toàn, cũng không nghĩ tới con cũng không có bộ quần áo ngủ bình thường nào, ngày mai cùng đi shopping với mẹ, để mẹ mua cho con một chút quần áo đi "

Đường Tịch cúi đầu nhìn bộ quần áo mà mình đang mặc trên người này,

Đúng là có chút giống học trò nghèo, vì vậy cũng không kiêu cách gật đầu đáp ứng, "được rồi mẹ, ngày mai chúng ta lại đi, mẹ còn có chuyện gì sao?"

"Con???" Dương Tinh Nhân nhìn lấy Đường Tịch bây giờ, lắc đầu một cái, "Không sao, con tốt nhất nên nghỉ ngơi sớm đi, sáng sớm ngày mai mẹ tới gọi con thức dậy "

Đường Tịch gật đầu, tự mình đưa Dương Tinh Nhân đi ra ngoài, mới trở về bên trong phòng mình liền bắt đầu điều phối mặt mình???

Sáng sớm ngày thứ hai Đường Tịch dậy đặc biệt sớm, cô đến vườn hoa dưới lầu chạy 20 vòng lại làm một chút kéo duỗi sau ở trong hoa viên bắt đầu kéo mình.

Sau đó dựa theo một bộ kiện thân pháp của mình trước kia bắt đầu kiện thân.

Cô đã quyết định đem Tiêu Nhu rèn luyện thành một Đường Tịch thứ hai.

Cô chính là Đường Tịch, cô chưa bao giờ phải mềm yếu, cũng chưa bao giờ phải chấp nhận.

Lúc này trong biệt thự ba anh em Tiêu Dao mỗi người bung một ly cà phê không hẹn mà cùng đi tới ban công trên lầu hai, nhìn lấy Tiêu Nhu chính là vẫn đang ở dưới lầu luyện tập

Tiêu Cảnh nhấp một ngụm cà phê, nhàn nhã tựa vào bên trên một cây trụ La Mã, khoe miệng câu lên một đường cong nhỏ, "Các anh không cảm thấy cô em gái này của chúng ta đặc biệt không giống nhau sao?"

Tiêu Sái gật đầu, "Đúng vậy, rất không một dạng, vô cùng có ý tứ "

Tiêu Dao nhấp một miếng cà phê không nói lời nào, thật sự là thân hình vóc dáng của cô rất không một dạng, nếu như là những cô gái khác thì khi trở lại một gia đình như vậy ít nhất phải câu nệ một đoạn thời gian rất dài, thậm chí là sẽ lo sợ bất an tới suy đoán tâm tư của mỗi một người bọn họ, hoặc là nghĩ trăm phương ngàn kế dung nhập vào cái gia đình này

Nhưng là cô không hề giống như vậy, cô lại giống như vốn là từ nhỏ lớn lên trong trong nhà này.

Tiêu Cảnh nhìn thấy Tiêu Dao yên lặng, lập tức nhỏ nước bọt, "Anh cả khẳng định lại đang phạm im lìm rồi, hiện tại ý nghĩ trong đầu anh ấy chắc chắn là rất nhiều, nhưng chính là không muốn nói ra."

Tiêu Sái nhún vai, "Đã sớm thành thói quen" vừa nói vừa đưa ánh mắt thả trên người Đường Tịch, có chút hăng hái nói, "Mọi người xem, bộ kiện thân pháp mà bây giờ con bé đang tự rèn luyện kia, nhưng là đặc biệt chuyên nghiệp, hơn nữa???" Mọi người có phát hiện không? Đây là kiện thân giới Michael, kiện thân pháp hương khoa, bộ kiện thân pháp này năm đó một bộ bán hai trăm ngàn, hơn nữa hạn chế mười bộ, sau đó phương khoa này đã bị công chúa Đường Tịch của tập đoàn đế quốc mua, kiện thân pháp này liền thất truyền, bộ kiện thân pháp này, tại sao con bé lại có nó?"

Tiêu Cảnh như rồng mây, "Anh nói cái gì cơ? Phương khoa?"

Người yêu kiện thân không có khả năng không biết phương khoa, phương khoa coi như là huấn luyện viên thể hình được phụ nữ cả thế giới yêu thích nhất, năm đó biên soạn ra bộ aerobics đó nhưng là vô số phái nữ phúc âm, chỉ cần dùng aerobics của anh ta, nhất định sẽ có một bộ vóc người hoàn mỹ đấy!

Đường Tịch rèn luyện xong ngừng đầu liền thấy ba anh em bọn họ đang đứng ở trên ban công nói chuyện phiếm, cô cười với bọn họ, "Sớm a "

Vô cùng tự nhiên

Tiêu Dao gật đầu, "Sớm "

Lúc này Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh mới nhìn thấy mặt cùng ngực Đường Tịch???

"Con bé??? Con bé???" Tiêu Cảnh chỉ Đường Tịch đang hướng bên trong biệt thự đi tới, không tưởng tượng nổi nói, "Con bé thế nào biến thành như vậy?"

Tiêu Sái gật đầu, "Đúng vậy, thế nào cũng lại biến thành cây đậu cô-ve nhỏ rồi hả?" Hơn nữa còn là cây đậu cô-ve nhỏ âm thầm vô quang!

Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, "Con bé lúc nào không phải là như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Anh thật nông cạn

"Ngày hôm qua a!" Tiêu Cảnh làm động tác đau lòng, tại sao lại như vậy? Ngày hôm qua bên ở gần nhau như vậy, hẳn rõ ràng thấy hết mọi thứ trên người cô đều là thật, vóc người hoàn mỹ tuyệt đối không phải ngực lép, cũng sao có thể đậm lên a! Nhưng là ai có thể nói cho hắn biết, tại sao hiện tại ở trên người cô là như thế nào, tất nhiên không thể nói rồi!!!!

Tiêu Sái chán nản gật đầu một cái, "Thấy vóc dáng của Tiểu Nhu, bỗng nhiên cảm giác tối ngày hôm qua giống như là gặp một giấc mộng "

Lúc này Đường Tịch đã lên lầu, cô vừa vặn nghe được những lời này của Tiêu Sái, không nhịn được phốc phốc cười ra tiếng, "Phốc??? Anh hai, tối ngày hôm qua anh không có nằm mơ "

"Cái kia tối hôm qua là giả sao?" Tiêu Sái nhìn chăm chăm Đường Tịch hỏi

Phốc phốc???

Đường Tịch nghe được câu hỏi này của tiêu sái cười ra tiếng tới đau ruột, bộ dạng lúc cô cười đặc biệt đẹp, ánh mắt cong cong giống như trăng lưỡi liềm, nàng nhìn Tiêu Sái nói, "Anh Hai à, cái gì giả chứ, chẳng qua là hóa trang, nhiều chính mình lột mấy cái đậm mà thôi, các người thật sự cho rằng vóc người của em hoàn mỹ à?"

Nói tới chỗ này Đường Tịch cười càng lớn, cố ý dùng cả vai quẹo vai Tiêu Sái một chút, "Ha, anh hai à, không phải tối ngày hôm qua cũng là bởi vì thân hình em gái anh quá đẹp, cho nên mới muốn theo hầu cạnh em phải không? Hôm nay em mặc như thế, anh liền chê?"

Tiêu Sái ăn quả đắng, tối hôm qua đúng là hướng về phía dung mạo đẹp đẽ của cô, vóc người quả rất đẹp đi??? Nhưng là lời này là không thể nói cho cô biết a

Trong lúc nhất thời Tiêu Sái tự xưng là phong lưu phóng khoáng, ai thấy cũng thích hoa gặp hoa nở mỹ nam tử, đồ mặt???

Tiêu Cảnh nhìn bộ dáng Tiêu Sái, không có chút tình huynh đệ cười nhạo ra tiếng, nói, "anh à, em một mực biết anh rất nông cạn, thật không nghĩ tới anh nông cạn vậy a!"

Tiêu Dao hừ một tiếng, "Hai người các người đều như nhau"

"Eh!" Tiêu Cảnh tới trước mặt Tiêu Dao, lắc đầu phản bác, "Đại ca, lời này của anh nói sai rồi, em ngày hôm qua vẫn luôn hầu ở bên cạnh em gái a, hơn nữa, đại ca, nói thật đi, ngày hôm qua anh cũng là bởi vì Tiểu Nhu quá lấp lánh, mới có thể buông xuống cao lãnh, phụng bồi tiểu công chúa của chúng ta xuất hiện ở thăm đó lên đi?"

Bị thảo luận, nữ nhân vật chính nếu nhấc tay, nhấc nhỡ, "Tam ca, đây không phải là thăm đó "

Tiêu Cảnh xoa xoa tóc Đường Tịch, sáng giọng, "Còn đứng ở nơi này làm gì, mới vừa rèn luyện, một thân mồ hôi, còn không đi tắm đi ra ăn điểm tâm!"

Sau đó nói tiếp Tiêu Dao, "Sở dĩ lớn ca, đừng giả bộ cái bộ cao lãnh gì đó, như vậy không dễ dàng tìm bạn gái "

Đường Tịch trở về phòng đi tắm một cái đi ra, Dương Tinh Nhân đã chuẩn bị cho cô một cái váy cùng đồ lót đặt ở trên bàn, Đường Tịch nhướng mày, đi tới lấy trở lại phòng tắm mặc vào, lần lúc đi ra Dương Tinh Nhân ở trong nhà dưới, thấy cô đi ra, mỉm cười nói, "Cái này đưa tới từ buổi sáng cho em, em mặc nhìn qua có chút lớn, sau bữa ăn sáng mẹ dẫn con đi mua một chút quần áo, đem tủ quần áo của con lấp đầy "

Đường Tịch vui vẻ tiếp nhận, ăn bữa ăn sáng xong, ba người anh trai đều đi làm, Tiêu Hoàng Lịch cũng phải đi làm, Dương Tĩnh Nhân đưa Đường Tịch đến một trung tâm thương mại.

Đường Tịch xem Dương Tĩnh Nhân mang chính mình đi tiệm mỹ phẩm, cau mày, kéo Dương Tĩnh Nhân, "Mẹ, con cảm thấy bây giờ con không nên dùng những nhãn hiệu nổi tiếng, những thứ này đều là tương đối thực nữ hoặc là tương đối thành thực, mẹ không phải nói qua một thời gian ngắn phải đi trường cấp 3 báo danh sao? Chúng ta vẫn là lựa chọn đồ học sinh trung học phổ thông đi, mỹ phẩm cũng chưa quá cần nhiều, những thứ này bây giờ dùng không phải là rất lãng phí không phải sao?"

Dương Tĩnh Nhân do dự hai giây, Đường Tịch đã kéo cô đến một cửa tiệm khác, "Học sinh trung học phổ thông nên mặc đồng phục nha, nhàn nhả "

Hơn nữa lấy kiểu vóc người học sinh tiểu học, thật không có chút nào thích hợp Chanel hoặc là cái loại này nữ trang, vẫn là những thứ như ZW(tự an ủi) như vậy tương đối thích hợp cùng bây giờ, huống chi, nữ thần cũng không phải là dựa vào quần áo nguy trang, chân chính nữ thần là phẩm chất nha.

Coi như mặc một món phở phẩm, vậy người khác cũng không cách nào xem nhẹ bản thân mình

Dương Tĩnh Nhân xem quần áo này xác thực hợp với Đường Tịch, cũng sẽ không miễn cưỡng, nói, "Được rồi, con thích nơi này chúng ta ở nơi này mua một chút, sau đó nhìn một chút những cửa tiệm khác "

Bởi vì Dương Tĩnh Nhân trên người mặc đều là mặc đồ nổi tiếng thế giới, Đường Tịch hôm nay mặc trên người cũng là đồ của Chanel rất thực nữ, phục vụ viên đối với hai người cũng đặc biệt nhiệt tình, nửa giờ Đường Tịch liền chọn hơn mười bộ quần áo, hai người coi như là thắng lợi trở về

Dương Tĩnh Nhân kéo Đường Tịch tuyển chọn giày, lần này Đường Tịch không có cự tuyệt tiệm có danh phẩm, bởi vì cô cho là giày nhất định phải đẹp, cô nói: giày tốt, mang con người đi về phía có tương lai tốt.

Hai người đi vào cửa hàng, Đường Tịch đi xem thợ đặt làm giày cứng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, Đường Tịch nhìn một chút Dương Tĩnh Nhân đang xem giày cho mình, thấp giọng hỏi nhân viên bên cạnh, "Nghe nói nhà thiết kế của các người đang thiết kế một đôi giày cứng, các người trong tiệm có không?"

Nhân viên tiệm kinh ngạc nhìn Đường Tịch, "Trời ạ tiểu thư, đây là nội bộ nhân viên mới biết, đều còn không có có tiết lộ qua ra ngoài, chỉ có bạn bè cực tốt của anh ấy mới biết, ngài là làm sao biết?"

Đường Tịch cười một tiếng, cô trước từ Muse kia nhận được một đôi giày cứng, được rồi cô nhận được là hần tự tay chế tạo một đôi hạng nhất, đôi giày kia cũng rất thoải mái, nhưng là bây giờ cô không thể trở về Đế đô lấy, cô bây giờ đang ở thành phố A.

"Cũng không phải nói bên ngoài phỏng phải không ai biết" Đường Tịch nhìn nhân viên "Vậy các người ở nơi này có sao?"

Nhân viên tiệm cười gật đầu, "Có, đôi giày này toàn cầu hạn chế chỉ có 30 đôi, vừa vận cửa hàng bởi vì mức tiêu thụ đạt số một cả nước, lấy được một đôi, hôm nay vừa tới, tôi liền cho ngài xem "

Đường Tịch nhướn mày, trong mắt cũng mang theo nụ cười, "Vậy cảm ơn "

Cuối cùng cũng có một đồ vật thân thuộc, giống với cuộc sống trước kia của cô.

Lúc này Dương Tĩnh Nhân nắm một đôi giày đi tới, trên mặt mang theo nụ cười, "Tiểu Nhu, con nhìn đôi giày này một chút. Con có thích hay không?"

Đường Tịch nhìn kiểu, sau đó đặt ở trên chân thử một chút, "Tốt vô cùng, liền lấy đôi này đi "

"Còn vừa ý một đôi giày này hả?" Dương Tĩnh Nhân xem đôi giày này cùng Đường Tịch ăn mặc đặc biệt thích hợp, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng

"Mới vừa nhân viên nói cho con, bọn họ mới lấy một đôi giày, con muốn nhìn xem, nhân viên đang đi lấy đi "

Dương Tĩnh Nhân gật đầu, "Chúng ta xem thêm một chút, giày của họ so với chỗ khác thật là tốt hơn rất nhiều, " nói xong lại xoay người đi chọn giày

Rất nhanh nhân viên đã trở về

Dương Tĩnh Nhân rất hài lòng với đôi giày này, Đường Tịch để cho bà trực tiếp ôm, cô trả tiền.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Muốn đi học

Nhân viên kinh ngạc nhìn Đường Tịch, nghi ngờ hỏi, "Tiểu thư, sao cô không thử một chút sao?"

Đường Tịch mỉm cười, nhìn đôi giày trên tay, "Size đôi giày này, toàn bộ đều là 235, chỉ có 235 hợp với chân của tôi, không cần thử "

"Cái này cô cũng biết sao?" Người nhân viên trong đầu nghĩ vị này nhất định là một nhân vật không tầm thường, bởi vì đôi giày này mặc dù đã phát đến mỗi chi nhánh trên toàn cầu rồi, nhưng cũng chưa có ra mắt, mà là phải chờ tới Tuần lễ thời trang sang năm mới công bố ra, nhưng vị tiểu thư này, thậm chí ngay cả biết đôi này có ở cửa hàng cũng biết, hơn nữa cỡ giày là bao nhiêu cũng biết!

Đường Tịch cười để cho nhân viên gói lại đôi giày kia, cô dĩ nhiên biết đôi giày này là số 235, bởi vì Muse nói rồi, đôi giày này vì cô mới xuất hiện, cho nên dựa theo kích cỡ chân của cô mà làm, mà cũng hay, vừa vặn chân cô và Tiểu Nhũ đều là đi cỡ giày 235.

Thoáng chốc đã lấy được mấy chục ngàn, hai cô nhân viên trên mặt đều mang nụ cười, không nghĩ có thể bán ra dễ dàng như vậy, Đường Tịch cũng mua được đôi giày mình yêu thích, tâm tình tốt vô cùng.

Sung sướng cùng Dương Tĩnh Nhân về nhà

Hai người vừa mới đi, cửa tiệm kia lại nghênh đón mấy vị khách nữa, lần này người vào càng làm cho hai người nhân viên thót tai liên tục, hai người mang theo nụ cười tươi nhất đi lên trước cùng người vừa tới chào hỏi, "Tiểu thư, cô khỏe chứ, hoan nghênh ghé thăm."

Tiểu Cẩm Ninh mặt mũi ôn hòa đối với hai người cười một tiếng, "Tôi nghe nói trong tiệm nhập về một đôi giày mới, cho nên tới xem một chút, có thể lấy cho tôi nhìn một chút không?"

Nhân viên tiệm mặt lộ vẻ khó xử, "Cái này???"

Tiểu Cẩm Ninh thấy thái độ đó, khóe miệng nụ cười dần dần thu vào, nhưng là âm thanh vẫn rất nhu hòa, "Thế nào? Không tiện sao?"

Đôi giày này đặc biệt thần bí, nghe nói là nhà thiết kế này đặc biệt vì Đường Tịch thiết kế, chẳng qua là vẫn chưa ra mắt, hơn nữa đôi giày này chỉ có lượng tiêu thụ nhiều nhất một nước mới có, cô tra xét một chút, phát hiện thành phố A có tiệm này có lượng tiêu thụ nhiều nhất cho nên có ý chạy tới đây.

Nhưng không nghĩ tới hai nhân viên này lại không thức thời như vậy?

Nhân viên cúi đầu xin lỗi, cười một tiếng, mang về khó xử "Không phải đâu, mà là đôi giày này chúng ta đã vừa mới bán rồi, trước khi cô đi vào mười phút, có hai vị đi vào mua đi đôi giày đó rồi "

"Các người ở đây giày không phải là chỉ bán cho hội viên sao? Hơn nữa phải là hội viên mua trên 1 triệu một năm mới được sao, sao có thể tùy tiện bán cho người khác, công ty của các người có biết không?" Nói chuyện là Diêu Na, trợ lý Tiểu Cẩm Ninh.

Nhân viên tiệm trong lòng mặc dù rất không thích giọng của Diêu Na, nhưng vẫn mỉm cười giải thích, "Đúng, thật sự chúng tôi bán cho hội viên tiêu thụ 1 triệu một năm thôi, thật xin lỗi Tiểu thư phải về tay không rồi, tiệm chúng tôi bên trong cũng đến nhiều sản phẩm mới, mặc dù không là đôi có số lượng hạn chế kia, nhưng tôi tin tưởng cô cũng sẽ hài lòng, xin hỏi cô có xem một chút không?"

Tiểu Cẩm Ninh nghe nói đôi giày mình muốn đã bị mua, trên mặt cũng không hứng lắm, cô ta cũng không có nhìn nhân viên một cái, xoay người trực tiếp đi.

Diêu Na trước khi đi còn hung hăng trừng mắt nhìn hai nhân viên một cái.

Hai nhân viên tiệm bị trừng một cái, trước đối với Tiểu Cẩm Ninh trong lòng vốn yêu thích, nháy mắt liền biến mất.

"Còn nói cái gì nữ thần quốc dân? Tất cả đều là giả, thử đem chuyện mới vừa rồi lên mạng đi, để cho fan cô ta nhìn nữ thần của họ rốt cuộc là dạng gì!"

"Được rồi, chúng ta nói vậy, cuối cùng xui xẻo là chúng ta, những người đó, một ngày nào đó, fan bọn họ sẽ phát hiện diện mạo thật của cô ta. "

"Ghét nhất chính là thư kí của cô ta đó, tưởng mình là ai chứ!"

Đường Tịch căn bản không biết mình đôi giày kia xong thì Tiểu Cẩm Ninh cũng tới, mà sau đó phụng bồi Dương Tĩnh Nhân trong hoa viên trò chuyện.

Rất nhanh đã qua mười ngày, cũng đến thời khắc mà Đường Tịch mong đợi nhất, cô muốn một lần nữa tới trường cấp ba.

Mặc dù cảm thấy có chút mất thể diện, nhưng may mắn chính là, mình không cần giới thiệu tuổi tác, mà với hình dáng của mình, chính là vóc dáng của học sinh tiểu học đi, dạo này cô phải sử dụng thuốc, da thịt cũng trở nên tốt hơn nhiều, nhìn qua non lại mịn màng, mười phần chính là một học sinh trung học a!

Mới sáng sớm, Tiểu Sái tới chỗ Đường Tịch quan sát hồi lâu, hỏi Tiểu Cảnh đứng cạnh "Ha, anh nói mặt nha đầu này có phải hay không thay đổi quá nhanh? Một tháng trước vẫn là giống một đứa trẻ xấu xí nha, ngày đó trở lại liền tắm rửa vô cùng sạch sẽ, không hề giống từ Châu Phi trở về, bây giờ càng xem càng mịn màng a, cảm giác mặt mũi này đều có thể nặn ra nước đây "

"Ha ha???" Đường Tịch vô lực cười hai tiếng, vô cùng trịnh trọng sửa câu nói của Tiểu Sái, "Anh hai à, thứ cho em nhắc nhở anh một chút, ta ở vùng núi của thành phố W lớn lên, không phải là ở Châu Phi "

Tiêu Sái hừ một tiếng, "Đen thành bộ dáng kia, nhìn một cái chính là từ Châu Phi trở về".

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Anh biết anh đẹp trai, nhưng anh là anh trai của em đó

Cuối cùng cuộc chiến tranh này bởi vì Dương Tĩnh Nhân từ trên lầu đi xuống mà ngưng hẳn, giải quyết chính là ba anh em cùng đưa Đường Tịch đi học, thật ra thì Đường Tịch vô cùng muốn nói, một mình cô đi cũng được a!

Cô thật không muốn làm oanh động trường học nha

Ba anh em bọn họ giả trị nhan sắc nếu so với nhan sắc của các tiểu thít còn cao hơn, nếu là tùy tiện đưa cô đi tới trường học, chắc chắn sẽ chẳng ai thêm chú ý tới cô.

Làm Đường Tịch một trăm tám mươi lần nói tự mình cũng có thể đi, xe đã dừng ở trước cổng Trường Trung Học Số 1 của thành phố A, Đường Tịch bĩu môi, nhìn ba người anh của mình, "Các anh à, các người nhất định phải cùng em vào chung sao?"

Thật ra thì các người không vào sẽ tốt vô cùng, một mình đi vào là tốt nhất.

Tiêu Dao gật đầu, "Ừ, các bạn của em, anh phải khảo sát một chút "

Tiêu Sái ngồi ở vị trí kế bên tài xế, cũng hưng phấn gật đầu, quay đầu lại nhìn cô, dùng một loại ánh mắt vô cùng cung kính nhìn Đường Tịch, "Anh và hiệu trưởng có chút giao tình, một lúc nữa cùng hiệu trưởng chào hỏi, để cho bình thường đối với em quan tâm một chút "

Tiêu Cảnh không cam lòng yếu thế, "Anh là cổ đông của trường học này, vừa vặn anh mang theo em đi tới phòng làm việc, thầy trò toàn trường về sau nhìn thấy em, đều phải một mực cung kính, nếu không anh sẽ rút hết cổ phần!"

"Ngừng!" Đường Tịch nhìn ba người, "Các người căn bản không muốn cho em học giỏi, mà là để người ta ghét em?"

Tiêu Dao cau mày, "Vì sao lại nói như vậy?"

Bọn họ làm vậy thật ra là vì cho cô có chỗ dựa a, để cho bị người ta biết đằng sau cô rất mạnh, không cho cô bị khi dễ

Bất kể nói thế nào, cô là đứa con bị thất lạc, tới nơi này cùng những kiểu tiểu thư này đi học, rất dễ bị gạt bỏ, có lời nói của bọn họ, người khác coi như có ghét bỏ cô, cũng không dám trắng trợn ghét bỏ.

"Được rồi, em cũng không biết là vì sao nữa." Đường Tịch nói xong mở cửa xuống xe, "Các người nếu đã tới, liền cùng em vào đi thôi, nhưng là anh Hai cùng anh Ba nói những chuyện kia, kiên quyết không thể làm, biết không?"

Tiêu Sái nhún vai, "Chỉ cần em OK, anh không có vấn đề "

Tiêu Cảnh cũng gật đầu, "OK, chờ em không chịu nổi thì tới nói cho anh biết, đến lúc đó anh ba tới cho em chỗ dựa "

Đường Tịch lúc này mới hài lòng gật đầu, "Vậy chúng ta đi lớp 10.3. "

Tiêu Dao gật đầu, dẫn Đường Tịch đi vào trường học

Hắn điều tra qua hồ sơ của Đường Tịch, thành tích đủ để học Trường Trung Học Số 1, hơn nữa lại là năm nay mới vừa trải qua thi tốt nghiệp, hắn không biết cô rốt cuộc học bao nhiêu năm trung học???

Thật ra thì Đường Tịch cũng biết, đây là 008 bug rồi, coi như cho cô bằng tốt nghiệp ít nhất phải cho của mấy năm trước nha, cô đã 23 tuổi, cô mới tốt nghiệp, hơn nữa còn là năm nay có thể tra được phiếu điểm, thật là không cách nào nhỏ nước bọt, nhưng làm gì có cách nào mới có thể danh chính ngôn thuận tiến vào cuộc sống cấp ba à???

Suy nghĩ một chút cuộc sống cấp ba thật đúng là có chút kích thích a!

"Đang suy nghĩ gì?" Tiêu Dao nhìn cô một cái, thấp giọng hỏi

Đường Tịch một bên xem phong cảnh, vừa trả lời Tiêu Dao, "Em đang suy nghĩ có phải hay không trực tiếp nhảy cấp học lớp mười hai" sau đó thu hồi ánh mắt của mình, nơi này phong cảnh xác thực cũng không tồi, nhưng so với trường cấp 3 quốc gia vẫn là thiếu rất nhiều, nhớ năm đó cô trường cấp 3

đó, bên trong như là truyền kỳ vậy, không biết mười năm sau, trường này có thể bằng trường đó không?

Phốc phốc???

Đường Tịch quay đầu nhìn một cái, che miệng Tiêu Sái, "Anh Hai, ạn không tin à?"

Tiêu Sái cuống quýt lắc đầu, "Không có không có, em gái rất có chí khí nha, trung học sơ cấp đều nhiều năm như vậy mới tốt nghiệp, trường cấp 3 lại muốn nhảy lớp!"

Đường Tịch sầm mặt lại trách mắng 008, tại sao lại không thể trực tiếp cho cô một cái bằng tốt nghiệp đại học a! Như vậy cô không cần học là được rồi nha! Hết lần này tới lần khác cho cô một cái bằng tốt nghiệp trung học, bây giờ mặt mũi đều bị vứt sạch!

"Anh hai!" Đường Tịch cắn hàm răng,

"Em là bởi vì không muốn rời đi trường học! Cho nên học nhiều thêm hai năm!"

Tiêu Sái còn muốn nói điều gì bị Tiêu Dao trừng một cái, liền thôi, Đường Tịch thở hổn hển rồi nói, "Anh hai, em nói cho anh biết, em sẽ dùng thời gian một năm liền lấy bằng cấp 3 hơn nữa thi đại học, ta liền đứng bằng A! Anh có muốn cùng em đánh cuộc không?"

"Ha, em gái, anh biết em bị Nhị ca kích thích, nhưng là, em cũng dừng???"

"Như thế nào?" Đường Tịch bĩu môi, "Không dám đánh cuộc thì coi như xong!"

"Đánh cuộc gì?" Tiêu Sái nhướn mày hỏi

"Em bây giờ không có thứ gì, nếu như trong vòng một năm lấy được bằng tốt nghiệp rồi, anh Hai nhất định phải thỏa mãn em một nguyện vọng!" Đường Tịch ánh mắt chiếu lấp lánh, "Thế nào, Anh Hai?"

Tiêu Sái gật đầu, "Đồng ý!"

Khóe miệng hần lộ ra một nụ cười, "Vậy tiểu muội, nếu như em thua thì làm sao bây giờ?"

"Em sẽ không thua" Đường Tịch khóe miệng móm một cái, phách lối nói "Nếu như em thua, tùy tiện anh muốn làm gì đều có thể" "Được!" Tiêu Sái cười gật đầu, "Nếu như em thua, vậy em phải đứng trước mặt toàn trường kêu anh là 'anh trai tốt' nha!"

"Nghịch ngợm!" Tiêu Dao trừng mắt nhìn Tiêu Sái, "Thật là nghịch ngợm!"

Đường Tịch không có vấn đề, khóe miệng cô nhếch một cái, "Nói lời giữ lời!"

"Anh trai tốt" Tiêu Cảnh lập lại ba chữ, trong nháy mắt rung mình một cái, "Ha, em gái thân ái của anh, em chắc chắn sao? Ba chữ kia đều là tình nhân nhỏ kêu??? Sai lầm rồi, sai lầm rồi "

Đường Tịch ánh mắt lóe lên một nụ cười châm biếm, rất nhanh bốn người đã đi tới lầu dạy học, đúng như dự đoán, bởi vì ba anh em Tiêu gia có giá trị nhan sắc quá cao, đưa tới oanh động???

Mặc dù Đường Tịch bây giờ còn chưa phải là vô cùng xinh đẹp, nhưng là bởi vì da thịt rất tốt, nhìn qua cũng rất khả ái, cho nên cũng được rất nhiều nam sinh chú ý

"Vậy là cô gái kia đi học thôi sao, tại sao ba anh chàng kia còn theo sai?"

"Người bạn học kia da thịt thật tốt a, mặc dù tướng mạo không phải là đặc biệt xuất chúng, nhưng là da thịt là tốt không lời nói a!"

"Người kia rất quen mắt nha, thế nào giống như trợ lý Tiêu Cảnh bên cạnh Kiều tổng à?"

"Cái gì trợ lý? Tớ nghe nói người này là huynh đệ tốt của Kiều!"

"Các người còn chú ý cái này à?"

"Chú ý việc làm ăn của bọn họ làm gì, hãy chú ý soái ca, chủ yếu là Tiêu đại soái ca cùng Kiều đại thần đều là mẫu người tớ thích nha" nữ hài che mặt Tinh tinh nhân

"Kiều đại thần là quốc dân nam thần rồi! Không chỉ là một mình cậu yêu thích!"

Đường Tịch nghe bọn hần nói chuyện, hơi nhíu mày bọn họ nói Kiều đại thần không phải là Kiều Lương chứ? Đường Tịch quay đầu nhìn Tiêu Cảnh, chẳng lẽ Tiêu Cảnh cùng Kiều Lương là bạn tốt?

Tiêu Cảnh bị Đường Tịch nhìn

Chương 19: Thiếu chút nữa làm lộ rồi

Đường Tịch đầu tiên là sững sờ, sau đó trong nháy mắt biết được ý tứ trong lời nói của Tiêu Cảnh, im lặng cười một tiếng, vô cùng ruộng bỏ nói, "Anh ba, coi như anh không phải là anh của em, em cũng coi thường anh."

Nói xong vô cùng ngạo kiều ngược cầm của mình hướng trong phòng học đi tới.

Nếu đã phải oanh động lớn như vậy thì tới luôn, Đường Tịch dứt khoát nghênh ngang ngồi ở trên bàn vắt chéo đôi chân nhỏ dài của mình, sai bảo các anh trai đi ghi danh cho mình, dĩ nhiên không phải sai bảo Tiêu Dao, Tiêu Dao đứng ở nơi đó, dựa vào trên tường ở bên cạnh bàn, anh em hai người cứ như vậy cùng xuất hiện chung trong một tấm hình, nhất định chính là một bộ tranh phong cảnh tuyệt mỹ.

So sánh với Tiêu Dao nhân nhả, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh là tương đối một mối, lúc này bọn họ đã vô số lần cảm thấy hôm nay không nên tới tham gia náo nhiệt, để đến bây giờ hai người bọn họ ở nơi này làm khổ sai cực nhọc, nữ nhân vật chính lại ở nơi đó nhân nhả ăn kẹo cao su.

Chờ giao xong phí đã hơn mười một giờ, Đường Tịch không trọ ở trường, cho nên cũng sẽ không tiếp tục ở lại trong trường học rồi, đợi ngày mai tới giờ đi học là tốt, Tiêu Sái nhìn thời gian còn sớm, hơn nữa cũng khó có khi nào cho anh em bốn người nhà họ Tiêu bọn họ ở chung một chỗ, liền đề nghị cùng đi ăn bữa cơm Tây, "Tiêu Nhu đã trở lại lâu như vậy, ba anh em chúng ta còn không có mời Tiêu Nhu ăn một bữa cơm nào đấy, vừa vặn hôm nay ở con dê lớn Giang Thành mới mở một nhà hàng kiểu Pháp, chúng ta đi qua ném thử một chút?"

Đường Tịch không có chút nào dị nghị, nhắc tới cô cũng đã rất lâu rồi chưa có dùng tới cách ăn kiểu Pháp, nó cũng đã sớm cũ kỹ rồi.

Tiêu Cảnh liếc nhìn Đường Tịch một cái, thân thiết nói, "Tiêu Nhu có khả năng ăn không quen đi, chúng ta không bằng đi ăn lẩu đi, Luru Dương Đường bên kia mới mở nhà hàng lẩu có mùi vị rất tốt "

"Liền đi ăn nhà hàng kiểu Pháp kia đi." Ánh mắt Tiêu Dao theo trên mặt của Đường Tịch dò đi, để cho Tiêu Cảnh đi lấy xe, "Bây giờ ăn không quen về sau dù sao cũng phải ăn đến quen "

"Vẫn là anh cả suy tính chu đáo a" Tiêu Cảnh cũng không có bất kỳ ý nghĩ gì rồi.

Đến con dê lớn Giang Thành đã là mười hai giờ, cũng còn khá Tiêu Sái cùng ông chủ của nơi này là bạn bè với nhau, thời điểm đi ở trên đường cũng đã đặt xong chỗ ngồi, cho nên bọn họ đi tới ngược lại cũng sẽ không có chuyện không có chỗ ngồi trống, Đường Tịch lúc xuống xe cầm theo chiếc mũ lưỡi trai ở trên xe đội lên đỉnh đầu, dọc theo đường đi lên lầu Tiêu Cảnh đều loay hoay quanh ở bên cạnh hỏi cô, "Em cũng không phải là đại minh tinh, đem mũ lưỡi trai đội lên đầu lại còn che kín như vậy để làm cái gì?"

Đường Tịch nhún vai, cười tặc hề hề nói với Tiêu Cảnh, "Đến những nơi hạng sang như thế này, khẳng định lại có rất nhiều đại nhân vật có máu mặt, nói không chừng vẫn là bạn bè của các anh, vì không để cho các anh mất thể diện, nên em cảm thấy em nên trang bị một chút thì tốt hơn"

Tiêu Cảnh im lặng ngạo mạn lấy cái mũ cô đang đội trên đầu xuống, nhếch miệng kéo lên một nụ cười tà tứ nói, "Với tốc độ biến đổi về bề ngoài của em hiện tại, anh dám khẳng định không người nào có thể nhận biết em, thật "

Anh nói cái này tuyệt đối là nói thật, từ ngày Tiêu Nhu đi tới trong nhà anh đó, có cảm giác cho người ta một loại đột kích thị giác, lại trong nháy mắt biến dạng, sau đó anh phát hiện cô cơ hồ là mỗi ngày đều đang thay đổi bộ dạng, nếu như không phải là mỗi ngày bọn họ đều cùng với cô gặp mặt, anh đều đã hoài nghi cô đi giải phẫu thẩm mỹ rồi, hơn nữa anh dám đánh bao phieu, bộ dáng bây giờ của cô, đứng ở trước mặt mẹ ruột cô - Lâm Như, Lâm Như khả năng đều không có nhận ra!

Đường Tịch nhún vai, điểm này cô không thể phủ nhận, hơn nữa cô phát hiện cái dung mạo hiện giờ của cô, đang dùng một loại phương thức quỷ dị thay đổi, biến thành bộ dáng trước kia của cô, nếu quả như thật là nói như vậy, cô nhất định sẽ bị sợ chết??? Hy vọng 008 sẽ không lấy trò ác để làm thú vị!

Cô bây giờ cũng có cảm giác bộ dáng của mình bây giờ cùng với thời điểm còn học cấp ba của bao nhiêu năm trước đặc biệt giống nhau??? Nhưng là cụ thể nơi nào giống nhau, cô lại có chút không nói được.

Tiêu Sái cũng đồng dạng gật đầu, vô cùng đồng ý lời của Tiêu Cảnh, "Nhu nhi em lúc trước có thể là bị sinh hoạt làm trẻ nãi phát dục, bây giờ đang được từ từ nuôi trở lại, một ngày biến hóa giống nhau, nếu như một tuần mà anh không trở về nhà và không gặp được em, sau đó gặp lại em anh khẳng định cũng không nhận ra em, cho nên không cần thiết che kín chính mình như vậy."

Đường Tịch hé miệng mỉm cười, ngay vào lúc này Tiêu Dao bỗng nhiên chịu đựng bước chân, kéo Đường Tịch, nghiêm túc nhìn một cái, lãnh ngạnh nói, "Em rất đẹp mắt, không hề làm mất thể diện."

Đường Tịch sững sờ, bỗng nhiên phốc phốc cười một tiếng, trong khi ba anh em đang trở mặt nhìn nhau thì cô thẳng người nhìn lấy bọn họ một cái

“Anh trai à, thật ra thì em như vậy là vì các anh, thật, bởi vì nơi này rất nhiều khả năng là có bạn của các anh, các anh có chuyện với các nhân vật có mặt mũi, mà em bây giờ thì thế nào, tương mạo giống như một học sinh trung học, mặc dù bây giờ em vốn chính là một học sinh trung học, nhưng là các anh hãy suy nghĩ một chút ” Thời điểm Đường Tịch nói tới chỗ này nụ cười đã thay đổi thành có chút mập mờ, “Ba người đại nam nhân các anh, cùng một người có dáng dấp đặc biệt còn trẻ hơn cả học sinh trung học phổ thông ăn chung cơm trưa như vậy là ”

“Được rồi, em đem cái mũ mang theo đi” Tiêu Sái không đợi Đường Tịch nói xong, động tác nhanh chóng cầm lấy cái mũ trong tay mình đội lên đầu cho Đường Tịch, sau đó đưa tay chà xát trên cánh tay đã nổi đầy da gà, buồn nôn nói, “Anh cũng không có yêu thích trẻ con a!”

Thật là khó có thể tưởng tượng những người đó dùng loại ánh mắt đó đến xem chính mình

Lúc này ông chủ tiệm bạn của Tiêu Sái đi tới, là một người đàn ông vô cùng thân sĩ chừng ba mươi tuổi, sau khi đã cùng bọn họ đều chào hỏi xong liền dẫn bọn họ đi tới chỗ ngồi đặc biệt đã chuẩn bị trước đó, sau khi đơn giản hàn huyên, liền kêu tới người phục vụ để cho bọn họ chọn món ăn.

Đường Tịch cứ như vậy làm theo phương pháp chọn món ăn ở nhà hàng Pháp, thời điểm người phục vụ đi tới cô liền hoàn toàn đem chuyện mình là Tiêu Nhu quên bồng, trực tiếp đối với phục vụ viên nói, “Món ăn đầu tiên hãy cho tôi một xà lách hải sản, canh thì tôi muốn canh cá, cho tôi thêm một chút hành, tôi không muốn phở thức ăn, món ăn chính cho tôi thịt bò bít tết, điểm tâm là đồ ngọt, cho tôi bánh ngọt kiểu Âu, cuối cùng cho chúng tôi mở một chai rượu vang đi” nói xong Đường Tịch quay đầu nhìn lấy ba anh em Tiêu Dao, “Anh, các anh ăn cái gì??? Ngạch???”

Con mắt của Đường Tịch cơ giới tính nháy mấy cái, không hay rồi, cô quên mất chuyện mình bây giờ là một đứa hai lúa! Lần đầu tiên tới nhà hàng Pháp ăn cơm, cô chẳng những không câu nệ, còn dựa theo thói quen trước kia của chính mình làm loạn??? Đáng chết, sẽ không làm lộ chứ?

Nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc cùng bộ dáng không thể tin được của ba anh em họ, Đường Tịch chỉ mong đảo ngược thời gian hoặc là đập đầu tự tử một cái ở chỗ này cho xong, không biết sao nhưng giờ sự tình đều đã xảy ra, cô chỉ có thể ứng phó thôi, “Thế nào? Trên mặt em có dính cái gì bẩn lắm sao?”

Tiêu Cảnh lắc đầu, vẻ mặt dờ dẩn, “Không có ”

Tiêu Sái cũng lắc đầu theo, “Không có ”

Đường Tịch nhìn về phía Tiêu Dao, Tiêu Dao đối với cô cười một tiếng, đưa thực đơn món ăn cho người phục vụ, âm thanh trước sau như một lãnh đạm thờ ơ, “Chúng ta cũng giống như cô ấy.”

Trái tim của Đường Tịch lần nữa ừng ực một tiếng, trầm xuống, không hay rồi??? Anh cả, đây sẽ không phải là đã bắt đầu hoài nghi cô rồi chứ? Ngàn vạn lần không nên a!!!!

“Tiêu Nhu Nhu em hãy thành thật nói cho anh biết, em trước kia không phải là thường xuyên đi ăn các món ăn trong nhà hàng Pháp đó chứ?” Tiêu Cảnh vẻ mặt dò xét nhìn lấy Đường Tịch, bây giờ càng xem, anh lại càng thấy được bản thân cô em gái này đặc biệt khả nghi a, cái này nơi nào giống như là một cô gái mới từ nông thôn trở về a! Rõ ràng chính là đại tiểu thư của đô thị nha!

“Ha ha!!!!” Đường Tịch bây giờ muốn khóc, cô gượng gạo cười, “Em cũng muốn a, nhưng là không có tiền a ”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Ngả bài

“Biểu hiện mới vừa rồi của em kia chính là hoàn toàn hiểu biết về đồ ăn Pháp, hơn nữa.....”

“Anh ba, em đó cũng giống như đang trình bày một tiết mục ẩm thực thôi, không tin anh đi mà hỏi mẹ thử xem.” Đường Tịch mặt không biểu tình nói.

Tiêu Dao cũng nhú một chút mày, “Thiên kim tiểu thư của Tiêu gia chúng ta ra ngoài ăn cơm, chẳng lẽ thật muốn xấu mặt, các em mới vừa lòng sao?”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh trên mặt lộ ra nan kham, Tiêu Cảnh vội vàng giải thích, “Anh cả, anh rõ ràng là biết em không phải là có ý kia mà.”

Chẳng phải là bởi vì quá kinh ngạc sao, bọn họ có gặp qua Tiêu Nhu một lần, thời điểm đó Tiêu Nhu vừa mới được đón về từ nông thôn, tuy rằng khi đó cũng không có thời gian ở chung, nhưng là bọn họ có thể cảm giác được Tiêu Nhu ngay lúc đó cùng Tiêu Nhu hiện tại quả thực là khác nhau một trời một vực, làm cho bọn họ đều không thể tin tưởng, Tiêu Nhu của hiện tại này nơi nào là giống như mới từ nông thôn đến.

Đường Tịch không nghĩ tới Tiêu Dao sẽ đứng ra giúp cô nói chuyện, trong lòng nhỏ nhỏ hiện lên cảm kích anh một chút, cười đánh vỡ cục diện bế tắc, “Hắc, em như thế này không phải mưa dầm thấm đất sao, có các anh trai ở tầng lớp trên giống như các anh, em cũng không thể lạc hậu a, đúng không?”

Tiêu Dao lúc này trên mặt mới lộ ra một chút tươi cười, vừa đúng lúc đồ ăn khai vị đưa lên tới, Đường Tịch chạy nhanh cầm nĩa ăn lên, “Nhanh ăn đi, cá salmon này nhìn qua rất mới mẻ.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai huynh đệ nhìn nhau liếc mắt một cái, từ trong mắt đối phương thấy được cùng loại quang mang.

Ánh mắt của Tiêu Dao thế nhưng vẫn thủy chung đều đặt ở trên người Đường Tịch.

Thời điểm Đường Tịch vừa mới nói ra câu nói kia liền ước gì cắn đứt đầu lưỡi chính mình, làm mây nói bậy này, làm mây tùy tiện nói bậy này, không biết nói cái gì nên nói, nói cái gì không nên nói a! Vừa mới mới bị hoài nghi, hiện tại cư nhiên còn không có chịu nghe lời!

Chính là có thể làm sao bây giờ, hiện tại cô chỉ có thể vùi đầu khổ ăn, ngàn vạn không thể ngẩng đầu cùng bọn họ đối diện, đối diện liền xong rồi???

Liền tại thời điểm ở đây không khí đều phải ngưng kết, bỗng nhiên một thanh âm đánh vỡ không khí bọn họ, “Anh, các anh cũng tới nơi này ăn cơm a?” Thanh âm Tiêu Cẩm Ninh ôn nhu từ trên đầu truyền đến.

Đường Tịch ăn một miếng cá salmon, sau đó dùng sức dùng nĩa chọc một khối ngừ du quả ăn lên, thật không nghĩ tới, như vậy đều có thể gặp được???

Nói này, Tiêu Cẩm Ninh không phải minh tinh hạng nhất vẫn đang nổi sao? Không phải chỉ cần kí một cái hợp đồng đều trị giá cả trăm vạn sao? Như thế nào cư nhiên còn có rảnh tới nơi này ăn cơm a?

Tiêu Dao cùng Đường Tịch giống nhau, cúi đầu ăn phần ăn của mình, căn bản không có phản ứng Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái nguyên nhân là bởi vì Đường Tịch nên thời điểm khi nhìn đến Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt cũng không được tốt, Tiêu Sái hừ một tiếng, “Như thế nào, cô có thể tới, chúng tôi thì không thể tới a?”

Đường Tịch âm thầm cho Tiêu Sái sự tán thưởng lớn.

Tiêu Cẩm Ninh trên mặt ý cười dần thành một cụ, phải rồi khỏi nhưng là lại cảm thấy cứ như vậy rồi đi thì mặt mũi không biết ném nơi nào, cho nên đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch, bởi vì Đường Tịch vẫn luôn vùi đầu khổ ăn, cô ta chỉ có thể nhìn qua vẻ bề ngoài từ bộ quần áo ngắn tay cùng quần đùi mà hôm nay Đường Tịch mặc nhìn ra người này làn da bảo dưỡng đến phi thường tốt, nhưng là rồi lại cho cô ta một loại cảm giác quen thuộc, cô ta nghĩ đến khả năng nào đó, bỗng nhiên mày nhăn lại, có ý hỏi, “Đây là Tiêu Nhu???”

Lời nói của cô ta còn không có kịp nói cho xong, Đường Tịch bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Tiêu Sái, cách dùng vẫn nói, “Thiên a, Tiêu nhà hàng Pháp này đồ ăn thật sự đặc biệt địa đạo, tôi đã ba năm không có trở về Paris, phi thường cảm ơn anh dẫn tôi tới ăn đồ ăn do nhà hàng Pháp này làm, làm tôi nhớ tới hương vị quê nhà.”

Còn tốt, Tiêu Sái là một người phản ứng mau, lập tức cách dùng vẫn trả lời, “Phải không? Đó là vinh hạnh của tôi.”

Tiêu Cẩm Ninh lúc này sắc mặt mới đẹp một chút, cô ta nhu nhu cười, “Nguyên lai là bởi bằng hữu của anh hai lại đây ăn cơm, em đây liền không quá rầy các anh trai nữa, Thừa Vũ còn ở bên kia chờ em, em đi trước đã.”

Đường Tịch quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiêu Cẩm Ninh, bĩu môi, “Thật là oan gia ngõ hẹp a.”

“Em gái thân ái à, đồ ăn nước Pháp em có thể nói là trùng hợp, như vậy xin hỏi vừa mới câu kia tiếng Pháp là chuyện như thế nào?” Tiêu Cảnh cười như không cười nhìn Đường Tịch, đôi mắt nhử lại, “Em là ai?”

Đường Tịch hôm nay đã bị bọn họ hoài nghi quá quá nhiều lần, hiện tại bị Tiêu Cảnh như vậy hỏi, đều đã không có cảm giác, vừa hay lúc này đồ ăn bọn họ gọi đều toàn bộ bùng lên hết, cô một bên ăn một bên nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, cười nói, “Cái gì tiếng Pháp? Em vừa mới bắt quá là nói bậy một hồi, các anh có thể nghe ra lời nói mới vừa rồi em nói là có ý tứ gì sao?”

Tiêu Cảnh thật sâu mà nhìn Đường Tịch, từng câu từng chữ phiên dịch, “Thiên a, Tiêu nhà hàng Pháp này đồ ăn thật sự đặc biệt địa đạo, tôi đã ba năm không có trở về Paris, phi thường cảm ơn anh dẫn tôi tới ăn đồ ăn do nhà hàng Pháp này làm, làm tôi nhớ tới hương vị quê nhà.”

Đường Tịch cười một tiếng, trong mắt mang theo vui sướng, “Nguyên lai em như vậy mà có thiên phú về ngôn ngữ a, tùy tiện nói bậy hai câu chính mình nghe còn không hiểu là đang nói cái gì, cư nhiên là tiếng Pháp! Em quả thực quá thông minh.”

“Đừng nghĩ nói sang chuyện khác.” Tiêu Cảnh lạnh băng nhìn Đường Tịch, “Em rốt cuộc là ai? Em căn bản không phải Tiêu Nhu!”

“Đúng vậy!” Đường Tịch buông dao nĩa, đồng dạng nghiêm túc nhìn Tiêu Cảnh, “Tiêu Nhu của trước kia đã chết, từ khi bị Lâm Như đuổi ra cửa nhà kia trong nháy mắt đã chết, Tiêu Nhu của hiện tại, là Tiêu Nhu đã sống lại, là một người khác!”

“Em!”

“Nhị ca, nếu như em vẫn ngây thơ coi mình là một đứa bé mới ở trong núi ra, cứ như thế sống ở Tiêu gia, anh cho rằng em có thể tồn tại lại được trong một gia đình như thế sao?”

Đường Tịch nghiêm túc nhìn Tiêu Cảnh, biểu tình phi thường nghiêm túc, “Điều đó là không thể, từ khi cha mẹ ruột em lựa chọn muốn giữ lại một đứa con gái nuôi mà đem em tặng cho gia đình các anh tới nay, thì em đã khẳng định được nếu như em không nỗ lực mà nói, trước sau gì cũng sẽ bị vứt bỏ, cho nên tất cả những lời nói của em hôm nay đối với các anh, đều không phải nói giỡn, em muốn cho Lâm Như phải hối hận, muốn cho Tiêu Cẩm Ninh phải hối hận vì chuyện mà cô ta đã từng làm!”

Tiêu Cảnh ngẩn ra, bởi vì cái người nữ sinh trước mặt này quá loá mắt, thiếu chút nữa đã quên chuyển khai ánh mắt.

Tiêu Dao vẫn luôn cúi đầu ăn cơm, đem khối bò bít tết cuối cùng ở trong đĩa ăn xong, uống một ngụm rượu vang đỏ, lau khô khóe miệng, lại lấy chiếc đĩa trước mặt Đường Tịch qua giúp Đường Tịch cắt bò bít tết thật tốt, sau đó thả lại trước mặt Đường Tịch, “Để nguội rồi sẽ không ăn được nữa, ăn trước đã rồi nói.”

Đường Tịch đối Tiêu Dao cười, nói một tiếng cảm ơn.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh còn muốn hỏi cái gì, bỗng nhiên bị ánh mắt lạnh băng của Tiêu Dao trừng một cái, cũng chỉ có thể lui về, cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn lên.

Sau khi chờ ba người đều ăn xong rồi, Tiêu Dao mới xoay người, thay đổi một cái tư thế ngồi ở trên sofa, nhìn lấy Đường Tịch đang ngồi ở bên cạnh, trầm giọng hỏi, “Tiêu Cẩm Ninh đã làm cái gì với em?”

Đường Tịch quay đầu lại thật sâu mà nhìn Tiêu Dao, trong mắt hiện lên một tia bi thương, bỗng nhiên cô đột ngột nhắm mắt lại, lại lần nữa mở to mắt trong mắt chỉ còn lại có một mảnh thanh minh, cô cười cười, phi thường đạm nhiên nói, “Cô ta đem vòng cổ của chính mình bỏ vào trong phòng của em căn bản không phải vì muốn đuổi em đi, mà là muốn giết, các anh biết không? Em vừa mới ra khỏi cửa đã bị xe đụng phải, cô ta cứ từng bước một đi đến trước mặt em để công khai biểu thị với em là cô ta hiện tại ở Tiêu gia có được tất cả, cuối cùng còn dùng một chân đạp lên trên cổ em, nếu lúc ấy những người đó đến chậm một bước, em đã bị cô ta dẫm chết.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Mời mọi người tiếp nhận em

Đường Tịch ngẩng đầu nhìn khuôn mặt lộ vẻ khiếp sợ của ba người, trong mắt, trên mặt hiện lên một tia trào phúng, “Các anh nói thử xem sau khi đã đối mặt với những chuyện như thế rồi mà vẫn còn có thể giữ lấy cái bộ dạng nhu nhược đó, hữu dụng sao?”

Tiêu Cảnh trầm mặc, ngày đó người xuất hiện là bọn họ, bọn họ cũng cùng đại bá mẫu hai người đem Tiêu Nhu đưa đến bệnh viện, hơn nữa cũng ở đó để nghe xong bác sĩ chẩn bệnh, bác sĩ là nói động mạch chủ của cô bị công kích mãnh liệt, cho nên sinh mệnh hơi thở phi thường mong manh, nhưng là không nghĩ tới kia cư nhiên là Tiêu Cẩm Ninh dẫm.

Tiêu Sái cảm thấy trong lòng mình thật sự bị đè nén, anh đột nhiên đứng lên, “Anh đi tìm Tiêu Cẩm Ninh!”

“Đứng lại!” Tiêu Dao quát, “Em hiện tại đi tìm cô ta, em muốn nói như thế nào?”

“Em sẽ hỏi cô ta vì cái gì làm như vậy a!” Tiêu Sái vẻ mặt phiến muộn, “Chẳng lẽ cứ như vậy mặc kệ cho cô ta ung dung ngoài vòng pháp luật?”

“Em có chứng cứ sao?” Tiêu Dao ngẩng đầu nhìn Tiêu Sái.

“Em???” Tiêu Sái nhìn Đường Tịch, cứng nhắc nói, “Tiểu Nhu chính là chứng cứ a, Tiểu Nhu đương sự đều ở chỗ này, chúng ta liền có chứng cứ!”

“Hừ.” Tiêu Dao cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên sắc mặt trầm hạ tới, tức giận nói, “Ngồi xuống!”

Tiêu Cảnh vừa thấy anh cả của mình lần này quả nhiên là tức giận thật rồi, chạy nhanh lúi kéo Tiêu Sái ngồi xuống, Tiêu Dao liếc mắt nhìn anh một cái, lại nhìn người vẫn luôn đối với động tác của Tiêu Sái thờ ơ không quan tâm - Đường Tịch, hỏi, “Em không tính toán nói cho Lâm Như sao?”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đã quen thuộc với tính cách của anh trai không lo người khác nghĩ gì, không quan tâm người đó là ai, tùy thời có thể gọi thẳng tên người ta ra.

Đường Tịch đối với Lâm Như căn bản không có cảm tình, cũng không có cảm thấy lời này của Tiêu Dao có cái gì không đúng, trong mắt cô hiện lên một tia châm chọc, “Nói rồi thì bà ta sẽ tin tưởng sao?” Nếu như bà ta sẽ tin tưởng thì Tiểu Nhu chân chính sẽ không phải chết, Tiểu Nhu đều đã nói thật nhiều thứ, cô căn bản chưa thấy qua cái kia vòng cổ, chính là phản ứng đầu tiên của Lâm Như vẫn cho là Tiểu Nhu chỉ là một nha đầu lớn lên từ nông thôn, khẳng định sẽ làm ra mấy chuyện như trộm cắp, cho nên tin Tiêu Cẩm Ninh nói, cho rằng là Tiểu Nhu trộm đến cái kia vòng cổ.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đòi bại ngồi ở chỗ kia, bọn họ đương nhiên biết đại bá mẫu sẽ không tin tưởng Tiêu Nhu nói, bởi vì ở trong lòng Lâm Như căn bản không có đứa con gái ruột như cô mà chỉ có đứa con gái nuôi làm cho bà ta vẻ vang nhà thôi.

Tiêu Dao mày nhử lại, “Em vì cái gì muốn che dấu tiềm lực của chính mình? Nếu lúc trước mẹ ruột của em nhìn đến chính là em của hiện tại, hẳn là sẽ tiếp nhận em.”

“Nhưng là em không tiếp nhận.” Đường Tịch xoay người ngồi thẳng thân thể nhìn Tiêu Dao, nghiêm túc nói, “Em sẽ không bao giờ tiếp nhận một người mà trong mắt chỉ có danh dự cùng lợi dụng, căn bản không có tình yêu của mẹ dành cho con.”

“Bà ta đối với Tiêu Cẩm Ninh có.” Tiêu Sái nói.

Đường Tịch gật đầu, “Đúng vậy, cho nên em sẽ lại càng không muốn một người mẹ chỉ vì con gái nuôi của mình lại đem chính con gái ruột đuổi ra khỏi cửa, cho nên, mong các anh trai sẽ tiếp nhận em, tiếp nhận em của hiện tại.”

Cô không thể nào trở lại quá khứ thay đổi Tiêu Nhu khi vừa mới tiến vào cửa Tiêu gia nhận người thân được, nhưng là cô muốn từ giờ trở đi làm cho tất cả mọi người đối với Tiêu Nhu lau mắt mà nhìn, làm cho những người đã từng vứt bỏ Tiêu Nhu đều hối hận, làm cho người hại chết Tiêu Nhu phải nhận lại sự trừng phạt lớn.

Tiêu Cẩm Ninh, cô là sẽ không bỏ qua cho cô ta, tuy rằng Tiêu Nhu là chết đi thì ciao mới có thể đi vào trong thân thể của Tiêu Nhu để tiếp tục duy trì tính mạng của mình, nhưng là cô không có quyền thay thế Tiêu Nhu tha thứ cho một người đã từng giết cô ấy!

“Ai nói bọn anh sẽ không có tiếp nhận em chứ.” Tiêu Cảnh có điểm không được tự nhiên nói, “Bọn anh chỉ là bởi vì nhìn thấy em cùng với người mà bọn anh từng biết quá không giống nhau, cho nên có điểm khó hiểu, em đừng để trong lòng.”

Đường Tịch gật đầu, “Em biết.”

Tiêu Sái thấy không khí rất cuộc hòa hoãn một chút, cầm lấy chén rượu trên bàn, cười nói, “Hắc hắc, sự tình đã nói rõ ràng rồi, chúng ta đây liền làm một cái.”

Đường Tịch bung lên chén rượu trên bàn, nâng chén, “Cám ơn các anh trai, em xin cam đoan với các anh, về sau các anh sẽ chỉ biết có kính hi, em chưa bao giờ làm những người mà em yêu thương và những người yêu thương em phải thất vọng.”

Tiêu Dao bung lên cái chén cùng Đường Tịch chạm vào một chút, “Có cái gì khó khăn có thể nói với anh cả nói, em hiện tại không còn là một mình nữa, mà là một phần tử của gia đình chúng ta rồi.”

Đường Tịch hốc mắt ửng đỏ, cái mũi cũng toan lên, cô nhấp miệng gật đầu, “Em đã biết.” Thanh âm đều đều biến khàn khàn.

Tiêu Sái uống một ngụm rượu, hừ hừ nói, “Anh liền nói vì cái gì cùng là người của Tiêu gia, khi còn nhỏ anh cùng Tiêu Diễn quan hệ cũng không tệ lắm, liền duy độc chán ghét cái người tên Tiêu Cẩm Ninh kia đâu, nguyên lai chân tướng là cái này!”

Tiêu Cảnh đề anh uống rượu, “Anh uống nhiều rượu chút đi, ít nói thôi! Không đúng, rượu cũng ít uống, anh uống nhiều liền thích nói bậy nha.”

Đường Tịch chỉ cảm, mặt mang mỉm cười, “Kỳ thật em thực thích cuộc sống như vậy, có thể cùng với các anh cùng nhau ở nhà hàng ăn cơm, có thể cùng với các anh nói những lời tâm sự, còn có thể cùng nhau uống một chén rượu vang đỏ, trước kia loại chuyện này em là không bao giờ dám hy vọng xa vời.”

“Cùng bọn anh nói nói chuyện trước kia của em đi?” Tiêu Cảnh lược có điểm đau lòng nhìn Đường Tịch nói.

Đường Tịch hồi tưởng lại cuộc sống trước kia của mình, sinh hoạt của cô thực sự nhàm chán, trước khi ông của cô bị bệnh cô chính là một thiên kim tiểu thư điển hình, từ nhỏ đến lớn được chiếu cố cẩn thận tỉ mỉ, vô luận là ở nhà hay là ở trường học, tất cả mọi thứ thuộc về cô đều được quản gia cùng người hầu toàn bộ xử lý thật tốt, cô chỉ cần ăn cơm học tập cùng chơi, sau đó ông lại sinh bệnh, cô trừ bỏ cùng ông ở ngoài chính là mỗi ngày đều ở tập đoàn Đế Quốc học tập tất cả mọi thứ, sau đó chính là nơi nơi phi, hiểu biết sản nghiệp của tập đoàn Đế Quốc, sau lại không biết khi nào, cô bởi vì bạn quá mà xem nhẹ bạn trai, sau đó bị chia tay??? Sau lại qua hai năm ông hết bệnh rồi, cô lại đã chết.

Hiện tại nhớ tới, cô giống như còn thật sự không làm được chuyện gì có ý nghĩa.

Thậm chí còn không có cùng với người kia nói qua ba chữ em yêu anh.

Thật hối hận a.

Hiện tại đều không có cơ hội, bởi vì cô biết anh đã không còn yêu cô nữa.

Đường Tịch âm thầm cười cười, đem ly rượu vang đỏ uống một hơi cạn sạch, mê ly nhìn Tiêu Dao bọn họ, “Quá khứ của em, các anh có thể điều tra, sau đó liền có thể rõ ràng, hiện tại nhắc tới, chỉ là chuyện thương tâm thôi.”

Tiêu Dao ừ một tiếng, “Em không muốn nói thì đừng nói, nếu em không gọi Diêu Nhu, vậy em liền cùng với gia đình kia đã không có bất luận cái gì quan hệ.”

Nhà của Tiêu Cẩm Ninh nguyên bản là họ Diêu, trước kia Tiêu Nhu kêu Diêu nhu.

Đường Tịch cười đứng dậy, “Em đi toilet một chuyến.”

Cô lão đảo lắc lư đứng dậy, không biết có phải nguyên nhân là bởi vì hôm nay nhớ tới ông cùng người kia hay là bởi vì nguyên nhân là do tư lượng thân thể Tiêu Nhu không tốt, Đường Tịch mới uống hai ly liền có điểm vụng vụng hồ hồ, Tiêu Cảnh ngồi ở đối diện Đường Tịch, nhìn bộ dáng cô lung lay sắp đổ, chạy nhanh đứng lên đỡ lấy cô, “Đề anh đưa em đi đi.”

Đường Tịch khoe miệng gọi lên một nụ cười, cô vươn một ngón tay lắc lắc, “Không cần, em có thể, các anh chính mình uống.”

Đường Tịch nói xong xoay người hướng về phía toilet đi đến, Tiêu Cảnh nhìn theo bóng dáng Đường Tịch, mặt đầy lo lắng, “Con bé biết toilet ở chỗ nào không? Trong chốc lát sẽ không đi nhầm toilet đi?”

Tiêu Dao quay đầu lại nhìn thoáng qua, trầm ngâm nói, “Sẽ không.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Người đàn ông bên trong toilet

Đường Tịch lung lay đi đến toilet, sau khi đã thấy rõ ràng toilet nam hay nữ, nâng chân chạy bộ đi vào, Đường Tịch vào trong toilet, bỗng nhiên ở trong phòng toilet ở cách vách truyền đến một tiếng vang lớn, dọa cô thiếu chút nữa từ trên bồn cầu đứng lên.

Cô bình tĩnh lại, xả nước, xong xuôi bò lên trên bồn cầu ngó sang phòng toilet cách vách, nhìn đến cảnh tượng trong phòng bên cạnh cô liền hối hận, cô hiện tại chạy đi còn kịp sao?

Liền ở trong lúc cô tính toán lặng lẽ rồi đi, người đàn ông bỗng nhiên hữu khí vô lực nói, “Còn không mau lại đây!” Ngữ khí rất bá đạo.

Hắc! Anh muốn tôi hỗ trợ cư nhiên dám dùng ngữ khí như vậy cùng tôi nói chuyện, sẽ không sợ tôi đi luôn a!

Chính là cuối cùng Đường Tịch vẫn là không có đi luôn, cô vội vàng mở ra cánh cửa phòng cách vách, kiểm tra qua thân thể của người đàn ông kia, quả nhiên anh ta bị thương, lại là bị thương do súng, cô lại một lần nữa hối hận, mẹ nó, có thể hay không hào hào chơi đùa, có thể trúng đạn đều không phải cái gì tiểu nhân vật a!

Hơn nữa, muốn cô phải giúp anh ta như thế nào a? Nơi này chính là toilet của nhà hàng a! Người đàn ông này rốt cuộc là từ đâu tiến vào a!!!!

Nỗ lực ngăn chặn hoảng hốt chính mình, Đường Tịch vững vàng hỏi, “Tôi nên làm cái gì?”

Cùng với chính mình luống cuống tay chân không biết nên làm như thế nào, cô thật sự cảm thấy còn không bằng hỏi người đàn ông này cho xong, cô vừa mới đã nhìn ra, người đàn ông này tuy rằng đôi mắt là nhắm lại, nhưng là ý thức còn phi thường mạnh, nếu không, vừa mới sẽ không phát hiện chính mình đứng ở cách vách nhìn anh ta.

“Tìm đồ vật, đem viên đạn trong người tôi đào ra.” Người đàn ông duỗi tay che lại bụng chính mình, “Nhanh lên.”

“Không có khả năng.” Đường Tịch lập tức cự tuyệt, “Tôi nơi này không có cái nhíp cùng dao phẫu thuật, cũng không có cái kim, căn bản không có biện pháp giúp anh cầm đạn lấy ra, nếu dùng dao bấm, anh khẳng định sẽ phải chịu nhiễm trùng nghiêm trọng!”

“Lập tức! Lập tức!” Thanh âm của người đàn ông mang theo nguy hiểm uy hiếp, “Tôi mà chết, cô không cần chịu trách nhiệm.”

“Như vậy cũng không được???”

Đúng lúc này trong đầu Đường Tịch bỗng nhiên lại vang lên âm thanh nhắc nhở của hệ thống!

【 hệ thống nhắc nhở: Ký chủ Đường Tịch mở ra nhiệm vụ cứu tử phù thương, đưa tặng dụng cụ y được, xin hỏi ký chủ hay không điểm đánh xem xét cũng sử dụng? 】

Đường Tịch đôi mắt đều phải trừng ra tới, 008 người thật đúng là đúng lúc a! Một người đàn ông đã sắp chết xuất hiện ở trước mặt ta người cư nhiên liền cho ta một cái nhiệm vụ cứu tử phù thương, chính là ta không phải bác sĩ a!

Trong lòng nghĩ cự tuyệt cự tuyệt, chính là thân thể Đường Tịch vẫn là phi thường thành thật điểm đánh.

Một cái hòm thuốc xuất hiện ở dưới chân Đường Tịch, Đường Tịch mở ra hòm thuốc, nhìn đến dao phẫu thuật cùng cái kim bên trong, cái nhíp còn có thuốc mê cùng khâu lại tuyến cũng không biết nói cái gì.

Cô mang bao tay thật tốt cầm lấy ống châm, trầm giọng nói với người đàn ông kia, “Tôi hiện tại sẽ tiêm thuốc mê cho anh, sau đó lấy viên đạn ra.”

“Không được!” Người đàn ông giơ tay cầm tay Đường Tịch, âm thanh lạnh lùng nói, “Tôi không cần thuốc mê.”

Đường Tịch nhú mày, “Anh xác định anh có thể nhịn xuống sao?” Cô có thể hiểu người đàn ông này vì cái gì không cần thuốc mê, bởi vì đối với người đàn ông này mà nói, thời điểm khi anh ta bị thương, ở một hoàn cảnh xa lạ phải bảo trì thanh tỉnh, phi thường quan trọng.

Người đàn gặt đầu, “Cô chỉ cần giúp tôi cầm đạn lấy ra thì tốt rồi.”

Đường Tịch gặt đầu, “Tốt, vậy anh chính mình nhìn xuống.”

Đường Tịch giờ lên dao phẫu thuật, bỗng nhiên lại dừng lại, “Hoặc là gây tê cục bộ đi!”

Người đàn ông lần này không có bất luận cái gì ý nghĩa, Đường Tịch lấy thuốc gây tê tiêm vào miệng vết thương cho anh ta, thời điểm cầm lấy dao phẫu thuật đôi mắt theo bản năng nhắm lại, trong đầu cô xuất hiện rất nhiều hình ảnh, cô làm theo hành động hiện lên trong đầu rồi lấy viên đạn ra.

Liên ở thời điểm cô sắp cầm đạn lấy ra, bên ngoài truyền đến thanh âm Tiêu Cảnh, “Tiểu Nhu, anh không sao chứ?”

Đường Tịch lúc này mới nhớ đến ba anh trai của cô còn ở bên ngoài đầu, động tác trên tay cô lại không dám dừng lại, cô hô một hơi, quay lại nhìn người đàn ông nói anh ta nhắm nài một chút, gương giọng trở lại, “Em không có việc gì, chỉ là bụng có điểm đau, một lát liền ra tới.”

Nghe được tiếng bước chân Tiêu Cảnh rồi đi, Đường Tịch mới tiếp tục động tác, ánh mắt chuyên chú, biểu tình nghiêm túc, trên tay động tác phi thường nghiêm cẩn, thực mau Đường Tịch đem viên đạn trong bụng người đàn ông lấy ra.

Cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, tươi cười như trút được gánh nặng, “Tốt, anh chờ một chút tôi sẽ bôi thuốc và băng bó lại cho anh là xong rồi.”

Đường Tịch xử lý tốt rồi, mới ngẩng đầu nhìn hướng người đàn ông, này vừa thấy, cả người cô đều ngây ngẩn, mẹ nó, người đàn ông này không khỏi quá đẹp đi!

Màu đen đầu tóc sắp sóng vai, nhưng là lại che không được ngũ quan tùy ý kia của anh ta, không sai, ngũ quan của anh ta cho cô một cảm giác phi thường tùy ý.

Người đàn ông cảm nhận được ánh mắt của Đường Tịch, cau mày, Đường Tịch cũng cảm giác được ánh mắt của chính mình quá mức với xích LUO, chạy nhanh thu hồi ánh mắt chính mình, khụ một tiếng thấp giọng nói, “Tốt, anh có thể đi rồi.”

Người đàn ông lắc đầu, “Tôi hiện tại đi không được.”

Đường Tịch nhú mày, “Tôi đây đi trước, anh trước cứ ở lại chỗ này đi.”

Đường Tịch nói xong trực tiếp đứng lên, đúng lúc này người đàn ông kia bỗng nhiên kéo lại Đường Tịch, âm thanh lạnh lùng nói, “Trước khi tôi rời khỏi chỗ này, cô cũng không thể rời đi.”

Đường Tịch nhú mày, mẹ nó, đây là gặp được ăn vạ sao? Cô cứu anh ta, đi trước anh ta cư nhiên không cho cô đi! Buồn cười!

“Tiên sinh, anh phải biết rằng, là tôi cứu anh.” Đường Tịch cúi đầu nhìn người đàn ông nằm trên mặt đất, âm thanh lạnh lùng nói, “Chỉ cần tôi ở chỗ này hô to một tiếng nói, anh liền sẽ bị mang đi, anh có biết không?”

“Cho nên cô không thể đi!” Nam nhân trầm giọng nói, “Ai biết cô có thể hay không gọi tới những người đó????”

“Hừ, tôi lại không biết anh là ai.” Đường Tịch nói xong ngồi xổm xuống thân mình, lấy ra thuốc mê còn dư lại, “Anh là hiện tại buông tôi ra, để tôi đi ra ngoài, hay là để tôi dùng thuốc gây mê đem anh mê đi, chính mình đi ra ngoài? Anh lựa chọn đi!”

“Cô gái, cô sẽ vì quyết định hiện tại của cô làm cho cô hối hận!” Thanh âm của người đàn ông kia nghe đi lên tuy rằng thực suy yếu, nhưng là nói chuyện khí thế vẫn là phi thường lại lực chấn nhiếp.

Đáng tiếc, Đường Tịch cũng không phải cái gì tiểu nhân vật, cô khi còn nhỏ liền trải qua vô số lần bị người hắc bang bắt cóc, chính là cuối cùng lại là cô sẽ được cứu trợ, mà những người đó bởi vì đắc tội với ông, tất cả đều không được chết từ tế.

Cho nên cô căn bản không sợ loại uy hiếp này, thái độ của cô cũng càng cường ngạnh, “Hiện tại tôi, đã đối với quyết định cứu anh vừa mới hối hận rồi!”

“Cô!”

Người đàn ông bỗng nhiên buông lỏng Đường Tịch ra, “Cô đi đi.”

Đường Tịch nhướng mày, “Anh làm cái quỷ gì?”

“Vừa mới hẳn là có người tới kêu cô, nếu cô vẫn luôn không có đi ra ngoài đó, bọn họ tiến vào tìm cô, tôi càng phiền toái.” Nam nhân nói xong trực tiếp nhắm hai mắt lại, anh ta không biết chính mình có phải hay không bởi vì bị thuốc mê ảnh hưởng đại não, cư nhiên dùng một lần lại nói nhiều như vậy.

Đường Tịch nhướng mày, hừ một tiếng, nhắc tới hòm thuốc đi ra ngoài kia trong nháy mắt đem hòm thuốc còn trả lại cho 008, sau đó tìm tới thùng rác ở cửa phòng, trích rút bao tay ném ở thùng rác bên trong, rửa sạch đôi tay của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Gặp được người quảng cáo

Thời điểm Đường Tịch đi ra ngoài vừa lúc gặp được ba anh em Tiêu Dao. Lúc này bọn họ nhìn Đường Tịch không có việc gì mới nhẹ nhàng thở ra. Tiêu Dao nhíu mày, trầm giọng hỏi, “Em như thế nào lại đi lâu như vậy? Có phải hay không em có nơi nào không thoải mái?”

Đường Tịch nghĩ đến chính mình ở bên trong toilet gặp được người kia, cười ha ha nói “Có thể là em vừa mới uống rượu xong, đầu có chút choáng váng cho nên muốn ngồi ở bên trong một lát, sau đó lại quên mất thời gian, cho tới thời điểm anh ba gọi em, bụng em lại đau???”

Tiêu Dao gật đầu nói “Đi thôi, chúng ta mau về nhà, mẹ đã gọi điện thoại tới hỏi chúng ta rồi.”

Đường Tịch không có phản đối, quay đầu lại liếc mắt nhìn bên trong toilet bên một cái, cô có thể giúp người đàn ông kia chỉ có vậy thôi.

Dọc theo đường đi Đường Tịch có chút mơ màng sắp ngủ. Đám người Tiêu Dao thật sự cho rằng tư lượng của cô kém nên mới như vậy, chỉ có cô biết chính mình là bởi vì lần đầu tiên bang nhân lấy * che chắn máu chốt sự việc

* tập trung vào toàn bộ tinh lực, hiện tại liền không có bất luận sức lực gì.

Bỗng nhiên trong đầu Đường Tịch vang lên âm thanh nhắc nhở của hệ thống???

【 ký chủ Đường Tịch hoàn thành nhiệm vụ giúp phù thương thoát chết, tùy cơ tăng trưởng giá trị kinh nghiệm. Ký chủ có muốn xem xét số liệu trước mắt hay không?. 】

Đường Tịch duỗi tay tính.

Trước mắt tổng hợp giá trị kinh nghiệm:

Giá trị kinh nghiệm: 71/800

Giá trị vũ lực: 1/100

Giá trị thể lực: 10/100

Giá trị nhan sắc: 20/100

Giá trị đáng người: 10/100

Giá trị Mị lực:20/100

Giá trị Báo thù: 0/100

Giá trị Tài lực: 10/100

Giá trị Vả mặt: 10/100

Đường Tịch xem giá trị kinh nghiệm của chính mình tăng lên, ánh mắt liền sáng lên, vừa định nói chuyện, chính là hệ thống còn chưa có nói xong, trước mắt cô lại một lần nữa xuất hiện nhắc nhở của hệ thống.

【 hệ thống nhắc nhở: Bởi vì ký chủ hoàn thành giấu trời qua biển nhiệm vụ, làm tất cả mọi người tin ký chủ nói, cho nên hệ thống đặc biệt tặng cho ký chủ kỹ năng sử dụng tạm thời, kỹ năng vạn năng. Ký chủ có muốn nhận hay không? 】

Đường Tịch mày nhíu lại, có ý tứ gì?

Tiêu Sái từ sau nhìn thấy Đường Tịch nhíu mày, hơi mang một chút lo lắng hỏi, “Tiêu Nhu, có phải hay không uống say? Lúc này mang Tiêu Nhu về nhà mà bị mẹ nhìn thấy bộ dáng này của Tiêu Nhu này, khẳng định ba người chúng ta bị mắng rất thảm, không bằng trước tiên chúng ta mang em ấy đi ra bờ sông hóng gió?”

Tiêu Dao nghiêng đầu nhìn thoáng qua Đường Tịch đang mơ màng sắp ngủ, cau mày, cảm thấy Tiêu Sái nói rất đúng. Thế là Tiêu Cảnh quay đầu hướng bờ sông đi đến.

Đường Tịch chỉ lo cùng 008 nói chuyện, căn bản không có chú ý tới hướng bọn họ đi tới.

【 Nhắc nhở ám áp: ký chủ mỗi ngày có thể sử dụng kỹ năng vạn năng trong hai giờ, mỗi lần sử dụng một cái kỹ năng ký chủ không thể làm được bất cứ chuyện gì. 】

Đường Tịch nhướn mày: Ý tứ chính là nói nếu tôi không làm phẫu thuật, nhưng là giờ khắc này lại sử dụng kỹ năng vạn năng, tôi liền biến thành một người bác sĩ ngoại khoa chuyên nghiệp có phải không?

【 hệ thống: Chúc mừng ký chủ đã lý giải chính xác. 】

Ngạo tào! Đường Tịch thiếu chút nữa hưng phấn nhảy dựng lên, hệ thống này không khỏi quá nghịch thiên đi! Ngay từ đầu cô còn tưởng rằng chính mình trọng sinh ở trên người Tiêu Nhu cũng đã cho là Tiêu Nhu giúp cô sống lại, nhưng là giờ khắc này cô thật sự cảm thấy 008 này đã cho cô sống lại!

Tiêu Nhu lập tức tiếp nhận kỹ năng vạn năng của hệ thống.

Chẳng qua đây là chỉ là tạm thời thôi, nhưng mà có cái kỹ năng này có nghĩa là trên thế giới này đã không có gì là cô làm không được???

Nga, đúng rồi, mỗi ngày chỉ có thể sử dụng trong hai giờ, một chút đều không ghiền a!

Bất quá, hiện tại Đường Tịch vẫn là rất thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tổng giám đốc quảng cáo Hạ Hoàn

“Chúng tôi không có hứng thú.” Câu nói đầu tiên của Tiêu Dao đã ngăn chặn người đàn ông lạ mặt mở miệng.

Người đàn ông có điểm ngưng ngưng sờ sờ đầu của chính mình, cười hắc hắc, “Là tôi quá đường đột, vị tiểu thư này nhìn qua tuổi cũng không phải rất lớn, tùy tiện tìm cô ấy tới chụp quảng cáo nước hoa đích xác không thể nào thích hợp nga.” Nói đến đây người đàn ông dừng một chút, nói tiếp, “Ba vị nhìn qua hào quen mắt, chúng ta có phải hay không ở đâu nhĩ gặp qua a?”

“Đặc biệt là vị tiên sinh này.” Người đàn ông nhìn Tiêu Cảnh, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, “Giống như là đã từng gặp qua ở đâu đó.”

Đường Tịch một trận hoảng hốt lúc sau mới thanh tỉnh lại, cô hiện tại đã không còn là Đường Tịch của trước đây nữa, hiện tại nhóm paparazzi không có khả năng lúc nào cũng đuổi theo tin tức của cô, nghĩ đến đây cô lại thả lỏng cảm xúc chính mình, nghiêng đầu ngủ.

Tiêu Cảnh hiển nhiên là sẽ không thích cái người đàn ông đã đi lên đến gần lại còn chụp ảnh của em gái xinh đẹp của anh, âm thanh lạnh lùng nói, “Đem tất cả ảnh chụp trong cameras của anh xóa toàn bộ cho tôi, sau đó rời đi, chúng tôi không cần chụp cái gì quảng cáo.”

Đường Tịch cũng không nghĩ chụp cái gì quảng cáo, cô hiện tại chỉ nghĩ hảo hảo làm Tiêu Nhu, đem tất cả mọi thứ mà Tiêu Nhu muốn giành lại, sau đó hoàn thành nhiệm vụ của 008, lại trở lại để đồ, giúp chính mình báo thù.

Tiêu Sái một phen lấy qua chiếc cameras trong tay người đàn ông, muốn tự mình đi cắt bỏ ảnh chụp bên trong, chính là nhìn đến ảnh chụp bên xinh đẹp như vậy, lại có điểm luyến tiếc không nỡ xóa đi, dứt khoát đem cameras ném cho Tiêu Cảnh, “Em tới xóa.”

Tiêu Cảnh nhìn Tiêu Sái liếc mắt một cái, mắng anh một tiếng lười, sau đó cầm lấy cameras, khước mắt anh run rẩy vài cái, làm sao bây giờ, anh sao lại có cảm giác nếu chính mình cắt bỏ một đồng ảnh chụp xinh đẹp như vậy sẽ mang tội ác??? Rơi vào đường cùng Tiêu Cảnh đem cameras ném cho Tiêu Dao, cười gượng hai tiếng, “Anh tới cắt bỏ đi, em có cảm giác ta thật sự không hạ thủ được.”

Tiêu Dao trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, cầm lấy cameras nhìn thoáng qua, mày nhíu lại, dứt khoát trực tiếp rút ra thẻ nhớ cameras, sau đó kiểm tra bên trong cameras, sau khi xác định không có thêm tấm ảnh nào nữa mới đem cameras trả lại cho người đàn ông kia, trầm giọng nói, “Thẻ nhớ của anh bao nhiêu tiền? Chúng tôi bồi thường cho anh.”

“Vài vị thật sự không suy xét một chút kiến nghị của tôi sao?” Người đàn ông vẫn chưa từ bỏ ý định nói, “Chỉ cần vị tiểu thư này nguyện ý, tôi lập tức cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng, làm vị tiểu thư này tới chụp này chỉ quảng cáo, phí quảng cáo tôi sẽ trả bằng mức giá mà tôi trả cho Tiêu Cẩm Ninh, ba trăm vạn, thế nào?”

“Chúng tôi đều nói không???”

“Chờ một chút!” Đường Tịch vẫn luôn nằm trên mặt đất mơ màng sắp ngủ đột nhiên ngồi dậy, cô híp mắt nhìn người đàn ông trước mắt, khước miệng gọi lên một mặt tà tứ tươi cười hỏi, “Anh vừa mới nói cái gì?”

Người đàn ông bị Đường Tịch này đột nhiên ngồi dậy, hơn nữa hai mắt sáng lên nhìn chính mình làm cho mặt đỏ lên, nói chuyện đều bắt đầu nói lắp, anh ta ấp úng nửa ngày mới nói, “Tôi nó nếu cô đồng ý chụp cái quảng cáo này, có thể được đến ba trăm vạn thù lao, không tăng thuế.”

Đường Tịch phát phát tay, hướng về phía người đàn ông cười, “Không phải, tôi nói không phải cái này, cái câu nói phía trước câu này cơ, ý anh muốn

nói là cái quảng cáo này của các anh nguyên bản là đã ký hợp đồng với Tiêu Cẩm Ninh sao?”

Người đàn ông bị Đường Tịch cười như, đầu óc lại càng choáng váng, đầu óc căn bản chuyển bất động, chỉ là chất phác gập đầu, “Đừng vậy, nhưng là ta cảm thấy tiêu thư ngài so với Tiêu Cẩm Ninh càng thích hợp với cái quảng cáo này của chúng tôi hơn, cái quảng cáo nước hoa tôi làm này giống như là làm ra để cho cô vậy, trong nháy mắt khi vừa mới nhìn đến cô ở chỗ này hưởng thụ gió nhẹ, tôi liền cảm thấy, quảng cáo nước hoa này là phi thường hợp với cô.”

Trong mắt Đường Tịch hiện lên một tia ý cười, “Chỉ cần các anh cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng, hơn nữa không tiết lộ thân phận của tôi dưới mọi tình huống, tôi liền có thể đáp ứng anh, chụp cái quảng cáo này.”

Như vậy không chỉ có bạch bạch đánh vào mặt Tiêu Cẩm Ninh, càng quan trọng hơn là, cô còn có ba trăm vạn thu vào, hiện tại giá trị tài lực của cô chính là thiếu đáng thương, chỉ cần có này đó tiền, về sau nếu có chuyện cô phải làm cũng sẽ tiện hơn rất nhiều.

Nghĩ đến đây Đường Tịch thỉnh linh cảm thấy chụp một cái quảng cáo gì đó, hoàn toàn không phải chuyện gì to tát a.

“Tiêu Nhu, không cho phép em hồ nháo, nếu như em thiếu ba trăm vạn tiền tiêu vật kia, anh có thể cho em, vì cái gì muốn đi chụp cái quảng cáo này?” Tiêu Cảnh một chút đều không hy vọng em gái xinh đẹp của chính mình cứ như vậy bị người khác nhìn đi.

Đường Tịch biết giá trị nhan sắc của chính mình căn bản còn không có đạt tới giá trị đỉnh điểm, cho nên hoàn toàn không lo lắng sau khi chụp cái quảng cáo này có ai đó nhận ra mình, liền vỗ vỗ bả vai Tiêu Cảnh nói, “Anh ba, ta không phải vì ba trăm vạn này a, các anh vừa mới không phải nghe vị tổng giám đốc quảng cáo này nói sao, một người khác cũng rất muốn bắt lấy cái quảng cáo này đó.”

Tiêu Sái gập đầu, tán đồng Đường Tịch chụp quảng cáo, “Đại bá mẫu giống như lúc trước bởi vì Tiêu Cẩm Ninh đạt được hợp đồng quảng cáo này còn đặc ý một thời gian đầu, bởi vì công ty OLS này đặc biệt chọn người mẫu quảng cáo, bà ấy lúc đó còn cảm thấy Tiêu Cẩm Ninh cho bà ấy mở mảy mớ mặt, Tiêu Nhu làm như vậy, cũng vừa lúc xoa xoa tình mẫu tử của các người đó!”

Tiêu Cảnh vẫn là vẻ mặt không muốn, em gái anh mỹ lệ như vậy, anh ước gì mỗi ngày bỏ ở trong túi của mình, ai nguyện ý để cho cô đi ra ngoài đưa cho người khác xem, còn tiện nghi người khác, đường mất người khác a!

Đường Tịch thấy chính mình nói không thông Tiêu Cảnh, chỉ có thể đem ánh mắt đặt ở người vẫn luôn không có phát biểu ý kiến - Tiêu Dao, đô miệng bán manh, “Anhhhh à, anh khẳng định là hiểu ý của Nhu nhi a.”

Tiêu Dao tuy rằng là con người rần ròi, nhưng là đó là khi đối đãi với em trai của mình thôi, đối đãi với em gái này của mình, anh là một chút tính tình đều không có, lập tức chuyển khai ánh mắt nhìn về tổng giám đốc quảng cáo phía kia, trầm giọng hỏi, “Chụp quảng cáo thì được nhưng chúng tôi yêu cầu là không được tiết lộ bất luận một chút tin tức nào liên quan đến cô ấy, ngay cả quảng cáo người phát ngôn tên đều không thể viết, cái này các anh có thể tiếp thu sao?”

Người đàn ông thấy bọn họ đều đã đáp ứng chụp quảng cáo, lập tức gập đầu, “Đương nhiên, cái này tôi hoàn toàn có thể làm chủ, cùng lắm thì đến lúc đó tên của người phát ngôn tôi dùng X thay thế liền tốt rồi, nếu vài vị cảm thấy không thành vấn đề rồi, chúng ta liền cùng nhau đi tới công ty ký hợp đồng đi!”

Người đàn ông này thật sự lập tức muốn cho những đồng nghiệp làm chung trong bộ phận quảng cáo nhìn thấy anh ta hiện tại tìm được một người mẫu như thế này.

Đường Tịch lại lắc đầu, “Không, tôi hy vọng chúng ta ký hợp đồng là sau khi các anh đã cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng xong xuôi.”

Người đàn ông kia cũng không có cảm thấy yêu cầu này của Đường Tịch quá phận, lập tức gập đầu, “Tốt, điểm này tôi có thể lập tức trở về cùng bọn họ thương lượng, cùng giải trí Thịnh Thế bên kia hủy hợp đồng, kia xin hỏi mọi người có thể lưu lại một phương thức liên hệ cho tôi không? Đến lúc đó tôi sẽ liên hệ cho mọi người, mời mọi người lại đây ký hợp đồng.”

Đường Tịch lúc này mới phát hiện chính mình giống như không có mua đi động, chỉ có thể nhìn hướng Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh không tình nguyện hừ một tiếng, báo cho người đàn ông kia số đi động của mình, “Không có chuyện gì quan trọng không cho phép gọi điện thoại cho tôi!”

Cứ như vậy đệ nhất chỉ quảng cáo lại bị Đường Tịch dễ dàng nắm lấy, cứ như vậy được định ra người quay chụp, lại còn có là gỡ rút quảng cáo mà Tiêu Cẩm Ninh chụp.

Đường Tịch nhìn người đàn ông bởi vì được bọn họ cho phép tung ta tung tăng ôm cameras đi rồi, lại nằm ở trên cỏ ngủ gà ngủ gật, bỗng nhiên người đàn ông đó lại quay trở về phía này đem danh thiếp của mình đưa cho Đường Tịch, hắc hắc cười nói, “Tôi tên Hạ Hoàn Ninh, thật vui vì được biết đến cô.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Tôi tên là Tiêu Nhu

Đường Tịch nằm ở trên cỏ nghỉ hoặc nhìn hạ hoàn ninh, cuối cùng cười cười, “Tôi tên là Tiêu Nhu.”

Thăng đến hạ hoàn ninh đã đã đi xa, Tiêu Cảnh vẫn cảm giác thực khó chịu, hần im lặng nhìn khuôn mặt có vẻ mặt vô ưu vô sầu của Đường Tịch, nhấp miệng nói, “Em muốn thu thập Tiêu Cẩm Ninh, chúng ta có một trăm loại biện pháp, em không cần phải đi chụp quảng cáo?”

Đường Tịch nghe được Tiêu Cảnh nói trong mắt hiện lên một tia ý cười, cô nhìn Tiêu Cảnh khoe miệng ngoéo một cái, chấp tay để phía dưới đầu của mình đầu, nhướn mày hỏi, “Anh, đối một người lớn đã kích nhất là cái gì?”

Tiêu Cảnh nhú mày, “Làm cô ta mất đi tất cả những gì cô ta đang có.”

“Thông minh, nhưng là???” Đường Tịch trong mắt hiện lên một tia quang mang ác liệt, “Nhưng là em sẽ không làm cô ta lập tức mất đi những thứ vốn có. Em muốn cô ta ở thời điểm đặc ý nhất, bị người mới cũng không biết từ đâu tới đoạt đi ba trăm vạn quảng cáo, thậm chí đến cuối cùng cô ta cũng không biết tên của người mới này!”

“nếu cô ta ở trên đầuquảng cáo nhìn đến mặt em, chẳng phải sẽ biết tất cả sao.” Tiêu Cảnh vẫn là cảm thấy Đường Tịch xúc động, muốn cướp hết các quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh, chỉ cần hần nói một câu, liền có thể có nhiều đối thủ cạnh tranh với Tiêu Cẩm Ninh. Từ trong tay Tiêu Cẩm Ninh cướp đi quảng cáo của cô ta ”.

Đường Tịch lắc đầu, “Em sẽ không lộ mặt, nếu lộ mặt nói không phải quá dở rồi sao?”

Tiêu Sái nghe Đường Tịch nói như vậy, thỉnh linh liền hiểu rõ ý tứ của Đường Tịch. Trong mắt của hần hiện lên một tia ánh sáng, hướng Đường Tịch giơ ngón tay cái lên, “em gái của anh thật lợi hại!”

Này quả thực chính là ở muốn tuyên chiến với Tiêu Cẩm Ninh a, tôi không lộ mặt, đều có thể trong nháy mắt nháy mắt hạ gục cô, xem cô làm sao còn ngẩng mặt lên nhìn người nữa?

Quả thực là phải viết hoa cụm từ trong nháy mắt hạ gục a!

Thực hiện nhiên Tiêu Dao cũng đã hiểu rõ ý tứ của Đường Tịch, nhìn Đường Tịch bằng ánh mắt tràn ngập sùng nịch, hần vuốt tay xoa xoa đầu của Đường Tịch, thấp giọng nói, “Nhưng là không thể chậm trễ học tập.”

Đường Tịch vẻ mặt kiêu ngạo nói, “Anh, anh nhất định phải tin tưởng em gái của anh là một thiên tài, trên thế giới liền không có người giống như em, trước kia em chỉ là thâm tàng bất lộ mà thôi.”

Tiêu Cảnh vô cùng đồng ý lời này của Đường Tịch, ngay cả mặt của em ấy cũng vô cùng thâm tàng bất lộ, lúc này mới hơn một tháng a, em ấy liền một ngày một bộ dáng, thay đổi càng ngày càng tốt!

Đường Tịch từ vừa mới đến liền phát hiện ánh mắt của ba người bọn họ nhìn cô giống như có chút không giống nhau, nhưng là cụ thể chỗ nào không thích hợp cũng không nói lên được, vì thế cô nhướn mày hỏi, “Các anh như thế nào nhìn chăm chăm vào mặt của em như vậy?”

Tiêu Cảnh khoe mặt run rẩy, cảm tình khi nha đầu này hiện tại còn không biết mặt của chính mình lại biến dạng sao?

Tiêu Sái cũng không biết chính mình nên nói như thế nào, đừng nói trong chốc lát nha đầu này nhìn đến mặt của chính mình biến dạng, cũng bị dọa đi?

Tiêu Dao nói, “ Anh em bốn người chúng ta còn không có chụp ảnh chung, nơi này phong cảnh đẹp, hãy chụp một kiểu ảnh chung đi.”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái trong lòng tán dương, anh cả, vẫn là anh có biện pháp!

Tiêu Cảnh nói, “Đề em tới chụp!”

Tiêu cảnh lấy di động của bản thân ra tìm được cameras, đem màn hình nhắm ngay Đường Tịch.

Đường Tịch nhìn người bên trong cameras, khoe mặt run rẩy vài cái, ha hả cười gượng hai tiếng, có điểm chột dạ nói, “ Em liền nói em thâm tàng bất lộ sao, giá trị nhan sắc đều là như thế này, các anh xem em mới uống hai ly rượu vang đỏ mà đã xinh đẹp thế này rồi, xem ra về sau thật sự muốn uống nhiều rượu vang đỏ, để đường nhan a!”

Chà trách! Mấy anh ý nhìn cứ là lạ, 008 mi dám thay đổi nhan sắc mà không hề cho bà đây một cái nhắc nhở sao!

Tiêu Cảnh đối với lời giải thích này của Đường Tịch cũng không hề nói gì thêm.

Thừa dịp đường tịch không chú ý nhiều, liền chụp hai kiểu tự chụp, sau đó lại chụp anh em nhà bọn họ một kiểu. Nhìn bên trong ảnh chụp, Tiêu Cảnh ha hả ngây ngô cười, “Xem ra về sau chúng ta mỗi ngày đều phải tự chụp một kiểu, như vậy liền có thể chứng kiến em gái như thế nào từng bước một đạt tới đỉnh cao của nhan sắc.”

"Ha hả, anh ba, anh thật biết nói giỡn a.”

Đường Tịch đã không biết chính mình nên nói cái gì.

“En không trở về nhìn ông nội sao?” Tiêu Dao bỗng nhiên nói, “Hôm trước em trở về xem qua ông nội, sau đó không phải nói báo danh xong sẽ trở về xem ông nội sao?”

“A!” Đường Tịch há to miệng, vẻ mặt áy náy, “Em quên mất???”

Cô thật là hôm nay hưng phấn quá liền quên mất chuyện muốn đi thăm ông nội.

Tiêu Sái gật đầu, “Đúng em nên qua thăm ông nội.”

Bằng không chờ thêm hai ngày mới đi thăm ông nội, chỉ sợ ông nội đều không quen biết em gái thay đổi sắc mặt này so Xuyên kịch còn nhanh đi.

Hiện tại Đường Tịch đã lấy lại tinh thần, lập tức kéo anh em ba người lên xe, đi nhà cũ.

Nhà cũ chỉ có lão quân gia cùng Tiêu Lão Thái gia ở, thấy anh em bốn người họ lại trở về xem hán, hán sắc mặt đều đẹp rất nhiều, “Anh em ba người các cháu thật là khó được trở về, lần này ông sợ là lại dính cháu gái ngoan của ông.”

Tiêu Lão Thái gia nói xong đem ánh mắt đặt ở trên mặt Đường Tịch, hán há miệng, trong mắt lóe ánh sáng, “cháu gái ngoan của ông, lại xinh đẹp lên rồi, mới hai ngày không thấy, cư nhiên lại xinh đẹp hơn, xem ra ba mẹ con đem con đường thực tốt a, như vậy ông cũng liền an tâm rồi.”

Đường Tịch đối với khuôn mặt của chính mình làm cho chột dạ. Cô thật không biết 008 như thế nào khiến cho giá trị nhan sắc thật là thăng tấp bay lên, càng quan trọng hơn là, khí chất hiện tại của cô càng ngày càng giống chính mình như trước.

Cô thật đúng là sợ bởi vì thân phận của chính mình mang lại phiền toái cho Tiêu gia.

Đường Tịch chạy đến bên người Tiêu Lão Thái gia, ngồi xổm xuống mỉm cười nói, “Ông nội, ông nói cái gì vậy, cháu còn không phải bởi vì di truyền tốt sao. Ông xem các anh trai con đẹp như vậy khẳng định là do ông nội di truyền cho, mà con càng ngày càng xinh đẹp, đó là bởi vì khi về tới trong nhà, các vận khí tốt đều lại đến với con cho nên dung mạo của con cũng liền càng ngày càng đẹp a.”

Đúng lúc này quân gia tiến vào nói tiêu diễn cũng đã trở lại, Đường Tịch mày nhủ lại, đối với người anh cả thân sinh của cô, ảnh hưởng cũng không phải rất sâu, phải nói không có ấn tượng gì.

Thời điểm đám người Tiêu Dao nghe được tiêu diễn tiến vào, mảy cũng theo bản năng nhún lại, đều đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch.

Đường Tịch hướng ba người anh trai của mình cười, lại ngồi xổm nơi đó kể cho Tiêu Lão Thái gia hôm nay bọn họ đi nhà hàng nước Pháp ăn món Pháp, còn kể cho Tiêu lão gia tử việc mình cùng Tiêu Sái đánh đồ sự tình một năm đọc xong cao trung.

Tiêu Lão Thái gia thẳng thắn khen Đường Tịch là một đứa trẻ có chí khí, nói hán năm đó khí phách như thế nào, làm lão gia tử cười đến vui vẻ.

Lúc này tiêu diễn bước vào, nhìn đến cô gái đang ngồi xổm trên mặt đất, trong lòng hán liền không dễ chịu.

Cô gái kia tuy tính ăn mặc quần áo bình thường nhất, cũng có thể trong nháy mắt thu hút nhiều ánh mắt của mọi người.

Tiêu Cảnh không thích người khác cứ như vậy nhìn chăm chăm em gái của mình, liền tính người kia là anh trai thân sinh đều không được.

Hán vượt một bước ngăn trở ánh mắt của tiêu diễn, cười nói, “Anh họ, anh cũng trở về thăm ông nội sao?”

Tiêu diễn mày nhủ lại, nhưng vẫn là thu hồi ánh mắt của chính mình, trầm giọng nói, “Đúng vậy, vừa đúng lúc a.”

Lúc này đường tịch đang ngồi xổm trên mặt đất liền đứng lên, cô quay đầu lại liếc nhìn tiêu diễn một cái, hướng hán cười, “anh họ.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Anh họ thật trùng hợp a

Tiêu diễn nhìn đến cô bé trước mắt hoàn toàn xa lạ này. Trong mắt tất cả đều là đau đớn, em ấy vốn là em gái ruột của hán, em ấy hán là thân mật kéo tay hán gọi hán là anh trai.

Nhưng hiện tại chính là em ấy vẫn đứng ở bên người người khác, gọi hán là anh họ.

Tiêu Cảnh nhìn ra tâm tư của tiêu diễn, trong mắt hiện lên một tia châm chọc, lúc trước tuy rằng tiêu diễn vẫn muốn nhận lại Tiêu Nhu, chính là thái độ của hắn lại không có kiên quyết như vậy, giống như sự tình trong nhà cùng hắn không quan hệ.

Mà Tiêu Nhu với hắn mà nói càng là có cũng được không có cũng được, nhưng là hiện giờ bày ra biểu tình bi thương này cho ai xem?

Nghĩ đến đây Tiêu Cảnh liền nhin không được xuy một tiếng, “Anh họ, Nhu nhi cùng anh đang nói chuyện đây.”

Đường Tịch nhìn ra tâm tư của Tiêu Cảnh, đối với hắn không có lời muốn nói. Nhưng là muốn cô gọi tiêu diễn một tiếng anh trai, cũng là không có khả năng, bởi vì cô vốn dĩ liền không phải Tiêu Nhu, đối bọn họ không có cảm tình đặc thù gì.

Ai đối với cô tốt, cô liền đối với người đó tốt, nếu cô là con gái của tiêu hoàng lịch, tự nhiên gọi con trai của Tiêu Hoảng Nghị là anh họ.

Chỉ là??? Đường Tịch mỉm cười cùng tiêu diễn đối diện, “Anh họ, anh cũng tới thăm ông nội sao?”

Tiêu Lão Thái gia thấy Đường Tịch gọi tiêu diễn một tiếng anh họ thuận miệng như vậy, trong lúc nhất thời trong lòng cũng có chút hụt hẫng, bắt quá đây là đại lão gia chính mình tạo nghiệt, hắn tự nhiên cũng sẽ không nói cái gì.

Tiêu diễn sững sốt ước chừng có một phút đồng hồ mới gạt đầu, “Đúng vậy, anh vừa lúc có chút việc ở gần đây, thuận tiện liền ghé thăm ông nội, còn các em thì sao?”

Đường Tịch còn không có tới kịp nói chuyện, Tiêu Sái liền đem lời nói đoạt lấy đi, “Chúng em à, là gần đây Tiêu Nhu lớn quá nhanh, cơ hồ là một phút đồng hồ sẽ có hình dạng khác. Chúng em sợ quá hai ngày qua ông nội đều không quen biết Tiêu Nhu, cho nên cố ý mang theo Tiêu Nhu lại đây thăm ông nội.”

Cái trán của Đường Tịch xoẹt qua ba đường hắc tuyến, cái gì kêu một phút đồng hồ là một cái dạng khác? Cô là yêu quái sao?

Tuy rằng 008 thay đổi bộ dáng của cô đích xác có chút khó hiểu, thậm chí tới mức đáng sợ, nhưng là cũng không đến mức nhận không ra đi.

Ánh mắt Tiêu diễn đặt ở trên mặt Đường Tịch, đích xác giống như Tiêu Sái nói, mỗi lần nhìn nhiều một cái, em ấy giống như liền càng xinh đẹp một phần, hơn nữa, trên người em ấy có khí chất hồn nhiên nhưng cao quý, cũng là làm người ta vô pháp bỏ qua.

Em ấy cứ như vậy, thì có mười Tiêu Cẩm Ninh cũng không bằng

Thật không biết ba mẹ rốt cuộc bị cái cô gái kia cho uống thuốc gì, khiến họ có bảo bối mà không cần, một hai phải đem một người không có quan hệ huyết thống đặt ở bên người.

Đường Tịch không biết suy nghĩ của tiêu diễn, lập tức trừng mắt nhìn Tiêu Sái một cái, mang theo một chút làm nũng nói, “anh hai, anh lại trêu ghẹo em, đêm nay em trở về nói cho mẹ, để mẹ thu thập anh!”

"Được rồi được rồi, tiểu công chúa của anh, em đừng nói cho mẹ biết, em xem hiện tại anh cả đã muốn đem anh ăn tươi nuốt sống." Tiêu Sái về mặt hưởng thụ vuốt tay ấn nhẹ cái mũi của Đường Tịch nhẹ nhàng mà quát một chút, “Càng ngày càng làm nũng, thật sự là được chân truyền từ anh hai nha!”

Đường Tịch trừng mắt nhìn hắn một cái, Tiêu Cảnh lập tức không phục, “Em thường dạy dỗ, không tính à?”

Tiêu Lão Thái gia nhìn anh em bốn người bọn họ ở một bên đùa giỡn, bị trêu chọc cũng cười ha ha. Tiêu Dao lạnh nhạt trên mặt cũng khó có được vẻ tươi cười.

Tiêu diễn nhìn bộ dáng anh em bốn người bọn họ hoà thuận vui vẻ, trong lòng vô cùng hụt hẫng. Người được Tiêu Nhu quán lấy làm nũng hắn là hắn mới đúng. Vì cái gì lúc trước ở nhà của hắn, em ấy một câu cũng không dám nói, đến nhà của đám người Tiêu Dao liền biến thành hoạt bát đáng yêu như vậy, thậm chí dung mạo đều một ngày so với một ngày xinh đẹp hơn.

Tiêu diễn biết Tiêu Nhu không có chính dung, bởi vì ngũ quan của em ấy không có thay đổi, chỉ là làn da thay đổi, hơn nữa màu da cũng không giống như là đánh thủy quang châm, mà là hồn nhiên chân thật, chẳng lẽ thật là hoàn cảnh thay đổi tất cả sao?

“Ông nội, nơi này đã có đám người Tiêu Dao rồi ông rồi, con đây liền đi trước.” Tiêu diễn chỉ cảm thấy em gái của mình cùng người khác thân thiết như vậy vô cùng chói mắt, chỉ nghĩ nhanh chóng rời đi nơi này.

Tiêu Lão Thái gia bởi vì cháu gái ngoan của mình cũng không rảnh lo tiêu diễn, gạt đầu rồi dặn hắn trên đường đi cẩn thận một chút.

Tiêu diễn rời đi, Tiêu Dao nói đi tiễn hắn.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh liếc mắt nhìn nhau một cái, hai người tiếp tục cùng Đường Tịch bởi Tiêu Lão Thái gia nói chuyện.

Đường Tịch là thật sự đặc biệt thích Tiêu Lão Thái gia, bởi vì có Tiêu Lão Thái gia cô liền cảm giác chính mình như là về tới bên người ông nội của mình. Thật hy vọng bên người ông nội có thể có một người bồi ở bên người hắn.

Tiêu Dao đưa tiêu diễn đi ra nhà cũ của Tiêu gia, tiêu diễn bước chân dừng lại quay đầu lại nhìn Tiêu Dao, sắc mặt bình tĩnh, thanh âm đậm đặc, “Có chuyện gì?”

Tiêu Dao cũng không phải cái loại người thích quanh co lòng vòng, thấy tiêu diễn hỏi như vậy, trực tiếp lạnh băng mở miệng, “Tình trạng hiện giờ của Tiểu Nhu, em hy vọng người trong nhà của anh đừng biết, chúng em không muốn bọn họ quấy rầy sự thanh thoi cùng bình tĩnh của em ấy.”

Tiêu diễn nhíu mày, “Lời này của em là có ý tứ gì?”

“Anh họ, anh thông minh như vậy, hẳn là nên biết em có ý tứ gì.”

Tiêu Dao nhìn tiêu diễn nói, “Tâm tư của Bác trai cùng bác gái, em tưởng anh hẳn là biết rõ ràng. Gần nhất là bởi vì bọn họ cùng Lưu gia bên kia liên hôn, thứ hai khả năng thật là bởi vì dưỡng dục cô gái kia hơn hai mươi năm cho nên có cảm tình, cho nên tình nguyện vứt bỏ con gái ruột của mình, nhưng là, anh cũng không dám cam đoan bọn họ nhìn đến Tiểu Nhu tốt đẹp như vậy sẽ không sinh ra cái ý tưởng gì, thậm chí từ nơi này của chúng em cướp đi em ấy. Tiểu Nhu không phải vật phẩm, muốn liền lấy lại, không muốn liền ném đi. Huống chi, nhà anh còn có một con sói đang ở, anh cảm thấy nếu cô gái kia biết Tiểu Nhu sống quá tốt như vậy, hoặc là Tiểu Nhu biến thành bộ dáng hiện tại, thì cô ta sẽ không làm ra cái sự tình điên cuồng gì sao?”

Tiêu diễn nhíu mày, “Tiểu Nhu, vốn là con của phòng lớn chúng ta.”

“Chính là phòng lớn các người không thừa nhận đứa con này.”

Tiêu Dao lạnh giọng nói, “Phòng hai của chúng ta tuy rằng không quan trọng tài sản riêng, cũng chưa từng cùng phòng lớn các người tranh đoạt lấy, nhưng là cũng không đại biểu chúng ta sẽ mặc kệ phòng lớn các người từ trên tay chúng ta cướp đi những thứ thuộc về chúng ta.”

“Kia cũng phải nhìn xem Tiểu Nhu cuối cùng lựa chọn như thế nào không phải sao?” Tiêu diễn sắc mặt không vui.

Tiểu Nhu rõ ràng là em gái của hắn, lúc trước hắn cũng là muốn đem em ấy nhận trở về, ai biết cha mẹ hắn lại không rõ lý lẽ như vậy??? Hắn cũng không muốn có sự tình này đó mà phân tâm.

“Em ấy đã làm lựa chọn.” Tiêu Dao bá đạo nói, “Lựa chọn hiện tại của em ấy chính là lựa chọn tốt nhất.”

Tiêu diễn hừ một tiếng, mở cửa xe, “Không thấy được.”

Nói xong hắn trực tiếp lên xe. Tuy rằng nói như vậy, nhưng là Tiêu Dao nói hắn vẫn là nghe vào. Tiêu Dao nói không sai, cô gái kia vẫn luôn đối tài sản nhà bọn họ như hô rình mồi. Nếu có tập đoàn Lưu thị hỗ trợ, chỉ sợ về sau cổ phần công ty cũng sẽ rơi vào tay của cô ta. Nhưng mà Cô ta cũng không phải là khổng chế tốt như vậy.

Chính là cha mẹ giống như bị cô ta hạ cổ, cái gì cũng đều suy nghĩ cho cô ta, thậm chí không tiếc vứt bỏ con gái ruột của mình. Cái này làm cho hắn cũng không biết phải làm như thế nào cho đúng.

Tiêu diễn dần dần nắm chặt tay lái tay dần, nhớ lại khi mới đến bên trong nhà cũ b nhìn thấy em gái mình, thế nhưng hoàn toàn nhớ không nổi bộ dáng trước kia của em ấy.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Không nghĩ muốn có em rể

Tiêu Cảnh hôm nay đi làm cả ngày đều có chút thất thần. Ngay cả ông chủ của hắn đều phát hiện hắn có chút không thích hợp.

Lúc này Tiêu Cảnh đang nằm trên sofa ở văn phòng tổng tài phát ngôn. Vừa mới xem xong một phong bưu kiện Kiều Lương ngẩng đầu lạnh băng nhìn Tiêu Cảnh, trầm giọng nói, “Tâm tư không đặt ở trên công việc liền quay trở về ngủ đi.”

“Chuyện của cậu xong xuôi rồi sao?” Tiêu Cảnh lười biếng ngẩng đầu liếc nhìn Kiều Lương một cái.

Kiều Lương ừ một tiếng, trầm giọng nói, “Ngày mai có khả năng tôi sẽ đi Thái Bình Dương một chuyến.”

Tiêu Cảnh nga một tiếng, mày cũng không nâng, “Không phải hôm qua cậu mới trở về sao? Ngày mai lại muốn đi?”

Kiều Lương không nói, Tiêu Cảnh lúc này mới ngẩng đầu nhìn Kiều Lương. Hắn phát hiện mới một hai tháng ngắn ngủi, người đàn ông đã này thay đổi thật nhiều, càng ngày càng trầm mặc ít lời, giống như là toàn thế giới đều vứt bỏ hắn.

“Cậu đã dốc toàn lực.” Tiêu Cảnh đứng đắn nhìn Kiều Lương, mày nhíu chặt, “Hơn nữa cô gái kia lúc trước cũng không nhất định là yêu cậu. Nếu thật sự yêu cậu, liền sẽ không đưa ra lời chia tay với cậu. Liền thật sự cùng cậu chia tay, hai người bây giờ đã không còn liên hệ. Cậu như bây giờ tính cái gì đây?”

“Tôi không tin.” Kiều Lương thanh âm khàn khàn, đôi mắt màu đỏ tươi nhìn Tiêu Cảnh, trong mắt tràn đầy gầy gù, “Tất cả mọi người nói cho tôi nói cô ấy đã chết, chính là tôi không tin, cô ấy không có khả năng liền chết như vậy.”

“Ai.” Tiêu Cảnh thở dài, “Người chính là như vậy, lúc mất đi mới quý trọng, cậu đi Thái Bình Dương có ích lợi gì đâu? Cậu phải người đi không phải cái gì đều không có vớt được sao? Cậu đi có thể làm được gì?”

“cuối cùng hẳn là sẽ có kết quả.” Kiều Lương thanh âm nghẹn ngào, “Liền tính là thi thê, tôi cũng muốn tự mình nhìn đến mới có thể tin tưởng cô ấy đã chết.”

Tiêu Cảnh nhấp nhấp miệng, “Có lẽ cô gái kia yêu cậu đi.”

Kiều Lương ngẩng đầu nhìn Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh bị ánh mắt nóng bỏng của hắn nhìn đến có chút không được tự nhiên, hắn ho khan một tiếng, nhấp miệng nói, “Trên đời vô tình nhất đó chính là người thâm tình. Bởi vì dùng tình cảm sâu vô cùng, cho nên mới sẽ trở nên vô tình, hai người các người chính là như vậy đi. Bởi vì quá mức với yêu đối phương, cho nên mới vô tình vứt bỏ đối phương như vậy, thậm chí đến chết đều không hề liên lạc lấy một lần.”

Kiều Lương chỉ cảm thấy tâm chính mình từng đột đau co rút lại, cô ấy có phải hay không ở thời trước khi chết chính là nghĩ như vậy? Bởi vì hắn nói qua chúng ta không cần lại liên hệ, cho nên cho dù chết, chúng ta cũng không cần liên hệ đối phương, cho nên cô ấy đã chết, đều không cho hắn tìm được?

Chính là hắn mấy năm nay thường xuyên xuất hiện ở trên TV, còn không phải là vì làm cô ấy thời khắc đều có thể nhìn thấy hắn sao?

Điểm này cô ấy thật sự không biết sao?

“Cậu đấy, cậu ở đây là vì cô gái nào?” Kiều Lương chuyển đề tài, nhìn Tiêu Cảnh nói “Cả buổi sáng cậu đã thờ dài ba trăm hai mươi một lần rồi đấy, bị đá rồi sao?”

Tiêu Cảnh nghe được Kiều Lương hỏi vấn đề này, lập tức tinh thần đi lên, “Còn không phải bởi vì em gái của tôi sao. Lớn lên quá xinh đẹp, cũng là quá phiền não. Hiện tại tôi lo lắng em ấy vào trường học liền cho tôi một người em rể a!”

Hắn cho rằng với khuôn mặt yêu nghiệt của Đường Tịch, tuyệt đối có khả năng buổi chiều tan học liền mang một người em rể về cho hắn

Hắn còn không nghĩ sớm như vậy đã có em rể a! Em gái tốt nhất là em đừng gả đi!

Đường Tịch sáng sớm hôm sau rời giường, Dương Tinh Nhân liền lấy tới đồng phục A cho cô. Đường Tịch nhìn phong cách đồng phục trước mắt này, khóe mắt run rẩy vài cái. Cô như thế nào quên mất, học sinh cao trung thường xuyên phải mặc đồng phục.....

Chính mình thật đúng là không phải một chút non nớt a.....

Nói cảm ơn với Dương Tinh Nhân xong, Đường Tịch quay về phòng chính mình sau đó đi phòng giữ quần áo đem quần áo thay đổi. Nhìn chính mình trong gương, cô đặc biệt ‘lưu’ ‘manh huyết’ một tiếng sáo, “Thích hợp với học sinh cao trung a!”

Thời điểm Đường Tịch mặc đồng phục vào bàn ăn, Tiêu Cảnh há miệng lại quên cắn bánh quẩy trên tay của chính mình, trong lòng chọc chọc nghĩ, mẹ nó, nha đầu này là yêu nghiệt đi?

Vì cái gì đem đồng phục mặc đẹp như vậy a! So với nữ thần năm đó hắn thích còn xinh đẹp hơn không biết nhiều lần a!

Tiêu Sái đem sữa bò để ở trong miệng nhất thời quên mất nuốt vào, đột nhiên nuốt vào thiếu chút nữa đem chính mình sặc chết, hắn ai oán nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, “Tiểu nha đầu, em có thể hay không bị một ngày một bộ dạng a?”

Thật là làm mù mắt chó của hắn a!

Dương Tinh Nhân cũng rất muốn lôi kéo mặt con gái của mình để nghiên cứu lâu một chút, vì cái gì biến nhanh như vậy?

Nếu không phải mỗi ngày đều ở bên nhau, bà thật sự hoài nghi con gái của mình có phải hay không đi chinh dụng.

Tiêu Dao bởi vì sự tình công việc sáng sớm liền rời đi.

Người trấn định nhất chính là tiêu hoàng lịch, nhìn đến một thân của Tiêu Nhu, trong lòng càng khẳng định, chính mình là nhất được bảo bối a. Con gái bảo bối của mình xinh đẹp như vậy, trăm biến như vậy, trâu bò như vậy, anh trai hắn mà biết nhất định chơi sẽ rất vui đi!

Ha ha ha ha, anh ta cả ngày khoe con gái của mình, lão từ cũng muốn khoe ra!

Nghĩ đến về sau mang theo con gái bảo bối đi tham gia yến hội của anh trai hắn, hắn đặc ý dào dạt đối với anh trai mình nói, “Anh, tuy rằng con gái chúng ta đều không phải con ruột, nhưng là vừa thấy liền biết con gái của em cư tử hơn con gái của anh gấp mấy trăm lần, ánh mắt này của anh thật là không dùng được a.”

Sau đó xem khuôn mặt đen thui của anh trai hắn, hắn liền hưng phấn a.

“Con gái bảo bối, mau tới đây ăn bữa sáng, ăn xong daddy đưa con đi học.” Tiêu hoàng lịch lần đầu tiên cảm thấy, đưa đón con của mình đi học nhất định là một sự hạnh phúc nhất.

“Ba, vì cái gì trước kia chúng con đi học, ba đều không có đưa lần nào?” Tiêu Cảnh lập tức lên án.

Đường Tịch đã quen phương thức người nhà ở chung, tự nhiên đi đến bên cạnh Dương Tĩnh Nhân ngồi xuống ăn bữa sáng, thuận tiện hỏi đường tĩnh nhân, “Mẹ, con mặc đồng phục đẹp sao?”

“Đặc biệt đẹp, giống như là nó vì con mà chế tạo.” Dương Tĩnh Nhân nói chính là lời nói thật, cầm một bộ đồng phục một trăm đồng, mặc ở trên người Đường Tịch thật sự bị truyền ra ngoài nhất định có tư nhân định chế cái loại cảm giác này, ai cũng không có nói bộ giáo phục này giá rẻ.

Đường Tịch hơi hơi mỉm cười, “Trong chốc lát một mình con sẽ đi tới trường học.”

“Không được!” Bốn người cùng phản đối.

Đường Tịch vô tội nhìn bốn người, “Vì cái gì a?”

“Em không có năng lực phòng thân.” Tiêu Sái nói.

Dương Tĩnh Nhân nói, “Lực hấp dẫn quá lớn.”

Tiêu Cảnh nói, “Nếu em đi ở trên đường, khả năng sẽ phát sinh tai nạn xe cộ.”

Tiêu hoàng lịch nói, “Bọn họ nói đều không có sai, chủ yếu là con không quen thuộc đường đi.”

Đường Tịch đôi mắt chớp chớp, phát hiện tiêu hoàng lịch thế nhưng nói lại đúng. Cô thật đúng là không biết như thế nào đi đến trường học. Cuối cùng không phải Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái còn có tiêu hoàng lịch đưa Đường Tịch đi, mà là Dương Tĩnh Nhân đưa Đường Tịch đi tới trường, với lý do, “Dù sao tôi ngoài nhà rồi cũng là nhà rồi, không bằng đi Tiểu Nhu đi học. Tôi tự mình đem Tiểu Nhu đưa đến trong trường học, tôi cũng yên tâm một ít.”

Tiêu hoàng lịch vừa định nói thì bí thư gọi điện thoại nói cục trưởng hẹn hán 9 giờ gấp mặt, cho nên cũng không kiên trì, Tiêu Cảnh hôm nay công tác cũng vội, cũng rời đi trước.

Cứ như vậy Đường Tịch liền bắt đầu ngày đầu tiên sinh hoạt của học sinh cao trung.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Cùng giáo viên gọi nhện

"Em gái cậu?" Kiều Lương không có gì ấn tượng, hình như là nghe Tiêu Cảnh nhắc tới một lần, nhưng là hán cũng không có để ý, “Cậu chừng nào thì có một thêm một cô em gái?”

Tiêu Cảnh cũng không đem sự tình giấu diếm Kiều Lương, lại đem sự tình trong nhà kể cho Kiều Lương nghe. Kiều Lương mày nhíu lại, “Tiêu Nhu? Bảo một viện điều dưỡng?”

Tiêu Cảnh gật đầu, “Đúng vậy, hiện tại tôi lo lắng cho em gái này của tôi a, mặt em ấy biến quá nhanh, tôi cho cậu biết, nếu không phải tôi mỗi ngày cùng em ấy ở cùng một chỗ, tôi đều hoài nghi em chính dung trong viện, hơn nữa..... Tĩnh, dù sao em gái của tôi ở nhà tôi lúc sau liền biến thành tiểu tiên nữ.”

“Đem số điện thoại của em gái cậu cho tôi.” Kiều Lương mặt cảm nói.

Tiêu Cảnh về mặt phòng bị, “Cậu muốn làm gì?”

Vừa nghe đến em gái hán là tiểu tiên nữ liền thấy sắc nảy lòng tham! Còn nói cái gì chỉ thích cô gái kia cả đời! Lúc này mới có mấy ngày đâu, liền coi trọng em gái của hán!

Kiều Lương vừa thấy bộ dáng này của Tiêu Cảnh, cũng biết hán đang hiểu lầm, “mẹ tôi cùng em ấy ở cùng một cái viện điều dưỡng, gần nhất xuất viện vẫn luôn nói ở nhà nhàn chán, rất muốn viện bên trong điều dưỡng cùng Tiểu Nhu, cũng không biết phương thức liên hệ, nơi này không phải cậu có sao?”

“Không có a.” Tiêu Cảnh nghiêm trang gật đầu, “Tiểu Nhu không có di động, em ấy không cần.”

Giờ này khắc này Tiêu Cảnh thật sự cảm thấy em gái mình không cần di động quả thực là một cái lựa chọn đặc biệt đặc biệt sáng suốt, di động này lấy tới có tác dụng gì? Sẽ chỉ làm một ít người đàn ông không có ý tốt tới quấy rầy em gái của hán.

Mà giờ này khác này ngồi bên trong lớp học, tiêu nhu bị vô số bạn học nam cùng bạn học nữ quấy rầy ; cũng đồng dạng cảm thấy cô không có mua đi động quả thực là một cái quyết định sáng suốt không thể sáng suốt hơn. Tuy rằng cô không muốn đi động nguyên nhân chủ yếu là bởi vì cô ở chỗ này cơ hồ không có người muốn liên hệ. Hiện tại cô cảm thấy không có đi động, quả thực chính là ở cứu vớt cô a!

Dung mạo Đường tịch thật sự là quá xuất chúng, ngồi ở trong những học sinh mới thực giống như là các ngôi sao làm nền cho mặt trăng. Có nữ sinh có nam sinh thậm chí đi học đều chỉ lo xem Đường Tịch có đi học hay không.

Đường Tịch vì thế còn bị giáo viên mời tới trong văn phòng gặp mặt.

Đường Tịch không nói nhìn lại quần áo của chính mình, cười lạnh một tiếng, “ Cô giáo, cô xác định em mặc quá sức tương tượng sao?”

“Này???” cô học sinh này một thân đồng phục, tóc mềm mại đắp trên vai, thậm chí mấy nữ sinh khác trên tay mang theo trang sức lắc tay nhưng cô học sinh này đều không có mang, ăn mặc mộc mạc không thể mộc mạc hơn, chính là vì cái gì vẫn là cứ lóa mắt như vậy?

“ Em đi học phải học cho tốt, nghe nói em mới từ ở nông thôn chuyển tới trường học, nhất định phải đuổi kịp tiến trình của trường học, đã biết chưa?” Giáo viên nữ mang mắt kính tìm không thấy bậc thang, chỉ có thể lấy thân thể của Tiêu Nhu làm bậc thang cho mình.

Đường Tịch gật gật đầu nói chính mình đã biết.

Giáo viên lại nói hai câu, “Hiện tại trường học vô cùng chú trọng ngôn ngữ tiếng nước ngoài. Trường học chúng ta vừa lúc có cái điều kiện kia liền mở ra chương trình học hai môn tiếng nước ngoài, em đi học phải nghiêm túc nghe, đừng để cho lớp học mất mặt biết không?”

Đường Tịch từ nhỏ đến lớn chính là được yêu thương trong ở lòng bàn tay bên, chưa từng có giáo viên nào đối xử với cô bằng sắc mặt đó, nhiều nhất đều là lấy lòng, mà từ nhỏ Đường Tịch tuy rằng giống như công chúa nhưng cũng biết tôn sư trọng đạo, bất quá muốn cô tôn sư trọng đạo trước tiên giáo viên phải giống một giáo viên mới được.

Kết quả là, Đường Tịch cười lạnh một tiếng, ánh mắt thật sâu mà nhìn giáo viên trước mặt mình, trầm giọng nói, “ Thưa cô, ý của cô là nói em đi học không có nghiêm túc nghe giảng sao?”

Tuy rằng những giáo viên đó giảng chương trình học này đó quả thực nhàm chán vô cùng. Nhưng là cô lại vô cùng nghiêm túc nghe giảng, thậm chí làm bộ ra không hiểu ở nơi đó câu học, đặc biệt cho những giáo viên đó mặt mũi.

Chính là vị giáo viên này cư nhiên vì cho chính mình có bậc thang, liền đem cô nói thành không nghe lời, không yêu học tập?

Này nếu là Tiêu Nhu chân chính, có phải hay không lại phải khóc?

Giáo viên không nghĩ tới Đường Tịch cư nhiên dám chất vấn mình, sắc mặt liền lập tức trầm xuống, “ Em chẳng lẽ nói em học khóa ngôn ngữ Nhật nghiêm túc nghe giảng sao? Còn có tiếng Nga, em cũng nghiêm túc nghe giảng sao? Tiếng Ý cũng quan trọng. Nếu em nghiêm túc nghe giảng, tôi sẽ nói sao?”

Hôm nay ngày đầu tiên khai giảng, chỉ học tiếng Nga nhưng không có khóa ngôn ngữ tiếng Ý. Cái vị giáo viên này nói như vậy, rõ ràng là đang làm khó dễ Tiêu Nhu.

Nhưng là hiện tại Tiêu Nhu căn bản không phải là Tiêu Nhu trước kia, cô nghe giáo viên nói như vậy, trong mắt hiện lên một tia châm chọc, quả nhiên cùng người nhà của Tiêu Hoảng Nghị giống nhau, mắt chó xem thường người khác!

Bà ta cho rằng Tiêu Nhu là ở nông thôn chuyển tới, thành tích học tập đều theo không kịp, ngay cả Tiêu Nhu có nhiều tư liệu đều không muốn nhìn.

“Em có biết hay không? Ban của chúng ta là ban mũi nhọn, là ban thực nghiệm. Nhà trường muốn bắt ban chúng ta cả năm đều đứng đầu! Em mà như vậy sẽ kéo ban của chúng ta lui về phía sau. Em có biết hay không a?” Giáo viên thấy học sinh nữ không nói lời nào, tưởng bị chính mình nói dọa sợ, lập tức làm trầm trọng thêm.

Đường Tịch bị nói đến lỗ tai đều đau, một giáo viên nam ngồi ở cách vách chạy nhanh đứng lên giữ chặt giáo viên nữ kia, trấn an nói, “Giáo viên Tào, cô đừng nóng giận, học sinh mà, ngày đầu tiên đo học khó tránh khỏi không thích ứng, bót tranh cãi đi.”

“Ai da, giáo viên Gi, thầy là không biết đâu, hiện tại mặc kệ học sinh là không được a, cho rằng chính mình có chút ít nhan sắc đều nơi nơi câu dẫn bạn học nam, cho rằng như vậy chính mình liền có thể thi được một cái thành tích tốt, thật không biết xấu hổ a!”

“Giáo viên Tào, cô như thế nào có thể nói một học sinh như vậy?” Giáo viên Gi sắc mặt trầm trầm, “ Em ấy chỉ là một học sinh cao trung, cô không thể nói em ấy như vậy được. Huống chi, lúc này mới là ngày đầu tiên khai giảng cô đã liền kết luận a?”

“Giáo viên Gi, thầy cũng bị cái nữ sinh này mê hoặc sao?” Giáo viên Tào trào phúng nhìn giáo viên Gi, xuy thanh nói, “ tôi biết ban mặt của thầy là không thể cùng ban thực nghiệm ban so sánh, nhưng là thầy cũng không thể....”

“Đủ rồi.” Đường Tịch vẫn luôn không có nói chuyện liền đột nhiên lên tiếng đánh gãy lời nói của giáo viên tào, trầm giọng nói, “Em muốn chuyển ban, em liền chuyển sang khu ban mặt này. Hơn nữa em còn nói cho cô biết, từ nay về sau ban thực nghiệm của cô, ra không được cấp danh sách đứng đầu của năm nữa!”

“Nha, khẩu khí lớn a.” Giáo sư Tào khinh thường nói, “Em muốn chuyển ban tôi cầu mà không được, thật là giáo viên dạng gì mang được học sinh dạng đây a. Giáo viên Gì đúng như nguyên ý của thầy a.”

Đường Tịch hừ lạnh một tiếng, trong miệng trực tiếp nói ra mười ngôn ngữ quốc gia thành một câu, đem những câu giáo viên Tào vừa mới nói kia đổi lại cho giáo viên tào

Giáo viên tào nhú mày, “Nói lung tung cái gì làm rối loạn ngôn ngữ, gấp quỳ!”

Lúc này chủ nhiệm tiếng nước ngoài từ ngoài cửa đi vào hai mắt sáng lên nhìn Đường Tịch, kinh hi hời, “ Em vừa mới nói chính là tiếng Pháp tiếng Đức tiếng Nga tiếng Ý tiếng Ả-rập còn có tiếng Nhật đi?”

Tuy rằng hần còn có mấy cái ngôn ngữ quốc gia nghe không hiểu, nhưng là mấy cái ngôn ngữ quốc gia này hần vẫn là quen thuộc.

Hần vừa mới nghe được rành mạch, em học sinh này bên trong dùng ngôn ngữ không có một câu là tiếng Anh, nhưng là hần biết cái em học sinh nữ này tiếng Anh nhất định cũng đặc biệt tốt

Trường học khi nào có một gia hòa nghịch thiên như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Muội muội ta đều khóc

Đường Tịch khẽ cười một tiếng, nói với giáo viên kia, “Vẫn là cô kiến thức rộng” nói xong Đường Tịch cùng với khinh miệt nhìn Cô Tào một cái, giễu cợt nói, “Không giống như là có người, ếch ngồi đáy giếng, nghe được người khác tùy tiện nói đôi câu, liền đối với học sinh của mình gây khó khăn đủ đường ”

Chủ nhiệm ngoại ngữ nghe được Đường Tịch nói cô giáo Tào như vậy, trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, nhưng lại không có nói gì nhiều, mà là hưng phấn tiến lên kéo Đường Tịch hỏi, “Em là làm sao đem ngôn từ ngữ của 10 quốc gia không nói sai chút nào mà tạo thành câu hoàn chỉnh như vậy?”

Đường Tịch mỉm cười, đưa tay chỉ đầu óc của mình, “Dùng nơi này a ”

Cô lúc trước thật ra thì không ưu điểm gì, chỉ có là trí nhớ cực kỳ tốt, cho nên học tập ngôn ngữ nước ngoài đối với cô mà nói, thật là quá quá dễ dàng.

Cô Tào cau mày nhìn Đường Tịch, sắc mặt đặc biệt cau có, bộ dáng kia chỉ muốn nuốt chửng Đường Tịch, Đường Tịch nhìn bà ta một cái, cười nhìn chủ nhiệm ngoại ngữ một cái, “So với người khác ra vẻ hiểu biết, cảm thấy vẫn là không lộ ra ngoài mới tốt ”

“Mau trở về giờ học” Cô Tào nào đó cảm giác bị một học trò nói mình không có học vấn rất mất mặt, nhưng là lại không tiện ngay trước một chủ nhiệm mặt tức giận, lập tức tối mặt quyết định về sau sẽ chậm chậm trừng trị Đường Tịch.

Đường Tịch cũng không như ý bà ta, cô cười khẽ một tiếng, “Như thế mời cô Tào, đem hồ sơ của em cho cô Hà Nội, bắt đầu từ hôm nay em là học sinh trong lớp của cô ấy. ”

Cô Hà ngẩn ra, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Đường Tịch, bất kỳ một học sinh cũng sẽ không nguyện ý làm học sinh ở cái lớp học cuối cùng, cô rất có thiên phú, lại không muốn ở lớp thí nghiệm, mà là muốn tới lớp học cuối cùng của bọn họ?

Cô Tào cũng không nghĩ tới Đường Tịch lại còn dám nói cái đề tài này, nhất thời lạnh âm thanh, “Lớp học là em muốn đổi liền có thể đổi sao?”

Đường Tịch cũng không nhìn bà ta chút nào, thẳng nhìn chủ nhiệm ngoại ngữ, “Cô khỏe chứ, xin hỏi em có thể thay ca sao?”

“Em nói cho cô biết, em tại sao không muốn ở lại lớp thí nghiệm, mà là muốn đi lớp học cuối cùng?” Hần là một cái chủ nhiệm, mặc dù không là niên cấp chủ nhiệm, nhưng là cũng so một lớp chủ nhiệm muốn có nói quyền một chút.

“Bởi vì ta cảm thấy đối với học sinh mà nói, học tập cũng không trọng yếu, trọng yếu hơn chính là nhân phẩm” Đường Tịch nhìn cô Tào một cái, lớn tiếng nói, “Em tới trường học không phải là nghe giáo viên mắng người, em là tới học tập, nhưng mà, dùng thời gian một ngày tới nhận thấy rõ ràng sự thật này, cô Tào cũng không thích hợp làm gương sáng cho người khác, nếu như cô ấy phải tiếp tục đảm nhiệm chủ nhiệm lớp thí nghiệm hoặc là giáo viên bộ môn, em sẽ phải rời khỏi lớp thí nghiệm ”

“Khẩu khí thật là lớn” cô Tào lần đầu tiên bị học sinh nói chính mình không thích hợp làm gương sáng cho người khác, chỉ mong xông lên cho Đường Tịch hai bàn tay, nhưng là cuối cùng vẫn là miễn cưỡng nhịn được, bà lạnh lùng nói, “Có người chỉ sợ là sợ hãi về sau thành tích học tập bại lộ, cho nên mới ở chỗ này lòi thè son sắt muốn chuyển lớp đi! Đừng cho là mình ngoại ngữ được, những thứ khác liền ngon giống vậy rồi ”

Đường Tịch thật cảm thấy cùng loại giáo viên này nói chuyện thật sự là quá mệt mỏi, nếu là lúc trước, cô đã sớm bỏ đi, chẳng có ở nơi này cùng bà ta nói nhiều như vậy!

"Em muốn yêu cầu chuyển lớp" Đường Tịch trầm giọng nói, "Nếu như không được, em chỉ có thể mời ngài chủ tịch để giải quyết chuyện này rồi "

Ngày hôm qua cô Tào bởi vì có chuyện cũng không có tới trường học tham gia học sinh ghi danh, cho nên cũng không biết thân phận của Đường Tịch, sáng sớm hôm nay bà ta cũng là nhìn trình độ học vấn Đường Tịch mới biết là từ một thôn nhỏ ở thành phố W chuyển tới, cho là thành tích tốt được phá cách trúng tuyển cái loại này, lúc này nghe được Đường Tịch nói như vậy, trên mặt lập tức lộ ra khinh thường, xuy thanh nói, "Chủ tịch? Cô biết chủ tịch là ai không? Đừng nói nhảm nữa hôm nay em phải trở về đi học, còn phải cho cô giao hai ngàn chữ kiểm điểm đi ra!"

"Cô Hà, xin hỏi có thể đem điện thoại di động của cô cho ta dùng một chút không?" Đường Tịch lúc này lại cảm giác mình không có một cái điện thoại di động quá bất tiện rồi!

Bây giờ học sinh trung học cấp một cùng học sinh trung học phổ thông cơ hồ đều có điện thoại di động thông minh, cô Tào thấy Đường Tịch mượn Hà lão điện thoại di động, trong lòng càng là khẳng định Đường Tịch chẳng qua là làm việc quá khả năng.

Thật ra thì liền muốn hù dọa bà a mà thôi hừ lạnh một tiếng, "Gọi điện thoại về cho mẹ em tố cáo à? Mẹ em từ nhà tới khả năng là hai ba ngày đi "

"Ra núi lớn một ngày, chạy tới trong huyện thành một ngày, còn theo W thành phố tới lại một ngày "

Đường Tịch lòng căng thẳng, lại là một cái mắt chó coi thường người khác, cô liền nói tại sao người lão sư này dám khi dễ cô như vậy, nguyên lai là bởi vì thấy đường án, bởi vì Tiêu Nhu trước kia hồ sơ đều là ở Hành Sơn trung học, cho nên năng chắc chắc Tiêu Nhu là không có hậu đãi đây!

Thật là cực phẩm hàng nã

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Bạch bạch bạch và mặt

Bên này Đường Tịch treo điện thoại xong thì trả điện thoại lại cho thầy giáo, nước mắt vẫn không ngừng chảy lưu lại ở trên mặt, những giáo viên tiến vào sau thấy tình cảnh này đứng là tan nát cõi lòng, một cô bé xinh đẹp như vậy, khóc thành như vậy không hiểu sao lại có vẻ điềm đạm đáng yêu, rất cuộc là ai đem cô bé ấy khi dễ thành như vậy, nhìn xem khóc đến thật đáng thương.

Cô giáo Tào nhìn thấy cô khóc như vậy liền sinh khí, lập tức tính tình càng không tốt, "Cô còn oan ức lắm phải không? Cô ở đây khóc cho ai xem? Một học sinh như cô ở trong trường câu dẫn người khác loạn cả lên, cô còn không biết xấu mà hồ khóc à!"

Cái này đã quá rõ ràng là từ nhắc nhở thay đổi thành công kích rồi.

"Cô giáo Tào, chú ý lời nói của cô đấy!" Chủ nhiệm ban sắc mặt trầm xuống.

Thầy giáo Gi cũng đứng ra nói, "Tất cả bạn học đều nói cô ấy đi học cái gì đều không có làm, chính là ngồi ở chỗ kia nghe giảng bài, hơn nữa cô bắt đầu cũng không có nói rằng em ấy không phải là không chịu học a, mà là chỉ nói rằng em ấy mặc quần áo hoa hòe lộng lẫy, nhưng là cô hãy nhìn xem vị bạn học này, rõ ràng em ấy mặc đồng phục trường, quần áo rất bình thường, cũng không biết học sinh này là như thế nào chọc đến cô rồi."

Bà ta nào có thêm đề ý xem học sinh này chỗ nào chọc bà ta chứ, bà ta chỉ biết là buổi sáng nhận được một cuộc điện thoại nói có một cái đồ quê mùa đến từ nông thôn chọc tới Tiêu gia đại tiểu thư, bảo bà ta hảo hảo chiếu cố một chút, sau đó bà ta liền nhìn hồ sơ trên tay một chút, cô chính là từ trong núi tới, nhưng vấn đề là cô bé đó chỗ nào như là đồ quê mùa? Nói không chừng chính là bởi vì nó lớn lên quá đẹp, câu dẫn vị hôn phu của đại tiểu thư Tiêu gia, cho nên Tiêu đại tiểu thư mới không cao hứng đâu.

Hơn nữa bởi vì cô ở lớp học đi học, rất nhiều nam học sinh trong giờ học căn bản không nghiêm túc nghe giảng bài, đôi mắt vẫn luôn đều ở trên người cô, không phải cô sử dụng cái thủ đoạn hồ ly tình gì gì đó, mới là lạ! Một học sinh như vậy lưu lại lớp học đều là sỉ nhục, bà ta vừa mới chỉ là tìm không thấy bậc thang, bằng không liền phải đem cái này nữ bức cho thôi học!

Ai biết cái đứa con gái đó ngoại ngữ cư nhiên lại tốt như vậy, chỉ có thể chờ về sau chậm rãi từng bước một đem cái đứa con gái đó đuổi ra khỏi trường học!

Bà ta là một ban chủ nhiệm lớp, muốn đối phó với một học sinh trong lớp, quả thực quá dễ dàng.

Cô giáo Tào nhất thời nghẹn lời, nhưng là thực mau lại không phục nói, "Chẳng lẽ thầy giáo Gi cùng chủ nhiệm Khâu liền không phải bởi vì nhìn đến cái nữ sinh này lớn lên đẹp, cho nên liền giúp nó nói chuyện sao? Các người có giáo viên nào ngày thường nhìn đến tôi giáo huấn học sinh, lại nhiều lời hơn một câu xen vào chuyện của tôi chứ? Lần này cũng chính là do cái đứa con gái này có một khuôn mặt mỹ hoặc, các người mới ra tiếng không phải sao?"

“Bà như thế mà xứng làm một người giáo viên sao?” Đường Tịch hốc mắt đỏ bừng, thanh âm lại phi thường lạnh nhạt, cô bỗng nhiên đi đến trước mặt cô giáo Tào, trầm giọng nói, “Bà căn bản là không xứng để làm một người giáo viên, bà hiện tại chính là một người đàn bà phổ phường đánh đá, không hề có tố chất, nếu như học sinh của bà mà biết biểu hiện của bà ngày hôm nay, đều sẽ hối hận vì chính mình đã trở thành học sinh của bà!”

“Mày!”

“Tôi thế nào?” Đường Tịch liếc mắt nhìn bà ta một cái, bộ dáng như một nữ vương cao cao tại thượng, “Tôi mặc kệ bà là bởi vì ai, mới đối với tôi như vậy, nhưng là tôi muốn nói cho bà chính là, bà thực mau sẽ phải hối hận, hơn nữa là hối hận không kịp, bà nói tôi không biết giáo đồng là cái gì? Tôi đây liền nói cho bà, giáo đồng chính là người mà ta vừa mới gọi điện thoại cho kia, để anh ấy trong vòng mười phút nữa sẽ tới trường học, anh ấy dù cho một phen một giầy cũng sẽ không đến trễ, rất nhanh anh ấy sẽ đến đây!”

Nói xong nàng chỉ vào cửa văn phòng, trầm giọng nói, “Không tin bà nhìn xem!”

Mọi người cùng nhau quay đầu lại, liền ở tất cả mọi người đều ở cho rằng Đường Tịch ở cổ lộng huyền hư, thời điểm Tào lão sư (Mn oi để lão sư nghe có vẻ hay hơn nên mình để luôn nhé) lại muốn mở miệng châm chọc Đường Tịch, Tiêu Sái vội vã chạy tiến vào, “Em gái, tiểu bảo bối nhi, ai khi dễ em!”

Đường Tịch nhìn đến Tiêu Sái kia trong nháy mắt không biết là bởi vì cảm động hay là bởi vì ủy khuất, cái mũi một chút liền đỏ, nước mắt tí tách liền hạ xuống, những lão sư khác thật cảm thấy nước mắt của cô thật là nói đến là đến a!

Tiêu Sái nhìn đến Đường Tịch rơi lệ, tức khắc hoảng sợ, anh chính là lần đầu tiên nhìn đến em gái của anh khóc a, trong một tháng qua cô cơ hồ mỗi ngày đều sống thật vui vẻ mỗi ngày cho bọn anh kinh hỉ, thậm chí mỗi ngày đều hỉ khí dương dương, bọn họ đều cho rằng là cô sẽ không bao giờ khóc, cho nên vừa mới nghe được cô ở trong điện thoại mặt khóc, anh một chút liền hoảng sợ.

Sau đó trong thời gia trên đường tới đây, anh lại phi thường hưng phấn cùng cao hứng, đó chính là em gái của anh trong lúc chịu khi dễ cái thứ nhất nghĩ đến không phải anh cả không phải anh ba, mà là chính là người anh hai như anh đây, quả thực lệnh người cảm động a!

Chính là hiện tại anh một chút đều cao hứng không nổi!

Bởi vì anh nhìn chung quanh một vòng, nhìn đến bốn phía đều là lão sư, chỉ có một mình em gái anh là học sinh đứng ở giữa đám người, trên mặt vẫn còn lưu lại nước mắt, này rõ ràng chính là khóc a!

Tiêu Sái lập tức mặt trầm xuống, anh dùng tay nhẹ nhàng xoa mặt Đường Tịch, nhu thanh tế ngữ an ủi, chờ Đường Tịch không khóc, mới thành linh xoay người nhìn những lão sư trong phòng đó, lạnh nhạt hỏi, “Sao lại thế này? Em gái tôi vì cái gì lại phải khóc? Hôm nay các người không cho tôi một công đạo, toàn bộ đều có thể cắt đi!”

Chúng lão sư kinh hãi, bọn họ thật không nghĩ tới cái này Tiêu Nhu thế nhưng là em gái của Tiêu đồng!

Tiêu Nhu ---- Tiêu Sái, đều là họ Tiêu, nguyên lai là người của Tiêu gia, khó trách!

Hối hận nhất không gì hơn cái người vừa mới hỏi Tiêu Nhu có biết hay không giáo đồng là gì đó - Tào lão sư, hơn nữa bà ta còn cười nhạo Tiêu Nhu cấp trong nhà cáo trạng, người nhà cô muốn tới phải mất đến thời gian ba ngày mới đến được bên này.....

Khâu chủ nhiệm đánh ha ha, cấp Tiêu Sái vấn an, “Tiêu đồng, không nghĩ tới ngài đại giá quang lâm, này Tiêu Nhu đồng học là gì của ngài a?”

“Chính là em gái tôi!” Âm thanh của Tiêu Sái lạnh lùng nói, “Các người tốt nhất cho ta một công đạo, một chữ không sai nói cho tôi, Em gái tôi rốt cuộc bị cái gì ủy khuất, nếu không, tôi làm một cái trường cao trung ở thành phố A này không đi xuống cũng có thể!”

“Cái kia Tiêu đồng.....” Tào lão sư đứng ra, trên mặt cười, “Có thể là có điểm hiểu lầm..... Chúng tôi cũng không có.....”

“Anh hai, bà ta nói em là hồ ly tinh, nơi nơi câu dẫn người, nói em là đi học mà không học cho tốt lại đi dẫn lão sư, câu dẫn các bạn học nam, còn nói em mặc quần áo hoa hòe lộng lẫy không phải tới đi học, nói em không có văn hóa.....” Đường Tịch mới không cho Tào lão sư kia có cơ hội nói chuyện, cô biết những lão sư đó là tuyệt đối sẽ không đem tình huống thực tế, đem chân tướng sự thật nói cho Tiêu Sái, nhưng là cô sẽ không tha cho loại người này tiếp tục lưu tại trường học.

Bởi vì Tào lão sư căn bản không xứng làm thầy kẻ khác.

Tiêu Sái càng nghe sắc mặt càng khó kham, anh mắt nhìn Tào lão sư càng là càng ngày càng thấp trầm, sắc mặt của Tào lão sư cũng bởi vì Đường Tịch nói càng ngày càng khó kham, cuối cùng đều phải thiếu chút nữa khóc, bà ta chỗ nào đã biết, người mà Tiêu đại tiểu ghét thế nhưng lại là em gái họ của chính mình!

Hơn nữa so với Tiêu gia đại phòng, bọn họ càng không thể trâu vào chính là Tiêu gia nhị phòng hào sao!

Tiêu gia đại phòng không có cổ phần trong trường học, bà ta giúp Tiêu Cẩm Ninh làm điểm sự, nhiều nhất lấy một cái bao lì xì, nhưng mà bà ta nếu là đắc tội Tiêu Sái, đó chính là ném công tác sự tình!

Tiêu gia nhị phòng, ở thành phố A có thể nói là, trừ bỏ Kiều gia cùng Dương gia, chính là đi ngang lộ a!

“Tôi.....” Tào lão sư đuổi tay muốn đi kéo tay Đường Tịch, “Lão sư cũng không có.....”

“Không có như thế nào?” Tiêu Sái lạnh một khuôn mặt, lạnh băng nhìn bà ta.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Đại ô long, Tiêu đồng

Ánh mắt Tiêu Sái đảo qua mọi người, cuối cùng đem ánh mắt ngừng ở trên mặt Tào lão sư, “Bà có biết tôi không?”

Thời điểm nói những lời này Tiêu Sái duỗi tay nắm lấy tay Đường Tịch, anh muốn cho những người này biết, anh Tiêu Sái là anh trai của Tiêu Nhu, Tiêu Nhu là bảo bối mà anh cưng chiều nâng đỡ ở trong lòng bàn tay, cũng không phải là người mà những người này có thể tùy tiện có thể! Em gái bảo bối của các anh, bọn họ yêu thương đều không kịp, cư nhiên ở trường học ngày đầu tiên đã bị lão sư khi dễ!

“Cái kia Tiêu đồng...” thầy giáo dạy tiếng nước ngoài cùng chủ nhiệm ban có điểm khó xử nhìn Tiêu Sái, “Tiêu đồng, tôi biết chuyện này là do Tào lão sư không đúng, nhưng là ngài xem, cô ấy dù sao cũng là một người tương đối có kinh nghiệm giảng dạy, ngài có thể hay không châm chước châm chước....”

Tiêu Sái nghe chủ nhiệm nói như vậy, cười lạnh một tiếng, “Tôi là có thể châm chước, chính là ta châm chước không có bất luận cái gì tác dụng a.”

Đường Tịch đôi mắt chớp chớp, sáng lấp lánh đôi mắt nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Sái, Tiêu Sái đối cô hơi hơi mỉm cười, ôn nhu hỏi, “Làm sao vậy?”

Đường Tịch mỉm cười, lời kéo Tiêu Sái hướng vừa đi, “Anh hai, câu mà anh hai vừa nói là có ý tứ gì vậy?”

Tiêu Sái cũng đồng dạng cười nhìn Đường Tịch, nhìn đến Đường Tịch bộ dáng này thật sự là đáng yêu khẩn, anh nhìn không được duỗi tay nheo nheo gương mặt Đường Tịch, thấp giọng hỏi nói, “Anh hai hỏi em, em vì cái gì ở trước tiên nghĩ đến gọi điện thoại cho anh?”

Đường Tịch không hề nghĩ ngợi nói, “Đương nhiên là bởi vì anh hai anh chính là giáo đồng trường học a!”

Giáo đồng? Tiêu đồng?

“Ha ha ha ha!” Tiêu Sái bỗng nhiên cười to ra tiếng, bỗng nhiên anh cảm thấy, nhìn về phía những người đó, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở trên mặt tào lão sư, ánh mắt trời đầy mặt mặt lập tức âm trầm xuống dưới, “Bà tới chỉ ra tới chỉ cho tôi nhìn xem, quần áo em gái tôi mặc có chỗ nào không đúng nội quy, có chỗ nào không chấp nhận được, nếu hôm nay bà chỉ không ra, như vậy bà liền có thể rút đi!”

Tào lão sư nháy mắt nhấc tay vô thức, bà ta là thật sự không nghĩ tới cái nha đầu lý lịch sơ lược kém như vậy cư nhiên là con gái Tiêu gia, nếu biết cô là con gái của Tiêu gia nhị phòng, thì đánh chết bà ta cũng không dám đối với cô có một chút bất kính a!

“Cái kia Tiêu đồng, tôi thật sự sai rồi, tôi không phải cố ý.” Tào lão sư đi đến Đường Tịch trước mặt, duỗi tay muốn đi kéo tay Đường Tịch, Đường Tịch né tránh, “Đừng chạm vào tôi!”

Cuộc đời này cô ghét nhất chính là loại người này, đối với người không có thể lực thì kiêu căng ngạo mạn, đối với người có quyền thế thì cúi đầu cúi người, tuy rằng loại người này ở trong xã hội cơ hồ nơi chốn có thể thấy được, nhưng là cô đặc biệt chán ghét cái lão sư này.

“Tiêu đồng, thật là có người nói cô ấy là đặc tội với Tiêu đại tiểu thư, cho nên muốn tôi hảo hảo quản giáo một chút, cho nên tôi mới...”

Tiêu Sái đôi mắt nhíu lại, trong giọng nói tràn ngập nguy hiểm, “Tiêu đại tiểu thư? Tiêu Cẩm Ninh?”

Tào lão sư gạt đầu như giả vờ, dùng sức nói là, “Buổi sáng hôm nay tôi nhận được một chiếc điện thoại, nói chúng tôi có một nha đầu mới từ nông thôn chuyển tới, chọc tới Tiêu đại tiểu thư, nên muốn tôi hảo hảo mà quản giáo một chút, cho nên tôi mới.....”

“Ý của bà là con gái của Tiêu gia đại phòng, muốn bà đối phó với con gái của Tiêu gia nhị phòng chúng tôi?” Tiêu Sái ngữ khí thường thường, lại làm tất cả người có mặt trong văn phòng đều lưng chợt lạnh, vì cái gì bọn họ cảm giác Tiêu Sái lời này, có điểm như là muốn cùng Tiêu gia đại phòng khai chiến đâu?

Đường Tịch mặt vô biểu tình, trong lòng cũng đã bắt đầu đem chuyện này nhớ kỹ, Tiêu Cẩm Ninh, tôi không chọc tới cô, cô lại ở khắp nơi không muốn để cho tôi sống tốt!

Một khi đã như vậy, vậy cô cũng đừng trách tôi, chính cô giúp tôi có thêm động lực để đòi lại công bằng cho Tiêu Nhu.

Cô sẽ không muốn bởi vì các mối quan hệ mà Tiêu Nhu có để làm khó mọi người trong trường, bởi vì cô của trước kia chính là một người đứng ở trên đỉnh quyền thế, cho nên biết chỉ cần có quyền có thế, đừng nói một cái lão sư, liên tính không chế chính sở học giáo đều dễ như trở bàn tay.

Sau khi Tiêu Sái nghe được là Tiêu Cẩm Ninh, trong lòng nổi trận lôi đình, lập tức lấy ra điện thoại gọi cho Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Cẩm Ninh thực mau đã bắt máy, cô ta rất ít nhận được điện thoại của các anh trai con của chú hai, bỗng nhiên nhận được điện thoại của Tiêu Sái, giọng nói của cô ta có điểm hưng phấn, “Anh hai, có việc gì sao?”

Tiêu Sái nghe được thanh âm của Tiêu Cẩm Ninh, hừ một tiếng, lạnh lùng nói ra, “Tiêu Cẩm Ninh là gan của cô đúng là không nhỏ a, lại dám động đến em gái tôi?”

Bên kia Tiêu Cẩm Ninh ngưng thành một đồng, rõ ràng không nghĩ tới Tiêu Sái là gọi điện thoại qua để hưng sư vấn tội, một hồi lâu sau cô ta mới khẽ cười nói, “Anh hai, anh đang nói cái gì vậy a? Những điều anh đang nói em nghe không hiểu?”

“Tiêu Cẩm Ninh, tôi cảnh cáo cô một lần cuối cùng, đừng bao giờ động đến em gái tôi nữa, nếu không về sau em gái tôi nếu là có bất trắc gì, người đầu tiên tôi không bỏ qua chính là cô!” Thanh âm Tiêu Sái lạnh băng, nói ra nói làm tất cả mọi người biết, anh là đang nói phi thường nghiêm túc.

“Ha ha.” Thanh âm Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh truyền đến, cô ta trầm thấp nói, “Nó là em gái của anh sao? Bất quá chỉ là cái thứ bị ba mẹ tôi vứt bỏ không cần, một cái khát cái mà thôi, các người thật đúng là coi cô ta giống như bảo bối, các người một ngày nào đó sẽ hối hận vì đã đối xử với tôi như vậy!”

“Tiêu Cẩm Ninh, cô chỉ là một con gà rừng mà cũng dám nhắc mình lên so sánh với Tiểu Nhu nhà tôi sao, xứng sao?” Tiêu Sái đứng lên, làm trò sở hữu lão sư mặt, trầm giọng nói, “Tôi nói cho cô biết, cô đời này, đều đừng nghĩ bay lên chi đầu biến phượng hoàng, liên tính hiện tại cô được ngàn vạn người hâm mộ yêu thích, nhưng là một khi lời nói dối cô dẫu bấy lâu nay bị vạch trần, cô liền cái gì đều không phải, cô chẳng qua chỉ là một con gà rừng khoác áo phượng hoàng!”

“Tiêu Sái!” Tiêu Cẩm Ninh hận nhất chính là người khác nói đến thân thế cô ta, mà người này vẫn là người của Tiêu gia, càng là người đứng về phía Tiểu Nhu bên kia, cô ta lại càng hận, “Tôi khuyên anh đừng có mà nói bậy, nếu không, tôi cũng không biết tôi sẽ làm ra sự tình gì tới!”

“Uy hiệp lão tử a?” Tiêu Sái cười nhẹ một tiếng, “Lão tử hiện tại là đang ở đài truyền hình, cô điện báo coi đài tìm lão tử a, lão tử hiện tại liền phải tuyên cáo cho toàn thế giới biết, Tiêu Cẩm Ninh cô bất quá là hương dã một con gà rừng, năm đó bị ô mại nên bây giờ mới là thiên kim của Tiêu gia, hiện giờ thiên kim trở về, Tiêu Cẩm Ninh cô vẫn là một cái không muốn thoái vị, tu hú chiếm tổ, một đứa con gái chết không biết xấu hổ mà thôi!”

Đường Tịch nhìn chung quanh liếc mắt nhìn về mặt của các giáo viên có tại văn phòng một cái, nhìn đến biểu tình kinh ngạc trên mặt bọn họ, nhìn nhìn lại bọn họ không ngừng lau mồ hôi, liền biết Tiêu Sái đây là chơi lớn a! Làm trò này đó trước mặt các giáo viên, đem bí mật của Tiêu Cẩm Ninh nói ra ngoài, còn không biết kế tiếp Tiêu Cẩm Ninh kế tiếp sẽ làm ra cái loại chuyện quá khích gì nữa đây.

“Tiêu Sái! Tôi nói cho anh biết anh đừng có mà xằng bậy!” Tiêu Cẩm Ninh sợ, cô ta hiện giờ có thể ở giới giải trí hỗn tạp này hô mưa gọi gió thậm chí một chút khổ đều không có ăn qua, hoàn toàn là bởi vì cô ta là Tiêu gia đại tiểu thư, lại có thân phận là vị hôn thê của tổng tài tập đoàn Lưu thị, nếu đã không có này hai cái thân phận, cô ta không biết chính mình sắp sửa đối mặt cái gì, nghĩ đến đây thanh âm của cô ta đều mềm xuống dưới, “Anh hai, em sai rồi, em sai rồi, cầu xin anh, cầu xin anh đừng nói cho những người đó cái này chân tướng, được không?”

Tiêu Sái nhìn những cái đó lão sư liếc mắt một cái, hừ một tiếng, “Hiện tại biết sợ? Tiêu Cẩm Ninh, tôi nói cho cô biết, tất cả những thứ cô đang có hiện giờ hết thảy đều là của Tiểu Nhu nhà tôi bố thí cho cô, nếu cô còn dám xằng bậy, tôi muốn người thân bại danh liệt!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Nửa đường nhảy ra Trình Giảo Kim

Tiêu Sái nói xong trực tiếp treo điện thoại, ngẩng đầu nhìn Tào lão sư kia, trầm giọng nói, “Nếu như bà còn muốn tìm một phần công tác, như vậy bà hiện tại liền đi trình đơn từ chức.”

Tào lão sư chạy nhanh nói lời cảm tạ, “Tốt, tốt, tôi hiện tại liền đi viết đơn từ chức.”

Tiêu Sái vừa muốn gật đầu, một người từ bên ngoài đi đến, “Đã xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Sái trong lòng mắng một tiếng ‘mẹ nó’, nhìn về phía người tới, cười nhạt, “Nha, Lưu tổng, hôm nay là ngọn gió nào thổi ngài tới đây thế này?”

Đường Tịch lặng lẽ ngẩng đầu, người này cô hình như có gặp qua một lần, là vị hôn phu của Tiêu Cẩm Ninh..... Chuẩn xác tới nói hẳn là vị hôn phu người đã đính hôn với Tiểu Nhu từ trong bụng mẹ Lưu Thừa Vũ..... Anh ta như thế nào lại tới đây?

Chẳng lẽ cũng là giáo đồng của cái trường này sao?

Không nghĩ tới một cái trường cao trung nho nhỏ ở thành phố A, cư nhiên lại nhiều giáo đồng như vậy, cô bỗng nhiên cảm thấy trường cao trung của Đế Quốc thật tốt, là trường học phụ thuộc vào tập đoàn Đế Quốc.....

Bất quá cao trung của tập đoàn Đế Quốc không giống những trường khác, không phải là học sinh nào cũng có thể tới học, ngay cả loại gia đình giống như Tiêu gia đại phòng, đều không nhất định có thể bước chân vào cao trung của tập đoàn Đế Quốc, nơi đó ngách cửa cao đáng sợ.....

Đường Tịch suy nghĩ, chính mình muốn hay không dứt khoát chạy đến trường cao trung của Đế Quốc để đi học đi..... Tiêu Nhu nhìn đến bóng dáng anh hai của mình lập tức đánh mất cái ý niệm này, cô vẫn là nên sống yên ổn thôi, không nên xuất hiện những ý nghĩ kì lạ.

Lưu Thừa Vũ không có chú ý tới Đường Tịch đang đứng phía sau Tiêu Sái, nhìn thoáng qua tào lao sư đã sắp khóc tới nơi, mày nhử lại, nhìn Tiêu Sái, cười lạnh một tiếng, “Giáo viên của trường học chúng tôi có chộc tới Tiêu tổng tài?”

Tiêu Sái nhướn mày nhìn Lưu Thừa Vũ, “Đúng vậy, anh không phải là cứu binh do vị hôn thê chuyển đến đi?”

Lưu Thừa Vũ nhử mồm, “Cùng Cẩm Ninh có quan hệ?”

Tiêu Sái nhướn mày, “Chỗ nào, chính là tôi xem cái này lão sư không vừa mắt, tôi muốn bà ấy chủ động từ chức, như thế nào Lưu tổng anh có ý kiến?”

“Tôi muốn một cái lý do.” Lưu Thừa Vũ đến gần một bước, trầm giọng nói, “Tiêu tổng không phải là lãnh đạo của trường học chúng tôi cũng không phải là đồng sự của trường học chúng tôi, tùy tiện nhúng tay vào chuyện trong trường của chúng tôi chỉ sợ không được tốt.”

Đường Tịch trừng lớn đôi mắt, những giáo viên khác về mặt cũng là ngốc bức, không phải đồng sự trường học? Bọn họ nhớ rõ hiệu trưởng nói qua, bọn họ trường học đại cổ đông họ Tiêu, ở thành phố A nhân vật họ Tiêu vang dội, còn không phải là người của Tiêu gia nhị phòng sao? Ý tứ là làm lộn nửa ngày, này Tiêu Sái căn bản không phải giáo đồng trường học sao?

Tiêu Sái quay đầu lại nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, hướng cô thề lưỡi, đem điện thoại ném cho cô, ý bảo cô gọi điện thoại cho Tiêu Cảnh, Đường Tịch tiếp thu đến, bỗng nhiên nhớ tới ngày hôm qua thời điểm Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái tranh luận, Tiêu Cảnh nói chính mình mới là cổ đông của trường học này, bị cô nhất thời cấp nhớ nhầm.

Lưu Thừa Vũ lúc này mới lóa mắt thấy được Đường Tịch, anh ta bỗng nhiên đi lên trước muốn nhìn rõ ràng Đường Tịch, Tiêu Sái một chút đem Đường Tịch ngăn ở phía sau, không cho Lưu Thừa Vũ tiến lên thấy rõ ràng, “Lời này của Lưu đồng là có ý tứ gì đây, còn không phải do em trai tôi có việc nên không tới được sao? Tôi chính là anh trai của cậu ấy tôi có quyền lợi thay thế nó hành sự.”

“Hừ, nếu Tiêu Cảnh biết anh trai của cậu ấy cầm quyền lợi của anh ấy, ở trong trường học mặt làm xằng làm bậy mà nói, không biết có phải hay không sẽ đồng ý lời nói này của anh.” Thời điểm Lưu Thừa Vũ nói những lời này trong giọng nói tất cả đều là khinh thường, người của Tiêu gia nhị phòng, con cả thì ăn không ngồi rồi, cơ hồ nhìn không tới người nào ảnh, con thứ hai thì nghe nói làm một cái cái gì công ty game, lại không nghe nói qua tên công ty là gì, cũng chỉ có con thứ ba còn tiền đồ một chút, ít nhất có thể ở bên người Kiều Lương đảm nhận một chức tuy từng, còn ở trong trường học mặt đầu tư làm một cái giáo đồng.

Lưu Thừa Vũ mặt ngoài là muốn cùng Tiêu gia nhị phòng giao hảo, nhưng là tâm địa bên trong lại là phi thường chướng mắt Tiêu Dao cùng Tiêu Sái.

Đường Tịch không biết Lưu Thừa Vũ hiện tại suy nghĩ cái gì, nếu biết đến anh ta có mấy cái suy nghĩ đó, khẳng định là muốn hét vào mặt anh ta, cư nhiên dám xem thường anh hai của cô!

Ở trước mắt cô là không có cách nào hiểu hết được Tiêu Sái, nhưng là từ ngày đó Tiêu Sái một chút liền có thể nhìn ra cô là đang nói tiếng Pháp, đã nói lên Tiêu Sái ở trên phương diện ngôn ngữ nhất định cũng tạo nghệ, hơn nữa người đàn ông này còn biết ngôn ngữ của các quốc gia khác nữa, trong tiềm thức của cô liền cảm thấy tuyệt đối không phải là người đơn giản.

Ba anh em nhà Tiêu, cự tuyệt phi vật trong ao.

“Hôm nay, nếu anh không nói ra một cái lý do, anh không có cách nào khai trừ bất luận một người nào ở nơi này.....”

“Anh ba....” Thanh âm ủy khuất của Đường Tịch bỗng nhiên vang lên chen ngang đánh gãy lời mà Lưu Thừa Vũ định nói, cô bấu môi, một bàn tay cầm đi động, ngồi xổm xuống ở phía sau lưng Tiêu Sái, mang theo một chút âm cuối lại hô một tiếng, “Anh ba..... Là em.....”

Lưu Thừa Vũ nghe thanh âm thanh này nhất thời cả người nổi lên một trận thoải mái, hầu kết trên dưới lẫn lộn một chút, anh ta đi về phía trước một bước rồi lại một bước, muốn nhìn rõ ràng diện mạo Đường Tịch.

Đáng tiếc Đường Tịch là đưa lưng về phía anh ta, anh ta chỉ có thể nhìn thấy Đường Tịch cái cổ trắng như tuyết cùng với cánh tay thon dài trắng nõn, còn có mái tóc đen bóng trên đầu, Tiêu Sái ánh mắt của anh ta cứ xích quả quả như vậy, lập tức tiến lên ngăn đón, “Nhìn cái gì mà nhìn! Lưu Thừa Vũ anh không phải muốn Tiêu Cảnh tới sao? Anh cứ đứng im đó chờ đi!”

Tiêu Cảnh vẫn đang ở cùng Kiều Lương ở trong văn phòng thương lượng về chuyện Kiều Lương phải đi Thái Bình Dương sắp tới, điện thoại liền vang, nhìn thấy điện thoại là của anh hai mình, tiếp liền nghe được thanh âm ủy khuất kia của Đường Tịch, anh đột nhiên đứng lên, không màng đến ánh mắt kinh ngạc của Kiều Lương, hống nói, “Làm sao vậy? Có phải hay không anh hai bắt nạt em rồi?”

Đường Tịch nguyên bản chỉ tính toán diễn diễn kịch, chính là ai biết vừa nghe đến thanh âm quan tâm của Tiêu Cảnh ở đầu bên kia, cũng lập tức không chế không được, cảm giác khi được người khác quan tâm thật sự rất rất tốt, cô hít hít cái mũi, lắc đầu, “Không phải, là em ở trường học bị khi dễ, anh hai tới giúp em lấy lại công đạo, chính là bị một cái kêu.....” Đường Tịch ngẩng đầu nhìn hướng anh hai của mình.....

Tiêu Sái lập tức hiểu ý, nói cho cô biết tên của Lưu Thừa Vũ.

Đường Tịch ừ một tiếng, tiếp tục nói, “Bị một cái kêu Lưu Thừa Vũ ngăn trở, còn nói nếu như anh ba mà biết anh hai lấy danh nghĩa của anh tùy tiện sa thải giáo viên trong trường học, khẳng định sẽ cảm thấy đặc biệt mất mặt.”

“Thảo!” Tiêu Cảnh trong mắt tê tựa lửa giận, “Em ở trường học bị khi dễ? Vẫn là bị lão sư khi dễ phải không?”

Tiêu Sái một phen lấy qua điện thoại từ tay Đường Tịch, trầm giọng nói, “Lão sư này nguyên nhân cũng là bởi vì Tiêu Cẩm Ninh mới đối với Tiểu Nhu của chúng ta Tiểu Nhu ác ngữ tương hướng, thậm chí đối Tiểu Nhu nhân thân công kích, em chạy nhanh lại đây một chuyến, hiện tại Lưu Thừa Vũ ngăn đón không chuẩn chúng ta động thủ, mẹ nó, lão tử đây là lần đầu tiên gặp phải chuyện mất mặt như vậy đây!”

Lưu Thừa Vũ hừ lạnh một tiếng, cúi đầu nhìn thoáng qua ngời Đường Tịch vẫn đang ngồi xồm trên mặt đất, cười nhạo một tiếng, nhìn Tiêu Sái, “Cẩm Ninh lại không ở nơi này, Tiểu nhị công tử hà tất đem nước bẩn sườn núi nói trên người cô ấy? Nguyên bản một cái lão sư tôi không tính toán miệt mài theo đuổi, nhưng chính là anh vũ nhục vị hôn thê của tôi, chuyện này đã vậy tôi cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho các người, Tiêu Cảnh tuy rằng là giáo đồng của cái trường học này, nhưng là hấn cổ phần lại không có nhiều bằng tôi, ở cái trường học này, tôi tuyệt đối có quyền nói chuyện!”

Đường Tịch nghe xong lập tức điều ra 008 hỏi, Tiêu Cảnh tại trường học này có bao nhiêu cổ phần, Lưu Thừa Vũ lại có bao nhiêu cổ phần?

【 hệ thống: Tiêu Cảnh sở hữu cổ phần là 30%, Lưu Thừa Vũ sở hữu cổ phần là 35%. 】

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Kiều đại thần đến

Như vậy ý nói là nếu lát nữa dù Tiêu Cảnh có tới đi nữa, bọn họ bên này cũng không có tuyệt đối nắm chắc phần thắng a! Đường Tịch nghĩ nghĩ, duỗi tay lôi kéo Tiêu Sái, ý muốn nói là anh lại đây một chút, Tiêu Sái lúc này mới cấp Lưu Thừa Vũ quãng một cái sắc mặt, tung ta tung tăng đi theo Đường Tịch đi đến một bên, “Tiểu Nhu nhì, làm sao vậy?”

Đường Tịch bởi vì sử dụng nước thần tiên thay đổi da nên lúc sau làn da đặc biệt tốt, hơn nữa có hệ thống ưu hoá nên làn da của cô càng là đặc biệt trắng hồng, lúc này bởi vì đã khóc đến mắt đỏ bừng, liền có vẻ đặc biệt đáng thương, Tiêu Sái nhìn đến bộ dạng này của cô, lại quay đầu lại trừng mắt nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái.

Lưu Thừa Vũ lại hoàn toàn không có chú ý tới sắc mặt Tiêu Sái, ánh mắt hoàn toàn dừng ở trên người Đường Tịch, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ cảm giác đặc biệt kích động, người con gái này, anh ta vì cái gì lại có một loại cảm giác muốn đem cô biến thành người con gái của riêng mình đâu?

Lần trước ở trong tiệc tối nhìn thấy cô, cô giống như một nữ vương cao cao tại thượng, đứng ở sân khấu thượng bệ ngễ thiên hạ, cô đẹp như vậy, cho người khác cảm giác muốn quỳ xuống chân cô, chính là hôm nay cô lại như một nàng công chúa không màng đến thế sự, gương mặt dù chưa có một lớp trang điểm nào nhưng lại đặc biệt trắng sáng xinh đẹp, bởi vì đã khóc một trận hốc mắt đỏ bừng cùng gương mặt trắng nõn lại đối lập với nhau, ngũ quan tinh xảo lại xinh đẹp, không biết là cô đang cùng Tiêu Sái nói cái gì, đôi môi anh đào lúc đóng lúc mở, làm người miên man bất định, bộ dáng nhu nhu nhược nhược, làm người ta nhìn không được muốn đi bảo hộ.

Cô cùng lần trước khi anh ta nhìn thấy có điểm không giống nhau, nhưng là cụ thể chỗ nào không giống nhau, anh ta lại có điểm không thể nói tới, nói thật, anh ta hiện tại đều không phải là nhớ rõ được tướng mạo của Tiểu Nhu ở yến hội khi anh ta nhìn thấy là bộ dạng gì, chỉ nghĩ đem bộ dáng hiện tại này của cô khắc vào trong đầu anh ta.

Đường Tịch đang ở nơi đó hỏi Tiêu Sái về chuyện Lưu Thừa Vũ cùng Tiêu Cảnh tại trường học này có bao nhiêu cổ phần, nhưng là bởi vì ánh mắt của Lưu Thừa Vũ quá mức với nhiệt liệt, làm cô nhìn không được quay đầu lại nhìn anh ta một cái, nhưng chính là này liếc mắt một cái, làm Lưu Thừa Vũ tim đập bình bịch nhanh hơn, chính là một ánh mắt vô tình của cô, đều có thể làm cho anh ta thất hồn lạc phách.

Lưu Thừa Vũ tiến lên một bước, đang muốn cùng Đường Tịch nói chuyện, Tiêu Sái lập tức trừng mắt liếc nhìn Đường Tịch một cái, một phen đem Đường Tịch chụp lại đầu ở phía sau lưng mình, thấp giọng nỉ, “Tiểu nha đầu, em có biết hay không chỉ cần một ánh mắt của em liền có thể đem đàn ông toàn thế giới mê chết, em nhìn Lưu Thừa Vũ như vậy làm cái gì hả?”

Đường Tịch phi thường vô tội a, cô chỗ nào có a! Cô chỉ là bị người ta nhìn chăm chăm vào không quen nên cảm thấy khó chịu, cho nên mới quay đầu lại nhìn thoáng qua thôi mà!

Tiêu Sái tự biết mị lực của em gái mình, cũng không có cách nào quá nhiều trách cứ cô, lập tức quay đầu lại hung hăng mà trừng Lưu Thừa Vũ, “Lưu Thừa Vũ, chú ý thân phận của mình chút đi!”

Lưu Thừa Vũ cũng đã ý thức được chính mình thất thường, anh nỗ lực ngăn chặn sự dị thường trong lòng mình, đi đến trên sô pha ngồi xuống, không hề đi xem Đường Tịch.

Tiêu Sái lúc này mới quay đầu lại nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, Đường Tịch vô tội nhún vai, “Thật không liên quan chuyện của em”

Tiêu Sái giận, “Từ hôm nay trở đi, em mỗi ngày đều phải mang khẩu trang cùng mũ đi học cho anh, không cho em để lộ khuôn mặt mình hay đi nhìn bất kỳ người nào hết!”

Quả thực, nếu như mẹ đồng ý một cái, anh là muốn đem em gái mình nhốt tại trong nhà, em gái xinh đẹp như vậy đến trong trường học cứ bị người ta nhìn thấy mặt, thật là một chuyện làm người ta đặc biệt đặc biệt khó chịu a! Đặc biệt là hiện tại nhìn đến trong trường học này nơi nơi đều là sài lang hổ báo, về sau em gái anh đi học ở đây còn không phải sẽ bị người ta ăn luôn a!

Đường Tịch đến hoàn toàn không lo lắng, nghe Tiêu Sái nói như vậy, có điểm buồn cười, “Anh, không cái này tất yếu đi?”

Tuy rằng hiện tại Tiêu Nhu là càng ngày càng xinh đẹp, chính là hiện tại Tiêu Nhu nếu muốn cùng cô đánh đồng còn kém có điểm xa, trước kia cô đều không có mang khẩu trang đi học, hiện giờ mang khẩu trang đi học liền có điểm quá mức rồi, hơn nữa nơi này là trường học, kỳ thật hoàn toàn không cần phải đem áp lực lớn như vậy đến cho chính mình.

“Phi thường cần thiết, em có biện pháp chứng minh em sẽ không bị người quấy rầy sao?” Tiêu Sái nhìn chăm chăm vào Tiêu Nhu, trong lòng suy nghĩ anh có phải hay không cần phải suy nghĩ vài cái biện pháp hoặc là chuẩn bị cho Tiêu Nhu mấy cái bảo tiêu linh tinh.....

Các giáo viên khác trong văn phòng nhìn đến một anh một em cứ như vậy cũng quả thực là hết chỗ nói rồi, bọn họ đã từng gặp qua người làm nhiều chuyện vì em gái mình nhưng cũng chưa thấy qua người nào điên cuồng vì em gái như vậy! Người này sẽ không phải là loạn luân đi yêu em gái mình đấy chứ?

Cuối cùng Đường Tịch luôn mãi thuyết phục Tiêu Sái, cuối cùng còn uy hiếp anh nói muốn giận, anh mới như vậy bỏ qua.

Không trong chốc lát Tiêu Cảnh cũng tới rồi, làm Đường Tịch không nghĩ tới chính là, Kiều Lương cư nhiên cũng tới.

Đường Tịch có trong nháy mắt ngốc lăng, thực mau khôi phục thường sắc, Tiêu Cảnh vừa tiến đến liền vội vã đi qua đi kiểm tra thân thể Đường Tịch, “Bảo bối nhi, có hay không bị thương? Tới đây để anh ba nhìn xem, có phải hay không thực ủy khuất a?”

Đường Tịch trong lòng ấm áp, “Không ủy khuất, có các anh tới, em như thế nào sẽ ủy khuất, em biết các anh sẽ không để cho em phải ủy khuất.”

Tiêu Cảnh nghe được Đường Tịch nói như vậy, lập tức cảm thấy ấm lòng, anh đem Đường Tịch ôm vào trong lòng ngực an ủi ôm ôm, vui vẻ nói, “Đúng vậy, anh ba là tuyệt đối sẽ không để cho người khác làm cho em phải chịu ủy khuất! Ai làm em chịu ủy khuất, anh sẽ đáng trả gấp trăm gấp ngàn lần!”

Nhưng mà hai anh em nhà bọn họ tình chàng ý thiếp đã chẳng có người nhìn, bởi vì ở Kiều Lương đi vào gian văn phòng này, thậm chí nói chỉ một khắc khi anh đi vào trường học này, cũng đã làm cho cái trường học này, hiện tại cửa văn phòng đã chen chúc đứng đầy người, làm công bên trong lão sư chủ nhiệm đều vây quanh Kiều Lương đang nói chuyện.

Kiều Lương lại chỉ là bảo trì thái độ lạnh nhạt đứng ở trong đám người, tùy ý những người đó như thế nào hỏi, đều không có phát ra một tiếng nào ở trong cổ họng, nếu không phải nhìn đến anh là đi theo Tiêu Cảnh cùng nhau tiến vào, người khác đều cho rằng anh là một cái pho tượng.

Lưu Thừa Vũ cũng không nghĩ tới mặt mũi Tiêu Cảnh cư nhiên lại lớn như vậy đem Kiều Lương đều mời tới, ngại với thân phận Kiều Lương, anh ta đứng dậy đi đến trước mặt Kiều Lương cùng Kiều Lương chào hỏi, “Kiều tổng, ngài hảo, ta là Lưu thị Lưu Thừa Vũ.” Gia nghiệp của Kiều gia đặc biệt lớn, trước kia là một trong tứ đại gia tộc của thành phố A, nhưng là bởi vì mấy năm trước gia tộc nội đấu, làm Kiều thị nhất tộc nguyên khí đại thương, ngay trong lúc tất cả mọi người cho rằng Kiều gia sẽ cứ như vậy biến mất đó, tân gia đương nhiệm Kiều - Kiều Lương lại lấy thế sét đánh không kịp bưng tai chỉ thổ đem Kiều gia kéo lại, thậm chí ở trong một năm ngắn ngủi, làm Kiều thị ổn cư đứng đầu tứ đại gia tộc!

Lưu thị là đặc biệt có tiền, so với Tiêu gia đại phòng tới nói, bọn họ là phi thường có tiền, nhưng là muốn cùng tứ đại gia tộc đánh đồng, đó là không có khả năng, tương cùng Kiều gia như vậy gia tộc, kéo lên quan hệ, càng là không có khả năng! Hơn nữa Kiều Lương là cái loại người thân long thấy đầu không thấy đuôi này, rất nhiều người rất ít thấy được đến người của anh.

Tuy rằng ngày thường trên TV đều sẽ đưa đến tin tức của anh, nhưng đều chỉ là ảnh chụp trước kia anh vừa mới ngồi trên chiếc ghế gia chủ của Kiều gia, năm đó anh thanh trừ nội gia, đem cha ruột của mình cùng tình nhân của ông ta đuổi tận giết tuyệt, thậm chí đem tập đũa quốc tế Kiều thị một lần nữa chạm đến đỉnh của thành phố A đỉnh, liền thành thành thần thoại của thành phố A.

Cho nên rất nhiều người ngày thường bên trong cũng không phải kêu anh là Kiều Lương hoặc là Kiều tổng, cơ hồ đều là kêu Kiều đại thần, đại thần đã thành một cái tên khác của anh.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Kiều đại thần lạnh nhạt

Người ngoài đều nói Kiều Lương là một cái người đặc biệt lạnh nhạt, đặc biệt thị huyết, bởi vì ngay cả cha ruột của mình đều không có buông tha, cũng có người nói anh là một người đặc biệt thành công, bởi vì người đã đứng ở trên đỉnh cao của sự nghiệp là người không cần đến tình cảm.

Tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở trên người Kiều Lương cùng Lưu Thừa Vũ, bọn họ nghĩ, liên tính Kiều Lương là một nhân vật lớn cỡ nào, cũng không đến mức không cho Lưu thị tập đoàn này một chút mặt mũi đi, vừa mới Lưu Thừa Vũ cũng không phải là lấy danh nghĩa cá nhân Lưu Thừa Vũ tới cùng anh chào hỏi, mà là mang theo Lưu thị tập đoàn mấy chữ này.

Tất cả mọi người vẫn đang ở đó suy đoán phản ứng của Kiều Lương, là cùng Lưu thị tập đoàn giao hảo hay là vẫn không cho Lưu thị tập đoàn cái này mặt mũi?

Phản ứng này của Kiều Lương với những suy đoán trước đó của mọi người, cũng là ngoài ý muốn đi.

Anh nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái, gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã biết, sau đó lập tức đi hướng Đường Tịch.

Đường Tịch nhìn đến anh từng bước một đều hướng chính mình đi tới, thâm tâm cô bùm bùm nhảy không ngừng, anh sẽ không nhận ra chính mình đi? Cô rõ ràng đều nguy trang thật tốt rồi, có thể cam đoan là người kia tuyệt đối sẽ không nhận ra tới, cô giờ này khắc này ở trong lòng đang có một con tiểu quái thú, kia chỉ tiểu quái thú ở nơi đó rồi rầm trư lên, hy vọng Kiều Lương tới nhận ra cô, lại sợ hãi Kiều Lương tới nhận ra cô.

Kiều Lương cuối cùng ở trước mặt Đường Tịch đứng yên, nhìn Tiêu Cảnh, nhú mày, “Cô ấy chính là Tiêu Nhu sao?”

Tuy rằng ở trên đường đã nghe xong chuyện Tiêu Cảnh nói đến Đường Tịch dị thường, chính là không nghĩ tới cô biến hóa lớn như vậy, Kiều Lương trí nhớ là phi thường tốt, nhưng là anh chỉ nhớ kỹ những chuyện cũng những người anh nguyện ý nhớ kỹ, nếu đã là người anh không muốn nhớ kỹ, anh chỉ xem qua liếc mắt một cái lúc sau liền sẽ lập tức quên mất, tựa như rác rưởi bị anh ném đến thùng rác ở bên ngoài dung lượng của đại não, nhưng là thời điểm khi anh yêu cầu tìm kiếm lại những thứ đã tồn tại bên trong đại não chính mình, anh lại sẽ thực mau từ thùng rác trong đầu mình tìm được những kí ức có quan hệ với người kia, mà sau khi anh vừa mới nhìn thấy Đường Tịch, mới đi tìm tới hồi ức nhớ lại xem bộ dáng của Đường Tịch khi ở bệnh viện là cái dạng gì.

Ngay lúc đó Tiêu Nhu tuy rằng làn da còn tính trắng nõn, chính là cùng hôm nay nhìn thấy Tiêu Nhu quả thực chính là hai người.

Đường Tịch tâm bùm bùm nhảy không ngừng, cô lần trước cùng anh gặp mặt chỉ là vội vàng thoáng nhìn, chính là hôm nay anh vẫn sống thoát thoát đứng ở trước mặt cô, cứ như vậy bình tĩnh nhìn cô, làm cô ở trước mặt anh không chỗ động hành.

Trước kia chính là như vậy, anh liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấu cô.

Tiêu Cảnh nói gì đó Đường Tịch đều không có nghe được, chỉ là nghe được Kiều Lương ừ một tiếng, sau đó nói một tiếng, “Thật giống.”

Giống ai? Đường Tịch sao? Anh cũng phát hiện sao?

“Giống cái gì?” Tiêu Cảnh hỏi ra nghi vấn trong lòng Đường Tịch.

Kiều Lương đem ánh mắt từ trên người Đường Tịch dời đi, đạm mạc nói, “Giống một học sinh cao trung mười lăm mười sáu tuổi.”

Đường Tịch cho rằng anh sẽ nhận ra chính mình đâu, ngăn chặn trong lòng chua xót, cô cười cười, “Di Kiều có khỏe không?”

Kiều Lương đôi mắt nhú lại, đột nhiên nhìn về phía Đường Tịch, Đường Tịch trong lòng ngăn ra, này thanh âm sao lại thế này!

Cô dùng sức ho khan một tiếng, nắm quyền cấp chính mình cổ vũ, sau đó ngẩng đầu cùng Kiều Lương đối diện, “Lần đó nói không có việc gì thì sẽ đi nói chuyện phiếm cùng đi ấy, sau lại mới nghĩ đến đã quên không có hỏi phương thức liên hệ của đi.”

Kiều Lương sắc mặt dần dần khôi phục lạnh nhạt, “Thứ Bảy tôi cho người tới đón cô, mẹ tôi rất nhớ cô.”

Đường Tịch cười ửng hạ.

Lưu Thừa Vũ thật vất vả buông cái giá đi lấy lòng một người, nhưng là lại bị người này phát mặt mũi, lại nhìn đến người con gái mà anh để ý cư nhiên cùng Kiều Lương quan hệ tốt như vậy, thậm chí cùng nữ chủ nhân của Kiều gia coi bộ quan hệ cũng thực tốt, đôi mắt nhú lại, trầm giọng nói, “Tiêu đồng, sự tình hôm nay không giải quyết một chút sao?”

Tiêu Sái lúc này mới phản ứng lại đây, cấp Tiêu Cảnh nói một chút tình huống, Tiêu Cảnh nhướng mày, ánh mắt nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, cười như không cười nói, “Lưu đồng đừng có gấp, chúng ta đi phòng họp nói, nơi này rất cuộc bí mật khó giữ không thể để nhiều người biết.”

Đường Tịch cũng không muốn đi theo đâu, nhưng là Tiêu Cảnh chỗ nào nguyện ý để cho cô đi đến chỗ anh không thể nhìn thấy, làm sao nguyện ý để cô ngoài tầm mắt anh đây, dùng sức túm đem Đường Tịch kéo vào phòng họp, Kiều Lương cũng đi theo tới phòng họp, Kiều Lương liên tính không phải cổ đông của trường học, cũng là trường học tòa thượng tầng, ai cũng không dám đuổi người này đi nha, không trong chốc lát nghe tin mà đến hiệu trưởng cũng chạy tới, nhìn đến người của Tiêu gia nhị phòng đều ngồi trong văn phòng, lại còn có người quyền thế đứng đầu thành phố A – Kiều Lương cũng ở, cuống quýt tiến lên nhận lỗi, “Thật xin lỗi các vị, vừa mới khai giảng, có rất nhiều việc cần giải quyết, lúc này mới nghe nói các ngài đã đến, không có từ xa tiếp đón không có từ xa tiếp đón.”

“Được rồi.” Tiêu Cảnh đánh gãy ông ta, “Nếu người đã đến rồi, người liền nhìn xem em gái tôi hôm nay ăn mặc một thân này có hay không có chỗ nào

khôn đúng.”

Hiệu trưởng vừa tiến đến kỳ thật liền chú ý tới cô gái ngồi bên người Tiêu Cảnh kia, chỉ là ngại với mặt mũi của Tiêu gia nhị phòng nên cũng không dám đánh giá, nghe Tiêu Cảnh nói như vậy, liền đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch đánh giá một phen, trong lòng nghĩ đến chuyện mà mấy giáo viên kia vừa mới nói cho ông, trong lòng đem Tào lão sư mắng một hồi, cái Tào lão sư này thật là, chẳng những cấp chính mình đưa tới phiền toái, còn đưa cho ông ta một cái đề khó, thật gia nan a, học sinh này có chỗ nào ăn mặc khác người sao!

Chính là lớn lên quá xinh đẹp một chút sao.

Đường Tịch ghét nhất bị người khác đánh giá như vậy, cô ngược mắt nhìn cái kia hiệu trưởng liếc mắt một cái, trong mắt sắc bén quang mang làm hiệu trưởng một đốn, một cô gái nhỏ như thế, cư nhiên lại có ánh mắt sắc bén như vậy, hơn nữa cô chỉ là ngồi ở chỗ kia, lại cho người ta một loại khí thế áp bách người, ông ta sống đến tuổi này coi như là duyệt qua vô số người, nhưng là chưa thấy qua một cô gái nào như vậy.

Ông ta chạy đi nhanh xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng run sợ nói, “Không có không có, vị này học sinh ăn mặc phi thường chính quy, không có gì không đúng.”

Đường Tịch nhấp nhấp miệng, thu hồi ánh mắt của mình, cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Tiêu Cảnh lúc này mới cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, “Kia Lưu đồng còn có cái gì muốn nói sao? Chẳng lẽ Lưu đồng liền vì bảo hộ vị hôn thê của chính mình, liền phải làm một người giáo viên vũ nhục học sinh tiếp tục lưu tại trường học nhậm chức sao?”

Lưu Thừa Vũ nhú mày, “Ta cũng không có nói muốn lưu lại người giáo viên này, nhưng là, chuyện này có liên quan đến danh dự vị hôn thê của tôi, đương nhiên tùy tiện khai trừ người giáo viên này, nếu không không phải chứng thực tôi danh vị hôn thê của tôi sao?”

Đường Tịch trong lòng cười lạnh một tiếng, từ từ ngược mắt lên nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái, “Lưu tiên sinh vị hôn thê của anh mà biết anh che chở cho cô ta như vậy, khẳng định phi thường vui vẻ.”

Lưu Thừa Vũ thấy cô cùng chính mình nói chuyện nguyên bản thực vui vẻ, chính là nghe được cô nói những lời này, trong lòng có có điểm hụt hẫng, hần trăm giọng nói, “Tiêu Nhu tiểu thư, tuy rằng tôi không biết Cẩm Ninh cùng cô đã xảy ra cái gì không thoải mái, nhưng là Cẩm Ninh trước nay đều không nói bậy về cô ở trước mặt tôi, thậm chí là giúp cô nói tốt, cô vì cái gì muốn một mực chắc chắn là Cẩm Ninh hại cô đâu?”

“Nga, ý của anh là tôi lại bị chứng vọng tưởng người khác hại mình sao?” Đường Tịch một bàn tay chống cằm, cười như không cười nhìn Lưu Thừa Vũ, “Chính là tôi không nghĩ đến chuyện sẽ nói cho anh biết vì cái gì tôi một mực chắc chắn là Tiêu Cẩm Ninh muốn hại tôi, bởi vì ta muốn chờ xem đến một ngày khi chính anh biết chân tướng kia, khả năng sẽ càng tốt chơi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thân Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Lưu Thừa Vũ mày nhíu lại, anh thực sự rõ ràng là từ bên trong lời nói của Tiêu Nhu nghe ra tới chuyện này không đơn giản.

Hơn nữa chuyện này rất có khả năng cùng anh ta có quan hệ, nhưng là Tiêu Nhu sẽ không nói, nếu cô sẽ không nói, như vậy Tiêu Cẩm Ninh càng không thể sẽ nói cho anh ta, như vậy cái gọi là chân tướng sự việc từ trong miệng Tiêu Nhu này cũng chỉ có thể tự thân anh ta đi tra.

“Tốt thôi, nếu là như thế này, vậy ai có quyền nói chuyện, thì người đó đến để quyết định chuyện Tào lão sư phải ở hay phải đi.” Lưu Thừa Vũ lạnh lùng nói ra, tình thể hiện tại đối với anh ta tới nói cũng không lợi, anh ta có thể nói là bốn bề thọ địch, bởi vì nơi này không chỉ có mấy anh em nhà Tiêu gia, còn có cả Kiều Lương tồn tại.

Chỉ cần một câu nói của Kiều Lương thôi, ai dám không cho anh vài phần mặt mũi?

Cho nên, trận chiến tranh này vẫn là tốc chiến tốc thắng mới tốt.

“Tốt a.” Tiêu Cảnh trên mặt không có một chút ít khăn trương, Đường Tịch nhú mày, tới gần Tiêu Cảnh thấp giọng hỏi, “Anh ba, anh không phải là ở trên đường tới đây từ trên tay người khác đã mua một ít cổ phần rồi mới tới đây ư?”

Tiêu Cảnh như rồng mây, hạ giọng hỏi cô, “Em, nha đầu này làm sao mà biết được?”

“Bởi vì về của anh một bộ mặt nắm chắc thắng lợi a.” Đường Tịch mỉm cười, trong lòng cũng yên tâm, chỉ cần có thể làm cho người giúp Tiêu Cẩm Ninh làm việc ăn một có hại, cô liền rất sang, mới mặc kệ là ai cấp mặt mũi, hoặc là ai ở giúp cô đâu.

Cô là một người chính trực như vậy sao? Mới không phải!

“Kia trước mắt mới nói như vậy thôi, cổ phần của tôi ở trong trường cao trung này là nhiều nhất, tôi tuyên bố Tào lão sư không cần rời đi, tiếp tục nhậm chức chủ nhiệm lớp một cao trung.” Lưu Thừa Vũ nói xong, thấp miệt nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, xuy thanh hỏi, “Tiêu đồng có ý kiến gì sao?”

Lời này của anh ta vừa ra tới, đương sự Tào lão sư trong lòng giống như là một cái bánh từ trên đầu rơi xuống đi, trong lòng cười lạnh, Tiêu Nhu phía trước như vậy kiêu ngạo, cuối cùng còn không phải không có có thể đem bà ta làm gì sao, bất quá bà ta thật sự may mắn, còn tốt là vị hôn phu của Tiêu đại tiểu thư lúc này xuất hiện.

Lưu đồng thật sự đối Tiêu đại tiểu thư thực tốt đâu.

Đường Tịch ngẩng đầu đem thân sắc của Tào lão sư thu vào đáy mắt, trong lòng lạnh lùng cười, tiếp tục cúi đầu dường như không có việc gì thất thần???

“Ừ.” Tiêu Cảnh gạt đầu, trong mắt mang theo nồng đậm trào phúng, khóe miệng gọi lên một mặt như có như không độ cung, “Đó là liền trước mắt mới thôi, chính là liền ở phía trước một giây, anh đã mất đi quyền phát ngôn trong hội đồng quản trị.”

Tiêu Cảnh nói xong nhìn thoáng qua chiếc đồng hồ Patek Philippe trên cổ tay, bỗng nhiên đứng lên, đúng lúc này cửa phòng họp bị đẩy ra, một người đàn ông tầm ba mươi tuổi trên mặt mang mắt kính đi đến, anh ta nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, Tiêu Cảnh đối với anh ta gạt gạt đầu, anh ta lập tức đi đến trên đài diễn thuyết mở ra hình chiếu nghi, sau đó mới nói, “Xin lỗi các vị, quý rầy, tôi là luật sư Khâu Chí Minh, hôm nay tôi là chịu trách nhiệm về việc Trương Minh Đào tiên sinh cùng Vương Trí Hòa tiên sinh trình ra hợp đồng chuyển giao cổ phần Trường Trung Học Số 1 của các ngài ấy cho Tiêu Cảnh tiên sinh, đây là một phần hợp đồng đã được công chứng chỗ chính quyền, mời các vị xem qua.”

Lưu Thừa Vũ sắc mặt biến đổi, nhìn thấy trên hợp đồng là cùng ngày, đột nhiên đứng lên, âm trầm nhìn chằm chằm Tiêu Cảnh, “Vì một đứa con gái, Tiêu đồng thật là dụng tâm lương khổ a!”

Tiêu Cảnh nhún vai, trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, anh ngồi trở lại trên chỗ ngồi của mình, cười như không cười nhìn Lưu Thừa Vũ, lạnh băng nói, “Lưu Thừa Vũ, cái gì kêu một đứa con gái? Tiêu Nhu chính là hòn ngọc quý trên tay nhị phòng chúng tôi, càng là bảo bối nhà của chúng tôi, là người mà ba anh em chúng tôi thương yêu cung chiều vô hạn, chuyện của nó có thể để cho chúng tôi từ bỏ chuyện quan trọng chúng tôi đang làm, các người hiểu chưa?”

Mấy chữ cuối cùng, Tiêu Cảnh là đối với tất cả mọi người có mặt trong hội nghị nói.

Lúc này Khâu Chí Minh lại lần nữa mỉm cười nói, “Bởi vì Trương Minh Đào tiên sinh cùng Vương Trí Hòa cầm trong tay 10% cổ phần chuyển nhượng cho Tiêu Cảnh tiên sinh, như vậy hiện tại Tiêu Cảnh tiên sinh đem có được này sở học giáo 40% cổ phần.”

Tiêu Cảnh thấp thấp cười lên tiếng, anh ngẩng đầu âm trầm nhìn Lưu Thừa Vũ liếc mắt một cái, “Hiện tại anh đã nghe rõ sao? Kia từ giờ trở đi, tôi mới là người có quyền nói chuyện nhất ở nơi này.” Tiêu Cảnh nói xong mặt trầm xuống, nhìn thoáng qua Tào lão sư đã bởi vì trong phòng hội nghị xảy ra biến cố lớn như vậy mà sắc mặt càng thêm nan kham, âm thanh lạnh lùng nói, “Từ giờ trở đi, Tào Ái Thiên bởi vì nhục mạ học sinh, thu hồi lộ bị Trường Trung Học Số 1 của thành phố A khai trừ, từ đây bà không còn là giáo viên trường này nữa!”

Tiêu Cảnh đi đến Khâu Chí Minh đang đứng bên ngoài lấy qua phần văn kiện trong tay anh ta, một phen ném ở trên bàn hội nghị.

Hiệu trưởng cầm lấy tư liệu mà Tiêu Cảnh ném ở trên mặt bàn, nhìn thoáng qua, khiếp sợ nhìn về phía Tào Ái Thiên, tức giận nói, “Tào lão sư, cô!”

Tào lão sư đôi bại ngồi ở ghế trên, bà ta biết chức nghiệp kiếp sống giáo viên của mình xem như xong rồi.

Bà ta trước kia là thường xuyên thu hồi lộ của học sinh gia trưởng, nhưng là những cái chuyện đó bà ta cho rằng người khác là không biết, bởi vì những cái đó gia trưởng cho năng đưa tiền đều là lạng lẽ đưa, này đó chứng cứ, Tiêu Cảnh là ở đâu tìm được?

Tiêu Cảnh lạnh băng nhìn Tào lão sư, lạnh băng hỏi, “Tào Ái Thiên, bà còn có cái gì muốn nói? Hoặc là bà còn có cái gì muốn biện giải?”

Nói xong anh lại đem một phần tư liệu ném cho Lưu Thừa Vũ, cười nhạo một tiếng, “Đây là danh sách số điện thoại buổi sáng hôm nay đã gọi điện thoại cho Tào Ái Thiên, tôi đã từ công ty thông tin điều lại đây, ghi âm cũng ở bên trong, anh nghiêm túc nghe một chút, nhìn xem vị hôn thê của anh có phải hay không thật sự như vậy trong sạch!”

Lưu Thừa Vũ nhìn đến mặt trên kia số điện thoại, đó là điện thoại của người đại diện của Tiêu Cẩm Ninh - Diêu Na, anh đem danh sách ném lên bàn, hừ lạnh một tiếng, “Diêu Na gọi cho Tào lão sư, cũng không đại biểu chính là ý tứ của Cẩm Ninh, Diêu Na là một người trưởng thành, cô ấy vẫn là một đám thể!”

Tiêu Cảnh khóe miệng ngoéo một cái, “Anh muốn hiểu như thế nào liền hiểu như thế đi, đó là chuyện của anh.” Nói xong anh dừng một chút, “Hiện tại, Lưu tiên sinh, anh đã không còn quyền nói chuyện nữa rồi, người này, tôi muốn khai trừ rồi.”

Đường Tịch nghe đến đó, chỉ cảm thấy Tiêu Cảnh quá soái, khó trách anh có thể cùng Kiều Lương trở thành bạn tốt, anh tuy rằng mặt ngoài nhìn qua cả lợ phát pho, đối chuyện gì đều không quan tâm, thậm chí nói để cho người khác cảm thấy anh không có năng lực gì, nhưng là tâm tư của anh lại là rất kín đáo, anh ở tới trên đường cũng đã nghĩ tới rất nhiều khả năng tính toán rồi, sau đó ở trong thời gian ngắn nhất mua đến cổ phần trong tay người khác, thậm chí trong thời gian ngắn như vậy đi góp nhặt chứng cứ Tào lão sư trước kia nhận hối lộ, còn tra xét danh sách gọi của Tào lão sư, từ giữa tới chăm ngòi quan hệ của Lưu Thừa Vũ cùng Tiêu Cẩm Ninh.

Chính là cái này kín đáo tâm tư, đều cũng đủ cho cô đối với anh lau mắt mà nhìn.

Lưu Thừa Vũ lập tức lấy ra điện thoại phát cho chính mình trợ lý, “Đem sổ danh sách cổ đông của Trường Cao Trung Số 1 thành phố A đưa qua cho tôi.”

Anh ta theo bản năng không nghĩ ở trước mặt Tiêu Nhu biểu hiện ra hoàn cảnh xấu mặt, anh ta không nghĩ làm chính mình có vẻ như vậy không có năng lực, Tiêu Cảnh nhìn để cái này động tác của anh ta, cười lạnh một tiếng, “Lưu tiên sinh, tôi tin tưởng anh sẽ thất vọng.”

Thực mau bên kia cấp Lưu Thừa Vũ đã phát một phần văn kiện, Lưu Thừa Vũ nhìn văn kiện lúc sau lại cấp trợ lý gọi điện thoại, “Còn có 25% cổ phần ở trong tay ai?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Kiều Lương cố sự

"Trước mắt không có ai biết 25% cổ phần còn lại ở trong tay ai."

Lưu Thừa Vũ yên lặng, mỗi một lần trường học họp đại hội cổ đông đều chỉ có mấy người bọn hắn xuất hiện, còn lại cổ đông kia chưa từng xuất hiện, cái kia 25% cổ phần là rải rác ở trong tay ai hay nhiều người, hắn căn bản không biết.

Hắn đứng lên, nhìn lấy Tiêu Cảnh, trầm ngâm nói, "Hôm nay là ta thua, nhưng là Tiêu Cảnh, ta hy vọng ngươi không vì việc làm hôm nay mà hối hận."

Tiêu Cảnh giễu cợt, "Anh thua là khẳng định, nhưng là phía sau những lời này tôi còn nguyên trả lại cho anh."

Lưu Thừa Vũ hừ một tiếng xoay người muốn đi ra ngoài, Kiều Lương bỗng nhiên lên tiếng, "Chờ một chút."

Lưu Thừa Vũ dừng bước quay đầu nhìn Kiều Lương, "Kiều tổng còn có việc sao?"

Kiều Lương ung dung đứng lên, vẻ mặt vẫn trước sau như một lạnh lùng, "Anh không phải là muốn biết 25% cổ phần còn lại ở trong tay người nào sao? Tôi cho anh biết, là ở trong tay tôi."

Kiều Lương nói xong xoay người đi ra ngoài, âm thanh lạnh nhạt truyền tới, "Về sau tôi hy vọng trường học không thể tùy tiện lấy lý do đuổi một lão sư mà mở hội đồng quản trị, nếu như hiệu trưởng ngay cả quyền quyết định hoặc là ngay cả quyết định cũng không dám tự mình làm, thì còn làm hiệu trưởng được sao?"

Bóng người Kiều Lương đã biến mất ở trong tầm mắt của mọi người, nhưng là cơ hồ tất cả mọi người đều bởi vì tin tức này của hắn mà giật mình, Tiêu Cảnh há hốc mồm, thật lâu mới lên tiếng, "Ta liền nói hắn vì sao lại đi theo tới đây chứ!"

Tiểu tử thái này lại không kêu một tiếng mua một số lớn cổ phần như vậy, hơn nữa còn đem hắn lừa gạt chặt chẽ!

Lưu Thừa Vũ chỉ cảm thấy trên mặt vô cùng khó chịu, hắn cảm thấy Kiều Lương là cố ý cùng Tiêu Cảnh thiết kế muốn cho hắn ở trước mặt mọi người mất mặt! Nghĩ tới khả năng này, Lưu Thừa Vũ trong lòng chỉ mong xong ra đánh Kiều Lương mấy quyền.

Đường Tịch đứng ở nơi đó thần sắc như có điều suy nghĩ, cuối cùng ngoắc ngoắc khóe miệng, hắn thật đúng là trước sau như một để cho người ứng phó không kịp a.

Bởi vì sự việc đã diễn ra mấy giờ, đã đến thời gian bữa trưa, Tiêu Cảnh trực tiếp mang Đường Tịch đi ăn cơm, Đường Tịch cùng Tiêu Sái Tiêu Cảnh anh em hai người ngồi ở trong phòng ăn, không nhìn thấy Kiều Lương, không nhận được hỏi, "Kiều Lương đâu rồi?"

Tiêu Cảnh sao cũng được khoát tay một cái, "Hắn ngày mai phải đi Thái Bình Dương, trở về công ty xử lý công việc, em muốn ăn cái gì?"

Đường Tịch tùy ý gọi hai món ăn, Tiêu Cảnh cũng gọi hai món, anh em ba người năm món ăn một món canh rất phong phú.

Tiêu Sái hỏi, "Hắn đi Thái Bình Dương làm gì?"

"Tìm người." Tiêu Cảnh nhắc đến chuyện của Kiều Lương thần sắc cũng trở nên hơi trùng xuống, hắn nắm khăn ăn lau chùi chén đĩa cho Đường Tịch, "Hơn một tháng, không có một khắc hắn buông tha, anh nói nếu thật thích như vậy...tại sao ban đầu lại không phải người bảo vệ?"

Đường Tịch nghe đến đó, tìm một cái thắt chặt, bọn họ đang nói ai? Nàng sao?

Kiều Lương vẫn luôn tìm?" Tiêu Sái không hỏi quá sâu, bởi vì chuyện này là người thừa kế tập đoàn Đế Quốc, bọn họ cũng không thể tùy tiện nói ra tên Đường Tịch, hỏi đều tương đối không ra được.

Tiêu Cảnh thờ dài gật đầu, "Đúng vậy, anh nói năm đó hắn rõ ràng có thể bước qua được, tại sao nhất định phải chia tay đây? Sau khi chia tay còn

không phải mình khó chịu, cô kia nói không chừng đã sớm quên hẳn, nằng ngược lại tốt, nghe được nằng xảy ra chuyện, cả chuyện công ty liền bỏ mặc, bắt đầu điên cuồng tìm kiếm."

Đường Tịch nghe đến đó trong lòng đau xót, hẳn năm đó rốt cuộc là bởi vì nguyên nhân gì muốn chia tay mình?

Tính cách của cô vốn là kiêu ngạo, hẳn đưa ra chia tay cô dĩ nhiên sẽ không đi hỏi tại sao, thậm chí đều không truy cứu nguyên nhân, liền hung hãn nói, muốn chia tay cũng là cô nói ra, cho nên cô nói chia tay, từ nay cũng không có quay đầu lại, mặc dù như thế nào đi nữa nhớ hẳn, cô đều không quay đầu lại đi tìm hẳn một lần!

Đường Tịch uống một ly nước trà phục vụ viên đưa tới, như không có chuyện gì xảy ra hỏi, "Anh ba, nghe anh nói như vậy, có phải Kiều đại thần lúc trước trải qua đại sự gì sao?"

Tiêu Cảnh liếc nhìn Đường Tịch một cái, cười tặc hề hề hỏi, "Nha đầu em thế nào bỗng nhiên quan tâm tới mấy chuyện này rồi?"

Đường Tịch nhún vai, sắc mặt ung dung hỏi, "Nghe anh nói như vậy, nếu như không phải là phát sinh đại sự gì, hẳn cũng sẽ không cùng nữ nhân hẳn yêu thích kia chia tay chứ?"

Cô mặc dù ngoài mặt nhẹ nhàng như vậy, nhưng lòng đã khấn trương tay đầy mồ hôi rồi, cô sợ hãi nghe được chân tướng sự tình có cái gì tàn nhẫn, cô không tiếp thụ nổi.

Sự tình Kiều gia ở thành phố A cũng không phải là bí mật gì, nhưng là khi năm Kiều Lương.... Suy nghĩ em gái của mình cũng sẽ không nói ra cho người ngoài biết, hơn nữa nếu không nói ra trong lòng của anh cũng khó chịu muốn chết rồi, lại còn có thể làm cho em gái có cảm tình tốt với mình, chuyện tốt như vậy có sao mà không làm, nghĩ như vậy, Tiêu Cảnh liền quyết định nói, "Đúng vậy, là biến cố rất lớn, năm đó Kiều Lương bị kiểm tra được là ung thư gan thời kỳ thứ hai rồi, nhưng là khi đó cha của hẳn liền kết người ngoài muốn đoạt quyền, muốn có được toàn bộ Kiều gia, mẹ của hẳn vào lúc đó lại bị cha hẳn cùng tình nhân lái xe đụng, nửa người tê liệt, Kiều Lương cho là lúc ấy chính mình phải chết, không muốn để cho cô gái kia lo lắng, liền cho cô gái kia đưa ra lời chia tay, ai biết người đó lại sớm chờ chia tay hẳn, tại chỗ cũng đồng ý cùng hẳn chia tay, Kiều Lương khi đó mất hết ý chí, cũng dùng mạng mà vật lộn, hẳn liền lĩnh đổi lại rồi toàn bộ Kiều thị, sau đó....."

Đường Tịch đã không nghe được Tiêu Cảnh đang nói gì, sắc mặt cô tái nhợt, trong đầu là chân chân thực thực tái diễn mấy câu nói kia, hẳn ung thư gan, mẹ tê liệt nửa người, cha phản bội... Còn có nằng tuyệt tình....

Hắn năm đó đều trải qua những cái gì? Khó trách, khó trách cô cảm thấy hẳn hôm nay xa lạ như thế.....

Tiêu Cảnh thấy sắc mặt cô tái nhợt, lo lắng kêu một tiếng, "Tiêu Nhu, em không sao chứ?"

"À?" Đường Tịch phục hồi tinh thần lại, cô lắc lắc đầu, thì thảo nói, "Không có, chẳng qua là không nghĩ tới Kiều Lương là người lợi hại như vậy, nguyên lai cũng trải qua biến cố lớn như vậy a."

Tiêu Sái cười một tiếng, đưa tay xoa xoa tóc của, "Nha đầu ngốc, Kiều Lương đó cũng coi là niết bàn trọng sinh, chết đi sống lại đi, cũng là bởi vì sau lần đó, hẳn mới có địa vị hôm nay, bây giờ ở trong nước, hẳn là người duy nhất có thể cùng tập đoàn Đế Quốc sánh ngang nhau."

Tập đoàn Đế Quốc.....

Đường Tịch cười một tiếng, nếu như năm đó hẳn đối với cô mở miệng, chỉ cần một câu nói, tập đoàn Đế Quốc sẽ có thể giúp hẳn có được hết thảy, nhưng là hẳn lại lựa chọn tại thời điểm khó khăn nhất chia tay cô, không được tập đoàn Đế Quốc trợ giúp một điểm.

Hắn là muốn chứng minh cho toàn thế giới biết là hẳn yêu cô, chứ không phải là tập đoàn Đế Quốc sau lưng cô sao?

Thật là buồn cười, biết mình cũng không tiếp tục kiên trì được rồi, lại còn phải kiên trì, hẳn chẳng lẽ không biết ung thư gan là sẽ chết người sao?

"Có lẽ cô kia thương hẳn đi." Tiêu Cảnh bỗng nhiên nói, "Bởi vì quá yêu rồi cho nên không đi nghe bất cứ tin tức gì của hẳn, thậm chí về sau khi hẳn theo đuổi níu kéo cũng khinh thường"

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Thương tiếc Kiều đại thần

"Cũng có thể là căn bản không yêu, cho nên đối với hành động của hẳn hết thảy đều thờ ơ không động lòng." Tiêu Cảnh châm chọc cười cười, "Nữ nhân thật là quá ác."

Đường Tịch nghe cũng không phải là chuyện như vậy, cô căn bản không biết anh quay đầu lại, càng không biết anh theo đuổi cùng giữ lại, cô ngay cả bóng người của anh đều chưa thấy qua, coi như cô không muốn nghe tin tức của anh, nhưng là nếu như anh đi một chuyến đến tập đoàn Đế Quốc mà

nói, đi tìm cô một lần mà nói, cô đều có thể biết!

Đường Tịch tận lực cho về mặt của mình lộ ra bình tĩnh, cô kéo kéo khoe miệng hỏi, "Hắn sau đó còn đuổi theo cô kia à?"

Lúc này phục vụ viên đem thức ăn lên, Tiêu Cảnh một bên vừa ăn thức ăn vừa nói, "Ừ, hắn đem Kiều thị thụ phục, sau đó phát hiện bệnh tình trong cơ thể cũng không có xấu đi như thầy thuốc nói, cho nên đi kiểm tra, thầy thuốc lại nói tế bào ung thư đều đã biến mất hết rồi, nguyên lai tế bào ung thư là bởi vì có người ở bên trong thức ăn của hắn hạ độc, không biết tại sao, cái tế bào ung thư cuối cùng lại biến mất??? Cho nên hắn muốn đi tìm cô kia, nói cho cô biết chân tướng, nói cho cô biết, hắn hối hận, nhưng là cô kia lại để cho người nói cho hắn biết, cô không muốn gặp lại hắn, để cho hắn đừng quấy nhiễu lấy cô nữa."

"Hắn là một người như vậy, có thể buông xuống lòng tự tôn đi cầu một nữ nhân quay đầu đã là cực hạn rồi, khẳng định không có khả năng bị coi thường là đi quấy nhiễu, cho nên hắn mặc dù hận nữ nhân kia nhân tâm, không có lại đi tìm nữ nhân kia, nhưng là lại vẫn luôn chú ý tin tức của cô, nghe được tin tức cô rơi phi cơ, hắn cơ hồ buông xuống tất cả mọi chuyện trên tay mình liền đi tìm cô kia, ngay cả mẹ hắn trong viện dưỡng lão, hắn cũng không có tâm tư đi quản."

Đường Tịch chỉ nghe đau lòng, cô thật cho tới bây giờ không có nghe qua bất cứ tin tức gì, không có nghe được anh đến Đế Quốc tập đoàn đi tìm tin tức của cô!

Bây giờ cô thật muốn tìm Kiều Lương hỏi rõ, hoặc là trở về Đế Quốc tập đoàn hỏi rõ, rốt cuộc là ai ở chính giữa quấy phá, để cho hai người bọn họ hiểu lầm đối phương sâu như vậy!

Nhưng mà cô lại không có cách nào, bởi vì bây giờ cô chỉ là một người không quan trọng, căn bản không ảnh hưởng được bất luận kẻ nào, thậm chí khuôn mặt Kiều Lương một điểm tâm tình, cô đều không dẫn nổi!

"Xem ra Kiều Lương vẫn thật đáng thương nha." Đường Tịch ăn không ngon, hoàn toàn không có thèm ăn như bình thường, cô uống một hớp canh, "Bất quá cũng có thể cô kia căn bản không biết Kiều Lương đi tìm qua cô ấy thì sao?"

"không có khả năng, Kiều Lương là ở cửa nhà cô kia bị đuổi đi, cô kia không thể không biết." Tiêu Cảnh nói lòng đầy căm phẫn nói, "Anh mong lần này cô kia đừng được tìm được, Kiều Lương vì cô làm những chuyện kia căn bản không đáng giá!"

Đường Tịch có chút ỳ khười, anh chắc chắn ở ngay trước mặt cô nói xấu cô thật tốt sao? Hơn nữa cô là thật không biết à! Cái gì ở cửa nhà cô bị đuổi đi à!

Cô thật hoàn toàn không biết chuyện được không?

Đường Tịch cảm thấy bị oan uổng cảm giác quá khó chịu, thật đặc biệt đặc biệt khó chịu, cô chỉ mong lập tức vọt tới trước mặt Tiêu Cảnh đi giải thích, "Không phải là em không phải là em không phải là em, em thật cái gì cũng không biết!" Nhưng là cô không thể làm như vậy.

Đường Tịch cố gắng chế trụ tâm tình của mình, thở dài, "Cái kia Kiều Lương ngày mai còn muốn đi tìm cô ấy à?"

Tiêu Cảnh gật đầu, bỗng nhiên hắn dừng lại, nguy hiểm nhìn Đường Tịch, hung tợn hỏi, "Tiêu Nhu Nhi em thế nào lại quan tâm Kiều Lương à? Anh cho em biết a, em cũng đừng động cái gì ý đồ xấu a! Anh cảnh báo em a, lấy sự hiểu biết của anh đối với Kiều Lương, coi như cô kia lần này thật chết trong Thái Bình Dương rồi, thậm chí thi thể đều xuất hiện tại trước mặt Kiều Lương rồi, hắn cũng sẽ không yêu đàn bà khác, em biết không?"

Đường Tịch ngăn ra, mũi có chút ê ẩm, "Hắn thật yêu cô như vậy sao?"

Nhưng vì sao cô lúc trước đều không có cảm giác được đây?

Tiêu Cảnh thấy cô hốc mắt một đỏ, trong lòng có điểm không đành lòng, nhưng là vẫn kiên định quyết định muốn đã kích cô, không thể để cho cô làm chuyện điên rồ, "Đúng, hắn chính là như vậy yêu cô kia, coi như cô kia như thế nào đi nữa làm tim của hắn bị thương, hắn vẫn như cũ yêu cô kia!"

Đường Tịch gật đầu,

"Em biết rồi, không nghĩ tới Kiều Lương lại là cái loại người này."

Tiêu Sái cười một tiếng, gấp cho Đường Tịch một gói thức ăn, "Càng tuyệt tình người, thật ra thì càng sâu tình, chỉ là bọn hắn sâu tình chỉ có thể cho một người, những người khác đối với bọn họ mà nói liền cái gì cũng không phải, cho nên bọn họ sâu tình làm thương tổn những người khác, Tiêu Nhu, Kiều Lương là một cái rất người ưu tú, nhưng là hắn hội thương tổn đến em, cho nên em không nên để cho chính em bị thương, các anh không muốn nhìn thấy em bị thương, em biết không?"

Đường Tịch ngăn người bỗng nhiên ý thức được hai người bọn họ hiểu lầm, bọn họ khẳng định hiểu lầm thành Tiêu Nhu bị Kiều Lương si mê???

Tiêu Cảnh nhìn cô trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, trầm giọng nói, "Anh biết đối với các em mà nói, Kiều Lương cơ hồ là giống như thần tồn tại, thậm chí các em coi hắn thành minh bạch mã vương tử của mình, nhưng mà Tiêu Nhu, anh phải nói với em là, nếu như em thích Kiều Lương, em sẽ bị thương."

"Cho nên, em không thể thích Kiều Lương, hiểu chưa?"

Đường Tịch bỗng nhiên cười, "Anh, các anh suy nghĩ nhiều quá? Em chỉ là bị Kiều Lương làm rung động, em còn không đến mức gặp mặt người khác một lần, liền yêu người ta đi."

Hai tay của cô cầm chặt chẽ, hơn nữa, cô biết rõ mình sẽ không bị thương, bởi vì Kiều Lương không có khả năng sẽ tổn thương cô, theo trong giọng nói của bọn họ thì cô đã hiểu, Kiều Lương không có khả năng thương tổn cô, hẳn không thể tổn thương nàng.

Tiêu Cảnh nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nói, "Em a, có thể hay không tại thời điểm nghe chuyện xưa, đừng lộ ra một bộ sâu tình thành thực bộ dáng a, anh có bệnh tim đều bị em hù dọa đi ra!"

Đường Tịch hé miệng cười một tiếng, để đùa xuông, "anh hai anh ba, hôm nay cảm ơn các anh, em về đi học trước, cho tới trưa giờ học, em cùng anh hai đánh cuộc sợ rằng sắp thua á."

"Em thua?" Tiêu Sái hừ một tiếng, cười trêu chọc Đường Tịch, "Lúc này mới ngày thứ nhất, em đây là thua ở đường xuất phát lên a...."

Đường Tịch hướng Tiêu Sái le lưỡi một cái, "Đây chỉ là một ngoài ý muốn, ai biết lại có lúc tới ghen tị mỹ mạo của em, đặt bẫy em, bắt quá hôm nay phải cảm ơn anh hai anh ba giải vây cho em á."

Tiêu Cảnh bỗng nhiên gọi Đường Tịch, "Tiểu Nhu, vì sao lại nghĩ đến Anh hai cùng Anh ba?"

Dựa theo anh đối với những thứ anh biết về Tiểu Nhu, Tiểu Nhu hẳn là gặp phải loại chuyện này tự mình giải quyết, tranh thủ không cho người nhà thêm phiền toái, hoặc là bị lão sư khiển trách một trận sau làm chính mình bị oan, mặc dù anh biết em gái bảo bối nhà mình căn bản không phải là người sẽ chịu ủy khuất, nhưng là anh vẫn không nghĩ ra, tại sao cô sẽ làm như vậy.

Đường Tịch cười một tiếng, "Có chỗ dựa không cần, em cũng không phải là ngu ngốc."

Cô là Đường Tịch, từ nhỏ đến lớn, rất hiểu rõ một chuyện chính là, quyền lợi vốn chính là đem ra lợi dụng a.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: 2 mặt 3 đao

Tiêu Cảnh bọn họ khác sâu biết được một sự thật, em gái của bọn anh quả nhiên không là người ngoài, biết lợi dụng chỗ dựa của mình rồi, quả nhiên là trẻ con dễ dạy.

Đường Tịch biết bọn họ sẽ không để ý bị nàng sai bảo, tự nhiên cũng không có tính toán lừa gạt của bọn hắn, bắt quá thấy trên mặt bọn họ biểu tình trẻ con dễ dạy cũng không khỏi có chút xấu hổ, "Em trở về đi học."

Trở lại trường học Đường Tịch được hiệu trưởng đưa đến một giáo sư vô cùng thân thiết, vẫn như cũ lớp thí nghiệm, chẳng qua là chủ nhiệm lớp đổi một người, đổi thành Hà lão sư hôm nay giúp Đường Tịch nói chuyện, Đường Tịch trong lòng kinh ngạc cũng không nói gì nhiều, trường học lão sư quyết định cô sẽ không nhúng tay, nếu hiệu trưởng quyết định để cho Hà lão sư tới làm chủ nhiệm lớp lớp thí nghiệm, đây cũng là đối với Hà lão sư giáo dục lên(trên) một loại khẳng định, cô sẽ không nói gì nhiều, hơn nữa, cô cảm thấy, Hà lão sư càng là thích hợp làm một chủ nhiệm lớp đi.

Đường Tịch trở về đi học, mọi người bắt đầu nhận nhện suy đoán thân phận của cô, bởi vì cô bị Tào lão sư mời tới phòng làm việc, hơn nữa Tào lão sư ngay lúc đó sắc mặt không được tốt, hẳn là Đường Tịch phạm sai lầm gì, cho nên Tào lão sư mới tức giận như vậy, Đường Tịch nhất định sẽ bị đuổi, lúc trước Tào lão sư cũng không phải là không có đuổi qua học sinh, không nghĩ tới cái này Tiểu Nhu lại bình yên vô sự ngồi ở chỗ này.

Đường Tịch cũng không biết bọn họ đang suy nghĩ gì, tự mình ngồi xuông, hỏi bạn học ngồi cùng bàn sáng hôm nay học tới chỗ nào rồi, liền bắt đầu mở sách học tập.

Không có cách nào mặc dù cô là thiên tài, cũng vô cùng chắc chắn thông minh của mình cao vô cùng, nhưng cô cũng không có năng lực biết trước hoặc là tiên tri, cho nên vẫn là muốn nhìn một chút sách.

Bên kia Tiêu Cẩm Ninh nghe được tin tức Tào lão sư bị khai trừ, ngoài khiếp sợ ra càng là tức giận, cô ta ở Studios chụp diễn, lúc này vừa vặn không có vai diễn ở Studios nghỉ ngơi, trợ lý vừa vặn lúc này đưa tới một chai nước, cô ta liền đem bình nước đánh rơi trên mặt đất, thâm trầm nhìn lấy Tiêu na, "Chuyện gì xảy ra! Cô không phải nói không sợ hờ tở nào sao? Tại sao đã chứng đó một chút chuyện cũng không có, ngược lại thì Tào Ái Thiên bị đuổi!"

Tiêu na vô tội lắc đầu, "Tôi cũng không biết a, theo lý thuyết hội đồng quản trị coi như xem mặt mũi của Lưu Đồng, cũng sẽ không đuổi Tào lão sư a."

"Phé vật!" Tiêu Cẩm Ninh hung hãn trợn mắt nhìn Tiêu na một cái, "Chuyện này không liên quan với tôi cô biết không?"

Tiêu na sợ hãi liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, bị Tiêu Cẩm Ninh trừng một cái, vội vàng gạt đầu, "Tôi biết rồi, bất kể là ai hỏi tới, đều là chủ ý của tôi, không liên quan gì đến cô."

Tiêu Cẩm Ninh lúc này mới hài lòng gật đầu một cái, quay đầu nhìn trợ lý một cái, trợ lý âu sầu trong lòng nhìn cô ta, Tiêu Cẩm Ninh giận, "Nước a! Có thể nào lại dần như vậy a!"

Trợ lý thận trọng đem nước đưa cho cô ta, Tiêu Cẩm Ninh trừng mắt nhìn cô, "Không vận ra tôi làm sao uống?"

Trợ lý vội vàng vận ra đưa cho Tiêu Cẩm Ninh, Tiêu Cẩm Ninh lúc này mới đoạt lấy uống một hớp, mọi người thấy Tiêu Cẩm Ninh như vậy cũng không nói gì nhiều, chẳng qua là nhú nhú mày, làm như không thấy gì cả.

Tiêu Cẩm Ninh hình tượng ở bên ngoài là đặc biệt uyển chuyển hào phóng, đối với phụ tá của mình cùng người đại diện đều cực kỳ tốt, lại nói tiếng đồn bên ngoài cũng tốt vô cùng, cũng có rất nhiều bạn thân, nhưng là chỉ có những người thường xuyên hợp tác với cô ta mới biết cô ta đến tột cùng là một hạng người gì, chẳng qua là ngại vì thân phận của cô ta nên không có đứng ra vạch trần bộ mặt thật của cô ta mà thôi.

"Nhìn bộ dáng cô ta phách lối, thật sự cho rằng toàn thế giới chỉ có nhà cô ta có tiền đúng không?" Mấy diễn viên tạm thời không có vai diễn tạm lại trò chuyện Bát Quái.

"Người ta không chỉ có tiền, người ta còn có bối cảnh a, Thịnh Đại giải trí là nhà của cô ta, mẹ lại là tổng giám đốc, dĩ nhiên có thể phách lối thế nào liền phách lối rồi."

"Hừ, Lâm Như a, toàn bộ tâm tư bây giờ đều đặt ở trên người Tiêu Cẩm Ninh, căn bản không có chú trọng trong công ty các nghệ sĩ khác phát triển, hãy chờ xem, đây là đang tự đào mộ."

"Yo, vậy người nói nếu như Thịnh Đại giải trí cho người cảnh ô liu, người sẽ không đi sao?"

"Ai mà thêm a."

"Người là không ăn được bò đào thì nói bò đào còn xanh chứ?"

"Ai nha, Các người chó nói, các người không biết đi, hôm nay Tiêu Cẩm Ninh khoe khoang cho chúng ta biết cô ta đang là người đại diện đây, Tiêu Cẩm Ninh được mời là người đại diện cho một mùi nước hoa có nhãn hiệu OLS, người ta giới thời trang giá trị con người lại tăng lên thật cao đây."

"OLS? Đây chính là doanh nghiệp đại lý xa xỉ lớn nhất trong nước chúng ta rồi, gần đây bọn hán độc nhất nghiên cứu đi ra được là Huyền Diệp nước hoa, phi thường được coi trọng, lại mời Tiêu Cẩm Ninh?" Một nữ diễn viên tóc ngắn nói, "Thật hay là giả à?"

Lúc này nữ sinh khí chất đều rất tốt đi tới, cô là nữ số 2 bên trong kịch bản, giống như Tiêu Cẩm Ninh là một đường diễn viên, xuất đạo cũng khá nhiều năm rồi, bình thường đều là đóng phim nữ nhân vật chính, rất ít chụp phim truyền hình, lần này tới diễn nữ số 2 chủ nếu là bởi vì nữ số 2 không phải là nhân vật phản diện, cũng là bởi vì cô và đạo diễn là bằng hữu, lần này coi như là cho đạo diễn một bộ mặt hữu tình diễn xuất.

Cô nhìn một cái mấy nữ sinh đang nói chuyện bát quái, mặt không cảm giác nói, "Trong khi ở chỗ này đàm luận Bát Quái còn không bằng nghiên cứu kỹ diễn xuất thế nào, một ngày nào đó, các cô cũng sẽ giống như cô ta, như thường tiếp được quảng cáo tốt thôi."

Chúng nữ diễn viên vốn là muốn phản bác, nhưng là ngẩng đầu nhìn thấy cô, nhộn nhịp cùng cô chào hỏi, "Văn Y tỷ tốt."

Hạ Văn Y ừ một tiếng, nhìn những nữ diễn viên thứ kia một cái, "Các cô nói Tiêu Cẩm Ninh nói cô ta là người phát ngôn mới nhất cho nước hoa Huyền Diệp của OLS?"

Hạ Văn Y bây giờ đã là hai mươi lăm tuổi, tướng mạo không phải là đặc biệt tươi đẹp, nhưng lại vô cùng thanh lệ, chính là một cái ánh mắt, cũng làm người ta cảm giác có chút chèn ép người, những nữ diễn viên thứ kia bị cô hỏi như vậy, cũng không dám nói láo, "Ừ, người đại diện của tôi vừa nói cho tôi biết, để cho tôi chờ đi chọn Tiêu Cẩm Ninh, chúng ta không trên chốc nổi."

Hạ Văn Y theo Tiêu Cẩm Ninh xuất đạo bắt đầu liền không thích Tiêu Cẩm Ninh trong ngoài không đồng nhất, giả tạo làm bộ, cho nên nghe được tin tức này, lập tức bật cười một tiếng, hướng phía Tiêu Cẩm Ninh nơi đó đi tới.

Anh của cô là tổng thanh tra bộ quảng cáo OLS, trước đã nói cho cô anh rất không hài lòng những nhân viên kia lựa chọn Tiêu Cẩm Ninh làm người phát ngôn, dự định thay đổi người, lúc ấy cô còn đùa giỡn hỏi anh cô cco có được hay không, ai biết anh cô một chút mặt mũi cũng không lưu lại lặc đầu, "Không được, em không thích hợp chủ đề Huyền Diệp này."

Cô lúc ấy hỏi, "Tiêu Cẩm Ninh liền thích hợp?"

Anh lúc ấy liền khinh thường nói, "Cô ta càng không thích hợp, anh sẽ rất nhanh tìm tới người phát ngôn thích hợp, sau đó hủy bỏ hợp tác cùng Tiêu Cẩm Ninh."

Cô biết Huyền Diệp chủ đề là mộng ảo, bây giờ vòng giải trí cơ hồ đều là giải phẫu thẩm mỹ khuôn mặt, rất nhiều ngôi sao đều là lưới đồ lên, có mấy ai như vậy tự nhiên xinh đẹp, nhưng là đều không thích hợp làm chủ đề Huyền Diệp này.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Quảng cáo bị cướp

Toàn bộ vòng giải trí quốc nội cơ hồ không tìm được người thích hợp chủ đề Huyền Diệp, duy nhất đề cho cô cảm thấy thích hợp, lúc trước ở trong tạp chí xem qua một người Đường Tịch rồi, người đó mới là chân chính cuộc sống ở trong pháo đài công chúa.

Nhưng mà cô biết cái này là không có khả năng, bởi vì Đường Tịch muốn cái gì, chỉ dùng một ngón tay, những quốc tế đứng đầu hàng xa xỉ sẽ đứng xếp hàng đem sản phẩm dâng lên.

Nhưng không nghĩ đến là, anh cô chiều hôm qua lại tràn đầy phấn khởi gọi điện thoại cho cô nói tìm được một cô công chúa xinh đẹp, vô cùng thích hợp làm người phát ngôn cho chủ đề Huyền Diệp lần này, hơn nữa đã nói xong.

Nghĩ tới đây Hạ Văn Y chạy tới trước mặt Tiêu Cẩm Ninh, Hạ gia ở thành phố A cũng coi là gia tộc hiển hách, cùng Tiêu gia cũng xem là ngang nhau, Tiêu Cẩm Ninh không có ý cùng Hạ Văn Y xích mích, thấy Hạ Văn Y đứng ở trước mắt của mình, ôn nhu cười một tiếng, cùng Hạ Văn Y chào hỏi, "Muộn y, có chuyện gì sao?"

Hạ Văn Y thấy cô ta như vậy liền chán ghét, nhưng mà cô nghĩ lại, đề cho cô ta mất hết mặt mũi...cô cũng không ngại đứng xem, nghĩ vậy cô liền nhàn nhạt cười cười, nói, "Tôi mới vừa nghe được từ người đại diện của cô, nói cô lấy được người phát ngôn lần này Huyền Diệp?"

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Hạ Văn Y hỏi như vậy, ánh mắt lóe lên vẻ đắc ý, ngoài miệng khiêm tốn nói, "Còn phải cảm ơn anh cô Hạ tổng đề mắt đấy, nếu như không phải là Hạ tổng coi trọng, tôi cũng sẽ không chiếm được người phát ngôn lần này, dù sao anh ấy cũng không có đem cái này cho cô."

Hạ Văn Y nghe được Tiêu Cẩm Ninh giữa những hàng chữ đều âm thầm châm chọc cô không bằng cô ta, trong lòng cười lạnh một tiếng, sắc mặt bình thản, "Thật sao? Tôi thế nào nghe anh tôi nói thật ra thì anh ấy rất không hài lòng cô thì sao? Nghe nói cô căn bản không phù hợp hình tượng chủ đề nước hoa lần này, còn nói muốn đổi người đây, chẳng lẽ tôi nghe lầm?"

Hạ Văn Y lời nói này không nhẹ, cơ hồ tất cả mọi người đều nghe được, các cô đều âm thầm chắc lưỡi hít hà, chỉ có Văn Y tỷ dám nói chuyện với Tiêu Cẩm Ninh như vậy.

Tiêu Cẩm Ninh nghe được lời nói của Hạ Văn Y, sầm mặt lại, ý thức được có vô số đôi mắt nhìn các cô, cô ta thấp giọng, trầm giọng nói, "Hạ Văn Y, lời này của cô là ý gì? Tôi đã ký hợp đồng, chẳng lẽ anh cô muốn hủy sao? Coi như anh cô hủy hợp đồng, công ty OLS sẽ đồng ý sao?"

Hạ Văn Y cười lạnh một tiếng, "Hủy 1 cái hợp đồng mà thôi, vừa không có action, tiền giải trừ hợp đồng cũng chỉ năm trăm ngàn, cô cho là anh tôi biết(sẽ) dùng một người anh ấy không hài lòng sao?"

Thật ra thì Hạ Hoàn Ninh ở giới quảng cáo vẫn là đặc biệt nổi tiếng, cộng thêm hẳn là nhân tài lên(trên) độ nhạy cảm cực cao, cơ hồ là mời người phát ngôn chụp một nhánh quảng cáo sản phẩm liền bán nhiều, thậm chí có nghệ sĩ đều là không có danh tiếng gì, chụp quảng cáo cùng hẳn một lần đều được nổi tiếng, những người kia một số người ghen tỵ Tiêu Cẩm Ninh bắt được quảng cáo, một là bởi vì đó là công ty OLS, một cái khác chính là, Hạ Hoàn Ninh nắm giữ ông kính quảng cáo mảng lớn a!

Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh, "Cô đây là ghen tỵ? Anh của mình không cần cô làm ng phát ngôn, ngược lại dùng tôi?"

Hạ Văn Y khinh thường cười một tiếng, "Ghen tỵ?" Cô nói xong liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, "Cô xứng à?"

Nói xong vừa muốn cất bước đi ra, Diêu Na điện thoại di động liền vang lên, cô nhìn một cái, đúng dịp thấy là số điện thoại của anh mình, cô câu môi cười một tiếng, trong mắt tất cả đều là khinh miệt nụ cười, "Cô xem, nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, hy vọng cô nghe được tin tức này, còn có thể đương đương đắc ý nói chuyện với tôi. Tôi có một cuộc phỏng vấn, đi ra ngoài trước, cô nghe xong tin tức có thể tới tìm tôi a." Nói xong Hạ Văn Y cười một tiếng, nói tiếp, "Tôi quên, cô thích nhất ở trước mặt truyền thông giả bộ, một hồi nói không chừng lại phải giả bộ phóng khoáng đại độ rồi."

Hạ Văn Y nói xong cất bước hướng phòng chụp ảnh đi ra bên ngoài, cô bình thường là một người không màng thế sự, không biết tại sao hôm nay lại không nhận được chạy lên châm biếm Tiêu Cẩm Ninh mấy câu, đi xa hết mấy bước, Hạ Văn Y mới âm thầm mắng chính mình một câu, "Hạ Văn Y, mày điên rồi sao?"

Cô mới vừa rút cuộc phát điên làm gì a, lại chạy đi cùng Tiêu Cẩm Ninh loại người như vậy tranh cãi, thấp xuống mình cấp bậc.

Diêu Na nhận điện thoại,

Trong chốc lát sắc mặt âm trầm, nắm điện thoại đi ra ngoài, tức giận hô, "Hạ tổng, trước chúng ta ký hợp đồng không phải đã nói rồi sao? Phải dùng Cẩm Ninh, bây giờ Cẩm Ninh đều đã phát tin tức ra rồi, anh hủy hợp đồng như vậy, tổn thất của chúng tôi ai bồi thường?"

"Tiêu Cẩm Ninh lúc ấy cùng chúng tôi ký hợp đồng là ba tháng sau quay chụp quảng cáo, nhưng là chúng tôi bây giờ phải thêm gấp đưa ra thị trường, tháng này thì nhất định phải đem quảng cáo chụp xong, thật sự chúng ta phải quyết định đổi người mau, Diêu tiểu thư, xin cô hiểu cho chúng tôi."

"Hiểu?" Diêu Na cười lạnh, "Ai sẽ hiểu cho chúng tôi? chúng tôi đều đã tuyên bố chúng ta sẽ trở thành người phát ngôn cho Huyền Diệp, Hạ tổng ngại

làm như vậy, để cho chúng tôi rất khó khăn a!"

"Điều tiểu thư, lúc ấy chúng ta là ký hiệp nghị bảo mật, chúng ta mở buổi họp báo trước các cô bên kia là tuyệt đối không thể đem sự tình nói ra, các cô cái này gọi là vi phạm rồi, chúng tôi cũng có quyền không sử dụng Tiêu Cẩm Ninh tiểu thư thành người phát ngôn cho quảng cáo của chúng tôi."

Điều Na không nghĩ tới chính mình lại bị Hạ Hoàn Ninh dùng tới điểm này chặn không nói ra lời, cô lạnh lùng nói, "Cái này chỉ lát nữa là phải mở buổi họp báo rồi, chúng tôi nói ra cùng mở buổi họp báo nói ra, khác nhau ở chỗ nào? Hạ tổng, tôi hy vọng anh đừng lấy cớ này để đuổi chúng ta!"

"Đây không phải là mụn có!" Hạ Hoàn Ninh giọng cũng trở nên lạnh, căn bản không giống như ngày đó thấy Đường Tịch ngưng ngưng nói không ra lời, "Tôi chỉ là chuyển cáo các cô kết quả xử lý, các cô bằng không qua đến chính mình hủy bỏ hợp đồng, bằng không tôi chỉ có thể để cho tòa án xử lý rồi, cô cũng biết một người nghệ sĩ nếu như không giữ chữ tín mà nói, không có nơi nào dám dùng, tôi hy vọng Điều tiểu thư suy nghĩ kỹ càng."

"Chờ một chút!" Điều Na thầm nghĩ mình không thể kéo vãn được rồi, ôm lấy một tia hy vọng cuối cùng nói, "Mặc dù tôi là người đại diện của Tiêu Cẩm Ninh tiểu thư, nhưng tôi cũng không có quản lý hợp đồng của cô ấy, tất cả hợp đồng của cô ấy đều do Lâm tổng quản lý, anh gọi điện thoại cho Lâm tổng đi."

Hạ Hoàn Ninh biểu thị mình biết rồi, trực tiếp cúp điện thoại.

Điều Na sắc mặt không được tốt, nhưng trong lòng thấp thỏm, Tiêu Cẩm Ninh hôm nay bởi vì chuyện của Tiêu Nhu vốn là rất tức giận rồi, nếu như bây giờ lại mất đi Huyền Diệp series nước hoa đại ngôn, có thể hay không tức giận hơn à?

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Tiêu Cẩm Ninh thấy Điều Na đi ra ngoài sắc mặt không được tốt, trực tiếp đứng lên đi theo đi ra, đem Điều Na nói nghe xong, cô ta tiến lên một bước, trầm giọng nói, "Chuyện gì xảy ra?"

Điều Na trầm ngâm, "Xem ra Hạ Văn Y nói là sự thật, Hạ Hoàn Ninh có thể sẽ đổi người phát ngôn, nói không chừng đi cửa sau, phải đem cái quảng cáo này cho Hạ Văn Y, tôi đã để cho hần liên lạc Lâm tổng rồi, Lâm tổng chắc có biện pháp đi."

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Studios ăn quả đắng

Tiêu Cẩm Ninh nghe một chút, bên trong đôi mắt thoáng qua một tia âm độc hung tàn, tại sao một nha đầu quê mùa xuất hiện ở thế giới của cô, cuộc sống của cô liền trôi qua không thuận như thế!

Cô ta cất bước đi ra phía ngoài, mới vừa đi tới phòng chụp ảnh liền nghe được đạo diễn đang kêu, "Tiêu Cẩm Ninh tới chuẩn bị một chút, đến lượt vai diễn của cô rồi."

Điều Cẩm Ninh thăm hặn, lại không thể không trở về chụp diễn.

Cô ta mặc dù rất có bối cảnh, nhưng mà đạo diễn này trong giới vô cùng có danh tiếng cũng vô cùng có thực lực càng phi thường có bối cảnh đạo diễn, mặc dù không biết người ở sau lưng hần đến tột cùng là ai, nhưng là trong vòng giải trí không có người nào dám trêu ông ta, thậm chí mẹ của cô ta đều phải cho hần mấy phần mặt mũi, cô ta lúc ấy mới có thể bắt được kịch bản quyền phim đô thị, nhưng cao hứng một lúc lâu, cô ta đương nhiên sẽ không bởi vì nổi nóng, mà đánh mất đi vai diễn.

Tiêu Cẩm Ninh trở về để cho thợ hóa trang trang điểm lại rồi bắt đầu vai diễn.

Đạo diễn một mực cúi đầu xem kịch bản, chờ Tiêu Cẩm Ninh diễn xong mới ngẩng đầu kêu một tiếng, "Các bộ môn chú ý,!"

Hô xong liền đem quyển sổ đưa cho phó đạo diễn, mình tới một bên đi hút thuốc lá.

Tiêu Cẩm Ninh thấy đạo diễn như vậy ánh mắt lóe lên một tia hận ý, trận này cứ như vậy NG rồi, nhưng là cô ta NG đạo diễn đều không quay đầu nhìn một cái.

Lúc này ở bên ngoài tiếp nhận phỏng vấn Hạ Văn Y đi vào, thấy đạo diễn ở một bên hút thuốc, cô cười đi tới, "Yo, ninh đại đạo diễn, anh lại không nhìn kịch bản, vẫn còn ở nơi này hút thuốc à?"

Ninh Diễm đạo diễn ba mươi lăm tuổi nhưng là bởi vì được bảo dưỡng tốt, nhìn qua một dạng tiểu tử hai mươi tuổi, vóc người cũng là cực tốt, cơ hồ được rất nhiều nữ sinh thần tượng, cộng thêm hần xưa nay phong lưu phóng khoáng, để cho rất nhiều nữ minh tinh đều điên cuồng, bắt quả hần chụp diễn liền có một cái sở thích kỳ quái, đó chính là phải kỹ thuật diễn xuất được, nhắc tới cũng kỳ quái, như vậy đạo diễn nguyên bản tính khí hần là đặc biệt không tốt, nhưng là Ninh Diễm tính khí người tốt vô cùng, coi như không nhìn được nữ diễn viên nào, hần cũng sẽ không nói, rõ ràng ghét nhất là diễn viên diễn không đạt..... Hần đến Studios cơ hồ đều là rất ít người đạt vai diễn, trừ phi cực kỳ cá biệt...

Dựa theo Hạ Văn Y lời nói mà nói, đây chính là biến thái.

Ninh Diễm trừng mắt nhìn cô, hừ một tiếng nói, "Cô cho rằng là ai cũng giống như cô kỹ thuật diễn xuất tốt? Tôi nhìn cô kia diễn liền ngu gà ngu vịt, còn không bằng hút thuốc tình thần."

Hạ Văn Y quay đầu nhìn một cái, nhưng là lại lấy kỹ thuật diễn xuất tốt nổi danh Tiêu Cẩm Ninh, cười một tiếng, "Vậy anh còn chọn cô ta làm nữ nhân vật chính?"

"Cái gì tôi chọn?" Ninh Diễm hừ một tiếng, "Còn không phải có người nói ta chưa mặt mũi cho Lưu Thừa Vũ, lần sau nếu ai dám đem nữ nhân này quăng ra vai diễn cho tôi, tôi tuyệt đối đem cô ta cắt thành người qua đường!"

Hạ Văn Y cười, "Còn ai dám đem cô nàng này ném cho anh a, anh không phải ai mặt mũi cũng không cho sao?"

Thật ra thì nói đến Ninh Diễm tính khí tốt, đây chẳng qua là hiện tượng bề ngoài, chỉ có người đặc biệt quen mới biết hẳn thật ra thì không cho người khác nổi giận, đó là bởi vì hẳn coi thường người kia, tuyệt đối cho những người đó nổi giận đều là lãng phí nước miếng của hẳn, hẳn xem đều lười phải liếc mắt nhìn, nếu như không phải là giao tình cực kỳ tốt hẳn tuyệt đối sẽ không đồng ý để cho người như vậy diễn.

Ninh Diễm hừ một tiếng, "Còn có ai, anh trai phong lưu phóng khoáng của cô a!"

Ngạch... Anh trai cô xác thực quan hệ với Lưu Thừa Vũ tạm được đi, nhưng cũng chỉ là còn được đích cái loại này, cũng không trở thành bán thứ người như vậy tình cho Lưu Thừa Vũ chứ? Hơn nữa còn tốn nhiều tâm tư đi thuyết phục Ninh Diễm.... Thật có dũng khí a!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Giáo viên cơ trí

Hạ Văn Y phát hiện chính mình cư nhiên vô pháp phản bác lời này của Ninh Diễm, cô giơ ngón tay cái lên, “ Anh thật lợi hại! Tổng kết mà sâu sắc như vậy!”

Ninh diễm nhướng mày, “ Em chừng nào thì đem anh hai của em ra chơi một chút a. Rõ ràng đều là người Hạ gia mà anh hai em không khỏi quá cổ quái đi. Toàn bộ liền là một người đàn ông ngoan ngoãn a, chưa bao giờ xuất đầu lộ diện đi!”

“ Anh hai em đã nói mọi người đi ăn chơi là lãng phí sinh mệnh.”

Hạ văn y nói xong cười xoay người đi trở về khu nghỉ ngơi của chính mình ; ngồi ở trên ghế cười như không cười nhìn Tiêu Cẩm Linh đang đóng phim mà thất thần, nghiêng đầu đối tiểu trợ lý của mình nói, “ cô xem loại người này còn không biết xấu hổ nói chính mình chuyên nghiệp đâu, có chút đã kích nhò đóng phim liền tìm không thấy cảm giác, cũng không ngại mất mặt đi.”

Lúc này ninh diễm lại đã đi tới đem cô kéo đi, hạ văn y bị kéo tới bên ngoài studio, buồn cười nhìn ninh diễm, “ Anh làm gì a? Nơi nơi bên ngoài đều là paparazzi, bị chụp đến lại cho rằng em và anh đang kéo nhau đấy!”

“Bên ngoài ai không nói hai người chúng ta kéo nhau chụp ảnh?” Ninh diễm thấy nhiều không trách, khắp nơi nhìn thoáng qua hạ giọng nói, “Cái này có liên quan tới Tiêu Cẩm Ninh. Em có nghe nói qua con gái của Tiêu gia nhị phòng kia không?”

“Tiêu gia nhị phòng?” Hạ văn y lắc đầu, “Tiêu gia nhị phòng còn không phải chỉ có ba anh em bọn họ sao? Từ khi nào có thêm một cô con gái rồi?”

“Ai, mắt công em vẫn là một minh tinh, cư nhiên một chút đều không chú ý tin tức bát quái! Ngày đó thời điểm cái cô gái kia trở về còn mời phóng viên đến, em không thấy sao?”

Ninh diễm tuyệt đối không làm thất vọng thân phận này của hẳn.

Hẳn thật sự đặc biệt bát quái, đương nhiên hẳn bát quái đều với người quen thuộc, cũng chỉ bát quái những gì hẳn để ý, bằng không người là ai, hẳn cũng không quen biết???

Hạ văn y buồn cười, “ Em nên chú ý sao?”

“Cô gái đó chính là em gái của Tiêu Dao a!” Ninh diễm giống như là gặp quỷ nhìn hạ văn y, “ Anh nghe nói Tiêu Dao đặc biệt sủng ái người em gái này, em không đi lần la làm quen sao?”

Hạ văn y nhử mày, “Tiêu Dao cùng em có cái gì quan hệ?”

“Nha!” Ninh diễm bĩu môi, “Không quan hệ, một chút đều không có quan hệ, đến lúc đó đừng chính mình ở nơi đó khóc a!”

Hạ vẫn y nguyên mắt nhìn nhìn điểm một cái, nhấp miệng, “Em cùng hấn thật lâu không gặp mặt, liền tính gặp mặt cũng không có gì quan hệ, mọi người đừng nghĩ linh tinh.”

“Tĩnh.” Nhìn điểm hừ một tiếng, “Anh tìm em không phải nói cái này, mà là anh nghe được Dương gia bên kia truyền ra một cái tin tức, chỉ có mấy nhà chúng ta biết đến, cái cô gái kia kỳ thật là con gái của Tiêu gia đại phòng, chỉ là người đại phòng không nghĩ nhận trở về, lại còn có nghe nói cùng mình tình hạnh nhất có quan hệ.”

Hạ vẫn y nguyên lớn đôi mắt, “Không phải đâu? Tiêu gia đại phòng vì cái gì không nhận lại con gái của chính mình?”

“Nghĩ đến hấn là có cái gì ân tình đi.” Nhìn điểm nhìn hạ vẫn y liếc mắt một cái thấp giọng nói, “Chuyện này em chỉ cần biết vậy thôi. Anh nói cho em biết chính là muốn nhắc nhở em, về sau thời điểm gặp được Tiêu Dao đừng nhắc tới chuyện này ở trước mặt hấn. Nghe nói hấn không muốn người khác nói cô gái này không phải người nhà bọn họ.”

Bên này Đường Tịch bởi vì giữa trưa nghe được sự tình của Kiều Lương cho nên cả buổi chiều đi học đều có chút thất thần, căn bản nghe không vào giáo viên đang nói cái gì, hơn nữa giáo viên giảng những cái đó cô cơ hồ đều đã là học qua. Cô dứt khoát liền nghiêng đầu nhìn trời xanh ngoài cửa sổ phát ngốc. Lúc này bên cạnh bàn của cô có một cái nam sinh bị giáo viên gọi lên trả lời vấn đề, vừa lúc che đầy ánh sáng chiếu vào trên mặt cô.

Đường Tịch nhìn chăm chăm nam sinh đứng ngược sáng ngẩng đầu nhìn giáo viên, vô cùng nghiêm túc trả lời câu hỏi khiến cho Đường Tịch suy nghĩ lại đi xa.

Năm đó cô cùng Kiều Lương là ở cao trung để quốc quen biết nhau.

Năm đó Kiều Lương là học sinh duy nhất ở thành phố A đến cao trung để quốc học. Hai người bọn họ là ngồi cùng bàn, cô nhớ rõ năm ấy mùa hè thời tiết thực nóng bức, điều hòa trong phòng học cũng đều không thể đem độ nóng hạ xuống.

Cô vừa lên tiết học liền mơ màng sắp ngủ, chính là cô vừa lúc ngồi ở bên cửa sổ kia, cái tiết học đó vừa lúc gặp gỡ trường học mất điện, máy phát điện không có đủ để phát, cho nên tất cả mọi người đều đem bức màn cuốn lên đem cửa sổ mở ra để thông gió.

Ánh sáng liền chiếu vào khuôn mặt trắng nõn của cô, mặt đều bị phơi đỏ, khi đó Kiều Lương ngồi ở bên cạnh cô nhìn cô một cái bỗng nhiên liền đứng lên.

Giáo viên hỏi hấn đứng lên làm cái gì, hấn nói buổi chiều không có điều hòa, nóng đến nỗi hấn buồn ngủ, cho nên đứng để học. Giáo viên thấy hấn nghiêm túc như thế, rất là vui mừng, cũng liền không có nói thêm cái gì.

Cô bắt đầu cảm thấy người này khẳng định có bệnh, thời tiết này thích hợp ngủ như vậy mà hấn lại chăm học.

Hấn ngày thường cũng không nghiêm túc nghe giảng bài, hôm nay cư nhiên đổi tính, chính là sau lại cô kỳ tích phát hiện, hấn đứng lên lúc sau chính mình cư nhiên không bị ánh mặt trời chiếu vào.

Gió nhẹ thổi vào, mặc dù có chút nóng hầm hập, nhưng là càng thích hợp ngủ. Thời điểm cô muốn ngủ thì thật tốt người này lại đứng lên giúp cô che ánh mặt trời lại.

Sau đó lên đại, học bọn họ ở bên nhau. Lúc này hấn mới rụt rè nói cho cô biết lúc ấy hấn sợ dĩ đứng lên, chính là muốn giúp cô che ánh mặt trời lại.

Thì ra lúc trước hấn cũng là người lãng mạn như vậy

Chỉ là hôm nay nhìn thấy hấn quá mức lạnh nhạt, kỳ thật năm đó hấn ấm áp giống như ánh mặt trời một nhưng bởi vì cô, hấn mới biến thành như vậy sao?

Đường Tịch không có phát hiện chính mình nhìn chăm chăm vào học sinh đang trả lời câu hỏi kia, đã ảnh hưởng nghiêm trọng tới bạn học kia trả lời câu hỏi.

Hấn quay đầu lại liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái, nhìn đến trong mắt của Đường Tịch tất cả đều là ý cười, mặt đỏ như máu, nghĩ thầm, chẳng lẽ bạn học Tiêu Nhu thích chính mình?

Bởi vì suy nghĩ miên man như vậy, bạn học này hoàn toàn quên mất câu hỏi tiếp theo của giáo viên, chỉ lo chính mình đỏ mặt.

Vị giáo viên kia trừng mắt nhìn học sinh kia một cái, quay đầu lại nhìn đến Đường Tịch cư nhiên chống cằm cười tủm tỉm nhìn bạn học kia, lập tức liền sinh khí. Nhưng là hấn nghĩ đến kết cục hôm nay của giáo viên Tào, liền nhịn xuống tính tình của chính mình. Mặt đen lại đem câu hỏi này giải sau đó hỏi học sinh kia, “Bạn học Trần duy thần, đã nhớ chưa?”

Bạn học Trần duy thần gãi gãi cái ót, gật đầu, “Em đã nhớ kỹ.”

Giáo viên ừ một tiếng rồi cho hấn ngồi xuống, bạn học trần duy thần ngồi xuống, lúc sau nhìn không được liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái, phát hiện Đường Tịch cư nhiên vẫn là duy trì cái tư thế kia nhìn một chỗ.

Hấn ngược mắt nhìn thoáng qua, bị ai phát hiện, thì ra bạn học Tiêu Nhu căn bản không có nhìn chính mình, mà là chính mình vừa lúc đứng ở bên trong trong phong cảnh của cô ấy.

Thực hiện nhiên giáo viên kia cũng phát hiện vấn đề này, họ khan một tiếng, trong lòng may mắn chính mình còn không có tìm bạn học Tiêu Nhu gây phiền toái.

Nhưng là hần nghĩ nghĩ vẫn là quyết định muốn xem một chút tri thức của bạn học Tiêu Nhu. Vì thế giáo viên ở trên bảng đen viết một đề bài, sau đó lại hỏi phía dưới học sinh ai sẽ làm bài này. Tất cả mọi người đều trầm mặc, giáo viên ừ một tiếng, nếu tất cả mọi người đều sẽ không làm, vậy thì Tiêu Nhu tới làm, nếu em ấy không nói được, hần sẽ tới giảng giải, em ấy cũng có một cái bậc thang để xuống.

Giáo viên cảm thấy chính mình thật sự là quá cơ trí.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Hạ gia lão nhị

Đường Tịch không nghĩ tới giáo viên sẽ gọi chính mình lên trả lời câu hỏi.

Thời điểm đứng lên cô còn có chút ngốc, nhưng rất nhanh cô liền phản ứng lại, sau đó hỏi lại giáo viên, “Thầy Lý, thầy hy vọng em đi bảng giải đề này sao?”

Thầy lý cho rằng đường tịch sẽ không lên, ừ một tiếng nói, “Nếu em không nói, thầy cho giảng cho các em nghe……”

“Nga, em đã biết.” Đường Tịch rời chỗ ngồi của mình đi lên bục giảng, cầm lấy một viên phấn viết ở trên bảng đen bắt đầu giải đề,

Rất nhanh trên bảng liền xuất hiện từng bước giải đề cùng đáp án, vô cùng kỹ càng tỉ mỉ

Đường Tịch làm xong đề, lúc sau còn nghiêm túc kiểm tra rồi một lần rồi mới hỏi thầy Lý, “Thầy lý, em trả lời chính xác sao?”

Thầy Lý bất tri bất giác gật đầu, “Trả lời chính xác.”

Chính là đây là đây là chương trình mật sau của học kỳ này a. Em ấy cư nhiên giải ra được?

Đường Tịch nga một tiếng, đi xuống tiếp theo phát ngốc, một chút cũng không có phát hiện chính mình làm đúng đề này làm thầy dạy toán chấn động.

Bên kia Lâm Như nhận được điện thoại của Hạ Hoàn Ninh, nghe được bên kia muốn hủy hợp đồng cùng Tiêu Cẩm Ninh, mày gắt gao mà nhăn lại.

Nhưng là bà so Diêu na cùng Tiêu Cẩm Ninh bình tĩnh hơn rất nhiều, bà nỗ lực ngăn chặn tính tình của chính mình, bình tĩnh hỏi, “Hạ tổng, xin hỏi là Cẩm Ninh của chúng tôi có chỗ nào làm không tốt sao?”

“Tiêu tiểu thư không thích hợp với nước hoa của chúng tôi.” Hạ hoàn ninh thanh âm vô cùng bình tĩnh, hần nói, “Hơn nữa lúc trước chúng ta ký bảo hiệp nghị mật, thực hiện nhiên các người cũng không có tuân thủ. Lần này nước hoa huyền diệu hệ liệt của chúng tôi chính là đại biểu cho thanh thuần, mộng ảo cùng thần bí, Tiêu tiểu thư cũng không thỏa mãn điều kiện của chúng tôi.”

“Thời điểm các người cùng chúng tôi ký hợp đồng, cũng không phải là nói như vậy.” Lâm Như bình tĩnh nói, “Thời điểm các người cùng chúng tôi ký hợp đồng nói qua, nước hoa này trừ bỏ Cẩm Ninh không có người khác thích hợp hơn.”

Hạ hoàn ninh nói thẳng nói, “Không phải tôi và cô ký hợp đồng, cũng không phải tôi coi trọng Tiêu Cẩm Ninh, thực hiện nhiên người cùng cô ký hợp đồng có ánh mắt cũng không phải rất tốt.”

Những lời này của Hạ hoàn ninh trực tiếp đem Lâm Như chọc giận. Trên thế giới này không ai được nói Tiêu Cẩm Ninh không tốt, bởi vì Tiêu Cẩm Ninh là một tay bà bồi dưỡng mà ra. Nếu Tiêu Cẩm Ninh không tốt, lúc trước bà vì cái gì vứt bỏ con gái của chính mình mà lựa chọn Tiêu Cẩm Ninh!

Bà không cho phép bất luận kẻ nào nói Tiêu Cẩm Ninh không tốt. Cái này giống như vẫn luôn nhắc nhở bà, bà là người ngay cả con gái ruột của mình cũng không màng đến!

“Hạ tổng! Lời này của ông là có ý tứ gì!”

Hạ hoàn ninh cũng ý thức được chính mình hần là nói sai lời nói, mặc kệ thế nào, hần cũng không nên nói Tiêu Cẩm Ninh không tốt, tuy rằng cô ta ở trong mắt của hần là không tốt, nhưng là cũng không nên nói ra, hần không nghĩ lại cùng Lâm Như dây dưa đi xuống, trầm giọng nói, “Lâm tổng, tôi sẽ hủy hợp đồng cùng Tiêu tiểu thư. Tôi sẽ toàn quyền giao cho pháp vụ của công ty pháp, bọn họ sẽ cùng các người nói chuyện giao lưu. Nếu các người lại bất luận nghi vấn gì cần nói thì trực tiếp liên hệ với cố vấn pháp luật của chúng tôi luật. Tôi còn có chút việc cần giải quyết, liền cúp máy trước. Đã quý rầy lâm tổng rồi, hẹn gặp lại.”

Hạ hoàn ninh vẫn luôn là cái gân trong giới quảng cáo.

Một khi hần nhận định cái gì, liền sẽ không thay đổi.

Lâm Như cảm di động, thật hô hấp thật sâu rất nhiều lần, mới ngăn chặn tính tình của chính mình. Bà rất nhanh lấy ra một chiếc điện thoại gạt một cái sau đó vang hai tiếng, trầm giọng nói, “Tra cho tôi một chút về người phát ngôn mới của nước hoa huyền diệu hệ liệt mới nhất của công ty OLS!”

Đại ngôn của Tiêu Cẩm Ninh là nhất định thất bại, nhưng là bà sẽ không ngồi chờ chết. Nếu con gái của bà lấy không được cái quảng cáo đại ngôn này, người khác cũng mơ có được.

Nếu bà biết là ai đoạt đi đại ngôn của con gái bà, bà tất nhiên muốn cho người mẩu kia ăn không hết gói đem đi!

Bên này hạ hoàn ninh cùng Lâm Như nói chuyện điện thoại xong, liền vội vàng gọi điện thoại cho Tiêu Cảnh.

Tiêu Cảnh đang họp, nhìn đến là màn hình hiển thị hạ hoàn ninh đang gọi đến, cau mày, ấn nút từ chối cuộc gọi của hạ hoàn ninh.

Bên kia hạ hoàn ninh bị từ chối cuộc gọi, mày gắt gao nhăn lại, nhớ tới ngày hôm qua mấy người kia nói chuyện, cho rằng bên kia là muốn thất hứa, tiếp theo gọi điện bám riết không tha.

Tiêu Cảnh vẫn luôn không ngừng cắt đứt, sau đó lại không thể nhịn được nữa trực tiếp chạy ra ngoài tiếp điện thoại, liền bắt đầu rít gào, “Ông đây đang họp, ông không biết đợi trong chốc lát gọi lại đây sao! Chờ hai tiếng sẽ chết à?”

S

Hạ hoàn ninh thực hiện nhiên quên hết hôm nay là thứ hai, nghe được Tiêu Cảnh rít gào, có chút ủy khuất nói, “Ngượng ngừng a, tiêu tiên sinh, tôi chính là muốn nói cho biết ngày mai cậu có thể mang em gái cậu lại đây cùng chúng tôi ký hợp đồng sao? Tôi đã cùng Lâm Như bên kia nói muốn hủy hợp đồng, chuyện này tôi đã toàn quyền giao cho bộ pháp vụ đi xử lý rồi.”

Tiêu Cảnh nghe đến đó mày nhăn một chút, hần cho rằng cái tên tổng giám công ty quảng cáo này nếu muốn hoàn thành chuyện này ít nhất phải mất nửa tháng.

Đầu tiên phải dùng mấy ngày thời gian tới thuyết phục lãnh đạo của mình, sau đó lại qua mấy ngày thời gian suy nghĩ như thế nào cùng Tiêu Cẩm Ninh bên kia hủy hợp đồng, không nghĩ tới hần nhìn qua giống như một thanh niên ôn tồn ngượng ngừng, cư nhiên lại thuộc về phái hành động?

“Nhanh như vậy sao?”

Hạ hoàn ninh một chút đều không có cùng Lâm Như bọn họ nói chuyện quyết đoán cùng lạnh nhạt, có điểm ngượng ngừng nói, “Tôi không chỉ là tổng giám của quảng cáo OLS, mà còn là đồng sự * của OLS, cho nên về chuyện này còn có quyền quyết định, xử lý cũng không khó khăn lắm.”

* đồng sự: ủy viên ban giám đốc

Tiêu Cảnh nhướn mày, bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề, hần trầm ngâm một lát, hỏi, “Hạ văn y là gì của ông? Còn có hạ hoàn châu..... ông phải nói đúng sự thật, ông cùng Hạ gia có phải hay không.....”

“Văn y là em gái của tôi, hạ hoàn châu là anh trai tôi.” Hạ hoàn ninh nói thực thân nhiên.

Tiêu Cảnh kinh ngạc rớt cằm, “Ông thật là đứa con thứ hai của Hạ gia - cái tên quái gở vạn năm lão Nhị a!”

Tuy rằng cách di động nhưng là hạ hoàn ninh vẫn là cảm giác được Tiêu Cảnh kinh ngạc đến mức nào, hần ha hả cười một tiếng, “Cái này cũng không quan trọng, quan trọng là, tiêu tiên sinh hiện tại cậu có thể tin tưởng tôi là thật sự muốn cho em gái cậu trở thành người mẫu quảng cáo của tôi sao? Ngày mai có thể mang cô ấy lại đây ký hợp đồng sao?”

“Không được!” Tiêu Cảnh lập tức phủ định, “Ngày mai em ấy còn phải đi học, chỉ có cuối tuần mới đi được. Hơn nữa tôi hy vọng các người là hoàn toàn cùng Tiêu Cẩm Ninh bên kia hủy hợp đồng, sau đó lại liên hệ chúng tôi. Còn có tôi phải nhắc nhở ông một chút, tôi không hy vọng bất luận kẻ nào biết em gái tôi thay thế được Tiêu Cẩm Ninh, em gái tôi làm người mẫu chuyện này phải bảo mật, tuyệt đối không cho mọi người biết, nếu không chúng tôi sẽ không đáp ứng.”

Dù sao bọn họ là không thiếu chút tiền ấy, chỉ là Tiêu Nhu muốn đi chụp quảng cáo, cho nên bọn họ liền đáp ứng rồi. Quảng cáo này đối bọn họ mà nói có cũng được, không có cũng chẳng sao. Bọn họ cũng không hy vọng em gái của mình làm minh tinh, bị mọi người nghị luận.

Hạ hoàn ninh nghĩ đến mấy người bọn họ nói năng đều bất phàm, hơn nữa ngày hôm qua cái nữ sinh kia tuy rằng ăn mặc đặc biệt rất sành điệu, nhưng là đôi giày trên chân của cô gái đó lại không tiện nghi, nghĩ nghĩ liền đồng ý, “Tốt, tôi bên này cùng Tiêu Cẩm Ninh bên kia hủy hợp đồng, lúc sau sẽ liên lạc với tiêu tiên sinh, đến lúc đó liền phiền toái cậu mang theo em gái lại đây cùng chúng tôi ký hợp đồng.”

Tiêu Cảnh vô cùng không tình nguyện ừ một tiếng, trực tiếp cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Mũi tên cupid

Lâm Như đợi nửa ngày cũng không có cuộc điện thoại nào gọi lại đây nói cho bà biết đến tốt cùng là ai đem hiệp ước quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh làm thất bại. Cũng không biết đến tốt cùng là ai đoạt đi quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh, trong khoảng thời gian ngắn mà có thể vươn tới chỗ như vậy.

Hôm nay trạng thái của Tiêu Cẩm Ninh ở phim trường cũng vẫn luôn không phải quá tốt.

Đầu tiên cô không nghĩ tới người luôn luôn không cùng thể nhân tranh giành như Hạ Văn Y lần này cư nhiên trắng trợn táo bạo chằm chọc cô, lại còn trước mặt nhiều người như vậy nói anh hai cô cần bản chương mới cô đi chụp quảng cáo huyền diệu hệ liệt. Sau đó cô thật đúng là nhận được một cuộc điện thoại.

Mấy tràng diễn chụp ảnh của cô, cảm giác đều không phải đặc biệt tốt, đều là phó đạo diễn xem cô diễn. Hơn nữa hiện giờ cô đang đi trên con đường màu hồng, hơn nữa lại có Ninh gia cùng Lưu gia chống lưng, bọn họ chỉ có thể nhỏ nhẹ cho cô đi đến khu nghỉ ngơi nghỉ ngơi trong chốc lát.

Tiêu Cẩm Ninh đương nhiên là cầu còn không được, rời đi khu quay chụp trực tiếp hướng Diêu na đi qua “Thế nào? Mẹ mình nói như thế nào?”

Diêu na có chút khó xử, nhưng là vẫn lấy lòng đối Tiêu Cẩm Ninh “Cẩm Ninh, cậu đừng vội a, Lâm tổng đang cùng OLS bên kia nói chuyện. Cậu nghĩ một cái hạ hoàn ninh nho nhỏ chẳng lẽ còn mạnh hơn hội đồng quản trị sao? Hội đồng quản trị không đồng ý thay đổi người, hẳn cũng không dám thay đổi người, hơn nữa Lâm tổng còn nhờ người đi hỏi thăm, giống như hẳn hiện giờ còn không có tìm được người mẫu đâu, hội đồng quản trị của công ty bọn họ sẽ không cho phép hẳn làm xằng làm bậy đâu.”

Tiêu Cẩm Ninh nghe xong lời này, sắc mặt cũng không có chuyển biến tốt đẹp, trầm thấp nói, “Cậu cũng vận dụng quan hệ ngày thường của mình tra một chút, mau chóng cho mình đáp án, mình không nghĩ cái gì cũng không biết!”

Tiêu Cẩm Ninh nói xong nâng bước liền hướng tới hạ văn y bên kia đi đến, hạ văn y thấy cô ta lại đây, đang muốn nhướn mày đứng lên, liền nghe được Ninh Diễm gọi “Hạ văn y lại đây chụp đi đến lượt của em rồi.”

Tiêu Cẩm Ninh nghe thế dừng bước chân lại, không thể tin được nghiêng đầu nhìn ninh diễm, trong mắt tất cả đều là không cam lòng, ninh diễm rốt cuộc vì cái gì mà che chở hạ văn y như vậy!

Hạ văn y cũng có chút không nói nên lời, Ninh Diễm thật sự sợ cô gây họa sao. Cô cùng Tiêu Cẩm Ninh giao tiếp, mặc kệ như thế nào đều là Tiêu Cẩm Ninh có hại đi.

Ninh diễm giống như nhìn ra tâm tư của cô, hừ một tiếng nói, “ở trong đoàn phim của tôi, đừng nháo cái gì cho tôi. Có ân oán gì, rời đi đoàn phim rồi lại nói, đừng cho đoàn phim của tôi chướng khí mù mịt!”

Câu nói này đặc biệt lớn tiếng, chính là cố ý nói cho Tiêu Cẩm Ninh nghe, tuy rằng hẳn là đang nhìn hạ văn y.

Hạ văn y cùng hẳn đã diễn chung với nhau nhiều lần, nhún vai bắt đầu đóng phim.

Hạ văn y vẫn luôn là người thuộc phái thực lực, mặc kệ người khác đối cô nói gì đó, nhưng thời điểm cô đóng phim đều có thể rất nhanh vào nhập nhân vật.

.....

Đường Tịch vẫn luôn mơ mơ màng màng kiên trì tới rồi tan học, cuối cùng là cảm thấy chính mình có thể giải thoát rồi. Cô thu thập cặp sách của mình muốn đi, bỗng nhiên một người nam nhân đứng ở trước bàn chặn đường đi của cô. Cô ngược mắt nhìn tiểu thị tươi trước mắt này, cố gắng làm bản thân lễ phép tươi cười, hỏi “Bạn học còn có việc gì sao?”

Một câu này của cô, trực tiếp làm bạn học nam đứng ở trước mặt cô đỏ mặt, Đường Tịch thề lưỡi, mặt của bạn học nam càng đỏ hơn, ấp úng nửa ngày mới nói “Bạn học Tiêu Nhu, mình.....mình.....”

“Cái kia, anh trai mình tới đón mình rồi, mình đi trước a!” Ý thức được cái bạn học nam muốn nói gì, Đường Tịch xoay người muốn chạy.

“Mình chỉ định nói, bạn có thể giúp mình giải đề này sao!” Bạn học nam bỗng nhiên lớn mật duỗi tay giữ chặt Đường Tịch, một phen cảm trong sách toán học trên tay đặt lên bàn, ấp úng nói, “hôm nay giáo viên cho bạn làm cái đề kia, nói đề của mình ở đầu sách giáo khoa của chúng ta chưa nhìn đến qua, nó là đều ở phía sau. Mình đã nghiên cứu một hồi lâu, nhưng là không có giải ra được nhưng là bạn vô cùng hoàn mỹ giải được, bạn có thể giúp mình nhìn xem đề này làm thế nào để giải được?”

Nói ra câu đầu tiên, lúc sau bạn học nam phát hiện chính mình nói câu kế tiếp đơn giản hơn rất nhiều, hẳn trôi chảy đem ý nghĩ của chính mình nói ra toàn bộ.

Trong nháy mắt, Đường Tịch thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời cũng cảm thấy có chút mất mặt. Cô còn tưởng rằng người này muốn cho chính mình

thông báo gì, thì ra là hỏi bài.....

Bạn nói bạn muốn hỏi mình bài toán, có cần áp dụng như vậy không, làm hại cô hiểu lầm một chút.

Bây giờ thì tốt rồi vừa mới vừa rồi cô là nói phải đi, mà không phải trực tiếp cự tuyệt cái này bạn học nam bày tỏ tình yêu a, bằng không thì thật là ném hết mặt mũi đi rồi!

Đường Tịch cầm bút hỏi cái đề kia của bạn học nam. Bạn học nam gãi gãi đầu, ngượng ngùng mở quyển toán học ra, chỉ Đường Tịch, Đường Tịch nga một tiếng, cúi đầu nghiêm túc giúp bạn học kia giải đề, một phút đồng hồ sau, Đường Tịch đem bút buông xuống nói “Được rồi, các bước mình đã ghi lên trên mặt giấy. Bạn xem hai bên hẳn là liên sẽ đã hiểu. Bây giờ mình đi trước nha.”

Đường Tịch nói xong cầm lấy ba lô của mình đi ra ngoài.

“Bạn học Tiêu Nhu, cảm ơn bạn.” Bạn học nam đỏ mặt nhìn Đường Tịch, “Mình tên là Ninh Kha, chúng ta có thể làm bạn bè được không?”

Tiêu Nhu ha hả cười hai tiếng, gật đầu, “Đương nhiên là có thể a.”

Ninh Kha lập tức liền mặt càng đỏ hơn, ngượng ngùng gãi gãi đầu, ôm sách của chính mình đi qua, cười nói, “Bạn là bạn học nữ thông minh nhất từ trước đến nay mà mình gặp đấy.”

Đường Tịch ha hả giả cười hai tiếng, xem ra cái tên Ninh Kha này tính toán đi theo chính mình.

Ninh Kha quả nhiên cùng Đường Tịch đi ra ngoài trường học. Hai người bọn họ một đường đi ra ngoài, những bạn học khác cũng là đi hai đi ba, nhưng là nhìn đến hai người bọn họ đi cùng một chỗ, giống như là thấy quái vật, nghị luận bắt đầu vang lên.

“Kia không phải Ninh công tử sao! Hẳn cư nhiên sẽ chủ động cùng người khác nói chuyện!”

“Hôm nay mặt trời không có mọc từ phía tây đi? Ninh công tử cư nhiên sẽ nói chuyện cùng người khác ngoài giáo viên sao!”

“Kia không phải là nữ sinh hôm nay ép cô Tào rồi đi sao?”

“mọi người tưởng cái gì đâu, yếu điệu thực nữ quân tử hảo cầu, lại không có số liệu gì nói Ninh công tử không thích nữ sắc, chỉ là lúc trước không có gặp gỡ người xinh đẹp thôi, cái cô nữ sinh này ai nhìn đều sẽ thích đi.....”

“Chỉ được cái xinh đẹp, nhưng lại quá gầy, dáng người cũng không đẹp..... Vẫn là nữ thần Cẩm Ninh của tôi đẹp nhất a.” Một cái nam sinh mang theo một tia ảo tưởng nói, “nữ thần Cẩm Ninh của tôi hoàn mỹ nhất, dáng người hoàn mỹ, khuôn mặt cũng hoàn mỹ, gần nhất cô ấy là đại ngôn của khoản trò chơi kia càng hoàn mỹ!”

Một người nữ sinh khinh thường nói, “Ha ha, kỳ thật cậu muốn nói chính là những lời cuối cùng này đi?”

“cậu thì biết cái gì!”

“Tiêu Cẩm Ninh xinh đẹp là xinh đẹp, nhưng là rõ ràng không cùng cấp bậc với Tiêu Nhu đi, Tiêu Nhu này làm cho người khác cũng không dám xâm phạm, bất quá đích xác nhìn trẻ con một chút.....”

Đường Tịch nghe được bọn họ nghị luận trắng trợn táo bạo như vậy, trên trán hiện lên mấy cái hắc tuyến, những người này cũng là đủ rồi, không thấy được đương sự liền ở chỗ này sao?

Hơn nữa cả nước nhiều mình tinh như vậy, chỉ có một mình Tiêu Cẩm Ninh có thể lấy ra so sánh sao!

Đường Tịch bỗng nhiên nhìn về phía mấy người kia, đối bọn họ hơi hơi mỉm cười, cùng hai nữ sinh đi cùng một chỗ nam sinh kia, bỗng nhiên dừng bước, che lại trái tim của chính mình, “Làm sao bây giờ! Tôi giống như trúng mũi tên Cupid rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngao Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tiêu cảnh phát giận

Đường Tịch nghe nói như vậy thì da gà rơi đầy đất, như thế này thì quá tài ba đi! Quả nhiên cô nghe được âm thanh châm chọc của của nam sinh và nữ sinh đó "Không phải cô vừa nói Tiêu Cẩm Ninh là nữ thần hoàn mỹ hay sao? Như thế nào mà nhanh như vậy đã đi tình biệt ly?"

Đương nhiên Tiêu Nhu vừa mới cười, xem các nữ sinh đều đỏ mặt tim đập, sao lại có mị lực như vậy a!

Đường Tịch nhướng mày, tâm tình liền rất tốt, đeo cặp sách của mình trên lưng cùng Ninh Kha đi ra bên ngoài trường học, Ninh Kha thấy cô hoạt bát, trên mặt mang theo ý cười, bất tri bất giác bị lây theo, trên mặt cũng mang theo ta cười, hần bước đi nhanh hơn đuổi theo Đường Tịch nói "Bạn học Tiêu Nhu, cậu thật là đẹp mắt "

Đường Tịch ".....bạn học Ninh Kha cậu thật là thẳng thắn "

Ninh Kha cười một tiếng, gãi gãi đầu mình " mình chỉ nói thật mà thôi "

Đường Tịch cười, đúng lúc này bỗng nghe một tiếng rống dữ dội " Tiêu nhu, tan học không ra về, còn đang làm gì a!"

Đường Tịch nương theo hướng phát ra tiếng nói, quả nhiên là Tiêu Cảnh đang đen mặt đứng ở lề đường đối diện trường học.

Tiêu Cảnh một tay bỏ vào túi quần, quan sát thấy không có xe liền bước nhanh qua đường, hần nói nếu thời gian còn sớm, nếu mà chạy thì có thể đón em gái tan học, hần nghĩ tới đây nói cho em ấy biết em ấy đã trở thành đại ngôn của OLS, không nghĩ rằng vừa tới thì thấy em ấy cư nhiên lại cùng một nam sinh khác vừa đi vừa cười nói, mà cái nam sinh đó mặt mũi còn hồng hồng giống như là mới vừa đùa giỡn nhau!

Hần chắc chắn rằng với khuôn mặt của nha đầu ở trường học sẽ gây ra bao rắc rối a! Hần không nghĩ muốn em về a!

Hần đến gần trừng mắt nhìn Ninh Kha một cái, cảm thấy Ninh Kha có chút quen mắt, nhưng bởi lúc này hần đang xem Ninh Kha là kẻ địch, nên liền xem nhẹ việc thân phận của Ninh Kha là gì, một tay với lấy ba lô của Đường Tịch đeo lên vai mình, hừ hừ nói " Tiêu Nhu anh cảnh cáo em a, đi học ở trường không được yêu sớm có nghe không!"

Đường Tịch không biết nói gì nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái " cái gì yêu sớm, em hiện tại đã....."

" Im miệng!" Tiêu Cảnh biết đường tịch muốn nói rằng mình đã hai mươi ba tuổi, rõ ràng cô đã lớn như vậy chứ không còn con nít, hơn nữa hiện tại mới tốt!

Đường Tịch nhún vai không tiếp tục nói chuyện, lúc này Ninh Kha đang đứng một bên mới khôi phục lại bộ dạng công tử lãnh đạm, hần hơi mỉm cười, nhìn Tiêu Cảnh chào hỏi " anh ba Tiêu, vẫn khỏe chứ a,"

Anh ba Tiêu.... Tiêu Cảnh nhú mày, quay lại đánh giá Ninh Kha, một lúc sau mới chần chừ hỏi " Ninh tứ công tử?"

" Là tôi, Ninh Kha." Ninh Kha cười cười " thì ra bạn học Tiêu Nhu là em gái của anh ba, khó trách sao lại thông minh như vậy "

Hần đây là thật sự khen Tiêu Nhu, bởi vì hần cảm thấy mình đã đủ thông minh không nghĩ rằng Tiêu Nhu so với hần còn thông minh hơn, hơn nữa lại rất xinh đẹp.

Trong lòng Tiêu Cảnh vang lên một hồi chuông cảnh báo, bỗng hần nghĩ tới cái gì, hỏi " Em hiện tại không phải học cấp ba đúng không?"

Ninh Kha không phải mới mười ba tuổi sao? Tuy rằng vóc dáng đã cao một nét tám, nhìn qua khí chất rất tốt, nhưng Tiêu Cảnh nhớ rõ Ninh Kha rõ ràng mới mười ba tuổi a!

Mẹ kiếp!Nghĩ đến một khả năng Tiêu Cảnh xoay người trừng Đường Tịch, một đứa trẻ mười ba tuổi mà cô cũng không tha!

Ninh Kha vào thời điểm này vẫn giữ được bình tĩnh, quả là lợi hại, hần cười cười có chút ngượng ngùng nói " thì thử một chút, không nghĩ là sẽ đậu."

Đường Tịch nghe hai người nói chuyện thì tròn mắt nhìn, Tiêu Cảnh thấy Đường Tịch nhìn chăm chăm Ninh Kha, trong lòng rất khó chịu, nhìn Ninh Kha bỏ lại một tiếng " đi " rồi kéo Đường Tịch xoay người, hướng xe mình đi đến, Đường Tịch quay đầu chào Ninh Kha, Tiêu Cảnh liền nhét cô vào trong xe, tức giận nói " nhìn cái gì mà nhìn, không thấy hần là tiểu thị tui a, hần không có soái bằng anh của em đâu "

Đường Tịch lười cãi lại với Tiêu Cảnh, ngồi trên xe hỏi " Ninh Kha mới mười lăm tuổi hả?" Vóc dáng thật cao a.

Tiêu Cảnh hừ một tiếng, trực tiếp đả kích Đường Tịch " người ta hiện tại cũng mười ba tuổi, mười ba tuổi cũng đã cao như vậy sao? Con nít như vậy mà em cũng xuống tay được à!"

Đường Tịch trừng lớn đôi mắt, vẻ mặt như gặp quỷ " mười ba tuổi, cao thật a? Từ tốc độ này đi xuống, không phải mười lăm tuổi tốt nghiệp cấp ba, sau đó tốt nghiệp tiến sĩ khi chưa đến mười tám tuổi?"

" Em lớn hơn người ta mười tuổi, em lại không biết xấu hổ mà thông đồng với hần?" Tiêu Cảnh vẻ mặt ghét bỏ nhìn Đường Tịch một cái, khởi động động cơ, " Em không thấy được ánh mắt của bạn học khi nhìn em a?"

Đường Tịch tròn mắt, trực tiếp phản bác Tiêu Cảnh " bởi vì người ta lớn lên xinh đẹp!"

Tiêu Cảnh:"....." Lý do lớn như vậy, anh không có cách nào cãi lại.

Đường Tịch thấy chặn được miệng Tiêu Cảnh, trong mắt hiện lên một tia đắc ý, hỏi " bắt quá anh Ba, anh nghĩ như thế nào mà đến đây đón em?"

Tiêu Cảnh liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái " lúc này Hạ Hoàn Ninh gọi đến, nói là đã cùng Tiêu Cẩm Ninh hủy hợp đồng, muốn ngày mai kí hợp đồng

với em."

Đường Tịch nhú mày, "anh nói với hần là thứ bảy, ngày mai em có giờ học không đi được, hơn nữa nếu bọn họ không hoàn toàn hủy hợp đồng cũng không giải quyết tốt chuyện này, em sẽ không xuất hiện, anh trực tiếp nói với tổng giám đốc quảng cáo đi"

Sắc mặt Tiêu Cảnh đột nhiên tươi tắn hẳn, hần cười haha, đắc ý nói "xem ra hai người chúng ta là anh em, vẫn là ăn ý sao, anh đã nói như vậy với Hạ Hoàn Ninh."

Đường Tịch hiện lên trên trán đầy vạch đen, anh ba, đây là suy nghĩ bình thường đi.....

Cô là đặc biệt muốn thu thập Tiêu Cẩm Ninh..

"Đúng rồi, chiều nay có thầy giáo dám gây phiền toái cho em sao?" Tiêu Cảnh nghĩ, ai muốn khi dễ em gái hần, hần liền tự mình dạy cho em gái một khóa, không phải đi học!

Đường Tịch lắc đầu, "có mọi người chống lưng, còn ai dám khi dễ em a?"

Huống hồ cô vốn dĩ cũng có thực lực, cho dù có thầy giáo nghĩ muốn làm khó cô một chút thì cũng không có cơ hội.

Đây là chỗ tốt của thiên tài a!

Đường Tịch càng nghĩ càng cảm thấy mình thật là một Tiêu Nhu vô cùng mạnh mẽ a, trừ bỏ thể lực không được phát ra ngoài, thì trí lực hoàn toàn không có vấn đề a!

Tiêu Cảnh thấy cô cười một cách không bình thường thì trên người toát ra khí lạnh "mẹ kiếp, em có thể cười bình thường một chút hay không!"

"Em vẫn bình thường a!" Đường Tịch nhấp miệng "rõ ràng là anh đang nghĩ không bình thường mới thấy em cười không bình thường sao!"

Tiêu cảnh đang muốn nói lại cô, bỗng đi động vang lên, anh nhìn Đường Tịch trừng mắt một cái, bắt điện thoại.

Đường Tịch nghiêng đầu nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, sau khi Tiêu Cảnh cúp máy thì ghé sát lại gác đầu lên vai của Tiêu Cảnh "anh trai.."

Tiêu Cảnh tức khắc trừng lớn đôi mắt, dầm phanh, tức giận nặng "Tiêu tiểu Nhu, ông đây đang lái xe! Em làm vậy sẽ gây ra tai nạn thì sao!"

Nha đầu chết tiệt kia rốt cuộc là có biết hay không sức ảnh hưởng của chính mình rốt cuộc có bao nhiêu lớn a!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Anh em hai người tranh sủng

Đường Tịch vô cùng vô tội lùi đầu của mình về, hai mắt to chớp chớp nhìn Tiêu Cảnh, "Không nghĩ tới kỹ thuật lái xe của anh ba lại kém như vậy a....."

Tiêu Cảnh giận, "Em nha có phải hay không muốn ăn đòn a!" Cư nhiên dám nói kỹ thuật lái xe của hần không được! Quả thực là vũ nhục hần a!

"Anh ba, em sai rồi." Đường Tịch quyết đoán nhận sai, "Em không nên nói kỹ thuật lái xe của anh không được, không nên ảnh hưởng anh lái xe, không nên lấy sinh mệnh của chúng ta nói giỡn, em sai rồi, em....."

"Được rồi được rồi....." Tiêu Cảnh đã sớm thăm dò rõ ràng kịch bản của cô, vì tránh cho cô vẫn luôn nói tiếp, chạy nhanh đánh gãy lời nói của cô "Nói đi, muốn anh làm cái gì?"

Đường Tịch cười hắc hắc, lấy lòng nói, "Anh ba, em muốn có một chiếc đi động, anh giúp em mua nha ~"

"Em không phải không muốn có đi động sao?" Tiêu Cảnh khởi động động cơ tiếp tục lái xe, tuy rằng nói như vậy, nhưng hần vẫn đang xem phụ cận có cửa hàng điện tử hay không.

Đường Tịch nhấp nhấp miệng, "Em có đi động cũng tốt, như vậy các anh cũng có thể liên hệ với em. Em cũng có thể liên hệ các anh, miễn cho mẹ cùng ba lo lắng cho em."

Càng quan trọng là, nếu cô không có đi động trong tay, cô liền không thể lên mạng, không thể lên mạng, cô liền không thể biết được tin tức mới nhất.....

Hon nữa, cô vừa mới nghe nói.....

Nếu quyết định muốn cướp tất cả của Tiêu Cẩm Ninh, cô mà đã nói thì phải làm được, đem tất cả những thứ mà Tiêu Cẩm Ninh đang có đoạt lấy!

“Đúng rồi, trong chốc lát anh có cuộc một tụ tập, em đi cùng với anh đi.” Tiêu Cảnh nhìn đến một nhà điện tử thương thành, trực tiếp quay đầu đem xe quay lại, một bên cấp Đường Tịch nói, “Nhận thức một ít bằng hữu đối với em cũng tốt.”

Đường Tịch trong lòng căng thẳng, hỏi, “Có người nào a?”

Tiêu Cảnh quay đầu lại liếc nhìn Đường Tịch một cái, nhìn đến Đường Tịch mặc danh có một chút khản trương này, hần lập tức nổi giận, “Thảo! Không có Kiều Lương! Hần đêm nay lên máy bay đi rồi đi thành phố A, tìm người hần thích rồi!”

Đường Tịch nghe xong lúc sau hốc mắt đỏ lên, nhin không được lắm bầm nói, “Chính là hần tìm không thấy.”

Lúc ấy máy bay nổ mạnh, cô rõ ràng cảm giác được thân thể của mình chia năm xẻ bảy. Thời điểm cái loại này cảm giác đau đón truyền đến, cô liền biết, cô hần là chết không toàn thây.

Hon nữa đã lâu như vậy rồi, thi thể của cô nói không chừng đều đã bị cá mập ăn luôn rồi, sao có thể tìm được.....

Đường Tịch nghĩ như vậy, chợt cảm thấy lòng đau lên, bất quá ngẫm lại như vậy cũng tốt, ít nhất ông nội cùng người kia không có tìm được thi thể sẽ tốt hơn một chút.....

“Tiêu Tiêu Nhu, em suy nghĩ cái gì!” Tiêu Cảnh đem xe ngừng ở bãi đỗ xe ngầm, quay đầu lại nhìn đến em gái nhà mình cư nhiên khóc, hon nữa rất có thể là bởi vì Kiều Lương, “Anh cảnh cáo em a, em phải đoạn tuyệt ý nghĩ trong lòng của em cho anh! Đã biết chưa?”

Đường Tịch lúc này mới ý thức được chính mình cư nhiên lại miên man suy nghĩ, chạy nhanh duỗi tay xoa xoa nước mắt, phản bác nói, “Chỉ là vừa mới có muỗi bay vào mắt của em! Hon nữa, em rất rõ ràng, em cùng kiều đại thần là không có khả năng, cho nên anh ba yêu quý của em, anh đừng luôn mãi nhắc nhở em, nếu không em sẽ thực tự ti!”

“Ha ha!” Tiêu Cảnh cười lạnh một tiếng,

“Nếu em biết hai chữ tự ti viết như thế nào, tên Tiêu Cảnh của anh liền viết ngược lại!”

Nguyên bản tâm tình của Đường Tịch đang trầm trọng đột nhiên cô mở cửa xe xuống xe, cười ha ha, “Cho nên anh ba, anh vẫn là hiểu em, người ưu tú giống như em đây làm sao có thể biết hai chữ tự ti viết như thế nào đâu, đúng không?”

Tiêu Cảnh cái trán hiện lên vô số hắc tuyến, vô ngữ nói, “Nhu nhi a, chúng ta phải khiêm tốn một chút được chứ?”

“Em là em gái của anh nha.” Đường Tịch cười hắc hắc, “Như vậy chúng ta đi mua đi động gì đó đi, không lại có người chú ý, anh không phải cũng nói muốn em khiêm tốn một chút sao?”

“Anh nói chính là bình thường một chút, em dám đem thanh âm của em phóng bình thường một chút sao?”

Đường Tịch nhún vai, “Yes SIR!”

Anh em hai người một đường nháo đến thương trường, Tiêu Cảnh thật là đem Đường Tịch sủng không ra gì. Đường Tịch cũng thích thân tình như vậy, có trước kia không thể hưởng qua. Nhưng sinh hoạt hiện tại đều làm cô cảm thấy đặc biệt ám áp.

Anh em hai người tới một cửa hàng chuyên bán Motorola. Đường Tịch muốn vào xem, Tiêu Cảnh lại cho rằng hiện tại cô gái đều thích iPhone, cho nên đưa đường tịch đi cửa hàng chuyên bán iPhone, Đường Tịch không muốn, “Em là lần đầu tiên dùng di động, vẫn là dùng bình dân một chút đi.”

Tiêu Cảnh khỏe mặt run rẩy rất nhiều lần, “Em gái yêu quý, em xác định di động Motorola là bình dân sao?”

“Ít nhất so kiểu bang chủ nó thật bình dân a.” Chủ yếu vẫn là cô không thích hệ thống của nó.

Tiêu Cảnh không lay chuyển được Đường Tịch, chỉ có thể theo cô vào cửa hàng chuyên bán Motorola. Hần dùng di động đều là Kiều Lương đưa cho, hần cũng không có nghiên cứu cái thẻ bài gì. Dù sao hần tra không có tra được, sau lại cũng liền từ bỏ, hiện giờ cũng vẫn luôn dùng di động này.

Anh em hai người chọn một hồi lâu, Đường Tịch lựa chọn một chiếc di động mới ra nhất, cũng tốn một khoản gần ba bốn ngàn đồng. Đường Tịch tùy tiện lấy đề trên tay thử dùng một chút, liền cảm thấy muốn cái này.

Tiêu Cảnh thanh toán tiền, lại giúp Đường Tịch nạp thẻ điện thoại. Còn Đường Tịch giống như đại gia ngồi ở khu nghỉ ngơi vắt chéo chân.

Tiêu Cảnh quay đầu lại liền nhìn đến bộ dáng nhân nhả của cô, nháy mắt cảm thấy chính mình có khuynh hướng chịu ngược.

Vì sao mỗi lần đều là hần làm cu li, nha đầu kia lại là đại gia a!

Đúng lúc này, điện thoại của Tiêu Cảnh vang lên, là Tiêu Sái gọi tới. Tiêu Cảnh nhướng mày lên, “Gọi em có chuyện gì a?”

“Em tới chưa?”

“Chưa có, em đang giúp Tiểu Nhu mua di động, tính toán đêm nay mang Tiểu Nhu cùng nhau tới đó.”

Bên kia Tiêu Sái trong nháy mắt phát giận làm Tiêu Cảnh vui vẻ, cảm thấy làm nô lệ gì đó cho em gái mình một chút gì đó, quả thực không phải chuyện này a.

Tiêu Sái ở trong điện thoại mặt rít gào, “Mẹ kiếp, Tiêu Cảnh, em này quả thực là gian lận a! Chúng ta nói nhiều ngày như vậy đều không có thuyết phục được em gái mua di động, em cứ nhiên đem em ấy đến điện tử thương thành!”

Tiêu Cảnh vẻ mặt đắc ý dào dạt, nghĩ thầm hẳn mới không nói cho bọn họ là em gái chủ động yêu cầu mua di động đâu, “Nhu thế nào, ghen ghét a? Em nói cho anh biết, bên trong di động của em gái, số điện thoại thứ nhất mà em gái lưu chính là số của em a. Hơn nữa số điện thoại của em ấy vẫn là em chọn, ghen ghét không? Hâm mộ không?”

Một bên nhân viên cửa hàng nghe được Tiêu Cảnh nói chuyện điện thoại, trộm nhìn Tiểu Nhu ngồi bên kia một cái, nghĩ thầm cô gái này thật hạnh phúc a, các anh trai đối cô ấy tốt như vậy.

Tiêu Cảnh đang ở thời điểm đắc ý dào dạt, bên kia Tiêu Sái bỗng nhiên cười ha ha lên, “Ha ha, ông đây cũng có số điện thoại của em gái, hơn nữa em gái đã thêm ông đây vào WeChat!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Cảnh bảo bảo tranh sủng

Bởi Đường Tịch được ban trí nhớ tốt. Cô thực nhanh liền ở trong di động của chính mình lưu lại số điện thoại của Tiêu gia nhị phòng. Thuận tiện dùng WeChat lấy số điện thoại của bọn họ tìm được bọn họ trên WeChat, tự nhiên liền tăng thêm thông tin ở bên trong.

Đường Tịch không nghĩ tới người đầu tiên trả lời WeChat của cô cứ nhiên là người sáng sớm hôm nay liền không thấy bóng, tương đương với thân phận anh cả thần bí.

Tiêu Dao: Mua di động?

Đường Tịch nhướng mày, ngón tay ở trên di động chọc chọc chọc.

Đường rả rích: Dạ, số di động của em vừa mới cho các anh nga.

Tiêu Dao: Ủ, vì cái gì lấy tên trên wechat như vậy?

Đường Tịch nhướng mày nhìn thoáng qua acc của chính mình, cô phát hiện acc wechat của Tiêu Dao chính là Tiêu Dao, WeChat của Tiêu Sái là gào to anh mang người Tiêu Sái, Tiêu Cảnh lợi hại hơn, Tiêu gia một đạo soái khí phong cảnh, sợ người khác không biết hẳn nhiều soái sao

Tiêu hoàng lịch cùng Dương Tinh Nhân acc cũng thực bình thường, đều là dùng tên của mình.

Hai chữ Rả rích mà nói, hẳn có thể lý giải, vì cái gì phải dùng đường thì hẳn không tài nào hiểu được?

Kỳ thật ở thời điểm cô vừa mới ở lấy acc mới phát hiện, đường tiêu cùng Đường Tịch hai chữ cứ nhiên đều có phụ đề viết tắt là TX, chỉ là cái này cũng không là lời giải thích tốt cho đám người Tiêu Dao. Đường Tịch nghĩ nghĩ, ngón tay lại ở trên di động chọc vài cái.

Đường rả rích: en cảm thấy làm giả tốt hơn, kỳ thật em muốn làm giả acc, làm tắt cả đều nhận không ra em. Đúng rồi anh cả, em tính toán chụp quảng cáo liền dùng tên Đường Tiêu này, em cảm thấy khá tốt.

Tiêu Dao: ừ, tùy em. Hôm nay ở trường học thế nào?

Đường Tịch nghĩ nghĩ vẫn là đem hôm nay mình làm những gì đều nói lại cho Tiêu Dao biết, chỉ là nói tương đối uyển chuyển.

Đường Tịch nói xong, lúc sau Tiêu Dao vẫn không có trả lời chính mình, cô có chút thấp thỏm. Nói thật, trong ba người anh trai này, cô sợ hãi nhất, kiêng kỵ nhất chính là Tiêu Dao. Cô cảm giác Tiêu Dao giống như nhìn thấu cô vậy.....

Đường rả rích: Anh cả, làm sao vậy?

Tiêu Dao: Anh hiện tại có chút vội, trước không nói, em nói cho anh hai cùng anh ba của em, chuyện hôm nay xử lý thực tốt.

Đường Tịch chớp chớp mắt, trong lòng lại ảm áp, Tiêu gia nhị phòng, đây là lý do cô vì cái gì không muốn rời đi bọn họ, càng không muốn thương tổn bọn họ bởi vì bọn họ trước sau đều ở vì cô mà suy nghĩ.

Tiêu Cảnh làm tốt thủ tục cho Đường Tịch xong rồi lại đây, lại thấy cô cùng Tiêu Sái nói chuyện vô cùng vui vẻ. Hắn có chút ăn giấm, trừng mắt liếc nhìn Đường Tịch một cái, “Đi rồi, tiểu bạch si.”

Đường Tịch đứng lên, đem tất cả đồ đưa cho Tiêu Cảnh cầm, Tiêu Cảnh tức giận, “Tiểu nha đầu, anh mua đi động cho em, chính em cầm một chút đồ vật đều không được sao?”

Đường Tịch cũng không ngẩng đầu lên, ngón tay tiếp tục ở trên màn hình chọc chọc chọc, “Em đang vội vàng a.”

“Vội vàng làm cái gì?” Tuy rằng miệng đem Đường Tịch mắng một cái, nhưng là hắn vẫn là cầm đồ giúp Đường Tịch.

Đường Tịch cười, hỏi Tiêu Cảnh, “Buổi tối hôm nay anh hai cũng phải đi cái tụ hội mà anh nói sao?”

Tiêu Cảnh ăn giấm, hừ, tiểu nha đầu này.

Hôm nay trường học xảy ra chuyện, người thứ nhất nghĩ đến cư nhiên không phải hắn, mà là anh hai, sau lại náo loạn một cái ô long, mới nhớ tới hắn. Hắn thực sự hắn là phải giáo dục một chút, nghĩ đến đây, Tiêu Cảnh khuôn mặt trầm xuống hỏi, “Em hôm nay như thế nào sẽ đem anh hai mời đến trường học?”

Đường Tịch nhấp nhấp miệng, ăn ngay nói thật, “Em nhớ lắm, em nhớ thành anh hai là giáo đồng trường học, sau lại những người đó nói anh hai là giáo đồng. Em cũng không cảm thấy sai rồi, sau lại anh hai nhắc nhở, em mới nhớ tới anh ba mới là giáo đồng trường học của em.”

“Hừ, như vậy em thích anh hai?” Tiêu Cảnh ngoa kiêu nghĩ, rõ ràng hắn so Tiêu Sái lớn lên soái hơn, so tiêu sái càng có mị lực, người thứ nhất em ấy nghĩ đến cư nhiên là Tiêu Sái, quả thực là muốn giết hắn a!

Đường Tịch cuống quýt xua tay, “Không phải như vậy đâu. Đương nhiên ba anh trai củ em đều vô cùng nghiêm chỉnh, chỉ là lúc ấy em một chút liền nghĩ tới anh hai. Hơn nữa lúc ấy náo loạn đại ô long như vậy, em tưởng lúc ấy em có thể là đầu đường ngắn, cho nên anh ba, anh đại nhân không nhớ tiểu nhân a, đừng tiếp tục ghen tị, bằng không em thật sự không biết đi chỗ nào tìm giấm chua như vậy a.....”

Tiêu Cảnh bị cô nói như vậy, đầu tiên là sững sốt, tiếp theo có chút dờ khóc dờ cười nhìn Đường Tịch, “Em chỗ nào có nhiều nguy hiểm như vậy a?”

Đường Tịch mang theo khẩu trang sau đó lại mũ, bằng không Tiêu Cảnh khẳng định có thể nhìn đến biểu tình gãi đầu của Đường Tịch, sau đó đuổi tay xoa xoa tóc cô.

“Em nói chính là thật sự a, các anh đều là anh trai của em. Em đương nhiên đều vô cùng thích mọi người rồi a.” Đường Tịch mỉm cười, “Cho nên anh đừng hỏi em thích ai, các anh ở trong lòng em đều quan trọng giống nhau.”

Tiêu Cảnh không tin, “Vậy thì vì cái gì vào thời điểm em nghe được anh hai nói hắn sẽ tham gia buổi tụ hội tối hôm nay, em lại cao hứng như vậy a?”

Đường Tịch ngẩng đầu liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, hắc hắc kéo tay Tiêu Cảnh, cười nói, “Đương nhiên là bởi vì như vậy em liền sẽ không nhàm chán a. Nếu chỉ có một mình anh ba mang em đi, nếu có ai cùng anh nói chuyện hoặc là thời điểm anh đi cùng ai đó uống rượu, em có phải hay không sẽ ở một bên nhàm chán muốn chết a? Như vậy em không phải trở thành người đáng thương nhất buổi tối hôm nay sao? Có anh hai cùng anh ở đây thì thời điểm anh vội anh hai sẽ bồi em, thời điểm anh hai vội cũng có anh bồi em. Lúc đó em đây liền không phải là người đáng thương a? Có phải hay không?”

Tiêu Cảnh bị Đường Tịch nói cho một đại đoạn dài, đầu có chút đau “Được được, em nói có đạo lý nhất. Anh nghe em nói rồi, về nhà thay quần áo, cùng đi ăn cơm.”

Đường Tịch gật đầu, ân cần lôi kéo Tiêu Cảnh hướng thang máy nơi đó đi đến.

Cô trước kia không có làm chuyện như vậy, nhưng là cô muốn, cô nguyện ý vì người nhà hiện tại thay đổi.

Đi xuống lầu, Đường Tịch bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì, cô cười hắc hắc, lấy mũ cùng khẩu trang của mình xuống, tội nghiệp nhìn Tiêu Cảnh, “Anh, em còn muốn mua mấy tính ~ anh cũng không biết hiện tại bọn em học tập chương trình có bao nhiêu khó, em muốn buổi tối phải học bù thật tốt.....”

Tiêu Cảnh nổi da gà rơi đầy đất, “Em nói chuyện nghiêm túc đi!”

Đường Tịch đứng thẳng thân thể, nghiêm trang nói, “Em muốn mua một cái máy tính, muốn quen thuộc với máy tính, làm em không đến mức cùng xã hội chệch đường ray, hôm nay thật nhiều bạn học đều nói dùng máy tính như thế nào, như thế nào, cho nên em muốn, em cần thiết hiểu biết về máy tính.....”

Quan trọng là, cô muốn lợi dụng một chút 008 cho cô kỹ năng vạn năng a! Nếu về sau tính toán dùng tên Đường Tiêu này chặn lại sự nghiệp của Tiêu Cẩm Ninh, kia như thế nào cũng muốn tạo ra một cái Đường Tiêu già mới được a!

Đương nhiên những việc này là không thể đi tiệm internet để hoàn thành, cũng không thể ở nhà dùng máy tính của ba anh em Tiêu Dao bọn họ hoàn thành cho nên vẫn là chính mình mua một máy tính thì tốt hơn.

Tiêu Cảnh cuối cùng bắt đầu đi bị Đường Tịch kéo dài tới một nhà máy tính kỳ hạm trong cửa hàng. Đường Tịch cho rằng chọn máy tính này đó, bọn họ nam sinh là lành nghề nhất, cho nên đem quyền lợi chọn máy tính này đều giao Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh cũng không hàm hồ, vài phút chọn được các máy tính đều đặc biệt tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hai tôn thần bảo hộ

Về đến bên trong nhà Dương Tĩnh Nhân không ở nhà, Đường Tịch gọi điện thoại cho Dương Tĩnh Nhân, nói bọn họ muốn đi ra ngoài tụ hội. Dương Tĩnh Nhân vô cùng tán đồng, hơn nữa nói chính mình đang ở cùng bạn bè của mình tụ hội, không trở về nhà ăn cơm chiều. Anh em hai người thay đổi quần áo đơn giản lúc sau liền ra cửa.

Tiêu Cảnh nhìn đến Đường Tịch một thân trang phục ZWS, phía dưới đeo một đôi giày GUCCI. Áo sơ mi màu lam nhạt phía dưới là quần jean màu trắng, đầu tóc mềm mại cứ như vậy để trên đầu vai, khuôn mặt vô cùng nịnh màng không cần trang điểm.

Cả người nhìn qua thanh xuân dào dạt, mỹ lệ động lòng người, Tiêu Cảnh huyết một tiếng sáo, “Này em gái, mang em đi ra ngoài, anh có nhiều mặt mũi a!”

Đường Tịch khoe miệng cong một chút, đắc ý dào dạt nói, “Đó là đương nhiên, cũng không nhìn xem em là em gái của ai, có thể không cho anh trai mặt mũi sao?”

Tiêu Cảnh được Đường Tịch khen, cười cười, hơi hơi ngồi xổm thân mình xuống chú ý chiều cao của Đường Tịch. Anh em hai người cứ như vậy đi ra khỏi nhà.

Hôm nay Tiêu Cảnh đặc biệt đi xe thể thao Ferrari màu đỏ. Đường Tịch một chút ý kiến đều không có, cô cảm thấy chỉ có xe thể thao như vậy mới phụ họa lên khí chất của Tiêu Cảnh a!

Anh em hai người tới nơi thì thấy đám Tiêu Sái đã ở nơi đó chờ. Thời điểm hần nhìn đến Đường Tịch, phản ứng giống như thời điểm Tiêu Cảnh nhìn đến Đường Tịch, hần huyết một tiếng sáo, “Tiêu tiên nữ nhà tôi, nếu không chúng ta về nhà đi mở party đi.”

Đường Tịch huỳnh..... Cũng may cô là em gái bọn họ, những ai không biết còn tưởng rằng hai người bọn họ đang bảo hộ tiểu tình nhân của mình đi!

Tiêu Sái đi tới nhìn trên dưới Đường Tịch một cái, nhấp miệng hỏi Đường Tịch, “Em gái, như thế nào không mang theo khẩu trang cùng mũ a?”

“Hôm nay sẽ có những người không có ý tốt sao?” Đường Tịch chớp chớp mắt hỏi.

Tiêu Sái lắc đầu, “Đương nhiên sẽ không có, hôm nay đều là bạn bè tốt của bọn anh, tuyệt đối sẽ không có người ý xấu. Em xem anh hai cùng anh ba của em chính trực như vậy, liền biết, bạn bè của bọn anh tuyệt đối chính là người tốt không có kẻ xấu

Trên trán Đường Tịch xẹt qua ba đường hắc tuyến, hai vị anh trai, các anh thật sự một chút đều không tự kỷ a!

Ba người tới rồi ghé lỗ hội sở. Đường Tịch lần đầu tiên tới loại địa phương này, thật là lần đầu tiên tới loại địa phương này, cái hội sở này cùng loại với quán bar, nhưng là không giống với quán bar, dù sao cái gì đều có thể chơi..... cô trước kia tuy rằng mê chơi, nhưng là chưa từng ở loại địa phương này chơi đùa.

Thời điểm bọn họ tới đã có mấy người ở bên trong, trong đó một người nam nhân đứng lên, tiếp đón Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái, “Tiêu nhị tiêu tam mau tới đây, đứng rồi anh cả hai người đâu?”

Tiêu Sái mang theo Đường Tịch ngồi xuống trên sofa nói “ Anh trai tôi công tác thần thần bí bí, ai biết hần ở đâu a. Hần giống như đặc công vậy luôn thần bí.”

Tiêu Cảnh cầm một ly đồ uống đưa cho Đường Tịch, sau đó ở bên phải Đường Tịch ngồi xuống, tiếp theo Tiêu Sái nói nói, “Đúng vậy, sáng sớm liền đi ra ngoài, cậu nói anh trai sẽ không thật là cái đặc công CIA đi? Có cái công tác đều không cho chúng ta biết.”

Đường Tịch hai mắt giật giật, này hai người thật là tròn tròn mắt nói nói dối mà không đo mặt a!

Trong phòng ánh đèn tương đối tối tăm, những người đó không có thấy rõ ràng diện mạo của Đường Tịch. Đường Tịch trực tiếp đi theo Tiêu Sái ngồi ở một bên, họ còn tưởng rằng là bạn gái của Tiêu Sái, cũng không có để ý nhiều, chính là Tiêu Cảnh cư nhiên cầm đồ uống cho cô, còn trực tiếp ngồi xuống ở bên người cô, rõ ràng chính là hai tôn thần bảo hộ a!

Người nọ đứng lên trực tiếp đi qua bật đèn, hỏi “Đây là ai a? Xem hai người hoa hoa công tử các người đều phải bảo hộ thần.....” Nam nhân mở ra đèn này trong nháy mắt, cảm giác hai mắt của mình đều bị ánh sáng kích thích rồi. Hần không phải không có gặp qua mỹ nữ, thậm chí em gái của hần so

nữ nhân này xinh đẹp hơn, nhưng là hẳn lại cảm thấy cô gái này đặc biệt lạ mắt....

Tiêu Cảnh nhìn đến biểu tình hoa si của người nọ, trực tiếp đứng lên ngăn trở tầm mắt của hắn, hừ nói, “Hạ đại, cậu hướng chỗ nào xem đấy! Dem ánh mắt của cậu từ trên người em gái của tôi dời đi, cẩn thận trong chốc lát ông đây đào đôi mắt của cậu a!”

“Nga!” Một người khác đứng lên, ngờ ngẩn hiểu ra nói, “Tôi liền cảm thấy như thế nào như vậy quen mắt đâu! Đây là em gái của cậu đi. Ngày đó trên tin tức nhìn đến, thật là thiên sinh lệ chất, tôi ngày đó còn tưởng rằng là do trang điểm mới như vậy, không nghĩ tới thật sự xinh đẹp như vậy.....” Nói xong nam nhân nhìn thoáng qua dáng người của Đường Tịch, ha hả cười, “Bắt quả này..... Đáng người.....”

“Mẹ kiếp, có thể hay không muốn mặt một chút, hai người các cậu là đại sắc lang a!”

Dương mộ Khôn nhún vai, “Cái gì sắc lang a, trên danh nghĩa tôi cũng là anh họ tốt của Tiểu Nhu đi!”

“Dương mộ Khôn!” Tiêu Sái giận, “Có anh họ nào giống cậu dùng loại ánh mắt này nhìn em họ của mình sao? Cẩn thận em gái của tôi nói cho mẹ tôi biết, cậu liền xong rồi!”

Đường Tịch thật sự là nghe không nổi nữa, nhắc tay nói chuyện, “Cái này đều là ý kiến cá nhân của anh hai cùng anh ba của em, cũng không thể đại biểu cho em, mọi người phải đứng đắn khi hai người bọn họ nổi điên a.”

Hạ hoàn châu cười, thần thái sáng láng nhìn Đường Tịch, cười nói, “Thì ra em gái Tiểu Nhu của cậu có thể nói a, vừa mới anh hai cùng anh ba của em vẫn luôn đại biểu cho em lên tiếng, anh còn cho rằng em sẽ không nói đâu.”

Đường Tịch cười, “Hạ đại ca, anh thật hài hước.”

“Em hiểu anh.” Hạ hoàn châu hướng Đường Tịch chớp chớp mắt, “Mấy người bọn họ cũng đều không hiểu sự hài hước của anh, đặc biệt là có một người nam nhân. Anh cho em viết, lúc trước anh nói giỡn nói một câu với một người nam nhân, làm hắn đi thiên nhai tìm kiếm một viên phương thảo khác, nam nhân kia đến bây giờ đều không để ý tới ông đây, em nói hẳn giận hay không giận!”

Tiêu Cảnh hừ một tiếng, “Người ta đều không ở đây, cậu cũng đừng đề người nọ nữa a!”

Đường Tịch hứng thú, hỏi, “Hạ đại ca, anh nói chính là ai a?”

“Em có khả năng còn không biết người kia đi, anh nói cho em a.....”

“Tôi nói, buổi tối hôm nay em trai mắc bệnh tự kỷ của cậu có tới hay không a?” Tiêu Cảnh hừ một tiếng đánh gãy lời của hạ hoàn châu.

Hắn không nghĩ làm em gái của mình biết quá nhiều về sinh hoạt của Kiều Lương. Hắn biết lấy tính cách của Kiều Lương, nếu em gái của mình thật sự động tâm mà nói, chỉ có thể là bị thương. Hôm nay em gái hắn nghe được Kiều Lương nói, đã đủ khác thường rồi.

“Cái gì là em trai mắc bệnh tự kỷ a!” Hạ hoàn châu nghe được có người mắng em trai của mình, lập tức bảo vệ em trai mình “Em trai tôi đó là giữ mình trong sạch, cậu cho rằng ai đều giống các cậu, vạn bụi hoa sao!”

“Cậu này không phải nói chính cậu sao?” Tiêu Cảnh hừ một tiếng, nói tiếp, “Hắn cả ngày không phải ở công ty chính là ở trong nhà, không ra chơi một chút, ngày đó gặp được chúng tôi, tôi đều không có nhận ra. Hôm nay không phải hắn gọi điện thoại lại đây, ông đây cũng không biết hắn cư nhiên là nhị công tử của hạ gia tiếng tăm lẫy lừng!”

“Hắn gọi điện cho cậu?” Hạ hoàn châu nhướng mày, “Gọi cho cậu làm cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Tới đánh cuộc đi

“Ngươi quán hẳn gọi điện thoại cho ta làm gì a.” Tiêu Cảnh vẻ mặt cũng không cho vẻ mặt, liền rót cho mình một chén rượu ngồi xuống bên cạnh Đường Tịch, thề làm thần bảo vệ cho em gái nhà mình, “Gọi điện thoại gọi ra chơi đùa a.”

“Muốn đánh ngươi a, ngươi không phải nói cho ta Nhị đệ cho ngươi gọi điện thoại sao?” Hạ Hoàn Châu không có chút nào tin lời của Tiêu Cảnh, người em trai kia của hắn ngoại trừ công việc ra, một năm chủ động gọi điện thoại cho hắn thời gian có thể đếm trên đầu ngón tay, người như hắn sẽ chủ động cho Tiêu Cảnh gọi điện thoại nói chuyện phiếm? Suy nghĩ một chút cũng không thể a!

Tiêu Cảnh nhíu mày, Tiêu Sái hỏi chuyện gì xảy ra, Tiêu Cảnh liếc nhìn Đường Tịch một cái, ngược mắt nhìn về phía Hạ Hoàn Châu, nói, “Ta thật không nghĩ tới Hạ Hoàn Ninh lại là Nhị đệ ngươi a, ngươi xem ngươi và hắn là hai huynh đệ, vậy mà ngươi thật là cùng Hạ Hoàn Ninh thành một cái tỷ lệ nghịch a.”

“Anh em chúng ta hai người, ta giống cha ta, Nhị đệ giống như ông ngoại ta không được à?” Hạ Hoàn Châu cũng vô cùng buồn rầu tại sao nhị đệ của mình cứ như vậy không muốn giao thiệp đây? Bất quá vậy thì thế nào? Nhà bọn họ gia thế, coi như hấn Nhị đệ cả đời như vậy, cũng không ai dám nói cái gì, dĩ nhiên ngoại trừ giống như Tiêu Cảnh bọn họ như vậy đùa giỡn.

Đường Tịch cùng Tiêu Sái liếc nhau một cái, không nghĩ tới ngày hôm qua gặp phải OLS quảng cáo tổng thanh tra lại là Ninh gia, Đường Tịch gần đây đối với thành phố A, xã hội thượng lưu làm một cái đơn giản hiểu rõ, tỷ như giống như tứ đại gia tộc thế gia như vậy nàng càng là phải làm chút hiểu biết, chỉ là không có cận kề đi tìm hiểu thành viên của gia tộc bọn họ.

Hơn nữa, thành viên của tứ đại gia tộc, nếu quả như thật phải làm một cái tỉ mỉ lý giải, nàng cũng chỉ có thể nhờ 008 rồi, bởi vì tứ đại gia tộc như vậy siêu (vượt qua) xã hội thượng lưu nhân sĩ, thân phận của bọn họ bối cảnh đều cũng không phải là cận kề như vậy, ngoại giới đối với bọn họ mà biết cũng là nhờ một số thông tin ít ỏi từ giới truyền thông mà thôi.

Tiêu Cảnh thấp giọng hỏi Đường Tịch có muốn hay không đem Hạ Hoàn Ninh gọi tới, nếu như đem Hạ Hoàn Ninh gọi tới mà nói, có thể ở chỗ này nói một cái hợp đồng chi tiết, chờ thứ bảy thời điểm trực tiếp đi qua ký hợp đồng là được.

Đường Tịch cảm thấy như vậy cũng tốt, nàng lần này đại ngôn chính là rõ ràng muốn cho Tiêu Cẩm Ninh cùng Lâm Như hạ mã uy, hơn nữa nàng muốn cho Tiêu Cẩm Ninh quảng cáo bị cướp rồi, đều không biết rốt cuộc là ai đoạt quảng cáo của nàng, mấy ngày nay nếu như nàng hoặc là ca ca đi công ty OSL nói chuyện hợp tác chi tiết thì cũng rất có thể bại lộ, như vậy còn không bằng đem Hạ Hoàn Ninh tới nơi này, nói một chút hiệp ước chi tiết, sau đó thứ bảy nàng trực tiếp cùng Hạ Hoàn Ninh ký hợp đồng là tốt.

”Được.” Đường Tịch gật đầu, Tiêu Cảnh xoay người gọi điện thoại cho Hạ Hoàn Ninh.

Một bên Dương Mộ Khôn cùng Hạ Hoàn Châu đánh cuộc, Hạ Hoàn Châu nói, “Tiêu Cảnh khẳng định không mời được Nhị đệ, ta lúc trước không biết khuyên qua hấn bao nhiêu lần, thậm chí đều uy hiếp dụ dỗ rồi hả?” Hấn nói hai tay mở ra, “Đáng tiếc a!”

Dương Mộ Khôn như có điều suy nghĩ lắc đầu, “Xem ra Tiêu Cảnh cái kia trong lòng đã có dự tính nhìn bộ dáng hấn ta cảm thấy Nhị đệ người lần này nói không chừng là muốn phá lệ đây?”

Hạ Hoàn Châu cau mày, do dự một giây, cuối cùng lắc đầu, “Ta vẫn cảm thấy Nhị đệ ta sẽ không tới.”

“Chúng ta đây tới, đánh cuộc xem tối hôm nay Nhị đệ người đến không. Nếu hấn tới, người trả tiền; không có tới, ta trả tiền, như thế nào?” Dương Mộ Khôn nhàn nhã bưng một ly rượu lên uống một hớp, hỏi Tiêu Sái cùng Đường Tịch, ”biểu ca, tiểu biểu muội, các người có hay không gia nhập đánh cuộc?”

Đường Tịch nhắc tay, “Đánh cuộc một ly nước cam, hấn sẽ đến.”

Dương Mộ Khôn trực tiếp cười phun một ngụm rượu, “Ta nói tiểu biểu muội, người tới chỗ như vậy uống nước cam, không có làm chứ?”

Tiêu Sái nhưng cười không nói, Hạ Hoàn Châu cũng cười nhìn Đường Tịch, Đường Tịch hai tay mở ra, “Không có cách nào học sinh trung học phổ thông, lão sư quy định không thể uống rượu.”

“Cái gì?” Dương Mộ Khôn ánh mắt đều trừng ra ngoài, Hạ Hoàn Châu càng chấn kinh rót cằm, “Ta nhớ lúc ấy phóng viên tin tức thời điểm nói đúng hai mươi ba năm trước, người bây giờ hấn là 23 tuổi chứ? Mới học lớp mười?”

Đường Tịch nhún vai, “Không có cách nào ta mù chữ.”

Tiêu Sái thấy em gái nhà mình nghịch ngợm như vậy, cười một tiếng, đưa tay sờ đầu của muội muội mình một phát, nói, “Ta cá là một chai phục gia đặc, sẽ tới.”

“Các người khẳng định như vậy à?” Hạ Hoàn Châu tròn mắt hơi híp,

Tiếp lấy xảo trá cười một tiếng, “Các người đều không hiểu nhị đệ ta, tối nay các người nhất định phải thua.”

Lúc này cửa phòng riêng bị đẩy ra, Ninh Diễm cùng Hạ Văn Y đi vào, xem bọn hấn thật giống như đang thảo luận cái gì bộ dáng thảo luận rất có hứng thú, Hạ Văn Y đi tới chỗ đại ca của mình ngồi xuống bên cạnh, hỏi, “Các người đang nói gì?”

Hạ Hoàn Châu rót một ly nước lọc cho em gái nhà mình nói, “Tiêu Cảnh gọi điện thoại gọi Nhị ca người tới, chúng ta đang đánh cuộc hấn có thể hay không kêu được người đến đây.”

Hạ Văn Y nghe được Tiêu Cảnh gọi điện thoại gọi Nhị ca nàng tới, ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, tiếp lấy cười hỏi, “Có phải hay không tất cả mọi người đang đánh cuộc Nhị ca không tới?”

Đường Tịch ngồi bên cạnh Tiêu Sái, hai tay chống lấy cằm xem của bọn hấn nói chuyện.

Dương Mộ Khôn cười lắc đầu, đưa ra một ngón tay lắc lắc, “NO, NO, NO, trừ đại ca người ra, chúng ta đều đánh cuộc Nhị ca người sẽ tới.”

Hạ Văn Y cười ra tiếng, “Các người nhiều tiền lắm đúng không?”

“Một bữa tiền rượu mà thôi, thua đám người chúng ta tụ tập với nhau là tốt.” Tiêu Sái nhìn thoáng qua ly rượu trong tay, hỏi Hạ Văn Y cùng Ninh Diễm, “Hai người các người sao đây? Đánh cuộc hay không?”

Hạ Văn Y cười gia nhập đánh cuộc, cùng đại ca của mình đứng chung một chỗ.

Ninh Diễm lực chú ý lại không có trên người bọn hắn, hắn vừa vào cửa cũng chỉ chú ý tới Đường Tịch đang ngồi bên cạnh Tiêu Sái, hắn nhíu mày hỏi Tiêu Sái, “Muội muội của người? Không giới thiệu một chút?”

Tiêu Sái ánh mắt sáng lên, đặc ý ôm Đường Tịch hưng phấn hỏi Ninh Diễm, “Người như thế nào nhận ra muội muội ta?”

“Ta không mù, mặc dù hôm nay không trang điểm nhìn qua so với kia ngày hội nhà báo sau khi hóa trang càng đẹp, nhưng là ta cũng là một người chuyên nghiệp được không?” Ninh Diễm vừa nói, rót cho mình một chén rượu, lơ đãng nói, “Người cô em gái này so với cô em gái kia dễ nhìn hơn nhiều.”

“Đừng cầm con gà rừng kia cùng muội muội ta so có được không? Căn bản là không xứng.” Tiêu Sái gần đây không định gặp Tiêu Cẩm Ninh, đặc biệt là hôm nay trong trường học sau sự tình phát sinh kia, hắn đối với Tiêu Cẩm Ninh càng có thành kiến rồi, một chút mặt mũi cũng không muốn cho Tiêu Cẩm Ninh.

Hạ Văn Y cũng chú ý tới Đường Tịch, cùng Đường Tịch cười chào hỏi, Đường Tịch đối với Hạ Văn Y ấn tượng rất tốt, cùng nàng chào hỏi, “Ta gọi là Tiêu Nhu.”

Ninh Diễm nhíu mày, “Gà rừng? từ đâu a?”

“Một cái tu hú chiếm tổ chim khách chết không biết xấu hổ, chó ở trước mặt ta nói tới nàng.” Tiêu Sái trực tiếp sầm mặt.

Đường Tịch buồn cười liếc nhìn Tiêu Sái một cái, hiếm khi có hảo tâm đối với Ninh Diễm bọn họ giải thích, “Tiêu Cẩm Ninh chọc tới Nhị ca rồi, cho nên bây giờ Tiêu Cẩm Ninh trong lòng hắn tất cả đều là dối trá, các người nghe một chút là được.”

“Hừ.” Tiêu Sái hỏi Ninh Diễm, “Người thấy Tiêu Cẩm Ninh rồi hả?”

“Em gái người Hạ đại, thật cho là lão tử lên chó, đoàn kịch mới tới một cái như vậy ngu ngốc diễn viên, Hạ đại lần sau người lại đặt bẫy cho ta, lão tử mới không cần biết người là ai!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Mỗi người có tâm tư riêng

Hạ Hoàn Châu vô tội nhấc tay, “Ta cũng là ban ơn lấy lòng a.”

“Chó má ân huệ, lần sau người lại đem vai diễn của lão tử ra ban ơn lấy lòng, lão tử trước bán đứng người!”

Hạ Hoàn Châu cười to, “Bạo quân, tuyệt đối là bạo quân, ta chính là cho người bán, người cũng không bán được a, ai dám mua ta?”

“Ta mua!” Tiêu Sái vung tay lên, “Ta tới mua.” Hắn bây giờ có một cái yêu thích mới, chính là cho Tiêu Cẩm Ninh mất mặt, chỉ cần có thể để cho Tiêu Cẩm Ninh biết sự tình, hắn đều làm.

Hạ Hoàn Châu về mặt phòng bị nhìn lấy Tiêu Sái, một bộ diễn vai người phụ nữ bộ dạng dàng hoàng, “Người định làm gì vậy? Lão tử đối với người không có hứng thú!”

Tiêu Sái ném cho hắn một cái liếc mắt, “Lão tử đem người mua lại xách gậy cho lão tử!”

Ninh Diễm cùng Hạ Văn Y đều là cười ra tiếng, Dương Mộ Khôn nói, “Lại nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra à? Lần trước cô cô cũng không có nói rõ.”

Tiêu Sái liếc nhìn Đường Tịch một cái, Đường Tịch nhún vai biểu thị chính mình cũng không ngại, người nơi này đều là người tín nhiệm, cho nên nàng cũng không cần thiết giấu giếm, huống chi giấu giếm đối với Tiêu Cẩm Ninh mà nói là cầu cũng không được, nàng cũng không muốn cho Tiêu Cẩm Ninh làm áo cưỡi.

Tiêu Sái nhìn nàng cũng không phản đối, thì đơn giản đem thân phận của Đường Tịch giới thiệu một lần, Hạ Văn Y nghe trọn to hai mắt, về mặt kinh ngạc nói, “Cho nên nói, chân chính Tiêu gia đại tiểu thư chính là nàng Tiêu Nhu, mà Tiêu Cẩm Ninh là tu hú chiếm tổ chim khách rồi hả?”

Ninh Diễm như có điều suy nghĩ nhìn Đường Tịch, hơi nhíu mày, “Người chưa từng nghĩ phải trở về chỗ của mình sao?”

Đường Tịch nhún vai, “Ta cảm thấy ta càng thích nhà bây giờ, ta không muốn vào gia đình chỉ đem lợi ích đặt hàng đầu.”

Ninh Diễm cười một tiếng, “Ngươi lúc đó cũng nhìn thoáng được.”

Hạ Văn Y bất bình nói, “Loại người như vậy nên cho bọn hắn một chút giáo huấn, ngươi chính là quá mềm yếu, cho nên mới để cho bọn họ đến bắt nạt, ngươi nên cướp trở về ngươi hết thảy.” Vừa nói vừa sợ Đường Tịch hiểu lầm, giải thích, “Ta cũng không phải nói ngươi bây giờ hẳn là rời đi Tiêu gia vợ lẽ, dĩ nhiên ta cũng cảm thấy bên này thích hợp với ngươi hơn.”

Đường Tịch gật đầu, “Ta biết, cảm ơn các ngươi.”

Hạ Văn Y khoát tay, “Không có gì cảm tạ, chúng ta nói cách khác chỉ là nói chút chuyện nên nói.”

Đường Tịch cười một tiếng cũng không nói thêm gì nữa, lúc này Tiêu Cảnh đi vào, Hạ Hoàn Châu vội vàng cười hỏi, “Có phải hay không không đến? Ta đã nói Hạ Hoàn Ninh sẽ không tới, các ngươi vẫn cùng ta đánh cuộc.”

Tiêu Cảnh nhíu mày, tới chỗ bên phải Đường Tịch ngồi xuống, “Ai nói hẳn không đến?”

Hạ Văn Y kinh ngạc, không tưởng tượng nổi mà hỏi, “Thiệt hay giả a?” Tiếp lấy lại sắc đầu, “không có khả năng, Nhị ca nhưng cho tới bây giờ cũng không có cùng chúng ta đi ra, hai người các ngươi chưa từng gặp mặt, người chẳng lẽ còn càng hợp duyên? Hẳn còn sẽ vì ngươi tới nơi này sao?”

Tiêu Cảnh nhướn mày, mím môi một cái không nói lời nào, nhưng là hẳn càng như vậy càng gọi lên lòng hiếu kỳ của Hạ Hoàn Châu cùng Hạ Văn Y, Hạ Văn Y hỏi, “Thật muốn tới?”

Tiêu Cảnh nhún vai, “Ta lúc nào đã nói láo?”

Hạ Hoàn Châu rõ ràng không tin, “Hắn nói lúc nào đến?”

“Nửa giờ nữa.” Tiêu Cảnh nhìn một cái đồng hồ Vacheron Constantin ở cổ tay mình, hỏi Đường Tịch, “Các ngươi mới vừa đang nói gì?”

Ninh Diễm xem huynh muội bọn họ mấy người chuyển động cùng nhau, chân mày nhíu lên, tựa tiểu phi tiểu nói, “Các ngươi đây là ở kia hát một vở tuồng?”

Tiêu Cảnh nghe được vấn đề trong miệng Ninh Diễm, ngược mắt liếc nhìn Ninh Diễm một cái, trầm giọng nói, “Bất kể nàng trước kia là ai, bây giờ chính là con gái chúng ta Tiêu gia vợ lẽ, cùng Tiêu gia phòng lớn không có bất cứ quan hệ nào, cho nên, các ngươi về sau đối với nàng, đừng như đối với Tiêu Cẩm Ninh một dạng.”

Ninh Diễm nhíu mày, liếc nhìn Đường Tịch một cái, nhún vai nói, “Tiêu Tam xuyên tạc ý tứ của ta, hy vọng ngươi đừng hiểu lầm.”

Đường Tịch gật đầu, cười nói, “Không việc gì, là ca ca ta quá mức nhạy cảm, bọn họ rất bảo vệ ta, hy vọng ngươi cũng đừng để trong lòng.”

Ninh Diễm gật đầu một cái đối với Đường Tịch giờ cái ly trong tay, Đường Tịch đồng dạng bụng trong tay mình nước trái cây đối với hắn nâng ly lên.

Bỗng nhiên Hạ Văn Y hỏi Tiêu Cảnh, “Ta mới vừa gọi điện thoại cho Kiều Lương, điện thoại di động hẳn tắt máy, không đi làm ở công ty à?”

Đường Tịch nghe được bọn họ nhắc tên Kiều Lương, tay cầm ly xiết chặt, trên mặt lại không có gì.

Tiêu Cảnh liếc nhìn Đường Tịch một cái, xem mặt của nàng sắc mặt bình thường, cũng cảm thấy là mình quá lo lắng, uống một hớp liền nói, “Đi Thái Bình Dương rồi, đại khái sẽ ở phụ cận trên đảo qua hai tháng đi.”

Nơi này ngoại trừ huynh đệ Tiêu Cảnh, Hạ Văn Y bọn họ cũng không biết Kiều Lương cùng Đường Tịch xảy ra chuyện gì, càng không biết chiếc kia rui ro chuyến bay chính là Đường Tịch máy bay, Hạ Hoàn Châu cười khế, “Hắn là ở thành phố sinh hoạt quá lâu, phải đi hải đảo thử nghiệm sinh hoạt một chút? Không sợ gặp phải bão à?”

Tiêu Cảnh nhún vai, “Ai biết hắn đang phát điên gì đây.”

Mọi người cũng không hiểu nổi Kiều Lương đang suy nghĩ gì, bọn họ chơi tốt trong đám người, liền Kiều Lương âm tình bất định, đặc biệt là những năm gần đây nhất càng là tệ hại hơn, cơ hồ là không cùng bọn họ tụ họp, liền có ra, đều chỉ là một người ngồi ở trong góc một mình uống rượu, đem cô đơn tịch mịch phát huy đến cực hạn.

Ninh Diễm nói, “Sẽ không phải là hắn lại muốn ở Thái Bình Dương phụ cận làm cái gì công trình chứ?”

“Nói không chừng sẽ nghiên cứu một cái gì khởi từ hoàn sinh gì đó.” Tiêu Cảnh nửa đùa nửa thật nói, “Nếu là có cái cửa này kỹ thuật, đừng nói các ngươi tứ đại gia tộc, coi như Đế Quốc tập đoàn đều phải đối với hắn cúi đầu xưng thần rồi.”

“Nếu quả như thật nghiên cứu thành công, đừng nói Đế Quốc tập đoàn, sợ là nước Mỹ tổng thống đều phải đem hắn tôn sùng là thượng khách rồi.”

Tiêu Cảnh nhún vai, “Bất quá cái này chỉ là nói một chút mà thôi.”

“Đúng rồi, ta gần đây có thấy một cái tin tức nói cái gì nhân bản kỹ thuật của người, người nói hẳn không phải là đi làm cái gì nhân bản người chứ?” Hạ Hoàn Châu bỗng nhiên nào động mở rộng ra mà hỏi.

Tiêu Cảnh im lặng nhìn hẳn một cái, “Đem người sáng tạo ra à? Dầu gì người cũng đường đường là chủ tịch tập đoàn Ninh thị được không? Có thể hay không đừng như vậy hai người a?”

Hạ Hoàn Châu lập tức chỉ Dương Mộ Khôn, “Bị Dương tứ lấy.”

Dương Mộ Khôn hừ một tiếng, cao lãnh nói, “Bổn thiếu gia không cùng loại đàn độn chấp nhặt.” Nói xong đứng lên đi tới trước mặt Đường Tịch, để cho Tiêu Sái nhường chỗ ngồi, Tiêu Sái làm bộ không thấy, Dương Mộ Khôn dứt khoát ngồi xổm tại trước mặt Đường Tịch, cười híp mắt nói, “Tiểu biểu muội, chúng ta tới trao đổi một chút cảm tình a?”

“Ta tới cùng người trao đổi cảm tình a.” Tiêu Cảnh trực tiếp cầm lên một chai rượu mạnh rót đầy cho Dương Mộ Khôn, cười một cách gian trá, “Huynh đệ chúng ta hai người thật lâu cũng không có trao đổi tình cảm, chúng ta tới hảo hảo trao đổi một chút.”

“Người cút ngay, ai muốn cùng người trao đổi...” Dương Mộ Khôn né tránh, Tiêu Cảnh lại tiến tới....

Ngay vào lúc này cửa phòng riêng bị mở ra, cả người nhẹ nhàng khoan khoái Hạ Hoàn Ninh đứng ở cửa, thấy người ở bên trong ngẩn ra, tiếp lấy ánh mắt sáng lên, bước nhanh đến, “Ta không tới trễ chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Mục đích là cái gì

Hắn mặc dù hỏi như vậy, nhưng là ánh mắt nhìn chăm chăm vào Đường Tịch, chỉ thiếu chút nữa đem ánh mắt dán ở trên người của Đường Tịch, cũng còn khá là Đường Tịch có nhiều va chạm xã hội, đối với thứ ánh mắt này của hắn đã không có lạ hay không.

Hạ Văn Y cùng Hạ Hoàn Châu về mặt một dạng như thấy người ngoài hành tinh, miệng đồng thanh nói, “Sao người lại tới đây?”

Hạ Hoàn Ninh cũng không có ý thức được mình đến đưa tới cho bọn hắn bao nhiêu khiếp sợ, cau mày hỏi, “Ta tại sao không thể tới?”

“Không phải.” Hạ Hoàn Châu kích động đứng lên, “Bình thường chúng ta gọi người tới, người không phải là cũng không tới sao?”

Hạ Hoàn Ninh cau mày, “Các người lúc nào gọi điện thoại?”

“Chúng ta...” Hạ Hoàn Châu cố gắng nghĩ lại, đã quên mất lúc nào gọi hắn đi ra chơi qua, “Ngược lại ta đánh.”

“Hôm nay đột nhiên liền muốn đến thôi.” Hạ Hoàn Ninh nói xong đi tới trước mặt Đường Tịch, về mặt tinh táo cùng lạnh lùng bao gồm lãnh khốc, mang theo một điểm ngượng ngùng cùng Đường Tịch chào hỏi, “Tiểu tiểu thư người khỏe, lại gặp mặt a.”

Hạ Văn Y dám thề, nàng lần đầu tiên thấy như thế ngốc manh Nhị ca như vậy.

Đường Tịch mất tự nhiên đối với Hạ Hoàn Ninh cười một tiếng, “Xin chào, Hạ tổng giám, người có thể trực tiếp gọi ta Tiểu Nhu.”

Hạ Hoàn Ninh gò má trong nháy mắt đỏ bừng, trực tiếp đỏ đến bên tai rồi, hắn gãi đầu một cái, nhẹ nhàng kêu một tiếng, “Tiểu Nhu người tốt.”

Đường Tịch cười gật đầu.

“Có gian tình a!” Dương Mộ Khôn về mặt bát quái ngồi xổm ở nơi đó nhìn lấy Đường Tịch cùng Hạ Hoàn Ninh, “Lỗ mũi của ta đều ngửi ra có mùi vị gian tình.”

Ninh Diễm cũng thổi một tiếng huyết sáo, mang theo một điểm lưu manh nói, “Ta cũng cảm thấy, sẽ không phải là tiểu tử này liền là nhắm hướng Tiểu Nhu Nhị chứ?”

“Tiểu Nhu Nhị là để cho người gọi sao?” Tiêu Sái giận, gọi như thế thân mật! Tiểu Nhu Nhị là bọn hắn dành riêng cục cưng! Còn có.....”Cái gì gọi là gian tình! Muội muội ta cùng hắn tổng cộng nói không hơn mười câu được không!”

Tiêu Cảnh nghiêm trọng đồng ý lời của Tiêu Sái, “Đúng vậy, đều cho ta ngồi thẳng thật dễ nói chuyện!”

“Hai người các người có thể khôi phục bình thường sao?” Hạ Hoàn Châu thật sự là nhìn không được, “Không chỉ các người có em gái nha, có cần phải cất giữ như bảo bối vậy không. Ta cũng có em gái được có không?” Nói rồi ôm Hạ Văn Y, về mặt đặc ý nhìn lấy Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh, “Hon nữa

muội muội ta là quốc tế đại minh tinh, muội muội của người có thể so sánh sao?”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh lập tức sẵn tay áo đi lên cùng Hạ Hoàn Châu so, tính bảo vệ em gái tương đối mạnh.

Đường Tịch lặng lẽ bùng nổ nước của mình một dạng cách xa hai cái quý ngây thơ, Hạ Hoàn Ninh cũng không muốn cùng những thứ kia làm cho rất người ngồi chung một chỗ, một cách tự nhiên đi theo Đường Tịch, Ninh Diễm thấy hai người đi tới xó xỉnh, bùng chén rượu lên đi theo, “Không ngại ta gia nhập chứ?”

Đường Tịch nhún vai, tỏ vẻ sao cũng được gật đầu, “Dĩ nhiên.”

Ninh Diễm trực tiếp ngồi xuống một bên, “Các người trò chuyện các người, coi ta không tồn tại là tốt.”

Đường Tịch nhướng mày, trong đầu nghĩ, đại ca người đều ngồi ở chỗ này, còn muốn để ta xem như người không tồn tại, cái này dường như có chút không thực tế đi, bất quá nàng và Hạ Hoàn Ninh chuyện cần nói, cũng không phải là chuyện người khác không nghe được, liền nhìn về phía Hạ Hoàn Ninh hỏi, “Hạ tổng, mang tới sao?”

Hạ Hoàn Ninh bị Đường Tịch như thế tiếu cười, khuôn mặt lại vinh quang đỏ, hần gật đầu xuất ra bản thảo hợp đồng, “Đây là bản thảo hợp đồng, người nhìn một chút, nếu như người cảm thấy không thành vấn đề, ta cảm về đề cho luật sư bên kia định ra hợp đồng, thứ bảy chúng ta chính thức ký hợp đồng.”

Đường Tịch gật đầu nhận lấy hợp đồng bắt đầu nghiêm túc nhìn, mặc dù nàng biết Hạ Hoàn Ninh làm việc khẳng định không thành vấn đề, nhưng là đây là nàng sau khi trở thành Tiêu Nhu, thứ nhất phụ trách hợp đồng, cũng là của nàng thứ nhất quảng cáo, nàng vẫn là phải ứng phó cẩn thận.

Ninh Diễm thấy hợp đồng quảng cáo, không nhìn được nhướng mày, hỏi Đường Tịch, “Người muốn quay quảng cáo?”

Đường Tịch cười một tiếng cũng không trả lời, Hạ Hoàn Ninh nói, “Ngày hôm qua trong lúc vô tình tới chỗ Tiêu Nhu quay hình,

Cảm thấy được nàng vô cùng thích hợp với hình tượng sản phẩm mới Huyền Diệp của chúng ta, cho nên ta muốn cùng nàng ký hợp đồng cho một quảng cáo người phát ngôn mới nhất.”

Ninh Diễm kinh ngạc liếc nhìn Đường Tịch một cái, Đường Tịch rất đẹp, chính là nàng người mặc đồng phục thông thường đứng ở nơi đó, đều so với một chút ngôi sao ăn mặc trang phục lộng lẫy càng chói mắt, nhưng rốt cuộc là cái gì để cho Hạ Hoàn Ninh mạo hiểm lớn như vậy, lại muốn để cho một người mới tới quay quảng cáo.

Phải biết giống như OLS như vậy hàng xa xỉ công ty, là có thể mời đại minh tinh, mặc dù trước kia cũng có dùng qua người mới, nhưng là những thứ kia người mới ít nhất có qua một lượng bộ tác phẩm, giống như Đường Tịch loại thân phận này người hần rất ít đi.

Hơn nữa, cái này Đường Tịch trước không phải là một mực ở nông thôn sao? Nàng thật có thể đảm nhiệm một cái quảng cáo như vậy sao?

Lúc này mới một tháng, coi như bị Dương Tĩnh Nhân hun đúc, cũng không có khả năng biến thành một người cao quý đại khí danh viện.

“Người quyết định phải mạo hiểm sao?” Ninh Diễm hỏi Hạ Hoàn Ninh.

Hạ Hoàn Ninh cười một tiếng, “Cảm thấy dùng Tiêu Cẩm Ninh mới thật sự là mạo hiểm, ta tin tưởng Tiêu Nhu có thể làm được.”

“Người biết đó cũng là không thể nào.” Ninh Diễm cũng không sợ Đường Tịch nghe được, trầm giọng nói, “Tiêu Nhu đích thực là đẹp nhưng là ta cũng biết các người Huyền Diệp chủ đề, ưu Nhã Mộng huyền như mộng đỏ tươi mơ, những thứ này cũng không phải là tốt như vậy diễn dịch, coi như người không cần Tiêu Cẩm Ninh mà nói, cũng hần phải tìm một nữ diễn viên đi, mặc dù bọn họ bản thân không có cái đó khí chất, nhưng là cũng có thể diễn ra một cái công chúa đi ra a.”

Mà trong mắt hần Tiêu Nhu không chỉ không có cái loại này khí chất công chúa, hơn nữa còn bị Tiêu Cẩm Ninh khi dễ, thiếu chút nữa biến thành cô bé lọ lem rồi, cô gái như thế, không thích hợp lắm làm quảng cáo công chúa chứ?

Đường Tịch trừ người mình quan tâm ra, cũng không phải cái loại đặc biệt kiện đảm người, cho nên nghe được Ninh Diễm nói như vậy cũng không có cái gì vẻ mặt, tiếp tục cúi đầu xem hợp đồng, nàng cảm thấy đối với người khác nghi ngờ, tốt nhất vẫn là cảm thực lực nói chuyện, trong miệng hần lời muốn nói khí chất cao quý, những thứ này căn bản không cần nàng đi diễn dịch, bởi vì đó là nàng bẩm sinh.

Hạ Hoàn Ninh lại không muốn nghe Ninh Diễm gài pha công chúa của mình, cau mày nói, “vai diễn của người, ta chưa bao giờ xen vào, cũng xin người không nên đối với quảng cáo của ta quơ tay múa chân, ta quảng cáo cần dạng nữ nhân gì ta biết, hơn nữa ta vô cùng rõ ràng nói cho người biết, Tiêu Nhu, chính là chúng ta mời đóng Huyền Diệp series công chúa, nàng chính là người ta muốn tìm làm người phát ngôn. Tiêu Nhu là ta thật vất vả thuyết phục được chụp cái quảng cáo này, hy vọng người đừng làm loạn a.”

Ninh Diễm sao cũng được nhún vai, “Tùy người cao hứng.” Ngược lại hần chẳng qua là đứng ở góc độ một cái đạo diễn chuyên nghiệp cho Hạ Hoàn Ninh đề nghị, nếu người trong cuộc không muốn nghe theo ý kiến của hần, vậy hần hãy chờ xem kết quả được rồi.

Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, Ninh Diễm mặt không cảm xúc không nhìn về phía Đường Tịch, “Người tiếp cái quảng cáo này mục đích là cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 51: Sự tích thiên tài

Editor: Sứ nhi □□

Nghiêm cấm mọi hành động ăn cắp, nếu muốn copy liên hệ My Hà Chu, 5k/1 chương

Đường Tịch nghiêng đầu nhìn Ninh Diễm, nhướn mày hỏi, “Như vậy xin hỏi, anh hỏi tôi vấn đề này có mục đích gì?”

Đường Tịch thật sâu mà nhìn Ninh Diễm, ánh mắt thâm trầm, làm Ninh Diễm bỗng nhiên có một cảm giác nữ nhân này rất mạnh.

Hắn cũng không biết khi nào khí thế trên người nữ nhân này một chút liền thay đổi, làm người khác nhìn không thấu.

Lúc này hắn mới ý thức được, nữ nhân này vừa mới bộ dáng vô hại kia đều là giả vờ.

Đường Tịch khoe miệng ngoéo một cái, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo, “Ninh tiên sinh, anh không phải là tôi, hơn nữa tôi cũng không có chụp quảng cáo của anh. Anh không có quyền lợi hỏi tôi vấn đề này, liên tính trong lòng tôi muốn gây rối chụp quảng cáo này, cùng anh có liên quan gì đâu?”

Ninh diễm cũng ý thức được chính mình

vừa mới nói chuyện ngữ khí có chút hùng hổ dọa người, “Thực xin lỗi, mới vừa rồi là tôi hùng hổ dọa người, cô cũng có quyền lợi không nói cho tôi.”

Đường Tịch khoe miệng một câu, cái loại khí thế này trên người một chút liền thay đổi, cô cười khẽ một tiếng nói “Tôi biết gia tộc của Ninh tiên sinh đây là gia tộc sẽ không dễ dàng tin tưởng người khác, thậm chí sẽ đa nghi, hoài nghi người khác tiếp cận các người có mục đích. Tôi có thể lý giải được, anh không cần xin lỗi. Tôi cũng không sợ nói cho anh, tôi sẽ dĩ nhận chụp quảng cáo này, chính là bởi vì tôi muốn cướp quảng cáo của Tiêu Cẩm Ninh.”

Ninh Diễm rõ ràng không nghĩ tới cô cứ nhiên nói trắng ra như vậy, này ngược lại làm cho hắn có chút băn khoăn, hắn nhướn nhướn mày, “Trả thù?”

“Không.” Đường Tịch lắc đầu, trong mắt cô bình tĩnh không gợn sóng, biểu tình cũng không có biến, chỉ là nhàn nhạt mà cười nói, “Tôi chỉ là muốn lấy lại những thứ vốn thuộc về tôi mà thôi.”

Ninh diễm vốn là một người đạo diễn, hắn nhạy bén quan sát được rất nhiều người, hắn thực nhanh liền từ bên trong biểu tình của Đường Tịch nghe được âm thanh khác

, hắn nguyên bản không phải cái loại người bát quái, lúc này lại nhin không được hỏi nhiều một tiếng, “Cô ở Tiêu gia có phải hay không trải qua sự tình gì?”

“Tôi tới nói cho cậu, em ấy đã trải qua cái gì!” Tiêu Sái đã đi tới, sắc mặt cũng không phải rất đẹp.

Bọn họ không nghĩ tới trong chốc lát chính mình không chú ý một chút, Tiểu Nhu đã bị cái tên hồ ly Ninh Diễm này theo dõi, lại còn có hỏi Tiểu Nhu cái loại sự tình thương tâm này.

Đường Tịch rõ ràng cảm giác được Tiêu Sái đang bệnh vực chính mình, trong lòng ảm áp nhưng là cô cũng không sẽ bởi vì những sự tình trước kia mà thương tâm, cô duỗi tay lôi kéo Tiêu Sái, cười nói, “Anh, không có việc gì.”

Tiêu Sái mặt lạnh xuống dưới, “Tuy rằng trên mặt em nói không có việc gì, nhưng ánh mắt của em đã bán đứng em. Em rõ ràng đang rất khổ sở.”

“Ban đầu khổ sở về sau sẽ càng kiên cường a.” Đường Tịch trên mặt treo tươi cười.

Ninh diễm nhún vai, “tôi cũng chỉ là tùy tiện hỏi, nếu có bất tiện, kia có thể không cần phải nói.”

“Không có gì không thể nói.” Tiêu Cảnh bỗng nhiên lớn tiếng nói, “Tiểu Nhu không phải là người cái gì cũng giấu giếm, không có gì không thể nói, các người đều có thể biết chuyện của em ấy. Nhưng là tôi sẽ tới nói cho các người biết!”

Tiêu Cảnh từ đầu tới đuôi, vô cùng tỉnh táo đem chuyện xưa của Tiểu Nhu nói một lần, bao gồm chuyện cô bị đuổi đi còn bị Tiêu Cẩm Ninh dẫm động mạch chủ thiếu chút nữa thì chết, còn có ở bên trong bệnh viện nằm viện một tháng không có người đi thăm cô.

Lúc sau Hạ Văn Y nghe xong lập tức tức giận bất bình đứng lên, “Thảo! Cái bà lâm Như kia đôi mắt bị mù đi! Con gái ruột không cần, cứ nhiên bắt lấy một con gà rừng làm phượng hoàng!”

Đường Tịch mỉm cười, “Hạ tiểu thư không cần kích động như vậy, kỳ thật hiện tại là tôi cảm kích bọn họ lúc ấy không nghĩ nhận tôi. Như vậy ít nhất tôi hiện tại có được một gia đình yêu thương tôi. Tôi thực thích gia đình hiện tại của tôi. Tôi cũng thực yêu bọn họ.”

Nói nơi này Đường Tịch cảm giác được Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái nắm tay chính mình, cô cười cười nắm lại hai tay của anh trai, bình tĩnh, kiên định mà nói, “Nếu lúc ấy bọn họ miễn cưỡng đem tôi nhận trở về, nói không chừng tôi không có nhân nhả như hiện tại, Tiêu gia đại khái cũng gà bay chó sủa.”

“Tôi trước kia liền cảm thấy Tiêu Cẩm Ninh nàu không biết xấu hổ, không nghĩ tới cư nhiên lại không biết xấu hổ như vậy!” Hạ văn y oán hận nói, “Sớm biết như vậy hôm nay tôi phải châm chọc cô ta thêm vài câu, như vậy lòng của tôi còn thoải mái một chút.”

“Tôi sẽ tự mình đòi lại.” Đường Tịch nhìn Hạ Văn Y ghét cái ác như kẻ thù, khẽ cười nói, “Đây cũng là lý do tôi đáp ứng hạ tổng chụp quảng cáo nước hoa kia. Tiêu Cẩm Ninh cướp đi tất cả của tôi, tôi sẽ cướp về, một chút một chút một đem toàn bộ cướp về, đương nhiên, cô ta cướp đi cha mẹ, tôi sẽ không muốn, cũng khinh thường muốn.”

Cha mẹ thân tình là đoạt không đi, có thể bị cướp đi cũng chứng minh thân tình kia cũng không phải thiệt tình, nếu không phải thiệt tình, cô lấy lại có sử dụng gì đâu?

Cho nên cô sẽ làm Lâm Như cùng Tiêu Hoàng Nghị hối hận, hối hận đã từng đối đãi với Tiêu Nhu như vậy, hối hận bởi vì bọn họ nhẫn tâm hại chết Tiêu Nhu nhất gan thiện lương, đòi lấy Đường Tịch cô.

“Đối, Tiêu Nhu nhi nhà tôi có chúng tôi là đủ rồi.” Tiêu Sái về mặt thỏa mãn nhìn Đường Tịch, ánh mắt sùng nịch, “Về sau có các anh che chở em, em muốn làm cái gì liền làm cái đấy!”

Ninh điểm rốt cuộc biết vì cái gì mà Đường Tịch nói những lời không kiêng nể gì như vậy, thì ra chính là có hai anh trai này chống lưng cho a.

Có anh trai như vậy, em gái hẳn là cũng sẽ không chịu khi dễ đi.

“Càng xem càng giống các người là người của Tiêu gia nhì phòng.” Hạ văn y cười tủm tỉm nhìn Đường Tịch, “Tiêu Sái chính là bừa bãi như vậy! Thật hâm mộ a???”

Đường Tịch hơi hơi mỉm cười, khoe miệng mang theo độ cung nhọt nhọt, “Đúng vậy, người Tiêu gia nhì phòng chúng tôi, liền bừa bãi như vậy.”

“Cho nên hiện tại cô đang học cao một?” Lúc sau Hạ Hoàn Châu hảo mới ghen ra một câu như vậy, “Những gì cô vừa mới nói cũng không phải là gạt chúng tôi?”

Đường Tịch gật đầu, “Đúng, lấy bằng cấp mà nói so với các người, tôi quả thực chính là một người thất học.”

Hạ Hoàn Châu khoe mắt run rẩy rất nhiều lần, hỏi, “Em là như thế nào làm được nhiều năm như vậy vẫn luôn ở đầu tháng ba đọc sách? Giáo viên không cho em tốt nghiệp sao?”

“Cái này tôi cũng rất muốn biết.” Đường Tịch nghĩ thầm, 008 làm ra BUG, mi muốn bà đây giải thích như thế nào?

Bất quá còn tốt là 008 làm việc còn tính đáng tin cậy, bọn họ liền tính đi tra, cũng có thể tra được nhiều năm như vậy cô ở Hành Sơn chỉ có bằng cấp sơ trung. Chỉ cần không chạy tới hỏi giáo viên, thì cô đại khái sẽ không gặp được vấn đề gì. Đương nhiên bọn họ là người bận rộn cũng không có khả năng nhàm chán như vật chạy đến thành phố W, hỏi giáo viên của cô vì sao cô lưu ban nhiều năm như vậy a.

Hạ hoàn châu giờ ngón tay cái lên, “Em quá lợi hại.”

“Em gái tôi có ba điểm kỳ lạ, đại khái là chưa định hình người, ví như em ấy hiện tại tuy rằng vừa mới đi học cao trung, em ấy lại cùng tôi cá cược nói em ấy muốn một năm lấy được bằng tốt nghiệp cao trung, còn muốn đạt loại A.” Thời điểm tiêu Sái nói lời này sắc mặt thực rồi rầm, ngữ khí thực tự hào.

Mọi người giờ ngón tay cái lên, “Có chí khí a!”

Đường Tịch nhún vai, nhận lấy tán thưởng của đại gia, không khiêm tốn chút nào nói, “Kỳ thật em là một thiên tài, đương nhiên đây là lúc em xuất viện mới phát hiện.”

Tiêu Cảnh thấy mọi người về mặt nghi hoặc, hẳn nói, “Tôi đã chứng kiến qua sự tích thiên tài của em ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Trong lòng hẳn mang ý xấu

Nghiêm cấm mọi hành động ăn cắp, liên hệ My Hà Chu nếu muốn copy, 5k/1c

Mọi người tò mò, “Cái gì sự tích thiên tài?”

Tiêu Cảnh ha hả cười hai tiếng, hỏi bọn hắn, “Các người gặp qua ăn một món ăn nước Pháp liền sẽ nói được ngôn ngữ nước Pháp sao?”

Nói xong dào dạt đắc ý chỉ vào Đường Tịch, “Em ấy ăn một hồi món ăn nước Pháp, đem tiếng Pháp nói lưu loát..”

Đường Tịch cười nhưng không nói, nhìn Tiêu Cảnh.

Mọi người kinh ngạc nhìn về phía Đường Tịch, Đường Tịch nhún vai, Tiêu Sái nói tiếp, “Tiêu Cảnh nói đều không tính cái gì, các người gặp qua người uống xong một ly rượu vang đỏ, đi hóng gió, liền biến thành một người càng xinh đẹp hơn sao?” Nói xong chỉ vào Đường Tịch, “Em ấy, chính là người như vậy!”

“Hai người các cậu khoác lác đi.” Dương mộ Khôn hiển nhiên không tin lời hai người, về mặt cậu cứ khoác lác tiếp đi, “Các cậu có thể hay không đáng tin cậy một chút?”

Tiêu Cảnh liền biết bọn họ sẽ không tin tưởng, hừ một tiếng, “Tôi nói cho các cậu, đừng trách tôi đã không có nhắc nhở cho các cậu, lần sau nhìn thấy em gái tôi không có nhận ra, đừng nói em tôi chính dung, tốc độ biến sắc của em ấy có thể so với Xuyên kịch.

Trên trán Đường Tịch xoẹt qua mấy cái hắc tuyến, cô như thế nào cảm giác hai anh của cô căn bản không phải giúp cô nói chuyện, mà là ở bên cạnh cô đi?

Hạ Hoàn Châu rất có hứng thú nhìn Đường Tịch, nhướn mày hỏi, “Bọn họ nói đều là thật chăng? Em thật sự thần kỳ như vậy?”

Đường Tịch: “..... Tôi đại khái chính là tiên nữ trong truyền thuyết đi.”

Mọi người: “..... Phụt!”

“Bất quá xem bộ dáng này của em cùng bộ dáng một tháng trước phóng viên chụp đích xác có một chút không giống nhau.”

Hạ Văn Y không biết khi nào tìm được hình ảnh một tháng trước Tiêu Hoàng Lịch mang theo Đường Tịch ra mắt phóng viên, vô cùng nghiêm túc nói, “Tuy rằng ngũ quan nhìn qua vẫn là giống nhau, nhưng là em hiện tại rõ ràng nhìn càng xinh đẹp???”

Hạ Văn Y nói cảm giác ngũ quan của Đường Tịch còn không ngừng biến hóa giống nhau, đôi mắt của cô có chút hoa, “Vì cái gì mặt của em đang biến đổi a?”

“A?” Đường Tịch khiếp sợ che lại mặt chính mình, trong lòng ở hò hét: 008, mi đang làm cái gì! Đem biến đổi mặt của tôi trước mặt nhiều người như vậy, mi là muốn đem tôi bức chết a!

“Văn Y, đôi mắt của em bị hoa đi?” Tiêu Cảnh thấy em gái của mình bị dọa, chạy nhanh lôi kéo tay của Đường Tịch, nghiêm túc nhìn thoáng qua, “Chỗ nào động a, đừng dọa chúng tôi được không?”

Hạ Văn Y cũng ý thức được chính mình giống như nói sai, đối Đường Tịch cười cười xin lỗi, “Thực xin lỗi a, là tôi quá mệt mỏi nên sinh ra ảo giác.”

Đường Tịch đối với Hạ Văn Y cười, “Không có việc gì.”

【 hệ thống: Tiểu công chúa mỹ lệ, người kêu gọi người hầu trung thực của người có chuyện gì sao? 】

Đường Tịch:..... Mi lại ở đó phát điên cái gì a!

【 hệ thống: OH, tiểu công chúa mỹ lệ của tôi, tôi cũng không có nổi điên, xin hỏi ngài gọi người hầu trung thành nhất của ngài có chuyện gì sao? 】

Đường Tịch: Vừa mới có người nói mặt của tôi ở không ngừng biến hóa, đây là có chuyện gì?

【 hệ thống: tiểu công chúa mỹ lệ của tôi, cô phải tin tưởng, cái này chỉ là ảo giác của bọn họ. 】

Đường Tịch: Tôi cũng không thể tin tưởng mi.

【 hệ thống: (biểu tình tức giận) tôi cho rằng tôi cũng đủ để có sự tin nhiệm của cô a. 】

Đường Tịch: Đứng đắn một chút không được sao! Giá trị nhan giá của tôi có phải hay không lại tăng lên?

【 hệ thống: Tiểu công chúa mỹ lệ của tôi, xin hỏi cô muốn xem một chút tổng hợp giá trị kinh nghiệm của cô sao? 】

Đường Tịch điểm xác nhận.

【 trước mắt tổng hợp giá trị kinh nghiệm vì:

Giá trị kinh nghiệm: 88/800

Giá trị vũ lực: 2/100

Giá trị thể lực: 15/100

Giá trị nhan sắc: 25/100

Giá trị đáng người: 11/100

Giá trị mị lực: 25/100

Giá trị báo thù: 5/100

Giá trị tài lực: 10/100

Giá trị vả mặt: 20/100】

Đường Tịch khiếp sợ nhìn số liệu xuất hiện ở trước mắt chính mình. 008? Đây là có chuyện gì? Mì cũng không có cho tôi cái nhiệm vụ gì a? Vì cái gì giá trị kinh nghiệm của tôi tăng trưởng, hơn nữa cư nhiên giá trị báo thù cũng tăng lên! Đây là có chuyện gì?

【 hệ thống: Tiểu công chúa mỹ lệ của tôi, bởi vì cô hoàn thành nhiệm vụ che dấu ‘ ăn miếng trả miếng ’ cho nên gia tăng giá trị kinh nghiệm. Bởi vì cô hoàn thành nhiệm vụ che dấu ‘ ám đoạt ’ cho nên gia tăng giá trị báo thù lên năm điểm. 】

Đường Tịch chớp chớp mắt, ý tứ chính là cô đoạt đại ngôn của Tiêu Cẩm Ninh kỳ thật là một cái nhiệm vụ che dấu.

Bởi vì hôm nay Hạ Hoàn Ninh gọi điện thoại giải ước cùng Tiêu Cẩm Ninh, mà buổi tối hôm nay cô vừa lúc cùng Hạ Hoàn Ninh nói chuyện hiệp ước, cho nên liền đánh bậy đánh bạ hoàn thành nhiệm vụ. Mà hôm nay giáo viên kia bởi vì làm khó cô, muốn đuổi học cô, mà cuối cùng bị cô đem đuổi ra trường học, cho nên liền hoàn thành nhiệm vụ che dấu ăn miếng trả miếng?

Đường Tịch nháy mắt cảm thấy hệ thống gì đó, quá trâu bò, cư nhiên còn có nhiệm vụ che dấu!

【 hệ thống: Tiểu công chúa mỹ lệ của tôi, nhắc nhở ôn tập: Nhiệm vụ che dấu không chừng sẽ mở ra, lúc đó sẽ mở ra con đường ngược tra đi! 】

Đường Tịch cảm giác viên mãn, ở chỗ nào đi tìm hệ thống tri kỷ như vậy? Ở chỗ nào đi tìm?

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái xem Đường Tịch sững sờ ở nơi đó, chạy nhanh đến lôi kéo Đường Tịch ngồi xuống, một người đưa nước, một người cầm một khối giấy quạt cho Đường Tịch, “Sẽ không bị cảm nắng đi?”

Tiêu Sái thực tán đồng cách nói của Tiêu Cảnh, “Hôm nay thời tiết đích xác có chút nóng.”

Đường Tịch bỗng nhiên nghe được hai anh trai thảo luận, mặt đầy bất đắc dĩ, “Anh hai, anh ba, em không phải là giấy……. Em vừa mới chỉ là tự hỏi một cái vấn đề vô cùng nghiêm trọng!”

Hai người tập trung tinh thần nhìn cô, “Tự hỏi vấn đề gì?”

Mọi người nhìn hai người đang ân cần hỏi thăm em gái thì không nói lên lời, này thật là có em gái có nhiều chuyện a!

Hạ Văn Y nhìn không được hỏi, “Tiêu Nhị ca, tiêu Tam ca, hai người các anh dính em gái hai người như vậy, chẳng lẽ không sợ về sau bạn gái sẽ ghen sao?”

Tiêu Sái hỏi, “Bạn gái là cái gì?”

Tiêu Cảnh nhíu mày, “Bạn gái?? Cái loại sinh vật này cùng anh có quan hệ gì?”

Đường Tịch đứng lên chạy đến bên người Hạ Văn Y ngồi xuống, cảnh giác nhìn hai anh trai mình, “Hai người các anh có anh em luyến thì cách xa em một chút!

”

“Ha ha ha…….” Mọi người vô cùng không khách khí cười ra tiếng.

Anh em Tiêu Sái Tiêu Cảnh vô cùng bi thương nhìn Đường Tịch, “Tiểu Nhu nhi, em cứ như vậy đối với anh trai của em sao?”

Đường Tịch thề lưỡi, lời lẽ chính đáng nói, “Em cảm giác nếu không như vậy, về sau hai anh tìm không thấy vợ, nhất định sẽ không cho em tìm bạn trai!”

“Cho nên hiện tại em cứ như vậy phải tìm cho anh một người em rể rồi mới trở lại?” Tiêu Cảnh hí mắt vô cùng nguy hiểm nhìn Đường Tịch, “Em muốn

yêu sớm?”

Ninh điểm nói, “Em ấy hiện tại đã là hai mươi ba tuổi, liền tính cho em ấy mang một người bạn trai trở về cũng chẳng có gì lạ!”

Tiêu Cảnh giận dữ, “Ninh điểm, tôi nói cho cậu biết. Cậu tốt nhất đem Ninh tiểu tứ nhà cậu quản giáo tốt một chút! Hắn chân chân chính chính là vị thành niên, đừng nhìn đến tiểu nữ sinh xinh đẹp thì đi không nổi, em gái của tôi lại lớn một chút đều có thể là dì của hắn!”

Trên trán Đường Tịch hiện lên mấy đường hắc tuyến, “Anh ba, anh cứ như vậy bôi đen em gái của anh sao?”

Tiêu Cảnh: “Ngạch. anh sai rồi.”

Ninh điểm như ong mảy, “Bọn họ nhận thức?”

“Đâu chỉ nhận thức!” Tiêu Cảnh phẫn nộ nói, “Không chỉ có nhận thức, hắn còn đối với em gái của tôi lòng mang ý xấu!”

Ninh điểm mảy nham một cái, “Cậu không có nằm mơ đi?” Em trai hắn sẽ theo đuổi con gái? Sao có thể!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Hạ Văn Y thích

Editor: sửu nhi □□

Đường Tịch không nói lên lời nhìn anh ba của mình, “Anh ba, anh có thể hay không đáng tin cậy một chút, cái tên Ninh Kha hôm nay chỉ là hỏi em một vấn đề mà thôi, em cũng chỉ là giúp hắn giải một cái đề. Hắn cảm thấy em cùng hắn thông minh giống nhau, cho nên cùng nhau từ lớp học đi ra trường học mà thôi.”

Đường Tịch nói chưa dứt lời, thì Ninh Điểm trực tiếp nhảy dựng lên, “Em giảng đề cho Ninh Kha?”

“Không thể sao?” Đường Tịch có chút không thể hiểu được nhìn vài người bọn họ.

Cô chỉ giảng một đề toán, không có gì là không thể đi?

Hạ Văn Y kinh ngạc liếc mắt nhìn Đường Tịch một cái, lại nhìn về phía Ninh Điểm, “Tiểu Ninh Kha nhờ em giúp hắn giảng đề sao?”

Đôi tay Ninh Điểm nắm lại, lắc đầu, “Hắn chê anh trình độ văn hóa không cao, không đủ tư cách giảng đề cho hắn, còn không bằng hắn tự mình nghiên cứu.”

Hạ Hoàn Châu thổi một tiếng sáo, nhìn về mặt cảnh giác Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh, “Anh em hai người tốt nhất làm cận vệ cho Tiểu Nhu được rồi đấy, bằng không một ngày nào đó em gái xinh đẹp của các cậu, bị tên tiểu tử Ninh Kha nhanh chân cướp đi mất a.”

Đường Tịch nhìn thoáng qua Hạ Hoàn Châu, cuống quýt nhấc tay thề, “Anh hai, anh ba, em tuyệt đối sẽ không ở cao trung yêu đương. Không đúng, thời điểm em đọc sách liền sẽ không yêu đương. Hơn nữa em thề, em tuyệt đối không có sở thích yêu thích bạn học a! Tuyệt đối sẽ không thích Ninh Kha!”

Cô lúc này mới tới nơi này mấy tháng, nhưng không nghĩ gần nhất liền lây dính các loại đào hoa gì đó.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh rõ ràng không tin cô, Ninh Điểm nói, “Em trai anh có chỗ nào kém, em cứ nhiên chương mất?”

“Hắn chỗ nào đều không kém, là em không xứng với hắn?” Đường Tịch nghĩ thầm Ninh Điểm đại ca, anh cũng đừng tới gây phiền phức nữa, em hiện tại đã nguy cơ từ phía cô được không?

Hạ Hoàn Ninh nhìn thấy bộ dáng vẻ mặt tan vỡ của Đường Tịch, chạy nhanh đến mở miệng vàng của chính mình, “Tôi cảm thấy Tiểu Nhu nhất định là người nói lời giữ lời, các cậu cũng không cần lo lắng.”

Nói xong lại nói một câu, “Hơn nữa, em giống như so ngày hôm qua càng xinh đẹp hơn.”

Đường Tịch tâm rất mệt, nói không chừng liền cô vừa mới ở góc thời điểm kia lại tăng lên 5% rồi!

Hạ Hoàn Châu lúc này cũng phát hiện Đường Tịch giống như càng xinh đẹp, hắn kinh hỉ nhìn Đường Tịch, “Hình như là so với thời điểm em ấy vừa mới tiến vào càng xinh đẹp, khuôn mặt này của em làm cho người ta kinh hỉ a?”

Đường Tịch giả cười hai tiếng, “Em đều nói em là tiểu tiên nữ sao, khuôn mặt không định hình, khẳng định sẽ không ngừng tăng lên, cho nên đừng quá

kinh ngạc.”

“Thật là tiên nữ?” Ninh Diễm nhưng mảy, “Không phải yêu nữ gì đó chứ?”

Đường Tịch trợn trắng mắt, “Em vô cùng khẳng định em chính là một tiểu tiên nữ, nếu là yêu nữ, đều không mang tới tai họa anh!”

Ninh Diễm nhún vai, “Cảm ơn em đã buông tha cho anh.”

Đường Tịch chớp mắt, Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái lôi kéo Đường Tịch bắt đầu nghiền cứu mặt của Đường Tịch, anh em hai người liếc nhau, gật đầu, “Lại thay đổi!”

Hạ Văn Y cũng tò mò chạy tới, như có chút suy nghĩ nhìn mặt Đường Tịch, nhìn không được hỏi, “Tiêu Nhu a, em sẽ không thật là tiên nữ chuyển thế đi.”

Đường Tịch chớp chớp mắt, “Em cũng không biết, em không có ký ức kiếp trước, nếu có, em nhất định chính là tiểu công chúa!”

Mọi người cất một tiếng, Tiêu Cảnh nói, “Kỳ thật em gái tôi trước kia rất đẹp, chỉ là khi đó dinh dưỡng không đủ, cho nên khả năng nhìn qua không tốt lắm. Hiện tại thành phần dinh dưỡng bổ sung trở về, người cũng bắt đầu chậm rãi nảy nở, cho nên càng ngày càng xinh đẹp cũng không phải là chuyện gì hiếm lạ.” Nói xong hần tự kỳ bỏ thêm một câu, “Người Tiêu gia nhị phòng chúng tôi, vốn dĩ liền lớn lên đẹp.”

Mọi người hết nói nôi, nghĩ thầm Tiêu Nhu này là con gái Tiêu gia đại phòng đi!

Kỳ thật người của Tiêu gia đều xinh đẹp, hai người Tiêu Hoảng Nghị cùng Lâm Như tuy rằng chẳng ra gì, nhưng là lớn lên đích xác cũng thực xuất chúng. Ngay cả Tiêu Hoảng Nghị hiện giờ tuổi ở nơi đó, cũng như cũ bảo dưỡng rất khá, là rất nhiều người đều thích ông chú như vậy.

Tiêu Diễn càng không cần phải nói, di truyền ưu điểm của hai người Tiêu Hoảng Nghị cùng Lâm Như, vóc cao, người lớn lên đẹp, cũng rất có năng lực.

Tiêu Cẩm Ninh thì loại trừ không đề cập tới.

Chỉ là Tiêu Cảnh muốn nói như vậy, bọn họ cũng không cần phải đi đá kích Tiêu Cảnh.

Đường Tịch thực vui vẻ cùng những người này cùng nhau tụ hội, trước kia bởi vì thân phận của cô cũng không có mấy người có thể thổ lộ tình cảm bạn bè. Rất nhiều người tới gần cô đều là có mục đích, chỉ có một bạn khuê mật tri tâm. Không biết Hân Đình biết cô đã chết có phải hay không rất thương tâm

Nghĩ đến chuyện quá khứ, hứng thú của Đường Tịch cũng không có cao.

Thời điểm mọi người tan đi, Hạ Văn Y đi tới ôm ôm Đường Tịch, nhẹ giọng nói, “Tiêu Nhu, chúng ta tình cờ gặp gỡ làm chị đồng tình, cách làm của em làm chị tán thưởng, hy vọng chúng ta có thể trở thành bạn bè.”

Đường Tịch bắt đầu có chút cứng đờ, sau đó chậm rãi thả lỏng. Cô duỗi tay vỗ vỗ phía sau lưng Hạ Văn Y, thấp giọng nói, “Chị Văn y, cảm ơn chị.”

Hạ văn y cười, “Nha đầu ngọc, cảm ơn cái gì, cố lên đem những gì em mất đi cướp về, chị ủng hộ em. Mặc kệ dùng phương pháp gì, chị đều là đứng về phía em.”

Đường Tịch buông Hạ Văn Y, hơi hơi nhún vai, “Em cũng không muốn tài sản của Tiêu gia, cũng không nghĩ muốn Lưu gia tán thành, chỉ nghĩ làm người xấu phải chịu trừng phạt.”

Cô không thể làm Tiêu Nhu cứ như vậy chết đi, mặc kệ người giết Tiêu Nhu còn sống sung sướng như vậy.

Hạ văn y gật đầu, vỗ vỗ bả vai Đường Tịch, “Chị biết các anh trai của em vì cái gì mà bảo vệ em, có cái gì khó khăn thì liên hệ với chị.”

Hạ Văn Y không có lái xe, trực tiếp đi cùng Hạ Hoàn Châu. Hạ Hoàn Ninh cũng là đánh xe lại đây, đồng dạng ngồi xe của Hạ Hoàn Châu. Ninh Diễm cũng muốn về nhà, trước kia hần chụp diễn đều rất bận, nhưng là duy nhất bộ diễn này, hần cơ hồ đều giao cho phó đạo diễn, quả thực chính là một cái đạo diễn nhàn hạ, cái gì cũng đều mặc kệ, buổi tối cũng không cần đến xem diễn. Buổi chiều mỗi ngày đúng 6 giờ từ thành điện ảnh ra về, về nhà ngủ ngon.

Hạ Văn Y ngồi trên xe của Hạ Hoàn Châu, từ bên trong kính chiếu hậu xem Đường Tịch cùng đám người Tiêu Cảnh bọn họ lên xe, cười cười nói, “Lần đầu tiên em cùng một cô gái vừa gặp một lần, liền rất thích cô ấy.”

Hạ Hoàn Châu khởi động động xe, liếc mắt nhìn Hạ Văn Y một cái, nhưng mảy, “Bởi vì Tiêu Dao?”

Hạ Văn Y cười, lắc đầu, “Đương nhiên không phải. Dựa vào sự nhạy bén của diễn viên, em có thể khẳng định Tiêu Nhu này là một cô gái có chuyện xưa. Hơn nữa trên người em ấy có loại bèn gan vững chí làm em cảm giác em ấy nhất định không đơn giản.”

“Em không giống như là người sẽ thích một cô gái không đơn giản.” Hạ hoàn châu ăn ngay nói thật

Hạ văn y cười, “Em nói không đơn giản, là chuyện xưa của em ấy không đơn giản, mà không phải là tâm tư của em ấy không đơn giản. Kỳ thật tâm tư

của em ấy rất đơn giản, đó chính là ăn miếng trả miếng, ai cũng dừng khi để em ấy.”

Nói cô nghiêng đầu liếc nhìn hạ hoàn châu một cái, “Anh chẳng lẽ anh không có phát hiện sao? Tâm tư của em ấy kỳ thật rất đơn giản, chính là mặc kệ dùng phương pháp gì, em ấy đều phải bảo vệ tốt chính mình.”

Hạ hoàn ninh bỗng nhiên nói, “Hắn là bảo vệ tốt người đề ý đến mình.”

Hạ văn y gật đầu, “Đúng, em ấy sẽ lợi dụng tất cả tài nguyên bên người mình. Thậm chí lợi dụng cả đám Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái, nhưng là em ấy lại lộ ra một chút chính là không cho bọn họ bị tổn thương.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Nợ máu phải trả bằng máu

Editor: sừu nhi □□

Tiêu Nhu tuy rằng sẽ lợi dụng đám người Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh để đạt được mục đích của chính mình, thậm chí sẽ lợi dụng thế lực của Tiêu gia nhị phòng tới bức bách Tiêu gia đại phòng.

Nhưng là cô ấy cũng tuyệt đối sẽ không làm thương tổn Tiêu gia nhị phòng, đây là trực giác của cô.

Hạ Hoàn Châu nhìn đến hai người anh một câu em một câu che chở cho Tiêu Nhu, cười lắc lắc đầu, “Không hiểu được các em ngày đó làm nghệ thuật, nghĩ như thế nào.”

Hạ Hoàn An cùng Hạ Văn Y liếc nhìn nhau ở bên trong kính chiếu hậu một cái, nhún vai.

Bên này Đường Tịch vừa lên xe liền bắt đầu ngủ gà ngủ gật, Tiêu Sái xem vẻ mặt buồn ngủ của cô, nhìn không được hỏi, “Tinh thần của em vừa mới không phải khá tốt sao, như thế nào mới vừa lên xe liền ngủ gà ngủ gật?”

Đường Tịch lắc đầu, “Em đã sớm mệt nhọc, chỉ là vẫn luôn ở mạnh mẽ chống đỡ. Em hiện tại vô cùng mệt mỏi, vô cùng muốn ngủ.”

Đường Tịch phát hiện một vấn đề, đó chính là mỗi lần giá trị kinh nghiệm của cô tăng lên, cô liền sẽ lâm vào một đoạn thời gian buồn ngủ, cả người đều sẽ đặc biệt mệt mỏi.

Lần trước cô vừa mới uống xong rượu cảm thấy có thể là rượu vang đỏ quá phá, chính là hôm nay cô căn bản không có uống rượu, lại vẫn buồn ngủ, xem ra ngày mai muốn hỏi 008 một chút chuyện này là như thế nào.

Cứ miên man nghĩ như vậy, Đường Tịch liền đã ngủ, thời điểm lần nữa tỉnh lại đã là buổi sáng ngày hôm sau.

Buổi sáng hôm nay, cô rời giường thay đổi quần áo, rửa mặt lúc sau xuống lầu tất cả mọi người đều đã rời giường, mấy người anh trai của cô đang ở trong hoa viên rèn luyện thân thể. Đường Tịch vui sướng chạy ra, liền nhìn thấy Tiêu Dao cũng ở đây, Đường Tịch ánh mắt sáng lên tiến đến trước mặt Tiêu Dao, “anh cả, hôm nay anh không vội a?”

Tiêu Dao nhìn khuôn mặt đột nhiên xuất hiện ở trước mắt chính mình, đầu tiên là sững sờ, tiếp theo gật gật đầu, duỗi tay xoa xoa đầu Đường Tịch, thấp giọng nói, “Buổi chiều anh muốn đi để đi một chuyến, qua mấy ngày mới trở về.”

Đường Tịch bĩu môi, Tiêu Dao theo bản năng liền hỏi, “Làm sao vậy?”

Đường Tịch nói, “Em còn muốn anh dạy em võ phòng thân. Anh hai cùng anh ba không phải đều nói giá trị vũ lực của anh rất cao sao. Em muốn anh dạy em”.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái vốn dĩ nhìn đến em gái của chính mình sáng sớm ra tới không chào hỏi bọn họ, lập tức chạy đến trước mặt Tiêu Dao đi nịnh nọt liền đặc biệt khó chịu.

Hẹn tại cư nhiên còn nói muốn anh cả dạy cô võ phòng thân, lập tức bắt đầu kháng nghị, “Tiêu Nhu nhi, giá trị vũ lực của bọn anh cũng rất cao, em là một cô gái sẽ học một chút võ phòng thân là được, học nhiều quá chiêu như vậy làm gì?”

Đường Tịch nhướng mày, ánh mắt Tiêu Dao liền quét qua, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh chạy nhanh cầm miệng, bọn họ nhún nhún vai, “Bọn em cái gì cũng chưa nói.”

Tiêu Dao lúc này mới từ bỏ, cười đối Đường Tịch nói, “Thân thể hiện tại của em còn không phải rất tốt, buổi sáng lên chạy bộ, sau đó luyện tập mấy động tác thể dục một chút, chờ thân thể của em lại tốt lên, anh sẽ dạy cho em”

Đường Tịch ánh mắt sáng lên, “Thật sự à?”

Tiêu Dao gật đầu, “Cho nên anh đi để đô mấy ngày, em phải ở nhà rèn luyện thân thể thật tốt, chờ anh trở lại, nếu thể lực của em đạt tiêu chuẩn, anh sẽ dạy em một ít chiêu thức.”

Lúc này tiêu hoàng lịch chạy chậm tới, hỏi mấy anh em, “các con đùa giỡn gì vậy?”

“Cha, con trai lớn của cha muốn đem con gái nhỏ của cha huấn luyện thành con gái mạnh mẽ a!” Tiêu Cảnh lập tức cáo trạng, “Hắn muốn đem em gái phần nộn mềm mại như vậy dưỡng thành một cô gái có giá trị vũ lực cao, đây là không phải quá tàn nhẫn đi?”

Tiêu hoàng lịch ánh mắt sáng lên, nhìn về phía Đường Tịch, “Tiêu Nhu muốn học võ?”

Đường Tịch cười hắc hắc, nhảy qua ôm cánh tay của Tiêu Hoàng Lịch, “Ba ba, con muốn học võ phòng thân, ba cảm thấy không thành vấn đề đi?”

“Hoàn toàn không thành vấn đề a!” Đôi mắt của Tiêu Hoàng Lịch càng thêm đen bóng, “Như vậy ai dám mơ ước sắc đẹp con gái của ba, ba một quyền liền đem người đó đi đến Tây Ban Nha đi. Ba mỗi ngày đi làm liền không cần buồn rầu con gái của ba có người nhớ thương.”

Đường Tịch: “?????” Lão cha, ý nghĩ của cha thật sự tốt a!

Kỳ thật Tiêu Hoàng Lịch càng muốn nhìn đến chính là về sau anh trai của hắn hối hận muốn tới tìm Tiêu Nhu, sau đó bị chính con gái mình đánh một quyền bò lăn bò lóc.

Hiện tại ngẫm lại liền cảm thấy đặc biệt hưng phấn a!

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh nghe lão cha của chính mình nói như vậy. Bỗng nhiên cảm thấy lão cha của bọn họ nói quả thực có đạo lý. Khuôn mặt của em gái bọn họ cuối cùng còn không biết biến như thế nào đâu. Hiện tại đều đã nhiều người nhớ thương như vậy, nếu là về sau càng xinh đẹp, thì có rất nhiều người có lòng xấu xa.

Mà anh cả có thân thủ biến thái tới huấn luyện cho em ấy thì thích hợp nhất, về sau nếu ai dám nhớ thương em gái của bọn họ, thì phải vượt qua giá trị vũ lực của em gái đi!

Ngao, chỉ cần ngẫm lại liền mặc danh cảm thấy hưng phấn a!

Đường Tịch căn bản không biết hai người suy nghĩ cái gì. Ở trong lòng nắm lấy cái giá trị vũ lực bên trong hệ thống rốt cuộc có thể chậm rãi tăng lên.

Hôm nay cô dùng thời gian đánh răng nửa mặt hỏi 008 một chút vì cái gì mỗi lần giá trị kinh nghiệm tăng lên; lúc sau cô liền cảm thấy mệt mỏi, cuối cùng nguyên nhân vẫn là quy tội cho giá trị thể lực cùng giá trị vũ lực không tăng lên a!

Cho nên cô phải nhanh một chút đem hai cái khác biệt này tăng đi lên, mặt khác đều không nóng này.

Có giá trị thể lực cùng vũ lực tốt, mới có thể gánh vác mặt khác sao!

Đường Tịch bắt đầu luyện bài thể dục của chính mình. Nửa giờ sau Dương Tĩnh Nhân ra tới gọi bọn hắn vào ăn bữa sáng, lúc sau Tiêu Dao nói, “Con buổi sáng không có việc gì, sẽ đưa Tiêu Nhu đến trường học.”

Đường Tịch không sao cả, mặt khác hai anh em kia lại có ý kiến nhưng là không dám nói Tiêu Hoàng Lịch vẫn vội trước sau như một, Dương Tĩnh Nhân phải về Dương gia một chuyến, cho nên liền đồng ý đề nghị của Tiêu Dao.

Trên đường Đường Tịch hỏi Tiêu Dao ngày hôm qua đi đâu vậy, Tiêu Dao tùy tiện nói một cái địa danh, Đường Tịch cũng không hỏi nhiều, dù sao cô biết quá nhiều đối chính mình cũng không chỗ tốt, Tiêu Dao hỏi, “Ngày hôm qua là ngày đầu tiên em đi học, cảm giác thế nào?”

“Khá tốt.” Đường Tịch cười cười, trên mặt mang theo nhân nhạ ý cười, “Hơn nữa đêm qua em còn cùng anh hai và anh ba đi tham gia tụ hội bạn bè của các anh, con người bọn họ cũng khá tốt.”

Tiêu Dao gật đầu, “Bọn họ cũng đều biết chuyện của em?”

Đường Tịch gật đầu, Tiêu Dao hỏi nói, “Kỳ thật chuyện của em cũng không cần phải làm cho tất cả mọi người biết, em chính là con gái ruột của Tiêu gia nhị phòng.”

Đường Tịch trong lòng âm áp, Tiêu Dao đây là ở lo lắng cô gặp ánh mắt không giống nhau của người khác “Anh cả, em không có yếu ớt như vậy, hơn nữa, như vậy khá tốt, làm mọi người cùng nhau giám sát em, nhắc nhở em không làm ra chuyện gì thương tổn các anh.”

“Tiêu Nhu!” Tiêu Dao liếc nhìn Đường Tịch một cái, trầm giọng nói, “Mọi người biết em sẽ không mấy chuyện đó. Em không cần người khác tới giám sát!”

Đường Tịch cười, nhẹ giọng nói, “anh cả, cảm ơn anh! Chính là em muốn làm như vậy, làm càng nhiều người biết Tiêu Nhu mới là thiên kim chân chính của Tiêu gia. Em cũng không phải là người mềm yếu, cũng không phải là người sẽ chịu ủy khuất. Kỳ thật em làm như vậy là để cho bọn họ biết, liên tính

về sau em như thế nào đối Tiêu Cẩm Ninh, đều là do Tiêu Cẩm Ninh tự mình tìm đến.”

Đường Tịch nhìn phía trước, nói, “Em cũng nói cho bọn họ, em bị Tiêu Cẩm Ninh giết hại thiếu chút nữa phải chết, đây là món nợ mà Tiêu Cẩm Ninh trả không được.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Chuyện cũ trước kia

Editor: rin na

Đường Tịch cô cũng không phải là một người giả nhân giả nghĩa, càng không biết giả mù sa mưa nói cho người khác biết cô tha thứ cho Tiêu Cẩm Ninh, cô hận chính là hận, ghét chính là ghét, muốn đối phó với Tiêu Cẩm Ninh thì chính là sẽ đối phó với Tiêu Cẩm Ninh, một câu cũng không nói dối!

Mà, cô cảm thấy tốt vô cùng khi làm như vậy, ít nhất cô sẽ cho mọi người biết rằng cô sẽ không bỏ qua cho Tiêu Cẩm Ninh, cho nên thời điểm cô đang làm những chuyện kia, một chút gánh nặng cũng không có.

Cô tin là, người nào hiểu con người của cô, từ đầu đến cuối sẽ hiểu được mọi chuyện cô làm.

Đền đồ xe dừng lại ở giao lộ, Tiêu Dao ở bên cạnh nhìn Đường Tịch thật lâu, cuối cùng thở dài.” Nếu em đã quyết định thì cứ làm như vậy đi.”

Đường Tịch khẽ mỉm cười, ” Anh cả, cảm ơn anh.”

Tiêu Dao cười một tiếng cũng không nói lời nào.

Đường Tịch ở bên cạnh quay đầu nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ không nói thêm gì nữa, chỉ cần cô xử lý tốt chuyện của Tiêu Nhu sau này mới không còn gánh nặng nào nữa mà trở lại Đế đô, trả thù cho chính mình.

Trước đó cô cho là mình có thể trực tiếp chạy đến Đế đô tìm những người đó để trả thù, nhưng mà bây giờ cô mới phát hiện, cô không thể không giải quyết gánh nặng mà trở lại Đế đô báo thù, bởi vì ở đây có người cô đề ý.

Người của Tiêu gia nhị phòng và Tiêu thái lão gia đều là những người mà cô quan tâm lúc này, còn có Kiều Lương...

Cô không muốn còn nuôi tiếc chuyện gì với Kiều Lương nữa, bất kể người khác nghĩ như thế nào đi nữa, nhưng mà cô vẫn muốn cho Kiều Lương biết, cô là quan tâm anh.

Đường Tịch đến trường học nói cho Tiêu Dao biết chuyện cô sẽ đi Đế đô một tuần, nếu có chuyện gì cần nói, có thể gọi điện cho Kiều Lương, dĩ nhiên tốt nhất là không nên có chuyện gì.

Đường Tịch nghe được Đế đô trong lòng vẫn có chút phiền muộn, quan tâm hỏi: “Đại ca, anh đi Đế đô làm gì?”

Tiêu Dao ngăn ra, rõ ràng không nghĩ tới cô sẽ hỏi cái vấn đề này, anh dừng một chút, nói: “Một chút chuyện riêng, có khả năng đi cũng là tăng thêm phiền não mà thôi, nhưng mà anh vẫn là muốn đi một chuyến.”

Con mắt của Đường Tịch lấp lánh: “Bởi vì nữ sinh?”

Tiêu Dao nhìn dáng vẻ của Đường Tịch bỗng nhiên có chút say đắm, một hồi lâu rồi mới lắc đầu, đưa tay sờ tóc của Đường Tịch một cái, cười nói: “Anh là ở trường cấp 3 của Đế đô, lần này là đi tham gia một hoạt động của trường cấp 3 đế quốc.”

Đường Tịch ngăn người, kinh ngạc hỏi: “Đại ca anh là học sinh của trường cấp 3 đế quốc à?”

Cô lúc trước cũng không có đề ý, không nghĩ tới Tiêu Dao lại là học sinh của trường cấp 3 đế quốc, cùng lắm có tiêu gia làm chỗ dựa, Tiêu Dao muốn vào trường cấp 3 đế quốc cũng rất đơn giản.

Tiêu Dao cũng muốn giấu giếm Đường Tịch, ừ một tiếng, nhìn sắc trời vẫn đang còn sớm, cười nói thêm một câu: “Em biết thân phận đại ca đặc biệt, thời điểm trường cấp 3 tiếp nhận huấn luyện, trụ sở huấn luyện ngay tại Đế đô.”

Đường Tịch không nghĩ tới lại còn có thể nghe được mọi chuyện trong quá khứ của Tiêu Dao, như vậy xem ra Tiêu Dao đã được đào tạo từ khi học mầm non, nếu đúng như cô nghĩ, không phải Tiêu Dao là một đặc vụ cấp cao trong phim chứ?

Nghĩ tới đây ánh mắt Đường Tịch càng thêm lấp lánh: ” Đại ca sở dĩ anh quyết định học ở trường cấp 3 đế quốc, nhưng thật ra có phải là để tiện huấn luyện?”

Tiêu Dao gật đầu, đáy mắt thoáng qua một nụ cười châm chọc, nói: ” Bộ dáng này của em khiến anh nghĩ đến đàn em lúc trước của anh, anh nhớ được năm đó anh cũng kể cho cô ấy nghe, cô ấy cũng háng hái như em vậy đó.”

Ánh mắt Đường Tịch lóe lên vẻ hưng phấn: “Ồ? Đại ca, lần này anh trở lại trường học không phải vì cô bé đàn em này chứ?”

Thấy trong mắt biểu hiện của Đường Tịch hưng phấn, ánh mắt Tiêu Dao dần dần ảm đạm xuống, anh dừng một chút, nói: “Em, thật là..... Được rồi, em mới lớn bao nhiêu mà đi bắt quái chuyên của anh, không nên chậm trễ giờ học, em còn nhớ em và anh hai của em đánh cược gì chứ?”

Rõ ràng có chuyện mà không thể tán được Đường Tịch cảm thấy tâm tình một mối, phất tay một cái nói hẹn gặp lại với Tiêu Dao, sau đó Đường Tịch mới đi vào trường học.

Tiêu Dao nhìn bóng lưng của Đường Tịch, hơi nhíu mày, anh vì sao lại tốt với Tiêu Nhu như vậy? Trước đây hẳn có chút nghi ngờ, nhưng mà bây giờ lại không có chút nghi ngờ nào, bởi vì theo những gì mà hắn thấy cái bóng kia, hình dạng và tính cách của hai người họ đều quá giống, mặc dù thân hình đó chỉ mơ hồ nhưng lại khắc sâu vào trong trí nhớ lúc còn học ở trường cấp 3.

Nhưng mà lại không có chút mơ hồ nào.

Tiêu Dao nhớ đến ngày hôm qua cấp dưới báo cáo trong lòng hắn có chút buồn bực, hẳn phải đi Đế đô một chuyến, bất kể như thế nào, hắn nhất định chứng thực mới có thể tiếp nhận sự thật này.

Mãi đến khi bóng dáng của Đường Tịch hình biến mất ở khỏi tầm mắt của Tiêu Dao, hắn mới mở cửa xe rời đi.

Có lẽ, chỉ cần cô vẫn còn, cứ yêu thương cô như một người em gái cũng tốt, chẳng qua là, còn có cơ hội này sao Tiêu Dao đi, Đường Tịch mới chậm rãi lui trở lại, nhìn chỗ Tiêu Dao vừa đi, lòng mày cô nhíu chặt lại, ngay lúc này thời điểm cô vừa bước vào cửa trường học, ký ức chôn giấu trong trí nhớ giống như là phim điện ảnh toàn bộ chiếu lên hiện ra ngay trước mắt.

Thì ra chuyện cũ trước kia bị phong ấn lâu như vậy, khi đó không ngờ là Tiêu sư huynh ít nói ít cười đã thay đổi bộ dạng, hoàn toàn là anh trai của chính mình.

Tiêu sư huynh là vì chuyện của cô nên mới đi Đế đô sao?

Nghĩ như vậy, sắc mặt Đường Tịch thay đổi nặng nề, không khó nhìn ra, hắn rất yêu thích người tiểu sư muội kia, nếu như người kia thật sự là mình, bản thân cô phải làm thế nào đây.

Đường Tịch xoay người đi bên trong, trong lòng âm thầm cầu nguyện, tốt nhất người con gái trong trí nhớ đại gia không phải Đường Tịch, nhất định không phải là Đường Tịch.

Đường Tịch cúi đầu hướng về phía phòng học đi tới, cô từng nghĩ vô số lần vào lúc chìm vào giấc ngủ, tại sao cô lại biến thành Tiêu Nhu, cô vẫn không thể nghĩ ra, mãi đến ngày hôm qua, cho tới bây giờ, cô giống như tự nhiên biết được, có lẽ liên quan đến chuyện cũ của Đường Tịch trước kia, không buông được, còn lưu luyến cô, giữ cô ở lại.

Suy nghĩ một tiết học Đường Tịch cũng không có cách nào nghĩ thông được tại sao mình lại lưu luyến như vậy, nếu bây giờ mình đã là Tiêu Nhu rồi, tạm thời cũng không thể trở về làm Đường Tịch, vậy thì dứt khoát làm Tiêu Nhu được rồi, bất kể người Tiêu Dao yêu thích là ai, cô chỉ cần làm em gái tốt của Tiêu Dao là được.

Sau khi tự nói vậy với mình, Đường Tịch phát hiện tâm trạng mình đã ổn định trở lại, hết cả giờ học đều hết sức chăm chú nghe giảng, còn phối hợp giáo sư viết mấy tựa đề ở trên bảng.

Thời gian một tuần trôi rất nhanh, Đường Tịch cũng bởi vì một tuần này quá mệt, nhan sắc đã thay đổi rất nhiều, không ngờ giờ tan học cả lớp đều nhìn cô chăm chăm, cô cũng chỉ nhàn nhã vui vẻ.

Thứ sáu Hạ Hoàn Ninh gọi điện thoại nói cho cô biết, công ty bọn họ đã chính thức hủy hợp đồng với Tiêu Cẩm Ninh.

Sáng sớm thứ bảy Đường Tịch mới vừa thức dậy liền bị hai người Tiêu Sái Tiêu Cảnh vây quanh, cứng rắn nói phải cùng cô đi ký hợp đồng với công ty OLS.

Đường Tịch có chút bất đắc dĩ nhìn hai người: ” Em chỉ đi ký tên thôi mà, hai anh không cần thiết phải làm lớn chuyện như vậy chứ?”

Tiêu Sái cau mày: “Làm sao lại là ký tên? Đây chính là hợp đồng đến ba triệu a, Tiêu Nhu Nhi, em là thùng tiền hạng nhất, bọn anh dĩ nhiên muốn xem trọng, hơn nữa, đây chính là em từ tay Tiêu Cẩm Ninh đoạt đi đại ngôn, dù sao đi nữa bọn anh cũng phải nhận được đãi ngộ chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Vô tình gặp được Tiêu Cẩm Ninh

Đường Tịch biết ngoài miệng nhất định là không nói lại Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái. Nên đành chấp nhận để hai người đi theo mình. Tiêu Hoàng Lịch cùng Dương Tĩnh Nhân không chú ý chuyện của ba người. Hiếm khi tiêu hoàng lịch được rảnh rồi cuối tuần, 2 người dự định đến suối nước nóng ngâm mình.

Ăn xong bữa sáng Đường Tịch cùng Tiêu Sái hai anh em cùng chuẩn bị ra ngoài, nhưng không nghĩ đến là có một chiếc xe lại ngừng ở cổng Tiêu gia biệt thự, thấy Đường Tịch cùng Tiêu Cảnh hai người đi ra ngoài, tài xế xuống xe cung kính chào hỏi, Tiêu Cảnh tiến lên, “Cố vấn người tại sao lại ở đây?”

Cố vấn nghe Tiêu Cảnh hỏi xong nói, “Tổng giám đốc kêu tôi hôm nay tới mời Tiêu tiểu thư đi qua thăm phụ nhân.”

Đường Tịch bừng tỉnh, vội vàng nói, “Cái đó tôi còn phải đến công ty OLS, nếu không anh nói cho tôi biết địa chỉ, tôi tự mình đi đến.”

Tiêu Cảnh cau mày, hần ngược lại vẫn quên sự việc này rồi, không nghĩ tới Kiều Lương tiểu tử kia lại còn nói là làm được, người không ở trong nước, lại kêu cố vấn tới đón em gái đi thăm mẹ hần.

Cố vấn nói, “Không sao, ngược lại hôm nay nhiệm vụ của tôi chính là đem tiểu thư đưa đến chỗ phụ nhân bên kia đi, không bằng tôi đưa tiểu thư tới OLS, sau đó sẽ đưa cô đến chỗ phụ nhân bên kia đi thôi.”

Đường Tịch ngược nhìn Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh một cái, cô đến lúc đó không có vấn đề, chỉ là còn hai anh trai của cô thì.

Tiêu Sái nhún vai, “Ngược lại em lần này đi OLS không thể để người khác nhận ra, vậy để cho cố vấn đưa chúng ta tới đi.”

Cố vấn: “.....” Ông chủ chúng ta là ai thấy cũng thích hoa gặp hoa nở, mới không phải người không nhận ra được không?

Đương nhiên lời này, hần chỉ có thể ở trong lòng oán thầm đôi câu.

Đường Tịch nhìn chiếc xe sang trọng trước mắt vô cùng bội phục năng lực mở mắt nói bừa của anh hai mình.

Chiếc xe XrsVht1 khởi động chạy trên đường, cũng đưa Đường Tịch thuận lợi đến công ty OLS, vừa xuống xe cô liền kính đáo đem bản thân mình che đầy một dạng như cái bánh chưng, dự định từ dưới đất bãi đậu xe hướng tới thang máy đi thẳng lên lầu, Hạ Hoàn Ninh đã nói cho cô tầng lầu, cô chỉ việc lên tới nơi là xong.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái trầm ổn theo sau, nhưng là Tiêu Sái bỗng nhiên kéo Tiêu Cảnh chỉ sang một chiếc xe, Tiêu Cảnh ngược mắt nhìn sang, quả nhiên trên chiếc xe bảo mẫu Tiêu Cẩm Ninh cùng trợ lý và người đại diện đang bước xuống xe.

Bên kia Đường Tịch thấy Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh còn không qua đây, đang muốn tới, chợt thấy bọn họ hướng bên kia đi tới, cô thuận theo nhìn sang, chứng kiến Tiêu Cẩm Ninh, cô xoay người tiến vào thang máy.

Bên này Tiêu Cẩm Ninh vốn là nghe được OLS người của phòng làm việc bảo hôm nay Hạ Hoàn Ninh ở công ty làm thêm giờ, muốn tới tự mình cùng Hạ Hoàn Ninh nói chuyện một chút, tận lực vẫn hồi hợp đồng, nhưng là không nghĩ tới lại gặp Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người, Tiêu Cẩm Ninh cau mày, rất nhanh trên mặt chuyển đổi nụ cười, cùng hai người chào hỏi, “anh hai, anh ba hai anh tới OLS có chuyện à?”

Tiêu Cảnh nhún vai một cái, nhìn cách ăn mặc gọn gàng xinh đẹp của Tiêu Cẩm Ninh, cảm thấy thật là nhức mắt, không đếm xỉa tới nói, “Tôi đi lang thang, cô thì sao, nghe nói cô bị hủy hợp đồng rồi mà? Hôm nay tới đây là để gặp quảng cáo tổng thanh tra yêu cầu bọn họ không nên cùng cô hủy bỏ hiệp ước?”

Tiêu Cẩm Ninh nhướn mày một cái, âm thanh dần dần lạnh xuống, “Anh ba, ý anh đây là đang muốn nói gì?”

Cô bị tập đoàn OLS hủy bỏ hợp đồng mà chuyện này, có rất ít người biết, đặc biệt là Thịnh Đại giải trí càng không biết, trừ phi là công ty OLS có người sang bên này tiết lộ tin tức, nhưng là công ty OLS, sẽ không làm như vậy, là ai nói cho Tiêu Cảnh tin tức này.

Tiêu Sái nhìn qua Tiêu Cẩm Ninh vẻ mặt chắc chắn người khác sẽ không nói ra chuyện này đâu, bật cười một tiếng, “Trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, coi như cô không nói cũng không đại biểu người khác không nói a, hơn nữa có chuyện gì, mọi người chúng tôi đều biết, cô cần gì phải giấu diếm như vậy, càng có vẻ không tự nhiên. So sánh cùng với em gái trong nhà bọn họ lớn lên khác hẳn nhau.

Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt tái nhợt, ngẩng đầu tròn mắt nhìn Tiêu Sái, “Anh hai!”

Tiêu Sái nhún vai, “Còn nữa, tôi khuyên cô cũng đừng vì chuyện hủy hợp đồng mà xấu hổ, tôi nghe nói hần cùng người phát ngôn mới đã ký hợp đồng, hơn nữa người phát ngôn mới, là Hạ Hoàn Ninh tự mình ký hợp đồng, nghe nói hần đặc biệt hài lòng đây, cô mau trở về đi thôi, tránh thủ ôm bấp đui mẹ cô thật chặt, đừng để đến lúc không được việc lại bị ném bỏ á.

”

“Tiêu Sái!” Tiêu Cẩm Ninh căm ghét nhìn lấy Tiêu Sái, âm trầm âm thanh, “Các anh nhất định phải như vậy âm dương quái khí nói chuyện với ta sao? Cô ta rốt cuộc có gì tốt, các anh phải như vậy thường xuyên đến tìm em gây phiền toái biến em thành trò cười!” Nói hóc mắt của nàng ửng đỏ, “Hơn nữa các anh làm như vậy không nghĩ rất vô tình với em sao!

Tiêu Cảnh giễu cợt, “vô tình không phải chuyện của chúng tôi, có quan hệ gì với chúng tôi, chúng tôi chính là đơn thuần không ưa cô ”

Điều Na không nghĩ tới Tiêu Cẩm Ninh lại cùng Tiêu gia nhị phòng quan hệ kém như vậy, cô định lên tiếng ngăn Tiêu Cẩm Ninh đừng tìm Tiêu gia nhị phòng nổi lên va chạm, nhưng nhìn đến Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt thật sự là khó chịu, vội vàng lên tiếng biểu thị lòng trung thành của mình, “Hai vị Tiêu thiếu gia, các người dù sao cũng cùng Cẩm Ninh là anh họ, làm sao có thể nói những lời đó với Cẩm Ninh! Như vậy sẽ làm trái tim Cẩm Ninh bị tổn thương rồi.

Tiêu Cảnh cười lạnh, “Cô là ai? Có tư cách nói chuyện ở đây sao?”

“Anh!” Điều Na giọng cảm hận nói, “Tôi là người đại diện của Cẩm Ninh người đại diện, có quyền đại biểu Cẩm Ninh lên tiếng.”

Tiêu Cảnh còn muốn nói một chút cái gì, Tiêu Sái bỗng nhiên kéo hắt lại, chỉ chỉ một người sau lưng, hẳn là nhân viên của công ty OSL, người kia thấy Tiêu Sái chú ý tới hẳn, liền bước nhanh tới, cười nói, “Hai vị Tiêu tiên sinh, Hạ tổng của chúng tôi đang chờ hai vị nói chuyện cũ đây.”

Tiêu Cẩm Ninh nghe người kia nói vậy, sắc mặt tái nhợt, khó trách Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái biết cô ta bị hủy hợp đồng, thì ra bọn họ là bạn của Hạ Hoàn Ninh.

Cô ta chợt tiến lên ngăn cản đường đi Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đường đi, lạnh giọng hỏi, “Có phải là các người làm không?” Tiêu Cảnh dừng bước, quay đầu nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh, cười như ko cười hỏi lại “Cái gì?”

“Có phải là các người hay không vì trả thù tôi, cho nên bảo Hạ Hoàn Ninh cùng tôi hủy bỏ hợp đồng! Có phải là các người hay không trả thù tôi....” Tiêu Cẩm Ninh dừng một chút, “Cho nên mới để cho Hạ Hoàn Ninh cùng tôi hủy bỏ hợp đồng, lần nữa ký hợp đồng người nẫu mới đây!”

“Ha ha.” Tiêu Sái cười lạnh hai tiếng, “Mặt của cô thật đúng là lớn!”

Tiêu Cảnh giễu cợt, “Cô xứng à?”

Cô đủ xứng để chúng tôi phải ra tay để đối phó cô sao? Chúng tôi yêu cầu người ta hủy hợp đồng của cô sao? Tiểu Nhu chỉ cần ở bờ sông hóng gió, thì cũng có người tự hủy hợp đồng với cô mà mời em ấy đóng, nên cần chúng tôi phải ra mặt sao? Cô không khỏi tự đề cao mình quá chứ?

Tất nhiên, những lời này Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái tuyệt đối không nói cho Tiêu Cẩm Ninh biết.

Một bên người nhân viên đang đứng chờ cũng nhận ra Tiêu Cẩm Ninh, lòng hẳn cũng không ngừng dậy sóng á. Không nghĩ tới Tiêu gia nhị phòng cùng đại phòng ở thế hệ sau quan hệ kém như vậy a! Lúc trước không phải là nhìn qua thật hòa hảo sao? Quả nhiên sự tình nhà hào môn không thể nào nói rõ ràng.

Tiêu Cẩm Ninh dậm chân, lạnh lùng nhìn lấy Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh, “Các người cho là, đoạt đi quảng cáo của tôi thì không có gì sao? Nếu như mẹ tôi biết là Tiểu Nhu sai sử các người như vậy, các người nghĩ bà ấy sẽ đối với Tiểu Nhu ra sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Ký hợp đồng nước hoa quảng cáo

Như vậy Lâm Như chỉ có thể ghét Tiêu Nhu hơn, mà Tiêu Nhu đời này cũng không thể bị Lâm Như nhận thức trở lại! Cô cho là Tiêu Nhu bây giờ ở tại nhà Tiêu Cảnh, chỉ là kẻ tạm thời, mà là suy nghĩ một ngày nào đó trở lại Tiêu gia đại phòng!

Tiêu Cảnh nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh nhắc đến Lâm Như ra về bộ dạng dương dương đắc ý, cười lạnh một tiếng, “Tôi bất kể bà ta nghĩ như thế nào, bà ta là ai, thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó, có bản lĩnh tới cắn tôi a!”

Tiêu Sái đánh Tiêu Cảnh một cái, cười mắng, “Người cũng không sợ đụng đến chó điên bị bệnh a! Tùy tùy tiện tiện để cho người đến cắn người.”

Tiêu Cảnh phốc phốc cười ra tiếng, yên lặng nhìn anh hai mình giơ ngón tay cái, Cùng Tiêu Sái xoay người nghênh ngang rời đi, lưu lại Tiêu Cẩm Ninh tức giận giậm chân.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh tiến vào thang máy sau về mặt được thời đắc ý, anh em hai người hai mắt nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấu về mặt đắc ý, lúc trước thời điểm bọn họ không biết thân phận Tiêu Nhu cùng Tiêu Cẩm Ninh, mặc dù không thích phương pháp xử sự của bác đầu cùng bác cả, cũng không thể nào thích cùng Tiêu Cẩm Ninh qua lại, nhưng là cùng Tiêu Diễn còn có thể nói lên được mấy câu nói, ngoài mặt cũng duy trì hòa bình, nhưng là bây giờ, bọn họ phát hiện mình căn bản nhìn không được, thấy Tiêu Cẩm Ninh liền muốn tiến lên chọc tức cô ta.

Người Nhân viên đứng ở góc thang máy này giờ, vừa tận mắt nhìn một trận đại chiến qua đi, cảm thấy tâm tình thật mệt mỏi, bây giờ hẳn là nên nói chuyện gì đó để hòa hoãn bầu không khí này

“Ha ha, hai vị Tiêu tiên sinh thật là người vui tính, cùng Tiêu đại minh tinh đùa đùa coi mở như thế...” Ngụ ý rồi, hẳn không biết nên nói thêm gì nữa làm sao bây giờ?

“Ha ha.....” Tiêu Cảnh cười lạnh hai tiếng, nhìn nhân viên kia, hừ một tiếng nói, ” ông đây chỉ là đơn thuần muốn chọc tức cô ta.

Nhân viên làm việc lau mồ hôi một cái, trong đầu nghĩ, Tiêu gia hai người thật đúng là người thẳng thắn a! Một lát hẳn vẫn đi trước tới phòng giám sát kêu bảo an đem hai đoạn thu hình này xóa đi, để tránh bị người có ý lấy được, đến lúc đó sẽ dính tiếng xấu, hai vị thiếu gia không có phong độ lịch sự đi.

Đương nhiên này cũng nhẹ rồi, nếu fan hâm mộ Tiêu Cẩm Ninh mà biết được, sợ rằng hai vị này phải bị mắng thành cặn bã nam rồi.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái ngược lại đều không để ý chuyện ở đây chút nào, nếu như Tiêu Cẩm Ninh dám đem chuyện này nói ra ngoài, như thế mọi người sẽ biết Tiêu gia đại phòng cùng Tiêu gia nhị phòng không hợp, nếu quả thật được chứng thực hai bên không hợp rồi mà nói, sợ rằng những người trước kia vì xem trọng bối cảnh ở Tiêu gia nhị phòng nên cùng Tiêu gia đại phòng hợp tác những thứ kia, liền muốn lần nữa lựa chọn đối tượng hợp tác, dù sao, bọn họ là xem trọng mặt mũi Tiêu gia nhị phòng nên cùng tập đoàn Tiêu thị hợp tác, nếu như cùng tập đoàn Tiêu thị chọc Tiêu nhị phòng mất hứng, bọn họ không phải là mang đá lên đập chân của mình rồi sao?

Cho nên bọn họ chắc chắn Tiêu Cẩm Ninh không dám đem chuyện hôm nay nói ra đi, coi như, cô ta rất khó chịu, rất muốn làm gì bọn hắn, cũng chỉ có thể trước mặt Lâm Như nói xấu một chút về bọn họ, nhưng mà, Lâm Như coi như bất mãn đi nữa về bọn họ, cũng tối đa chỉ là ở ngoài miệng mắng bọn hắn mấy câu, nhưng mà những thứ này cũng không có gì đau khổ.

Mới vừa lên lầu, Hạ Hoàn Ninh cùng Tiêu Nhu liền đi lên, vì để tránh cho có người chụp hình, Đường Tịch như cũ đeo khẩu trang cùng cái mũ che kính mặt mình, chỉ có thời điểm ở văn phòng Hạ Hoàn Ninh mới có thể gỡ xuống cái mũ, Hạ Hoàn Ninh xem hai người được thời bộ dạng đặc ý, nhún mày, lại liếc nhìn Đường Tịch một cái, nói, “Đi phòng làm việc của tôi đi.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh gật đầu, đi theo Hạ Hoàn Ninh vào phòng làm việc, Đường Tịch nhìn hai người một cái, hai người nhìn không chớp mắt, làm bộ không nhận biết Đường Tịch, Đường Tịch cười lắc đầu, tiến vào văn phòng Hạ Hoàn Ninh mới nhìn hướng hai người, “Các anh thế nào ở phía dưới lâu như vậy?”

Tiêu Sái nhún vai, “Có người có lẽ quấy rầy em ký hợp đồng, chúng ta dĩ nhiên phải ra tay ngăn cản một chút rồi.” Nói nhìn về phía Hạ Hoàn Ninh hỏi, “Cái đó hạ nhị anh, lần sau nếu là Tiêu Cẩm Ninh tìm tôi gây phiền toái, nói tôi bên cạnh (trái phải) kêu anh hủy bỏ hợp đồng cùng cô ta, tôi có thể nói cho cô ta biết anh là Nhị thiếu của Hạ gia không?”

Hạ Hoàn Ninh gật đầu, “Dĩ nhiên có thể a, Hạ gia Nhị thiếu cũng không phải là không thể biết người.”

Hắn bình thường mặc dù rất khiêm tốn, có rất ít người biết hắn là Nhị thiếu Hạ gia, nhưng là hắn cũng sẽ không cố ý giấu giếm sự thật mình là Nhị thiếu của Hạ gia.

Đương nhiên hắn biết, hiện tại hắn có tất cả mọi thứ, cũng là bởi vì cái thân phận Nhị thiếu của Hạ gia, mặc dù chính hắn cũng có tài hoa.

Đường Tịch cười một tiếng, đem hợp đồng cho Tiêu Sái, ” Em đã nhìn qua một lần rồi, cảm thấy không có bất cứ vấn đề gì, các anh tới nhìn giúp một chút, nếu như không có vấn đề, em liền ký hợp đồng, cuối tuần này sẽ tiến hành quay chụp.”

Tiêu Sái nhìn một lần, “Không thành vấn đề.”

Hạ Hoàn Ninh yên tâm cười một tiếng, “Vậy thì tốt, như thế thứ bảy tôi sẽ để cho người tiếp Tiêu Nhu đi địa điểm quay chụp.”

Tiêu Cảnh hỏi, “Ở nơi nào quay chụp?”

Hạ Hoàn Ninh nói, “Ở núi Hồng Thạch, bên kia phong cảnh rất tốt.”

“Nước hoa quảng cáo ở núi Hồng Thạch chụp?” Tiêu Cảnh cau mày, “Làm được hả?”

Nói về chuyên nghiệp Hạ Hoàn Ninh rõ ràng rất có phần khích, “Từ ngày đó nhìn thấy Tiểu Nhu, tôi cũng đã sửa lại kịch bản, cho nên không cần bố cảnh lộ ra cao quý cùng hoa lệ, nhất cử nhất động của em ấy liền đủ nói rõ thân phận cao quý, cho nên ở trong thiên nhiên rộng lớn cùng con bướm chuyển động cùng nhau tốt hơn.”

“Con bướm?” Đường Tịch nhún mày, cô cũng không phải là Hương phi, như thế nào cùng con bướm chuyển động cùng nhau a!

Hạ Hoàn Ninh cười, “Đến lúc đó con bướm chúng ta sẽ lợi dụng đặc hiệu.”

Đường Tịch không có bất kỳ dị nghị, Tiêu Sái hỏi, “Ai đảm nhiệm đạo diễn, sẽ không đem tài liệu của Tiểu Nhu nhà tôi tiết lộ ra ngoài chứ?”

Hạ Hoàn Ninh cười, “Để cho Ninh Diễm tới đảm nhiệm đạo diễn.”

Ninh Diễm là một đạo diễn nổi tiếng, hơn nữa hắn chụp diễn là không theo một loại, bất kể chụp phim điện ảnh hay truyền hình, đều có tiếng, dĩ nhiên là phim cổ trang hay phim hiện đại đều xếp hàng, quảng cáo đến lúc đó đều vô qua.

Bất quá hắn mặc dù không chọn kịch bản, chọn diễn viên ngược lại đặc biệt kén chọn, lần này Tiêu Cẩm Ninh hiển nhiên là một cái ngoài ý muốn. Tiêu

Sái cùng Tiêu Cảnh và Ninh Diễm đều đặc biệt quen, dĩ nhiên đối với Ninh Diễm đặc biệt tín nhiệm, thấy Hạ Hoàn Ninh đã nói như vậy, cũng yên lòng. ”
Được, tôi có thể nhìn một chút kịch bản không?”

Hạ Hoàn Ninh biết anh em Tiêu gia đối với Tiêu Nhu yêu quý, dĩ nhiên sẽ không phản đối, đem kịch bản đưa cho Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người xem, Đường Tịch cũng lại gần xem, nhìn kịch bản sau, cô nhũn mày, “Cảnh cuối cùng nơi đó hiện lên nửa bên mặt nạ sao à?”

Hạ Hoàn Ninh gật đầu, mang trên mặt tự đắc nụ cười, “Tôi nghĩ, như vậy không để cho cô ngay mặt xuất hiện ở trước mặt mọi người, còn tăng thêm độ thần bí, cũng so sánh tương đối phù hợp với chủ đề Huyền Diệu series, thần bí cao quý, khung cảnh cô và con bướm song song diễn, liền tăng lên cảm giác mộng ảo.”

Đường Tịch gật đầu, “Trong nước cùng con bướm chơi đùa, ngũ thải mùi màu con bướm, đúng là phù hợp chủ đề Huyền Diệu series a.”

Hạ Hoàn Ninh cười, “Cô hài lòng liền có thể.”

Đường Tịch nhún vai, “Dĩ nhiên không phải tôi hài lòng, mà là các người hài lòng, ít nhất không thể để cho anh thua thiệt cái này ba triệu.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Gặp lại sau Kiều Vũ Tân

Hạ Hoàn Ninh lắc đầu, “Dĩ nhiên sẽ không, em tuyệt đối sẽ mang đến cho tôi gấp mấy trăm lần lợi nhuận, tôi tin vào mắt nhìn người của mình, cũng tin tưởng năng lực của em” Trải qua đêm hôm đó gặp mặt, Hạ Hoàn Ninh khi nói chuyện với Đường Tịch, sẽ không dễ dàng đỏ mặt.

Đường Tịch cười một tiếng, liền cầm bút ký tên mình lên bảng hợp đồng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cô nói với Hạ Hoàn Ninh, “Em nghệ danh kêu Đường Tiêu đi, hoặc là anh có thể dùng TX thay thế, bình thường gọi em Đường Đường hoặc là gọi em mưa lất phất đều có thể, như vậy chắc hẳn rất ít người sẽ tra được tư liệu của em đi ”

Tối hôm qua cô đã lợi dụng 008 cho vạn năng kỹ năng, trong năm phút làm cho Đường Tiêu một cái thân phận, dĩ nhiên cái thân phận này đơn giản không thể đơn giản hơn, chính là một cái tên, cùng một chút tài liệu giả, đến mức ở đâu, đều là không biết, cô còn không tin, Tiêu Cẩm Ninh biết được Đường Tiêu là ai, sau đó sẽ dùng thân phận Đường Tiêu đến gặp cô ta Hạ Hoàn Ninh biểu thị mình biết rồi, Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái rõ ràng cũng rất hài lòng cách Đường Tịch dùng nghệ danh này.

Hạ Hoàn Ninh tự mình tiễn ba người vào thang máy, Tiêu Cảnh gọi điện thoại để cho Cố Vân đi thẳng đến đại sảnh đón Đường Tịch, sẽ không để Đường Tịch đi hầm đậu xe, Đường Tịch nhìn đến hai người nói “Không phải tới đón em, buổi tối em tự mình về nhà.”

Cô suy nghĩ sau khi mình nhận được tiền hợp đồng quảng cáo này hẳn là đi mua một chiếc xe cho dễ đi lại, thuận tiện đi thi bằng lái, trước kia cô cũng có bằng lái, thậm chí còn đua xe, nhưng cùng Tiêu Nhu hiện tại không giống, cho nên cô hôm nay là người không có bằng lái, sao dám lên đường a.

Tiêu Cảnh phớt lờ ý của cô lên tiếng nói: “Cố Vân đưa em đi tới đó, khi nào về liền gọi điện thoại cho anh, anh đến lúc đó tới đón em”. Đường Tịch ừ một tiếng, cố vân đậu xe ở trước mặt, Cô sau khi lên xe tháo mũ cùng khẩu trang xuống quay sang Cố Vân nói một tiếng cảm ơn, thuận tiện hỏi thăm một chút thân thể của Kiều Vũ Tân, Cố Vân nói đơn giản mấy câu, Đường Tịch nhũn mày một cái, “Vẫn luôn không đứng nổi sao?”

Cố Vân nghe được Đường Tịch hỏi như vậy, từ trong kính trước xe liếc nhìn Đường Tịch một cái, thấy trong mắt cô hiện rõ vẻ quan tâm, nghi ngờ trong đầu liền trả lời, “Đúng, phu nhân đã ở viện dưỡng bệnh mấy năm, vẫn là không có hiệu quả, cho nên tổng giám đốc dứt khoát đem phu nhân về nhà chăm sóc.”

Đường Tịch ừ một tiếng, trong đầu suy tính, cô cũng có thể để cho 008 nghĩ một chút biện pháp, 008 không phải là vạn năng sao, nói không chừng có thể dùng y thuật chữa được chân bị thương của di Kiều, nếu như chữa hết bệnh của di Kiều, cô có thể giảm được những ách này trong lòng mình. Tại thời điểm khó khăn nhất không vượt qua được của anh, cô lại không ở bên cạnh cùng anh gánh vác. Cho tới bây giờ cô mới biết chân tướng qua người khác, nên đối với chuyện này luôn đem lòng ách này.

Xe đại khái chạy hơn một tiếng, mới dừng lại trước một tòa biệt thự, Đường Tịch xuống xe nhìn thấy quan cảnh biệt thự tốt vô cùng, có sân golf, còn vườn hoa nhỏ, xem ra Kiều Lương vì Kiều Vũ Tân cũng rất là quan tâm, chăm sóc.

Cố Vân xuống xe mang theo Đường Tịch vào biệt thự, vừa đi vừa nói, “Phu nhân hai năm gần đây không thích náo nhiệt, cho nên tổng giám đốc liền mua đất nơi này xây dựng biệt thự, chính là vì để cho phu nhân dưỡng bệnh, phu nhân nói nhớ cô, cũng làm thiếu gia vui đến phát rồ rồi.”

Đường Tịch cười một tiếng cũng không nói lời nào, thời điểm cô ở viện dưỡng bệnh cùng rất nhiều người quan hệ đều rất tốt, chẳng qua là cùng Kiều Vũ Tân khá hơn một chút, không nghĩ tới bà lại là mẹ của Kiều Lương, năm đó cô còn tưởng rằng Kiều Lương không theo họ cha, nguyên nhân là cha anh ở rể, nên anh phải theo họ mẹ. Nghĩ tới đây Đường Tịch lại bắt đầu thương tiếc Kiều Lương rồi, thời điểm năm đó khi biết cha mình phản bội mẹ, anh lúc đó hẳn là đặc biệt thương tâm cùng khổ sở đi, lại phát hiện mình bệnh, sau đó cùng cô chia tay..... Đường Tịch đột nhiên cảm giác được cái mùi của mình ề ề, thật là dễ dàng thấy cảnh thương tình a.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời thành phố A xinh đẹp, Đường Tịch hít một hơi thật sâu, về sau cô sẽ bỏ thường gặp bội, để cho anh mỗi ngày đều vui vẻ là được rồi.

Cùng lúc cửa biệt thự mở, bỗng thấy có người giúp việc đẩy Kiều Vũ Tân đi ra, Kiều Vũ Tân liếc mắt một cái liền nhận ra Đường Tịch, bà cười hướng Đường Tịch vẫy tay,

“Tiểu Nhu nhanh, mau tới đây để đi nhìn một chút.”

Đường Tịch cười đi tới, thân thể khom xuống cùng Kiều Vũ Tân ôm một cái, “đi Kiều cháu xin lỗi a, bây giờ mới đến thăm người.”

Kiều Vũ Tân giận Đường Tịch một cái, “Nói cái gì vậy, là đi đây quấy rầy con đi.” Bà vừa nhìn Đường Tịch cười nói, “Hơn một tháng không thấy, Tiểu Nhu liền xinh đẹp hơn.”

Thật ra thời điểm ở bệnh viện bà đã phát hiện, đứa bé này lúc mới gặp vừa gầy lại đen, sau đó mỗi ngày gặp lại khuôn mặt cơ hồ thay đổi đẹp hơn, chẳng qua là không nghĩ tới, mới một tháng ngắn ngủi, thay đổi lại lớn như vậy, khí chất không thay đổi, vẫn là như thế ưu nhã cao quý. Đường Tịch ngưng cười, nhận lấy thanh đẩy trong tay người giúp việc, vừa đẩy Kiều Vũ Tân đi vào sân golf vừa nói, “Anh hai của con bọn họ nói bởi vì con về nhà, nên trong nhà bị ảnh hưởng, bọn họ đang cố gắng đuổi theo bước chân của con làm tăng lên giá trị nhan sắc của họ ”

Đường Tịch nửa thật nửa đùa nói, “Cho nên con bây giờ đang cố gắng đuổi theo cước bộ của bọn họ, để mình không bị lạc khỏi đội ngũ.”

Kiều Vũ Tân cười, quay đầu liếc nhìn Đường Tịch một cái, cười nói, “Nhà các con xác thực dung mạo mỗi người đều rất đẹp mắt, mẹ con năm đó chính là đại mỹ nữ giữa đám tiểu thư danh媛 chúng ta đây!

Bà nhìn Đường Tịch tiếp nhận tin tức, đau lòng cho Đường Tịch, lại cảm thấy nha đầu này ở hoàn cảnh sinh hoạt thiếu thốn như thế, nhưng trên mặt sáng sủa phóng khoáng, khí chất tốt như vậy, cũng là hiếm thấy.

Đường Tịch ánh mắt sáng lên, ” Di Kiều người biết mẹ của con sao?”

“Biết chứ ” Kiều Vũ Tân cười, “Chúng ta tứ đại gia tộc, năm đó mẹ con bối cảnh rất mạnh, nhưng bà cực kỳ tốt, cùng ta quan hệ rất tốt, chẳng qua là nhiều năm như vậy ta bởi vì vết thương ở chân không tiện đi lại, nên đi không đi tụ họp.” Nói đến đây trong mắt Kiều Vũ Tân thoáng qua tia âm ảm, “Thật ra nhiều người lâu rồi đi đều không có liên lạc.”

Đường Tịch cười nói, ” Di Kiều về sau có thể thường xuyên đi đi lại lại a, chớ vết thương ở chân lành, đem những địa phương lúc trước chưa đi, đều đi lại một lần, con người của con có một ước mơ vĩ đại chính là đi một vòng thế giới, đến lúc đó con dắt Di Kiều cùng đi a.”

Nhìn Đường Tịch lạc quan cùng sáng sủa ảnh hưởng Kiều Vũ Tân, bà cười ra tiếng, lại thở dài nói, “chân ta đây á, đời này không có khả năng lành được.”

Đường Tịch mím môi một cái, bỗng nhiên cười nói, “Người nào nói, di Kiều con cho người biết a, con nhưng là may mắn gặp được di, về sau mỗi tuần con đều tới thăm di, nắm bóp cho di, nói không chừng một ngày kia sẽ có kỳ tích xuất hiện đây.”

Kiều Vũ Tân tạm thời nghe lời Đường Tịch an ủi mình, cười gật đầu, ” Được, di sẽ chờ con cho di kỳ tích.”

Đường Tịch biết Kiều Vũ Tân cũng là nói cho mình vui, cô cũng không nói tiếp cái gì, chẳng qua là trong lòng kiên định hơn vì muốn tốt Kiều Vũ Tân, bất kể như thế nào, cô phải thử một chút.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Để cho em cùng anh đi tìm Tịch Tịch có được không?

Đường Tịch bởi Kiều Vũ Tân đợi đến năm giờ chiều mới rời khỏi, lúc rời đi Kiều Vũ Tân tự mình đưa Đường Tịch ra ngoài, Đường Tịch nói cái gì đều không có khuyên được, cuối cùng Kiều Vũ Tân được người giúp việc đỡ ra ngoài tiễn Đường Tịch lên xe, Kiều Vũ Tân kéo tay Đường Tịch, “Tiểu Nhu, cảm ơn con hôm nay tới bồi di, cũng bởi vì con ở cùng di nên di mới cảm thấy hôm nay đặc biệt trôi qua nhanh, không giống như trước kia, mỗi một ngày đều bằng một năm.”

Đường Tịch mỉm cười ngồi xổm tại trước mặt Kiều Vũ Tân, khẽ cười nói, “Thứ 6 cuối tuần con trở lại bồi di.”

Kiều Vũ Tân cười gật đầu, ” Được, con thích ăn cái gì, nói cho di biết, để di cho người giúp việc chuẩn bị xong trước khi con đến.”

“Hành bạo nõ con tôm nha, cua lớn, tôm hùm Châu Úc lớn.” Tiểu Nhu mặt không đổi sắc chọn món ăn, nói ba loại thức ăn, cười một tiếng, “Liền ba loại này đi, con đặc biệt thích ăn cua lớn cùng tôm hùm Châu Úc lớn, mùi vị cực kỳ ngon.”

Ở Tiêu gia đợi hơn một tháng, Tiêu Nhu thích ăn những thứ này Kiều Vũ Tân không có chút nào cảm thấy kỳ quái, cười gật đầu, “Còn thích ăn cái gì chứ?”

“Hải sản xà lách đi.” Đường Tịch trên mặt cười có chút ngượng ngùng, “Bên trong nhất định phải là bạch tuộc, vì bạch tuộc mùi vị cực kỳ ngon.”

Cô là chân chính thích ăn hải sản.

Kiều Vũ Tân cười, “Được, hải sản chỗ này của di đều là bọn họ mỗi sáng sớm được ngư dân đánh đưa tới, đến lúc đó di để cho bọn họ chuẩn bị xong, con muốn những thứ này à, tiểu case.”

Đường Tịch đưa tay ôm Kiều Vũ Tân một chút, đứng dậy cáo từ, “Di Kiều, quen biết được di, con đặc biệt cao hứng, dạ dày của con càng cao hứng hơn.”

Kiều Vũ Tân cười ha ha một tiếng không thôi cùng Đường Tịch nói gấp lại “Thiws sáu cuối tuần, đi để cho tài xế đi qua đón con.”

Đường Tịch cười gật đầu, lên xe.

Mãi đến xe mất dạng, Kiều Vũ Tân mới để cho người giúp việc đưa chính mình đi vào. Quản gia bên kia cầm điện thoại báo cáo tình trạng ngày hôm nay của Kiều Vũ Tân cho Kiều Lương, lão quản gia vẻ mặt vui mừng nói, “Vẫn là tiểu thiếu gia cậu có biện pháp, hôm nay tiểu thư cười, cười rất vui vẻ, hơn nữa cơm trưa cũng ăn so bình thường nhiều gấp đôi, còn đích thân nấu trà chiều đãi cô gái kia, tiểu thư còn hẹn tiểu cô gái kia thứ 6 cuối tuần tới chơi.”

Bên kia Thái Bình Dương ở một đảo nhỏ phụ cận, Kiều Lương tự mình đi ra bờ biển nhìn xác máy bay, tay cầm điện thoại di động xiết chặt, âm thanh trầm thấp, “Còn gì nữa không?”

Âm thanh của quản gia theo bên trong điện thoại di động truyền tới, “Tiểu thư còn hỏi cô gái kia thích ăn cái gì, thứ 6 cuối tuần phải chuẩn bị. Phu nhân như vậy nhìn qua rất có vẻ rất tức giận, bà thật giống như lần nữa sống lại, suy nghĩ cuối tuần phải chuẩn bị thức ăn cho cô gái kia.”

Kiều Lương ngồi xổm người xuống nhặt một nhóm hải cốt lên, sóng biển dâng làm ướt giày đá bóng cùng quần vận động của hắn nhưng là hắn không chút nào để ý, đem hải cốt tiện tay đưa cho nhân viên làm việc sau lưng mình, Kiều Lương hỏi, “Cô gái kia muốn ăn món gì?”

Xem ra cô gái kia đúng là có sức ảnh hưởng rất lớn, mẹ hắn đã vài năm đều chưa từng động thủ làm qua cái gì, mà cô ta ở lại một ngày liền đem mẹ dụ được đi.”

“Hành bạo nõ con tôm nha, cua lớn, tôm hùm Châu Úc lớn cùng hải sản xà lách.” Tiếng cười của quản gia theo bên trong điện thoại di động truyền tới, “Cô gái nhỏ này còn cố ý nói bên trong hải sản xà lách nhất định phải có bạch tuộc tươi ngon???”

Nhưng là Kiều Lương đứng ở trong nước biển giống như là không nghe được bất kỳ thanh âm gì, hắn đứng tại chỗ, trong đầu thoáng qua vô số ký ức.

”Em tới tiệc đứng để ăn hải sản, ăn cái gì hành bạo nõ con tôm nha, đó là ở quán ăn Trung Quốc, em không phải là muốn ăn cua lớn cùng tôm hùm Châu Úc lớn sao?”

“Con tôm mà cũng là hải sản a, em chính là muốn ăn hành bạo nõ con tôm nha, em còn muốn ăn bạch tuộc, bạch tuộc phải tươi sống, hải sản xà lách! Cái đó cũng ăn rất ngon!”

“Cái này không có vấn đề, nhưng là chúng ta chờ ăn hành bạo nõ con tôm nha, lần sau chúng ta đi phòng ăn Trung ăn.”

“Không được! Hành bạo nõ con tôm nhất định phải phối hợp cua lớn cùng tôm hùm Châu Úc lớn ăn chung, ăn mới ngon!”

”Em đây là ăn theo phương pháp của nơi nào a?”

“Đường thị tự nghĩ ra phương pháp ăn. Ai nha bất kể rồi,

Em nhất định phải ở chỗ này ăn đến hành bạo nõ con tôm nha, em nhất định phải hành bạo nõ con tôm mà cùng cua lớn còn có tôm hùm Châu Úc lớn ăn chung.”

“Được được được, anh đi vào bếp cùng đầu bếp thương lượng một chút, nhìn một chút có thể hay không làm cho em một phần, em trước qua bên kia chọn món ăn chờ anh.”

“Em cũng biết A Lương tốt nhất, em đi chiếm chỗ ngồi á...”

Trí nhớ sâu xa càng ngày càng rõ ràng, Kiều Lương nhắm hai mắt lại, hai tay giữ chặt nhau. Hắn đột nhiên cúp điện thoại, đem điện thoại di động cho vào trong túi. Hắn rốt cuộc đang suy nghĩ gì! Cái cô bé nhu nhược đó, làm sao sẽ cùng cô ấy có bất kỳ liên lạc!

Đứng sau lưng Kiều Lương, nhân viên làm việc hiển nhiên cảm giác sau lưng Kiều Lương áp suất thấp, mọi người đồng loạt lui về phía sau một bước. Bỗng nhiên một người đàn ông hơn hai mươi tuổi chạy tới, vội vàng nói, “BOSS, ở đảo đối diện gọi điện thoại tới, phát hiện DNA của Đường tiểu thư, Tần tiểu thư đã chạy tới.”

Kiều Lương trong lòng trầm xuống, sắc mặt càng khó coi, ” Chuẩn bị thuyền, qua đảo bên kia.”

Kiều Lương đứng ở đầu thuyền nhìn thấy cái đảo càng ngày càng gần, trong lòng chìm xuống. Bỗng nhiên có một loại nhắc nhở, nhắc nhở hần không nên đi cái đảo đó, cô gái kia chính là mất tích, mà không phải chết, cô ấy như vậy ít nhất còn có thể còn sống.

Ngay vào lúc này một cô gái đáng dấp xinh đẹp nhưng nhu nhược, khóc lóc chạy tới. Ngay tại thời điểm cô ấy chạy đến bờ biển, bỗng nhiên dưới chân bị vấp, cả người ngã xuống ở trên bờ cát, cô gái đó ngược mắt nhìn Kiều Lương, trong mắt mang theo nước mắt.

Cô gái đó muốn đứng lên nhưng là vùng vẫy một lúc lâu đều không có thể đứng lên được, Kiều Lương đứng ở trên thuyền nhìn sâu cô gái một cái, nhảy xuống thuyền, lại cũng không có nhìn cô gái một cái, hỏi người đàn ông đi theo hần tới, “Phát hiện ở địa phương nào.”

“BOSS đi theo tôi.” Người đàn ông lạnh nhạt nhìn cô gái trên đất một cái, mang theo Kiều Lương hướng cái đảo bên kia đi tới.

Cô gái đó ngoa nguẩy hồi lâu đứng lên, hô to một tiếng, “Kiều Lương, mang em đi chung với, em muốn biết tình huống của Tịch Tịch, bất kể là sống hay chết!”

Kiều Lương dừng bước, quay đầu nhìn cô gái một cái, cười lạnh một tiếng, gằn từng chữ, “Cô, dựa vào cái gì?”

Cô gái trong nháy mắt cảm thấy lạnh cả người, cô há miệng, thật lâu mới lên tiếng, ” Em là người bạn duy nhất của Tịch Tịch, em có quyền lợi biết sống chết của cô ấy, em phải phải biết!”

Kiều Lương cúi đầu, nhìn cát trắng dưới chân, trông mắt hơi híp, ” Cô như thế nào chắc chắn người tôi tìm là Đường Tịch? Đường Tịch có quan hệ gì với tôi?”

Nghe được Kiều Lương nói như vậy, trên mặt cô gái tái nhợt, trong mắt lại thoáng dân ra, cô nói, ” Em biết thái độ lúc đó của Tịch Tịch làm thương tổn anh, nhưng là đó chính là Tịch Tịch không phải sao? Anh không thể bởi vì Tịch Tịch không có tha thứ anh, mà hận cô ấy. Kiều Lương, trước anh hãy để thù hận đối với Tịch Tịch xuống, để tìm Tịch Tịch có được không?”

Cô gái thấy Kiều Lương trên mặt dân ra, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cô thận trọng từng bước từng bước hướng Kiều Lương đi tới, đứng ở trước mặt Kiều Lương, thấp giọng nói, “Kiều Lương, để cho em cùng anh đi tìm Tịch Tịch, có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Anh rất muốn em

Kiều Lương thật sâu mà nhìn cô gái nhu nhu nhược nhược đang đứng ở trước mặt mình, nhếch miệng lên một cái độ cong giễu cợt, “Tôi tại sao phải cùng cô đi tìm cô ấy? Cút!”

Nói xong cũng không quay đầu lại rồi đi.

Cô gái cúi đầu, trong mắt hiện lên lệ quang, một giọt nước mắt ở trong mắt của cô chảy ra, rơi vào bên trong bãi cát màu bạc trắng mịn. Mãi đến khi bốn phía cũng không có người, cô mới ngẩng đầu lên nhìn về nơi Kiều Lương biến mất, cắn môi dùng âm thanh chỉ mình cô mới có thể nghe được hỏi, “Tại sao trong mắt của anh chỉ có Tịch Tịch, tại sao chỉ có cô ta, tại sao cô ta chết rồi, anh còn muốn đến tìm cô ta, chỉ thích cô ta ...”

Kiều Lương rất nhanh tới hải đảo bên kia.

Trong phòng thí nghiệm trên bờ cát, một đám mặc áo khoác trắng của bác sĩ đang báo cáo kết quả so sánh DNA, một bác sĩ nói, “Cái ngón tay này là của MissTang, như vậy thi thể của cô ấy rất có thể ở bên trong hải vực này.”

Một vị bác sĩ khác nói, “Cũng có khả năng thi thể đã bị cá mập trong này ăn hết, có lẽ chúng ta có thể dùng bản DNA này làm báo cáo, tuyên bố MissTang đã chết.”

Đối thoại của mấy vị bác sĩ không sót một chữ đi vào trong lỗ tai của Kiều Lương. Hần hai bước đi vào đoạt lấy báo cáo DNA nhìn, hai tay đem báo cáo DNA vò thành mảnh vụn, lạnh như băng nói, “Nơi này không có phát hiện bất kỳ da thịt liên quan tới Đường Tịch, hiểu chưa?”

Đám bác sĩ trở mắt nhìn nhau, nhưng là đối mặt với ánh mắt lạnh như băng của Kiều Lương cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng gật đầu, “Chúng tôi biết nên làm như thế nào, như vậy vụn ngón tay.....”

Kiều Lương thuận theo những ánh mắt của các bác sĩ kia nhìn đi qua, một cái ngón tay bị nước biển ngâm đã bắt đầu thối rữa rơi vào trong mắt của Kiều Lương.

Trái tim của Kiều Lương trong nháy mắt giống như là bị cái gì đó bóp chặt, đau không thể thở nổi. Hần nghĩ, cô ấy đời này đại khái cũng không sống

được đi, mau đi theo cái chết của cô.

Thật lâu rồi Kiều Lương mới khàn giọng nói, “Tôi mang đi.”

Coi như là một ngón tay của cô ấy, hắn cũng muốn mang đi, nhìn lấy những bác sĩ kia thận trọng đem ngón tay bọc lại, Kiều Lương hít một hơi, trầm giọng nói, “Chuyện này không thể nói cho bất cứ người nào, bao gồm cả Tần Hân Đình bên ngoài, còn nữa, tiếp tục mò vớt, coi như đem Thái Bình Dương đều lật hết lên, tôi cũng muốn biết hành tung của cô ấy!”

Kiều Lương không biết mình như thế nào trở lại chỗ ở, vừa đến gian phòng của mình hắn liền ôm lấy cái hộp đựng bọc ngón tay của Đường Tịch nằm ở trên giường, hai mắt hắn vô thần nhìn chằm chằm trần nhà, si ngốc cười một tiếng, hai tay nhẹ nhàng vuốt ve cái hộp, giống như là đang vuốt ve khuôn mặt của Đường Tịch, khàn khàn nói, “Tiểu Tịch, anh rốt cuộc lại lần nữa được nắm tay em rồi, em cũng nhiều năm không cho anh nắm tay em rồi hả? Anh cũng quên mất đã bao nhiêu năm rồi em không cho anh nắm tay em, năm năm rồi..... Thật lâu.....”

Một giọt nước mắt theo khóe mắt của hắn chảy xuống, hắn nói, “Nhưng là tại sao phải dưới tình huống như vậy để cho anh nắm lại tay em, anh không muốn như vậy, em về là tốt hay không tốt?”

Người đàn ông lạnh lùng đó ở trên thương trường lãnh khốc, vô tình lúc này giống như một đứa bé cuộn rúc vào trên giường, ôm thật chặt một cái hộp vuông nhỏ, thống khổ khóc thành tiếng.

“Tiểu Tịch, anh yêu em... Anh yêu em, cho tới bây giờ anh còn không có kịp nói cho em biết, em nghe chứ sao? Anh yêu em, cho nên em mau trở lại có được hay không?”

Người đàn ông nhắm mắt lại, một tay che đầu của mình, ” Anh thật nhớ em, em không chết có được hay không?”

Người đang ông áo đen đứng ngoài cửa, nghe được bên trong có tiếng khóc, đưa tay xoa xoa khóe mắt của mình, quá cảm động rồi, thật không nghĩ tới thiếu gia lại còn có phương diện như thế, thật hy vọng Đường tiểu thư không chết...

Nhưng là cái này thật giống như có chút ý hảo huyền rồi, tai nạn trên không.... Muốn không chết đều khó khăn.... Ai! Quá đáng thương!

Bỗng nhiên một cô gái chạy tới, người đàn ông nhanh chóng tới trước ngăn cản cô gái, không cho phép cô gái đó tiến lên, thiếu gia bọn họ khóc loại sự tình này khẳng định không muốn để cho bất luận kẻ nào biết, nếu như biết rõ mình nghe được thiếu gia khóc,

Thiếu gia vẫn không thể giết người diệt khẩu a! Nghĩ tới đây người đàn ông trầm giọng nói, “Tần tiểu thư, thiếu gia của chúng tôi đã nghỉ ngơi, xin cô trở về.”

Tần Hân Đình nhu nhu nhược nhược nhìn người đàn ông, thấp giọng nói, “Tiểu Ngũ, để cho tôi đi gặp thiếu gia nhà các anh một chút đi, có phải hay không có tin tức của Tịch Tịch?”

Tiểu Ngũ mặt lạnh, nghiêm trang nói, “Tần tiểu thư, không có tin tức về Đường tiểu thư, thiếu gia mệt mỏi, đang nghỉ ngơi rồi, xin cô trở về.”

Tần Hân Đình lắc đầu, nước mắt ở bên trong hốc mắt chảy ra, ” Anh gạt tôi có đúng hay không, Tịch Tịch có phải hay không đã chết rồi?”

Tiểu Ngũ cười lạnh, “Cái này tôi cũng không biết, thiếu gia bây giờ còn không phải là đang tìm bên trong sao?”

Tần Hân Đình tròn to hai mắt, ủy khuất nhìn lấy tiểu Ngũ, “Tiểu Ngũ, nhiều năm như vậy thiếu gia nhà các anh muốn biết tin tức của Tịch Tịch tôi đều cho, bây giờ tôi muốn từ thiếu gia nhà các anh biết một chút tin tức của Tịch Tịch, cũng không được sao?”

Tiểu Ngũ mỉm cười, “Cái kia Tần tiểu thư cứ hỏi thiếu gia của chúng tôi là được rồi.”

“Vậy anh tránh ra, tôi đi hỏi.”

Tiểu Ngũ âm trầm không động, “Xin lỗi, thiếu gia của chúng tôi đang nghỉ ngơi, không tiếp khách!”

” Anh!”

Tiểu Ngũ mặt không đổi sắc, nhìn lấy Tần Hân Đình lạnh giọng tiễn khách, “Tần tiểu thư xin cô rời đi.”

Tần Hân Đình đứng tại chỗ thật lâu mới xoay người rời đi, tiểu Ngũ nhìn thấy bóng lưng bi thương của Tần Hân Đình, cau mày, tự lẩm bầm, ” Cô gái này rốt cuộc là làm sao biết Đường tiểu thư gặp rủi ro ở chỗ này a.”

Bên trong phòng, Kiều Lương nghe được bên ngoài có động tĩnh, sau đó cũng đã khôi phục bộ dáng lạnh lùng, hắn đem hộp vuông thận trọng đặt ở đầu giường, rồi đi về phía phòng tắm mở ra dội nước từ đầu tới cuối cọ rửa chính mình. Thật giống như chỉ có như vậy hắn mới có thể giảm bớt nỗi thống khổ trong lòng.

Nhưng là chỉ có chính hắn mới biết, loại cảm giác hít thở không thông khi bị nước dội, làm cho hắn cảm giác mình cách cái chết gần như vậy, cách Đường Tịch gần như vậy.

Hắn biết rõ nó chẳng qua chỉ là thuốc mê, tự nói với mình Đường Tịch không có chết, nhưng là trong nháy mắt đó hắn nghe được tin tức của cô ấy, cũng

đã biết cô ấy không có khả năng còn sống. Hai tháng này đều là hấn một mực ở lừa gạt chính mình, cho là như vậy thì có thể giảm bớt nỗi thống khổ của mình, nhưng là loại đau này, vẫn như thế khắc cốt ghi tâm.

Kiều Lương thống khổ kêu một tiếng, một quyền đánh vào kính thủy tinh. Kính thủy tinh vỡ vụn, tay hấn bị thủy tinh cắm vào, rất nhanh máu đỏ tươi liền từ trong tay chảy xuống, dung nhập vào nước ở bên trong phòng tắm.

Hấn giống như là không cảm giác được chỗ đau, từ từ ngồi xổm xuống, hai tay ôm đầu thống khổ khóc thành tiếng.

Bên kia Đường Tịch đứng ở trước máy vi tính của mình, trên mặt tất cả đều là quần quít, cuối cùng hạ quyết tâm, đánh mở máy vi tính của chính mình, ghi danh hộp thư của mình. Hộp thư này là Đường Tịch dành riêng cho hòm thư, mặt khẩu chỉ có một mình cô biết, người biết hộp thư này tồn tại, chỉ có Kiều Lương cùng cao tầng của tập đoàn Đế Quốc.

Cô có dự cảm đám người Kiều Lương đại khái đã biết tin tức cô đã chết, hơn nữa tin tức này rất nhanh sẽ bị tuôn ra ngoài. Cho nên cô nhất định phải chứng minh mình sống, nếu không sẽ mang tai họa đến cho tập đoàn Đế Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Kiều Lương, đừng khổ sở

Đường Tịch hít một hơi thật sâu, chỉ cần cô dùng hộp thư này gửi email kín cho cao tầng của tập đoàn Đế Quốc, như thế cô liền có thể trấn an được cổ đông của tập đoàn Đế Quốc. Còn có thể kéo dài thời gian, làm cho chính mình có đầy đủ thời gian để chuẩn bị trở lại chỗ ngồi của mình, đem những người đó trời lại!

Nghĩ tới đây Đường Tịch đưa tay bắt đầu soạn email, sau đó click gửi.

Sau khi phát ra ngoài xong, Đường Tịch lập tức mở ra kỹ năng vạn năng 008, “008 tôi yêu cầu sử dụng kỹ năng Hacker.”

Bỗng nhiên ngón tay của Đường Tịch giống như là bị rút mả pháp vào, nhanh chóng ở trên bàn phím gõ lạch cách lạch cách. Trên màn hình xuất hiện một mã chữ màu xanh lá cây. Ánh mắt của Đường Tịch nhìn chăm chăm màn hình, hai tay không ngừng gõ, rất nhanh đem vị trí chỗ ngồi xác định trên một cái đảo ở châu Bắc Mỹ.

Đường Tịch hoàn thành một loạt chuyện này sau đó hít một hơi thật sâu, cảm tai nghe lên, ngón tay rất nhanh ở trong máy vi tính gõ, sau đó gọi một cú điện thoại, vang lên thật lâu, bên kia mới nhận, âm thanh khàn khàn mà lạnh lùng truyền tới, “Kiều Lương....”

Đường Tịch nghe được âm thanh của Kiều Lương, trong nháy mắt cảm thấy như bị cái gì bóp cổ họng, hấn đã biết tin tức cô đã chết chứ?

“Nói chuyện!” Ngữ khí mặc dù lạnh lùng, lại không che giấu được sự tuyệt vọng bên trong giọng nói.

Đường Tịch há to mồm mới có thể làm cho hô hấp của mình thông suốt, cô hút chừng mấy giọng mới vượt lên tâm tình của chính mình, Kiều Lương, đừng khổ sở, em còn ở bên cạnh anh.

“Nói chuyện!” Âm thanh của Kiều Lương một lần nữa vang lên, nhưng là hấn lại không có cúp điện thoại. Nếu như là bình thường Kiều Lương đã sớm cúp điện thoại, nhưng hiện tại hấn lại quý thần xui khiến tiếp tục đem điện thoại di động đặt ở bên tai, ”Người là ai?”

Tiếng khóc sụt sùi truyền tới, cả người Kiều Lương trong nháy mắt ngồi thẳng, hấn cảm điện thoại di động nhìn số điện thoại gọi đến một cái, phát hiện không biết số điện thoại gọi đến, hấn lại đem điện thoại di động đặt ở bên tai, hạ thấp giọng, “Người là ai?”

Đường Tịch nghe được âm thanh thận trọng của Kiều Lương lại không nhịn được khóc thành tiếng. Kiều Lương, anh có thể không bị thương được không? Anh có biết không b âm thanh của anh, một chút sinh khí cũng không có. Anh có biết hay không anh như vậy làm cho em đau lòng?

“Đường Tịch?” Thời điểm Kiều Lương hỏi câu này âm thanh có chút run rẩy. Hấn không thể tin được người gọi điện thoại là Đường Tịch, nhưng hấn lại có một loại trực giác cùng cảm giác kinh ngạc, vui mừng từ đỉnh đầu truyền tới. Thật sự là Đường Tịch sao? Hấn như là từ cái chết trở về, hỏi lại, “Là Đường Tịch sao?”

Đường Tịch há miệng lại phát hiện chính mình cái gì đều không nói được, cô chột cắt đứt, lại không nghe được âm thanh của Kiều Lương. Cô một mực nhìn chăm chăm máy vi tính ở không ngừng tái diễn có lỗi với...

Cô từ từ ngồi xổm xuống, tựa vào xó xỉnh của bàn đọc sách, nước mắt không ngừng từ trong hốc mắt chảy xuống. Cô chặt chẽ cắn tay của mình mới có thể làm cho chính mình không khóc lên tiếng.

Kiều Lương em có lỗi với..., có lỗi với... em bây giờ không dám nói cho anh biết em còn sống, có lỗi với... em không dám nói cho anh biết, Đường Tịch của anh đã chạy đến trên người người khác rồi, có lỗi với..., anh đang ở trước mặt của em, em đi không dám chạy đến trước mặt của anh nói cho

anh biết em là ai.

Cô tỉnh lại lâu như vậy vẫn muốn tùy theo hoàn cảnh, vẫn muốn cô kiên cường nhất chính là cái người kia, thì sẽ không khóc, đây chân chân chính chính là cô bởi vì cô là Đường Tịch, mà vì chuyện Đường Tịch chết mà khóc lợi hại như vậy.

Cô biết Đường Tịch cô biến thành Tiêu Nhu là chuyện không thể tưởng tượng nổi nếu như nói cho Kiều Lương, hẳn rồi cuộc có thể hay không tin tưởng cô.

Cho nên cô không dám, cô sợ hãi nghe được những lời độc ác kia từ trong miệng của Kiều Lương.

Nhưng là cô cũng không muốn để cho Kiều Lương từ nay mất đi hy vọng sống sót.

Nghĩ tới đây Đường Tịch đứng lên, một lần nữa mở hòm thư ra, gửi cho Kiều Lương một phong email, cô soạn đã nhiều lần, cuối cùng cũng gửi đi.

Cô viết là: Kiều Lương, đừng khổ sở.

Phát xong cô mới phát hiện chính mình năm năm trước đem Kiều Lương vào danh sách đen, còn không có khôi phục. Cô click rồi khôi phục bạn tốt, đột nhiên nhảy ra những email kia để rồi một lần nữa Đường Tịch khóc không thành tiếng, Kiều Lương có lỗi với.., có lỗi với.., có lỗi với....

Cô một cái tay che miệng, một tay nhìn lấy những email kia, càng xem càng khóc lợi hại. Thì ra hẳn đã từng vì cô làm nhiều chuyện ngốc nghếch như vậy.

Nhưng là cô có một chuyện cũng không biết, cô đáng chết tại sao phải đem Kiều Lương vào danh sách đen!

Đều do cái lòng tự ái đáng chết, người già vờ cái gì! Rõ ràng chính mình quan tâm như thế!

Nhưng là càng quan tâm, lại càng sợ nghe được tin tức của hẳn.

Cô lúc ấy tận lực không nhìn tới bất cứ tin tức gì của hẳn, chính là sợ hãi không cẩn thận thấy tin tức của hẳn, cô sẽ hèn mọn đi khẩn cầu hẳn, để hẳn cho cô lưu bên mình.

Cô là thiên kim tiểu thư của tập đoàn Đế Quốc, là con gái của đế quốc, là công chúa cao cao tại thượng, cô không thể làm chuyện hèn mọn như thế.

Cô không dám xuống chút nữa để nhìn mặt, càng nhìn lại cô càng sợ hãi chính mình sẽ càng hận mình hơn, hốt hoảng đóng cửa hòm thư. Đường Tịch nằm ở trên giường cuộn rúc vào nhau, cầm lấy gối che đầu của mình lên khóc thành tiếng.

Bên kia Kiều Lương nghe được tiếng khóc thút thít quen thuộc cho là mình là đang nằm mơ, nhưng là coi như là nằm mơ hẳn cũng là hưng phấn. Đây là từ khi cô ấy xảy ra tới nay, hẳn lần đầu tiên nằm mơ thấy chuyện liên quan tới cô ấy. Hẳn đang muốn mở miệng, liền phát hiện điện thoại bị cúp, hẳn muốn gọi trở lại, lại phát hiện đây là điện thoại vệ tinh, cần bàn không gọi trở lại được.

Hắn mất tinh thần ngồi dưới đất, nhìn chăm chăm điện thoại di động, bỗng nhiên đình một tiếng. Đây là tiếng chuông của hòm thư tư nhân của hẳn. Hộp thư này chỉ có mấy người biết, hơn nữa chỉ có việc gấp bọn họ mới có thể gửi email cho hẳn.

Kiều Lương đứng lên cầm lên Laptop mở ra, ghi danh hộp thư của mình, thấy email mới nhất; hẳn chột tròn to hai mắt, hẳn chết khiếp nhìn chăm chăm người gửi thư, xác định chính mình không có hoa mắt, hẳn mới run run mở email ra.

Người phát: tiểu Tịch của anh

Trong thư ghi: Kiều Lương, đừng khổ sở.

Kiều Lương chột đứng lên, ôm lấy máy vi tính xông ra ngoài, hô lớn, “Tiểu Ngũ!”

Tiểu Ngũ nghe được tiếng gọi lo lắng của Kiều Lương, cho là có chuyện gì, cuống quýt ở dưới lầu chạy lên “Thiếu gia!”

Kiều Lương đem máy vi tính đưa cho tiểu Ngũ, trầm giọng nói, “Đem phía trên email đọc cho tôi nghe không sót một chữ! Người gửi, nội dung được gửi cùng thời gian đều đọc cho tôi nghe!”

Tiểu Ngũ ồ một tiếng, lấy máy vi tính, thấy nội dung, đọc được, ”Người gửi:tiểu Tịch của anh; trong thư ghi, Kiều Lương, đừng khổ sở, gửi lúc tám giờ tối ngày 10 tháng 9 năm XX.”

Kiều Lương hai tay chặt chẽ giữ cùng nhau, trầm giọng nói từng chữ từng câu “Lập tức tra địa chỉ IP này cho tôi. Tôi muốn trong thời gian ngắn nhất biết được địa chỉ IP này, nhanh lên một chút!”

Tiểu Ngũ ồ một tiếng, vội vàng ôm lấy máy vi tính chạy xuống, trong đầu nghĩ người gửi tiểu Tịch của anh sẽ không phải là Đường tiểu thư chứ? Không nghĩ tới thiếu gia cho Đường tiểu thư một chú thích lại buồn nôn như thế!

Cmn, đây không phải là trọng điểm a! Trọng điểm là Đường tiểu thư gửi email cho thiếu gia!

Chẳng lẽ Đường tiểu thư còn sống sao?

Hắn không phải là không biết được chuyện gì?

Nghĩ tới đây, bước chân của tiểu Ngũ tăng nhanh, nếu như Đường tiểu thư còn sống, thiếu gia có phải hay không sẽ được cứu?

Kiều Lương trở lại gian phòng của mình, nhanh chóng đổi quần áo của mình, lại băng bó tay của chính mình, xoay người xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: P.S. I Love You

Kiều Lương đến phòng tin tức, thời điểm này đã có một người nắm laptop đang truy lùng địa chỉ email IP kia. Qua nửa giờ người kia mới ngẩng đầu lên nhìn về phía Kiêu Lương: "Vị trí trước mắt là ở bờ Tây California của nước Mỹ, xem kinh độ và vĩ độ hẳn là thành phố Trường than, nhưng không cách nào chắc chắn cái vị trí này là chính xác!"

Kiều Lương Hít thở: "Ý của người vị trí này rất có thể là giả?"

Tiểu ngũ hướng về phía người kia trầm giọng nói: "Tiểu Lục, người đừng thừa nước đục thả câu, dùng một câu duy nhất nói cho xong!"

Tiểu Lục nhún vai, nhìn về phía Kiêu Lương nói: "nếu như là người bình thường, ta chỉ cần 5 phút là có thể truy lùng địa chỉ, cái địa chỉ IP này ta lại phải dùng nửa giờ mới xác định được vị trí, nhưng lại chớp mắt có thể lấy được tin tức nên ta cảm thấy đây rất có thể là một địa chỉ giả."

Kiều Lương nhéo mi tâm một cái, nhìn màn hình thật lâu, trầm giọng hỏi: "hộp thư này có khả năng hay không là giả, hoặc có khả năng bị trộm?"

Tiểu Lục mở miệng: "cho ta 5 phút"

Năm phút sau Tiểu Lục lắc đầu "hộp thư này có hệ số an toàn cao nhất toàn cầu, ghi ra số tiền đủ cho người ở thành phố A mua một bộ bất động sản rồi, hơn nữa ta tra ra được thời điểm ghi danh hộp thư này, chỉ cần dùng mật mã căn bản là không được, hơn nữa còn cần một phần chìa khóa bảo mật an toàn mới có thể ghi danh, cho nên nhất định là hộp thư tự gửi ra email nhưng ta khẳng định, thời điểm nâng gửi lá thư này không có mồi hacker!"

Kiều Lương nghe được tin tức này trong nháy mắt thở phào nhẹ nhõm, có thể là nàng đã gửi lá thư này! Hắn nhìn về phía Tiểu Ngũ, Tiểu Ngũ lập tức hiểu ý nói: "Thiếu gia yên tâm, ta đã cho người chuẩn bị máy bay, phi cơ trực thăng đã ở trên đảo rồi, chúng ta có thể đi bất cứ lúc nào."

Kiều Lương ừ một tiếng, đi ra ngoài "đi thành phố Trường Than"

Nàng nhất định đang phải ẩn nấp nên mới gửi bằng địa chỉ thật cho hắn. Nếu là như vậy, rất có thể nàng đang còn sống, chẳng qua là... Kiêu Lương cúi đầu nhìn cái hộp hình vuông trong tay, ở trong đó đã xác nhận là ngón tay của nàng, vậy nàng là không phải...

Bất kể có phải hay không phải, miễn còn sống là tốt rồi!

Tiểu Ngũ và Tiểu Lục thu thập tin tức trong phòng xong, sai người để bọn họ đem nơi này dọn dẹp thu cất, sau đó cùng lên phi cơ Kiêu Lương lên phi cơ trực thăng nện chặt dây an toàn, trầm giọng phân phó Tiểu Ngũ để

Tiểu Ngũ ngồi bên người lái đáp một tiếng, đeo tai nghe, bắt đầu gửi tin nhắn.

Phi cơ trực thăng rời hòn đảo, lần này rồi đi trái tim Kiêu Lương như sống lại, bởi vì hắn có hi vọng. Tuy cái hi vọng này rất mong manh nhưng ít nhất cũng đã có hi vọng, ít nhất vẫn có tin tức cho thấy nàng còn sống. Kiêu Lương gất gao ôm lấy cái hộp hình vuông: Tiểu Tịch, người nhất định phải ở nơi đó chờ ta, biết không?

Lần này tìm thấy, nhất định hắn sẽ không để cho nàng rời đi, bất kể nàng thành hình dáng gì, đều phải vĩnh viễn ở lại bên cạnh hắn, hắn sẽ không bao giờ để nàng tách ra nữa.

Đường Tịch khóc đến ngủ quên, hơn nữa còn dựa vào tường ngủ một đêm, sáng hôm sau tỉnh lại đôi mắt căn bản không thể mở ra được, cổ cũng cứng ngắc như sắp rời ra, nàng từ từ đứng lên vào trong phòng rửa tay soi gương, thấy trong gương hai mắt sưng đỏ thành một đường, tóc bù xù còn mặc bộ đồ ngủ màu trắng, lập tức hét chói tai lên tiếng "Quý a!"

Cửa bị bật ra, Tiểu Sái vọt vào thấy bộ dạng Đường Tịch cũng tròn to mắt hét chói tai: "Mẹ nha... Có quý a?"

Đường Tịch thấy Tiểu Sái, quay đầu nhìn gương một cái, lúc này mới nhận ra: cô gái quý này là nàng? Nguy rồi! tối hôm qua thật giống như làm lớn chuyện, bây giờ phải giải thích thế nào về đôi mắt sưng đỏ đến không còn hình dáng này?

Tiểu Sái nhận thức được mình vừa bị thất thố, mới nhận thức được nữ quý trước mặt là em gái mình.

Cách phòng Đường Tịch tương đối xa, Tiêu Cảnh gương mặt tỉnh táo đi tới hỏi: Sáng sớm các người ồn ào cái gì, cuối tuần hẳn là ngủ nướng a!... Nha, em gái, người tôi qua làm cái gì, xem phim kinh dị rồi thành dạng này à?”

Đường Tịch đang vắt óc suy nghĩ một hồi, chợt... Phim kinh dị? một lí do rất tốt nha! Mở vòi nước lên rửa mặt, lấy khăn lau khô, nàng quay lại hỏi Tiêu Sái: “Nhị ca có thể xuống lầu lấy cho muội mấy viên đá được không? Nhân lúc ba mẹ chưa dậy, muội phải chăm mắt một chút.” Nếu không nhất định Dương Tinh Nhân sẽ lo lắng, thậm chí đây là ba mẹ của mình rồi, nàng không muốn họ lo lắng.

Tiêu Sái đối với muội muội là nói gì nghe nấy, lập tức xuống lầu lấy cho Đường Tịch một túi nước đá. Đường Tịch vuốt cổ nằm xuống giường, Tiêu Cảnh ngồi xuống ghế sa lon, nhủ thầm hỏi: “chuyện gì xảy ra?”

“Tôi hôm qua xem một bộ phim điện ảnh vô cùng bi thương, nước mắt căn bản là không ngừng được, khóc mãi cuối cùng ngồi trên thảm dựa vào giường ngủ thiếp đi”

Tiêu Cảnh hỏi: “phim điện ảnh gì?”

Đường Tịch mím môi một cái, phun ra ba chữ “ta yêu người”

Tiêu Cảnh sững sờ, thét chói tai lên tiếng: “Em gái, người đừng nói lung tung được không?! Ta là ca ca của người”

Đường Tịch thích thú với vẻ kinh ngạc của Tiêu Cảnh, khóe miệng lộ ra ý cười nhưng trong lòng lại vô cùng cay đắng, chuyện của nàng và Kiều Lương cũng chẳng khác cốt truyện là bao nhiêu đâu, bất quá nàng vẫn may mắn vì đang còn sống, nhưng lại không dám xuất hiện trước mặt hắn. Nghĩ tới đây nàng liếc Tiêu Cảnh, nhẹ nhàng nói: “P.S. I Love You-Ta yêu người! tôi hôm qua muội xem phim đó!”

Tiêu Cảnh gật đầu, đây là bộ phim cũ từ nhiều năm trước, lúc ấy rất được hoan nghênh, rất nhiều người vì tình yêu của hai nhân vật chính mà cảm động, nhưng càng nhiều hơn là vì nhân vật nam chính làm cho rung động Tiêu Cảnh nhìn Đường Tịch: “Không nghĩ tới tiểu nha đầu như muội lại thích xem loại phim điện ảnh này”

Tiêu Sái cầm túi nước đá đi lên, nghe được Tiêu Cảnh nói những lời này liền hỏi: “xem điện ảnh gì?”

“P.S. I Love You” Tiêu Cảnh nói: “kinh ngạc chứ? nha đầu này hôm qua uống lộn thuốc, lại đem phim đem bộ phim cũ này ra xem, còn đem luôn hai mắt của mình biến thành quả đào rồi!”

Đường Tịch nhận lấy túi nước đá Tiêu Sái đưa cho, nói cảm ơn rồi đem túi nước đá chườm lên mắt mình. Muội cũng là thấy rồi xem một chút, ai biết được lại bị thương như vậy chứ!”

Tiêu Cảnh và Tiêu Sái liếc nhau một cái, mới nhớ tới nàng trước đây đều sống trong núi, lúc trước chưa xem qua bộ phim này cũng rất bình thường. Nghĩ tới đây, Tiêu Sái liền nói: “Nếu muội thích như vậy tôi nay chúng ta ra ngoài xem phim đi? Huynh muội mảnh nhỏ?”

Đường Tịch nghe Tiêu Sái nói vậy trong lòng trở nên ấm áp, Ngoài miệng lại nói: “Nhị ca, muội không hiểu điện ảnh, huynh muội mảnh nhỏ là cái gì?”

Tiêu Sái hưng phấn nói: “Huynh muội chúng ta sẽ đi xem chiếu phim trận?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Nàng là thiên tài mà!

Đường Tịch một bên dùng khăn đắp mắt, một bên nghe Tiêu Cảnh và Tiêu Sái liên tục nói chuyện, bị thương trong lòng dần dần vui đi, nàng bất tri bất giác nhếch môi cười: điều này chắc là do sức mạnh của người nhà đi! Bởi vì có bọn họ mà trong lòng nàng cũng không còn buồn nữa!

Tại một hòn đảo nhỏ ở Thái Bình Dương

Tần Hân Đình sáng sớm đã ngồi vào bàn trang điểm lộ ra khuôn mặt trắng nõn, cả người nhìn qua có chút diễm đam đáng yêu, ánh mắt hơi sưng của nàng có chút đỏ. Nàng nhìn mình trong gương, nhếch miệng, cầm một thỏi son thoa lên môi cho tới khi đôi môi đỏ thắm dần trở nên trắng bệch mới hài lòng cất son rồi khỏi căn phòng của mình, tới phòng của Kiều Lương.

Ngày hôm nay nàng mặc một bộ váy trắng ngắn, mái tóc buông xõa tùy ý bị gió thổi khiến cho người khác có cảm giác thương yêu. Nàng đưa tay vuốt lại tóc, hít một hơi thật sâu bước vào căn biệt thự mà không có chút cản trở nào, nhưng bên trong không có Kiều Lương, nàng hơi nhíu mày lên lầu đi vào phòng ngủ, vừa bước thật chậm vừa suy nghĩ: có thể hay không hẳn còn thương tâm quá độ nên đang ngủ? Nghĩ tới khả năng này, nàng lại thậm chí ra mấy câu an ủi rồi gõ cửa. Gõ tới nửa ngày vẫn không có ai lên tiếng, nàng nhíu mày gõ thêm mấy lần nhưng vẫn không có người nào đáp lại, lúc này có một người phụ nữ đi tới, dùng tiếng Anh mỉm cười nói với Tần Hân Đình: “Xin hỏi cô là tìm Kiều tiên sinh sao?”

Tần Hàn Đình gật đầu, người phụ nữ cho biết đây là căn phòng của cô ấy, Kiều Lương bọn họ tối hôm qua đã trả phòng rồi đi rồi, hơn nữa còn cho tiền mượn phòng hơn một tháng.

Sắc mặt Tần Hàn Đình trong nháy mắt trở nên trắng bệch, nàng cắn chặt môi nhìn người phụ nữ hỏi: "Bọn họ đi đâu?"

Người phụ nữ kia nhận ra tâm tình nàng không đúng nên thành thật nói: "Nửa đêm hôm qua bọn họ trả phòng, lúc ấy còn có phi cơ trực thăng đến đón, hẳn là có chuyện gấp!"

Hai tay Tần Hàn Đình bất giác nắm chặt, không thèm liếc nhìn người phụ nữ mà đi thẳng ra khỏi biệt thự nhỏ, tối hôm qua nàng nghe được thanh âm của phi cơ trực thăng, nàng cho là Kiều Lương tăng thêm nhân viên đến để tìm Đường Tịch nhưng lại không nghĩ tới: là hẳn phải đi!

Không phải hẳn yêu Đường Tịch sao? Tại sao lại rời đi?

Ngay lúc này điện thoại Tần Hàn Đình bỗng vang lên, nàng nhận điện thoại, bên kia không đợi nàng lên tiếng lập tức nói: "Đường Tịch xuất hiện!"

Nghe xong điện thoại, Tần Hàn Đình vọt ra bờ biển, tức giận kêu lên một tiếng: "Kiều Lương!"

Chỉ vì một cái email mà người đã xác định Đường Tịch còn sống. Không! Đường Tịch đã chết! Chết! Vĩnh viễn không có khả năng còn sống! Là nàng tận mắt thấy Đường Tịch đi máy bay bị tai nạn rui ro, tận mắt thấy Đường Tịch tan xương nát thịt đấy! Nàng ta làm sao lại có thể còn sống!

Thành phố Trường Than

Kiều Lương ngồi máy bay đến nơi đã có người đón hẳn, đây là chi nhánh ở Mỹ của tập đoàn quốc tế Kiều thị, tổng tài chi nhánh kính cẩn hỏi Kiều Lương, Kiều Lương gật đầu khẳng định hẳn là vì việc riêng mà tới, chi cần chỗ ở, những thứ khác sẽ không quản, bảo vệ tổng giám đốc kia không cần để ý đến sự tồn tại của hẳn.

Tổng giám đốc gật đầu tự mình mang Kiều Lương đến biệt thự, Kiều Lương xuống xe nhìn biệt thự, quay đầu lại nói với vị tổng giám đốc kia: "không được để bất cứ kẻ nào biết ta ở đây, ta tới vì chuyện riêng, không muốn bị chuyện công quấy rầy!"

Tổng giám đốc chi nhánh công ti bày tỏ mình đã biết rồi, trước khi đi còn quay lại chúc Kiều Lương đi đường vui vẻ. Kiều Lương cầm thẻ mở cửa trong tay ném cho Tiểu Ngũ, Tiểu Ngũ cầm thẻ mở cổng biệt thự ra đi vào, Tiểu Lục đuổi theo, Kiều Lương đi sau cùng. Sau khi đi vào, Kiều Lương hỏi Tiểu Lục đang ôm lấy máy tính: "Xác định vị trí xong chưa?"

Tiểu Lục lắc đầu: "Không xác định được, có khả năng phải tận lực tìm kiếm" Kiều Lương liền nhìn về phía Tiểu Ngũ, Tiểu Ngũ nói: "Người của chúng ta rất nhanh sẽ tới, tầm khoảng 20 phút nữa."

Kiều Lương gật đầu, hẳn đêm hôm qua không có ngủ được, cũng không có nước nhưng hôm nay tinh thần vẫn rất phấn chấn, căn bản là không muốn đi ngủ, chỉ muốn nhanh nhanh tìm được tới chỗ của Đường Tịch.

Kiều Lương liếc Tiểu Lục, trầm giọng nói: "Người tiếp tục tìm cái địa chỉ email kia, nhất định phải tra ra được địa chỉ chân chính; Tiểu Ngũ ở đây chờ bọn hẳn đến, ta đi loanh quanh một chút, bọn hẳn đến thì gọi điện cho ta"

Tiểu Ngũ gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, Kiều Lương châm một điếu thuốc, xoay người rời đi

Tiểu Lục nhìn máy tính: "Kỹ thuật của người này là hacker đứng đầu thế giới, tài nghệ của ta tuy so sánh với các người các người cao nhưng nếu muốn cùng hacker đứng đầu thế giới đấu thì có chút khó khăn."

Tiểu Lục nhũ mày: "người nói xem tại sao thiếu gia lại không tự mình động thủ?"

Tiểu Lục nhìn màn hình máy tính, ngón tay ấn ấn bật bật mím môi nói: "Cái này có lẽ là đối với tình cảm càng không thể làm chủ được bản thân, vì vậy càng muốn biết tin tức càng không thể tự mình động thủ."

Tiểu Ngũ nhìn hẳn ruộng bỏ nói: "Người xác định đây là khi gần tình cảm thì sinh ra sợ hãi sao?" "Tại sao cái ví dụ này nghe thế nào cũng cảm thấy không thích hợp."

Tiểu Lục nhũ mày nhìn hẳn một cái, ngón tay không có dừng lại: "vậy người ngược lại hình dung cái khác cho ta đi a?"

Tiểu Ngũ ...

Kiều Lương đi trên bờ biển màu xanh lam, đôi mắt hơi nhắm lại, trước đây hẳn thậm chí còn không dám nhìn ra biển, bởi vì thân xác nàng rất có thể đang hòa cùng biển rộng, nhưng thời điểm nhận được lá thư kia, hẳn lại có chút cảm kích màu xanh của biển khơi: có lẽ cũng vì biển khơi Tiểu Tịch mới may mắn sống sót như vậy.

Điện thoại reo, Kiều Lương nhận điện thoại trầm giọng nói: "Trước hết tìm kiếm ở các quán rượu, sau đó là khu dân cư, cuối cùng là biệt thự tư nhân. Tất cả nơi đó đều phải tìm kiếm cho ta, nhất định phải tìm được tin tức của nàng."

Bên kia đôi mắt của Đường Tịch cũng đã bắt đầu bớt sưng, khôi phục lại bình thường, nàng lại rửa mặt, lau mặt bằng lọ nước thần tiên thay đổi da sau đó ăn điểm tâm. Ăn xong, Dương Tình Nhân muốn mang nàng đi dạo một chút, Đường Tịch nói nàng phải làm bài tập, ở trường cấp 3, bài tập của thứ bảy

cưỡi tuấn so với thường ngày còn nhiều hơn nhiều lắm

Tiêu Cảnh huyết sáo, nhìn bóng lưng của Đường Tịch: “Tiểu Nhu Nhi... có muốn hay không ca ca dạy cho người học a?”

Đường Tịch không quay đầu lại: “Việc học tập của muội nhất định tốt hơn huynh!”

Dương Tinh Nhân nhìn bóng lưng của Đường Tịch cười nói: “Ta đã gọi điện thoại đến trường học hỏi qua, trình độ học tập của Tiểu Nhu xác thực rất tốt, hơn nữa trong giờ học còn có thể giúp các lão sư giải đề, rất lợi hại đấy!”

“Muội ấy là thiên tài chứ sao!” Tiêu Cảnh nhìn Đường Tịch đã đi khuất dạng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Có em gái khả ái sao?

Buổi trưa Tiêu Cảnh mở cánh cửa căn phòng Đường Tịch để gọi cô đi xuống ăn cơm, buổi trưa hôm nay chỉ có ba anh em ở nhà, bọn hắn dự định sẽ làm mì ý hải sản ăn, muốn hỏi cô có ăn hay không, nếu như không ăn thì phải tự mình làm, ai biết vừa mở cửa liền thấy một tiểu nha đầu nằm trên đất ngủ thiếp đi, mà trên bàn còn có những tập sách vở cùng đề cương...

Tiêu Cảnh mỉm cười đi tới, khom người ôm lấy cô định đem đặt lên giường rồi ra ngoài trước, ai biết mới vừa ôm cô đứng lên, cô liền mở mắt, Tiêu Cảnh sững sờ, đứng luôn tại chỗ, giống như là con nít làm sai chuyện, vẫn không nhúc nhích ôm lấy Đường Tịch. Đường Tịch tỉnh táo dụi dụi con mắt, ngáp một cái, “Tam ca có chuyện gì sao?”

Tiêu Cảnh lúc này mới đem cô đặt lên giường, trêu ghẹo: “Em không phải là đang làm bài tập sao? Như thế nào lại ngủ thiếp đi?”

Đường Tịch nhìn lên cái bàn đầy sách vở và giấy, ồ một tiếng: “Em đã làm xong, dưới sàn nhà rất mát mẻ, liền ngủ quên mất.”

Tiêu Cảnh đưa tay xoa xoa tóc của cô, xoay người vừa đi xuống lầu vừa nói: “Xuống đây đi, ba mẹ đi ra ngoài rồi, chúng ta ăn mì ý hải sản”

Hai mắt Đường Tịch sáng lên, trực tiếp nhảy từ trên giường xuống, lao xuống lầu, “Cho em nhiều tôm hùm một chút, hoặc là không cần mì, chỉ cần làm cho em một món hải sản”

Tiêu Cảnh cốc đầu Đường Tịch một cái, khẽ cười nói, “Chính em tự làm đi.”

Đường Tịch nằm trên ghế sa lon bất động: “Em không biết, thực sự không biết làm a!” Không phải nói chơi, cô đối với việc nấu nướng quả thật ngu ngốc, lần sau phải dùng một chút kỹ năng vạn năng của 008 làm cho cô một lần xuống bếp có thể nấu nướng như đầu bếp ba sao Michelin mới được.

“Em cứ tiếp tục giả bộ đi, người nào mà chẳng biết con nhà nghèo đã sớm biết lo liệu việc nhà..... A... Để anh làm...” Tiêu Cảnh nói được một nửa bỗng nhiên ý thức được mình nói sai, dùng ánh mắt nhìn qua Đường Tịch, rất sợ làm tổn thương đến tự ái của em gái.

Nhưng là bây giờ Tiểu Nhu căn bản không phải là Tiểu Nhu mà là Đường Tịch, vì thế tất nhiên cô sẽ không có loại cảm giác đó, liền liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, nhũn mày cười hỏi, “Tam ca, anh là xem thường người nghèo sao?”

“Người nào nói?!” Tiêu Cảnh đứng lên, “Ý của anh đó là, em có thể tự làm được.”

Đường Tịch cười, “Nhưng em thật sự không biết làm mì ý hải sản a! Anh phải biết là con nhà nghèo chỉ có thể làm mì Dương Xuân, đừng nói là hải sản, ngay cả thịt trâu em đều rất ít thấy, anh để cho em làm mì ý hải sản không phải làm khó em sao?”

Tiêu Cảnh nghe vậy lập tức nhảy cồm lên nhận sai, “Anh sai rồi, anh thật sai lầm rồi, anh sẽ tự mình làm mì cho em ăn, không cho Nhị ca làm!” Nói xong liền đi thẳng vào bếp không dám nhìn Đường Tịch nữa.

Đường Tịch nhìn bóng lưng Tiêu Cảnh biến khuất dần mới bắt đầu cười lớn, Dương Tinh Nhân không có xin mời người giúp việc, bởi vì bà rất thích nấu cơm, ngoại trừ nhà ở quá lớn có thời điểm sẽ cần người đến quét dọn, còn lại những thời điểm khác đều là Dương Tinh Nhân chính mình ở sửa sang lại, cho nên cô muốn ăn một bát mì của Tiêu Cảnh và Tiêu Sái thật quá dễ dàng.

Tiêu Cảnh vọt vào phòng bếp, trong đầu luôn nghĩ tại sao từ lúc đi ra căn phòng nhỏ của em gái đi ra sau hắn thì có một chủng loại giống như cảm giác chột dạ đây?

Tiêu Sái thấy Tiêu Cảnh đi vào, cười hỏi, “em lại làm gì chọc tới công chúa nhỏ của chúng ta?”

Tiêu Cảnh buồn bực trả lời: “Lỡ miệng nói sai.”

“Lại nói chuyện bên kia?” Tiêu Sái một bên hỏi một bên xử lý hải sản trên tay, lại nhai nói, “Những hải sản này đây không tươi lắm, buổi tối chúng ta đến chỗ bờ sông ăn đi? Mang theo Tiểu Nhu đi xem phim, thuận tiện ở bên ngoài ăn bữa ăn tối, không phải là em ấy rất thích ăn hải sản sao? Hải sản ở bờ sông đều là trực tiếp vớt lên chế biến nên rất tươi ngon.”

Tiêu Cảnh thấy đây là một biện pháp tốt, lập tức xông ra phòng khách nơi Đường Tịch đang xem phim hoạt hình đánh nhau nói: “Tiểu Nhu Nhi, buổi tối chúng ta đi ra ngoài ăn, Tam ca sẽ dẫn em đi nhà hàng ở bờ sông ăn một bữa tiệc hải sản lớn, tất cả đều là gọi món rồi mới vớt lên chế biến, ăn sẽ cực kỳ tươi ngon, sau khi ăn xong chúng ta đi xem phim, đi rạp chiếu phim xem, người còn không có.... Chúng ta xem phim mới nhất của Hàn...”

Đường Tịch biết hẳn bên trên có một câu nói bị ngắt giữa chừng là đưa cô đi xem phim cho biết, nhưng lại sợ hãi làm tổn thương đến lòng tự ái của cô nên hẳn cứng rắn đem lời đó bỏ đi, mặc dù nàng thật đối với điện ảnh không có hứng thú gì, bất quá vẫn rất cảm kích tấm lòng của bọn hắn, vì vậy gạt đầu, “Em đây muốn ăn rất nhiều hải sản, các anh không sợ bị em ăn đến cạn ví tiền đây chứ?”

“Thứ bọn anh có chính là tiền, vì vậy cứ tùy tiện ăn.” Tiêu Cảnh nói xong vỗ ngực một cái rồi xoay người vào phòng bếp tiếp tục nấu cơm, bởi vì đem Đường Tịch dỗ dành đến cao hứng mà cả người hắn đều rất hăng hái làm việc rồi.

Ngược lại Tiêu Sái lặng lẽ cầm xẻng cơm trong tay buông xuống, có chút buồn bực nói, “Em nói chúng ta cứ theo cái khuynh hướng phát triển này, liệu có phải hay không không tìm được bạn gái?” Hắn bây giờ đối với em gái tốt như vậy đều đã trở thành thói quen, không cung chiều Tiêu Nhu trong lòng sẽ cảm thấy có cái gì không đúng, nếu như sau này bạn gái cùng muội muội của mình ghen, thì phải làm sao?

Tiêu Cảnh không thêm đề ý chút nào, vừa khê hát vừa nấu nước nói: “Bạn gái là cái sinh vật gì? Sẽ khá ái như em gái sao?”

Tiêu Sái nghiêng đầu nhìn em gái ngồi trên ghế sa lon ngoài phòng khách vừa ăn kẹo cao su vừa cười nhìn lên bộ phim hoạt hình đang chiếu trên tivi, muốn khá ái thế nào thì khá ái thế đấy, thật giống như em gái bọn hắn ngày càng đẹp hơn, vì vậy lắc đầu: “Không biết là sinh vật gì, nhưng khẳng định là sẽ không khá ái và đẹp mắt như em gái!”

“Bingo!” Tiêu Cảnh đem tôm hùm lớn bỏ vào nấu, dựa vào tường nhìn Đường Tịch ngồi ngoài phòng khách: “Cho nên cung chiều em gái là tốt nhất!”

Đường Tịch đem cuộc đối thoại của hai người thu vào trong tai, trong lòng âm ỉ, suy nghĩ về sau nhất định phải giúp hai ca ca tìm hai người vô cùng xinh đẹp bạn gái, ừ, mặc dù có khả năng không có đẹp bằng nàng

Cái này thật đúng là không phải là Đường Tịch chính mình tự yêu mình, mà cô là xem xét đến đến 008 cường đại, nói không chừng chính mình về sau biến thành tuyệt thế mỹ nhân các loại, cho nên cũng rất khó nói nha!

Bộ phim hoạt hình truyền hình kết thúc, Đường Tịch cầm điều khiển đổi kênh, bỗng nhiên phát ra đến một tin tức, tiêu đề là: Thiên kim mất tích của tập đoàn đế quốc gửi email rằng mình đang đi du lịch, đừng lo nhớ.

Theo sát báo cáo về email nguyên bản, Đường Tịch thấy nội dung phía trên đích thực là do cô tối ngày hôm qua đã gửi cho tập đoàn Đế Quốc: mất tích, du lịch, dù sao cũng tốt hơn cái tựa đề Đường Tịch chết. Mặc dù có người chỉ mong cho nàng chết, nhưng là nàng lại không thể để cho tập đoàn Đế Quốc cùng ông nội lâm vào nguy cơ.

Đem tin tức nhìn xong, Đường Tịch tắt tivi, dùng điện thoại di động tra hỏi tin tức mới nhất, quả nhiên người của tập đoàn đế quốc đã tại mời nhân viên kỹ thuật đang tra cái địa chỉ email kia ở đâu được gửi tới.

“Đói bụng không?” Tiêu Sái cung chiều nhìn Đường Tịch, từ tủ lạnh bên trong lấy ra một lon nước trái cây đưa cho cô: “Uống nước trái cây trước, bọn anh đã nấu tôm hùm lớn cho em, còn mì ý hải sản thì phải đợi một lúc nữa.”

Đường Tịch cảm ơn, nhận lấy uống một hớp, ngược mắt hỏi, “Đúng rồi, Tam ca, anh có số điện thoại của Kiều Lương không?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: 1 Điện thoại

Tiêu Cảnh đương nhiên là có điện thoại của Kiều Lương, anh tuy là có Kiều Lương điện thoại, nhưng là vừa nghe đến chính mình em gái hỏi như vậy, Tiêu Cảnh đã đi xuống ý thức được lắc đầu, một mực chắc chắn, “Anh không có điện thoại của Kiều Lương a!”

Đường Tịch phũ một tiếng, bật cười. Tiêu Sái lắc đầu nhả nước bọt: “Em trai đây không phải là cớ quần đánh rắm nha. Nếu không nha, nhà chúng ta nếu như em cũng không có điện thoại của Kiều Lương thì ai sẽ còn có?”

“Văn minh một chút được không?” Tiêu Cảnh vô cùng không muốn thừa nhận chính mình có Kiều Lương điện thoại, nhưng là ai... bất quá em gái mình cái kia ánh mắt tự tiểu phi tiểu, chỉ có thể nhận thua, về mặt sinh không thể yêu nhìn về phía Đường Tịch, “Em gái, em muốn Kiều Lương điện thoại làm gì?”

Đường Tịch buồn cười, chính cô cũng có Kiều Lương điện thoại Chẳng qua là cô gọi tới cũng sẽ không thích hợp ngược lại sẽ gây thêm phiền toái đây.

“Em đáp ứng là thứ bảy phải đi bồi đi Kiều, nhưng là em vừa mới nhớ tới. Em cuối tuần sáu không phải muốn đi Hồng Sơn quay quảng cáo sao? Đến lúc đó khả năng là không có thời gian rảnh.” Tiêu Sái đưa cho Đường Tịch một con tôm hùm lớn vừa mới được làm xong, liền đem thịt đặt vào trong khay của Đường Tịch. Đường Tịch vừa ăn vừa nói, “Em ngày hôm nay lại quên hỏi đi Kiều số điện thoại, anh gọi điện thoại cho Kiều Lương nói một tiếng. Nói cho anh ta biết thứ bảy cuối tuần khả năng là không đi được, để cho anh ấy thứ sáu buổi chiều tới đón em đi. Em vào thứ sáu xế chiều đi bồi đi Kiều ăn bữa ăn tối nha.”

Tiêu Cảnh nói “Cái kia cuối tuần không đi không được sao?”. Tiêu Cảnh có chút suy nghĩ, Kiều Lương đối với mẹ hắn còn không có đề tâm như thế đây.

Đường Tịch cau mày, mắt hứng nhìn lấy Tiêu Cảnh, “Anh trai, quân tử một lời hứa nặng ngàn vàng a.”

“Đừng để cho anh nhắc nhở em chuyện tàn khốc như vậy thật.” Tiêu Cảnh nhìn cô đem tôm hùm của mình trong khay đều sắp phải bị cô ăn hết rồi. Dem mì ý hải sản đặt tới trong chén của cô, “Người là thiếu nữ, cần bản không phải cái gì quân tử.”

Đường Tịch cười ra tiếng, “Anh ba, anh chính là gọi điện thoại, sao phải cứ như một bài đại luận văn dài dòng vậy chứ?” Với lại cô chỉ là một tiểu nữ đây.

Tiêu Cảnh bắt đầu dĩ phải đem điện thoại di động tìm kiếm số điện thoại cá nhân của Kiều Lương. Chỉ có cùng cậu ta đặc biệt người thân cận mới biết được. Đường Tịch nhìn sang, quả nhiên chính là Kiều Lương số điện thoại, lại cúi đầu tiếp tục ăn hải sản ở trong chén.

Sau đó phát hiện ra, cái này mì ý hải sản thật giống như ăn ngon hơn, liền thừa dịp Tiêu Sái giúp mình bóc tôm hùm, Tiêu Cảnh gọi điện thoại cũng không có chú ý đến cô. Dem mấy cái hải sản trong khay của bọn họ mang hết đến chỗ mình trong khăn mặt ăn sạch sẽ.

Tiêu Sái thấy động tác này của cô em nhỏ, cười lắc đầu, “Tối nay dẫn em đi ăn vui vẻ.”

Tiêu Cảnh cũng không àm gì khác, ngược lại mới vừa là hắn chủ động đem hải sản cho cô ăn, em gái ăn vui vẻ, hắn liền ăn một chén bạch diện đều là vui vẻ a.

Điện thoại kết nối, truyền tới Kiều Lương rõ ràng, lạnh bên trong mang theo một chút thanh âm mệt mỏi: “Nói?”

Tiêu Cảnh hỏi, “Tìm được chưa?”

“Có chuyện gì sao?” Kiều Lương hỏi sau đó dừng lại một chút, không đợi Tiêu Cảnh nói chuyện, lại nói tiếp, “Ồ Thái Bình Dương ven một cái đảo nhỏ Đảo hải vực bên trong tìm được ngón tay của cô ấy, xác nhận chính xác.”

Tiêu Cảnh bắt đầu lo lắng, đó chính là xác nhận cô kia chết? Hắn nói: “Nén bi thương lại, lúc nào sẽ trở lại?”

Kiều Lương trầm mặc một lúc lâu mới lên tiếng, “Tôi bây giờ đang ở Trường Than, tạm thời sẽ không trở về, công ty người giúp tôi coi trọng.” Nói xong Kiều Lương bên kia truyền tới tiếng của phi cơ trực thăng, hắn nói, “Tôi cho là cô ấy đã chết rồi nhưng vào thời điểm nhận được một cái email của cô, địa chỉ email xác định vị trí là Trường Than thành phố, tôi nhất định sẽ tìm được người đó.”

Tiêu Cảnh tìm lại một nói, “Người đó còn sống?” Ngữ khí bởi vì vô cùng kích động có chút biến điệu.

Tiêu Sái cùng Đường Tịch cũng dừng động tác trong tay lại, chuyên tâm nghe Tiêu Cảnh gọi điện thoại, Tiêu Sái vẻ mặt hiếu kỳ, Đường Tịch cũng rất bình tĩnh, tối ngày hôm qua cô phát cái kia Phong email thời điểm liền biết, anh ấy nhất định sẽ qua email đi thăm dò xác định vị trí, cho nên cô đem địa chỉ IP địa vị ở Trường Than thành phố.

Kiều Lương bên kia thật giống như đang lên máy bay, hắn trầm giọng nói, “Có chuyện gì sao? Không việc gì cúp máy, bọn họ ở trong một trấn nhỏ có phát hiện người khả nghi, tôi muốn tự mình đi qua xác nhận một chút.”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, “Không có chuyện gì lớn.”

Một hồi tôi cho cậu gửi một tin nhắn đi, cậu trước đi tìm người đã.....” Tiêu Cảnh nói xong suy nghĩ một chút, nói một câu, “Chúc cậu nhiều may mắn.”

“Cảm ơn.” Kiều Lương nói xong, điện thoại bị cắt đứt.

Kiều Lương leo lên phi cơ trực thăng, nịt chặt dây an toàn, hỏi Tiểu Ngưu, “Tin tức có chuẩn xác không? Là Tiểu Tịch sao?”

Tiểu Ngưu lắc đầu, “Bọn họ chỉ nói là nữ sinh kia là hơn một tháng trước bị người ở trên biển cứu lên tới, tứ chi tê liệt, gãy tay rồi một cái, trước mắt còn đang ở bệnh viện trong trấn nhỏ.”

Kiều Lương hai tay chặt chẽ nắm, đây đã là hắn nghe được tin tức tốt nhất rồi, coi như là tàn phế, miễn là còn sống là tốt.

Nhưng sau một canh giờ sau Kiều Lương nhìn lấy trên giường bệnh người kia vẫn tràn ngập thất vọng, hắn trầm giọng hỏi: “Đây là ở đâu phát hiện ra?”

“Là ngư phủ ra biển vào thời điểm ở gần bờ biển Thái Bình Dương cứu lên tới, hắn là gặp tai nạn trên không người may mắn còn sống sót.” Tiểu Ngưu

nhìn lấy người trên giường, trong đầu nghĩ, người nọ là nhiều may mắn mới ở trong biển bị hướng lâu như vậy đều còn sống? Cái đó Đường tiểu thư thật sự có may mắn như vậy sao?

Đương nhiên là thực tế tàn khốc hẳn là không dám nhắc tới với thiếu gia nhà mình, Kiều Lương ân một tiếng xoay người đi ra ngoài, tiểu Ngũ mau đuổi theo hỏi, “Thiếu gia, người này yêu cầu chuyển đi sao?”

Kiều Lương cũng không quay đầu lại, “Quốc tế hình cảnh.”

Lần này tai nạn trên không, nhưng anh căn bản không cho rằng là một trận ngoài ý muốn, mà là có người cố ý, cho nên tại lúc nhận được tin tức sau cũng đã tìm quốc tế hình cảnh tiến hành điều tra, coi như cuối cùng, kết quả là người đó chết, như thế anh cũng muốn để cho những thứ kia hại chết người của cô, sống không bằng chết!

Tiểu Ngũ nhún vai, quay đầu nhìn lấy trên giường bệnh nữ tử, thương nặng như vậy có thể hay không tỉnh lại vẫn là chuyện gì xảy ra, thiếu gia lại muốn đem cô ta chuyển giao cho quốc tế hình cảnh... Thật là nhẫn tâm a.

Đương nhiên hẳn cũng không phải là hộ hoa sứ giả, hẳn chẳng qua chỉ là thủ hạ của thiếu gia mà thôi.

Rất nhanh tiểu Bảo đã liên lạc với phụ trách quốc tế hình cảnh về chuyện này sau đó rời đi bệnh viện.

Bên kia Tiêu Cảnh vừa mới cúp điện thoại, thì đã gặp hai cặp ánh mắt hùng hục lửa Bát Quái nhìn mình chăm chăm, hẳn xuy một tiếng nói, “Hai người đừng có như vậy được không?”

Đường Tịch cùng Tiêu Sái đồng thời gật đầu, vô cùng ẩn ý nói, “Vô cùng quan trọng!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Anh thật hiền lành

Editor: Sênh Ca

Đường Tịnh cảm thấy trong nháy mắt cảm thấy ăn không ngon rồi, nguyên nhân từ trong miệng người khác biết được của Kiều Lương sẽ là để cho mình thêm đau lòng, hẳn liền để ý sống chết của cô như vậy sao?

Tiêu Cảnh hiện tại tâm tình cũng có chút buồn rầu, trong ấn tượng của hắn, Kiều Lương là loại người sẽ không vì chuyện của người khác mà quan tâm. Ngay từ lúc ban đầu hắn đối với khó khăn như vậy ánh cũng không nháy qua một cái, cứ như vậy mà chịu đựng. Khi Kiều Lương tự tay đuổi cha của mình ra khỏi Kiều gia một cái nháy mắt cũng không có. Nhưng là bây giờ hắn vì cự tuyệt một người phụ nữ mà vứt bỏ bản thân mình. Ngay cả lúc ban đầu hắn dùng mệnh để đổi lấy Kiều thị quốc tế tập đoàn đều không quản.

Tiêu Cảnh cảm nĩa chọc chọc cái khay trước mặt, đã không còn tâm tư ăn, đứng dậy đi lấy mấy cái ly tới, để cho Đường Tịch đi lấy rượu vang. Đường Tịch đang muốn uống rượu, lập tức đứng dậy đi đến kệ rượu lấy một chai rượu vang tốt nhất mở ra. Tiêu Cảnh để ly xuống, Đường Tịch rót rượu vang. Tiêu Sái bung lên một ly cùng hai người đựng ly một cái, uống thẳng một hớp, nói: “Các em nói nếu người phụ nữ kia thật đã chết rồi. Kiều Lương có thể hay không ngay cả công ty cũng không để ý rồi hả?”

“Nói cái gì vậy”. Tiêu Sái lại bung một ly rượu lên nhấp một miếng, để ly xuống, cảm nĩa tiếp tục ăn: ” Kiều Lương không phải loại người không gượng dậy nổi chính mình. Nhiều nhất là thâm trầm một trận, sau đó cậu ta lại lao đầu vào công việc, nói không chừng hẳn sẽ trong trầm lặng bùng nổ a, một lần vượt qua Đế quốc tập đoàn, trở thành tập đoàn đứng đầu Á Châu..”

Đường Tịch ngoắc ngoắc khóe miệng, bung lên một ly rượu vang uống thẳng một hơi cạn sạch. Cô biết, hắn (Kiều Lương) rất có thể trở thành người như vậy ở trong lời nói của Tiêu Sái. Nhưng là tim của hắn liền như vậy chết theo.

Hắn sẽ liều mình đứng ở độ cao mới bên trên, coi như nếu sụp đổ cả thân thể của mình cũng không quản, nhưng là vì vậy hắn sẽ không sống được lâu dài.

Cho nên cô cũng không thể để cho chuyện như vậy xảy ra. Kiều Lương hẳn phải được sống trong một thế giới ấm áp, được yêu thương bao quanh. Nửa đời trước của hắn đã quá nhiều đắng chát, nửa đời sau hẳn phải bị yêu thương thật tốt.

Nhưng cô là phải làm sao, mới có thể làm cho anh tiếp nhận cô đây?

Nói cô là Đường Tịch trọng sinh biến thành Tiêu Nhu một sự thật tưởng như không thể liệu anh có thể sao? Anh sẽ không tin tưởng, nhưng là không nói sao? Nếu không nói, cô phải lấy cớ gì đến bên gần anh?

Tiêu Sái và Tiêu Cảnh cùng chú ý đến Đường Tịch đang yên lặng mà uống rượu, hơn nữa bọn họ một ly còn không có uống xong, cô liền uống liền uống

chứng mất ly. Tiêu Cảnh vội vàng đề ly rượu của Đường Tịch lại.” Uống rượu ít thôi, em làm sao vậy?”

Đường Tịch uống đến mơ mơ màng màng nhưng là đầu óc vẫn còn rất thanh tỉnh.

Nàng mím môi một cái, nhìn đến hai người hỏi: “Anh nói Kiều Lương, cái người này lợi hại như vậy làm sao sẽ vì một người phụ nữ làm khổ chính mình như vậy đây?”

Tiêu Cảnh nháy mắt một cái nói: “Cậu ta không chỉ làm khổ chính mình, còn đang muốn chết đây. Ngày ấy nghe được tin tức kia, cậu ấy tự giam mình trong phòng làm việc cả ngày. Ngày thứ hai lúc đi ra hai tay hấn dịch toàn là máu.”

“Tự ngược” Đường Tịch vừa nói nhưng lại nước mắt lại chảy ra. Cô si ngốc cười mồm tiếng, ánh mắt nhìn đến Tiêu Cảnh và trên mặt của Tiêu Sái nhìn tới nhìn lui, cuối cùng tiện tay nắm tờ khăn trong khay của mình ăn: “Đúng là tự tìm ngược a.”

“Em gái! Em khóc vì cái gì a? Tiêu Sái cầm lấy khăn giấy lau nước mắt cho cô: “Em uống vài chén rượu lại khóc thôi đừng uống nữa.”

“Em đây là gió thổi vào mắt nên mới như thế” Đường Tịch nắm lấy khăn giấy trong tay Tiêu Sái, mím môi một cái: “Bắt quá rượu này không có tình được a, quá sắc người, cổ họng của em đau...” Nói xong dùng sức ho khan, cả người nằn ở trên bàn khóc ra thành tiếng: “Cái rượu này như thế nào khi dễ người như vậy nha! Em chủ uống có mấy ly mà thôi mà đầu cũng đau, mắt cũng đau, miệng cũng đau họng cũng đau, dạ dày cũng đau...hức hức.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai mắt nhìn nhau một cái, thần giao cách cảm nghĩ đến, nha đầu này đây là đang uống say!

Tiêu Cảnh bắt đắc dĩ ôm lấy cô một cái đi lên lầu. Trong lòng âm thầm nghĩ đến, lần sẽ không bao giờ cho nha đầu này uống rượu lần nào nữa!

Thời điểm Đường Tịch bị đặt lên giường thuận thế đưa tay nắm lấy chăn che mình, nằm ngủ. Trong đầu nghĩ vẫn còn khá chính mới tránh khỏi. Vừa mới thiếu chút nữa thì thất thố bị bọn họ phát hiện bí mật của mình rồi.

Tiêu Cảnh thật sâu mà liếc nhìn Đường Tịch một cái. Trong lòng có một cảm giác là lạ nhưng cụ thể lại không thể nói lên thành lời. Tại sao mỗi lần bọn họ vừa mới nhắc tới Kiều Lương, Tiêu Nhu sẽ thất thố như vậy đây? Thật chẳng lẽ là vừa thấy đã yêu rồi hả? Vậy lần sau cũng không thể để cho bọn họ hai người gặp mặt, như vậy không phải sau gặp mặt lại cảm mến rồi! Như vậy Tiêu Nhu của mình không bị thương thống khổ chết mới là lạ!

Đường Tịch căn bản không biết Tiêu Cảnh đang suy nghĩ gì. Trong lòng khổ sở cộng thêm men rượu đi lên mà cô mê man ngủ luôn. Buổi chiều lúc tỉnh lại, cô có cảm giác trở nên đau đầu, để cho cô cảm thấy toàn bộ não đều không phải là của mình. Cô đi xuống lầu, Tiêu Cảnh là đang trong phòng khải chơi game, thấy cô đi xuống phòng bếp kêu lên một tiếng: “Tiêu Nhu tỉnh rồi, em động tác nhanh lên một chút.” Đường Tịch đi tới trên ghế sa lon ngồi xuống, gương mặt không biểu cảm, nhìn chằm chằm màn hình TV thật lâu rồi mới chậm rãi nói: “Em uống say?”

” Em không có uống say.” Tiêu Cảnh một bên vừa chơi game vừa nói: ” Em chẳng qua là uống đến khóc mà thôi.”

Đường Tịch:...

“...” Cái này có khác nhau sao!!!

Cô quyết định chuyển đổi đề tài, Đường Tịch nhìn lấy trò chơi, hỏi: “Một mình anh chơi game à?”

“Cùng anh hai chơi với nhau, tính khi em tỉnh lại, anh hai đi nấu canh giải rượu rồi.” Tiêu Cảnh nói cười một tiếng: “Uống canh giải rượu một hồi nữa chúng ta ra ngoài, dẫn em đi ăn hải sản xem phim ha.”

Đường Tịch ừ một tiếng mềm oặt tựa vào trên ghế salon trò chơi trong tay của Tiêu Cảnh ngáp một cái: “Trò chơi này không có ở trên thị trường thấy qua a, trò chơi mới sao?” Tiêu Cảnh đang chơi hăng say cũng không có đi chú ý Đường Tịch sẽ xem qua biết trò chơi này là trên thị trường chưa nhìn thấy qua, gật đầu nói: “Đây là trò chơi công ty anh hai mới khai phá. Trước mắt chính là đang khảo sát. Anh ba ta đây là một cao thủ nhất định phải giúp anh hai thử một chút a.” Đường Tịch ừ một tiếng: ” Thì ra là anh hai mở công ty game a.”

“Bây giờ trên thị trường rất nhiều trò chơi đều là công ty bọn họ khai phá. Chẳng qua hai anh em chỉ phụ trách cầm đầu kiếm tiền, chuyện bên ngoài đều giao cho phí tổng giám đốc đi làm, rất nhiều người chỉ biết công ty của anh hai em có một cái Chu tổng, căn bản không biết chân chính người ra quyết sách chân chính là Tiêu tổng.”

Đường Tịch cười một tiếng, vui ở mặt salon hướng phòng bếp nhìn lại” Anh hai thật lợi hại”

“Anh hai của em số học cũng mấy vì tính đơn giản là thiên tài, anh lặng lẽ nói cho em biết, anh hai còn từng trải qua bảng Hacker.”

Đường Tịch cười cười, cô liền nói Tiêu gia vợ lẽ không cơ làm người nha. Anh cả nằm vùng, anh hai là hacker, anh ba trợ thủ của Kiều Lương đều không phải là người bình thường. Tiêu Sái lúc này bưng canh giải rượu đi ra, thấy Đường Tịch mất tinh thần ngồi ở trên ghế salon, đi tới nói: “Uống chút canh giải rượu.”

Đường Tịch ngược mắt liếc nhìn Tiêu Sái một cái, ừ một tiếng: “Anh hai thật hiền lành.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Anh đừng tự ti nha!

Edit: Sênh Ca

Tiêu Sái mặt tối sầm, mới vừa nói chuyện, Đường Tịch lại nói: “Có anh tốt như vậy, về sau em khẳng định cũng không muốn lập gia đình, nếu như người kia không có anh trai tốt, em còn không bằng ngay tại trong nhà làm một cái gái lơ thì đây.”

Tiêu Sái lập tức bị những lời này lấy lòng rồi. Anh nở nụ cười vui mừng sờ tóc của Đường Tịch một cái: “Vậy cũng chớ gả đi, trong nhà cũng không phải là không nuôi nổi em nha.”

Đường Tịch cười một tiếng không nói gì, Tiêu Sái hỏi: “Chơi đùa hai cái trò chơi sao?”

Đường Tịch lắc đầu, “Không chơi game.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh cũng không có nói cái gì, bọn họ biết hoàn cảnh cuộc sống trước kia Tiêu Nhu, đừng nói trò chơi điện tử rồi, có thể ngay cả PSP máy chơi game cũng không có thấy qua.

Ở lúc Tiêu Sái muốn ngồi xuống Đường Tịch lại nói một câu: “Em sợ hãi, em đi chơi một hồi nghiền ép các anh, cho nên vẫn là liền như vậy.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người mở rộng tầm mắt, Tiêu Sái không muốn đả kích cô, cười lắc đầu một cái, Tiêu Cảnh nói: “Em gái, anh bây giờ coi như một cái tay cũng có thể nghiền ép em có tin không?”

Đường Tịch hé miệng: “Vậy thì đánh cược một ván, em mới vừa nhìn người chơi đùa, không sai biệt lắm cũng đem quy tắc trò chơi biết rõ, không bằng tới một ván?”

Cô mặc dù mấy vi tính kỹ thuật chưa ra hình dáng gì, nhưng là trò chơi kỹ thuật nhưng là đứng đầu, lúc trước cô chính là tảo biến một trò chơi không địch thủ, hơn nữa chơi lại là dùng tài khoản nam, cho nên thường xuyên chạy đi cướp giết đầu người khác, đến sau cô vừa lên lưới, cơ hồ toàn bộ máy chủ bên trong bang phái đều theo đuổi giết cô. Cô mặc dù lợi hại, nhưng là vài trăm người tới vây công cô một người còn là sẽ để cho cô chết ngay cả sót lại một chút cận cũng không có. Sau đó làm cô không có cách nào, dứt khoát đổi tài khoản chơi, cũng an an ổn ổn tăng thêm một cái bang phái, giúp một tay phái giết BOSS, bất quá sau đó cảm thấy không đã ghiên, cũng đã rất ít chơi rồi.

“Vậy thì đánh cược một chiếc xe.” Tiêu Cảnh nói: “Anh chấp em một tay, nếu như em thắng rồi, anh sẽ đưa em một chiếc xe, ngược lại số tuổi của em cũng có thể kiểm tra bằng lái, đi thi đem bằng lái, anh mua cho em xe, xe tùy tiện chọn.”

Đường Tịch ánh mắt sáng lên, cô còn đang rầu không xe đây. Ngày hôm qua còn nghĩ nếu như lấy được rồi ba triệu tiền quảng cáo, phải đi đem bằng lái thi, sau đó mua một chiếc thích hợp một chút xe đây, xem ra bây giờ có thể không cần chính mình bỏ tiền.

Nghĩ tới đây, Đường Tịch không nhịn được liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, hỏi: “Anh hai, anh được nói cho em biết trước anh có bao nhiêu tiền gửi ngân hàng. Nếu không em không lấy được một chiếc xe tốt, em cũng sẽ không đem hết toàn lực a.”

Tiêu Cảnh khỏe mặt co quắp đến mấy lần, có chút một điểm im lặng hỏi: “Ý của em là nói là, em chơi game tận không đem hết toàn lực đều xem anh trong thể số còn lại có bao nhiêu?”

Đường Tịch nhún vai: “Đương nhiên rồi.”

Tiêu Cảnh trong nháy mắt cảm giác mình bị vũ nhục đến, mặc dù làm nhục mình người kia là của mình em gái. Nhưng là hấn vẫn được không thoải mái, ”Được, chỉ cần người có thể thắng anh, chính là toàn cầu giới hạn tìm anh đều mua cho em trở lại!” Nói xong lại hỏi Đường Tịch, “Vậy nếu như em thua đây?”

Đường Tịch tự tin ngoắc ngoắc khỏe miệng, cười nói: “Em sẽ không thua.”

Tiêu Cảnh giễu cợt, “Em gái a, không thể nói lời như thế tràn đầy khí thế, nếu là một hồi đánh mặt rồi, khuôn mặt rất đau a.”

Đường Tịch sao cũng được nhún vai, thổi thổi trong tay canh giải rượu, mấy ngụm uống xong đi tới ở Tiêu Sái chỗ ngồi ngồi xuống: “Vậy chỉ dùng thực lực nói chuyện đi, nếu như em thua, em ba triệu phí quay quảng cáo liền cho anh ba rồi, như thế nào đây?”

Tiêu Cảnh thổi một tiếng huyết sáo, “Chơi đùa lớn như vậy, em gái sẽ không một hồi không nhận thua chứ?”

Đường Tịch ngoắc ngoắc khỏe miệng, nhìn lấy Tiêu Cảnh: “Em sợ một hồi anh ba không nhận thua a.”

Tiêu Sái bỗng nhiên nói: “Tiêu Nhu cho ạn cảm giác thế nào có điểm giống, anh từng tại trong trò chơi nhận biết một người đây.”

Đường Tịch nhú mồm, “Ồ?”

“Người nam sinh kia rất lợi hại, hơn nữa thuộc về cái loại nam sinh rất cô tịch, chơi game chưa bao giờ kéo bè kết phái, đều là một người chơi đùa, hơn nữa còn chạy đi cướp người khác đầu giết. Anh quan sát hắn một đoạn thời gian thật lâu, muốn đem hắn khai thác đến công ty chúng ta, tạo thành chiến đội, ai biết hắn đoạt người khác bang phái đầu giết, làm người còn kiêu căng như vậy, cuối cùng bị mấy cái chiến đội cùng mấy cái bang phái cho vây công.

Cơ hồ là lần trước bị vây công một lần, cuối cùng hắn cũng chưa có chơi đùa cái đó trò chơi.” Tiêu Sái nói có chút chưa thỏa mãn, “Anh tra xét ID phát hiện là Đế đô học sinh, còn cố ý đi tìm, đáng tiếc không có tìm được.”

Đường Tịch trong nháy mắt có chút dờ khóc dờ cười, không nghĩ tới cô và anh hai lại còn có loại này duyên a!

“Người như vậy chắc không thích hợp cái gì ở chiến đội đâu.” Tiêu Cảnh ý thức cảm thấy không có đoàn đội, có thích hợp hay không ở chiến đội.

“Cho nên, anh cũng không có tổ chiến đội.” Tiêu Sái nói, “Nguyên vọng của anh chính là đem những đại thần kia không có ý thức lập đoàn độ, toàn bộ tổ chức tạo thành một cái siêu cường chiến đội, trong nháy mắt giết giới Game.”

Đường Tịch khoe mắt co quắp đến mấy lần: “Anh hai, nguyên vọng của anh thật là mạnh mẽ nha!”

Tiêu Sái cười ha ha một tiếng, Tiêu Cảnh nói: “Mau lại đây, đừng nói anh hai khi dễ em, anh trước cùng em hơ nóng hai tay, mới tiến vào tranh tài.”

Đường Tịch sao cũng được nhún vai: “Được.”

Hai ván sau Đường Tịch cuối cùng là quen thuộc cách chơi cái trò chơi này cùng Tiêu Sái nghề nghiệp này kỹ năng, nói với Tiêu Cảnh: “Đến đây đi, Anh ba, xem em tên thiên tài này như thế nào trong nháy mắt giết anh nha!”

Tiêu Cảnh bĩu môi, “Thua đừng khóc lóc xin anh a.”

Đường Tịch nhún vai, “Có anh hai siêu cường trang bị, em thua sẽ cũng không chơi game rồi.”

Hai người bắt đầu tiến vào trò chơi chém giết: Đường Tịch một mực khoe miệng một mực mang theo nụ cười, thậm chí cảm giác cô ở thành thạo trên choker Tiêu Cảnh. Muốn giết chết hắn vừa không có lập tức giết chết hắn, giết tới một nửa thậm chí còn giúp Tiêu Cảnh thêm máu. Tiêu Sái ở một bên nhìn lấy, trông mắt hơi híp, em gái cái này thủ pháp thế này nhìn em đi chỗ nào đó sao nhìn quen mắt đây?

Giống như người nào đó biến mất ...

Nhưng là người kia rõ ràng ở Đế đô a.....

Hủy bỏ khả năng trong lòng Tiêu Sái tiếp tục xem cuộc chiến. Tiêu Cảnh trên mặt đã không có biểu tình cả lo phát phơ như mới bắt đầu rồi, thậm chí một cái tay khác cũng điều khiển, hoàn toàn quên mất mình nói qua một cái tay thắng Đường Tịch. Đường Tịch liếc nhìn Tiêu Cảnh, khoe miệng móc một cái cũng không nói gì nhiều, tiếp tục nhìn chăm chăm màn hình, sau đó đi đúng phương vị, liền với phát mấy cái đại chiêu, đem trò chơi tay ném một cái, cười như không cười nhìn lấy Tiêu Cảnh, “Anh ba..... Anh thua rồi.”

Tiêu Cảnh không chỉ là trò chơi bên trên bị ngược, cảm giác về tinh thần cũng bị người em gái của mình ngược, hắn cơ hồ sinh không thể yêu cuồng loạn nói: “Em tên biến thái này!”

Cô thật sự là một cái đại biến thái! Biến sắc mặt thì coi như xong đi, trò chơi lại mới chơi hai ván, với lại hắn cái này mấy năm cáo già tu luyện, hơn nữa còn là thuộc về ăn hiệp cái chủng loại kia! Tâm tình thật mệt mỏi, không bao giờ nữa muốn chơi trò chơi làm sao bây giờ?

Đường Tịch cũng hiển nhiên không nghĩ tới chính mình đem Tiêu Cảnh diệt đối với hắn đã kích lớn như vậy, kết quả là vô cùng có hai anh em yêu vô bá vai Tiêu Cảnh một cái, nói: “Anh ba, anh cũng đừng quá thương tâm, bất kể nói thế nào, anh hai trang bị cũng là rất biến thái.”

“Anh cùng trang bị với hắn một dạng!”

Đường Tịch: “..... Được rồi, vậy chính là em so sánh tương đối thiên tài, anh cũng đừng tự ti nha~~.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Kết hợp tuyệt vời của tuổi trẻ

Bây giờ Đường Tịch đã thành thói quen dùng mình là thiên tài để che giấu rất nhiều chuyện không cách nào giải thích rồi.

Tiêu Sái lắc đầu cười, Tiêu Cảnh bị đá kích bị thăm, về mặt tái xanh đôi game, “Chúng ta đổi một cái game đều dùng tài khoản mới để đánh!”

Khóe mắt Đường Tịch gạt một cái, “Anh Ba, không cần thiết nữa.” Thật ra nếu lại tiếp tục so đo anh hay là nhận thua được không?

Tiêu Cảnh không nói lời nào đã thay đổi một cái game khác, sau đó đăng ký một tài khoản, lại thúc giục Đường Tịch đăng ký. Đường Tịch bắt đầu đi liếc nhìn Tiêu Sái một cái, Tiêu Sái nhún vai cười (hahaha) nói:

“Nếu như em không cho anh ba của em chơi tiếp hẳn sẽ không đi ra cửa, vì đồ hải sản của em, em tiếp tục ngược hẳn đi.”

Đường Tịch một bên đăng ký tài khoản mới, một bên nghiêng đầu hỏi Tiêu Sái:

“Anh ba sẽ không bơi vì bị em ngược mà sau đó không chơi game chứ? Em đây tội không phải quá lớn đi!”

Tiêu Sái thấy cái loại vẻ mặt nhỏ này trên mặt Đường Tịch thì cười trực tiếp ngã vào trên ghế salon, thật lâu mới lắc đầu nói:

“Anh ba của em là tiểu cường đánh mãi không chết, từ nhỏ đến lớn đều bị anh ngược, cho nên em yên tâm mạnh dạn ngược hẳn đi. Em không phải, sẽ không để cho hẳn lại không chơi game. Hẳn sẽ còn có ý chí chiến đấu, mỗi ngày mỗi đêm luyện cấp bậc sau đó tìm em PK.”

Trên trán Đường Tịch hiện lên mấy cái vạch đen, nhìn một cái Tiêu Cảnh ở bên cạnh áp a áp ứng dùng tài khoản mới thử tay, trong nháy mắt nghĩ đến một cái cảnh tượng. Đó chính là mình chiều mỗi ngày tan học trở lại bị Tiêu Cảnh lôi kéo chơi game.

Tiêu Cảnh bắt đầu muốn chơi rồi, thấy Đường Tịch vẫn còn ngăn người nhìn mình chằm chằm, hừ hừ nói: “Này, tỉnh lại, nhanh lên làm quen một chút với thao tác, chúng ta tới PK!”

Lần này đến phiên Đường Tịch không thể miễn cưỡng rồi, cô liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, game này lúc trước cô còn thường xuyên chơi, thao tác nhân vật bên trong cũng còn rất quen thuộc cho nên cũng không có thử tay, liền nói: “Trực tiếp chơi đi, bắt quá chúng ta nói qua đây là lần cuối cùng a! Thua không cho phép khóc!”

Tiêu Cảnh hừ một tiếng tự tin nói: “Nhiều lời như vậy làm gì, bắt đầu nhanh lên một chút!”

Một phút sau, Tiêu Cảnh hét lớn, “Tiêu Tiểu Nhu em cái tên biến thái này! Đây là dùng tài khoản mới, em cứ nhiên không tới một phút đồng hồ đem anh giết! Thiên lý ở chỗ nào!!!!”

Đường Tịch đưa tay bịt lấy lỗ tai bắt đầu nói: “Anh ba mặc dù em dùng tài khoản mới nhưng anh cũng dùng tài khoản mới à... cho nên tương đối dễ giết...”

“Cái gì tương đối dễ giết! Em rõ ràng đang nói anh không có kỹ thuật hả!”

Tiêu Cảnh ôm lấy tay cầm game hí hục nói: “Lại đến”

Khuôn mặt Đường Tịch cứng đờ: “Không tới!”

Kiên quyết không tới thì bữa tiệc hải sản tối nay cô khẳng định không ăn được! Cô còn muốn ăn cua lớn cùng tôm hùm lớn còn có bạch tuộc đấy!!

Dĩ nhiên Tiêu Cảnh biết mình muốn làm cái gì, giọng cam hận nói: “Một lần cuối cùng, em thắng, tối hôm nay muốn ăn cái gì anh đều cho em! Thế nào?”

“Được a!”

Đường Tịch không chút nào do dự lập tức phấn khởi nhìn Tiêu Cảnh.

“Anh ba, anh muốn chơi game gì, nhanh lên một chút nhanh lên một chút!”

Tiêu Cảnh nhìn cái người tham ăn trước mắt, khóe mắt co quắt nhiều lần.

Lần nữa Tiêu Sái nằm trên ghế salon cười, “Tiểu Nhu Nhi, bộ dáng này của em thật đáng yêu, cảm thấy với bữa tiệc hải sản có thể khiến người khác làm bất cứ chuyện gì là như thế, có thể hay không em đừng đáng yêu như vậy a?”

Đường Tịch vênh miệng lại cùng Tiêu Cảnh mở một ván, dĩ nhiên đều là một phút giải quyết....

Nửa tiếng sau, Đường Tịch nằm mềm oặt trên ghế salon, vô cùng im lặng nhìn lấy Tiêu Cảnh vô cùng phấn khởi lắm bậm nói: “Anh ba chúng ta theo phong trần đến giang hồ, lại từ giang hồ đến Hôn Đầu La, trực tiếp theo game online chơi đến game offline, anh còn muốn như thế nào a?”

Tiêu Sái dựa vào trên ghế salon, dùng chân cời giày ra đá Tiêu Cảnh một cái, cười (hahaha): “Tiểu tử thú, được rồi không sai biệt lắm, cậu lại tiếp tục tiếp tục như vậy thì Tiểu Nhu Nhi đều phải bỏ nhà ra đi rồi.”

Mặc dù trên game là Tiểu Nhu Nhi ngược Tiêu Cảnh, nhưng khi nhìn sắc mặt Tiểu Nhu Nhi rất rõ ràng không thể miễn cưỡng a!

Bây giờ Đường Tịch thật sự rất rất hối hận ban đầu nói câu nói kia rồi. Nếu như không phải là câu kia thì sợ tôi chơi một hồi sẽ nghiền ép các anh, cho nên vẫn là quên đi.

Vì kích thích ý chí chiến đấu của Tiêu Cảnh, cô cũng sẽ không đem mình từ nhỏ đến lớn thích không thích, chơi không chơi qua game đều chơi một lần a!

Tiêu Cảnh nghiêng đầu nhìn lấy vẻ mặt buồn rầu của Đường Tịch nằm trên ghế salon,,mím môi một cái đem tay cầm game ném qua một bên, xoay người lên lầu, “Đi thay quần áo tối nay anh mang em đi ăn thật vui vẻ!”

Ánh mắt Đường Tịch sáng lên lập tức từ trên ghế nhảy lên, vọt tới trên lầu, “Ok, chờ em ba phút em lập tức tới ngay.”

Đường Tịch nhanh chóng trở về phòng chọn một cái áo sơ mi màu xanh cùng quần jean ngắn màu trắng, sau khi thay xong đem áo bỏ vào bên trong lưng quần rồi nhanh chóng mang vào đôi giày nhỏ màu trắng, buông xuống mái tóc, thoa thêm chút son môi rồi đi xuống lầu.

Tiêu Sái cũng trở về phòng mình thay quần áo, tiêu Cảnh cũng chưa có đi xuống, cô trực tiếp tắt máy chơi game đi bắt tay thu hồi những thứ kia, sau đó ngồi trên ghế salon chờ hai anh em họ.

Năm phút sau Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh từ trên lầu đi xuống, hai người đều đặc biệt hiếm thấy được ăn mặc chỉnh tề, khoe miệng Đường Tịch co giật đến mấy lần hỏi: “Các anh làm gì vậy a?”

Tiêu Sái nhún vai, “ 10 giờ tối nay có một cái tiệc rượu cho nên...”

Tiêu Cảnh hé miệng ghét bỏ nhỏ nước bọt, “CMN, tối nay nhất định sẽ gặp phải một ít người.”

Đường Tịch nháy mắt một cái, “Vậy các anh còn nói đi xem phim?”

“10 giờ sẽ tham dự tiệc rượu, bọn họ đi tham dự buổi tiệc thì làm sao đi xem phim a. Bây giờ đi ăn hải sản, cô ăn xong hải sản cũng là mấy tiếng.

Tiêu Sái nói: “Không việc gì, ngược lại cũng không phải là buổi tiệc quan trọng, chúng ta đi cho có mặt liền có thể đi nha.”

Đường Tịch oh một tiếng, lập tức xoay người lên lầu, “Đi nhà hàng hải sản ăn cả người đều là mùi, mặc cái gì chỉnh tề a, một chút đi trên đường thuê cái khác.”

Tiêu Sái Tiêu Cảnh cảm thấy lời nói đúng vô cùng, nên nói với Đường Tịch Một tiếng chờ một chút, lập tức chạy về phòng của mình thay đổi một thân quần áo thường đi xuống.

Hai anh em vô cùng ăn ý mặc áo sơ mi trắng quần jean kết hợp với đôi giày, đặc biệt trẻ trung giống như bộ dáng sinh viên đại học.

Tiêu Nhu mở miệng thật lòng nói: “Rất đẹp trai a!”

Trên mặt Tiêu Cảnh lộ ra vẻ đắc ý, “Đó là dĩ nhiên cũng không nhìn một chút anh là ai.”

Tiêu Sái đưa ra một vòng tay, “Bây giờ các anh có thể hay không dẫn em đi?”

Đường Tịch cười đứng dậy cũng đưa ra một vòng tay, “Dĩ nhiên rồi, chúng ta là sự kết hợp tuyệt vời của tuổi trẻ!”

“Hahaha...”

Tiêu Cảnh cười gật đầu, “Cũng còn khá lão đầu Tiêu Dao kia không ở nhà, nếu không sẽ già tăng tuổi tác toàn thân chúng ta rồi.”

Đúng lúc này từ cửa truyền tới một âm thanh lạnh lùng: “Cậu nói cái gì?”

Tiêu Cảnh lập tức nhảy đến phía sau tiêu Sái, nghĩ mà sợ nhìn Tiêu Dao đứng ở cửa, “CMN! Anh trở về lúc nào?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Anh cả giết trong nháy mắt

Tiêu Dao lười cùng đưa ngọc nói chuyện, xách rượu hành lý đi vào, liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, lạnh lùng nói ra, “Đem vào phòng anh đi.”

Tiêu Cảnh vừa muốn mở miệng phản đối, liền nhận được ánh mắt lạnh như băng của Tiêu Dao, lập tức nghẹn lại chạy đến dưới lầu nhắc lấy hành lý của Tiêu Dao chậm chậm đem lên lầu.

Tiêu Sái thừa dịp lúc này cũng chào hỏi Tiêu Dao, Tiêu Dao trực tiếp không nhìn tới.

Thời điểm Đường Tịch nhìn thấy Tiêu Dao vốn trong nháy mắt có không thích ứng, nhưng sau đó rất nhanh khôi phục bộ dáng nghịch ngợm, chạy tới trước mặt Tiêu Dao, “Anh cả, anh đã trở lại à, chúng em muốn đi ăn hải sản, anh muốn đi cùng không?”

Ánh mắt Tiêu Dao lập tức trở nên nhu hòa, khoe miệng anh khẽ nhếch nhẹ nhàng gật đầu, nói: ” Chờ anh hai phút, anh thay quần áo đã.”

Nói xong đưa tay vuốt tóc Đường Tịch, xoay người lên lầu, cuối cùng cũng không có liếc mắt nhìn Tiêu Sái đứng ở trên thang lầu một cái.

Tiêu Sái nhìn lấy anh cả đi qua bên cạnh mình, hơn nữa cũng không nhìn chính mình chút nào, có chút đã thương a.

Tiêu Dao mới vừa vào phòng mình, Tiêu Cảnh liền lao ra ngoài, hần giận dùm dùm lao xuống lầu, gương mặt bi thương, “Sao bây giờ anh ấy đã trở về? Làm sao đây tôi cảm giác cuộc sống tốt đẹp của mình sắp chấm dứt rồi?”

Đường Tịch chớp mắt, ” Em cảm thấy có anh cả ở nhà tốt vô cùng.” Quan trọng nhất là một tuần này cô mỗi ngày đều rất nghiêm túc rèn luyện cơ thể, cơ thể bản thân cũng cải thiện không ít, như vậy một hoặc hai tuần anh Chu liền có thể dạy cô võ thuật rồi, suy nghĩ một chút đều rất kích thích a!

Đồng thời Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai mắt nhìn nhau, thần giao cách cảm nghĩ đến, đó là bởi vì anh cả đối với một mình em, tốt vô cùng được không?

Hai anh em buồn rầu rồi.

Tiêu Dao cũng thay đổi một thân áo sơ mi trắng quần jean bên dưới phối hợp cùng đôi giày màu trắng, thế nhưng đây là lần đầu tiên Đường Tịch nhìn thấy nên miệng thối lên tiếng huýt sáo. Được rồi, anh cả mặc như thế quả thật so với anh hai anh ba đẹp hơn nhiều!

Nhất định chính là Hot Boy lạnh lùng à, thế này đi trên đường, theo phía sau tuyệt đối tỷ số nhộn nhịp!

Hơn nữa anh cả mặc như vậy nhìn trẻ tuổi a!

Anh em Tiêu Sái Tiêu Dao lần nữa đối mặt, “Chúng ta có muốn lại thay quần áo hay không?”

CMN, anh cả tuyệt đối là có ý!

“Anh cả, anh không phải là cho tới nay không thích mặc như vậy....tuổi trẻ sao?” Tiêu Sái nhẫn nhịn thật lâu rốt cuộc nói ra những lời này.

Tiêu Dao vừa sửa sang lại tay áo một bên đi xuống dưới lầu, nghe Tiêu Sái hỏi câu này, tay anh đang cầm nút áo lam ngọc ở cổ tay áo cài vào. Anh dừng một chút nhượng mảy nhìn hai người một cái, lạnh nhạt nói: “Tôi cảm thấy mình mặc vào cái này để coi hơn các cậu, vẫn..... so với các cậu trẻ tuổi, chẳng qua là bình thường tôi không muốn đã kích các cậu thôi.”

Đường Tịch nhìn lấy hai người Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh bộ dáng miễn cưỡng không có, trong lòng buồn cười, nhìn hai người thuận tay cuốn tay áo sơ mi lên. Nhìn lại Tiêu Dao cho dù đem tay áo cuốn lên, cũng muốn cẩn thận tỉ mỉ cài nút ống tay áo thật hoàn mỹ, lập tức cảm thấy vẫn là anh cả có phẩm chất a.

Suy nghĩ liền xung phong nhận việc, hơn nữa còn vô cùng chân chó chạy đến trước mặt Tiêu Dao, nịnh nọt nói, “Anh cả, em cài nút tay áo cho anh.”

Tiêu Dao liếc Đường Tịch một cái, uhm một tiếng đưa tay áo trên tay cho Đường Tịch cài, sau đó nhìn Đường Tịch hết sức chăm chú cài nút tay áo cho mình.

Đường Tịch cài rất chắc sau đó ngẩng đầu cười với Tiêu Dao: “Được rồi anh cả.”

Tiêu Dao giật mình gật đầu, đưa tay vuốt tóc Đường Tịch nhẹ nhàng nói: “Cảm ơn.”

Đường Tịch cười, Tiêu Cảnh thấy một màn này quá chói mắt, cất giọng hô: “Còn có đi hay không lát nữa không còn chỗ ngồi à.”

Đường Tịch đi xuống lầu, lập tức kéo lấy cổ tay Tiêu Cảnh, “Đi nhanh đi, tới nay em muốn ăn mười con tôm hùm lớn!”

Tiêu Cảnh nhìn hai tay nhỏ kia kéo lấy tay mình, lập tức cảm thấy thỏa mãn, liền mang theo Đường Tịch đi ra bên ngoài, Tiêu Sái ý vị theo sau lưng, Tiêu Dao cũng theo sau bọn họ ra cửa.

Hôm nay Tiêu Cảnh chính mình lái chiếc xe thể thao BMW màu đỏ, nhìn qua vô cùng táo bạo nhưng mà Đường Tịch rất thích phong cách này, cô cảm thấy bốn người họ hôm nay ăn mặc bắt mắt như ánh mặt trời. Đương nhiên xe thể thao hợp cùng trẻ tuổi.

Tiêu Cảnh để cho Đường Tịch ngồi phía trước, Đường Tịch uhm mở cánh cửa bên ghế phụ ra trực tiếp ngồi lên, Tiêu Sái hết sức tự giác mở ra cánh cửa ghế sau mời Tiêu Dao ngồi lên, Tiêu Dao ừ rồi ngồi lên xe.

Tiêu Sái lên xe, Đường Tịch đưa tay đem mui xe mở ra, bốn người họ ngồi trên xe, Tiêu Cảnh trực tiếp cho xe chạy lao nhanh trên đường.

Tháng chín thời tiết vốn là rất nóng, coi như bọn họ đẩy ra năm sáu cánh cửa cũng không chống nổi hơi nóng của thời tiết, xe thể thao mui trần vừa vặn có thể hóng gió, Đường Tịch giơ tay để cho gió từ kẽ tay mình thổi qua, nhắm mắt lại hưởng thụ khoảnh khắc thoải mái này.

Tiêu Cảnh mở nhạc, bốn người họ ở trên đường thật sự đưa tới vô số người quay đầu lại nhìn, không liên quan xe thể thao rất phong cách, chủ yếu là

bốn người trên xe thật là quá đẹp rồi! Nhất định chính là soái ca mỹ nữ a!

Ngay lúc Đường Tịch đang lúc hưởng thụ, Tiêu Cảnh bỗng nhiên đưa qua một cái kính râm, “Mang lên.”

Đường Tịch quay đầu nhìn một cái, thấy ba anh em họ đều đang mang kính râm, chính mình cũng không được khác biệt, rốt cuộc mang lên kính râm Tiêu Cảnh. Cái này là kính râm nam nữ đều dùng, sau khi Đường Tịch mang lên còn lộ ra nét trẻ con.

Tiêu Cảnh huyết sáo một tiếng, trong nháy mắt anh cảm giác mình bây giờ chính là đang quay một ca khúc MV a!

Mỹ nữ và xe hơi....

Còn có ba đại soái ca!

Thời điểm ba anh em họ đến hải sản ven sông ở nội thành cũng đưa tới không ít xôn xao, thậm chí còn có người cho là ngôi sao tới nơi này quay phim hoặc chụp hình nghệ thuật, nhưng mà căn bản không có phát hiện máy quay phim cùng máy ảnh, sau đó cảm thấy vài người đều không phải là nhìn rất quen mắt nên cũng chỉ cố hết lên.

Đường Tịch cau mày, thấp giọng nói, “Quên mang khẩu trang rồi.”

Lập tức Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đối với cô tạo thành một cái lá chắn bảo vệ đem Đường Tịch che kín, lúc này Tiểu Nhu không thể bị chụp hình được. Tuần sau cô sẽ quay quảng cáo rồi, khả năng đến lúc đó mặt của cô vẫn sẽ biến đổi, nhưng là khó bảo toàn cô bây giờ bị chụp được cùng với bọn họ, bị Tiêu Cẩm Ninh nhận ra, đến lúc đó Tiêu Cẩm Ninh biết là Tiểu Nhu thoát đi quyền phát ngôn quảng cáo của cô ta, không biết lại muốn nói cái gì.

Tiêu Dao cau mày nhìn những người đó, mang Đường Tịch lên xe, trầm giọng nói, “Đi bờ biển.”

Bên này đến gần trung tâm thành phố, người tới ăn hải sản tương đối nhiều, đi bờ biển lời nói người sẽ giảm rất nhiều.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái cũng rõ ràng không nghĩ tới kết quả là như vậy, vì không để mang đến cho Đường Tịch cảm giác khó chịu, hai người suy nghĩ một chút vẫn là quyết định đi bờ biển, Đường Tịch ngược nhún vai sao cũng được, “Thật ra thì các anh không cần thiết như vậy, em cũng không phải là búp bê sứ, ở nơi này vừa ăn nha, Anh hai anh ba không phải nói bên này có một quán hải sản ăn cực kỳ ngon sao?”

“Bên này quá nhiều người đều đang chụp hình, đến lúc đó sợ rằng bác cả bên kia thấy ảnh chụp của em, chờ sau khi quảng cáo xuất hiện muốn tìm em phiền trách.” Tiêu Cảnh trầm giọng nói, “Hon một giờ lái xe, đi bờ biển ăn, bờ biển càng chính tông một chút.”

Tiêu Cảnh bọn họ đều nói như vậy, ăn hải sản nhất định phải ăn thoải mái Đường Tịch càng không sao cả, “Hon một giờ lái xe, còn không bằng ăn nhiều tôm hùm đầu....”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70

Khóe mắt Tiêu Cảnh giật giật mấy cái, mặt không cảm giác cười hai tiếng, “Thật ra thì em muốn ăn thật nhiều tôm hùm đi.”

Đường Tịch ừ một tiếng, cười híp mắt nhìn Tiêu Cảnh, “Anh ba, anh thật hiểu em.”

Tiêu Cảnh mở cửa xuống xe, để cho Đường Tịch chờ một chút, chuyển qua mở cửa xe đối diện, Đường Tịch từ trên xe bước xuống.

Quả nhiên vẫn còn có rất nhiều người vây quanh, nhưng không có người lấy điện thoại ra chụp hình, hơn nữa sau khi thấy Đường Tịch bước xuống rất nhiều người cũng tản ra....

Đường Tịch nhìn thấy phản ứng của những người đó, nhìn Tiêu Cảnh đi kế bên mình thấp giọng hỏi: “Anh Ba, anh làm sao làm được?”

Tiêu Cảnh dương dương đắc ý nháy mắt một cái, nhìn người xung quanh thấp giọng ghé bên tai Đường Tịch, nói:

“Anh nói cho bọn họ biết em có bệnh tự kỉ sợ gặp người lạ, chúng ta thật vất vả dỗ dành em đi ăn hải sản, không muốn làm cho em cứ vậy quay trở về, tất cả mọi người hận hiền lành.”

Đường Tịch buồn cười, như vậy cũng có thể à?

Tiêu Dao đi tới một tay đề bả vai Đường Tịch, một tay che chở cô đi đến bên trong phòng ăn.

Tiêu Cảnh trợn mắt giận dữ nhìn anh cả của mình nhưng không có lên tiếng.

Quả nhiên dọc theo đường đi Đường Tịch cũng nghe có người đang bàn luận....

“Ai nha, anh em nhà họ a thật là ghen tỵ, nhìn xem bốn anh em lớn lên đều đẹp mắt như vậy, em gái không chỉ có người xinh đẹp da thịt còn tốt như vậy.”

Một người khác nói, ” Đáng tiếc, lại bệnh tự kỉ.”

“Các anh của cô ấy đối với cô thật tốt a, nhìn xem còn đặc biệt giành thời gian cùng nhau mang cô ấy đi ăn hải sản, hơn nữa còn đem cô bảo vệ tốt như vậy.”

“Tôi mới vừa nghe một người anh trai nói, cô ấy rất thích ăn hải sản, cho nên mang cô tới bờ sông ăn.”

“Thật là anh trai tốt nhất thế giới a, các người xem còn đặc biệt mặc đồng phục anh em nữa, thật là ấm áp tốt đẹp.”

Đường Tịch nhìn cách ăn mặc Tiêu Dao, quả nhiên kinh ngạc phát hiện mấy người anh em bọn họ lại mặc có điểm giống đồng phục anh em...

Nếu như mà nói một mình đi ra ngoài, chính là đồng phục tình nhân... Phía trên cô là áo sơ mi màu xanh lam nhạt phía dưới là quần jean ngắn màu trắng, mà các anh là áo sơ mi trắng cộng thêm quần jean màu lam nhạt, thật đáng yêu a!

Khó trách bọn họ bắt mắt như thế! Nguyên lai là vì vậy!

“Nhưng là các người có hay không cảm thấy, người mới vừa cùng chúng ta nói chuyện có chút quen mắt à?”

“Nhìn thật giống Tiêu Cảnh a...”

“Hắn không phải là đi, rất ít thấy Tiêu Cảnh mặc như vậy...”

Đường Tịch suy nghĩ một chút, ừ, Tiêu Cảnh bình thường đi làm đều là mặc tây trang... Vô cùng chính trực... Cô lặng lẽ quay đầu liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, trong đầu nghĩ, vẫn là mặc như thế đẹp mắt! Trẻ tuổi!

“Nhưng hấp dẫn người ta nhất vẫn là người đàn lạnh lùng chỉ một lòng che chở em gái có hay không a?” Vừa nói chính là một nữ sinh nhỏ kích động.

Một nữ sinh khác kích động gật đầu, “Đúng vậy đúng vậy, nhìn anh ấy khuôn mặt lạnh lùng nhưng hết sức nghiêm túc che chở em gái mình, rất sợ cô ấy đụng phải đến đập đầu, thật là làm thức tỉnh tôi, loại hình cô gái trẻ đẹp được không!”

“Nhất định nhất định! Trái tim tôi muốn tan chảy, cmn, người đàn ông này quá đẹp trai rồi!”

“Đúng vậy đúng vậy, mặt khác hai người còn lại đều trở thành vật làm nền cho anh ấy!”

Tiêu Dao nghe nói như vậy khoe miệng khê câu cười một cái, lập tức có người bắt đầu thét chói tay, “Cười, cười, người kia cười, cười lên càng đẹp mắt! Gào khóc, tôi cảm giác tôi muốn có nam thần mới rồi!”

“Nam thần của cô không phải là Phương Dật Hàng sao?”

“Gào khóc, tốt quá rồi, tôi muốn tiếp tục yêu thích Hàng Hàng của tôi còn muốn yêu thích người đàn ông này a!”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái lần nữa liếc nhau một cái, trong đầu nghĩ về sau không bao giờ cùng anh cả ra ngoài nữa!

Vừa vào phòng bao Tiêu Sái liền gào khóc thét lên, “Anh cả, anh thật giống diễn viên danh tiếng! Dứt khoát thừa dịp bây giờ ra mắt đi! Hắn sẽ có rất nhiều fan, hôm nay cũng đã thu rất nhiều fan nữ.”

Tiêu Cảnh hừ gật đầu, “Đúng vậy, anh đi diễn TV,

Cũng không cần kĩ thuật diễn xuất, trong nháy mắt dùng gương mặt liền có thể giết được nhiều ngôi sao nam rồi.”

Tiêu Dao lười nghe hai người nói chuyện, cầm thực đơn hỏi Đường Tịch, “Muốn ăn cái gì?”

Đường Tịch từ bắt đầu còn có chút kích động nhỏ, nhưng thấy ăn, hoàn toàn không đem sự chú ý đặt ở chỗ Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đang nói chuyện bên kia, cầm thực đơn bắt đầu xem

“Trước tới hai mươi con cua lớn, sau đó hai mươi con tôm hùm lớn, ừm còn có bạch tuộc,! Còn có...”

Đường Tịch nhìn thực đơn một cái, chắc chắn trong thực đơn là không có tôm xào củ hành, hi hi nói với Tiêu Cảnh

“Anh ba, anh đã nói buổi tối hôm nay muốn thỏa mãn em muốn ăn cái gì thì ăn cái đó đúng không?”

Tiêu Cảnh cười đắc ý, “Đó là đương nhiên, anh ba em nói ra là giữ lời.”

Đường Tịch yên tâm gật đầu, ” Được, vậy anh ba anh đi làm cho em một phần tôm xào củ hành đến đây đi!”

Sau đó lại bắt đầu hì hục hì hục chọn món ăn, lại muốn thêm một phần bào ngư, Đường Tịch đưa thực đơn món ăn cho Tiêu Dao, “Em gọi xong rồi.”

Thật ra thì bào ngư cô cũng không phải đặc biệt thích ăn, vẫn thích nhất là mấy thứ kia, nhưng là vẫn thích hợp ăn.

Tiêu Sái hỏi, “Ăn hải sản liền ăn tôm hùm cùng cua lớn?”

Đường Tịch gật đầu, “Em ăn những thứ này.”

Dừng một chút nói tiếp, “Đúng rồi, mới vừa rồi em gọi là phần một người ăn, các anh muốn ăn, lại gọi lần nữa.”

Tiêu Sái nhìn thấy hai mươi con cua lớn cùng hai mươi con tôm hùm lớn ánh mắt tròn to, hỏi Đường Tịch:

“Em ăn được hết không?”

Đường Tịch nhìn thời gian trên điện thoại của mình, ừ một tiếng,

“Lúc này mới sáu giờ, đại khái có thể ăn hết năm con đi, năm giờ em lo lắng chưa đủ!”

Ngược lại bây giờ thân thể của mình không được, hơn nữa đặc biệt gầy, ăn nhiều một chút thêm chút thịt cũng tốt.

Tiêu Sái khóe mắt rút ra mấy cái, còn muốn nói chuyện, Tiêu Dao đã bắt đầu chọn món ăn rồi.

Tiêu Cảnh vội vàng nói, “Em gái, nếu như đã có cua lớn, tôm hùm còn có bạch tuộc cùng bào ngư rồi, chúng ta sẽ không ăn củ hành xào tôm được không nào?”

Đường Tịch lập tức lạnh mặt, “Không! Em muốn ăn củ hành xào tôm nha, củ hành xào tôm mà cùng cua lớn, tôm hùm lớn ăn chung là ngon nhất!”

Đặc biệt là thịt tôm hùm tươi non xào cùng củ hành bên trong có thêm nước sốt để chấm, thật là nước sốt đặc biệt, nước sốt cũng dễ ăn!

Đường Tịch đối với bọn họ rất ít lạnh mặt, Tiêu Cảnh nhìn một cái cũng biết em gái là tức giận, hắn vừa muốn nói chuyện dỗ Đường Tịch, Tiêu Sái liền nói:

“Chính cậu nói cậu nói chuyện giữ lời, nhanh đi làm cho Tiểu Nhu Nhi một phần tôm xào củ hành!”

Tiêu Cảnh quyết tâm, đứng lên, nhìn Đường Tịch, “Tiểu Nhu Nhi, em yên tâm, coi như là anh ba của em tự mình xuống bếp anh cũng cho em một phần tôm xào củ hành!”

Đường Tịch trên mặt lúc này mới lộ ra nụ cười, cô gật đầu, “Em rất chờ mong tôm xào củ hành của anh ba nha, anh nhất định phải cho em cua lớn cùng tôm hùm đi lên một lúc.”

Tiêu Cảnh không thể miễn cưỡng nhìn Đường Tịch một cái, trong nháy mắt cảm thấy thật là không có chút nào khả ái.

Đường Tịch giống như nhìn thấu tâm tư Tiêu Cảnh, lập tức cười ha hả mở cho Tiêu Cảnh một chai đồ uống, đưa tới “Bên ngoài trời nóng nực, anh ba anh uống một ly nước giải khát ướp lạnh đi, đừng để bị trúng nắng.”

P/s: Ngay cái chương toàn đồ ăn mà không biết nấu ăn nên tui chém từ lra luôn kekeke.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Xem ảnh

Editor: Sứ nhi □□

Tiêu Cảnh lập tức viên mãn, vui sướng tiếp nhận đồ uống mà em gái mình đưa, tung ta tung tãng đi bóc vỏ tôm cho em gái mình.

Tiêu Sái nhìn Tiêu Cảnh rời phòng, thở dài lắc đầu, “Tên ngốc này khi nào bị Tiểu Nhu nhi bán, nói không chừng còn giúp Tiểu Nhu nhi kiếm tiền đâu, bi ai a..... Bị em gái thao túng a!”

Đường Tịch cười khê, cũng mở cho Tiêu Cảnh một lọ băng nhưng nhạc, “Anh hai, em thích ăn tôm hùm lớn cùng cua lớn, nhưng là chúng nó xác quá cứng, rất khó xử lý a, làm sao bây giờ?”

”

Tiêu Sái cười mặt đều phải nở hoa rồi, tiếp nhận bằng nhưng nhạc mà Đường Tịch đưa qua, uống một ngụm, cười vỗ vỗ bộ ngực, “Có anh hai ở đây, ai muốn em ăn tôm hùm thì chính mình động thủ xử lý xác tôm”

Đường Tịch dùng tay chống cằm, cười tủm tỉm cảm ơn hẳn, “Em liền biết anh hai là người tốt nhất.”

Được Đường Tịch khen Tiêu Sái mông đều vênh trời cao, ngao ngao, tính, bị em gái bán liền bán, liền tính em gái muốn bán bọn họ, cũng sẽ bán một cái giá rất cao, em gái sẽ không có hại.

Tiêu Dao nhìn bộ dáng của Tiêu Sái, lắc lắc đầu, chính mình đổ một ly trà uống một ngụm, Đường Tịch nọt đem rượu nho trắng mà người phục vụ đã đưa lại đây mở ra đổ cho Tiêu Dao một ly, “Anh cả, em mượn hoa hiến phật, về sau võ nghệ của em liền nhờ anh cả chỉ dạy.”

Tiêu Dao liếc nhìn Đường Tịch một cái, duỗi tay xoa xoa tóc cô, cười cười, tiếp nhận rượu trong tay cô, ừ một tiếng, “Tháng sau bắt đầu, anh liền bắt đầu huấn luyện em.”

Đường Tịch cao hứng gật đầu, nghĩ thầm rốt cuộc có thể đề cao vũ lực của chính mình. Thật muốn nhìn xem giá trị kinh nghiệm của mình đều đã đạt tới kinh nghiệm cuối cùng thì sẽ biến thành bộ dáng gì, thật chờ mong a.

Tiêu Dao nhìn đến bộ dáng này của Đường Tịch, giờ giờ mây lên, bỗng nhiên nói, “Nhưng là không được sợ mệt.”

“Dạ trưởng quan!” Đường Tịch ra dáng ra một cái chào theo nghi thức quân đội.

Tiêu Dao bắt đầu dĩ cười cười, “Đừng nghịch ngợm”

Đường Tịch cười gật đầu, sau đó chạy đến chỗ ngồi bên cửa sổ ngồi xuống, bắt đầu xem thật đúng một nghe.

Hai mươi phút sau Tiêu Cảnh quả nhiên lấy mâm bưng một phần hành bạo tôm bóc vỏ hưng phấn chạy tiến vào, “Tiểu Nhu nhi, em xem hành bạo tôm bóc vỏ anh ba làm ra này.”

Đường Tịch nhảy dựng lên, cầm chiếc đũa ăn lên, ánh mắt của cô sáng lên, “Anh ba, anh tuyệt nhất a!”

Tiêu Cảnh mông đều vênh lên trời cao, “Cũng không nhìn xem. Là ai đi kêu đầu bếp làm cho.”

Đường Tịch cười ha ha, Tiêu Dao cũng có chút buồn cười, Đường Tịch đem tôm hùm cùng cua lớn cũng để lên đây, phía trước món bạch tuộc đã bị cô ăn sạch, hiện tại có thể bắt đầu ăn tôm hùm lớn cùng cua lớn.

Tiêu Sái nhìn bàn đầy tôm hùm cùng cua, nuốt nuốt nước miếng, nhìn không được hỏi Đường Tịch, “Tiểu Nhu nhi, em xác định em sẽ ăn hết chỗ này đi, dạ dày sẽ không căng quá đi?”

Hắn đều lo lắng sau khi cô ăn xong sẽ trực tiếp đi bệnh viện xem dạ dày.

Đường Tịch nhấp miệng, nhìn thoáng qua tôm hùm cùng con cua trên bàn, giống như một mình cô đem đồ ăn trên bàn tròn lớn chiếm lấy hết.

Đường Tịch nghĩ nghĩ, có chút không tha nói, “Kia không bằng đại gia cùng nhau ăn đi.”

Tiêu Dao nhìn bộ dáng của cô, nhìn không được cười, hẳn gọi món ăn cũng chỉ là để uống một ít rượu, cũng không có mặt khác, “Thích ăn thì chúng ta thường xuyên tới ăn, không thể ăn uống quá độ, đối dạ dày không tốt.”

Đường Tịch phía trước là nghe được Tiêu Dao gọi món ăn, nghe cô nói như vậy, bữu môi, “Kỳ thật em thật sự. Được, về sau thường xuyên mang em tới ăn a.”

Tiêu Dao ừ một tiếng, đem bảo ngư gấp một miếng đặt ở trong chén của cô “Nhà đầu bếp này làm hương vị bảo ngư thực độc đáo, nhưng là muốn ăn nóng, em nếm thử đi.”

Đường Tịch gấp lấy bảo ngư bỏ vào trong miệng, ánh mắt sáng lên, “Đích xác thỏa đáng cực ngon.”

Sau đó bắt đầu ăn ăn ăn ăn, ăn đến một nửa cô thở dài, nhìn ba người anh đang uống rượu, sau đó nhìn thoáng qua cái ly trước mắt chính mình kia, cô không uống nước chanh, tội nghiệp nói, “Anh cả, kỳ thật ăn tôm hùm phải uống rượu nho trắng mới tốt, em liền uống một chút.”

Sau đó hai mắt to chớp chớp chớp, nỗ lực làm ra vẻ đáng yêu.

Bởi vì giữa trưa hôm nay cô uống say phát điên, bị Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh cấm uống rượu.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đối với chiêu này của Đường Tịch căn bản không có sức chống cự, cho nên dứt khoát cúi đầu ăn nhiều. Bộ dáng em gái giữa trưa hôm nay uống say, bọn họ đã chứng kiến qua, nhưng không nghĩ trong chốc lát lại làm em gái thủy mạn Kim Sơn Tự * a!

* theo truyền thuyết Bạch xà làm phép dùng nước làm ngập Kim Sơn Tự – nơi tu hành của Pháp Hải....

Em gái uống rượu gì đó, quả thực quá khủng bố.

Tiêu Dao nhủ mày, “Em ngày mai muốn đi học, đêm nay không thể uống rượu, bằng không buổi sáng ngày mai tỉnh không được.”

“Em ngày đó.....”

Tiêu Cảnh chạy nhanh đưa nước cam cho Đường Tịch, cướp nói, “Em gái, uống nước cam đi, nước cam uống cũng ngon. Em cũng không thể tùy tiện uống rượu, trong chốc lát em còn muốn cùng bọn anh đi tham gia tiệc tối đây.”

Đường Tịch nhìn nước cam trước mắt, ủy khuất uống một ngụm, lại lần nữa nhìn về phía Tiêu Dao, “Anh cả ~~~” kỹ năng làm nũng mở ra.

Tiêu Dao trực tiếp đem một ly rượu nho trắng ở trước mặt mình đưa tới cho Đường Tịch lạnh giọng nói, “Chỉ có thể uống một ly.”

Ánh mắt Đường Tịch sáng lên, lấy rượu nho trắng uống một hơi cạn sạch, đem cái chén đặt trên bàn nói “Sảng khoái a!”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái muốn đi bữa tiệc thương nghiệp. Đường Tịch không nghĩ đi, Tiêu Dao liền nói hắn trước mang Đường Tịch đi rạp chiếu phim xem điện ảnh, gần nhất có một bộ phim quân lữ yêu quốc đang được chiếu, danh tiếng vô cùng tốt. Trong mấy ngày gần đây đã đốt phá hơn mười triệu phòng bán vé, hơn nữa diễn viên là người hắc vẫn luôn tương đối thích là con người rắn rỏi, cho nên muốn đi xem.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh tuy rằng cũng muốn đi, nhưng là không có biện pháp, bọn họ cần thiết đến yến hội để góp mặt, sau đó bọn họ vội vã đi rạp chiếu phim tìm bọn họ.

Đường Tịch lần đầu tiên đi rạp chiếu phim xem điện ảnh, hơn nữa là tới nơi này bình thường đều phải chú ý nghe, trước kia cô đều trực tiếp ở nhà xem.

Bởi vì nhà cô có một gian rạp chiếu phim, so rạp chiếu phim VIP chiếu phim còn muốn cao cấp hơn, đó là do ông nội cô thành lập, ở bên trong nhạc viên của cô.

Cô từ nhỏ đã không có cha mẹ, cho nên ông nội vừa làm cha lại vừa làm mẹ đem cô nuôi lớn. Từ nhỏ ông đối với cô đều có thể nói là cưng chiều. Cô thích ở công viên giải trí chơi đùa, ông nội không yên tâm an toàn của cô, cho nên thành lập công viên giải trí, cơ hồ cô thích đồ vật gì ông đều sẽ tìm mọi cách dọn đến bên trong công viên giải trí.

Ngồi ở rạp chiếu phim, Đường Tịch bỗng nhiên cảm thấy cái mũi rầu rĩ, trước kia ông nội đều đem chính mình xem thật chặt, chính là hiện tại muốn ở bên cạnh ông nội đều thành một loại hy vọng xa vời.

Đôi tay của cô gât gao nắm lại. Ông nội, tiểu Tịch hướng về phía trước trời khản cầu, ông nhất định phải khỏe mạnh, bình bình an an, sống lâu trăm tuổi.

Tiêu Dao cảm giác được cảm xúc của Đường Tịch không đúng, nghiêng đầu nhìn cô một cái, thấp giọng hỏi, “Làm sao vậy?”

Bên trong rạp chiếu phim có rất nhiều người, quả nhiên giống như trên mạng nói

Bộ điện ảnh này không những danh tiếng cao, phòng bán vé cũng là rất cao, cô lắc đầu, thấp giọng nói, “Bị cảm nhiễm, lần đầu tiên em cùng nhiều người như vậy cùng nhau xem điện ảnh.” Đáng hận hơn chính là cô ban đầu lấy lòng Lâm Như, đem phí hoạt động của những thứ kia toàn bộ đều giao cho Lâm Như, thẻ ngân hàng đều là thẻ phụ của Lâm Như, nếu như thẻ cô bị Lâm Như đóng, vậy cô phải thế nào để sống tiếp đây?

Lâm Như thật giống như cũng nghĩ đến chuyện này, trầm giọng nói, “Tiêu Cẩm Ninh, không đúng, hắn gọi cô là Diêu Cẩm Ninh mới phải, cô lúc trước thay công ty kiếm tiền, giờ công ty chúng tôi sẽ thanh toán cho cô. Cô nhiều năm như vậy dùng đồ của Tiêu gia, vậy chúng tôi cũng sẽ thanh toán rõ ràng, đến lúc đó chúng ta liền không ai nợ ai. Tất cả đồ trang sức và quần áo đồ dùng hàng ngày của cô đều là Tiêu gia bỏ tiền mua, đồ trang sức chúng tôi sẽ bán đi, còn quần áo chúng tôi sẽ quyền tặng cho những người nghèo khổ ở vùng núi. Cô đừng hồng hồng lấy đi một vật gì ở Tiêu gia!”

“Lâm Như! Tôi nguyện rửa bà chết không được từ tế!” Tiêu Cẩm Ninh bộ dạng hung ác nhìn lấy Lâm Như, thậm chí phải bò dậy cũng phải đá kích bà, nhưng là cô còn chưa kịp tiến lên liền bị Lưu Thừa Vũ bắt được, Lưu Thừa Vũ lạnh như băng nhìn lấy cô, trầm giọng nói, “Tiêu Diêu Cẩm Ninh, bắt đầu từ hôm nay, cô không còn là vị hôn thê của Lưu Thừa Vũ tôi.”

Lưu Thừa Vũ nói xong những lời này, liền đem điện thoại di động mở blog ra, vừa ghi những lời mình nói, kèm theo đoạn video kèm theo tên Tiêu Sái đăng lên blog, trong nháy mắt blog hắn liền nổ tung.

Bởi vì Tiêu Cẩm Ninh cùng hắn là công khai quan hệ, rất nhiều fan Tiêu Cẩm Ninh đều chú ý Lưu Thừa Vũ. Lúc này Lưu Thừa Vũ đăng tin trên blog, nhiều fan của Tiêu Cẩm Ninh đều thấy được tin tức, chớp mắt blog Lưu Thừa Vũ liền sôi sùng sục.

Cái gì? Người trong video này là nữ thần Cẩm Ninh của chúng tôi sao?”

“Trời ạ trời ạ, đây đều là sự thật sao?”

“Mới vừa nhìn video, tôi muốn biến thành đen, Tiêu Cẩm Ninh quả ác độc đi!”

“Cmn, thật là chán ghét đến lão tử, trên thế giới lại có nhiều người vô si như vậy a, không chỉ chiếm đoạt chỗ ngồi của người ta, lại còn thiếu chút nữa hại

chết người ta!”

“Video này không phải là có người cố ý hãm hại nữ thần Cẩm Ninh chứ?”

”Này lâu trên, cậu mù mắt à? Hôm nay có một cái dạ tiệc từ thiện, Tiêu Cẩm Ninh tiếp nhận phỏng vấn của truyền thông, cô ta mặc đúng bộ lễ phục này, làm sao trong thời gian ngắn sẽ đi làm một cái video để hãm hại cô ta à?”

Rất nhanh rất nhiều truyền thông cũng nhìn thấy tin tức trên blog, rất nhiều tài khoản cũng nhộn nhịp gửi tin lên blog, khen Luru Thừa Vũ là một người đàn ông tốt, dũng cảm sửa chữa sai lầm, cho nên càng nhiều người trên mạng liền thấy blog này, trong lúc nhất thời ‘Tiêu Cẩm Ninh từ phượng hoàng biến thành gà rừng’ ‘Tiêu Cẩm Ninh cố ý giết người’ ‘thân thể của Tiêu Cẩm Ninh được phơi ra ánh sáng, Luru gia giải trừ hôn ước’ mấy cái đề tài trong nháy mắt lên đầu danh sách tiềm kiếm. Những người bạn thuở nhỏ cùng Tiêu Cẩm Ninh, thời điểm thấy những tin tức này đều không kịp phản

ứng, đây là tình huống gì? Không phải Tiêu Nhu là con của tiểu tam để ra được Tiêu gia nhị phòng nhận về sao? Tại sao đột nhiên biến thành đại tiểu thư của Tiêu gia đại phòng vậy, mà Tiêu Cẩm Ninh là con gái ở Tiêu gia sinh sống hơn hai mươi năm, đột nhiên biến thành tu hú chiếm tổ chim khách, giờ thành gà rừng rồi sao?

Tiêu Cẩm Ninh tạo dựng lên đủ loại hình tượng nữ thần cũng bởi vì đoạn video bất ngờ sụp đổ.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Cô còn ủy khuất sao?

Tiêu Dao cho rằng cô là đang nói trước kia đều không có xem qua điện ảnh, cũng không biết nói cái gì an ủi cô, duỗi tay xoa xoa tóc cô, thấp giọng nói, “Về sau muốn xem điện ảnh liền tới xem, để các anh bồi em đều có thể. Hoặc là em hãy kết giao bạn bè, để bạn bè của em bồi em tới xem.”

Tiêu Dao nói tới đây dừng một chút, nói tiếp, “Cần thiết là bạn bè của em là một cô gái.”

Đường Tịch bắt đầu còn có chút thương cảm, chính là nghe được những lời này của Tiêu Dao, lập tức cười lên tiếng, “Phụt. Đã biết.”

Biết nhưng không nhất định phải chấp hành đâu. Về sau cô nhất định phải mang theo Kiều Lương tới rạp chiếu phim bình thường này xem nhất hỏa điện ảnh. Cô muốn cùng hân làm chuyện trước kia bọn họ đã không có làm qua.

Làm những việc mà một đôi tình nhân bình thường đã làm, nhưng là bọn họ đã không có làm.

Nghĩ đến đây Đường Tịch hít sâu vào một hơi, Kiều Lương, anh mau trở lại, để em có cơ hội theo đuổi anh.

Được không?

Bên kia Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái hai người đến bên trong một nhà chế tạo hình hội sở làm tạo hình. Nhà tạo hình hội sở này tất cả đều là trang phục của nhà thiết kế nam có tài đứng đầu thế giới. Thành phố A có nhân vật uy tín danh dự nếu muốn tham dự yến hội gì, không phải mặc trang phục của chính mình mà là dùng nhà tạo hình của chính mình, liền sẽ lựa chọn phòng khách nhà này.

Tiêu Sái cùng Tiêu Dao đều lựa chọn tây trang Armani, tùy tiện làm một cái tạo hình, anh em hai người đi ra phòng thử đồ đồng thời đứng ở trước kính thử đồ, vừa lòng nhìn trang phục của chính mình.

Tiêu Sái lấy một cái nơ đi đến trước mặt Tiêu Cảnh sau đó giúp Tiêu Cảnh mang lên. Tiêu Cảnh lấy cà vạt treo ở bên cạnh giúp Tiêu Sái thắt. Sau đó hai anh em họ tách ra, từng người sửa sang lại một chút, đối với đối phương cười, có ăn ý nói, “Đêm nay, chúng ta đẹp nhất.”

Tiêu Sái cười lắc đầu, hai người xoay người liền oan gia ngõ hẹp thấy được Tiêu Cẩm Ninh cùng Luru Thừa Vũ tới chọn quần áo, Tiêu Cảnh nhướng mày, “Xem ra hôm nay buổi tối vận khí cũng không tệ lắm, cư nhiên ra cửa liền gặp ôn thần!”

Tiêu Sái một bàn tay đút ở bên trong túi quần, khóe miệng lập tức gọi lên một độ cong tà mị “Em này không phải đang nói nói mát sao? Cái này còn gọi là vận khí tốt?”

Tiêu Cẩm Ninh vốn dĩ liền bởi vì ngày hôm qua hai người bọn họ ở bãi đỗ xe ngầm của công ty OLS châm chọc chính mình mà ghi hận trong lòng. Nhìn thấy hai người sắc mặt đã không tốt, lại nghe được hai người nói như vậy, tưởng đang nói chính mình, sắc mặt càng không tốt.

Luru Thừa Vũ bởi vì lúc trước trong trường học ở trước mặt Đường Tịch đã bị bẽ mặt, thực không nghĩ nhìn thấy hai người, tự nhiên không có sắc mặt tốt, xuy thanh nói, “Sớm biết rằng hai người ở chỗ này, tôi liền đổi một phòng khách khác.”

Tiêu Cảnh không chút khách khí chỉ vào cửa ra vào, “Cửa ở nơi đó, ai không đi, kẻ đó là chó.”

Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt nhăn nhó nhìn hai người, trầm giọng nói, “Anh hai, anh ba, các anh như thế nào có thể nói chuyện với chúng em như vậy? Chúng em cũng không có.....”

“Ngượng ngùng, chúng tôi không cùng chỗ nói chuyện.” Tiêu Cảnh cười nhạo một tiếng, nâng bước bỏ qua Lưu Thừa Vũ cùng Tiêu Cẩm Ninh đi ra bên ngoài. Tiêu Cẩm Ninh bỗng nhiên xoay người nói giữ hai người, “Các anh vì cái gì muốn đối với em như vậy? Trước kia các anh không phải như thế! Từ khi Tiêu Nhu tới, các anh liền bắt đầu đối em nói lời lạnh nhạt, em đã làm sai cái gì?”

Tiêu Sái dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn Tiêu Cẩm Ninh, xuy thanh hỏi, “Cô thật không biết cô đã làm sai cái gì sao?”

Tiêu Cẩm Ninh cứng lại, không nói chuyện nữa.

Tiêu Cảnh cười lạnh một tiếng, gọi Tiêu Sái một tiếng, “Anh hai, anh cùng người ngay cả quý đều sợ hãi nói nhiều như vậy làm cái gì?”

Hắn phía trước câu kia không biết xấu hổ không có nói ra, nhưng là Tiêu Cẩm Ninh lại nghe ra tới, sắc mặt của cô trong nháy mắt tái nhợt lại, Lưu Thừa Vũ là một người thực thông minh, hắn càng ngày càng khẳng định Tiêu Cẩm Ninh có chuyện gạt hắn, nhưng là chuyện này hắn hiện tại tra không đến.....

Nghĩ đến đây hắn nặng nề liếc nhìn đám người Tiêu Sái một cái, xoay người hướng bên trong đi, “Cẩm Ninh, em cùng anh hai và anh ba nói chuyện đi, anh đi trước thay quần áo.”

Tiêu Cẩm Ninh kinh ngạc nhìn Lưu Thừa Vũ, trong lòng quýnh lên, vì cái gì Thừa Vũ không giúp mình nói chuyện? Hắn ngày đó chính là vì cô mà cùng hội đồng quản trị trường cấp 3 náo loạn lên..... Hôm nay thái độ này Chẳng lẽ hắn biết chuyện ở trường cấp 3 là do cô kêu Diêu Na làm?

Nhưng là Lưu Thừa Vũ đã không màng tới cô đi vào bên trong hội sở.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh liếc mắt nhìn nhau một cái, có người nguyện ý làm chó, bọn họ không có lý do gì ngăn cản, hai người rời đi, Tiêu Cẩm Ninh chạy nhanh đuổi theo, kêu gọi hai người, “Anh hai, anh ba! Các anh chờ một chút!”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh làm không nghe được tiếp tục hướng ra ngoài cửa, Tiêu Cẩm Ninh khó thở, quát lớn, “Tiêu Sái, Tiêu Cảnh, các anh đứng lại!”

Anh em hai người đứng lại, Tiêu Cảnh khoe miệng khê cong, nhìn Tiêu Cẩm Ninh, “Tiêu đại minh tinh, có gì phải làm sao?”

Tiêu Cẩm Ninh hít sâu một hơi đi về phía trước đi, đứng ở trước mặt Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh lạnh băng nhìn hai người, đôi mắt nhú lại, trầm giọng nói, “Là Tiêu Nhu kêu các anh đối với em như vậy đi?”

Nếu đã ở trước mặt bọn họ xé rách nguy trang, cô cũng không cần phải ở cùng bọn họ diễn kịch. Sắc mặt của Tiêu Cẩm Ninh càng thêm lạnh băng, khoe miệng gọi lên một nụ cười lạnh, “Các anh như vậy vì cô ta mà bênh vực kẻ yếu, chính là bởi vì mẹ em không cần cô ta đi? Đó là cô ta vô năng, như thế nào có thể giữ trò ở trên người em được? Các anh muốn trách liền cô ta a, hoặc là trách mẹ em, trách mẹ em bị mờ heo che tầm, ngay cả con gái ruột đều không nhận!”

Tiêu Sái lui hai bước, lấy đi động ra xem thời gian.....

Tiêu Sái cười nhạo, “Nếu không phải cô chỉ là gà rừng ở nơi đó gây loạn, Tiêu Nhu có thể có nhà mà về không được sao?”

“Em gây loạn?” Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh, cô hướng bốn phía nhìn thoáng qua, nhà này là phòng khách tư nhân cao cấp tư tạo hình hội sở, trừ bỏ người có tiền cơ hồ là không có người trở về, lúc này bốn phía không ai, cô trầm giọng hô, “Em làm con gái Tiêu gia đã hơn hai mươi năm, đột nhiên có một ngày có người nói cho em, em không phải con gái của Tiêu gia. Em nguyên bản là con gái của một người rất nghèo. Sau đó một cái đồ quê mùa đột nhiên xuất hiện ở trước mặt em, nói cô ta mới là con gái chân chính của Tiêu gia! Dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì trong một đêm em liền phải mất đi tất cả những thứ thuộc về em! Cô ta dựa vào cái gì mà quay về!”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh lười nghe cô ta nói lời vô nghĩa, xoay người rời đi. Tiêu Cẩm Ninh nói ra lời trong lòng của chính mình, đương nhiên sẽ không dễ dàng làm hai người rời đi như vậy. Hai người này là người duy nhất biết được trong lòng cô suy nghĩ cái gì, cô nhất định phải đem tất những lời mình muốn nói nói cho xong, mới có thể để cho bọn họ rời đi. Cô bắt lấy Tiêu Cảnh, trừng lớn đôi mắt nói, “Dựa vào cái gì cô ta trở về liền cướp đi tất cả của em! Tất cả những thứ kia nguyên bản là thuộc về em! Cô ta không trở lại, em vẫn luôn là đại tiểu thư của Tiêu gia, em vẫn luôn là hòn ngọc quý trong tay ba mẹ. Tất cả những thứ này đều là bởi vì cô ta, bởi vì cô ta mà em mới mất đi!”

“Cô mất đi sao?” Tiêu Cảnh trở tay kiểm hãm cánh tay của Tiêu Cẩm Ninh, phần nộ nhìn Tiêu Cẩm Ninh, thấp giọng nói, “Cô hãm hại Tiêu Nhu trộm đồ của cô, bị ba mẹ của mình đuổi ra khỏi nhà, làm em ấy gặp tai nạn xe cộ. Cô còn dùng một chân giẫm lên cổ của em ấy làm em ấy thiếu chút nữa bỏ mạng, đến bây giờ em không nhận lại được cha mẹ của mình, chỉ có thể ở tại nhà của chúng tôi! Cô còn ủy khuất phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Mỗi người đều có một bí mật

Editor: sừu nhi

Ánh mắt của Tiêu Cẩm Ninh đỏ lên, khuôn mặt dữ tợn, hất một cái thoát khỏi sự giam cầm của Tiêu Cảnh, lạnh giọng nói, “Đó chính là cô ta lựa chọn, cô ta phải đi theo vợ lẽ Tiêu gia các anh, các dựa anh vào cái gì tới trách tôi?”

Tiêu Cảnh cười lạnh, ” Cô thiết kế hãm hại em ấy, để cho chúng bạn xa lánh em ấy, cô làm sao còn trở lại bên người cha mẹ của mình? Tôi cho cô biết Tiêu Cẩm Ninh, nếu như cô không muốn để cho Lưu Thừa Vũ biết thân thế của cô, không muốn để cho Lưu Thừa Vũ biết cô căn bản không phải là con gái của Tiêu gia, không muốn để cho Lưu Thừa Vũ biết cô một mực đều lừa hắn. Vậy thì cô tốt nhất hãy giữ chặt lấy cái đuôi làm người cho tôi. Nếu không tôi không dám hứa, có một ngày tôi sẽ không đem thân thế bí ẩn của cô nói cho Lưu Thừa Vũ. Cô nói nếu như Lưu Thừa Vũ biết Tiêu Nhu mới là con gái ruột chân chính của Tiêu gia, mà Tiêu Cẩm Ninh cô chẳng qua chỉ là ban đầu cùng Tiêu Nhu ôm sai đã chừng, hắn sẽ còn muốn cô sao? Hắn sẽ nhớ lấy trước kia đã thương yêu cô sao?”

Tiêu Cẩm Ninh cuồng loạn, “Các anh dựa vào cái gì đối với tôi như vậy?”

“Dựa vào cái gì đối cô như vậy?” Tiêu Cảnh trầm giọng nói, “Còn phải để tôi nhắc lại cho cô sao? Cô chiếm chỗ ngồi tiểu thư Tiêu gia của chúng tôi, vậy thì cô nếm đem chính cô quản cho tốt, đừng có mà nhiều lần tới gây sự với Tiêu Nhu. Tiêu Nhu trước bị tai nạn xe cộ rồi còn bị cô tự mình đập vào động mạch chủ của em ấy, để cho em ấy thiếu chút nữa chết, chuyện này chúng tôi sẽ không truy cứu, chuyện ở trường học cũng bỏ qua, nhưng là về sau cô còn làm hại Tiêu Nhu, tôi sẽ cho cô biết, người Tiêu gia chúng tôi không phải là dễ trêu như vậy!”

” Cô ta vốn là đáng chết!” Tiêu Cẩm Ninh đỏ mặt căn bản không biết rõ mình đang cùng ai nói chuyện, cô lớn tiếng quát lên, ” Cô ta mà chết, thì vĩnh viễn sẽ không có người uy hiếp được chỗ ngồi của tôi, tôi đã làm sai điều gì?”

Tiêu Cảnh cười lạnh, “Phát điên!”

Tiêu Cẩm Ninh lớn tiếng hét chói tai, “Các người cút! Cút cho tôi!”

Tiêu Cảnh giễu cợt, “Người điên!”

Nói xong hai anh em xoay người rời đi, Tiêu Sái quay đầu liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, cắt điện thoại di động, nói, “Thật không nghĩ tới, cô ta lại quỳnh lên liền đem chuyện của chính mình nói ra hết.”

“Cũng không biết hai người Lâm Như cùng Tiêu Hoàng Nghi bị nữ nhân này chuốc thuốc gì, phượng hoàng chân chính không muốn, lại ôm lấy một con gà rừng làm bảo bối, bọn họ bị điên rồi!” Tiêu Cảnh nghĩ đến bộ dáng Tiêu Cẩm Ninh cuồng loạn, ánh mắt lóe lên vẻ chán ghét.

Tiêu Cẩm Ninh gào xong sau chỉ cảm thấy đầu óc của mình trống rỗng. Cũng may cô mặc bộ lễ phục màu đen, tóc làm tốt lắm, cho nên nhìn qua cũng không coi là chật vật. Cô chậm rãi ngồi xổm người xuống, thật sâu mà nuốt giọng, hốc mắt mang theo nước mắt, thấp giọng nỉ non nói, “Tại sao tất cả mọi người đều đối với tôi như vậy. Tôi phòng thủ đồ đạc của mình, thì có gì sai? Tiêu Nhu, cô trở về để làm gì? Cô tại sao phải trở lại! Cô tại sao không đi chết đi...”

Lưu Thừa Vũ thấy Tiêu Cẩm Ninh đi theo Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đi ra liền theo đi ra núp ở phía sau một cây cột, nghe được được đối thoại giữa ba người trên mặt không nói ra được là khiếp sợ hay là vui mừng, cô gái kia lại mới là con gái chân chính của Tiêu gia phòng lớn, cô gái kia mới là vị hôn thê của hắn được hứa hôn lúc còn trong bụng mẹ! Khó trách ở thời điểm lần đầu tiên hắn nhìn thấy cô ấy cứ thích cô ấy như vậy thích, ngay cả ánh mắt đều không biết tự chủ đi theo cô ấy.

Nghĩ đến chính mình nguyên bản sẽ ở chung với cô gái vô cùng tốt đẹp như vậy, nhưng lại bị lời nói dối của Tiêu Cẩm Ninh cùng Lâm Như làm hỏng, hắn nhìn về phía Tiêu Cẩm Ninh đang đứng trên bãi đất rộng, trông mặt hơi híp, xoay người đi vào.

Tiêu Cẩm Ninh tốn mười phút đồng hồ mới hồi phục tâm tình của mình. Thời điểm cô đi vào Lưu Thừa Vũ mới từ trong phòng thử áo đi ra, cô cười đi lên trước, Lưu Thừa Vũ đối với cô khẽ mỉm cười, mang trên mặt nụ cười hiền hòa, ” Anh đã thử hai bộ, cảm thấy bộ này tốt hơn, em cảm thấy thế nào?”

Tiêu Cẩm Ninh căn bản không có tâm tư chọn quần áo cho hắn, nghe hắn hỏi như vậy, miễn cưỡng gật đầu cười, “Tốt vô cùng, liền bộ này phải không.”

Lưu Thừa Vũ ừ một tiếng, nói cho thợ trang điểm lấy bộ này, sau đó đi tạo hình. Tiêu Cẩm Ninh một mình ngồi ở trên ghế sa lon gần người, Lưu Thừa Vũ đi vào bên trong phòng hóa trang thấy không yên lòng với Tiêu Cẩm Ninh, nhếch miệng lên cười như không cười với Tiêu Cẩm Ninh.

Bỗng nhiên Tiêu Cẩm Ninh giống như là cảm giác có người đang nhìn chính mình, ngẩng đầu liếc nhìn Lưu Thừa Vũ một cái. Lưu Thừa Vũ đối với cô cười nhu hòa. Tiêu Cẩm Ninh lúc này mới lại cúi đầu xuống, không ngừng cảnh cáo chính mình, mới vừa rồi chẳng qua là cô nhìn lầm thôi, Thừa Vũ làm sao sẽ đối với cô lộ ra nụ cười này đây, Thừa Vũ vẫn luôn rất yêu cô.

Thợ trang điểm tạo hình cho Lưu Thừa Vũ xong, Lưu Thừa Vũ mới đứng dậy đi tới trước mặt Tiêu Cẩm Ninh, Tiêu Cẩm Ninh thấy hắn dừng chân ở trước mặt mình mới ngẩng đầu nhìn hắn, Lưu Thừa Vũ đưa tay kéo cô, ôn nhu hỏi, “Bọn họ mắng em rồi hả?”

Tiêu Cẩm Ninh cười cười, nhu nhược lắc đầu một cái, “Chỉ nói có chút nặng, không quan trọng, em có thể chịu đựng.”

Lưu Thừa Vũ gật đầu một cái, “Về sau đừng tìm bọn họ nữa, ngược lại em bây giờ có anh, còn để ý bọn họ làm gì.”

Tiêu Cẩm Ninh trong lòng ấm áp, đưa tay ôm lấy Luru Thừa Vũ, nhẹ nhàng nói, “Thừa Vũ, anh đối với em thật tốt.”

Luru Thừa Vũ vỗ bả vai Tiêu Cẩm Ninh một cái, ôn nhu nói, “Em là vị hôn thê của anh được hứa hôn lúc còn trong bụng mẹ, anh không tốt với em, thì đối tốt với ai?”

Tiêu Cẩm Ninh nở nụ cười trên mặt, sau đó đem Luru Thừa Vũ ôm chặt hơn, Luru Thừa Vũ cảm giác được phản ứng của cô, nhú nhú mày không nói gì, một hồi lâu Luru Thừa Vũ mới thấp giọng nói, “Yến hội đã muốn bắt đầu, mẹ em khả năng ở nơi đó chờ, chúng ta mau đi qua.”

Tiêu Cẩm Ninh ôm lấy Luru Thừa Vũ lắc đầu, Luru Thừa Vũ khẽ nhủ chân mày, vừa muốn đẩy ra Tiêu Cẩm Ninh, Tiêu Cẩm Ninh đột nhiên hỏi, “Thừa Vũ, anh là bởi vì em là vị hôn phu của anh được hứa hôn lúc còn trong bụng mẹ mới tốt với em như vậy sao?”

Luru Thừa Vũ chân mày khẽ nhú, thích qua cô gái này sao? Hắn không biết, chẳng qua là từ nhỏ cha mẹ đã nói hắn biết cô là tiểu thư Tiêu gia, là vị hôn thê của hắn được hứa hôn lúc còn trong bụng mẹ. Hắn sẽ đối tốt với cô, về sau hai người kết hôn còn muốn nương tựa lẫn nhau. Hắn vẫn luôn làm rất tốt, thậm chí thành rất người đàn ông tốt trong mắt nhiều người. Nhưng từ khi cô gái kia xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn, hắn đã cảm thấy chính mình đang trang nghiêm thành người đàn ông hoa tâm, rõ ràng đã có vị hôn thê, nhưng là ánh mắt còn chưa tự giác dừng lại ở trên người cô gái kia.

Cho nên trong trường học mới có chuyện hắn làm tất cả để bảo vệ Tiêu Cẩm Ninh, nhưng là ánh mắt cũng không tự giác theo chuyện của cô gái kia.

Nhưng là bây giờ hắn biết tất cả chân tướng, cô gái kia mới là vị hôn thê chân chính của hắn, mới thật sự là người đứng bên cạnh hắn, mà Tiêu Cẩm Ninh lại ngăn cản bọn họ ở chung với nhau.

Nghĩ tới đây, Luru Thừa Vũ cười đưa tay nhốt chặt Tiêu Cẩm Ninh, ánh mắt càng nhu hòa, hắn thấp giọng nói, “Em đang nói cái gì vậy, nếu như không phải là bởi vì anh thích em, em cho rằng em là vị hôn thê của anh, anh sẽ ở cùng với em sao?”

Tiêu Cẩm Ninh rút cuộc tự mình nghe được câu trả lời, cô ngước đầu hôn lên mặt Luru Thừa Vũ một cái, “Em cũng biết là anh yêu em nhất.”

Luru Thừa Vũ cười một tiếng, dắt cô đi ra ngoài, “Nha đầu ngọc, lần này chúng ta có thể đi tham gia yến hội chứ?”...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74: Giải quyết

Editor: Thủy Tiên

Tiêu Cẩm Ninh có câu nói đó Luru Thừa Vũ bảo đảm, mừng rỡ gật đầu, ôm lấy cánh tay của Luru Thừa Vũ đi ra ngoài, nhân viên mật dịch ở bên trong phòng khách nhìn lấy bóng lưng của hai người lộ ra vẻ mặt hâm mộ, “Tiêu Cẩm Ninh cùng vị hôn phu của cô ấy cảm tình thật tốt đây.”

Bên kia hai anh em Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh rất nhanh thì đến hiện trường yến hội, thật ra thì đây cũng chính là một cái tiệc rượu quý giả của thành phố A, mỹ danh ký viết, là nơi các quý tộc của thành phố A tụ tập trao đổi, bình thường Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái cũng không muốn tới mấy cái trường hợp dạng như thế này, nhưng là không biết sao công ty của Tiêu Sái nhận được thiệp mời, phó tổng giám đốc của công ty anh đi thành phố S để công tác đi, cho nên chỉ có thể là anh đi, Tiêu Cảnh là thay thế tập đoàn quốc tế Kiều thị tới.

Tại sao không phải là phó tổng của tập đoàn quốc tế Kiều thị đi?

Người ta Phó tổng tài một ngày trăm công ngàn việc, nơi nào có thời gian tham gia loại tụ hội này, loại tụ hội này, thứ người như anh vậy thích hợp nhất để đến rồi. Ở tập đoàn quốc tế Kiều thị chức vị của Tiêu Cảnh cũng là một cái phó tổng giám đốc, nhưng là Tiêu Cảnh còn mua cả cổ phần của tập đoàn quốc tế Kiều thị, cho nên cũng coi là một cái cổ đông, cho nên không cần giống như Phó tổng tài được thuê về phải bận rộn như vậy, hơn nữa anh tới tham gia cũng càng thích hợp một chút. Thêm nữa cái thiệp mời này đưa tới đến công ty thì thư kí câu Kiều Lương liền trực tiếp đem thiệp mời đưa đến phòng làm việc của anh, anh thế nào thoát được? Anh em hai người ở cửa đem thiệp mời đưa cho nghênh tân sau đó đi thẳng vào, Tiêu Cảnh theo người hầu trong mâm cầm lấy hai chén rượu chất, đưa một ly cho Tiêu Sái, nhìn lấy phòng khách người đông nghìn nghịt im lặng nhún nhún vai, “Thật ra thì cái yến hội này chính là nơi các hành các nghiệp của mỗi cái giai tầng, từng người chuyện trò liên tiếp(kết nối) mạng giao thiệp chân thật tả chiếu a.” “Muốn đi xem phim” Tiêu Sái nhìn lấy phòng khách nhiều người như vậy trong đầu nghĩ coi như bọn họ không ở chắc sẽ không có người phát hiện, nhiều người như vậy, ai sẽ chú ý ai tới ai chưa có tới a, ngược lại bọn họ đem thiệp mời giao cho cửa nghênh tân. Hai anh em đang định chạy ra, đã có người gọi lại hai người, nghe được thanh âm quen thuộc, anh em hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, quay đầu không lạnh không nhạt cùng vợ chồng Lâm Như chào hỏi, Tiêu Sái nói, “Đại bá phụ đại bá mẫu, các người cũng tới tham gia yến hội a.” Tiêu Hoàng Nghi nhún nhún vai, “Chỉ có hai người các cậu đi?” Tiêu Cảnh sắc mặt lãnh đạm thấp giọng cô lỗ đạo, “Nếu là biết ở chỗ này gặp phải các người chúng tôi cũng không tới.” Những lời này của anh âm thanh nói ra không coi là nhỏ, bốn người bọn họ mới vừa có thể nghe được. Lâm Như nghe được câu này liền nổi trận lôi đình, bà ta lúc đầu ngày hôm qua nghe Cẩm Ninh trở lại nói quảng cáo của cô ta bị hủy hợp đồng đều là do hai anh em này hai anh em nhà này ở chính giữa giờ trò quý, bà ta lúc ấy liền muốn gọi điện thoại tới chất vấn bọn họ tại sao phải làm như thế, nhưng là bị Tiêu Hoàng Nghi kéo lại, không nghĩ tới hôm nay hai

người thấy bà ta lại nói chuyện quá đáng như vậy cùng bọn họ, thật là khinh người quá đáng. Lâm Như chìm khuôn mặt tròn lên giận dữ nhìn hai người, trầm giọng nói, “Các cậu còn lý luận thật sao? Cẩm Ninh nói đó chọc giận các cậu rồi hả? Hai người các cậu lại muốn hao tổn tâm cơ giết chết hợp đồng đại ngôn của con bé! Con bé phải vứt bỏ đại ngôn đối với các cậu mới có lợi sao? Các cậu chẳng lẽ không phải cổ đông của Tiêu thị sao? Các cậu không phải là người của Tiêu gia sao?” Tiêu Cảnh nhìn lấy bộ dáng bao che cho con gái kia của Lâm Như, cười lạnh một tiếng, “Đại bá mẫu người đây là cái ý tứ gì? Chúng tôi nói đó giết chết hợp đồng đại ngôn của cô ta rồi hả? Người nói hộ đồng đại ngôn của OLS sao? Chuyện hôm qua sao? Tiêu Cẩm Ninh nói với người là chúng tôi cố tình làm hỏng hộ đồng đại ngôn? Thật là sẽ đổi trắng thay đen. ...” Tiêu Cảnh không lên tiếng, Tiêu Sái liền ngăn anh nói, “Em đừng nói nữa, em chẳng lẽ còn không biết một ít người cks năng lạch đổi trắng thay đen rất lớn sao? Cô ta đều có thể đem chuyện không phải là ruột nói thành ruột, lại còn có thể không đem chúng ta không có làm nói là thành đã làm sao?” Lâm Như sắc mặt càng đen hơn, bà ta tiến lên một bước lườm hai người một cái, “Các cậu tốt nhất quản cái miệng của mình cho tốt?” “Ha ha, tôi không quản được, đại bá mẫu còn có thể đem tôi đuổi ra khỏi Tiêu gia à?” Tiêu Cảnh lạnh như băng nhìn lấy Lâm Như, lạnh lùng nói, “Bà xứng à?”

Lâm Như giờ tay lên muốn đánh Tiêu Cảnh, bị Tiêu Hoàng Nghi phía sau tay mát lạnh lẹ kéo một cái, “Làm gì, nhiều người như vậy nhìn lấy đây!” Lâm Như trừng Tiêu Hoàng Nghi, “Ông không thấy hai đứa chúng nó nhiều phách lối sao? Bọn nó không phải là ở ngoài sáng nói tôi không phải là người của Tiêu gia sao! Đối với người của Tiêu gia bọn ông mà nói tôi chính là một ngoại nhân!” Tiêu Hoàng Nghi quay đầu nhìn anh em hai người một cái, Tiêu Cảnh đứng ra nói, “Đại bá mẫu Đại bá phụ, không phải là tôi nói các người, mọi việc đều phải coi trọng một cái chứng cứ, các người liền nghe lời nói từ một phía của Tiêu Cẩm Ninh thì hơi bị quá mức với thiên vị cô ta, thế nào cũng muốn nghe chúng tôi nói một chút chứ? Hoặc là nghe một chút người trong cuộc nói như thế nào.” Vừa vặn lúc này Hạ Hoàn Ninh từ bên trong đi ra, xem bộ dáng là dự định rời đi, Tiêu Cảnh một chút gọi lại hẳn, “Tổng thanh tra Hạ!” Hạ Hoàn Ninh thấy hai người ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, rất nhanh cười đi tới cùng chào hỏi, “Tiêu nhị công tử, Tam công tử vậy. ...” Ánh mắt quét đến Tiêu Hoàng Nghi cùng Lâm Như, sắc mặt lập tức trở nên lạnh, trầm giọng nói, “Nguyên lai Tiêu Đồng cùng Lâm tổng cũng ở đây.” Tiêu Cảnh vô cùng hài lòng với sắc mặt thay đổi của Hạ Hoàn Ninh, cười nói, “Đại bá mẫu thấy hai anh em chúng tôi nhất định phải tới cùng chúng tôi đòi một lời giải thích, nói quảng cáo đại ngôn của Tiêu Cẩm Ninh không có là bởi vì hai người tôi và anh hai tôi từ trong can trở, để cho anh đá rơi Tiêu Cẩm Ninh, lựa chọn lại lần nữa những người phát ngôn khác, anh nói chúng tôi có oan hay không?” Hạ Hoàn Ninh nghĩ đến ngày hôm qua hai người dưới đất bãi đậu xe gặp phải chuyện của Tiêu Cẩm Ninh, hẳn là bởi vì hai người bọn họ ngăn cản Tiêu Cẩm Ninh lên lầu tìm anh, cho nên hiểu lầm, nghĩ tới đây anh cau mày nhìn về phía Lâm Như, lạnh lùng nói ra, “Lâm tổng, lí do tôi muốn cùng Tiêu Cẩm Ninh tiểu thư hủy hợp đồng quảng cáo đại ngôn, thời điểm ở trên tòa án luật sư của công ty chúng tôi đã cùng các người nói rất rõ, chúng tôi và các người huỷ bỏ hiệp ước đầu tiên là bởi vì Tiêu Cẩm Ninh nữ sĩ không thích hợp với chủ đề quảng cáo lần này của chúng tôi, điểm thứ hai là bởi vì Tiêu Cẩm Ninh nữ sĩ đơn phương phá hủy hiệp ước bảo mật hợp đồng của chúng tôi cho nên chúng tôi nhất định phải hủy hợp đồng lần này, cùng Tiêu gia hai vị công tử cũng không có bất kỳ quan hệ gì, hai người bọn họ hôm qua tới công ty của tôi là bởi vì những chuyện khác, cùng trường hợp này không liên quan.”

“Các cậu là bạn bè của nhau, các cậu dĩ nhiên nói thế nào tính thế nào!” Bởi vì quảng cáo đại ngôn của Tiêu Cẩm Ninh bị cự tuyệt, còn lên kiện, Lâm Như đối với Hạ Hoàn Ninh cũng không có sắc mặt tốt xem, “Tổng thanh tra Hạ cậu nói cậu tìm được người phát ngôn thích hợp hơn, tôi đây có quyền biết lần này người phát ngôn là ai chứ?” Hạ Hoàn Ninh mỉm cười, khoe miệng độ cong nhưng là lạnh nhạt, anh lắc đầu, “Không, Lâm tổng bà không có quyền biết, chúng tôi bảo mật hiệp ước là nhất định phải có người tuân thủ, không thể chỉ là người nẫu đơn phương tuân thủ, công ty chúng tôi cũng cần tuân thủ, điều tôi muốn nói coi như một người quyết sách trong công ty giải trí như Lâm tổng đây hẳn biết rất rõ một điểm này đi.”

Lâm Như ngăn ra, tiếp lấy trên mặt biến sắc, con gái bà ta, cũng là bởi vì không có tuân thủ hiệp nghị bảo mật, cho nên mới bị người ta phá hủy hợp đồng thậm chí đến cuối cùng bởi vì này một điểm ngay cả tiền giải trừ hợp đồng cũng giải trừ hợp đồng cũng không có bắt được, còn bỏ ra một khoản phí cho luật sư! Nghĩ tới đây Lâm Như ngay tại chỗ trong lòng đem Hạ Hoàn Ninh bát đại tổ tông thăm hỏi một lần.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Cãi vã

Hạ Hoàn Ninh nói xong không cho Lâm Như có cơ hội nói tiếp, gật đầu một cái rồi nói:” Xin lỗi, còn có chút việc phải xử lý, trước hết mời các vị rời đi.”

Tiêu Cảnh cười nói:”Nếu rảnh rồi thì uống rượu với nhau nha!”

Hạ Hoàn Ninh gật đầu:”Được,có thể thì cứ gọi điện!”

Tiêu Cảnh gật đầu cười, trong đầu nghĩ bình thường là lo không lên đường,hôm nay còn rất lên đường a.

Tiêu Sái cho tay vào túi quần vuốt vuốt điện thoại di động,khoẻ miệng nhếch nhếch,ngước mắt nhìn hai người:”Đã giải thích rõ hiểu lầm cho bác gái,chúng ta cũng đi thôi,nơi này tương đối thích hợp cho mấy người.” Nói xong liền quay lưng đi ra ngoài, Tiêu Cảnh cũng nhún vai cười cười,ngay khi hắn muốn xoay người quay đi, bỗng nhiên có người gọi:”Tiêu tổng a!” Tiếp theo có một người cầm một li rượu đi về hướng Tiêu Cảnh,Tiêu Cảnh nhìn bóng lưng của Tiêu Sái,trong lòng thầm nghĩ: anh chạy nhanh như vậy làm gì!Còn nữa,chạy nhanh như vậy sao lại bỏ em ở đây!

Tiêu Cảnh là con của Tiêu gia,trong tay có nắm cổ phần,hàng năm hợp đại cổ đông hắn cũng sẽ xuất hiện,nhưng là hắn nhận chức phó tổng giám đốc ở tập đoàn quốc tế Kiều thị,nên rất nhiều người chỉ biết hắn làm việc ở tập đoàn quốc tế. Lâm Như nhìn thấy người kia đi tới,nhìn Tiêu Cảnh mỉa mai:”Ăn cây táo, rào cây sung!”

Tiêu Cảnh cười lạnh,đáp lại:”Tôi là ăn của bác à?”

Theo lí thuyết,người nắm trong tay cổ phần Tiêu thị là lão gia tử sở hữu,nhưng tất cả số đó đã được phân chia.Tiêu Hoảng Nghị cũng có trong tay một số cổ phần,nhưng cũng không được tính là nhiều,nhưng hẳn lại đảm nhiệm vị trí chủ tịch hội đồng quản trị,cũng chính là đã được làm chủ tịch hội đồng quản trị,cho nên cái này bọn người Tiêu Cảnh thật đúng là không phải ăn cây táo rào cây sung.

Tiêu Cảnh lại liếc nhìn Tiêu Hoảng Nghị một cái,lại thấy người vừa kêu hắn đã đi được nửa đường,lạnh giọng cười nói:”Nếu như hai bác không ưa,cháu có thể nói cho cha mẹ đăng báo bán cổ phần Tiêu thị,từ nay gia đình cháu một chút cũng sẽ không còn dính dấp tới tập đoàn Tiêu thị.”

Sắc mặt Tiêu Hoảng Nghị lập tức thay đổi,đứng là trò cười!Nếu như gia đình Tiêu Hoảng Lịch trắng trợn nói muốn bán đi cổ phần tập đoàn Tiêu thị,vậy người khác còn dám mua cổ phiếu của Tiêu thị sao? Hơn nữa tập đoàn Tiêu thị có thể có địa vị như ngày hôm nay,tất cả đều dựa vào bối cảnh của Dương gia và công việc chính trị của Tô Hoảng Lịch, nếu như bọn họ tuyên bố cùng tập đoàn Tiêu thị không còn dây dưa, Tiêu thị sẽ bị mất không biết bao nhiêu khách hàng,thậm chí có khả năng. . .sụp đổ! Nghĩ tới đây,Tiêu Hoảng Nghị lại lộ ra vẻ mặt tươi cười,gia vờ trách giận Tiêu Cảnh nói:”Bác gái cháu nói đùa đấy!Nói cái gì vậy,các cháu tuổi trẻ có suy nghĩ riêng của mình,thích làm công việc mình yêu thích chúng ta ủng hộ còn không kịp,gia đình cháu còn là trụ của tập đoàn Tiêu thị,nên Tiêu thị không thể thiếu các người!

Tiêu Cảnh nhún mày:”Nhưng là cháu cảm thấy bác gái nói rằng chúng cháu ăn cây táo rào cây sung thật đúng!””Bác gái chỉ là nói đùa,cháu đừng để bụng.”Tô Hoảng Lịch cười nói Tiêu Cảnh thấy sắc mặt Lâm Như ngày càng tệ cũng biết ý gật đầu nói:”Lúc này cháu cũng là nói chơi, Tiêu gia chúng ta là người một nhà,làm sao lại để người khác chiếm tiện nghi được,phải không bác!””Đúng vậy đúng vậy.” Tiêu Hoảng Nghị gật đầu liên tục, “Vẫn là Tiêu Cảnh cháu thật biết suy nghĩ.” Lúc này mới vừa kêu Tiêu Cảnh liền đi tới,Tiêu Hoảng Nghị mang theo Lâm Như cáo từ, “Các cháu cứ trò chuyện đi.” Lâm Như bị Tiêu Hoảng Nghị kéo đi liền hất tay Tiêu Hoảng Nghị ra, trầm giọng nói:”Các người của Tiêu gia thật là giỏi lắm a! Một cái hai cái đều ghét bỏ tôi phải không?Tôi đây nhiều năm cái gì cũng cho Tiêu gia hết thấy không phải sao!” Tiêu Hoảng Nghị hướng bốn phía nhìn một cái, trầm giọng nói, “Nhiều người ở đây,chú ý hình tượng của mình!””Ông còn để ý hình tượng?” Lâm Như tức giận ngẩng đầu nhìn Tiêu Hoảng Nghị, “Tôi mới vừa bị cái kia dạng nói, ông cũng không có ra mặt nói gì a! Tiêu Hoảng Nghị ông chính là như vậy,dám nghĩ nhưng không dám nhận sao?””Điều này có thể trách tôi sao?” Tiêu Hoảng Nghị cũng trầm mặt, đem Lâm Như kéo xuống một xó:”Nếu như cha mẹ của bà có chút năng lực, có chút hoàn cảnh địa vị thì chúng ta đã không cần ở trước mặt bọn hắn giả bộ cháu trai, nhưng là cha mẹ người có không? Có không?” Lâm Như trong lòng như tro nguội,ngẩng đầu nhìn Tiêu Hoảng Nghị,giữ cột nói:”Cho nên ông bây giờ là đang trách tôi sao? Vậy ban đầu ông cưới tôi làm gì?Bây giờ là đang hối hận vì đã cưới tôi sao?” Tiêu Hoảng Nghị trầm giọng nói, “Tôi không có nói như vậy!””Ông vừa nói chính là ý đó!” Lâm Như nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống.”Tiêu Hoảng Nghị,ông thử hỏi lương tâm của mình,nhiều năm như vậy tôi đã bỏ ra những gì cho Tiêu gia?Tôi vì Tiêu gia mà bận đến ngày đêm điên đảo, sinh con gái là bởi vì đi đi công tác trên đường bỗng nhiên nước ối phá, cho nên mới ở bệnh viện thành phố W đề,cuối cùng con gái. Bây giờ nó đã giận tôi,đến ông cũng như vậy?””Chúng tôi như thế nào thì tức bà?” Tiêu Hoảng Nghị trầm giọng nói:”Chính bà không nhận nó trở về,cũng không phải là do tôi không cho phép!””Biết!” Lâm Như khàn khàn nói, “Tôi như thế nào thì biết sẽ như vậy?Lâm Như tôi vốn là bị mọi người xem thường,thật vất vả mới leo lên được đến chỗ ngồi như là hôm nay,nếu biết con gái của tôi ở trong núi làm ăn mầy suốt 20 năm qua,người khác sẽ còn xem thường tôi đến như thế nào? Hai người chúng ta,vì tập đoàn Tiêu thị đều cần một người giống Cẩm Ninh làm con,chứ không phải cần một đứa con gái ăn mầy.Nếu như đem nó trở về,nó phạm sai lầm, ông có phải hay không còn phải trách tôi không đem nó dạy tốt?” Tiêu Hoảng Nghị cau mày, “Vậy cũng không phải lỗi của tôi a....””Vậy đó là lỗi của tôi sao?Con gái của tôi bị ôm sai là lỗi của tôi sao?” Lâm Như trầm giọng nói, “Cho nên bây giờ muốn tôi trừng phạt tôi như vậy sao?Ông nghĩ rằng tôi không đau lòng là thật sao? Nhưng là nếu như tôi đem con nhận thức trở lại, sẽ bị bao nhiêu người đâm sau lưng?Sẽ có bao nhiêu người xem tôi như trò cười?Ông xem nó lúc trở về nhất gan,nhìn bộ dạng con gái như vậy,mang ra ngoài chỉ tỏ làm trò cười,Lâm Như tôi lại không thể gánh nổi hậu quả mà nó gây ra!””Cho nên không phải là không có nhận thức sao?” Tiêu Hoảng Nghị trầm giọng nói, “Cái đề tài này đừng thảo luận nữa!””Ông cho rằng là không có nhận thức thì có sao à?” Lâm Như tức giận nói, “Từ khi nọ sau khi trở về, cái gì cũng đều thay đổi,ông biết sao?Thái độ với lão gia tử,với thái độ đối với gia đình em trai ông. ...Bây giờ tất cả mọi người đều chờ nhìn chúng ta làm trò cười đấy!”

Hơn nữa,bà vào ban đêm cũng nằm mơ thấy đứa bé kia khóc oán trách bà,làm cho bà hàng đêm đều ngủ không tốt! Cho nên bà mới chán ghét cái nhà đầu kia như vậy,rõ ràng hiện tại đã có cuộc sống thiên kim tiểu thư,tại sao còn muốn tới phiền bà,lại không thể yên lặng sống cuộc sống của mình, bỏ qua cho bà?

Tiêu Hoảng Nghị trầm giọng nói, “Ai biết lão Nhị phát điên vì cái gì, ban đầu liền nói xin nuôi Tiêu Nhu nhà chúng ta là biện pháp tốt nhất.””Ông suy nghĩ thật tốt!” Lâm Như nói xong xoay người hướng ra bên ngoài đi...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Lên tiêu đề

Tiêu Cảnh cũng không biết lời nói chính mình lại có thể làm cho vợ chồng Tiêu Hoảng Nghị thường ngày ân ái tranh cãi một trận, sau đó anh ở buổi tiệc xã giao trong chốc lát cuối cùng tìm được kẻ hờ trợn đi.

Tiêu Dao, Tiêu Sái cùng Đường Tịch phim cũng xem xong, thời điểm Tiêu Cảnh đi đón người, gào khóc kêu la nói Tiêu Sái không có nghĩa khí, đem một mình anh nhét vào buổi tiệc, Tiêu Sái cười nói: “Cậu nổi tiếng như vậy có nhiều người xoay quanh, tôi ở bên cạnh làm thần bảo vệ cho cậu à?”

Đường Tịch vẫn còn đang bị bộ phim làm rung động, ánh mắt có chút mờ ảo, thời điểm lúc Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh tranh cãi không ngừng, cô bỗng nhiên ngắt đầu nói một câu, “Thật sự muốn đi làm bộ đội đặc chủng a.”

Tiêu Dao lúc đầu cũng không có đặt trên người hai anh em Tiêu Cảnh, nghe được Đường Tịch nói như vậy, khóe miệng của anh ngoác ngoác, bộ phim

này xác thực rất được, cảm giác sau khi xem làm cho người tự nhiên nảy sinh một loại sứ mệnh đối với quốc gia, dĩ nhiên cảm giác bản thân anh với sứ mệnh quốc gia rất mạnh, anh đưa tay xoa xoa đầu của Đường Tịch, cười nói:

“Em rèn luyện tốt cơ thể, thời điểm có thể bảo vệ tốt mình mới có thể bảo vệ được người khác, còn có cảm giác sứ mệnh mãnh mẽ như vậy, vậy em chính là bộ đội đặc chủng tốt nhất.”

Đường Tịch khoe miệng hơi hơi cong một cái, ngửa mặt nhìn Tiêu Dao, cười hỏi: “Anh cả, anh có phải hay không cũng giống là quân nhân?”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh không biết từ lúc nào ngưng tranh luận, không chờ Tiêu Dao trả lời, Tiêu Sái liền tranh nhau trả lời:

“Tiêu Nhu Nhi, em cái này thì hơi sai rồi, anh cả không phải là quân nhân, anh cả là quan, bất quá anh ấy cũng không phải loại quan bộ đội đặc chủng, mà là thư ký, em biết thư ký.”

Dứt lời đối với Đường Tịch nháy mắt một cái, dùng một loại ánh mắt người hiểu biết nhìn Đường Tịch.

Đường Tịch cười một tiếng, “Anh hai, anh đang ghen tị anh cả đi.” Đường Tịch nói xong bỗng nhiên dừng lại, bây giờ Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người đều mặc âu phục, mà anh cả vẫn là mặc áo sơ mi trắng cùng quần jeans, nhìn qua so với hai bọn họ trẻ lại không ít...

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người thấy ánh mắt của Đường Tịch, lập tức nổi giận, “Tiêu Nhu Nhi, em xem cái gì xem, nguyên nhân là do trang phục!”

“Tôi mặc âu phục cũng so với hai người các cậu đẹp mắt hơn.” Tiêu Dao lạnh lùng bỏ lại hai câu, kéo Đường Tịch đi ra bên ngoài rạp chiếu phim.

Đường Tịch nhìn bóng lưng của Tiêu Dao, hì hì cười ra tiếng, “Anh cả anh cũng như vậy tự luyện a”

Tiêu Dao cau mày quay đầu, “Em cho là anh nói không phải lời nói thật?”

Đường Tịch ngừng lại, lập tức gật đầu, “Tuyệt đối là nói thật a!”

“Sao lại không được.” Tiêu Dao nhìn hai người theo ở phía sau một cái, “Tôi chỉ nói sự thật, cũng không phải là tự luyện.”

Đường Tịch cười càng vui vẻ hơn, ngay vào lúc này Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái bỗng nhiên hướng bên này bọn họ chạy tới, Tiêu Sái vừa chạy vừa cởi áo ra che trên đầu Đường Tịch, Tiêu Cảnh bước nhanh đi tới trước mặt Đường Tịch che kín cô, hai anh em một loạt các động tác sau, lập tức có ánh sáng đèn flash chiếu vào trên người bọn họ, rất nhanh có phóng viên xuất hiện.

“Tiêu Cảnh tiên sinh ngài là tới xem phim sao? Xin hỏi các người là hướng về phía một bộ phim nào, điện thoại gọi đến rạp chiếu phim đây?”

“Xin hỏi Tiêu Cảnh tiên sinh cô gái ngài bảo hộ sau lưng là ai? Ngài đối với cô ấy bảo vệ như thế, sẽ không phải là bạn gái ngài chứ?”

Đường Tịch bỗng nhiên bị một cái áo âu phục phủ lên khuôn mặt che ở tầm mắt, vừa định hỏi liền nghe được những ký giả kia đặt câu hỏi, cô chỉ có thể lặng lẽ nhìn trên đỉnh đầu mình như khăn voan đen, Tiêu Dao đưa tay ôm lấy bả vai của cô đi ra ngoài, vừa đi vừa thấp giọng nói với Tiêu Cảnh, “Chúng ta ở bãi đậu xe chờ các người.”

Những ký giả này vốn là muốn phỏng vấn cảm nhận xem phim này, họ dĩ nhiên sẽ không để cho Tiêu Dao bọn họ cứ như vậy rời đi, lập tức liền có phóng viên ngăn đường đi của hai người, người phóng viên kia to gan muốn đi kéo xuống cái áo trên đầu Đường Tịch, Tiêu Dao hai tay ôm lấy Đường Tịch nhất thời không có chú ý tới động tác của người phóng viên kia, âu phục trên đầu Đường Tịch cứ như vậy bị người ta xóc lên.

Ngay tại thế ngàn cân treo sợi tóc, Tiêu Dao một phen đem Đường Tịch ôm ở trong lòng, để cho cô tựa khuôn mặt vào lồng ngực của mình, anh bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía người phóng viên kia, lạnh lùng nói: “Cút!”

Vốn bình thường Tiêu Dao cũng không phải là nói nhiều, khí chất trên người cũng là lạnh nhạt. Lúc này trên người lộ ra cái loại hơi thở sát phạt, trong nháy mắt chèn ép người không thở nổi.

Tiêu Sái cũng tức giận đi tới, tức giận nói: “Các người muốn giữ tin tức giải trí liền đi tìm ngôi sao, còn rất nhiều ngôi sao muốn ra ánh sáng, vây quanh chúng tôi làm gì? Cút xéo!”

Anh thật sự nổi giận, nếu như lúc này Tiêu Nhu tại trước mặt bọn họ lộ mặt mình ra ánh sáng, cái kia quảng cáo đi xuống, Tiêu Cẩm Ninh thì càng nắm Tiêu Nhu không thả.

Tiêu Dao sắc mặt cũng khó nhìn, lạnh lùng nhìn bằng tên phóng viên mới vừa kéo âu phục trên đầu Đường Tịch một cái, tròn mắt hơi híp: “Tôi nói một lần chót, cút!”

Tiêu Cảnh đi tới nhặt áo dưới đất lên, đưa cho Tiêu Sái, sau đó cởi xuống áo trên người mình, trầm giọng nói, “Em gái tôi có bệnh tự kỷ cùng chứng uất ức rất nghiêm trọng, các người biết, các người cầm nhiều camera như vậy hướng phía em ấy sẽ tạo thành kết quả như thế nào sao?”

Sau khi những ký giả kia nghe có lui về phía sau, lúc này người phóng viên mới vừa rời không nhận được xuy một tiếng,

“Em gái? Tiêu tiên sinh các người nói êm tai, nói không chừng ba anh em các người có sở thích đặc biệt gì....”

Trông mắt Tiêu Dao hơi híp, lạnh nhạt cong khóe miệng lên một cái, cầm điện thoại di động lên, thông qua một cú điện thoại, ánh mắt nhìn chăm chăm vào người phóng viên kia, trên người tên hiệu nổi tiếng, “Giải trí Hồng Quang, tra cho tôi.”

“Tiêu gia các người, đây là muốn ý thế hiếp người sao?” Phóng viên giải trí Hồng Quang thấy Tiêu Dao gọi điện thoại có chút sợ, nhưng suy nghĩ nơi này nhiều ký giả như vậy, hấn sợ cái gì?

Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, “Anh xứng à?” Nói xong cảnh cáo, “Thu hồi lời anh mới vừa nói, nếu không anh không chịu nổi hậu quả những lời này mang tới!”

Phóng viên giải trí Hồng Quang chau mày, khóe miệng lại cong lên một cái châm biếm: “Bị tôi nói trúng đi!”

Tiêu Cảnh liếc nhìn Tiêu Dao một cái, trầm giọng nói, “Anh cả, anh mang theo Tiểu Nhu đi trước, chúng tôi đi xử lý.”

Tiêu Dao nhìn phóng viên giải trí Hồng Quang một cái, che chở Đường Tịch đi ra ngoài, suy nghĩ Đường Tịch thật đúng có điểm chặt vật đi ra từ rạp chiếu phim, thế nhưng trong lòng âm áp, đến bãi đậu xe Đường Tịch hỏi, “Anh cả, anh như vậy bị những người đó chụp, không sao chứ?”

Tiêu Dao cười mở cửa xe, gỡ xuống ô phục trên đầu Đường Tịch, đóng cửa lại, “Không có chuyện gì, anh hai em bọn họ sẽ xử lý tốt.”

Đường Tịch gạt đầu một cái, mở điện thoại di động lên nhìn tin tức, bỗng nhiên hắn thấy tiêu đề tin tức Tiêu gia nhị gia ý thế hiếp người đăng ở nơi đó.

Đường Tịch nhướng mày một cái, “Anh cả, giải trí Hồng Quang thật là khinh người quá đáng!”

Anh ta lại đem video tất cả bọn họ biên tập thành một cái video một phút, chính là bọn họ từ rạp chiếu phim đi ra phóng viên tiến lên phỏng vấn, nhưng bị cự tuyệt, sau đó là Tiêu Dao ôm lấy Đường Tịch để cho người phóng viên kia cút, Tiêu Sái mắng người, còn có Tiêu Dao uy hiếp bọn họ.....

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Giải trừ hôn ước

Tiêu Dao từ trong tay Đường Tịch nhận lấy nhìn xem video trên mạng, hơi nhú mày móc điện thoại ra gọi một cú điện thoại ra ngoài, trong chốc lát bên kia nghe điện thoại, anh trầm giọng hỏi: “Thế nào?”

Bên này Lưu Thừa Vũ mang theo Tiêu Cẩm Ninh trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc đến hội trường buổi tiệc, Tiêu Cẩm Ninh đến buổi tiệc liền muốn tìm vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị. Lưu Thừa Vũ nhìn dáng vẻ của Tiêu Cẩm Ninh, trong lòng thoáng qua một tia ánh sáng lạnh lẽo, rất nhanh lại khôi phục sắc mặt bình thường.

Vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị cũng ngừng cãi vã, Lâm Như thấy Tiêu Cẩm Ninh dẫn theo Lưu Thừa Vũ đi tới, đột nhiên cảm thấy nụ cười hạnh phúc trên mặt Tiêu Cẩm Ninh có chút nhếch nhếch, hai tay của bà nắm chặt, thanh niên ưu tú như vậy vốn nên đứng bên người con gái ruột bà....

Ý thức được mình đang suy nghĩ gì, Lâm Như vội vàng ngừng suy nghĩ của bản thân, cảnh cáo chính mình, Lâm Như bà thật vất vả mới có địa vị hôm nay, không thể xử trí theo cảm tính, bây giờ chỉ có Tiêu Cẩm Ninh mới thích hợp làm con gái bà nhất....

Nhưng mà, nếu như ban đầu không phải là Tiêu Cẩm Ninh, con gái ruột bà làm sao lại lưu lạc bên ngoài hơn hai mươi năm?

Thấy Tiêu Cẩm Ninh thoải mái thành thạo tiếp nhận người khác hỏi thăm sức khỏe, Lâm Như lại do dự, chỉ có cô gái như thế mới xứng làm con gái Lâm Như bà.

... ..

Thế nhưng, nếu như ban đầu không phải người khác ôm sai con gái bà, thì giờ con gái bà cũng sẽ lớn lên như vậy!

Hiện tại bản thân Lâm Như cứ giằng giũa giữa hai việc, một là không có bảo vệ tốt con gái ruột mà áy náy, một là vì con gái ruột trưởng thành ở nông thôn bộ dáng không như mong muốn mà chán ghét.

Nếu như.... Không có nếu như, mặc dù cô là con gái của bà, nhưng mà tay chân cô không sạch sẽ, ngày đầu tiên đến nhà lại để cho bà bị mất mặt quá lớn, thậm chí sau đó còn.... Nghĩ đến bộ dáng khiếp đảm của Tiểu Nhu lần đầu tới nhà, cho đến hai tháng trước bộ dạng lạnh nhạt của Tiểu Nhu khi thấy bà, Lâm Như trong lòng giống như bị cái gì bắt tháo xuống vậy.

Kìa rõ ràng chính là con gái bà, vì sao lại dùng ánh mắt lạnh lùng như vậy nhìn bà?

Thời điểm Tiêu Cẩm Ninh đi tới trước mặt Lâm Như, phát hiện sắc mặt Lâm Như vô cùng khó chịu, ân cần hỏi: “Mẹ, người làm sao? Sắc mặt thế nào khó nhìn như vậy.”

Tiêu Hoàng Nghị thừa dịp trên nói, “Còn không phải do hai người anh họ kia, nói vài lời chọc giận mẹ con.”

Tiêu Cẩm Ninh nghe nói như vậy không có chút kinh ngạc nào, nếu bọn họ có thể nói chuyện như vậy với mình, dĩ nhiên cũng sẽ lên tiếng giễu cợt Lâm Như, chẳng qua là không biết bọn họ nói gì kích thích tới Lâm Như, để cho bà tức đến như vậy?

Nhưng cũng có một khả năng, đó chính là Tiêu Nhu.

Nghĩ tới đây Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt lập tức ảm đạm xuống, kéo Lâm Như áy náy nói: “Đều bởi vì con, nếu như không phải là mẹ của con, người cũng sẽ không bị hai anh họ châm chọc.”

Lâm Như vốn nhìn Tiêu Cẩm Ninh với sắc mặt không tốt, nhưng nghe cô nói như vậy, lại không nhịn được mềm lòng, dù sao đứa bé này cũng do bà nuôi bên mình nhiều năm như vậy. Hơn nữa bây giờ sự nghiệp của bà còn phải dựa vào đứa bé này...

Nghĩ tới đây thần sắc Lâm Như nhu hòa một chút, kéo Tiêu Cẩm Ninh nói: “Làm sao có thể trách con, còn không phải vì cái kia...”

Không biết sao, hôm nay sau khi cùng Tiêu Hoàng Nghị âm ỉ một trận, bà lại không đành lòng mắng đứa nhỏ kia, đứa nhỏ kia trở lại là phải.... Cô bây giờ cũng không ở bên cạnh mình, chẳng lẽ mình còn muốn mắng, nguyên rủa cô mới cam tâm sao?

Cách đó không xa, Lưu Thừa Vũ đứng ở phía sau Tiêu Cẩm Ninh, đem lời nói Tiêu Cẩm Ninh cùng Lâm Như nghe vào tai không sót một chữ, trong lòng cười lạnh, thật không nghĩ tới bên cạnh mình nhiều năm như vậy lại có một nữ hoàng điện ảnh lớn, nếu phát hiện sớm một chút, chính mình nên đầu tư thêm hai bộ phim.....

A....

Bất quá thực sự để cho cô diễn mà nói, hẳn sẽ thua lỗ tiền đi.

Nghĩ đến chính mình hao tổn quá nhiều tiền, Lưu Thừa Vũ đột nhiên cảm thấy có chút đau lòng.

Trước kia anh cho rằng Tiêu Cẩm Ninh là vị hôn thê của mình, coi như tốn chút tiền đầu tư cho cô một vài vai diễn, để cho cô vui chơi, cũng coi là đáng giá. Nhưng sau khi bản thân biết Tiêu Cẩm Ninh thật sự không phải là vị hôn thê của mình, cảm thấy vì cô tốn thêm một ít tiền đều thấy đau lòng?

Vốn còn định cùng Tiêu Cẩm Ninh bọn họ diễn tốt một chút vai diễn, nhưng bây giờ có chút không được hứng thú lắm?

Tiêu Hoàng Nghị thấy hai mẹ con nói đang chuyện, liền đi tới cùng Lưu Thừa Vũ nói chuyện phiếm, Lưu Thừa Vũ nhàn nhạt cười với Tiêu Hoàng Nghị, nhưng trong lòng có chút khoảng cách.

Nhà bọn họ đối với cái chữ tình này vô cùng coi trọng, bất kể là tình thân, tình bạn, hay là tình yêu đều đặc biệt coi trọng, cho nên trong nhà anh mặc dù có anh em, nhưng đều đặc biệt êm ái. Em trai có sự nghiệp y được nên không cùng anh cạnh tranh công ty, cha mẹ từ nhỏ đối với anh em họ cũng là cung chịu.

Tiêu Cẩm Ninh cũng là cha mẹ từ nhỏ chỉ định cho anh, bọn họ luôn nói Tiêu Cẩm Ninh là vị hôn thê của anh, sau này muốn cô làm vợ anh. Anh nhất định phải đối tốt với Cẩm Ninh, nên anh vẫn đối với Tiêu Cẩm Ninh rất tốt, thậm chí chưa từng nghĩ ngờ tới cô.

Trong nháy mắt đó anh đối với Tiêu Nhu động tâm, anh còn cảm thấy mình phản bội Tiêu Cẩm Ninh, bởi nhọ dạy dỗ của cha mẹ, trong lòng vẫn rất nặng nề. Nhưng hôm nay nghe được chân tướng, để cho anh sáng tỏ thông suốt, nguyên lai không phải anh đi tình biệt ly, mà người anh vốn nên yêu thích hẳn là Tiêu Nhu.

Hiện tại xác nhận bản thân không phải là đi tình biệt ly, cũng xác nhận người bản thân vốn nên yêu thích chính là Tiêu Nhu. Vì vậy, bây giờ Tiêu Cẩm Ninh làm chuyện gì đều như mất.

Cha mẹ nói, người sống ở trên thế giới này, thật ra thì chính là vì một cái chữ tình, tình thân, tình yêu, tình bạn, những thứ này liền đủ cho anh thương thức, cho anh đi giao tiếp cả đời, vậy anh phải nhận ra một đời.

Nên anh bây giờ vì Tiêu gia thân tình cùng tình yêu mình, có phải hay không nên bước ra một bước?

Tiêu Hoàng Nghị thấy Lưu Thừa Vũ vẫn nhìn chằm chằm vào Tiêu Cẩm Ninh, ánh mắt lóe lên nụ cười, trong lòng may mắn, hoàn hảo lúc trước lựa chọn của mình là đúng. Không có tùy tiện thừa nhận Tiêu Nhu trở lại, bây giờ xem ra Thừa Vũ đối với Cẩm Ninh đã là tình cảm sâu sắc, căn bản không có biện pháp chia rẽ.

Nếu như ban đầu tùy tiện thừa nhận Tiêu Nhu trở lại, nói cho Thừa Vũ Tiêu Nhu mới là vị hôn thê của anh, e rằng quan hệ thông gia này cũng kết thúc.

Ngay lúc Tiêu Hoàng Nghị còn đang âm thầm may mắn, Lưu Thừa Vũ bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn Tiêu Hoàng Nghị, nhẹ giọng nói: “Bác trai, tôi nghĩ tôi cần phải hủy bỏ hôn ước của tôi với Cẩm Ninh.”

Nụ cười trên mặt của Tiêu Hoàng Nghị cứng lại, thật lâu mới phản ứng được, ông cau mày nhìn Lưu Thừa Vũ, trầm giọng nói: “Cậu mới vừa nói cái gì?”

Lưu Thừa Vũ xoay người nhìn Tiêu Hoàng Nghị, lại nhìn Tiêu Cẩm Ninh trầm giọng nói: “Tôi nói, tôi muốn hủy bỏ hôn ước cùng Cẩm Ninh.”

Những lời của anh âm thanh không nhỏ, đứng cách chỗ anh mấy bước sắc mặt Tiêu Cẩm Ninh tái nhợt, cô đột nhiên xoay người nhìn Luru Thừa Vũ không thể tin được đi tới, gấp giọng hỏi, “Thừa Vũ, anh mới vừa nói cái gì?”

Lâm Như cũng đi tới, tức giận nhìn Luru Thừa Vũ trầm giọng nói, “Thừa Vũ, mẹ cậu dạy cậu đối với vị hôn thê như vậy sao?”...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Thế nào là không phải con của các người?

Bởi vì yến hội quá nhiều người, bốn người bọn họ đứng ở bên trên lại chưa tính là nơi xó xỉnh, sắc mặt Lâm Như không hề tốt, lại hướng mắt về phía Luru Thừa Vũ, nhất thời khiến rất nhiều người chú ý đến.

Sắc mặt Tiêu Cẩm Ninh cũng tái nhợt, nhưng vì cô ta là nhân vật của công chúng, hơn nữa đều có rất nhiều người hâm mộ vị hôn thê của cô ta-Luru Thừa Vũ, chính vì vậy lại càng không muốn để cho người khác biết Luru Thừa Vũ muốn hủy bỏ hôn ước, vội vàng kéo Lâm Như lại, lặc đầu thấp giọng khẩn cầu nói: “Mẹ, ở đây nhiều người quá, chúng ta trở về rồi hãy nói!”

Lâm Như liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, trầm mặt gật đầu, mang theo Tiêu Cẩm Ninh đi, Luru Thừa Vũ bỗng nhiên nói: “Không cần trở về nói, chút nữa tôi còn có chút chuyện, không bằng ở nơi này nói cho rõ đi.”

Tiêu Hoàng Nghi khiếp sợ nhìn về mặt lạnh lùng vô tình của Luru Thừa Vũ, trong lúc nhất thời không nói ra lời. Còn Lâm Như đã từng thấy qua mọi sóng to gió lớn của đời người, cũng có thể tàn nhẫn đối với người khác, bà ta đối với ngay cả con gái ruột của mình còn không thêm nhận, đương nhiên sẽ không bởi vì Luru Thừa Vũ nói một câu liền rối tung lên, ánh mắt của bà ta híp lại một cái, nhìn Luru Thừa Vũ trầm giọng nói: “Luru Thừa Vũ, lời cậu đang nói là có ý tứ gì?”

Luru Thừa Vũ cười khê, ánh mắt rơi trên người Tiêu Cẩm Ninh, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Tiêu Cẩm Ninh lập tức buông lỏng tay của Lâm Như, chạy lại kéo tay của Luru Thừa Vũ, nhẹ giọng khẩn cầu nói: “Thừa Vũ, em xin anh, chúng ta đi ra ngoài nói chuyện có được hay không?”

Luru Thừa Vũ kéo tay Tiêu Cẩm Ninh ra khỏi tay mình, nhìn dáng vẻ đáng yêu của cô ta, giễu cợt cười nói: “Nếu như không phải là đã biết được bộ mặt thật của cô, tôi nhất định sẽ bị bộ dáng này lừa gạt.”

Tiêu Cẩm Ninh ngậy người một hồi, cô ta là bộ dạng gì a? Không phải trước mặt Luru Thừa Vũ cô ta đều có bộ dạng này sao? Có phải hay không đã có người nói gì đó với Luru Thừa Vũ rồi?

Nghĩ tới đây, nước mắt của Tiêu Cẩm Ninh liền chảy ra, bộ dáng khiến người ta đau lòng ngược mắt nhìn Luru Thừa Vũ, thấp giọng nói: “Thừa Vũ, anh làm sao vậy? Bộ dáng này của anh khiến em rất sợ hãi...”

Luru Thừa Vũ mắt lạnh nhìn nước mắt trên mặt Tiêu Cẩm Ninh hần đột nhiên cảm giác được mình thật là một loại sinh vật kì quái, tại hần không biết chân tướng, không được gặp Tiêu Nhu trước, nên vừa nhìn thấy Tiêu Cẩm Ninh rơi lệ đã cảm thấy cô gái này rất đáng thương, rất cần hần yêu thương bảo vệ, nhưng bây giờ hần đã biết mục đích thật sự của cô ta, chỉ cảm thấy thứ nước mắt này vô cùng chán ghét, thậm chí nhìn nhiều còn cảm thấy phiền lòng.

Lâm Như thấy Tiêu Cẩm Ninh như vậy liền cau mày, nhưng vẫn trợn mắt chờ Luru Thừa Vũ, lạnh lùng nói: “Luru Thừa Vũ, tối hôm nay cậu nhất định phải cho tôi một câu trả lời!”

“Trả lời?” Lúc này bỗng nhiên có người đi tới, nghi ngờ hỏi: “Trả lời cái gì?”

Lâm Như ngẩng đầu nhìn qua, thấy một đôi vợ chồng trung niên đi tới là cha mẹ của Luru Thừa Vũ, khoe miệng bà cười lạnh một cái, nói: “Cung Hoa, Lạc Hiền, hai người tới thật đúng lúc, con trai của hai người đột nhiên nói cùng con gái tôi hủy bỏ hôn ước, các người có phải hay không nên cho tôi một câu trả lời?”

Hề Lạc Hiền và Lâm Như là bạn tốt thời đại học, sau đó hai người cùng nhau ở lại thành phố A đi làm, nhưng gia đình của Hề Lạc Hiền ở thành phố B rất có địa vị, bất kể là tướng mạo, khí chất hay là tính tình đều rất tốt, cho nên gả cho Luru Cung Hoa cũng là thuận tình đạt lý, bây giờ mặc dù đã bốn năm mươi tuổi, nhìn qua cũng chỉ là bộ dạng hơn ba mươi tuổi, được bảo dưỡng đặc biệt tốt. Bà nghe Lâm Như nói như vậy, chân mày lập tức nhíu lại, hướng mắt về phía con trai mình, trầm giọng hỏi: “Thừa Vũ, chuyện gì xảy ra? Con quên cha mẹ đã giáo dục con như thế nào ư?”

Luru Cung Hoa cũng cau mày nhìn lấy Luru Thừa Vũ, bộ dáng rất không đồng ý với cách làm của con trai, nhưng vẫn không mở miệng nói gì, ông thấy con trai mình làm như vậy chắc hẳn cũng có nguyên nhân của nó.

Luru Thừa Vũ nhìn về phía cha mẹ mình, sắc mặt không thay đổi, mở miệng nói: “Ba mẹ, con chính là không có quên hai người đã giáo dục con như thế nào, nên mới nhất định phải cùng Cẩm Ninh hủy bỏ hôn ước!”

Luru Cung Hoa nhíu mày, ánh mắt trên người Tiêu Cẩm Ninh quét một vòng, “Ồ? Chuyện gì xảy ra?”

Lưu Cung Hoa thấy bộ dạng của Tiêu Cẩm Ninh thoáng qua một tia không vừa lòng, rõ ràng là tiểu thư khuê các, nhưng lại luôn thích đem nước mắt treo ở trên mặt, quả thực khiến người khác không thích, ngay cả bình thường tự nhiên phóng khoáng ông đều có thể nhìn ra cái nha đầu này là đang giả vờ, bất quá cũng quá giả tạo đi!

Ngạch.... Thế nào đột nhiên cảm giác được chính mình càng ngày càng có ý nghĩ đi xuống, càng giống như không muốn cho con trai mình cưới vợ đây?

Hề Lạc Hiền cũng nhú mày, nhìn Lưu Thừa Vũ: “Mẹ cũng không có dạy con làm người không hiểu đạo lý, lại bạc tình bạc nghĩa như vậy.”

“Các người chó có đóng kịch trước mặt tôi.” Lâm Như Hề Lạc Hiền, trầm giọng nói: “Lạc Hiền, ban đầu tôi mang thai kiểm tra ra là một nữ nhi, cô liền cho hai đứa bé quyết định quan hệ thông gia, còn nói Thừa Vũ nhất định sẽ tuân thủ cam kết làm người chồng tốt, sẽ thật thương yêu con gái của tôi, nhưng bây giờ lại...”

Bà còn chưa nói hết liền bị Lưu Thừa Vũ trầm giọng làm rối loạn, hần hỏi: “Nhưng gì Lâm à, Cẩm Ninh cô ấy là con gái ruột của gì sao?” Không gọi là bác gái nữa, mà giống như khi còn bé chỉ gọi là gì.

Lâm Như nguyên bản đang nói chuyện dở bị xen vào, sắc mặt đặc biệt khó coi, nhưng khi nghe được Lưu Thừa Vũ nói về vấn đề này, ánh mắt của bà ta trừng một cái, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Sắc mặt Tiêu Cẩm Ninh trong nháy mắt cũng trở nên tái nhợt.

Mà này giờ đứng ở một bên không nói gì, tim Tiêu Hoảng Nghi lập tức trầm xuống, chuyện gì xảy ra? Hiện tại tình huống gì? Đột nhiên liền muốn ngắt đi, làm sao bây giờ?

Nhưng là ông ta cũng biết đây là điều không thể, liền lấy lại tinh thần, nhếch mép một cái, cười nói: “Thừa Vũ, cháu nói gì vậy? Cẩm Ninh làm sao sẽ không phải là con gái ruột của chúng ta đây?”

Tiêu Cẩm Ninh cũng bắt đầu lấy lại tinh thần mỉm cười, nhưng là bộ dáng rất khó coi, đưa tay kéo tay áo của Lưu Thừa Vũ, thấp giọng khóc không ra tiếng: “Đúng vậy, Thừa Vũ, anh không nên nghe người khác nói loạn, em làm sao lại không phải là con gái của ba mẹ đây?”

Lưu Thừa Vũ nhìn đáng vẻ đáng yêu của Tiêu Cẩm Ninh, hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: “Nếu như người nói ra câu nói này là cô thì sao?”

Tiêu Cẩm Ninh bắt đầu lo lắng, đột nhiên ngừng đầu nhìn Lưu Thừa Vũ, “Anh..... Thừa Vũ, em làm sao sẽ nói ra những lời như vậy đây?” Chẳng lẽ là bởi vì chính mình ở bên ngoài nói bị Thừa Vũ nghe được? Nhưng làm sao có thể đây? Cô ta rõ ràng đã nhìn bốn phía, căn bản không có bất luận kẻ nào, Thừa Vũ làm sao sẽ nghe được đây?

Nhất định là Tiêu Nhu! Nhất định là Tiêu Nhu ghen tị mình là vị hôn thê của cô là Thừa Vũ, cho nên mới chạy tới trước mặt Thừa Vũ nói lung tung!

Lưu Cung Hoa cùng Hề Lạc Hiền nghe nói như vậy cũng đặc biệt khiếp sợ, con của bọn họ sẽ không nói dối, như vậy là ai đang nói dối đây?

Hề Lạc Hiền nhìn về phía Lâm Như, thấy nàng này giờ không nói gì, trong lòng càng khẳng định con của mình không có nói sai, lập tức trầm giọng hỏi: “Tiêu Nhu, đây rốt cuộc là chuyện gì? Cẩm Ninh làm sao lại không phải là con của các người?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Con gái ruột của tôi

Sắc mặt Lâm Như tái nhợt, bà ngược mắt nhìn Hề Lạc Hiền, vốn là muốn tùy tiện biện một lý do lừa gạt, nhưng nhìn đến ánh mắt của Hề Lạc Hiền, bà cũng biết đối mặt với bạn chí cốt nhiều năm là không có cách nào nói dối, cũng may hiện tại người không nhiều, nếu như bạn tốt biết mình nỗi khổ tâm trong lòng, hẳn sẽ hiểu mình, nghĩ tới đây, Lâm Như thấp giọng nói: “Người ở đây quá nhiều, chúng ta tìm một người thiếu chỗ ngồi nói mà nói chuyện đi.”

Hề Lạc Hiền vẫn là một người có tri thức, hiểu lẽ nghĩa, hướng chi bà biết Lâm Như mặc dù có cá tính mạnh mẽ, nhưng là nhiều năm như vậy cũng thật lòng đối đãi mình, hơn nữa mình cũng là thật một mực coi bà ấy là bạn tốt, nếu không năm đó làm sao bà có thể tùy tiện đem một đứa bé còn nằm trong bụng làm vị hôn thê cho con mình đây.

Bà gật đầu đáp một tiếng: “Trên lầu thì có phòng cà phê, chúng ta đi lên ngồi một chút đi.”

Tiêu Cẩm Ninh sắc mặt tái nhợt muốn đưa tay nắm lấy tay Lưu Thừa Vũ, ai biết Lưu Thừa Vũ nhấc tay một cái, khiến cô ta nhào hụt. Lưu Thừa Vũ cất bước hướng bên ngoài bước ra, trong lòng có một tia tung tăng, hiện tại bước đầu tiên hẳn đã sắp hoàn thành, chỉ cần để cho gia đình Lâm Như nhận Tiêu Nhu trở về, như thế hẳn chính là người đàn ông cùng Tiêu Nhu có hôn ước, về sau hẳn liền có thể danh chính ngôn thuận đứng bên cạnh cô gái kia.

Nghĩ như vậy, khóe miệng Lưu Thừa Vũ lộ ra một nụ cười.

Tiêu Cẩm Ninh bởi vì nắm huyệt, sắc mặt càng thêm khó coi, mà Lâm Như lúc này tâm cũng loạn như ma, căn bản không còn lòng dạ nào đi để ý tới tâm tình của Tiêu Cẩm Ninh, đi theo Hề Lạc Hiền cùng đi ra khỏi phòng yến hội, Tiêu Hoàng Nghị cũng bị Lư Cung Hoa lôi rời khỏi. Trong lúc nhất thời, bên trong phòng yến hội liền chỉ còn lại Tiêu Cẩm Ninh đứng một mình giữa đám người đang lúc.....:

“Đây là thế nào à? Ta thấy Lư Thừa Vũ thật giống như không để ý tới Tiêu đại minh tinh vậy.”

“Nơi nào a? Sắc mặt hai người đều khó coi như vậy, các người nói, không phải là Lư Thừa Vũ muốn thoái hôn đi?”

“Ta xem Tiêu đại minh tinh khóc thương tâm như vậy, nhất định là thoái hôn rồi, ngày mai nhất định sẽ bên trên tin tức trang bia chứ?”

Hiện tại cũng có mấy tiểu minh tinh, trong đó cũng không thiếu đã từng ăn qua thiệt thòi của Tiêu Cẩm Ninh, bây giờ thấy sắc mặt Tiêu Cẩm Ninh khó nhìn như vậy, cũng khó tránh khỏi hưng phấn thảo luận: “Các người nói nếu như không có Lư Thừa Vũ- đại tổng giám đốc làm hậu thuẫn, Tiêu Cẩm Ninh về sau còn dám kiêu ngạo như vậy sao?”

“Coi như không có Lư gia, người ta vẫn là con gái Tiêu gia a! Thế nào không dám phách lối?”

“Ta vừa vận giống như nghe được một cái tin tức gì đó...”

Tiêu Cẩm Ninh nện bước bước chân nặng nề đem tiếng thảo luận của những người đó bỏ lại sau lưng, làm như chính mình không có nghe được, nhưng hai tay lại nắm chặt khiến ai nhìn vào cũng có thể đoán ra rằng cô ta có nghe thấy.”

Tiêu Nhu, mày tại sao phải trở lại?

Cô ta hiện tại có một loại dự cảm rất mãnh liệt: những thứ phải dùng trăm phương ngàn kế mới lấy được hết thảy, sắp mất đi.... Cũng là bởi vì con tiện nhân Tiêu Nhu kia trở lại, muốn cướp đi của cô ta hết thảy, bắt đầu là ông nội, sau đó là chú gì rồi các anh họ,... hiện tại lại muốn tới cướp Thừa Vũ!

Tiêu Nhu, mày tại sao không chết đi? Mày tại sao không chết?

Nghĩ tới đây ánh mắt Tiêu Nhu lóe lên một tia hận ý, đầm đìa đáng yêu trên mặt không còn một chút vết tích, Tiêu Nhu, nếu như tao mất đi, mày cũng giống vậy sẽ không chiếm được, tao sẽ để cho mày hối hận vì đã trở về, tao nhất định sẽ làm cho mày hối hận.”

Thời điểm Tiêu Cẩm Ninh đến phòng cà phê, những người khác đã tìm chỗ ngồi xuống để nhanh hiểu rõ, hơn nữa thật giống như Lâm Như đã đem chuyện xảy ra nói hết, sắc mặt Hề Lạc Hiền rất khó nhìn, bà tức giận nhìn lấy Lâm Như: “Bà làm mẹ như thế ư? Con của mình bị người ôm đi mà không tra được sao?”

Lâm Như lắc đầu, nước từ trong hốc mắt chảy ra, thấp giọng nói: “Thời điểm Cẩm Ninh mười tuổi phát sinh qua một lần ngoài ý muốn, lần đó yêu cầu truyền máu, bà cũng biết, tôi là nhóm máu AB, Cẩm Ninh cũng vậy, cho nên tôi mới không có hoài nghi tới, nếu như không phải con gái của tôi, làm sao sẽ có nhóm máu AB đây? Thời điểm biết Cẩm Ninh không phải con gái của tôi, tôi cũng rất kinh ngạc.”

Nhưng là đứa bé bà sinh ra, con gái ruột của bà đang ở đâu? Trong suốt khoảng thời gian tìm kiếm, bà vẫn luôn suy nghĩ phải bù đắp cho con gái mình như thế nào, nhưng là không biết lúc nào, bà bắt đầu chán ghét khối thịt từ trên người mình rơi xuống, không đứng, không phải là ghét bỏ, thì cũng không cách nào đối mặt với hình dạng của đứa bé kia. Con gái của bà hẳn là phải tự nhiên hào phóng, phải tao nhã lễ độ, chứ không phải nhát gan như chuột, như bọn trộm cắp.

“Vậy bà cũng không phải là con gái sau khi trở về đem đuôi nó ra khỏi nhà sao? Bà không biết nó sẽ rất dễ bị tổn thương sao? Hề Lạc Hiền bắt đắ dĩ nhìn lấy Lâm Như: “Nó có thể sống sót trong hoàn cảnh như thế cũng đã là rất tốt, bà còn mong đợi về hình dáng của nó sao? Nếu như tôi là bà, con gái ruột của tôi có thể ở bên cạnh, tôi cũng đã rất cảm kích, bà còn oán niệm nó? Là nó muốn trở thành như vậy sao?”

Lâm Như lắc đầu, không biết là phủ nhận lời Hề Lạc Hiền nói, hay là căn bản không có nghe lọt.

Sắc mặt của đám người Lư Thừa Vũ cũng không tốt lắm, Tiêu Cẩm Ninh nghe lời của Hề Lạc Hiền, trong lòng thâm hận Hề Lạc Hiền xen vào việc của người khác, lại chỉ có thể chờ tại chỗ, không dám cất bước đi qua.

Hề Lạc Hiền nhìn dáng vẻ của Lâm Như, trầm mặt nói, “Đúng vậy, không phải là nó muốn trở thành bộ dáng kia, mà là bởi vì nó có một người mẹ vô tâm, biến con mình thành con của người khác, vì vậy bà không thể trách được người khác, chỉ biết trách chính mình vô tâm, cho nên bà mới là người hại nó, còn nó, nó có lỗi sao?”

“Tôi có thể làm sao bây giờ?” Lâm Như ngẩng đầu khóc không thành tiếng nhìn lấy Hề Lạc Hiền, “Tôi cũng hận chính mình a, nhưng là tôi phải làm sao bây giờ? Nhận con trở về? Nói cho thế giới biết nó là nữ nhi của tôi sao? Tôi làm như vậy mà nói sẽ có không biết bao nhiêu người muốn xem chuyện cười của tôi? Bà không phải là không biết tôi cùng Tiêu Hoàng Nghị kết hôn đã có không biết bao nhiêu lời đồn vô căn cứ.”

“Nếu biết là đồn đãi vô căn cứ, vậy cũng chớ quan bọn hắn nói cái gì, người chỉ cần cố con gái của mình tại bên cạnh mình, người chỉ cần bồi thường nang mất đi hơn hai mươi năm thân tình cùng tình thương của mẹ là tốt.”

Tiêu Hoàng Nghị nghe được Hề Lạc Hiền nói như vậy, hốc mắt bỗng đỏ, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ mình thật quá ích kỷ? Ban đầu hắn.....

Nghĩ tới đây, Tiêu Hoàng Nghị đưa tay ôm lấy Lâm Như thấp giọng nói: “Tiêu Nhu, không bằng chúng ta đi tìm Tiêu Nhu đi, chúng ta phải xin lỗi nó, mấy

ngày nay hình như là chúng ta đã làm không đúng.”

“Vậy hôn ước thì sao?” Lư Thừa Vũ nghe được Tiêu Hoàng Nghị nói ra phải đi tìm Tiêu Nhu, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, lên tiếng hỏi: “Vậy hôn ước thì như thế nào?”

Lư Thừa Vũ nói, “Năm đó thúc thúc a đi các người cùng ta ba mẹ lập xuống hôn ước, là của các người con gái ruột, cũng không phải là cùng nữ nhi của người khác.”

Lư Thừa Vũ nói, “Năm đó chú gì cùng ba mẹ cháu lập xuống hôn ước, là cùng con gái ruột của hai người, cũng không phải là cùng con gái của người khác.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tiêu Cẩm Ninh giảng co

Tiêu Cẩm Ninh nghe được những lời này của Lư Thừa Vũ, hai tay chặt chẽ giữ nhau, tại sao? Thừa Vũ tại sao phải đối với cô như vậy? Hẳn rõ ràng nói qua hẳn là bởi vì yêu cô, cho nên mới đối tốt với cô như vậy a! Tại sao bây giờ phải đem những chuyện này huyền não làm tất cả mọi người đều biết đây?

Cha mẹ của hẳn nếu như biết cô không phải là con gái ruột của Tiêu gia, khẳng định sẽ không muốn để cho cô ở bên cạnh hẳn, bây giờ tất cả đều xong rồi!

Nhưng là dựa vào cái gì đây? Dựa vào cái gì cô lấy được tất cả các thứ này phải thận trọng bảo vệ, mà Tiêu Nhu trở lại một cái liền có thể lấy được nhiều người yêu quý như vậy! Cái này không công bằng, cái này không công bằng!

Mà vài người đang ngồi vốn không có đề ý đến Tiêu Cẩm Ninh. Tiêu Hoàng Nghị cùng Lâm Như nghe được Lư Thừa Vũ hỏi như vậy đều là sửng sốt, chẳng lẽ người mà Lư Thừa Vũ yêu không phải là Tiêu Cẩm Ninh? Nhưng là hẳn rõ ràng chỉ gặp qua Tiêu Nhu có một lần...

“Thừa Vũ...” Tiêu Hoàng Nghị có chút do dự nhìn lấy Lư Thừa Vũ, thấp giọng hỏi, “Người con yêu không phải là Cẩm Ninh sao?”

Lư Thừa Vũ cười một tiếng, trong đầu thoáng qua cô gái có mặt mũi như Tinh Linh đó, “Người con thích vẫn là vị hôn thê của con, mà vị hôn thê của con là Tiêu Nhu, không phải là Cẩm Ninh.”

Tiêu Hoàng Nghị khoe miệng giật một cái, còn không có kịp bật cười, Tiêu Cẩm Ninh cũng đã bước nhanh đi tới, cô đứng ở trước mặt mọi người, điềm đạm đáng yêu nhìn lấy Lư Thừa Vũ, “Vậy còn em? Em đây tính là gì?”

Lư Thừa Vũ vẫn cho là Tiêu Cẩm Ninh không thể nào tiếp thu được tất cả chuyện tối hôm nay phát sinh, không nghĩ tới cô lại một mực ở cách đó không xa nghe, thấy cô hỏi mình, hẳn lạnh lùng ngoắc ngoắc khoe miệng, “Cẩm Ninh, anh hy vọng em đừng quán quít giữ chặt lấy anh, bởi vì có chuyện nói ra, sẽ khiến cho em càng mất thể diện hơn, không phải sao?”

“Có cái gì không tiện nói ra?” Tiêu Cẩm Ninh gھừ cọt. Đến bây giờ cô vẫn cho là Lư Thừa Vũ biết tất cả mọi thứ ở hiện tại, nhất định là do Tiêu Nhu ở giữa giờ trò quỵ, nói không chừng là cô ta để cho đám người Tiêu Dao nói cho Lư Thừa Vũ, nếu không Lư Thừa Vũ làm sao có thể biết rõ ràng đến như vậy đây! Cô lạnh như băng nói, “Nếu đám người Tiêu Dao đã nói cho anh, vậy anh nhất định đã thấy Tiêu Nhu. Tiêu Nhu rốt cuộc làm gì với anh, để cho anh đối với em như vậy?”

Bởi vì những lời này của Tiêu Cẩm Ninh mà sắc mặt của mọi người cũng không tốt, đặc biệt là Lâm Như. Bà hiện tại rất hối hận đối với con gái ruột của mình làm ra chuyện như vậy, hơn nữa bà làm như vậy vẫn là vì một cô gái không có chút máu mủ với mình, nghĩ tới đây bà trầm giọng nói, “Cẩm Ninh, con đang nói những gì đó!”

“Mẹ, mẹ hối hận sao?” Tiêu Cẩm Ninh lạnh như băng nhìn về phía Lâm Như, cười một tiếng nói, “Nhưng là mẹ bây giờ hối hận cũng vô dụng, bởi vì con gái ruột của mẹ đã nhận người khác làm ba mẹ. Với lại cái người nhận thức người khác làm ba mẹ mình, ba mẹ vẫn còn muốn đem cô ta nhận trở lại sao?”

Tiêu Cẩm Ninh nói một câu đâm trúng chỗ đau của Lâm Như. Con gái của bà đối với bà không có một chút cảm tình, lúc ở thời điểm lựa chọn, không chút do dự gọi người khác là mẹ...

“Điều này có thể trách ai?” Không chờ Lâm Như trả lời Lư Thừa Vũ nói lần nữa, hẳn nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh giả bộ tội nghiệp, cười lạnh nói, “Nếu như không phải là em đem dây chuyền của mình đặt ở trong phòng của Tiêu Nhu để cho bác gái hiểu lầm Tiêu Nhu trộm đồ của em, đem em ấy đuổi ra khỏi nhà, để cho Tiêu Nhu mất hết ý chí. Ở khi đó em ấy lựa chọn nhà của Tiêu Dao vì nhà họ đối với em ấy có chút tốt sao?”

”Anh nói bậy nói bạ!” Tiêu Cẩm Ninh tròn to hai mắt, tức giận nói, “Tiêu Dao bọn họ nói cái gì anh sẽ tin cái đó! Chính là cô ta trộm dây chuyền của em.”

Lâm Như cũng một mực tin tưởng là Tiêu Nhu trộm dây chuyền của Tiêu Cẩm Ninh, lúc ấy bà đem Tiêu Nhu đuổi ra khỏi nhà cũng là đau thấu tim gan. Con gái của Lâm Như bà như thế nào biến thành cái dáng vẻ kia, đứa nhỏ này thích gì có thể nói cho bà biết, bà đều có thể giúp nó mua về, nhưng là nó lại đi trộm! Loại chuyện đó không phải là danh môn khuê tú có thể làm được! Cho nên bà không thể nào tiếp thu được! Trong cơn tức giận đã đem đứa nhỏ đuổi ra khỏi nhà.

Ai biết nó lại xảy ra tai nạn xe cộ, bà một bên nổi nóng nhưng khi bình thường lại đau lòng, cho nên bà đã tìm viện dưỡng bệnh tốt nhất. Nhưng là một tháng bà không có trở lại nhìn đứa nhỏ một lần, sau đó lão gia tử trở lại, bà tự mình đến đón nó, nhưng là nó cũng không có ở phòng bệnh. Bà cuồng cuồng cực kỳ, rất sợ nó xảy ra một cái gì ngoài ý muốn, cho nên bắt đầu điên cuồng tìm người, sau đó điên cuồng than phiền, cuối cùng thời điểm nó hoàn hảo không hao tổn đứng ở trước mặt mình liền bắt đầu không lựa lời nói mắng chửi người, trong lòng tất cả đều là đối với nó than phiền.

Nhưng là đứa nhỏ kia giống như là biến thành một người khác một dạng, nhìn bà với ánh mắt lạnh nhạt, lời nói lạnh lùng. ...

Để rồi trong cơn tức giận bà muốn đem nó nhét vào viện dưỡng bệnh để cho nó tự sinh tự diệt, nhưng là Cẩm Ninh lại bỗng nhiên an ủi bà, để cho bà đừng nóng giận. ...

Đầu óc Lâm Như hỗn loạn, hai tay của bà ôm lấy đầu của mình không biết nên nghe ai.

Vợ chồng hai người Lưu Cung Hoa cùng Hề Lạc Hiền không hiểu nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, Hề Lạc Hiền hỏi hẩn, ” Con thế nào rõ ràng như vậy, nếu rõ ràng như vậy, thế nào hiện tại mới nói cho chúng ta biết?”

Nếu như nói sớm một chút cho bọn hẩn biết, bà sẽ đứng ra ngăn cản Lâm Như làm chuyện ngu xuẩn như vậy. Ai đòi đem con gái ruột của mình ném ở bên ngoài chẳng quan tâm, thậm chí đem con của mình nhường cho người khác.

Ngày lão thái gia của Tiêu gia trở về nước, trong yến hội thấy qua cô bé kia, nói chuyện rất có khí độ, hơn nữa phóng khoáng tự nhiên, nhìn một cái cũng biết là danh môn khuê tú, một cô gái tốt như vậy, bọn họ lại để cho đem đứa nhỏ này nhường cho người khác nuôi!

Nếu như bà có một đứa con gái vừa xinh đẹp lại hiểu chuyện như vậy, đau còn không kịp đây. Vân vân. Hề Lạc Hiền nhìn về phía Lưu Thừa Vũ trầm giọng nói, “Mới vừa rồi con nói trộm đồ gì?”

Lưu Thừa Vũ cười một tiếng, cuối cùng là có một người tìm tới trọng điểm, hẩn cười một tiếng nghĩ đến động tác của Tiêu Sái ngay lúc đó, nhíu mày nói, “Ba mẹ, hai người chờ một chút, để con gọi điện thoại, rồi cho hai người xem một thứ.”

Lưu Thừa Vũ hẩn ghét nhất chính là nói dối. Nếu Tiêu Cẩm Ninh muốn nói dối, như thế hẩn cũng chỉ có thể dùng chân tướng tới đánh vỡ lời nói dối của cô ta. Hẩn vốn chỉ muốn mình cũng thương yêu cô ta bao lâu, ở cuối cùng dù sao phải cho cô ta lưu lại một ít mặt mũi, nhưng là không biết sao, cô ta cũng không cho hẩn cơ hội này.

Tiêu Cẩm Ninh nghe được Lưu Thừa Vũ nói như vậy, trong lòng không nhịn được luống cuống, lòng bàn tay cũng tích đầy mồ hôi, Lưu Thừa Vũ lấy điện thoại ra trực tiếp gọi cho Tiêu Sái.

Bên này Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đã bỏ rơi những ký giả kia, mới vừa đặt chân xuống bãi đậu xe, liền thấy Tiêu Dao gấp gấp gọi điện thoại, lập tức đi tới hỏi Đường Tịch, “Thế nào?”

Đường Tịch lắc đầu, cô vừa mới lợi dụng kỹ năng vận năng của 008 đem tất cả những video trên mạng có quan hệ với Tiêu Dao xóa bỏ hơn nửa không cách nào đăng lại. Hơn nữa một khi phát hiện đăng lên, đầu nguồn sẽ có vi khuẩn xâm nhập USB của bọn họ, đem phim ảnh bên trong đều xóa, làm cho USB trực tiếp hỏng.

Còn Tiêu Dao, hẩn dĩ nhiên sẽ không bỏ qua cho phóng viên giải trí Hồng Quang, dĩ nhiên càng không biết bỏ qua cho công ty giải trí Hồng Quang. Công ty giải trí có thể nuôi ra loại ký giả này, căn bản không có ý nghĩa tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Anh hai ngu ngốc

Editor: sừu nhi

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh cho là Tiêu Dao đang nói chuyện công tác, liền muốn lên xe, lúc này điện thoại của Tiêu Sái vang lên, Tiêu Sái cau mày lại, xoay người đi tới bên kia đi nhận điện thoại, “Yo, Lưu Đại thiếu gia, như thế nào đã trở thế này còn gọi điện thoại cho tôi à? Tôi nhớ được cậu không phải là đặc biệt không ưa tôi sao?”

Lưu Thừa Vũ nghe được chân tướng tới nay, sau đó thành kiến đối với Tiêu Sái cũng giảm bớt một chút, hơn nữa hẩn hiện tại khẩn cấp muốn lấy video trong tay của Tiêu Sái, nhẹ nhàng nói “Tiêu Nhị thiếu, chuyện ngày đó đích thực là tôi làm không đúng. Tôi đã không điều tra rõ chân tướng sự việc thì

tùy tiện ra mặt, tôi ở chỗ này xin lỗi cậu.”

Tiêu Sái hoàn toàn không nghĩ tới Lưu Thừa Vũ lại không có châm chọc chính mình mà là xin lỗi chính mình. Trong lúc nhất thời, những lời châm chọc đã chuẩn bị xong đều dùng không được, thật đúng là không biết nên nói cái gì. Hắn trầm mặc trong chốc lát, hỏi, “Tôi có chuyện gì?”

“Tôi bây giờ đang ở cùng ba mẹ tôi.” Lưu Thừa Vũ nhìn mọi người sau đó đứng lên, đi tới phòng cà phê bên kia. Bởi vì là mười hai giờ khuya nên phòng cà phê gần bên không có người, chỉ có mấy người bọn hắn. Hắn đứng ở trước cửa sổ sát đất nhìn cảnh đêm bên ngoài thấp giọng nói, “Tôi muốn một thứ của Tiêu Nhị thiếu mà thôi.”

Tiêu Sái đứng ở cây cột trước mặt, dùng chân đi đá cục đá ở gốc cột, nghe hắn hỏi chính mình muốn một thứ, nhú nhú mày, “Thứ gì? Tôi nhớ được tôi không nợ cậu thứ gì a.”

Lưu Thừa Vũ nghe được khẩu khí cự tuyệt bên trong lời nói của Tiêu Sái, nhưng là vẫn dự định đánh cuộc một phen. Đánh cuộc một lần bọn họ có phải hay không thật nguyện ý thay Tiêu Nhu ra mặt. Hắn trầm giọng nói, “Tiêu Nhị thiếu tối nay quay một thứ, dù sao phải có người xem mới có thể sinh ra giá trị không phải sao? Cậu nói nếu như những thứ này được ba mẹ tôi cùng ba mẹ của Tiêu Nhu chứng kiến, kết quả sẽ là như thế nào?”

Tiêu Sái trông mắt hơi híp, âm thanh lập tức thay đổi, “Tôi nghe không hiểu cậu đang nói cái gì!”

Tiểu tử này làm sao biết hắn ở thời điểm Tiêu Cảnh cùng Tiêu Cẩm Ninh cãi vã đã quay video? Hắn lúc ấy ở hiện trường cũng nghe được? Hơn nữa đem tất cả động tác của mọi người đều nhìn vào?

” Cậu biết tôi đang nói gì mà.” Lưu Thừa Vũ trầm giọng nói, “Tiêu Cẩm Ninh làm chuyện như vậy, đoạt đi những thứ vốn thuộc về Tiêu Nhu, chẳng lẽ các người không muốn giúp Tiêu Nhu đoạt lại sao? Các người nhắm mắt, chẳng lẽ các người nhẫn tâm để cho ba mẹ ruột của Tiêu Nhu một mực hiểu lầm con gái của mình là một người ăn trộm tay chân không sạch sẽ hay sao? Cậu muốn cho bọn họ hối hận, quan trọng nhất là để cho bọn họ biết chân tướng sau đó lại không chiếm được sự tha thứ của con gái của mình hay sao?”

Tiêu Sái không nói, hắn không phủ nhận lúc ấy quay cái video này chính là muốn đem video này đưa cho vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị nhìn một chút, nhìn một chút bọn họ dường bảo bồi Tiêu Cẩm Ninh rốt cuộc thành một người như thế nào. Nhưng là nếu như vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị sau khi xem xong cùng bọn họ cạnh tranh Tiêu Nhu thì làm sao bây giờ? Bọn họ thật rất thích cô em gái này, không muốn để cho em ấy cứ như vậy rồi đi.

Lưu Thừa Vũ bên kia không nghe được Tiêu Sái nói chuyện, biết rõ mình đã thành công một nửa, vì vậy nói tiếp, “Tôi cho ba mẹ tôi nhìn rõ Lưu gia một mực vẫn lấy Tiêu Cẩm Ninh làm kiêu ngạo là người như thế nào.. Khi đó núi dựa của cô ta cũng sụp đổ, cậu không muốn để cho Tiêu Nhu thấy người đã từng hại cô ấy, biến thành người chán nản sao?”

Tay Tiêu Sái chặt chẽ cầm điện thoại di động, lạnh lùng nói, “Theo tôi được biết, Lưu Thừa Vũ cậu rất là sùng ái vị hôn thê này của mình. Ngay tại hai đến ba giờ trước các người còn đang tình nồng ý đẹp, hiện tại cậu lại đem cô ta dấn vào chỗ chết sao? Cậu thật là điên rồi!”

“Tôi hận nhất chính là có người gạt tôi.” Lưu Thừa Vũ lạnh như băng nói, nhưng trong lòng lại nghĩ, đúng vậy, tôi là vô cùng sùng ái vị hôn thê của tôi, nhưng phải là vị hôn thê chân chính của tôi, tôi mới có thể sùng ái như thế, ai sẽ đi sùng ái một cái hàng giả?

Nhưng là lời này hắn tuyệt đối sẽ không để cho Tiêu Sái biết. Bởi vì hắn biết một khi Tiêu Sái mà biết, chắc chắn sẽ không đem video cho hắn, hắn (Tiêu Sái) nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào ngăn cản hắn (Lưu Thừa Vũ) cùng Tiêu Nhu ở chung.

Tiêu Sái hé miệng, hắn ừ một tiếng, “Đã như vậy, tôi đây liền đem video cho Lưu Đại thiếu gia, rốt cuộc phải lợi dụng thế nào, thì nhìn Lưu Đại thiếu gia cậu vậy, ngược lại cái video của tôi đây không có tìm được người xem đây.”

Thật ra thì đem cái video này cho Lưu Thừa Vũ, sau đó để cho Lưu Thừa Vũ đem cái video này đưa cho vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị xem, so với hắn đem cái video này cho vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị xem còn có sức thuyết phục hơn.

Lưu Thừa Vũ nghe được Tiêu Sái nguyện ý đem video cho bọn hắn xem, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đáp một tiếng. Qua hai phút hắn quả nhiên nhận được một cái video, hắn mở ra nhìn chắc chắn không có vấn đề gì, sau đó xoay người hướng bàn của Tiêu Hoàng Nghị đi tới.

Tiêu Sái bên này nhìn thấy video được gửi xong, khẽ cau mày, lăm bầm lâu bàu nói, “Làm như vậy rốt cuộc có đúng hay không à?”

Tiêu Dao đi tới, thấy hắn lăm bầm lâu bàu, hỏi một câu, “Thế nào?”

Tiêu Sái đem video cho Tiêu Dao xem, sau khi Tiêu Dao xem xong, hắn thấp giọng nói, “Mới vừa rồi Lưu Thừa Vũ gọi điện thoại cho em hỏi mượn em cái video này, nói phải cho bác trai cùng bác gái xem.”

Tiêu Dao nhướng mày một cái, ánh mắt lạnh lẽo liếc nhìn Tiêu Sái, lạnh như băng bỏ lại mấy chữ, ” Ngu ngốc!”

“Hắc! Em thế nào lại ngu ngốc!” Tiêu Sái cất giọng nói, “Như vậy không phải là làm cho tất cả mọi người đều biết bộ mặt thật của Tiêu Cẩm Ninh sao?”

Tiêu Dao dùng bước, quay đầu, lạnh nhạt nhìn Tiêu Sái, trầm giọng nói, “Vậy có phải hay không cũng có nghĩa là bác trai cùng bác gái sẽ đến tìm Tiêu Nhu rồi hả?”

Tiêu Sái nháy mắt một cái, không xác định nói, ” Bác trai cùng bác gái hắn không có không biết xấu hổ như vậy chứ?”

Đầu của Đường Tịch ở trong xe vươn ra, hỏi, “Thế nào? Các anh mới vừa làm cái gì?”

Cô thật giống như nghe được chuyện có liên quan tới cô cùng phòng lớn a, hơn nữa còn giống như có bộ dáng Tiêu Cẩm Ninh làm chuyện tốt...

Tiêu Dao lắc đầu lên xe, Tiêu Sái cũng đi theo lên xe, đem video cho Đường Tịch nhìn, Đường Tịch tròn to hai mắt nhìn lấy video, khoe miệng giật một cái, ” Cái này gọi là không phải là oan gia không gặp gỡ a, ở nơi nào cũng có thể gặp à? Ngày hôm qua gặp, hôm nay cũng gặp!”

Cũng bởi vì chuyện này, bọn họ liền xảy ra tranh chấp? Bất quá video này quay rất rõ ràng nha, vừa vặn lấy về cũng cho ba mẹ nhìn một chút, để cho bọn họ biết rõ mình chân chân chính chính là bị Tiêu Cẩm Ninh đồ oan. Mặc dù ba mẹ đã quá tin tưởng cô ta, nhưng là có video có chân tướng nha!

Nghĩ tới đây Đường Tịch cười hắc hắc, “Lấy về cho ba mẹ nhìn một chút, để cho bọn họ biết bọn họ nhận một đứa con gái tốt biết bao.” Đường Tịch dùng một chút nói tiếp, “Còn có con gái đáng thương.”

Tiêu Dao để cho Tiêu Cảnh lái xe, một tay xoa xoa mi tâm của mình, nói, “Đích xác phải đem video lấy về cho ba mẹ nhìn một chút, để mọi người thương lượng đối sách.”

Tiêu Cảnh nhú nhú mày, “Đã xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Dao yên lặng không nói, chẳng qua là ngẩng đầu liếc nhìn Tiêu Sái một cái, Tiêu Sái có chút khổ, ép chính mình tự thú, “Mới vừa rồi Lưu Thừa Vũ gọi điện thoại muốn lấy video, anh liền cho hắn....”

” Ngu ngốc a!”...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Người cho ta mù sao?

Editor: Lee

Bị anh trai cùng em trai đồng thời mắng ngu ngốc, Tiêu Sái giận dữ, hấn hét lên “Nhưng là các người có thể phủ nhận để cho Lưu Thừa Vũ nắm đoạn video này đi cho bác trai cùng bác gái xem thực ra là tốt nhất sao! Hơn nữa Tiêu Cẩm Ninh như vậy cũng coi như là xong rồi. Hiện tại Lưu Thừa Vũ cùng ba mẹ hắn ở chung một chỗ, hôn ước của Tiêu Cẩm Ninh cùng Lưu gia coi như là xong rồi!”

Đường Tịch nháy mắt một cái, có chút bất đắc dĩ nhìn về mặt không hiểu của anh trai, không nhận được nói, “Nhưng mà anh hai, anh có nghĩ qua Lưu Thừa Vũ tại sao phải làm như vậy không?”

Thời điểm cô ở trường học liền đã phát hiện ánh mắt Lưu Thừa Vũ nhìn mình không bình thường, đây giống như bị hắn theo dõi a. Cô đã từng nghĩ qua nhưng lại không để tâm chỉ muốn biết bộ dáng khiếp sợ của bác trai và bác gái khi biết được bộ mặt thật của Tiêu Cẩm Ninh.

Tiêu Sái hỏi, “Vậy làm sao bây giờ?”

Đường Tịch bất đắc dĩ cười một tiếng, “Có thể làm sao á? Bình tới tương đương thôi.”

Tiêu Nhu chân chính hẳn là hy vọng cha mẹ của mình không nên hiểu lầm mình đi, cho nên cô cũng không thể thay Tiêu Nhu quyết định. Nếu Tiêu Sái làm như vậy, thì cứ thuận theo tự nhiên, nhìn xem vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị có thể bởi vì một cái video này, mau chóng tỉnh ngộ, biết thân tình quan trọng đi.

Tiêu Sái áy náy gật đầu một cái, nói với Đường Tịch, “Em gái, anh thật không cố ý, anh hy vọng em đừng rời đi, vĩnh viễn là em gái của nhà bọn anh”.

Editor: Lee

Đường Tịch cười một tiếng, trong lòng âm áp, ” Em đương nhiên biết á, hơn nữa em sẽ vĩnh viễn là em gái của các anh.”

Bên này vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị xem xong đoạn video trong tay Lưu Thừa Vũ, khuôn mặt không thể tin. Tiêu Cẩm Ninh chột lui về sau một bước, tại sao có thể như vậy?

Đoạn video này cũng không dài, Tiêu Hoàng Nghị cùng Lâm Như thẳng tắp nhìn chăm chăm video. Nếu như không phải là con gà rừng như cô ở nơi đó làm loạn, Tiêu Nhu sẽ có nhà mà về không được sao?” Đây là thanh âm của Tiêu Cảnh.

Tiếp theo là thanh âm của Tiêu Cẩm Ninh “Tôi làm loạn?” Bọn họ có thể rõ ràng thấy trên mặt Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh, tiếp theo cô lại nói, “Tôi hơn hai mươi năm ở Tiêu gia làm con gái, đột nhiên có một ngày các người nói cho tôi biết, tôi không phải là con gái của Tiêu gia, tôi vốn là con gái của gia đình rất nghèo, sau đó cha đột ngột dặt một cô gái xuất hiện trước mặt tôi, nói cho tôi biết cô ta mới là con gái chân chính của Tiêu gia! Dựa vào cái gì!

Dựa vào cái gì trong một đêm tôi liền mất đi tất cả! Cô ta dựa vào cái gì muốn trở về!”

Sau đó Tiêu Cảnh phải đi, lại bị Tiêu Cẩm Ninh kéo lại, cô lần nữa la lớn, “Dựa vào cái gì cô ta trở lại liền muốn cướp đi tất cả của tôi! Những cái kia tất cả vốn là thuộc về tôi! Nếu cô ta không trở lại, tôi vẫn là đại tiểu thư của Tiêu gia, tôi vẫn là hòn ngọc quý trên tay của ba mẹ, tất cả những thứ này đều là bởi vì cô ta, bởi vì cô ta, nên tôi mới mất đi!”

Lâm Như không thể tin liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, sau đó lại nhìn chăm chăm xem video. Lúc này Tiêu Cảnh trở tay kiềm chế cánh tay Tiêu Cẩm Ninh, tức giận nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh, thấp giọng nói, ” Cô mất đi sao? Cô hãm hại nói Tiêu Nhu trộm đồ của cô, bị cha mẹ của mình đuổi ra khỏi nhà, để cho em ấy gặp tai nạn xe cộ, cô còn một cước để cho em ấy thiếu chút nữa bỏ mạng, đến bây giờ em ấy không thể nhận lại cha mẹ ruột của mình, chỉ có thể ở tại nhà chúng tôi! Cô còn ỷ khuất hay sao?”

Lâm Như bắt đầu lo lắng, lúc ấy bác sĩ nói động mạch chủ của Tiêu Nhu bị thứ gì đó ra sức đè lên trên, suýt chút nữa bỏ mạng, chẳng lẽ chính một cước kia của Tiêu Cẩm Ninh? Ánh mắt của bà đỏ bừng liếc nhìn Tiêu Cẩm Ninh một cái, xem Tiêu Cẩm Ninh đứng bất động ở nơi đó, bà biết khả năng mình đã đoán đúng.

Bà nuôi một cái dạng gì ở bên người? Ngay vào lúc này, thanh âm của Tiêu Cẩm Ninh vang lên lần nữa, bọn họ thấy trong video ánh mắt của Tiêu Cẩm Ninh đỏ lên, khuôn mặt dữ tợn, hất một cái thoát ra khỏi sự giam cầm của Tiêu Cảnh, lạnh giọng nói, “Đó là chính cô ta lựa chọn, đi theo Tiêu gia nhị phòng, các anh dựa vào cái gì tới trách tôi?”

Tiếp theo Tiêu Cảnh cười lạnh, hần nói, ” Cô thiết kế hãm hại em ấy, để cho người nhà xa lánh, làm sao em ấy còn trở lại bên người cha mẹ của mình? Tôi cho Tiêu Cẩm Ninh cô biết, nếu như cô không muốn để cho Lưu Thừa Vũ biết thân thế của cô, không muốn để cho Lưu Thừa Vũ biết cô căn bản không phải con gái Tiêu gia, không muốn để cho Lưu Thừa Vũ biết cô hiện tại một mực đều lừa hần, vậy cô liền tốt nhất giữ chặt cái đuôi của mình, nếu không tôi không dám hứa chắc, sẽ có một ngày đem thân thế của cô nói cho Lưu Thừa Vũ. Cô nói nếu như Lưu Thừa Vũ biết Tiêu Nhu mới chân chính là con gái ruột Tiêu gia mà Tiêu Cẩm Ninh cô chẳng qua chỉ là ban đầu cùng Tiêu Nhu ôm sai người, hần sẽ còn thương yêu và muốn cô sao?

Đầu Lâm Như loạn loạn lên, chẳng lẽ Tiêu Cẩm Ninh còn thấy Tiêu Nhu ở Tiêu gia, mà trong đoạn thời gian này đi tìm Tiêu Nhu gây phiền toái?

Tiêu Cẩm Ninh cuồng loạn, “Các anh dựa vào cái gì đối với tôi như vậy?” Tiêu Cẩm Ninh cuồng loạn âm thanh cắt đứt suy nghĩ Lâm Như, tiếp theo bà lại nghe được Tiêu Cảnh nói, “Dựa vào cái gì đối với cô như vậy? Còn phải để tôi nhắc lại sao? Cô chiếm vị trí Tiểu thư Tiêu gia của chúng tôi, vậy mà còn sai người của mình nhiều lần tới gây sự với Tiểu Nhu, Tiểu Nhu trước tai nạn xe cộ còn bị cô nữa tự mình đạp lên động mạch chủ, để cho em ấy thiếu chút nữa chết. Chuyện này chúng tôi sẽ không truy cứu, chuyện ở trường học cũng cho qua, nếu như còn có lần sau, tôi sẽ cho cô biết, người Tiêu gia chúng tôi không phải là dễ trêu như vậy!”

Lưu Cung Hoa cùng Hề Lạc Hiền nghe ngẩn người ra, cô gái như thế, nếu như bọn họ không biết chân tướng đem cô ta cưới về nhà, trong nhà sẽ như thế nào? Mà Lâm Như lúc này nước mắt đã tràn mi, bà đã đoán được, nhưng không nghĩ đến chính tai nghe được chân tướng này, lại để cho bà đau lòng như thế!

Bà ngẩng đầu muốn hỏi Tiêu Cẩm Ninh đây không phải thật, liền nghe được thanh âm của Tiêu Cẩm Ninh, “Cô ta vốn là đáng chết! Cô ta chết đi, thì vĩnh viễn sẽ không có người uy hiếp được chỗ ngồi của tôi, tôi đã làm sai điều gì!”

Tiêu Cảnh cười lạnh, “Phát điên!”

Cả đoạn video hơi ngừng, Lâm Như lại chợt đứng lên, đi tới đánh một cái tát trên mặt Tiêu Cẩm Ninh, cuồng loạn nói, “Phát điên!”

Tiêu Cẩm Ninh bị đánh một cái tát trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, qua hai giây cô bỗng nhiên bắt hai tay của Lâm Như, đáng thương nói, “Mẹ, đây không phải là thật, tất cả các thứ này đều là âm mưu của Tiêu Sái, bọn họ chính là muốn khiêu khích quan hệ của con với các người, hết thấy các thứ này đều không phải là thật!”

Lưu Thừa Vũ nhìn thấy Tiêu Cẩm Ninh còn đang vùng vẫy giãy chết, cười lạnh một tiếng, “Tôi lúc ấy đứng ngay phía sau cây cột tại cửa hội sở, đem đối thoại của các người đều nghe hết, hơn nữa tôi lúc nào nói, cái video này là Tiêu Sái đưa cho tôi?” Tiêu Cẩm Ninh không thể tin lắc đầu, nhìn lấy người trước mắt mấy giờ trước còn đối với mình ôn nhu, yêu thương, lúc này lại đem cô đẩy vào vực sâu vạn trượng, cô liều mạng lắc đầu, “Đây không phải là tôi, là các người muốn hãm hại tôi!”

“Hãm hại cô?” Lâm Như cười lạnh, ” Cô cho là tôi mù sao?”...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Hoàn toàn xong rồi

##editor: Lee

Lâm Như trên cao nhìn xuống, hất bàn tay của Tiêu Cẩm Ninh ra, lạnh lùng nói, ” Cô trong video và cô bây giờ mặc chính là cùng một lễ phục, hỏi thử,

ai ở trong thời gian ngắn như vậy làm một đoạn video để hãm hại cô?”

Thấy Tiêu Cẩm Ninh không nói lời nào, bà càng cảm thấy bị giễu cợt. Bà lại vì một cô gái như thế lại đối với con gái ruột mình như vậy, thậm chí còn đem con gái ruột của mình đưa cho người khác, làm tổn thương con gái của mình, hiện tại thực tế thay đổi tàn khốc này lại làm cho bà thấy một hồi máu me đầm đìa!

“Nhưng là vậy thì thế nào?” Tiêu Cẩm Ninh lão đảo nghiêng ngã đứng lên, khuôn mặt đỏ thẫm nhìn lấy Lâm Như, la lớn, “Coi như không phải là đặc biệt hãm hại vậy thì thế nào? Con làm như vậy có lỗi gì? Con rút cuộc sai lầm ở chỗ nào?”

Thấy Tiêu Cẩm Ninh còn không biết hồi cải, Tiêu Hoàng Nghi chợt đứng lên, đi tới tát lên mặt của Tiêu Cẩm Ninh một cái, “Nuôi hổ gây họa! Hôm nay, Tiêu Cẩm Ninh cô không còn là người của Tiêu gia tôi, Tiêu Hoàng Nghi tôi sẽ đích thân mở buổi họp báo nói cho mọi người biết chân tướng này. Cô chờ đó đi, tôi sẽ truy tố cô tội cô ý giết người!”

Con gái của ông mặc dù không được, nhưng cũng không thể nhìn con gái ruột của mình bị hại mà ông còn thờ ơ không động lòng!

“Ông có chứng cứ gì truy tố tôi?” Tiêu Cẩm Ninh vừa khóc vừa cười nhìn lấy mọi người, “Các người có chứng cứ gì để tôi truy tố tôi?”

“Cái video này chính là chứng cứ có lợi nhất, ghi chép ở viện dưỡng bệnh chính là chứng cứ cao nhất!” Lâm Như lạnh như băng nói xong, xách túi của mình liền đi.

Hiện tại bà thật giống như đã hiểu rõ tại sao vào mỗi ban đêm bà đều gặp ác mộng, hơn nữa đứa nhỏ kia còn khóc tới than phiền với bà, lúc ấy không cứu nó. Thì ra thật sự là bên cạnh mình nuôi một con rắn độc suốt chút nữa làm con gái ruột mình mất mạng.

Nghĩ như vậy bà thật giống như đã hai tháng không thấy con gái của mình, bà giờ thật muốn xuất hiện trước mặt con gái mình, Lâm Như thấy hoa mắt, cả người thiếu chút nữa té ngã trên đất, Hề Lạc Hiền tay mất lạnh lẽo đỡ bà, ” Bà có khỏe không?”

“Không khỏe gì.” Lâm Như nói xong lại lớn tiếng khóc đi ra, Hề Lạc Hiền đau lòng nhìn Lâm Như khóc giống như con nít, thật sâu mà thở dài, đưa tay ôm lấy bà nhẹ nhàng vỗ sau lưng, thấp giọng an ủi, “Muốn khóc cứ khóc ra đi, cũng không tính là muộn. Bây giờ biết được chân tướng còn có thể để cho con gái của bà không hoàn toàn hận các người. Hiện tại quá muộn không cần đi cứu vãn vội, các người đi về nghỉ một đêm, ngày mai đi tìm vợ chồng Tiêu Hoàng Lịch nói một chút, Tình Nhân cùng Tiêu Hoàng Lịch đều là người biết phải trái, bọn họ hẳn sẽ hiểu cho bà.

Lâm Như lắc đầu, thút thít nói, “Con người của tôi cả đời sáng suốt, bất kể cái gì đều phải cạnh tranh cho được, nhưng bây giờ tôi mới biết được, tôi rút cuộc có bao nhiêu ngu xuẩn, lại thiếu chút nữa bởi vì tôi sáng suốt xem chút nữa hại chết con gái ruột của mình, còn đem một con sài lang hổ báo nuôi dưỡng ở bên người.”

“Được rồi, đừng khóc, về sau đối đãi thật tốt với Tiểu Nhu là được.” Hề Lạc Hiền mặc dù nói như vậy, nhưng cũng biết hai người bọn họ muốn phải lấy được sự tha thứ của Tiểu Nhu sợ rằng có chút khó khăn. Bởi vì thật sự mà nói nếu như Tiểu Nhu muốn ở cùng hai người bọn họ, thì ở thời điểm ở bệnh viện đã sớm nói cho bọn họ biết là Tiêu Cẩm Ninh hại mình, mặc kệ bọn họ có tin hay không, nhưng mà cô vẫn là lựa chọn không nói gì, thậm chí ở trước mặt Tiêu lão thái gia không chút do dự lựa chọn Tiêu gia nhị phòng làm người thân của mình.

Lâm Như miễn cưỡng cười cười, bà biết, thật ra thì mình muốn lấy được sự tha thứ của Tiểu Nhu, quả thật quá khó khăn.

Bên này Tiêu Cẩm Ninh với khuôn mặt xung đỏ ngồi dưới đất. Cô biết rõ mình đây coi như là xong rồi, về sau chẳng những không thể ở Tiêu gia, ngay cả Lưu gia đều không tha cho cô, rất có thể ngay cả vòng giải trí cô đều không sống được nữa.

Đáng hận hơn chính là cô ban đầu lấy lòng Lâm Như, đem phí hoạt động của những thứ kia toàn bộ đều giao cho Lâm Như, thẻ ngân hàng đều là thẻ phụ của Lâm Như, nếu như thẻ cô bị Lâm Như đóng, vậy cô phải thế nào để sống tiếp đây?

Lâm Như thật giống như cũng nghĩ đến chuyện này, trầm giọng nói, “Tiêu Cẩm Ninh, không đúng, hẳn gọi cô là Diêu Cẩm Ninh mới phải, cô lúc trước thay công ty kiểm tiền, giờ công ty chúng tôi sẽ thanh toán cho cô. Cô nhiều năm như vậy dùng đồ của Tiêu gia, vậy chúng tôi cũng sẽ thanh toán rõ ràng, đến lúc đó chúng ta liền không ai nợ ai. Tất cả đồ trang sức và quần áo đồ dùng hàng ngày của cô đều là Tiêu gia bỏ tiền mua, đồ trang sức chúng tôi sẽ bán đi, còn quần áo chúng tôi sẽ quyên tặng cho những người nghèo khổ ở vùng núi. Cô đừng hòng lấy đi một vật gì ở Tiêu gia!”

“Lâm Như! Tôi nguyện rửa bà chết không được từ tế!” Tiêu Cẩm Ninh bộ dạng hung ác nhìn lấy Lâm Như, thậm chí phải bò dậy cũng phải đá kích bà, nhưng là cô còn chưa kịp tiến lên liền bị Lưu Thừa Vũ bắt được, Lưu Thừa Vũ lạnh như băng nhìn lấy cô, trầm giọng nói, “Tiêu Diêu Cẩm Ninh, bắt đầu từ hôm nay, cô không còn là vị hôn thê của Lưu Thừa Vũ tôi.”

Lưu Thừa Vũ nói xong những lời này, liền đem điện thoại di động mở blog ra, vừa ghi những lời mình nói, kèm theo đoạn video kèm theo tên Tiêu Sái đăng lên blog, trong nháy mắt blog hẳn liền nổ tung.

Bởi vì Tiêu Cẩm Ninh cùng hẳn là công khai quan hệ, rất nhiều fan Tiêu Cẩm Ninh đều chú ý Lưu Thừa Vũ. Lúc này Lưu Thừa Vũ đăng tin trên blog, nhiều fan của Tiêu Cẩm Ninh đều thấy được tin tức, chớp mắt blog Lưu Thừa Vũ liền sôi sùng sục.

Cái gì? Người trong video này là nữ thần Cẩm Ninh của chúng tôi sao?”

“Trời ạ trời ạ, đây đều là sự thật sao?”

“Mới vừa nhìn video, tôi muốn biến thành đen, Tiêu Cẩm Ninh quả ác độc đi!”

“Cmn, thật là chán ghét đến lão tử, trên thế giới lại có nhiều người vô si như vậy a, không chỉ chiếm đoạt chỗ ngồi của người ta, lại còn thiếu chút nữa hại chết người ta!”

“Video này không phải là có người cố ý hãm hại nữ thần Cẩm Ninh chứ?”

”Này lâu trên, cậu mù mắt à? Hôm nay có một cái dạ tiệc từ thiện, Tiêu Cẩm Ninh tiếp nhận phỏng vấn của truyền thông, cô ta mặc đúng bộ lễ phục này, làm sao trong thời gian ngắn sẽ đi làm một cái video để hãm hại cô ta à?”

Rất nhanh rất nhiều truyền thông cũng nhìn thấy tin tức trên blog, rất nhiều tài khoản cũng nhộn nhịp gửi tin lên blog, khen Luru Thừa Vũ là một người đàn ông tốt, đừng cảm sửa chữa sai lầm, cho nên càng nhiều người trên mạng liền thấy blog này, trong lúc nhất thời ‘Tiêu Cẩm Ninh từ phượng hoàng biến thành gà rừng’ ‘Tiêu Cẩm Ninh cố ý giết người’ ‘thân thể của Tiêu Cẩm Ninh được phơi ra ánh sáng, Luru gia giải trừ hôn ước’ mấy cái đề tài trong nháy mắt lên đầu danh sách tiềm kiếm. Những người bạn thuở nhỏ cùng Tiêu Cẩm Ninh, thời điểm thấy những tin tức này đều không kịp phản

ứng, đây là tình huống gì? Không phải Tiêu Nhu là con của tiểu tam đẻ ra được Tiêu gia nhị phòng nhận về sao? Tại sao đột nhiên biến thành đại tiểu thư của Tiêu gia đại phòng vậy, mà Tiêu Cẩm Ninh là con gái ở Tiêu gia sinh sống hơn hai mươi năm, đột nhiên biến thành tu hú chiếm tổ chim khách, giờ thành gà rừng rồi sao?

Tiêu Cẩm Ninh tạo dựng lên đủ loại hình tượng nữ thần cũng bởi vì đoạn video bất ngờ sụp đổ.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Yêu mến trẻ con ngu ngốc

Diêu Na xem blog sau đó lập tức gọi điện thoại cho Tiêu Cẩm Ninh hỏi chuyện gì xảy ra. Tiêu Cẩm Ninh nghe một chút, cúp điện thoại liền lên blog, thấy người mà mình đặc biệt chú ý lại phát blog như vậy một cái, cô lập tức điên lên hướng Luru Thừa Vũ quấy nhiễu, ”Luru Thừa Vũ, tôi muốn giết anh!”

Luru Thừa Vũ tay mắt lạnh lẽo bắt Tiêu Cẩm Ninh, lạnh giọng quát lên, “Phụ nữ đánh đá!”

Lúc trước hẳn thật là mù, lại đem một kẻ xảo trá như vậy nâng ở trong lòng bàn tay. Xem Tiêu Nhu bị ủy khuất như vậy đều không nói ra, so với Tiêu Cẩm Ninh chỉ biết giả bộ đáng thương thật tốt hơn nhiều, thật là rất không phóng khoáng!

Tiêu Cẩm Ninh định đánh Luru Thừa Vũ, nhưng là lại không thể làm gì hắn, chỉ có thể căm ghét nhìn Luru Thừa Vũ, nhưng là Luru Thừa Vũ không có quan tâm chút nào.

Luru Cung Hoa cùng Hề Lạc Hiền tự mình đưa vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị về nhà. Ngồi trên xe Lâm Như cũng nhìn thấy chuyện ở trên blog, nhưng là bây giờ bà chỉ mong Tiêu Cẩm Ninh biến thành như vậy, càng sẽ không vì Tiêu Cẩm Ninh làm bất kỳ giao tiếp gì. Rất nhanh Diêu Na gọi điện thoại tới, hỏi bà làm sao bây giờ, Lâm Như cười lạnh, “Làm sao bây giờ? Cô ta làm hại là con gái của tôi, chẳng lẽ tôi còn muốn che giấu cho cô ta sao? Nói cho bộ phận quan hệ, bảo họ tuyên bố tin tức nói tất cả những việc Tiêu Cẩm Ninh làm đều là một mình cô ta hành động Tiêu gia chúng tôi muốn dựa theo luật pháp truy cứu trách nhiệm của cô ta, còn nữa, để cho bộ tư pháp chuẩn bị huỷ bỏ hợp đồng, truy tố Tiêu Cẩm Ninh vi phạm hợp đồng!”

Diêu Na ở điện thoại bên kia nghe được âm thanh lạnh như băng của Lâm Như, tim chợt trầm xuống, cô biết Tiêu Cẩm Ninh lần này là xong rồi, chẳng qua là cô không nghĩ tới Tiêu Cẩm Ninh này lại sẽ làm ra chuyện như vậy??? Hơn nữa Tiêu Nhu lại là thiên kim tiểu thư của Tiêu gia phòng lớn!

Bên này vợ lẽ của Tiêu gia dĩ nhiên cũng thấy cái blog này, Tiêu Sái kinh ngạc nhìn cái blog này, mím môi một cái, thì thảo nói nói, “Mặc dù tôi rất không thích cái tên Luru Thừa Vũ này, nhưng là không thể không nói con mẹ nó, hẳn làm chuyện này làm quá đặc biệt xinh đẹp rồi!”

Tiêu Cảnh ngồi ở trên ghế sa lon ôm lấy một cái ôm gối mặt không cảm giác nói, “Ngày mai thời điểm bác trai cùng bác gái tới muốn nhận Tiểu Nhu đi thì đẹp hơn.”

Tiêu Sái trên mặt xin một hồi, ủy khuất nhìn về phía mình cha mẹ, “Ba mẹ, hai người nói làm sao bây giờ?”

Dương Tinh Nhân nhìn con thứ hai của mình trên mặt tràn đầy vẻ ngu xuẩn đáng yêu, không nhịn được cười một tiếng, “Gấp cái gì, bọn họ cho là bọn họ tới muốn là có thể phải đi à? Tiểu Nhu là một người cũng không phải là đồ vật, lúc bọn họ không cần thì xua đuổi hất hui, giờ muốn liền phải có sao? Làm sao có thể?”

Tiêu Dao trầm mặc nửa khắc nói, “Nhưng là nếu như dư luận truyền thông đem mũi dùi nhắm ngay Tiểu Nhu thì làm sao bây giờ?”

Sợ là đến lúc đó vợ chồng Tiêu Hoàng Nghị sẽ tới đón Tiểu Nhu trở về, căn bản không phải thật lòng thương yêu Tiểu Nhu, mà là vì lợi ích. Vậy thì người cuối cùng chịu thương tổn có thể vẫn là Tiểu Nhu.

Đường Tịch bởi vì ngày mai phải đi học, đã sớm đi lên lầu. Dương Tinh Nhân ngẩng đầu nhìn gian phòng của cô, hơi mỉm cười nói, “Bọn họ có thể tổn

thương Tiểu Nhu, chúng ta liền có thể bảo vệ Tiểu Nhu, hơn nữa, bác trai và bác gái của các con cũng không có xấu như vậy, các con đừng bởi vì bởi vì chuyện của Tiểu Nhu thì đem những điều tốt của bọn hắn đều hủy bỏ.”

Tiêu Hoảng Lịch không có chút nào để ý con của mình nói xấu anh trai mình, nghe Tiêu Dao nói như vậy, cũng chỉ là cười, đứng lên nói, “Sợ cái gì, bình đến tướng chần, nước đến đất chặn. Giờ thì ba đi ngủ trước, cũng bởi vì chuyện này, vẻ đẹp của ba cho thấy đều bị các người quấy rầy, ngày mai ba còn muốn đi gặp mặt thị trưởng Trung Quốc đấy.”

Tiêu Sái đột nhiên gào khóc chạy tới ôm lấy đùi của ba mình ” Ba, phải nói Tiểu Nhu không phải là ba sinh con đều không tin! Các người đều nói người một nhà đều giống nhau sao!”

“Ha ha.” Tiêu Hoảng Lịch cười lạnh nhìn đồ trang sức trên chân mình, lạnh lùng nói, “Tiểu Nhu thật đúng là không phải là ba sinh, nhưng là ba, con và Tiểu Nhu đổi một chút, ba đây là một người thông minh như thế nào sinh ra một đứa con trai ngu xuẩn như con vậy?”

Dương Tinh Nhân cau mày, hừ lạnh một tiếng đứng lên, “Tôi sinh!”

Tiêu Hoảng Lịch thấy vợ của mình tức giận, lập tức quăng cái đồ trang sức ở chân mình, đuổi theo vợ của mình lập tức trung thành nói, ” Vợ à, nói không chừng tiểu tử kia là đời trước di truyền đấy, không phải là lỗi của tôi với bà.”

“Vậy ý của ông là nói mẹ tôi ngu xuẩn?”

Tiêu Hoảng Lịch: “..... Vợ à, tôi không có nói như vậy?”

“Ý của ông không phải là như vậy sao?” Dương Tinh Nhân hất tay Tiêu Hoảng Lịch ra trở về phòng.

Tiêu Sái không hiểu nhìn ba mẹ mình, quay ra hỏi Tiêu Dao, ” Anh cả, ba mẹ thế nào đột nhiên lại cãi nhau vậy?”

Tiêu Dao hiếm khi liếc yêu Tiểu Sái một cái, ôn nhu cười một tiếng, nói, “Được rồi, mau đi ngủ đi.”

Tiêu Sái như bị sét đánh trọn to hai mắt nhìn bóng lưng của Tiêu Dao, gào khóc la lớn, “Tôi hôm nay mọi người đều là thế nào, giống như cùng trúng tà. Anh cả kiên quyết còn ôn nhu cười như vậy đối với tôi!”

Tiêu Cảnh thật sự là không nhìn nổi, vứt bỏ gối ôm trong tay mình, hừ một tiếng, thỏa hiệp đi lên lầu, vừa đi vừa nói, “Chẳng lẽ anh không có phát hiện ánh mắt của anh cả nhìn anh giống như yêu mến trẻ em ngu ngốc sao?”

Tiêu Cảnh nói xong bước hai cái lên lầu, chạy vào gian phòng của mình bịch một tiếng đóng cửa lại.

Lưu lại một mình Tiêu Sái ở phòng khách xốc xếch, bọn họ nói cái gì? Nói hắn là trẻ con ngu ngốc? Cmn! Thật là muốn đem mấy vi tính của lão Đại và tiểu tam đi Hack bây giờ? Dứt khoát phải đi làm hồng công việc của Tiêu Cảnh mới được!

Nói cái liền làm, Tiêu Sái hai bước nhảy lên lầu chạy đi mở mấy vi tính của chính mình đi kéo đen mấy vi tính của anh em mình.

Nhưng là mở mấy vi tính ra Tiêu Sái liền dừng lại dự định Hack mấy tính của anh em mình, vì sao đây. Bởi vì hắn hiểu, công việc của Tiêu Cảnh liên quan đến Laptop (bút kí) nếu như bị kéo đen, hắn nhất định sẽ kiểm soát nói là tập đoàn quốc tế Kiều thị bị người khác theo dõi, cho nên mới làm hồng công tác của hắn, dùng cái này để dả kích tập đoàn quốc tế Kiều thị, sau đó hắn sẽ tìm càng nhiều cơ hội để không đi làm, như vậy không phải là lợi cho hắn quá rồi?

Tiêu Sái vẫn luôn biết chuyện đi làm này đối với Tiêu Cảnh mà nói đơn giản là đã kích....

Tiêu Sái ở trên mạng vòng vo một vòng, bỗng nhiên có nhắc nhở nói Tiêu Cảnh ghi danh trò chơi, Tiêu Sái ánh mắt sáng lên, nghĩ đến Tiêu Cảnh hôm nay nói cho hắn (Tiêu Sái) hắn (Tiêu Cảnh) nhất định phải luyện giỏi trò chơi, sau đó sẽ tìm Tiểu Nhu Nhi khiêu chiến một lần.

Tiêu Sái cười như không cười tại ở trên bàn gỗ đậm đậm, rất nhanh thì tất cả những thứ trong máy tính của Tiêu Cảnh bị tối đen, chỉ cần Tiêu Cảnh vừa mở ra phần mềm trò chơi, máy vi tính kia sẽ lập tức chết máy.

Bên này Tiêu Cảnh mới vừa tiến vào trò chơi đang định đánh BOSS một chút để hóa giải tâm tình hôm nay bị Tiểu Nhu ngược, bỗng nhiên toàn bộ màn hình tối sầm lại, máy vi tính lại lần nữa đang khởi động, hắn trọn to hai mắt, nửa ngày nói ra hai chữ, “Cmn!”

Chờ máy móc mở lại, hắn lần nữa ghi danh trò chơi, nhưng là lần này ác hơn, hắn mới vừa mở ra phần mềm trò chơi, màn máy vi tính ngay lập tức bị đen lại....

Tiêu Cảnh giận dữ, “Tiêu Sái, ông đây muốn đánh nguoi!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Lăn nữa biến sắc mặt

Editor: Sênh Ca

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái căn phòng liền cách một bức tường, cho nên Tiêu Cảnh nghe tiếng này giật dử của Tiêu Sái phá lệ thoải mái. Hắn dăng đặc đi tới trên ban công của mình hướng về phía căn phòng Tiêu Cảnh nói: “Đại gia? Chúng ta có đại gia sao? Nếu không phải muốn đi hỏi một chút ông nội à?”

Tiêu Cảnh trực tiếp từ bên trong phòng lao ra. Sau đó nhảy qua ban công tới đứng ngả Tiêu Sái, hai huynh đệ ở trên ban công có một phen chém giết.

Đường Tịch sáng ngày thứ hai, sau đổi lại đồng phục học sinh quen thuộc, đeo túi ba lô trên lưng? Q đi xuống lầu ăn điểm tâm, khi nàng nhìn thấy trên bàn ăn lúc gặp hai cái mặt gấu mèo cả người dọa cho giật mình, cầm lên một cây bánh tiêu đặt ở sữa đậu nành bên trong ngâm, “Anh hai, Anh ba các anh tối ngày hôm qua gặp phải tặc à?”

Dương Tinh Nhân càng là ghét bỏ hai đứa con trai của mình, tâm tình cùng vẻ mặt trực tiếp thể hiện ra, vẻ mặt ruộng bỏ nói, “Thật không muốn nhận thức hai người các con là con ta.”

Tiêu Hoảng Lịch có tới hôm qua giáo huấn, lập tức đi theo quyết định bà xã của mình, cười ha hả nói, “Bà xã, em nói đúng, chúng ta có Tiêu Dao một đứa con trai là đủ rồi.”

Dương Tinh Nhân hừ lạnh, “Anh cho rằng là con trai lớn của anh chính là cái đó để cho anh an tâm về nó sao? Điều sắp 30, còn không có bạn gái, hơn nữa công việc cũng không tìm, cả ngày cũng không trông thấy bóng dáng, so với hắn cùng với hai đứa con này càng không dễ cho em bớt lo!”

Đường Tịch lặng lẽ ăn ngâm (cua) bánh tiêu, trong đầu nghĩ thì ra ba mẹ thật sự không biết anh cả đang làm công việc gì à? Chẳng lẽ anh cả công việc thật sự là đặc biệt gì cơ mật sao? Cmn, sẽ không phải là CIA cái gì siêu cấp đặc công các loại đi! Nhưng là bình thường cái loại này đặc công cũng sẽ không có kết quả gì tốt à! Xem ra lúc nào là muốn cùng anh cả nói chuyện, tâm tình thật tốt à! Không thể để cho anh đi làm công việc nguy hiểm như vậy.

Tiêu Dao dường như không có nghe được ba mẹ mình nói chuyện. Một dạng ăn một ổ bánh bao, uống một hộp sữa bò, nói: “Mới vừa con nhìn thấy ở cửa tất cả đều là phóng viên, a mẹ dự định giải quyết như thế nào?”

Dương Tinh Nhân sao cũng được nhún vai, “Mẹ ngày hôm nay dự định ở trong nhà xem TV, thuận tiện đem căn phòng của Tiểu Nhu dọn dẹp một chút, không ra khỏi cửa nhà.”

Đường Tịch làm mặt mày vui vẻ đối với Dương Tinh Nhân làm một cái hôn gió, “Cảm ơn mẫu thân đại nhân.”

Dương Tinh Nhân hướng nàng nháy mắt một cái. Tiêu Sái nói, “Con như vậy cũng không có ý định đi làm với khuôn mặt này thật mất thể diện!”

“Yo... nhé! nhé!!! chỉ có anh mới có khuôn mặt a! Anh xem một chút ông đây... Ông đây anh tuần vô cùng, khuôn mặt lại bị người đánh thành dạng như thế này!” Tiêu Cảnh nói xong còn hung hãn gặm đầy một miệng bánh tiêu, sau đó lại uống một hộp sữa đậu nành.

Tiêu Hoảng Lịch nói, “Ta từ dưới hầm nhà để xe trực tiếp lái xe đi ra ngoài, mọi người nhớ đóng kỹ cửa lại.”

Tiêu Dao nói: “Để con đưa Tiểu Nhu đi trường học, cũng từ dưới hầm nhà để xe từ cửa ra vào đi ra ngoài, nhưng là lúc này cần sự giúp đỡ của mẹ.”

Dương Tinh Nhân nhú mày, “Mẹ có thể giúp người con gì a?”

“Con nhìn thấy nhà để xe dưới hầm cũng có người ngồi chờ. Mẹ đi ra ngoài đánh lạc hướng sự chú ý của những ký giả kia, chúng ta từ dưới hầm nhà để xe đi ra ngoài.”

Tiêu Hoảng Lịch gật đầu đồng ý với cách làm của Tiêu Dao: “Làm như vậy bảo đảm nhất dù sao hiện tại Tiểu Nhu không thích hợp ra ngoài quá nhiều.”

Bất kể nói thế nào, con gái ông mặt mũi đi ra ngoài liền đặc biệt không ổn định, mặc dù bọn họ biết mình con gái xác thực không có phẫu thuật thẩm mỹ, nhưng là người khác không biết a!

Đặc biệt là sáng sớm hôm nay tỉnh lại, hắn phát hiện mình con gái thật giống như lại xinh đẹp hơn rất nhiều, không biết đây là chuyện gì xảy ra..... Không biết vợ và các con có phát hiện hay không?

Tiêu Sái nhìn ánh mắt cha của mình một mực hướng em gái mình trên mặt xem. Lúc này mới đem tầm mắt thả vào trên mặt em gái mình, cái này nhìn xuống một cái, trong cái muỗng trong tay hắn dừng một chút rơi vào trong chén, “Cmn, Tiểu Nhu Nhi! Người mặt mũi này tại sao lại thay đổi a!”

Đường Tịch ăn bánh tiêu động tác một hồi, xoay người nhìn về phía mình Ma Ma, Dương Tinh Nhân nháy mắt một cái, sững sờ gật đầu một cái, “Thật giống như cùng người xuống thời điểm có chút không giống nhau.....”

Tiêu Cảnh cũng ngừng đầu nhìn Đường Tịch, lập tức Cmn một tiếng, “Anh nói nè Tiểu Nhu Nhi, em sẽ không phải thật sự là cái gì tiên nữ chứ?”

Đường Tịch vọt vào phòng vệ sinh lầu dưới soi gương, la lên một tiếng kinh thiên động địa: “Cmn.....” từ trong miệng của nàng phát ra, cái này chuyện gì đặc biệt xảy ra a! Nàng ở trên lầu rửa mặt lau mặt thời điểm còn không có biến sắc mặt đây! Hiện tại thế nào thay đổi nhiều như vậy!

Nàng vội vàng đem 008 kêu gọi ra, ‘Rốt cuộc chuyện này như thế nào a! Thế nào đột nhiên sắc mặt thay đổi nhiều như vậy!’

Cái này căn bản không là cái gì giá trị nhan sắc thăng cấp nha! Hoàn toàn là vượt cấp được không! Cái này giá trị nhan sắc không khỏi cmn tăng lên quá cao đi!

[gợi ý của hệ thống: Thừa tiểu công chúa xin đẹp, xin hỏi kí chủ muốn kiểm tra sở hữu tất cả đáng giá mới nhất sao?]

Đường Tịch vội vàng nhả xác nhận.

[gợi ý của hệ thống: Trước mắt tổng hợp điểm kinh nghiệm EXP vì:

Điểm kinh nghiệm EXP: 182800

Giá trị võ lực: 2100

Giá trị thể lực: 15100

Giá trị nhan sắc: 50100

Giá trị vóc người: 15100

Giá trị mị lực: 30100

Giá trị báo thù: 20100

Giá trị tài lực: 10100

Giá trị vả mặt: 40100

]

Đường Tịch nhìn tròn mắt hốc mồm, thế nào sau một đêm những kinh nghiệm này, giá trị lại tăng phồng lên sao nhiều như thế này, hơn nữa giá trị nhan sắc trực tiếp tăng lên 25%! Bây giờ cách đánh giá tỉ lệ nhan sắc phần trăm chỉ có 50% liên đây! Còn có giá trị vả mặt cũng lập tức tăng lên 20%! Đây quả thực để cho nàng khó mà tiếp nhận a!

Khục khục, mặc dù chỉ là nói một chút, nhưng là vẫn hoảng sợ, cô tròn mắt hốc mồm a! Mỗi lần đều như thế đột nhiên!

‘Rốt cuộc chuyện này như thế nào vậy?’

[hệ thống: Thừa tiểu công chúa đáng yêu xinh đẹp, bởi vì kí chủ thành công đánh khuôn mặt Tiêu gia phòng lớn, Tiêu Cẩm Ninh cũng một ngã ngàn trượng, coi như là vì Tiêu Nhu báo thù, đây là hệ thống ngẫu nhiên gia tăng điểm kinh nghiệm EXP, hy vọng kí chủ hài lòng.]

Đường Tịch trừng trừng mắt, hài lòng! Vô cùng hài lòng! Nếu như người có thể đừng đột nhiên đem sở hữu tất cả điểm kinh nghiệm EXP cùng nhau cộng thêm đến, để cho ta có thể lựa chọn một cái, ta sẽ hài lòng hơn đây!

Nhìn một chút hiện tại cái kia trước điểm kinh nghiệm EXP so sánh, cái kia giá trị võ lực đơn giản là ít đến thấy thương a! Mới 2%? Nàng đây nếu là gặp nguy hiểm gì, bị bắt cóc, vậy cũng chỉ có thể mặc cho đạo tặc làm xằng làm bậy! Suy nghĩ một chút tâm tình thật mệt mỏi làm sao bây giờ?

Hơn nữa người bây giờ đem ta thay đổi xinh đẹp như vậy, ta nguy hiểm hơn được không! Nếu như bị người thấy hơi tiền nổi máu tham, thấy sắc nảy lòng tham làm sao bây giờ!!!!

[hệ thống: Thừa tiểu công chúa đáng yêu xinh đẹp, kí chủ còn có hệ thống vạn năng 008 phụng bồi cô, cho nên coi như cô bị bắt cóc, cũng sẽ bình an vô sự, kí chủ đừng quên người còn có một cái vạn năng kỹ năng có thể sử dụng nha, mỗi ngày hai giờ đây.....]

Đường Tịch nghe được 008 bình thường bản bản đối với chính mình làm nũng, nổi lên một thân nổi da gà, khỏe mắt co quắp đến mấy lần, “Người có thể đừng làm nũng sao?”

[hệ thống: Xin lỗi xinh đẹp đáng yêu tiểu công chúa của ta, hôm nay kí chủ thật sự là quá đẹp, ta không cách nào khôi phục bình thường...]

Đường Tịch thiếu chút nữa không nhìn được cười ra tiếng, dứt khoát đóng lại hệ thống theo bên trong phòng rửa tay đi ra, nhìn lấy mọi người, vẻ mặt buồn rầu nói, “Em thì nói em là tiểu tiên nữ nha, các người còn không tin.....”

Mọi người: “.....” Chúng ta lúc nào nói chúng ta không tin à?

Chẳng qua là cái này biến sắc mặt tốc độ thật là quá nhanh, để cho bọn họ thiếu chút nữa khó mà tiếp nhận

a~~~~

Chương 86: Bất an

Editor: Sênh Ca

Bất quá, Đường Tịch mặt mũi này mặc dù có thay đổi chút nhanh. Nhưng may mắn thay không đến nỗi để cho người khác không nhận ra mức độ, ngũ quan vẫn là ngũ quan của cô, chẳng qua là cho người cảm giác chính là xinh đẹp hơn, người hấp dẫn hơn, mọi người nhất trí cho là khả năng cũng là bởi vì da thịt thay đổi tốt hơn, cho nên cảm thấy xinh đẹp hơn. ...

Nhưng là thật ra thì cũng không phải là ...

Bất quá chỉ có một mình Đường Tịch biết, đây cũng là bởi vì hiệu quả của 008.

Tiêu Dao tới không có cảm thấy Đường Tịch biến hóa đẹp để có gì không đúng. Để cho Dương Tinh Nhân bọn họ đi hấp dẫn sự chú ý của phóng viên, sau liền mang theo Đường Tịch từ dưới đất bãi đậu xe đi tới trường học, trên đường Đường Tịch một mực quan sát Tiêu Dao, do dự chính mình có muốn hay không hỏi một chút Tiêu Dao bây giờ đang ở làm công việc, liền bị Tiêu Dao đưa tay xoay đem đầu của cô: “Xem đường.”

Đường Tịch bĩu môi, “Em lại không lái xe, không cần nhìn đường.”

Tiêu Dao cười lắc đầu một cái, “Có phải hay không có cái gì thật muốn hỏi anh sao?”

“Anh cả, anh là.”

Đường Tịch còn không có nói hết. Điện thoại của Tiêu Dao liền vang lên, Đường Tịch nghe tiếng chuông biết đây không phải là Tiêu Dao điện thoại di động cá nhân, đây hẳn là điện thoại di động công tác, Tiêu Dao cũng vì vậy nhớ tới tiếng chuông, sắc mặt thay đổi nghiêm túc, hẳn nhận điện thoại, trầm mặc nửa khắc, trầm giọng nói, “Tôi sẽ đem vị trí của mình gửi qua, các người tới tiếp ta.”

Hắn cúp điện thoại, Đường Tịch không đợi hắn mở miệng liền nói, “Em có thể tự mình đi tới, anh cả, anh có chuyện trước hết đi làm việc của anh đi.”

“Anh trước tiên đem em đưa đến trường học. Bọn họ đi tới đón anh còn cần một chút thời gian.” Tiêu Dao thật sâu mà liếc nhìn Đường Tịch một cái, trầm giọng nói: “Tiểu Nhu, anh là biết người nghĩ cùng anh nói về cái gì, nhưng là anh muốn nói với em là trên đời này thật ra thì bất kể chuyện gì đều là nguy hiểm, thì do chính mình lựa chọn như thế nào, mà cảm thấy được việc làm của chính mình là rất có ý nghĩa.”

Đường Tịch không nghĩ tới Tiêu Dao đã sớm nhìn thấu tâm tư của cô, cô gật đầu một cái, cười với Tiêu Dao, “Em biết rồi anh cả, nhưng là anh nhất định phải bảo đảm an toàn của mình.”

Cô không thể thay người khác lựa chọn, nhưng là nếu như đây là anh cả đã có lựa chọn của mình, cô sẽ tôn trọng quyết định đó, cô cảm thấy Tiêu Dao nói không sai, thật ra thì trên cái thế giới này không có chuyện gì là không nguy hiểm. Giống như nàng, coi như là ngồi máy bay, cũng sẽ bị người làm hại phá hủy máy bay giết người, thật ra thì làm việc cũng không nhất định muốn chọn ba chọn bốn, chính mình cho là có ý nghĩa là tốt.

Tiêu Dao dành ra một cái tay sờ tóc của Đường Tịch một cái, cười nói, “Yên tâm, anh sẽ không xảy ra chuyện.”

Đường Tịch gật đầu một cái, nhưng là lại vẫn là không yên lòng.

Không biết tại sao, hôm nay nàng luôn cảm thấy có chút tim đập rộn lên.

Hy vọng thật không có sao chứ.

Trường học rất nhanh thì đến, Tiêu Dao đậu xe ở ven đường đưa cái chìa khóa xe cho Đường Tịch, lại thấy Đường Tịch đã vào trường học sau rồi cho Tiêu Cảnh gọi một cú điện thoại đề cho Tiêu Cảnh buổi chiều tới lái xe đón, thuận tiện đón Tiểu Nhu về nhà, Tiêu Cảnh biết Tiêu Dao việc đặc thù, cũng không nói gì nhiều, nói tiếng biết liền cúp điện thoại.

Tiêu Cảnh cúp điện thoại lẩm bẩm nói: “Cái này CIA tình hình thực tế, báo cáo viên có bận rộn như vậy sao? Không phải là hôm qua mới vừa trở về nhà, thế nào hôm nay lại bị kêu đi? Chẳng lẽ có xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Sái nghe được hắn lẩm bẩm lâu bầu, đi tới thọt hông của hắn hỏi, “Thế nào?”

Tiêu Cảnh liếc nhìn Tiêu Sái một cái, “Anh cả lại bị kêu đi, anh nói anh cả nói mình là nhân viên tình báo chuyện này có đáng tin không?”

Hắn thế nào cảm giác lão đại có chuyện gì lừa gạt của bọn hắn một dạng đây?

Tiêu Sái cau mày, “Lại bị kêu đi?”

Tiêu Sái nghĩ đến chính mình mới vừa ở phía dưới nhìn một cái tin tức. Nói Tam giác Vàng có một cái trùm buôn thuốc phiện lên vào biên giới, hiện tại mấy cái quốc gia chống khủng bố tổ chức đang muốn hợp một lần tiêu diệt cái này trùm buôn thuốc phiện. ...

Hắn cau mày, “Tại sao ta cảm giác lần này có điểm không đúng a!”

Tiêu Cảnh hít một hơi, sắc mặt không được tốt, “Em cuối cùng cảm giác mình có chút tim đập rộn lên.”

Đường Tịch lúc này ngồi ở bên trong phòng học cũng cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, cô biết đó cũng không phải bắt nguồn ở chuyện xảy ra tối hôm qua, mà là bắt nguồn ở mới vừa rồi chính là cuộc điện thoại của Tiêu Dao, thật sâu mà nói chừng mấy lần, cô mới miễn cưỡng tỉnh tâm xuống giờ học.

Ninh Kha vào thứ sáu, Đường Tịch giúp hắn biết đề sau, vẫn đang chăm chú Đường Tịch, hôm nay sự chú ý càng vẫn luôn trên người Đường Tịch. Hắn theo Đường Tịch vào phòng học lần đầu tiên liền phát hiện Tiêu Nhu đồng học thật giống như xinh đẹp hơn, mọi cử động có thể hấp dẫn tâm thần của hắn. ...

Làm sao bây giờ, hắn vẫn chỉ là mười ba tuổi thiếu niên, hiện tại quan trọng nhất là học tập, hơn nữa nữ sinh là một loại rất đáng ghét sinh vật, hắn làm sao sẽ bỗng nhiên chú ý tới nữ sinh đến rồi đây?

Dương Tinh Nhân tự cấp Đường Tịch thu thập gian phòng thời điểm cũng không cẩn thận đổ nạng trên bàn ly, nạng đưa tay đi nhặt, nhưng không cẩn thận nắm tay cho cắt vỡ. Tiêu Sái vừa vịn từ nơi đó đi qua thấy mẹ mình trên tay tất cả đều là máu tươi, chạy mau đi lấy hòm thuốc tới băng bó cho Dương Tinh Nhân, cau mày hỏi: “Mẹ, đừng lấy, con cùng Tiêu Cảnh một hồi tới làm, thế nào tay lại bị cắt thành bộ dáng này.”

Dương Tinh Nhân thấy bộ dạng con trai sốt ruột, trong lòng ấm áp, nói: “Có thể là bữa ăn sáng không có ăn xong, trong lòng có chút hốt hoảng, không cẩn thận liền đem ly của Tiêu Nhu rót bể, đi nhặt liền đem tay làm cho bị thương.”

Tiêu Cảnh cũng nghe đến động tĩnh từ bên trong phòng đi ra, thấy Dương Tinh Nhân bị thương, quan tâm một câu sau nhanh đi đem miếng thủy tinh gấp ra, hắn nói, “Thế nào hôm nay chúng ta một nhà luôn có chút tâm thần có chút không tập trung đây.”

“Thế nào?”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái liếc nhau một cái, hai huynh đệ vô cùng ăn ý nói, “Mẹ xem, anh em chúng ta hai người đem đôi phương đánh thành như vậy, mẹ người có đem tay của chính mình cho cắt, người nói đây không phải là...”

“Nói cái gì vậy!” Dương Tinh Nhân không đợi Tiêu Sái đem câu nói kế tiếp nói ra, sắc giọng, “Mọi người đều nói là linh tinh bình an, các con nói nhăng nói cuội gì đây!”

“Anh cao các con đây?” Dương Tinh Nhân nhìn một cái thời gian, cau mày nói, “Hắn đưa Tiêu Nhu đi trường học hiện tại hắn là muốn trở về.”

Tiêu Sái làm bộ không nghe được gì cúi đầu cho Dương Tinh Nhân băng bó vết thương, ngược lại anh cả không có cho hắn gọi điện thoại, là cho tiểu đệ gọi điện thoại, nói thế nào dĩ nhiên từ tiểu đệ mà nói, hắn mới không nói? Nước đục đây!

Tiêu Cảnh liếc mắt liền nhìn ra động cơ của Tiêu Sái, hung hãn trừng mắt nhìn Tiêu Sái, nói: “Anh cả mới vừa gọi điện thoại cho con nói hắn có chút việc phải rời khỏi thành phố A mấy ngày, xe ngừng ở cửa trường học của Tiêu Nhu, buổi chiều con sẽ đi đón Tiêu Nhu lái về là tốt.”

Dương Tinh Nhân chỉ biết mình con trai lớn thường xuyên ra ngoài, mặc dù con trai không có nói là chuyện công tác, nhưng là nàng vẫn là cho là mình con trai lớn là có công tác, chỉ là không có người để cho bọn họ biết, bởi vì này sao nhiều năm, bọn họ con trai lớn cho tới bây giờ không có đưa tay hỏi bọn hắn xin tiền nữa.

Con trai lớn làm việc luôn luôn là đáng tin nhất, cho nên bà cũng sẽ không lo lắng, ừ một tiếng, cũng sẽ không nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Lo âu

Editor: Sênh Ca

Tiêu Dao đem Đường Tịch đưa đến trường học không bao lâu, bãi cỏ ở công viên bên cạnh trường học rất nhanh thì xuất hiện một chiếc phi cơ trực thăng. Bởi vì là thứ hai, trong công viên không có người nào, coi như có cũng là mấy cụ già ở tại đây dưỡng sinh. Phi cơ trực thăng ồ ồ định xong, Tiêu Dao liền đi nhanh lên tới phi cơ trực thăng.

Tiêu Dao đem Đường Tịch đưa đến trường học không bao lâu, bãi cỏ ở công viên bên cạnh trường học rất nhanh thì xuất hiện một chiếc phi cơ trực thăng. Bởi vì là thứ hai, trong công viên không có người nào, coi như có cũng là mấy cụ già ở tại đây dưỡng sinh. Phi cơ trực thăng ồ ồ định xong, Tiêu Dao liền đi nhanh lên tới phi cơ trực thăng.

Tiêu Dao đem Đường Tịch đưa đến trường học không bao lâu, bãi cỏ ở công viên bên cạnh trường học rất nhanh thì xuất hiện một chiếc phi cơ trực thăng. Bởi vì là thứ hai, trong công viên không có người nào, coi như có cũng là mấy cụ già ở tại đây dưỡng sinh. Phi cơ trực thăng ồ ồ định xong, Tiêu Dao liền đi nhanh lên tới phi cơ trực thăng.

Tiêu Dao nhận lấy tài liệu, cửa khoang đóng lại, theo lộc cộc đi tiếng ồn phi cơ trực thăng rồi đi sân cỏ, Tiêu Dao cũng đem tư liệu của đối phương xem xong.

“Phía trên phân phó làm gì?” Tiêu Dao đeo tai nghe lên trầm giọng hỏi.

“Thiếu tá, đây là nghị định bổ nhiệm.” Người kia lại đem nghị định bổ nhiệm cho Tiêu Dao.

Tiêu Dao nhận lấy sau khi xem, trầm giọng nói, “Bay thẳng tỉnh Y ở thành phố J.” Nói xong nói tiếp, “Liên lạc bộ đội tác chiến, ở thành phố J sau khi kết nối.”

Đường Tịch nghe được âm thanh lộc cộc của phi cơ trực thăng đi, từ cửa sổ phòng học nhìn ra ngoài, cô nghĩ đó phải là phi cơ trực thăng tới đón đại ca đi công tác đi, công việc lại dùng phi cơ trực thăng tới đón, đại ca rốt cuộc là thân phận gì?

Đường Tịch suy nghĩ một chút, bất an trong lòng càng ngày càng nặng, cô khởi động 008, hỏi, ‘008, đem tài liệu anh trai cô toàn bộ đều tra ra đến, còn có lần này anh cả phải đi thi hành nhiệm vụ gì?’

[hệ thống: Xinh đẹp đáng yêu tiểu công chúa của ta, thật cao hứng vì ngài a mệnh lệnh.]

Đường Tịch: ‘Đừng tìm tôi ba hoa, nhanh lên một chút đem tài liệu anh cả của tôi điều tra ra! Hắn rốt cuộc là công việc gì!’

[hệ thống: Tên họ: Tiêu Dao, giới tính: Nam, tính cách: Không biết, tuổi tác: 29, chức vụ: Quốc gia đặc chiến bộ đội ngành đặc biệt đội trưởng. Cấp bậc: Thiếu tá, giá trị võ lực: Cao, lần này thi hành nhiệm vụ là tiêu diệt Tam giác Vàng trùm buôn thuốc phiện: Close, nguy hiểm hệ số: Cao!]

Đường Tịch trong lòng cảm giác nặng nề, cô vẫn còn cho là Tiêu Dao chẳng qua là một cái nhân viên tình báo CIA hoặc là thật muốn anh hai bọn họ nói như vậy, đại ca là CIA đội trưởng gì đó, bây giờ nhìn lại căn bản không phải, đặc thù bộ đội tác chiến ngành đặc biệt đội trưởng, rốt cuộc là ẩn biệt ở nơi nào? Hơn nữa anh cả còn trẻ như vậy cũng đã là Thiếu tá cấp bậc, vậy đã nói rõ cấp bậc của hắn bây giờ đều là dùng mạng đoạt lại! Mà 008 đều nói nguy hiểm hệ số rất cao, vậy nhất định rất cao!

Đường Tịch, ‘Đem cái đó Close tài liệu đem ra ta xem một chút!’

[hệ thống:]

“Tiêu Nhu đồng học, em suy nghĩ về đề này suy nghĩ nghiêm túc như vậy, suy nghĩ ra đáp án sao?” Cái này là giờ học tiết học khóa tiếng Pháp, tiếng Pháp lão sư một mực ở phía trên giảng bài, phía dưới rất nhiều học sinh đều nghe rất nghiêm túc, chỉ có một mình Đường Tịch cúi đầu cau mày không biết đang suy nghĩ gì, người lão sư này lại là một cái đặc biệt là người nghiêm túc, không người nào dám tại giờ học trong lớp không tập trung (đào ngũ), nếu không nhất định sẽ bị tóm lên trả lời vấn đề khó, trả lời không được, vậy người nhất định phải chết.

Đường Tịch đang muốn xem 008 cho tài liệu bỗng nhiên bị lão sư chỉ đích danh, ngẩng đầu nhìn lão sư viết một chuỗi tiếng Pháp: Je pense que nous devons être amoureux.

Đường Tịch hé miệng, “Ta nghĩ chúng ta cần yêu.”

Lão sư hiển nhiên không nghĩ tới Đường Tịch sẽ trả lời ra đáp án này, chân mày cau lại, “Em là làm sao biết ý tứ câu nói này?”

Đường Tịch hiện tại vội vàng muốn biết Tiêu Dao lần đi thi hành nhiệm vụ lần này gặp phải chuyện gì, cũng không muốn tiếp tục cùng lão sư giả bộ không biết gì, tiếp lấy cách dùng ngữ nói, “Professeur, le fran? ais, je devrais être plus fort que vous.”

Tiếng Pháp lão sư cười một tiếng, “Tiếng Pháp, em giỏi hơn ta?”

Đường Tịch gật đầu, “Đúng, em biết ngôn ngữ hai mươi quốc gia, thiên phú về ngôn ngữ, em tin tưởng em so lão sư giỏi hơn, cho nên lão sư, em bây giờ có thể ngồi xuống sao?”

Tiếng Pháp lão sư hăng nhất bị học sinh khiêu khích, nghe Đường Tịch nói như vậy lập tức nổi giận, “Ăn nói bừa bãi, em lợi hại như vậy, còn tới trường học làm gì?”

“Lão sư, mặc dù em biết nhiều như vậy ngôn ngữ quốc gia, nhưng là em đang học tóm tắt lại một cái là mù chữ a.” Đường Tịch tinh táo nói, cô là cái loại này thuộc về càng cuồng cuồng thì người sẽ càng tỉnh táo, cô biết rõ mình nếu như bây giờ rối loạn đầu óc mà nói, như thế mới thật sự là làm trễ nãi.

Lão sư cười lạnh, vừa muốn nói chuyện, chủ nhiệm ngoại ngữ liền tiến vào, hắn xem lúc đến Đường Tịch ánh mắt sáng lên, “Ai nha, đồng học, thầy ngày

đó trở về nghiên cứu một chút nói mấy cái quốc gia ngôn ngữ kia của em, không nghĩ tới thật có thể đem các ngôn ngữ hoàn toàn không giống nhau từ đơn liên tiếp(kết nối) thành một câu nói a! Em thật là một học sinh thầy đã thấy cực kỳ là học sinh thiên tài!”

Lão sư kinh ngạc nhìn thầy chủ nhiệm đột nhiên xông vào, sắc mặt không vui nói, “Chủ nhiệm, chúng ta đang đi học.”

Chủ nhiệm hưng phấn rồi một tiếng, khoát tay một cái, ” Giờ học của các em, thầy muốn cùng Tiêu Nhu đồng học một mình trò chuyện một chút. Thầy nói lần trước cái kia Á Rập ngôn ngữ chính là tôi bây giờ đang nghiên cứu, không biết có thể hay không với em lãnh giáo một chút đây?”

Ninh Kha đã ngây ngẩn. Hắn nhìn lấy cái đó cô gái sáng lấp lánh, thật không nghĩ tới cô không chỉ có số học được, ngay cả ngôn ngữ phương diện cũng như vậy có thiên phú a! Cô mới vừa cách nói ngữ thời điểm, cái kia phát âm nhưng là khi hắn ở Paris gặp phải dân bản xứ Paris phát âm giống nhau như đúc a! So tiếng Pháp lão sư dạy tiêu chuẩn nhiều hơn!

Đường Tịch lúc này đang muốn rời giáo sư đi, thật tốt cùng 008 nói chuyện một chút, thấy cái này thầy chủ nhiệm ngoại ngữ, cô thật là vui vẻ không được, cái này tiết khóa còn có nửa giờ mới có thể kết thúc, cô không thể chờ nửa giờ nữa, cùng cái này thầy chủ nhiệm ngoại ngữ tới phòng làm việc mà nói, mình có thể ở trên đường có được Close tài liệu.

Cô gật đầu, “Chẳng qua là em hẳn là còn chưa tới có thể chỉ mặc cho thầy biết mức độ.”

Thầy chủ nhiệm ngoại ngữ cười ha ha, “Đâu có đâu có, Tiêu đồng học em khiêm nhường, hiện tại người nào không biết em có năng lực a.”

Cô hiện tại không chỉ là có năng lực, còn có thực lực a! Tối ngày hôm qua trên mạng chuyện xảy ra hắn cũng đã biết. Hắn càng tin tưởng trong trường học thật là nhiều lão sư đều biết, cộng thêm những học sinh này khẳng định cũng đều biết, không nghĩ tới Tiêu Cẩm Ninh không chỉ có không phải là con gái Tiêu gia, còn là tu hú chiếm tổ chim khách, chiếm vị trí của Tiêu Nhu, mà bây giờ Tiêu Nhu là Tiêu gia phòng lớn con gái ruột, vẫn là Tiêu gia vợ lẽ trên tay hòn ngọc quý, hơn nữa còn như thế có thiên phú, về sau nhất định là thiên chi kiêu nữ a. Hắn ở bên ngoài quan sát thật lâu, cái này Tiêu đồng học tới trường học thời điểm liền tâm sự nặng nề, nhất định là có chuyện gì xảy ra, giờ học sau càng là sắc mặt càng không dễ, nếu là hắn có thể đem Tiêu đồng học theo bên trong phòng học giải cứu ra đi, Tiêu đồng học nhất định sẽ ở trong lòng nhớ hắn tốt!

Nghĩ như vậy ngoại ngữ chủ nhiệm cười càng vui vẻ hơn, cười ha hả đem Đường Tịch tiếp ra khỏi lớp, lão sư tiếng Pháp sắc mặt đặc biệt khó coi, nhưng là vừa không dám cùng cấp trên của mình đối nghịch, chỉ có thể trơ mắt nhìn Đường Tịch bị mang đi. Ninh Kha nhìn lấy Đường Tịch bị mang đi, cũng muốn cùng đi ra ngoài, nhưng là không biết sao thành tích của hắn rất tốt, tiếng Pháp lại không có tốt như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Tin tức

Editor: Sênh Ca

Đường Tịch cùng thầy chủ nhiệm ngoại ngữ mới vừa đi xuống lầu dạy học. Thầy chủ nhiệm liền dừng bước, quay đầu nhìn lấy Đường Tịch, cười nói: “Tiêu Nhu đồng học, em có chuyện gì thì đi mau lên, làm xong tới tìm thầy là được.”

Đường Tịch khó tin nhìn lấy thầy chủ nhiệm cười hòa ái dễ gần, hỏi: “Thầy làm sao biết em có việc ạ?”

Thầy chủ nhiệm ngoại ngữ cao hứng trong lòng là chính mình đánh cuộc đúng, trên mặt lại cười ha hả nói: “Xem sắc mặt của em cũng biết em khẳng định xảy ra sự tình chuyện gì tương đối gấp, em đi làm đi, chẳng qua là hiện tại cửa trường học đóng cửa lại có rất nhiều phóng viên ở ngoài, thầy khuyên hay là chờ tới cửa trường học đi.”

Đường Tịch gật đầu, những ký giả kia chắc chắn biết cô bây giờ đang ở nơi này đi học, cho nên đặc biệt chạy đến nơi này chặn cô rồi, nghĩ tới đây Đường Tịch đối với thầy chủ nhiệm ngoại ngữ nói tiếng cảm ơn: “Chủ nhiệm, cảm ơn thầy, nếu như không phải là thầy, em ngày hôm nay nhất định không thể thuận lợi như vậy rồi đi.”

Ngoại ngữ chủ nhiệm cười khoát tay một cái, “Chuyện nhỏ chuyện nhỏ, huống chi, thầy biết thực lực của em, tháng sau thầy liền an bài cho em một lần kiểm tra, nếu như có thể nói như vậy, em liền có thể thuận lợi thăng cấp đến lớp mười hai, thầy biết lấy thể lực của em, thật ra thì trực tiếp học tới đại học đều có thể, chẳng qua là bây giờ còn không tới thời điểm trường đại học tuyển sinh dự thi a.”

Đường Tịch cười nói rồi cất bước hướng phía ngoài trường học đi tới, quả nhiên thấy rất nhiều phóng viên ngăn ở cửa. Cô cau mày, thấy trên người mình mặc đồng phục học sinh, thờ dài, lại trở về chạy, thấy chủ nhiệm lớp của mình, ánh mắt của nàng sáng lên, bước nhanh chạy tới cùng hắn chào hỏi, “Hà lão sư!”

Hà Mặc An xem lúc đến Đường Tịch hơi nhíu mày, “Tiêu Nhu đồng học, hiện tại em không phải là đang đi học sao?”

Đường Tịch nói, “Em có chút không thoải mái, thầy có thể đưa em ra khỏi trường học sao? Anh trai của em lại bên ngoài chờ em, mang em đi bệnh viện, nhưng là bây giờ cửa phóng viên quá nhiều, nếu như anh trai em tùy tiện tới đón em mà nói, có thể sẽ bị phóng viên bao vây, cho nên có thể hay không

phiền toái Hà lão sư đưa em ra trường học một chút ”

Hà Mộc An nghe được Đường Tịch nói cơ thể không thoải mái, lập tức khẩn trương hỏi, “Thế nào? Có phải hay không khí trời quá nóng trúng gió rồi?”

Đường Tịch thở dài, Hà lão sư xin hỏi thầy chú ý trọng điểm ở nơi nào chứ?

“Không có, anh trai em mang em đi kiểm tra liền biết rồi.” Đường Tịch nói, “Bởi vì chuyện xảy ra tối hôm qua, hiện tại rất nhiều phóng viên đều ở tại tìm em, cho nên em muốn phiền toái Hà lão sư một hồi không cần nói cho những ký giả kia thân phận của em, xin Hà lão sư giúp che chở em một chút ”

Hà Mộc An dĩ nhiên cũng nhìn thấy tin tức đó, hẳn một bên đồng cảm Tiêu Nhu đã trải qua, lại một bên bội phục Tiêu Nhu cách làm, không nóng không vội, thậm chí không oán không niệm, đây cũng là hiện tại hơn nửa tuổi còn trẻ rất ít thấy ai có thể làm như vậy.

Kết quả là hẳn gật đầu đáp ứng. ” Được, cái này giao cho thầy, thầy sẽ giúp em dẫn ra những ký giả kia, em và anh trai em đến bác sĩ khám bệnh, hôm nay cũng không cần đi qua bên này, thầy sẽ xin nghỉ học giúp cho trò.”

Đường Tịch cười nói một tiếng cảm tạ, liền thấy Hà lão sư hướng cửa trường học đi tới.

Hà Mộc An thấy cửa đông nghịt một mảnh tất cả đều là phóng viên, chân mày không nhịn được nhíu lại, hiện tại những tin tức này, người làm việc thật là đủ chuyên nghiệp a, mặt trời nóng như vậy, bọn họ lại cứ như vậy ở cửa trường học vừa chờ vừa phoi nắng, cũng không biết đến đâu đều một mặt chờ, Hà lão sư lặng lẽ theo bên cạnh bọn họ đi qua, đi tới cách đó không xa một cái ngã tư đường, vừa vặn nơi đó có một chiếc xe sang trọng đậu ở chỗ đó, Hà lão sư hô to một tiếng, “Tiêu Nhu đồng học, người đã đến rồi trường học thế nào không vào trường học, ở trong xe chờ làm gì!”

Đó là một chiếc Rolls-Royce ảo ảnh, chiếc xe này đúng lúc Kiều Lương có, mà có một lần Tiêu Cảnh đón Kiều Lương bằng chiếc xe kia đi sân bay đón Kiều Lương, bị phóng viên bao vây tới, lúc ấy rất nhiều phóng viên đều báo cáo Tiêu Cảnh là nhà giàu ẩn hình, ngồi điều khiển là Rolls-Royce Phantom, bây giờ thấy chiếc xe này, những ký giả kia không chút do dự chen nhau lên, toàn bộ hướng Rolls-Royce Phantom chạy đi.

Đường Tịch thấy những ký giả kia cứ như vậy bị Hà lão sư dẫn đi, cô lặng lẽ cho Hà lão sư một trăm điểm thật đáng khen a, thật nhanh theo trong trường học lao ra, ngồi lên chính mình chiếc xe kia chạy rồi đi cửa trường học.

Hiện tại cô cũng không quản được trên tay mình có bằng lái hay không, chỉ cần vững vàng lái, không bị chú cảnh sát giao thông bắt là tốt!

Qua hai cái lối rẽ, Đường Tịch đem xe dừng bên lề, theo trên xe cầm đồ che miệng mũi cùng cái mũ mang theo, rồi xông vào trung tâm công viên, cô tìm dưới một góc cây đại thụ ngồi xuống, lại đem hệ thống mở ra, đem 008 gọi ra, “008 nhanh lên một chút nói cho tôi biết, Close là chuyện gì xảy ra!”

[hệ thống: Xinh đẹp đáng yêu tiểu công chúa của ta, xin ngài chờ một chút.]

Đường Tịch bây giờ nghe 008 đối với mình xưng hô một chút cũng không cao hứng nổi, bởi vì có một việc một mực ép trong lòng chính mình.

Cô bây giờ là thật đem người của Tiêu gia làm thành người nhà của mình. Trong lòng cũng có nhớ mong, đây là lúc trước cô chưa bao giờ có, không nghĩ tới gần gũi thời gian hai, ba tháng, cô dĩ nhiên cũng làm theo cái đó tỉnh táo, lạnh tỉnh thậm chí có chút lạnh mặc Đường Tịch, biến thành bây giờ cái này đối với chuyện gì cũng sẽ ở ý Tiêu Nhu

Nghĩ tới đây Đường Tịch hít một hơi thật sâu, có lẽ thật sự là hoàn cảnh sinh hoạt có thể thay đổi một người đi.

Đường Tịch che trái tim hơi đau, trong đầu nghĩ lúc trước cô đối với Kiều Lương thật ra thì cũng không có thật tốt đi... Cô thật chưa bao giờ quan tâm tới tình cảnh của Kiều Lương, chỉ lo chính mình ở chung với hắn thời điểm mình mở tâm....

Cố gắng chế trụ suy nghĩ trong lòng mình, Đường Tịch chờ suy nghĩ của 008 tài liệu.

[hệ thống: Tên họ: Close? Leicester, giới tính: Nam, tính cách: Âm độc, tàn nhẫn, không ổn định. Tuổi tác: 35, thân phận: Tam giác Vàng trùm buôn thuốc phiện, người thứ năm thế giới bị truy nã tội phạm.]

Đường Tịch chân mày nhíu chặt, “Những thứ khác đâu?”

[008: Tiểu Tịch tịch a, thật ra thì ta biết cô rất lo lắng anh trai mình, nhưng là cô bây giờ giá trị vô lực thật là thấp chết người a, cô cũng đừng lo lắng anh trai cô, lo lắng chính mình đi. ...]

008 cơ hồ là sẽ không nói chuyện như vậy cùng cô, Đường Tịch bắt đầu lo lắng, bất an trong lòng tới cực điểm, cô đưa tay lấy ra tai của mình máy cho mình đeo lên, làm bộ đang gọi điện thoại bộ dạng, trầm giọng hỏi, “Anh trai ta có phải hay không gặp nguy hiểm?”

Đường Tịch lạnh lùng nói: “Tôi nói là lần này! Lần này là không phải là gặp nguy hiểm!”

[008: Xin lỗi ta không có năng lực biết trước, tương lai chuyện sắp xảy ra, ta sẽ không biết.]

“Đưa tôi tới.” Đường Tịch lạnh lùng nói ra, “Tôi muốn đi giúp anh trai mình”

[008: Cô giúp thế nào? Cô dự định giúp thế nào?] “Cậu không phải là mỗi ngày cho tôi hai giờ sao?” Đường Tịch sắc mặt kiên định, “Tôi nhất định phải đợi ở bên người anh trai, hai cái giờ này nói không chừng có thể cứu mạng của hắn! Hắn lần này đi thi hành nhiệm vụ, trong lòng của tôi rất bất an!”

Chương 89: Tìm tới cửa

Editor: Sênh Ca [008: Vậy cô cứ như vậy chắc chắn hẳn sẽ xảy ra chuyện sao? Có lẽ đây chỉ là trong lòng của cô quấy phá, nói không chừng hẳn hoàn toàn không có việc gì đây?] Đường Tịch hơi nhíu mày, phần lưng tựa vào trên cây to, ngẩng đầu nhìn cách đó không xa mơ hồ, nhẹ giọng hỏi: “008 người biết không, trực giác của tôi rất chính xác, tôi ở chuyển bay xảy ra chuyện trước thì có một loại rất mãnh liệt cảm giác bất an, sự thật chứng minh tôi đã xảy ra chuyện.” [008: Tôi giúp cô tùy thời chú ý tình huống của Tiêu Dao, nếu như hẳn xảy ra chuyện, tôi lập tức thông báo cho cô, cô có thể tới, mang trả Tiêu Dao lại, hiện tại cô đi, cô phải thế nào giải thích cho Tiêu Dao hiểu?] Đường Tịch tỉnh táo lại, 008 nói cũng không phải không đúng, nếu như cô hiện tại đi qua nói không chừng sẽ còn cho Tiêu Dao thêm loạn, tốt nhất chính là cầu nguyện Tiêu Dao không nên xảy ra chuyện, nhưng là nếu như Tiêu Dao thật xuất hiện tình huống gì, cô có thể lợi dụng mình vạn năng kỹ năng tới cứu xuống Tiêu Dao. Đến mức đến lúc đó Tiêu Dao có thể hay không hỏi cô rốt cuộc tại sao xuất hiện ở bên kia, cái vấn đề loại này cô đến lúc đó lại nói như thế nào. Ngược lại hiện tại Tiêu Dao an nguy so bất cứ chuyện gì đều phải trọng yếu. Đường Tịch lên kế hoạch được rồi, sau tất nhiên không thể hốt hoảng, cô xem một chút thời gian, bây giờ trở về trường học mà nói, vừa vặn có thể bắt kịp được hai tiết học, nhưng là cửa tất cả đều là phóng viên, cô phải thế nào đi vào à? Ngay vào lúc này, Tiêu Sái gọi điện thoại cho nàng đến. Đường Tịch nhận điện thoại, bên kia thanh âm của Tiêu Sái truyền tới, “Em gái, ba cùng mẹ em đến rồi, bọn họ muốn gặp em một lần, em muốn trở về sao?” Đường Tịch nghe được Tiêu Sái cái này không muốn âm thanh, thối phi một cái cười ra tiếng, cô nói, “Anh hai, anh không muốn để cho em trở về anh thì cứ nói a, còn hỏi em có trở về hay không.” Tiêu Sái khó chịu nói: “Bác trai cùng bác gái nói nếu như em không trở lại mà nói, bọn họ đi tới cổng trường học đón em a.” Tiêu Nhu ở A một cao hơn giờ học sự tình người của Tiêu gia đều biết, bao gồm Tiêu Hoàng Nghị cùng Lâm Như, bọn họ cũng đều biết Tiêu Nhu bây giờ là ở A một cao hơn lớp mười, cho nên nếu như bọn họ một hồi thật chạy đến trường học tới, thật đúng là có thể. Hôn nữa hiện tại cửa trường học nhiều như vậy phóng viên, nếu như bị phóng viên vỗ tới, vậy còn được? Đường Tịch suy nghĩ một chút, chỉ có thể gật đầu đáp, “Em đây sẽ trở về, mọi người tới trường học gần đây đón em đi, em ở công viên gần trường học.” Cô mặc dù sẽ lái xe, nhưng là bây giờ cái thân phận này căn bản không có bằng lái, vì muốn không ở trên đường bị cảnh sát bắt, vậy hay là ngoan ngoãn ở chỗ này chờ các anh trai tới đón cô đi. Tiêu Sái ừ một tiếng, quay đầu nhìn Lâm Như cùng Tiêu Hoàng Nghị một cái, kêu Tiêu Cảnh hai anh em trực tiếp đi ra cửa đón Đường Tịch. Bên này trong biệt thự Tiêu gia vợ lẽ, Lâm Như lần đầu tiên cảm thấy tới Tiêu gia vợ lẽ bên này như vậy mất mặt. Nói thật, bà là thật không có khuôn mặt tới bên này tìm Tiêu Nhu, nhưng là Tiêu Nhu là con gái của bà, bà ta trước lại hiểu lầm Tiêu Nhu, còn làm hại cô thiếu chút nữa không có tánh mạng, tự biết bây giờ muốn được Tiêu Nhu tha thứ cũng không dễ dàng. Nhưng là chính mình có lẽ cho Tiêu Nhu tự mình nói xin lỗi. Nếu như nó nguyện ý trở lại Tiêu gia phòng lớn mà nói, vậy tốt nhất, nàng sẽ dùng hết tất cả phương pháp bồi thường cho Tiêu Nhu, nhưng là nếu như cô không muốn, bà cũng sẽ không miễn cưỡng đứa nhỏ này, dù sao mới bắt đầu có lỗi với Tiêu Nhu, thật ra thì chính là người mẹ này. Nghĩ tới đây Lâm Như nhìn về phía Dương Tinh Nhân, thấp giọng nói, “Em dâu, thật không tốt ý tứ hiện tại lại chạy tới quấy rầy mọi người, còn để cho các người bởi vì chúng ta phạm sai lầm nhiều như vậy phóng viên dễ mất tới, chị ngày hôm nay đến tìm Tiêu Nhu chính là nghĩ...” Dương Tinh Nhân giờ tay lên cắt đứt Lâm Như, cười nói: “Em biết chị bây giờ rất áy náy, nhưng là em cũng sẽ không đem Tiêu Nhu trả lại cho các người, bởi vì ban đầu là các người không muốn tiêu Nhu.” Lúc trước cô bởi vì chính mình một chút quan điểm buông tha con gái của mình, hiện tại có lẽ phải đi về, đó là không thể nào. Cô là Dương Tinh Nhân mặc dù từ nhỏ đã bị dạy dỗ thật sự tốt đạo lý quân tử không đoạt người này, nhưng là bây giờ Tiêu Nhu là Dương Tinh Nhân con gái, khiến cho bọn hắn để cướp đoạt con gái của mình, cho nên bà sẽ không lui nhường một bước, Dương Tinh Nhân nhiều năm như vậy thật vất vả mất đi con gái trong thống khổ tình lại. Thật vất vả mới có Tiêu Nhu thay vào cái này trống chỗ, bà thật không muốn mất đi Tiêu Nhu. Lâm Như nhìn trước mắt Dương Tinh Nhân, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì. Dương Tinh Nhân vẫn luôn là rất an tĩnh không cùng người khác tranh nhau, nhưng là lại có cái loại này khí phách của nhà quân chính, một khi đã quyết định sự tình rồi, là người khác không thể sửa đổi được. Dương Tinh Nhân chính là đang nghĩ, khó trách hôm nay một mực bất an đây. Nguyên nhân là có người muốn tới cùng mình cướp con gái, nhìn điện thoại di động của mình vẫn không có phản ứng. Dương Tinh Nhân trong lòng âm thầm mắng Tiêu Hoàng Lịch chừng mấy tiếng, lúc này lại bắt hồi phục tin tức của mình! Tiêu Hoàng Nghị là một cao muốn đem con gái của mình phải trở về. Bất kể là từ phương diện nào, hẳn đều muốn cho con gái của mình bên chính mình, Thứ nhất là lão gia tử cao hứng. Thứ hai vợ cũng cao hứng, thứ ba con trai lớn cũng sẽ cao hứng, bọn họ cao hứng, hẳn cũng liền cao hứng. Chủ yếu nhất chính là, Lưu gia, Lưu Thừa Vũ rõ ràng biểu hiện mình người mình thích là Tiêu Nhu. Nếu như Tiêu Nhu trở lại, như thế Lưu gia vẫn sẽ cùng bọn họ nhà đám hỏi! Cho nên hẳn là nhất định phải đem con gái mình đem trở về bên cạnh mình. Em trai bọn họ có thể để cho Tiêu Nhu ở A một cao đọc sách, hẳn cũng được, bọn họ có thể cho nàng, hẳn đều có thể cho nàng, hẳn chỉ muốn để cho Tiêu Nhu trở lại bên cạnh mình, gọi mình ba. Nghĩ tới đây Tiêu Hoàng Nghị không nhịn được nói, “Em dâu, em đây là có ý gì, Tiêu Nhu vốn chính là con gái của chúng ta, tiêu Nhu trở lại nhà chúng ta có lỗi gì?” Lâm Như nghe được Tiêu Hoàng Nghị lời này, chân mày không nhịn được cau một cái, vừa định lên tiếng liền bị giọng nói Dương Tinh Nhân lạnh như băng cắt đứt, Dương Tinh Nhân cười lạnh nhìn lấy Tiêu Hoàng Nghị, “Anh lời này thì có ý, vậy ý của anh là nói là anh vứt bỏ con gái ruột chính là đúng, mà chúng ta ban đầu khi lúc Tiêu Nhu bị ném bỏ đón nhận đứa con gái này là lỗi của chúng ta rồi hả?” “Em biết anh không phải là cái ý này!” Tiêu Hoàng Nghị trầm giọng nói: “Ban đầu chúng ta không nhận Tiêu Nhu cũng có nguyên nhân. Các người cũng biết chúng ta là bị Tiêu Cẩm Ninh lừa, hiện tại tất cả chân tướng đều đã rõ ràng, chẳng lẽ chúng ta muốn nhận lại con gái của mình còn có sai lầm sao?” “Đại ca, anh mù mắt cũng không phải là lỗi của chúng ta.” Dương Tinh Nhân lạnh như băng nói, “Hôn nữa cũng không phải là chúng ta lừa gạt anh, là các người chính mình người quen còn không rõ, cái này còn có thể trách nhà chúng ta nữa sao? Còn nữa, các người tin vào lời nói của Tiêu Cẩm Ninh, cũng không thể coi như mượn cớ vứt bỏ Tiêu Nhu được.” Tiêu Hoàng Lịch còn muốn nói điều gì, bị Lâm Như cắt đứt. Lâm Như nhìn lấy Dương Tinh Nhân xin lỗi, cười một tiếng nói: “Xin lỗi em dâu, em biết anh cả em luôn luôn không biết nói chuyện, chị thay anh xin lỗi em. Chị biết chúng ta muốn được mọi người cùng Tiêu Nhu tha thứ cũng không dễ dàng gì. Dĩ nhiên chị cũng không có ý tưởng muốn cướp đi Tiêu Nhu, chị chỉ là muốn cho Tiêu Nhu tha thứ gia đình của mình

Chương 91: Sẽ lừa dối Hạ lão đại

Editor: Thủy Tiên ————— “Cô bây giờ có thể làm cái gì?” Tiêu Diễm cười lạnh đứng lên, mắt nhìn xuống cái người dù mang giày cao gót cũng chỉ đến bả vai anh ta – Tiêu Cẩm Ninh, nhẹ bồng phun ra mấy chữ, “Điều Cẩm Ninh nữ sĩ.” “Ha ha, một ngày nào đó tôi muốn tất cả mọi người các ngươi đều trả giá thật lớn!” Tiêu Cẩm Ninh nói xong xoay người rồi đi khỏi phòng làm việc của Tiêu Diễm. Tiêu Diễm nhìn lấy Tiêu Cẩm Ninh dễ dàng như vậy liền bị chọc giận ruộng bỏ lác đầu một cái, “Nếu đẳng cấp không cao, cũng không cần học người khác để rồi bị người đùa bốn tâm cơ, đến cuối cùng nhất sẽ để cho chính mình thân bại danh liệt.” Sau khi lăm bầm nói xong anh ta đi tới trên ghế làm việc của mình ngồi xuống, cầm điện thoại lên gọi đến nội tuyến, “Thông báo một chút đi, về sau Tiêu Cẩm Ninh không cho phép bước vào Tiêu thị tập đoàn nữa bước! Nếu ai dám thả Tiêu Cẩm Ninh đi vào, người đó liền không cần đi làm nữa.” Sau khi thư kí đáp ứng rồi, trong lòng hoảng hốt, xem ra cái này Tiêu Cẩm Ninh là muốn xong rồi. Những nhà giàu có này quả nhiên không phải là dễ lừa, cái cô Tiêu Cẩm Ninh này trước kia cho là mọi người đều có khả năng nằm trong lòng bàn tay cô ta, không nghĩ tới mới một thời gian ngắn như vậy liền phá công, còn bị đuổi ra khỏi Tiêu gia, về sau sợ rằng thành phố A đều không tha cho cô ta. Nghĩ tới đây thư kí không nhịn được rung mình một cái, thật là hào phú sâu như nước a! Trước cứ cho là Tiêu gia Nhị tiểu thư, ai ngờ nguyên lai lại là Tiêu gia đại tiểu thư! Thật là đủ loạn! Bên kia trong đoàn làm phim « Thanh xuân tràn trề thời gian » mặt Ninh Diễm trực tiếp đại phát lời đanh, gọi điện thoại đi qua đem Hạ Hoàn Châu mắng một cái cầu huyết lâm đầu, “Hạ đại, anh đặc biệt nhìn xem anh đây là làm chuyện gì, hiện tại Tiêu Cẩm Ninh xong rồi, nữ nhân vật chính không thể dùng, anh cho lão từ đi tìm một cái nữ chính tới a! Còn nữa, bộ này vai diễn lại phải thêm dự tính! Coi là ai! Anh đặc biệt đến lúc đó cho lão từ nói một chút, coi là ai!” Bên kia Hạ Hoàn Châu cũng là bỏ tay toàn tập, anh không nghĩ tới Lưu Thừa Vũ lại vào đúng lúc này đem tai tiếng của Tiêu Cẩm Ninh bùng nổ, Lưu Thừa Vũ này tuyệt đối là người đầu tiên trong lịch sử đạo hồ vị hôn thê sâu nhất mà anh từng gặp a, lúc này Tiêu Cẩm Ninh sợ rằng phải khóc ngất ở nhà cầu. ... Ôi chao, hần lúc ấy biết Tiêu Cẩm Ninh không phải là Tiêu gia thiên kim thời điểm nên làm xong tính toán, bây giờ ai làm? Hạ Hoàn Châu xoa xoa mi tâm của mình, ôn tồn an ủi Ninh Diễm, “Ninh tam, cậu nói chuyện này có thể trách tôi sao? Muốn trách cũng chỉ có thể trách vị hôn phu của Tiêu Cẩm Ninh lại đi hãm hại bạn gái đúng không? Ai biết cậu ta lúc này sẽ đem tai tiếng này của Tiêu Cẩm Ninh nổ đi ra đây?” “Tôi đặc biệt cười vào mặt anh!” Ninh Diễm nắm điện thoại ngay trước Studios có mặt tất cả nghệ sĩ, rống to, “Anh đặc biệt cho lão từ diễn viên, hiện tại đem tội danh toàn bộ giao cho người khác, lão từ nếu là Lưu Thừa Vũ, lão từ cũng muốn bạo nổ cái tai tiếng này Tiêu Cẩm Ninh a, loại hàng này thiếu người cầm tới làm cái gì? Cho lão từ thêm dự tính, lão từ muốn lần nữa chọn nữ chính! Nghe chưa?” Hạ Hoàn Châu hỏi, “Dự định tăng thêm bao nhiêu?” “Ít nhất 100 triệu!” Ninh Diễm nghiêm giọng nói, “Lão từ lần này cần mời diễn viên phái thực lực tới diễn, hơn nữa trước vô toàn bộ lần nữa chụp, cho nên anh cho lão từ chuẩn bị xong tiền là được!” “Ta đi tìm Lưu Thừa Vũ, hần ít nhất phải gánh vác tám chục triệu!” Hạ Hoàn Châu nói một chút tiền ngay lập tức sẽ tinh thần tỉnh táo, “Hoặc là bộ này vai diễn cũng không cần, cậu chừng nào thì lại chuyển qua phim truyền hình a, ném cho một người đạo diễn chụp a, sau khi đi quay chụp quảng cáo cho em trai tôi, đi chụp một bộ phim, liền lợi dụng sự kiện hài hước này của Tiêu Cẩm Ninh, trực tiếp liên tục chiến đấu ở các chiến trường điện ảnh thị trường.” “Lão từ cũng không phải là không chuyển qua điện ảnh!” Hạ Hoàn Châu nói, “Tôi biết, tôi là nói về sau nếu không chụp phim truyền hình, liền đóng mấy phim, bộ phim truyền hình này chúng ta tìm một đạo diễn chuyên môn phim truyền hình chụp, ngược lại không có người tên Ninh Diễm cậu, bộ phim này là người khác quay chụp.” Ninh Diễm hừ lạnh, “Hạ đại, anh đây là đã sớm tính toán kỹ chứ?” “Bây giờ lúc này lại để cho anh trực tiếp buông tha thị trường phim truyền hình! Hạ Hoàn Châu nói, “Hiện tại Tiêu Cẩm Ninh còn không có Từ diễn, cậu trực tiếp câu nói vừa dứt, nói không nhìn được Tiêu Cẩm Ninh, cậu Từ đi chức vụ đạo diễn, đến lúc đó tôi sẽ lần nữa sắp xếp đạo diễn vào đoàn kịch.” Ninh Diễm không giải thích được hừ một tiếng, đứng lên đi tới phòng nghỉ của mình, hỏi, “Vậy Hạ Văn Y làm sao bây giờ? Cô ấy là bởi vì tôi mới đến diễn bộ phim truyền hình này, lão từ đi, cô ấy không đem lão từ giết mới là lạ!” “Văn Y bên kia tôi cũng câu thông được rồi, ngược lại bộ này phim truyền hình mới bắt đầu không bao lâu, Tiêu Cẩm Ninh danh tiếng bây giờ đã lạn thẩu, trên mạng cũng bắt đầu nói không xen phim của cô ta, tất cả đều là một mảnh tiếng mắng, coi như phim truyền hình của chúng ta hiện tại dừng chụp, cũng không có ai lại nói gì đó.” Ninh Diễm trông mắt hơi hip, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, hỏi, “Hạ đại, anh thật ra thì chính là không muốn tiếp tục thêm dự tính đi.” Hạ Hoàn Châu hưng phấn rồi một tiếng, “Vì một bộ phim truyền hình chúng ta bây giờ không có cần phải bốc lên một nguy hiểm lớn như vậy, cậu nói xen nếu là chụp một bộ phim, tôi thêm dự tính thêm đầu tư gì đó, hoàn toàn có thể, nhưng là một bộ thanh xuân đề tài phim truyền hình, cậu cũng biết hiện tại cái đề tài này đã bị đập nát ...” “Lão từ thấy cái này là mới mẻ độc đáo nhất đấy!” Ninh Diễm hét lớn, “Người không tin ánh mắt lão từ a!” “Bình tĩnh chút nào...” Hạ Hoàn Châu nói, “Thật ra thì cậu đi chụp một bộ điện ảnh liên quan tới thanh xuân cũng so phim truyền hình được hơn a.” Ninh Diễm trầm ngâm chốc lát, “Ngược lại ý của anh là để cho tôi hiện tại đi giẫm đạp Tiêu Cẩm Ninh một cước?” Hạ Hoàn Châu ho khan một tiếng, “Hiện tại rất nhiều đạo diễn đã đập lên, còn có toàn bộ những diễn viên lúc trước đã từng hợp tác với Tiêu Cẩm Ninh đều đang nói xấu cô ta, thậm chí còn có đem video trợ lý của Tiêu Cẩm Ninh làm khó diễn viên mới toàn bộ đều phát ở trên mạng, cộng thêm một mình cậu cũng không coi là nhiều.” Nói tới chỗ này Hạ Hoàn Châu ho khan một tiếng, tiếp tục nói, “Hơn nữa, cậu làm như vậy, còn có thể bán cho Tiêu Cảnh một món nợ ân tình của bọn họ, có sao mà không làm đây?” Ninh Diễm giận dữ, “Cmnn, lão từ là cái loại người tùy tiện loạn giẫm đạp một đống cứt chó này sao?” Hạ Hoàn Châu biết rõ lời này của mình Ninh Diễm coi như là nghe hiểu được, vì vậy không ngừng cố gắng, “Cứ quyết định như vậy đi, hiện tại đoàn phim các cậu bên ngoài nhất định là có rất nhiều phóng viên ở đi phỏng vấn diễn viên đoàn phim đi, cậu nói thẳng cậu Từ đạo, tôi bên này đến lúc đó an bài cho cậu một cái phóng viên tin tức biết, liền nói về sau ngươi liền trực tiếp liên tục chiến đấu ở các chiến trường điện ảnh, không lại chụp phim truyền hình, như vậy về sau tôi cũng tương đối khá cự tuyệt người a.” Ninh Diễm ừ một tiếng, Hạ Hoàn Châu bỗng nhiên nghĩ tới một cái vấn đề, hỏi, “Đúng rồi, thiếu người hàng là ý gì a?” Ninh Diễm lại gằn một tiếng, hét lên, “Chính là đặc biệt một cái thiếu nhân phẩm ngu dốt!” Hạ Hoàn Châu ừ một tiếng, “Thụ giáo.” Nói xong trực tiếp cúp điện thoại, sau đó hít một hơi thật sâu, “Cuối cùng là bảo vệ 100 triệu, cái này 100 triệu cũng không phải là gió thổi tới, làm sao có thể nói thêm dự tính liền thêm dự tính đây..... Anh cũng không phải là ngu dốt!” Bên này Ninh Diễm cúp điện thoại, đột nhiên cảm giác được có điểm không đúng, anh thế nào lại có cảm giác mình thật giống như bị hạ đại cái con hàng kia gạt bẫy đây? Lúc này Hạ Văn Y đi tới, mặc dù chân mày là nhíu chặt ở chung với nhau, nhưng là trong mắt tất cả đều là thần sắc hưng phấn, cô nhìn Ninh Diễm cười nói, “Buổi tối đem bọn họ hẹn đi ra uống một ly chứ?” Loại thời điểm này thế nào cũng phải thật tốt ăn mừng một chút a!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 92: Từ đạo

Editor: Thùy Tiên. ————— Ninh Diễm cũng đặc biệt muốn uống một ly, nhưng là anh có thể khẳng định chính mình đây chẳng phải là ăn mừng, mà là phát tiết, mặc dù bộ này phim truyền hình nữ nhân vật chính anh không thể nào thích, nhưng là anh vẫn rất thích đề tài của bộ phim truyền hình này, mặc dù là đề tài thanh xuân, nhưng là rất nhiệt huyết, bây giờ nói không chụp sẽ không chụp, trong lòng thật là có điểm cảm giác khó chịu. “Cậu dự định kêu người nào đi ra uống một ly à?” Ninh Diễm trong đầu nghĩ hiện tại mấy anh em Tiểu gia khẳng định vội vàng muốn chết đi. Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, Ninh Diễm hỏi, “Cậu thấy tin tức tối ngày hôm qua Tiêu Dao bọn họ bởi Tiêu Nhu đi xem phim bị phóng viên ngăn lại chưa?” Hạ Văn Y lắc đầu, cô tối ngày hôm qua ở đoàn làm phim quay chụp vai diễn ban đêm, cũng không biết Tiêu Dao bọn họ bị phóng viên ngăn cản, “Đã xảy ra chuyện gì sao?” Vội vàng lấy điện thoại di động ra đi ra lục soát tin tức. Tìm tới một lúc lâu cũng không có thấy tin tức nào nói về chuyện Tiêu Dao cùng Tiêu Nhu bọn họ đi xem phim, “Nơi nào có tin mới gì à?” Ninh Diễm liếc nhìn Hạ Văn Y một cái nhàn nhạt nói, “Hiện tại dĩ nhiên không có, tới lúc ấy là do vừa vận vào lúc đang lên mạng nên mới thấy, đại khái ba phút đi, trên mạng tất cả tin tức liên quan đến việc bọn họ đi rạp chiếu phim một tin cũng không có, hơn nữa, giải trí Hồng Quang hôm nay bị tuôn ra tin tức hời hợt cùng trốn thuế, bị viện kiểm soát niêm phong.” Hạ Văn Y kinh ngạc, “Là giải trí Hồng Quang giải trí tuôn ra tin tức?” Ninh Diễm gật đầu, “Đúng, cho nên cậu phải biết mấy anh em Tiểu gia đem Tiêu Nhu bảo vệ tốt bao nhiêu, cậu muốn rủ bọn họ đi ra ngoài uống rượu hay là mấy ngày nữa rồi hãy nói, bọn họ bây giờ mọi cử động trông nhà đều ở dưới sự giám thị của phóng viên, cộng thêm chính cậu lại là đại minh tinh nổi danh lừng lẫy, cùng phân phối người phóng viên vốn là không ít, nếu như bị những ký giả kia vồ tới cậu cùng với Tiêu Nhu, cái kia tin tức càng lớn hơn, nói không chừng Tiêu gia trận kia tuồng kịch, cậu sẽ còn bị viết thành vai phụ.” Hạ Văn Y nghĩ cũng phải, lúc này Tiêu Nhu bọn họ nói không chừng còn đang làm cho nấy sự kiện rầu rĩ đây, chính mình vẫn là qua một đoạn thời gian chờ chuyện này đi qua, lại đi mời cô ấy đi ra đồng thời được rồi. Ninh Diễm nói, “Bất quá tới hôm nay cũng không có tâm tư cùng cậu ăn mừng, lão tử hiện tại muốn đổi nghề đi làm diễn viên.” Hạ Văn Y nhú mày, “Ninh đại đạo diễn muốn tới cướp chén cơm tớ sao?” “Cướp chén cơm của cậu?” Ninh Diễm ngao kiêu hừ một tiếng, “Lão tử cùng cậu giới tính không giống nhau được không!” Đầu giương lên đi ra ngoài mà đi. Hạ Văn Y nhìn lấy đoàn phim hò hét âm ỉ, lần đầu tiên phát hiện đoàn phim căn bản không giống như là đoàn phim, mà là một cái Bát Quái cùng tà ác ngọn nguồn, khỏe miệng cô ngoắc ngoắc trong đầu nghĩ chính mình ở cái đoàn phim này hôm nay cũng là ngày cuối cùng đi. Ninh Diễm đi tới phòng chụp ảnh của đoàn phim liền nghênh đón một trận đèn flash. “Ninh đạo, xin hỏi ngài đối với tai tiếng lớn như vậy của diễn viên chính trong đoàn làm phim có ý kiến gì hay không? Ngài sẽ còn tiếp tục để cho Tiêu Cẩm Ninh nữ sĩ đảm nhiệm vai chính của bộ phim này sao?” “Ninh đạo từ khị vừa mới bắt đầu liền nghe nói ngài rất không muốn thấy Tiêu Cẩm Ninh, có phải hay không ngài sớm cũng biết Tiêu Cẩm Ninh cùng Tiểu gia ân oán đây?” “Ninh đạo ngài nói hai câu, có thể không?” “Ninh đạo, xin hỏi Tiêu Cẩm Ninh hôm nay tới đoàn kịch rồi sao?” Ninh Diễm nghe được các phóng viên năm mồm bảy miệng đặt câu hỏi, nhắc tay một cái, ý nói các phóng viên chớ có lên tiếng, Ninh Diễm nói, “Nơi này sẽ không trả lời gì về chuyện liên quan tới Tiêu Cẩm Ninh, cũng không biết chế tác phim phương có thể hay không hủy bỏ phần diễn của Tiêu Cẩm Ninh, nhưng là tôi muốn nói đúng lắm, bây giờ Tiêu Cẩm Ninh vẫn là nữ nhân vật chính của bộ phim này, mà tôi Ninh Diễm, muốn Từ đạo.” Tất cả phóng viên có mặt ở đây trong lúc nhất thời toàn bộ sôi sùng sục, bọn họ trở mắt nhìn nhau, chen lấn, toàn bộ đều hướng trước mặt Ninh Diễm tuôn, “Ninh đạo, xin hỏi ngài hiện tại Từ đạo có phải hay không cùng Tiêu Cẩm Ninh có liên quan đây?” “Ninh đạo ngài hiện tại Từ đạo, bộ này phải làm sao đây?” “Ninh đạo ý của ngài là không phải nói ngài muốn buông tha bộ này đây?” “Ninh đạo « thanh xuân tràn trề thời gian » là bộ phim truyền hình đầu tiên ngài quay lại sau hai năm, ngài cứ như vậy nói buông tha thì buông tha rồi sao?” “Ninh đạo, xin hỏi về sau ngài sẽ còn chụp phim truyền hình sao?” “Ninh đạo, nếu như chế tác phim phương đổi nữ chính ngài sẽ còn trở lại tiếp tục làm đạo diễn bộ phim truyền hình này sao?” Ninh Diễm cau mày, “Cái này phải xem công ty của tôi.” Đây là vẫy nôi, ngược lại cũng không phải anh muốn Từ đạo, là Hạ Hoàn Châu cái con hàng kia để cho anh Từ đạo, trả lời cái vấn đề này dĩ nhiên muốn Hạ Hoàn Châu tới đáp. Lập tức có phóng viên nhay bén chạy tới đặt câu hỏi, “Ninh đạo, ý của ngài là ngài Từ đạo bộ này phim truyền hình này là công ty của ngài quyết định sao?” Ninh Diễm nhú mày, “Tôi lúc nào nói như vậy, tôi chỉ nói là tôi có thể không thể trở về tới thuốc kia xem ta công ty người mẫu.” Nói xong anh cất bước đi ra ngoài, vừa nói, “Được rồi, chuyện này tôi chỉ trả lời tới đây, xin cho đi một chút.” Ninh Diễm lưu lại một cái bóng lưng quyết tuyệt rồi rồi đi, các diễn viên khác của đoàn phim càng là đem Tiêu Cẩm Ninh hận đến tận xương tủy, phải biết bọn họ bởi vì có thể chụp được vai diễn với Ninh đạo phết đi sức khỏe lớn đến đâu! Nhưng là cái này lại liền bị Tiêu Cẩm Ninh một chút sẽ bị hủy, hiện tại ninh đạo không phải là muốn bay rơi Tiêu Cẩm Ninh, mà là chính mình Từ đạo rồi há? Ninh Diễm rời đi đoàn phim cũng chưa có cái gì uy nghiêm tính có thể nói, các phóng viên tràn vào phòng chụp ảnh, bắt được những nhân viên của đoàn làm phim liền bắt đầu phỏng vấn. Tiếp lấy tin tức vai diễn của Tiêu Cẩm Ninh ở Studios đều không phải là Ninh Diễm tự mình đạo diễn, những đề tài này toàn bộ đều bị nhân viên làm việc nổ đi ra ngoài, còn nói Ninh Diễm thật ra thì Từ đạo chuyện này bọn họ cũng không cảm thấy kỳ quái, bởi vì từ vừa mới bắt đầu Ninh Diễm thì nhìn không được kĩ thuật diễn xuất của Tiêu Cẩm Ninh, phần diễn của Tiêu Cẩm Ninh cơ hồ đều là phó đạo diễn chủ đạo. Ninh Diễm thậm chí xem cũng không có xem qua một cái. Một bên từ cửa sau chạy đi Hạ Văn Y nhìn lấy những phóng viên điên cuồng kia, lắc đầu một cái, đối với tiểu trợ lý của mình nói, “Những ký giả này không khỏi cũng quá liều mạng đi. “Mà đứng trong đám người Tiêu Cẩm Ninh đem mình bao kín nghiêm nghiêm thật thật nhìn lấy những tin tức trên màn ảnh lớn, hai tay chặt chẽ nắm, đáng chết! Đều là bởi vì Tiêu Nhu xuất hiện, đều là bởi vì cái con tiểu tiện nhân Tiêu Nhu kia Thừa Vũ mới có thể đối với cô ta như vậy, ba mẹ cũng mới đem cô ta đuổi đi! Tiêu Nhu, Tiêu Nhu! Mày tại sao phải khắp nơi cùng tao đối nghịch, còn muốn đem tao ép thành cái bộ dạng như bây giờ! Cô ta hiện tại không còn là đại minh tinh ánh sáng bắn ra bốn phía, thậm chí biến thành người biết người đánh còn hơn cả con chuột trên đường phố! Ngay cả ra một cánh cửa đều phải đem mình che phủ nghiêm nghiêm thật thật mới có thể ra ngoài! Thấy Ninh Diễm trả lời, Tiêu Cẩm Ninh trong lòng càng là lạnh đến cực điểm, “Các người hiện tại cho tôi khuất nhục, một ngày nào đó tôi muốn hướng toàn bộ các người đòi lại đấy!” Bên này Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh ở công viên cách trường học không xa tìm được Đường Tịch, hai anh em trên mặt mặc dù bôi thuốc, nhưng là vẫn có vết thương rõ ràng, cho nên đều là mang theo mũ lưỡi trai cùng đồ che miệng mũ ra cửa, bọn họ thấy xe ngừng ở ven đường, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, quát lên, “Nha đầu này lại không có bằng lái!” Lát gan quá lớn a! Đường Tịch căn bản không biết tâm tư của hai người, thấy hai người đi vào, vội vàng nghênh đón, “Cửa trường học quá nhiều phóng viên, cửa nhà còn rất nhiều phóng viên sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 93: Nhận thức nữ

Editor: Thùy Tiên. ————— Tiêu Sái lắc đầu, “Không nhiều lắm, đa số đều tới cửa trường học chặn em rồi, em làm thế nào mà đi ra ngoài được?” Đường Tịch đơn giản đem chuyện Hà lão sư giúp nói một lần, đi ra ngoài, “Chúng ta đây mau trở về đi thôi, còn có đại ca hình như là đi J thành phố, chúng ta trở về rồi hãy nói.” “Ừ, tốt.” Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh là lái một chiếc xe tới, trở về thì hai anh em mỗi người lái một chiếc, Đường Tịch cùng Tiêu Cảnh đi chính là chiếc xe mà Tiêu Dao buổi sáng đưa cô đi đến trường. Đường Tịch hỏi, “Hai người bọn họ đến rồi nói thế nào?” “Còn

có thể thế nào?” Tiểu Cảnh sắc mặt không được, “Đương nhiên là muốn nhận thức em trở về, em sẽ đi về sao?” Đường Tịch cười khê, “Em cũng không phải là con gấu bông, muốn lấy liền lấy không muốn cũng không cần, em ngày hôm nay là không có tâm tư gì để học mới trở về, sẽ không cùng bọn họ trở về.” Tiểu Cảnh nghe Đường Tịch nói như vậy, mới thả lỏng một chút, anh cũng không hy vọng em gái chính mình nuôi hơn hai tháng, cứ như vậy không có. Anh em ba người khi về đến nhà Tiểu Diễn cũng tới, Tiểu Cảnh cùng Tiểu Sái trên mặt thoáng qua vẻ kinh ngạc, nhưng là cũng không nói cái gì, anh em hai người theo Đường Tịch ngồi chung bên cạnh Dương Tĩnh Nhân, Đường Tịch ôn hòa cùng Tiểu Hoảng Nghi bọn họ vắn an, “Đại bá mẫu, Đại bá phụ, anh họ mọi người khỏe.” Lâm Như nghe được mấy chữ đại bá mẫu, chỉ cảm thấy trong lòng đang rĩ máu, ban đầu thời điểm mà Tiểu Nhu lựa chọn Tiểu gia nhĩ phòng, trong lòng bà ta mặc dù không cao hứng, nhưng là lại vẫn cảm thấy rất may mắn, thậm chí nhớ cô tốt nhất cả đời chó kêu mẹ của mình, còn nghĩ Tiểu gia nhĩ phòng nhận nuôi một đứa con gái tay chân không sạch sẽ như vậy, nhất định sẽ hối hận. Nhưng là mới vừa, Tiểu Nhu cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt bọn họ, bọn họ hoàn toàn không nhận ra, mãi đến khi cô và bọn họ chào hỏi gọi bọn họ là bá phụ bá mẫu cùng anh họ mới thôi, bọn họ mới nhận ra cô gái này phong hoa tuyết đại này, nguyên lai là con gái của bọn họ. Lâm Như hai tay chặt chẽ nắm, đẹp như vậy lông lẩy như vậy, đứa bé chói mắt như vậy, là con gái của Lâm Như bà, con bé nguyên bản cũng sẽ nhanh chóng sống và lớn lên ở bên cạnh bà ta. Tiểu Diễn cũng rõ ràng ngay ngắn, lần trước khi anh ta thấy Tiểu Nhu là một tuần trước, khi đó Tiểu Nhu mặc dù đẹp đẽ, nhưng là còn không đến mức đẹp giống hôm nay như vậy, cô đẹp như vậy là thế nào đều không giấu được, một người làm sao có thể ở trong thời gian ngắn thay đổi xinh đẹp như vậy, thậm chí đẹp đẽ đến trình độ anh ta có chút không thể nào tiếp thu được! Tiểu Hoảng Nghi càng là, thời điểm khi ông ta bắt đầu thấy cô gái này chỉ cảm thấy nhịp tim đều phải dừng lại, cô gái xinh đẹp đến không thể tưởng tượng nổi này là con gái của ông ta sao? “Tiểu Nhu, con đây là đi giải phẫu thẩm mỹ rồi hả?” Tiểu Hoảng Nghi nghĩ, không phải là giải phẫu thẩm mỹ, cũng sẽ không xinh đẹp như vậy đi. Đường Tịch mặt trầm xuống, “Đại bá phụ nói gì vậy, người tới chính là cùng tôi thảo luận vấn đề giải phẫu thẩm mỹ sao?” Tiểu Diễn sắc mặt cũng thay đổi, mục đích lớn nhất mà hôm nay anh ta đi tới đây chính là cùng cha mẹ cùng nhau đem Tiểu Nhu tiếp trở về Tiểu gia phòng lớn, cha nói như vậy, đừng nói là một hồi chọc giận Tiểu Nhu, không theo chân bọn họ về nhà! Anh ta nói, “Ba, Tiểu Nhu lúc trước dinh dưỡng không đầy đủ cho nên nhìn qua không dễ nhìn lắm, gần đây ở nhà Nhị thẩm được chiếu cố rất tốt, lúc trước thiếu sót dinh dưỡng đều bù đắp lại, cho nên càng ngày càng xinh đẹp rồi, cái này hẳn là phải đa tạ Nhị thẩm bọn họ đối với Tiểu Nhu chiếu cố đây.” Tiểu Hoảng Nghi gật đầu, “Là muốn cảm ơn Nhị thẩm của con, bọn họ đem em gái của con chiếu cố tốt như vậy Đường Tịch nghe được ý tứ trong lời nói của Tiểu Diễn, trong đầu nghĩ cái người tên Tiểu Diễn này đúng là kịch liệt, hai ba câu nói liền đem quan hệ giữa cô và Tiểu gia nhĩ phòng tách ra, anh em Tiểu Sái cùng Dương Tĩnh Nhân dĩ nhiên cũng nghe ra được ý tứ trong lời nói Tiểu Diễn, sắc mặt hai người hơi trầm xuống, vừa muốn nói chuyện, Đường Tịch liền cười, cô nói, “Anh họ đây là nói lời gì, ba mẹ em cùng các anh trai chiếu cố em là phải, nơi nào lại cần các người thay thế em nói cảm ơn đây.” Lâm Như nghe được lời nói của Đường Tịch, trong lòng chợt lạnh, biết rõ mình vẫn là quá mức nóng lòng, vội vàng nói, ” Đúng, đúng, con nói đúng, mẹ ngày hôm nay tới thật ra thì liền muốn nói cho con biết là mẹ rất áy náy, có lỗi với Tiểu Nhu, trước kia là mẹ hiểu lầm con, là mẹ tin vào tiểu nhân mà nói, còn đối với con như vậy, con bây giờ không muốn tha thứ mẹ cũng không có sao hết mẹ chỉ là tới xin lỗi con thôi.” Ánh mắt Đường Tịch khê dao động, nhìn lấy Lâm Như, Lâm Như mà hôm nay cô nhìn thấy so với Lâm Như hung hù hổ hổ dọa người lúc trước cô đã gặp hoàn toàn khác nhau, hôm nay Lâm Như một mực đem mình đặt ở chỗ thấp, dáng vẻ cũng hoàn toàn dễ xuống. Trong lòng cô đau xót, nếu như bà sớm một chút biết, chân chính Tiểu Nhu cũng sẽ không chết. Nghĩ tới đây Đường Tịch khê cười nói, “Đại bá mẫu đây là đang muốn làm gì, như vậy không phải là lỗi của các người, tôi sẽ không trách các người, tôi còn muốn cảm tạ các người đem tôi đưa đến bẽ trong một gia đình ấm áp như vậy.” Lâm Như cùng Tiểu Hoảng Nghi biểu tình trên mặt đều là cứng đờ, Tiểu Diễn thần sắc đều là ngưng trọng một hồi, anh ta thật sâu mà nhìn lấy Đường Tịch, trầm giọng nói, “Tiểu Nhu, ba mẹ cũng đã xin lỗi em rồi hiện tại thế nhân đều biết em là con gái của phòng lớn chúng ta, nếu như em còn ở tại nhĩ phòng mà nói, em muốn mặt mũi cuat phòng lớn đặt ở nơi nào?” Đường Tịch nhú mày, tự tiểu phi tiểu nhìn về phía Tiểu Diễn, “Nguyên lai các người không phải là tới nói xin lỗi, mà là đến bức Cung?” Cô cười lạnh một tiếng, thân tao khí thế một chút thì thay đổi, cô đưa tay nhắc chân cũng đều thắm vào một cổ khí thế người sống chó vào gần lạnh lùng nói, “Mặt mũi của phòng lớn các người đặt ở đâu thì liên quan gì đến Tiểu Nhu tôi? Ban đầu là các người không muốn nhận thức tôi, nhất định bắt tôi phải lấy cái danh con gái nuôi mà sống, Tiểu Nhu tôi trong mắt các người cứ như vậy tiện a, tùy tiện tiện một cái thân phận con gái nuôi liền muốn tôi đối với các người ngoắc cái đuôi lấy lòng à? Các người ném cái xương liền muốn để cho tôi cảm kích rơi nước mắt à? Các người nghĩ các người là ai?” Tiểu Diễn cũng biết lời của mình vô cùng gấp gáp, hít một hơi lại nói nói, “Anh không phải là ý đó, ý của anh là hiện tại chân tướng cũng đã rõ ràng, em cũng hẳn là nên trở lại nguyên lai chỗ ngồi của em, em trở lại Tiểu gia phòng lớn, em vẫn có thể cùng Nhị thúc bọn họ lui tới, không phải sao?” “Không phải.” Đường Tịch lạnh như băng nói, “Ban đầu thời điểm tôi gọi Nhị thúc bọn họ là ba mẹ, cũng chưa từng có dự định cùng các người phòng lớn lui tới, cho nên anh họ nói những thứ kia tôi căn bản không làm được!” Tiểu Hoảng Nghi nghe một chút gấp gáp, ông ta vội vàng nói, “Tiểu Nhu a, con rút cuộc muốn ba mẹ làm thế nào mới chịu theo chúng ta về nhà đây? Con xem chúng ta cũng chờ con, gia gia của con tự nhiên cũng hy vọng con cùng chúng ta trở về nhà, con ở nơi này một mực quấy rầy Nhị thúc của con cũng không phải phương pháp hay!” “Con gái của tôi ở trong nhà, thế nào gọi là quấy rầy!” Dương Tĩnh Nhân lạnh như băng nói, “Các người không phải nói chẳng qua là tới nói xin lỗi sao? Nếu như phải nói xin lỗi, các người liền vội vàng nói áy náy rồi rồi đi, nếu như là tới cướp con gái tôi, vậy mời thứ cho tôi không hoan nghênh các người. Các người rút ra khỏi nhà của tôi ngay!” Đường Tịch đưa tay nắm lấy Dương Tĩnh Nhân đang kích động, đối với bà khê mỉm cười, Dương Tĩnh Nhân lúc này mới bình phục con giận của mình, Tiểu Diễn cau mày, “Nhị thẩm, Tiểu Nhu là con gái nhà ai người nhất định rất rõ ràng.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Không nhận

Editor: Thùy Tiên.

“Tôi đương nhiên biết rồi!” Dương Tĩnh Nhân lạnh như băng nói, “Ban đầu ở nhà cũ thời điểm Tiểu Nhu bị các người thật sự ruồng bỏ, con bé đã hướng về phía chúng tôi đưa tay ra, từ nay cũng về sau con bé chính là con gái của nhà chúng tôi, không ai cướp đi được!”

Nước mắt Lâm Như bắt đầu rơi, từ trong hốc mắt bắt đầu giàn dụa, bà ta hiện tại cuối cùng biết làm người thật sự không thể làm chuyện sai lầm, nếu như một khi làm sai, vậy thì ngay cả cơ hội để bù đắp cũng không có, thậm chí ngay cả cơ hội hối hận cũng không có.

“Tiểu Nhu, mẹ thật lỗi với con..., ban đầu là mẹ vứt bỏ con, xin lỗi.” Lâm Như bỗng nhiên nói, bà ta nhìn Đường Tịch, “Có lỗi với con khi mà ngày đầu tiên con trở về không có nói với con những lời ấy nấy, còn đuổi con đi, có lỗi với con vì những hành động mà lúc trước mẹ đã làm với con, nếu như con muốn sống một cuộc sống gia đình như ở đây mẹ sẽ không bức bách con, chẳng qua là hy vọng, mẹ có thể thường xuyên đến thăm con, có thể không?”

Đường Tịch thấy Lâm Như bỗng nhiên đi theo con đường Quỳnh Dao, trong lúc nhất thời có chút không thích ứng, nhưng là cũng không có nói cái gì.

Cô nhìn về phía Dương Tinh Nhân, cô không thể tự mình thay Tiểu Nhu quyết định cùng Tiểu gia phòng lớn đoạn tuyệt qua lại, nhưng là cũng không muốn ích kỷ không để ý đến cảm nhận của Tiểu gia nhị phòng khi mà bản thân qua lại với bên kia được, chỉ có Dương Tinh Nhân bọn họ đồng ý, cô mới có thể quyết định có muốn hay không cùng Tiểu gia phòng lớn có thể qua lại.

Dương Tinh Nhân trầm ngâm nửa khắc, nói, “Chỉ dẫu nói cái này là đang có ý gì đây, hai nhà chúng ta vốn là có quan hệ máu mủ, vốn là chia nhỏ không ra, chỉ cần các người không nên nghĩ theo ta đây đem Tiểu Nhu cướp đi, các người muốn đến thăm Tiểu Nhu bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể.”

Lâm Như bọn họ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, Lâm Như trên mặt cũng coi như là lộ ra một điểm nụ cười, bà ta cảm kích nhìn về phía Dương Tinh Nhân, “Tinh Nhân cảm ơn cô, về sau Tiểu Nhu liền nhờ các người, Tiểu Nhu... Mẹ.....”

Đường Tịch từ nhỏ đối với thân tình cũng chưa có cảm thụ sâu sắc đặc biệt gì, bây giờ thấy Lâm Như bọn họ một cái nước mũi một cái nước mắt ở một bên, hơi nhũn mảy, nói, “Các người đừng khóc, mặc dù chuyện này chưa tính là chuyện gì đáng giá để cao hứng, nhưng là tôi không thích nhìn người khác khóc.”

Lâm Như cho là Tiểu Nhu là đang quan tâm chính mình, phá thế mà cười, “Àn àn, được, Tiểu Nhu không cho mẹ khóc mẹ sẽ không khóc.”

Mất thấy thời gian cơm trưa sắp đến, Tiêu Hoàng Nghi vì muốn lại thuyết phục Tiểu Nhu một chút, đề nghị để cho Tiểu Nhu cùng với bọn họ đi ra ngoài ăn cơm, khuôn mặt Lâm Như cũng đầy mong đợi nhìn con gái mình, từ sau khi Tiểu Nhu trở về, bà đều không có cùng Tiểu Nhu ăn qua một bữa cơm... Tưởng tượng như vậy, bà thật đúng là không xứng làm mẹ của Tiểu Nhu.

Tiêu Diễm cũng muốn, chỉ cần những người này của Tiểu gia nhị phòng không ở một bên, chuyện thuyết phục Tiểu Nhu liền khẳng định dễ dàng hơn rất nhiều, cô chỉ là một đứa con gái một mới vừa từ nông thôn trở lại chưa bao lâu, có thể có bao nhiêu chủ kiến, nói không chừng một bữa cơm liền có thể thuyết phục được cô rồi.

Đường Tịch không muốn cùng bọn họ đi ra ngoài ăn cơm, cô phải ở nhà chờ tin tức của 008, hôm nay sự chú ý của cô đều một mực trên người Tiêu Dao, cô không thể có một chút thư giãn, “Không đi, bên ngoài phóng viên quá nhiều, hơn nữa tôi cũng không muốn ở bên ngoài ra ánh sáng quá nhiều.”

Dương Tinh Nhân từ một tiếng, “Tiểu Nhu cơ thể không được, bên ngoài đồ ăn nhiều hơn không được, chúng tôi vẫn luôn là ở nhà nấu cho con bé ăn, các người sắp ăn cơm trưa tôi cũng không giữ lại các người, đi thông thả.”

Đây là rõ ràng tiễn khách.

Tiêu Hoàng Nghi chờ người không công mà về, trên xe Tiêu Hoàng Nghi nhìn lấy Lâm Như sắc mặt không được, an ủi nói, “Về sau Tiểu Nhu nhất định sẽ trở về, bà đừng quá khó khăn làm gì.”

Lâm Như đưa tay xoa xoa mi tâm của mình, tự giễu cười một tiếng, “Hiện tại mới phát hiện ta lúc trước khi nói chuyện cùng Tiểu Nhu vẫn chưa lần nào nói một câu thật tốt với con bé, ngày thứ nhất con bé trở về bởi vì công ty có chuyện, tôi sau khi mang con bé về nhà phải đi công ty, sau khi trở về liền phát hiện nó trộm dây chuyền của người đàn bà kia, sau đó đem nó nắn to một trận sau đuổi ra khỏi nhà, sau đó nó lại xảy ra tai nạn xe cộ còn bị... Đi bệnh viện đón con bé đầu tiên nhìn thấy nó chính là máng nó xối xả còn nói nó khắp nơi cùng tôi đối nghịch, thật ra thì người khắp nơi nhìn Tiểu Nhu không thuận mắt chính là tôi.”

Tiêu Diễm từ sau nhìn mẹ mình qua kính chiếu hậu một cái, mím môi không nói gì, để cho kẻ đứng đầu Tiểu gia phòng lớn bọn họ biến thành như vậy, là đứa con gái kia!

“Đáng chết!” Lâm Như cắn hàm răng, “Tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho đứa con gái kia, nó tại sao có thể ác độc như vậy! Nhu nhi của tôi đã làm sai điều gì, để cho nó cứ như vậy trăm phương ngàn kế yếu hại con bé! Thời điểm trước con bé chỉ mới vừa bước chân vào nhà mà thôi!”

Tiêu Diễm vừa lái xe vừa nói, “Có thể vì sao sao? Thừa dịp Tiểu Nhu còn không có cảm tình cùng chúng ta, cô ta mới tốt hành động, chờ sống chung lâu, cảm tình giữa con bé với mọi người vượt qua cảm tình của cô, cô là làm gì còn cơ hội mà hạ thủ.”

Lâm Như hai tay chặt chẽ nắm, giọng cảm hận nói, “Mẹ muốn để cho nó ở thành phố A không sống được nữa! Hơn hai mươi năm! Mẹ đối với nó tốt như vậy, nó thậm chí ngay cả con gái ruột của mẹ đều không tha cho!”

Tiêu Diễm nhũn mảy, “Mẹ, con thấy Tiểu Nhu là không thể nào kháng cự mẹ đâu, chắc cũng là mẹ con đồng lòng, mẹ gần đây tốt hơn hết là nên đến gặp Tiểu Nhu trò chuyện nhiều chút, nói không chừng ngày nào đó con bé liền nguyện ý cùng mẹ về nhà đấy.”

Lâm Như cười một tiếng, về nhà? Bà ta vẫn nhìn ra được là vợ chồng Tiêu Hoàng Lịch đối với Tiểu Nhu rốt cuộc có bao nhiêu tốt, nhìn lấy trước kia con bé này vừa vàng vừa đen còn là một nha đầu xep lép, ở tại nhà của bọn họ mới hai tháng thì trở nên xinh đẹp như vậy.

Nàng để tay lên ngực tự hỏi, coi như là Tiểu Nhu trở lại ở bên người bọn họ, bọn họ cũng không khả năng đem Tiểu Nhu nuôi tốt như vậy. Tiêu Hoàng Nghi nói, “Nếu như Tiểu Nhu không trở lại, chúng ta đây cùng Lưu gia quan hệ.....” Như vậy Tiêu thị tập đoàn cũng sẽ mất đi một sự giúp đỡ lớn a!

Lâm Như nhướn mày một cái, lạnh như băng nhìn về phía Tiêu Hoàng Nghị, “Tiêu Hoàng Nghị, trong mắt của ông có phải hay không chỉ có lợi ích! Đó là con gái của tôi, không phải là công cụ để ông đem đi làm giao dịch!”

Tiêu Diễn nhíu mày, nhìn lấy người mẹ luôn luôn hám lợi lại sẽ nói ra lời như vậy, trong lúc nhất thời có chút kinh ngạc, Lâm Như nói tiếp, “Tôi nói cho ông biết Tiêu Hoàng Nghị, bất kể như thế nào, không cho phép ông đem chủ ý đánh trên người Tiểu Nhu, nếu không tôi sẽ không để ông yên rốt cuộc ông nghe rõ ràng không?”

Tiêu Hoàng Nghị chau mày, “Bà có biết bà đang nói cái gì không? Nếu như không phải là vì vấn đề cùng Lưu gia làm thông gia, chúng ta sai lại phải tất yếu gặp như vậy đem Tiểu Nhu tìm trở về, còn mạo hiểm cùng lão Nhị trong nhà vạch mặt nguy hiểm!”

“Nếu như ông nhận Tiểu Nhu trở về là bởi vì muốn cùng Lưu gia bảo trì đám hỏi mà nói, tôi đây tình nguyện Tiểu Nhu không nhận chúng ta!” Lâm Như lạnh như băng nói, “Tôi vì chuyện gia nghiệp của Tiêu gia các người để cho con gái mình lại bên ngoài lưu lạc hơn hai mươi năm, sau khi trở về tôi còn không có cho con bé một ngày sắc mặt tốt xem, hiện tại ông ngược lại tốt, người đàn bà kia bộ mặt thật vừa bị vạch trần, ông sẽ tới có ý đồ với Tiểu Nhu, ông có phải hay không mơ mộng hão huyền có chút hơi quá!”

Mắt thấy Tiêu Hoàng Nghị cũng muốn ồ ào, Tiêu Diễn cau mày nói, “Được rồi, cái này Tiểu Nhu còn không có nhận thức trở lại, ba mẹ hai người lại đang nháo cái gì!” “Náo?” Lâm Như trừng mắt nhìn Tiêu Diễn, khóc nói, “Nếu như ban đầu không phải là ba của con ở thành phố W nói chuyện làm ăn xảy ra chuyện, mẹ đi tìm ông ta để giúp ông ta nói cái đó làm ăn, cũng không trở thành sinh non! Còn vứt bỏ em gái của con!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Hoài nghi

Editor: Thủy Tiên.

Kể từ sau khi bà biết Tiêu Cẩm Ninh không phải là con gái của trong lòng vẫn oán niệm Tiêu Hoàng Nghị về cái này, chẳng qua là vẫn không có thuyết phục, tới ngày hôm qua cùng ông ta ở trong yến hội làm ồn bà cũng không có nói ra, lúc này nói, bà không nhịn được khóc lên, “Hơn nữa ở thời điểm mẹ được đưa đi bệnh viện, người ba tốt của con thể nhưng không biết đi chỗ nào rồi! Con nói xem nếu như ông ấy làm bạn với mẹ mà nói, con gái của mẹ sẽ không thấy sao? Mẹ sẽ cùng con gái ruột chả mẹ thất lạc nhiều năm như vậy sao!”

Tiêu Hoàng Nghị nghe được Lâm Như nói như vậy, trên mặt thoáng qua một tia xấu hổ, trầm giọng nói, “Tôi cũng không nghĩ chuyện sẽ biến thành như vậy a, chuyện này trải qua hơn hai mươi năm, hiện tại nhắc tới có ý gì?”

“Tại sao không có ý tứ!”

Lâm Như quát lên, “Ông phải biết ông có bao nhiêu có lỗi với mẹ con chúng tôi! Cho nên Tiêu Hoàng Nghị, ông về sau tốt nhất chớ đem những chủ ý kia của ông đánh vào trên người con gái của tôi, nếu không ông không xong với tôi đâu!”

Tiêu Diễn không nhịn được xoa xoa chân mày, không nghĩ tới bọn họ chẳng những không có thành công đón Tiểu Nhu trở về, còn lại bắt đầu lục đục. Bên kia Dương Tinh Nhân lộ vẻ xúc động kéo tay Đường Tịch, cảm kích nói, “Tiểu Nhu cảm ơn con không có bởi vì cha mẹ ruột của con mà rời đi chúng ta.”

Đường Tịch khẽ mỉm cười, “Một khắc kia khi mọi người đưa tay ra với con thì mọi người chính là cha mẹ của con, cho nên con sẽ đứng về phía mọi người vô điều kiện, mọi người cái gì cũng không cần nói nhiều, con một ngày là con gái của mọi người thì cả đời đều là con gái của mọi người.”

Dương Tinh Nhân ôm lấy Đường Tịch, “Cảm ơn con, con gái bảo bối của mẹ.”

Đường Tịch cười cười đưa tay vỗ một cái sau lưng Dương Tinh Nhân, “Mẹ, đi nghỉ ngơi một chút đi, con ngày hôm nay không đi trường học, một hồi anh hai làm cơm trưa, tay nghề anh hai khá tốt!”

Tiêu Sái nhất cá bất lưu thần liền bị em gái của mình đen ra bán, lập tức gào khóc kêu to, “Tiểu Nhu Nhi, em không thể đem anh trai của em hãm hại như thế a!”

Đường Tịch cười, “Anh không muốn nấu ăn cho mẹ sao?”

Dương Tinh Nhân cũng nhìn về phía Tiêu Sái, nhíu mày hỏi, “Không muốn?”

Tiêu Sái nhắc tay, “Con đây cần hai cái trợ thủ!”

Dương Tinh Nhân cười khê, đưa tay chỉ Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh, “Hai đứa nó phân phối cho con.”

Tiêu Cảnh rất hài lòng kết quả chiến đấu hôm nay của Đường Tịch, kết quả là cũng có tâm tư đùa, lập tức gào khóc kêu to, “Mẹ! Tiểu Nhu đây! Tại sao là chúng con là đàn lại phục vụ phụ nữ hai người a!”

Dương Tinh Nhân thả lỏng tay Đường Tịch ra, trên mặt tràn đầy ý cười nói “Đó đương nhiên là bởi vì, đàn ông các anh trời sinh chính là để phục vụ cho phái nữ chúng em rồi.”

“Đây là đâu mà tới nguy hiểm a...”

Đường Tịch cười hắc hắc, “Hai vị ca ca đây là không tính phục vụ chúng em?”

Hai anh em đồng loạt đứng lên hành lễ như một người cao quý, “Vô cùng nguyện ý phục vụ nữ vương của ta cùng tiểu công chúa.”

Đường Tịch đứng lên đáp lễ lại, nói với Dương Tinh Nhân, “Mẹ, buổi sáng mẹ dọn phòng cho con mệt mỏi rồi mẹ lên phòng nghỉ ngơi thật tốt, con sẽ ở dưới lầu làm đốc công, giám sát hai người bọn họ nấu cơm, không cho hai người bọn họ lười biếng, làm cơm được rồi con gọi mẹ xuống a.”

Dương Tinh Nhân ở trên gương mặt của Đường Tịch lưu lại một nụ hôn, cười híp mắt lên lầu. Sau khi Dương Tinh Nhân lên lầu, Đường Tịch mới thở phào nhẹ nhõm, Tiêu Cảnh cau mày ngồi xuống bên cạnh Đường Tịch, trầm giọng hỏi, “Đã xảy ra chuyện gì, anh có cảm giác em thật giống như là có chuyện gì phải nói riêng với các anh, hơn nữa còn cố ý không cho mẹ biết.”

Tiêu Sái cũng gật đầu một cái, ngẩng đầu nhìn một cái trên lầu, thấp giọng hỏi, “Em có phải hay không có chuyện gì lừa gạt lấy chúng ta?”

Đường Tịch suy nghĩ một chút, vẫn là có ý định đem chuyện của Tiêu Dao nói cho bọn họ biết, mặc dù không chắc chắn Tiêu Dao có phải hay không sẽ xảy ra chuyện, nhưng là trực giác của cô cho tới bây giờ không có sai. Nghĩ tới đây Đường Tịch thấp giọng nói, “Em từng nói với các anh, anh cả đi thành phố J.”

Tiêu Cảnh gật đầu, “Thành phố J mà anh biết, vừa không có bao xa, thế nào?”

Đường Tịch nhìn lấy thái độ dễ dàng của Tiêu Cảnh, lắc đầu, “Em nói là anh cả đi là tỉnh Y thành phố J.”

Tiêu Sái không thèm để ý, nhún vai một cái nói, “Đại ca trong ngày thiên nam địa bắc bay, cái kia sao thần bí, đi J thành phố có cái gì kỳ quái...”

Bỗng nhiên anh dừng một chút, nghĩ đến chính mình buổi sáng thấy cái tin tức đó, hỏi lại Đường Tịch, “Em nói là tỉnh Y thành phố J?”

Đường Tịch sắc mặt nặng nề gật đầu, ”

Đúng, chính là cái thành phố J đó, cái thành phố mà có thể đến được tam giác vàng nhanh nhất.”

Tiêu Cảnh nhìn lấy anh em hai người sắc mặt trở nên nặng nề một chút, cau mày, Tiêu Sái hỏi Đường Tịch, “Em có phải hay không biết cái gì? Anh cả chỉ là một nhân viên tình báo đi thành phố J làm cái gì?”

Đường Tịch ngẩng đầu nhìn lên lầu hai một cái sau khi chắc chắn Dương Tinh Nhân chưa hề đi ra, mới thấp giọng nói, “Anh cả căn bản không phải nhân viên tình báo, mà là đội trưởng đặc biệt của bộ đội đặc chiến quốc gia, hiện tại đã là thiếu tá, các anh biết chuyện này ý nghĩa là cái gì không?”

Tiêu Cảnh yên lặng, “Ý nghĩa, tất cả mọi thứ ở hiện tại đều là anh cả dùng máu tươi của mình đổi lấy.”

Đường Tịch gật đầu, ”

Đúng.”

Tiêu Sái nói, “Chúng ta cũng không biết, làm sao em biết?”

Đường Tịch nhún mày một cái, nghĩ đến chính mình có khả năng đến lúc đó sẽ lợi dụng kỹ năng vạn năng đi cứu Tiêu Dao, đã nói nói, “Em đã nói rồi, em là tiên nữ a, hơn nữa kỹ thuật máy vi tính của em kỹ trâu như vậy, muốn Hack mất hồ sơ của bộ đội đặc chiến, rất đơn giản.”

Tiêu Cảnh một cái tát chụp trên đầu cô, “Đừng dẫn một chút! Em chắc chắn anh cả gặp nguy hiểm sao?”

Ngược lại anh hôm nay sau khi nhận được điện thoại của lão đại từng có cảm giác một hồi trong lòng bất an. Đường Tịch lắc đầu, “Em không xác định, nhưng là em ngày hôm nay hết thấy đều rất khác thường, trong nội tâm của em vô cùng bất an, chẳng qua là hai lần trước anh cả trước khi rời đi sẽ không có.”

Tiêu Sái hôm nay cũng có loại cảm giác đó, nghe được Đường Tịch nói như vậy, không nhịn được liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, Tiêu Cảnh yên lặng, “Lão đại lợi hại như vậy, thân thủ lại biến thái như vậy chắc chắn sẽ không có chuyện....”

Anh dừng một chút bỗng nhiên nói, “Nói không chừng lão đại bây giờ còn đang ở sân bay, không bằng chúng ta gọi điện thoại để cho lão đại trở lại?”

Đường Tịch cười một tiếng, nghĩ đến cảnh tượng chính mình hôm nay thấy, nói, “Anh cả là được phi cơ trực thăng tiếp đi.”

Tiêu Cảnh cau mày, “Ý là không ngăn cản được rồi hả?”

Tiêu Sái sắc mặt cũng khó nhìn, anh lấy điện thoại di động ra cho Đường Tịch xem chính mình buổi sáng thấy cái kia tin tức, hỏi, “Đại ca lần này đi J thành phố, có phải hay không cùng chuyện này có liên quan?”

Đường Tịch thấy phía trên báo cáo, trầm ngâm chốc lát, gật đầu, “Trong kho tài liệu là như vậy biểu hiện, đại ca lần này chính là vì phối hợp cái khác ba cái quốc gia, đem Close một lưới bắt hết.”

“Close!”

Tiêu Cảnh bạo nổ rống, “Các anh nói đúng cái người đó là tội phạm bị quốc tế truy nã – Close?”

Đường Tịch gật đầu, “Ừm”

“Tên kia thế nhưng là phần tử kinh khủng, hơn nữa nghe nói hần chẳng những bán ma túy, cũng buôn lậu vũ khí! Đây không phải là...”

Đường Tịch trầm giọng nói, “Đây chính là lí do tại sao em lại lo lắng như vậy!”

Tiêu Sái hé miệng nhìn lấy Đường Tịch, “Em gái, kĩ thuật máy vi tính của e từ khi nào thì tột như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Đặc chiến Tiêu Da

Edit: Sênh Ca

Đường Tịch cảm thấy trái tim mình đập liên hồi, thậm chí, cô quên mất Anh hai kĩ thuật máy vi tính cũng là rất trâu bò nha! Cô ở trước mặt anh nói mình lấy tài liệu ở kho bộ đội đặc thù, vậy có phải hay không một hồi phải bị anh hai gọi tới PK một lần đây? “Anh hai, em nói em là tiểu tiên nữ a, em chỉ là đang ở ẩn giấu thực lực của mình mà thôi...”

“Vậy em bây giờ cũng không cần ẩn giấu?”

Đường Tịch biết rõ mình đã làm lộ, hơn nữa không thể viện cớ được, dứt khoát vô đã mẽ lại thêm sứt: “Hiện tại anh cả gặp nguy hiểm, em làm sao có thể còn phải ẩn giấu thân phận của mình đây!”

Tiêu Sái bỗng nhiên cười lên ha ha: “Em gái a, em nói như thế giống như thật làm anh thiếu chút nữa tin tưởng!”

Đường Tịch sững sờ, nhìn lấy Tiêu Sái, Tiêu Sái đứng lên đi tới phòng bếp đi: “Được rồi, đừng cả ngày ảo tưởng cho là mình mạnh bao nhiêu đây, ngoan ngoãn đi học đi, đừng tưởng rằng em nói chính em là tiên nữ, anh cũng sẽ không cùng em tiếp tục đánh cuộc. Em không cố gắng đi học, nếu như thua, em thật muốn đem mấy triệu tiền quảng cáo kiếm được lúc trước cho anh a.”

Tiêu Cảnh cũng lắc đầu đứng lên đi vào hướng trong phòng bếp. Nói là giúp Tiêu Sái làm chút việc vặt, thuận tiện còn sờ sờ đầu của Đường Tịch một cái, cười nói: “Tiểu Nhu Nhi, trí tưởng tượng của em vẫn thật phong phú nha. Nếu như có rảnh rồi, có thể viết một bộ tiểu thuyết a, anh nhất định đi ủng hộ hết lòng cho em nha.”

Đường Tịch ngăn người ngay tại chỗ, nhìn lấy hai người tiến vào phòng bếp, ý là cô một người ở nơi đó nói hồi lâu, cái này à hai người cho là cô đang nói đùa, còn phụng bồi cô diễn vai diễn cảnh huynh muội tình thâm a? Đột nhiên thật giống như hát một bài hát làm sao bây giờ! Cái này hai anh em kia thật là miễn cưỡng sống như diễn viên a! Tiến vào trong phòng bếp hai nữ nam, một người dựa vào trên đài, một người dựa vào trên quầy bar, hai anh em sắc mặt đều không phải là rất đẹp mắt, Tiêu Sái hỏi: “Em cảm thấy anh cả thật có khả năng gặp nguy hiểm sao?”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, “Nhận điện thoại của anh cả xong, lòng em luôn là loạn tung tung phèo lên.”

“Còn có cả mẹ, mẹ cũng là bởi vì tâm thần có chút không tập trung mới bị thương tay.”

Tiêu Sái nhìn lấy Tiêu Cảnh, “Hơn nữa, em tin tưởng Tiểu Nhu Nhi nói mình là tiên nữ sao? Có phải hay không là bởi vì o Nhu nhi nghe được anh cả nói qua điện thoại?”

Tiêu Cảnh quay đầu nhìn Đường Tịch vui mặt ở trên ghế sa lon chơi đùa điện thoại di động, cười một tiếng: “Nha đầu kia nếu là tiên nữ mà nói, sẽ bị Tiêu Cẩm Ninh làm hại rồi ở trong bệnh viện nằm hết một tháng sao? Cũng biết khoác lác quá đi.”

Tiêu Sái cau mày: “Không nghĩ tới người anh này lại lừa gạt lấy chúng ta làm công việc nguy hiểm như vậy!”

“Hắn ở chiến đội đặc công, không có đạo lý nào là cậu bọn họ không biết a.”

Tiêu Cảnh cau mày: “Em gọi điện thoại hỏi một chút cậu, ngành chiến đội đặc công đặc biệt là làm việc gì đó?”

“Đừng hỏi, nếu là anh cả không có chuyện, để cho cậu bọn họ bên đó biết cũng chính là để cho ba mẹ biết.”

Tiêu Sái nói: “Nói không chừng anh trai chính là không muốn để cho ba mẹ biết sau rồi lo âu đây.”

“Thiếu tá a!”

Tiêu Cảnh thấp giọng nói: “Anh cả hiện tại mới bảy lớn tuổi tác a, ba mươi tuổi cũng chưa tới cũng đã làm thiếu tá!”

Hiện tại chính là chuyển sĩ quan cũng muốn giỏi hơn vài năm, mà bọn họ biết anh ấy ở ngành tình báo là hai, ba năm trước sự tình, nhưng là anh căn bản không phải, mà là đội trưởng chiến đội đặc công, càng đã là thiếu tá! Vậy làm sao có thể để cho bọn họ không kinh ngạc! Ông ngoại của bọn họ đến nhập ngũ mấy chục năm này, đến bây giờ cũng chỉ là một cái Trung tướng, Thượng tướng cũng còn không phải là, nhưng là anh cả bây giờ đã là thiếu tá, nói không chừng lần sau chính là Trung tá! Nếu quả như thật là như vậy mà nói, đại khái người đội trưởng này ở bên ngoài trải qua là cái gì đó sóng gió, bọn họ cũng có thể muốn mà không thể biết. “Chuyện này trước nên lừa gạt lấy ba mẹ đi.”

Tiêu Sái trầm giọng nói. Nhà ông ngoại cùng cậu còn có mẹ cùng anh họ đều là quân nhân, nhà bọn họ cha cũng là tham chính, nhưng là cha cũng không hy vọng bọn họ trở thành người như nhà cậu, như vậy trở thành quân nhân. Thật không nghĩ tới, lão đại chẳng những thành quân nhân, vẫn là cao hơn làm thiếu tá! Đây rốt cuộc là chuyện khi nào đây a! Điều do bọn họ khi còn bé cùng người anh này không thân thiết, anh thời điểm ở trường cấp 3 lại là đi đến ở Đệ độ học trường cấp 3 cùng đại học, cho nên... “Đột nhiên cảm giác được chúng ta không xứng chức làm em a.”

Tiêu Sái xoay người tiếp rửa nồi nước: “Cùng anh chung sống nhiều năm như vậy, cũng không biết một chút gì bí mật, vẫn là Tiểu Nhu nói cho chúng ta biết.”

Tiêu Cảnh đi tới tủ lạnh cầm thức ăn đi ra, sắc mặt cũng không được khá lắm: “Em bây giờ muốn đến anh cả là em ở trong ti vi mới nhìn thấy đội trưởng chiến đội đặc công chống khủng bố, em đã cảm thấy run chân.... Em cho là những thứ kia chẳng qua là ở trong phim ảnh mới có thể thấy được nhân vật như vậy, lại là anh trai nhà ta....”

Không biết từ lúc nào Đường Tịch chạy tới cửa phòng bếp ngồi nghe lén hai người anh của mình trò chuyện, nghe được hai người nói như vậy. Đường Tịch ním môi một cái, xem ra không phải là bọn họ không tin cô nói, mà là bọn họ không thể tin được nói, cũng không tiếp thụ nói, nói thật, nếu như không phải là có 008 nói cho cô biết tài liệu đó, cô cũng không có biện pháp tin tưởng, anh của mình lại là một người quân nhân nhiệt huyết, khó trách ngày hôm qua lúc anh nhìn bộ phim nhiều như vậy cảm xúc, thậm chí nghe được cô muốn trở thành lính đặc công thời điểm ánh mắt như vậy nóng bỏng đây. Hai người trong bếp lại tùy tiện trò chuyện mấy câu, đem chuyện đề tài đi chỗ khác, Đường Tịch cũng không ở lại nghe lén, tiếp tục trở lại trên ghế sa lon ôm lấy tra tài liệu mà Tiêu Sái đưa. Cô nhất định phải biết J thành phố những địa phương nào là tương đối thích hợp người ẩn dấu. Đặc biệt là những thứ kia phân tử phạm tội, nếu như đến lúc đó anh không thể giải quyết hết những người đó, cô tự muốn đem những người đó giải quyết hết! Cô là đã chết qua một lần, giết một phân tử khủng bố, cũng sẽ không lưu lại âm ảnh gì đi. Y tính J thành phố. Máy bay Tiêu Dao hạ cánh thì có một người đàn ông ăn mặc đồng phục đội tác chiến đi tới, Tiêu Dao đi tới trước mặt bọn họ, bọn họ đối với Tiêu Dao chào một cái quân lễ, Tiêu Dao đáp lễ: “Thế nào?”

“Quân ta đang phối hợp với cảnh sát vài quốc gia khác toàn lực đuổi bắt tung tích đám người Close, trước mắt đã tra được hai nơi khả nghi: ”

Trong đó một nam nhân báo cáo sau cầm trong tay máy tính bảng đưa cho Tiêu Dao: “Đây là kiểm soát, xác nhận điểm dừng chân của Close chờ người ẩn núp, mời đội trưởng xem qua!”

Tiêu Dao nhận lấy nhìn một cái, ừ một tiếng: “Thông báo một chút đi, toàn quân phòng bị, tùy thời chuẩn bị tiếp viện bên ngoài.”

“Vâng!”

Tiêu Dao đi theo lên xe, bỗng nhiên điện thoại vang lên, anh nhìn điện thoại gọi đến biểu hiện, nhận điện thoại, “Đại tá! Ta là Tiêu Dao!”

“Bất kể bất cứ giả nào đều phải đem Close đánh gục ở J thành phố, không thể để cho Close còn sống rồi đi J thành phố, tiến vào quốc gia của tôi cảnh nộ phân tử khủng bố, quân tôi không có tha hân trở về đạo lý!”

“Biết! Tôi sẽ tự mình đi thi hành nhiệm vụ.”

Bên kia ừ một tiếng, trầm giọng nói: “Căn cứ chúng ta tuyên chết báo cáo, Close thật giống như mang theo một nhóm vũ khí nhập cảnh, các cậu phải cẩn thận nhiều hơn, biết không?”

Tiêu Dao đáp một tiếng, nói: “Chúng tôi nhất định sẽ đem Close chờ người tiêu diệt ở J thành phố, tuyệt đối không cho phân tử khủng bố ở quốc gia của chúng ta ở biên giới ngang ngược!”

Lúc Tiêu Dao nói câu nói này nghĩ đến Đường Tịch tối ngày hôm qua nói, khóe miệng hơi hơi câu lên một cái, không biết em gái biết anh của cô chính là một thiếu tá chiến đội đặc công chống khủng bố sẽ là có biểu tình gì?

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 97: Khởi động kỹ năng vạn năng

Đến trạm bộ đội, Tiêu Dao trực tiếp tiến vào phòng chỉ huy đội viên đang ở gần đó, xem bọn họ đều an bài tốt chưa, anh đem quyền chỉ huy giao cho đội phó: “Tôi sẽ tự mình tham gia chiến đấu, cậu tôi chỉ huy! Những thứ kia chó sói trong tay có vũ khí sắc bén, để cho bọn họ càng thêm cẩn thận.”

Đội phó nghe Tiêu Dao muốn trực tiếp gia nhập lần chiến đấu này, lập tức đứng lên ngăn cản: “Đội trưởng tôi đi cho, chúng tôi nghe ngài chỉ huy nhất định có thể đem những người đó một lần bắt xuống hết!”

Tiêu Dao cau mày: “Thì hành mệnh lệnh!”

“Đội trưởng!” Đội phó sắc mặt thâm trầm: “ Báo cáo tuyến sắp tới, nói đối phương lần này mang tới súng lục chính là mới nhất cải tiến Browning (đại uy lực) 1935 hình súng lục có thể tương đương được bọn họ lần này tôi là người không có ý tốt! Hơn nữa bọn họ còn có 2,000 con AK 47!”

Tiêu Dao sầm mặt lại, 2,000 con AK 47! Đây tuyệt đối không phải là một con số nhỏ, trong nước là không cho phép mang vũ khí, bọn họ có thể nhập cảnh. Nhưng là vũ khí là căn bản không có khả năng đi theo người cùng nhau nhập cảnh! Trừ phi... Vũ khí cùng người đi không phải là cùng một cái đường đi! “Những vũ khí này là thế nào nhập cảnh?”

“Đội trưởng, đây là biên giới, vẫn là gần gũi nhất địa phương Tam giác Vàng, cậu nói thế nào nhiều chút vũ khí có thể như thế nào nhập cảnh?”

“Thuyền cá!” Tiêu Dao chìm khuôn mặt: “Quả bom đây? Đường đi một dạng có nói hay chưa?”

Đội phó lắc đầu: “Cũng không có, trước mắt họ không có cách tiếp xúc được quả bom, cho nên cũng không biết lựu đạn chủng loại gì, cho nên đội trưởng, ngài tôi chỉ huy, để cho chúng tôi đi tác chiến đi!”

“Đội trưởng, đội trưởng chiến đội chống khủng bố đội đặc công nước T muốn gặp ngài!”

Tiêu Dao ừ một tiếng, rồi đi phòng chỉ huy, đến phòng tiếp khách.

Sau nửa giờ đội trưởng nước T rời đi, Tiêu Dao quyết định cuối cùng lưu lại chỉ huy, để cho đội phó tham gia tác chiến, đội phó lộ ra một cái nụ cười: “Có đội trưởng ngài chỉ huy, cuộc chiến đấu này chỉ có thể thắng lợi!”

Tiêu Dao chìm khuôn mặt, “Đừng xem thường, nếu Close dám trắng trợn như vậy nhập cảnh, vậy đã nói rõ hần ta chuẩn bị kỹ càng, mọi người nhất định phải trận địa sẵn sàng đón quân địch, hiểu chưa?”

Đội phó gật đầu, “Những thứ kia phần tử khủng bố dám ở biên giới quốc gia của chúng ta hành hung, tôi sẽ để cho hần tôi mà đi không được!”

Tiêu Dao vỗ một cái bả vai đội phó: “Mọi việc cẩn thận!”

Sau hai giờ Tiêu Dao nhìn lấy trong video nổ tung, con mắt đều đỏ lên sắp nứt, anh chợt đứng lên kêu tên đội phó, nhưng là đối phương cũng không trả lời anh. Tiêu Dao chợt đứng lên, nhìn lấy trong video bọn họ đối với anh giờ ngón tay giữa lên, tay dùng sức đập ở trên bàn, phần nộ quát: “Close!”

“Tôi còn tưởng rằng bọn mày lính đặc công nước Hoa thật lợi hại đấy, vẫn là không chống nổi chôn mình bởi bom hạt nhân của ta.”

Tiêu Dao trông mắt hơi híp: “Close, tôi sẽ không để cho ông còn sống rồi đi J thành phố!”

Hắn cầm trong tay tai nghe ném cho ngồi tại bên cạnh mình một người lính: “Bqay giờ nói cho tôi biết vị trí của Close!”

Binh lính nhìn lấy Tiêu Dao, thấp thỏm nói: “Đội trưởng, chúng ta xin phép một chút thượng cấp đi!”

“Tôi chính là thượng cấp của cậu!” Tiêu Dao quát lên: “Bớt nói nhảm! Thượng cấp chỉ thị là, vô luận như thế nào không thể để cho Close còn sống rồi đi J thành phố!”

Tiêu Dao cơ hồ là lái viết đã bay đến chiến địa, anh thấy đồng nghiệp của mình nằm trên đất, trực tiếp mù quáng, cứ đi thẳng một đường lấy xe trực tiếp tiến vào Close nơi ở, Close đã sớm ở nơi đó chờ hắn, làm Close xem lúc đến Tiêu Dao, khóe miệng ngoắc ngoắc, “Cuối cùng là đến lúc một người có thể dùng đến đề uy hiếp người quân đội nước Hoa, xem ra tôi lãng phí hết những thứ kia đạn được vẫn hữu dụng, ít nhất đem người này đưa tới, ngưỡng mộ đã lâu.” Tiêu Dao thiếu tá!”

Tiêu Dao cau mày nhìn đối phương, âm thanh lạnh giá: “Người là ai?”

Tư liệu của hắn là thuộc kho tài liệu về cao cấp cơ mật, coi như ở đội đặc chiến đều không tra được người này, trừ hắn ra trực thuộc người lãnh đạo, không người biết tư liệu của hắn, càng không biết ngành đội trưởng đội đặc công là kêu Tiêu Dao, cái này nước ngoài Close làm sao biết hắn là ai đấy!

Close cười giang hai tay, biểu diễn chính mình mang tới đội ngũ như thế nào cường đại: “Tôi là người cậu muốn giết chết, cậu cho là ta là ai?”

Nói xong sắc mặt hắn trầm xuống, lạnh giọng đối với người mình nói: “Phải sống.”

Tiêu Dao cười lạnh một tiếng, trực tiếp theo trên xe đứng lên, xuất ra mình RPG nhắm ngay bọn họ trực tiếp bắn một quả đại bác, bên kia phát sinh nổ tung, một bọn người ngã xuống, Tiêu Dao lập tức dọn ra AK 47 nhắm ngay đầu của Close trực tiếp nã một phát súng, bị Close tùy tiện tránh thoát, Close tức giận nhìn lấy Tiêu Dao, “Mày đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!”

“Ai bắt được cậu ta cho, đã thương, khen thưởng năm triệu USD!”

Tiêu Dao nhếch miệng lên lau một cái lạnh nhạt độ cong: “Năm triệu USD, ông còn không mua được mạng của tôi!”

Một trận chiến đấu kịch liệt kéo ra màn che.

Không biết qua bao lâu đối phương đã không còn thừa bao nhiêu người, Tiêu Dao trên người cũng thảm hại, thậm chí có mấy chỗ là xuyên thấu, tính là vết thương đạn bắn, bụng còn trúng một phát đạn, cơ hồ muốn mạng của hắn....

Đường Tịch nhận được tin thời điểm đang ngồi ở trên ghế sa lon chú ý mới nhất quân sự tin tức, quả nhiên ở J thành phố xảy ra nổ lớn, có rất nhiều người bị thương, nhưng là nàng biết đây chỉ là phía chính phủ báo cáo, tuyệt đối không phải là báo cáo thật.....

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người thấy sắc mặt cô không được tốt, đang muốn hỏi cô thế nào, bỗng nhiên cô chợt nói: ” Anh cả bị thương, em muốn đi cứu anh cả.....” Nói hết câu, bản thân biến mất ở trước mắt Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái, cô còn mặc dép đang trước ghế sa lon mặt...

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh trở mặt nhìn nhau, Tiêu Sái bắt lại Tiêu Cảnh: “Tiểu Nhu mới vừa còn ngồi ở chỗ đó đúng không?”

Tiêu Cảnh cũng bị sợ không nhẹ, sững sờ gật đầu một cái, nói: “Chẳng lẽ em gái thật sự là tiên nữ, chỉ là chúng ta vẫn không có muốn tin tưởng?”

Hai huynh đệ rất có ăn ý, nghĩ đến Đường Tịch trước khi rời đi nói câu nói kia, chợt đứng lên, Tiêu Sái nói, “Vội vàng liên lạc bệnh viện! Tùy thời chuẩn bị cấp cứu!”

Tiêu Cảnh cuống quýt đi gọi điện thoại, Tiêu Sái cũng nhanh đi sắp xếp.

Đường Tịch chỉ cảm thấy hoa mắt choáng váng đầu lập tức đã đến J thành phố, bỗng nhiên hệ thống chạy âm thanh truyền tới.....

[hệ thống: Kí chủ Đường Tịch, ngài khởi động vận năng kỹ năng di động trong nháy mắt, cho nên phải ở trong vòng hai canh giờ đem Tiêu Dao chuyển dời về A thành phố.]

Đường Tịch nhìn lấy địa hình chung quanh, hơi nhíu mày: “008, cậu đã cho tôi là vận năng kỹ năng, vậy đã nói rõ tôi có thể khởi động vận năng kỹ năng, mà không phải nó một cái trong đó kỹ năng, tôi muốn bắt đầu sử dụng vận năng kỹ năng!”

[008: Đường Tịch cô điên rồi a! Cô biết cô bây giờ cơ thể căn bản là không có cách chịu đựng khởi động vận năng kỹ năng tất cả kỹ năng đấy! Một khi cô khởi động mà nói, rất có thể bị cản trở, ít nhất phải một tuần mới có thể khôi phục cô biết không! Mà ở trong thời gian này, cô bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể sẽ không có mạng! Biết chưa?]

Đường Tịch sắc mặt lạnh giá: “Nhưng là tôi còn là nhất định phải khởi động! Tôi muốn giết Close cùng những thứ kia diệt phần tử khủng bố!”

[008: Người chỉ cần đem anh trai cô cứu về đi, giao cho bác sĩ là tốt!]

Đường Tịch cười khê: “008, cậu một chút liền đem tôi truyền đến nơi này, vậy nói rõ anh trai tôi, căn bản không có khả năng là bình thường bác sĩ khoa ngoại có thể cứu tốt!” Nói xong không cho 008 cơ hội nói chuyện, lạnh như băng nói: “Khởi động vận năng kỹ năng!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Vô điều kiện tín nhiệm

Editor: Sênh Ca

Kỹ năng vận năng bị Đường Tịch cưỡng chế toàn bộ mở ra.

[008 giận dữ: Đường Tịch! Cô biết cô làm như vậy sẽ đối mặt với hậu quả gì không? Thế lực tiêu hao! Cuối cùng là lâm vào hôn mê bất tỉnh! Vên vên chỉ cần hai giờ liền có thể mất mạng của cô!]

Đường Tịch lại bất chấp nhiều như vậy, trực tiếp cùng 008 cắt đứt liên lạc. Tâm thần động một cái, tắt đi Tiêu Dao xảy ra chuyện phụ cận sở hữu tất cả

màn hình giám sát, bao gồm Tiêu Dao trên người thực thì theo dõi cũng toàn bộ bị cô tắt đi, cô chợt lách người, bỗng nhiên xuất hiện ở giữa đám người đang bao vây Tiêu Dao đem tiêu Dao ra ngoài.

Ở đó những người này sững sờ một chút, cô cầm lên trên đất một cái súng máy ở trong nháy mắt đem những người đó toàn bộ giải quyết hết, đứng lên ánh mắt sắc bén nhìn về phía người đứng ở cách đó không xa đang định lên trên phi cơ trực thăng, cô lạnh giọng hô lên: “Close!”

Cô vừa lên tiếng không chỉ làm cho một cái chân bước lên phi cơ trực thăng của Close thu chân về mà cũng để cho Tiêu Dao đang hôn mê đang mơ màng màng mở mắt. Close thấy người chính mình mang tới lại ở trong thời gian ngắn như vậy toàn bộ đều bị chết hết, hẩn híp mắt nhìn về phía Đường Tịch, “Cô là ai?”

“Người giết mày.” Đường Tịch vừa dứt lời người chợt lóe lên, cũng đã xuất hiện ở trước mặt Close. Close hướng cô nã một phát súng, bị cô tùy tiện tránh thoát. Close ở lúc cô đang né tránh trong chớp nhoáng này trực tiếp lên máy bay, nhìn lấy cửa máy bay đóng lại cất cánh đích thực phi cơ trực thăng. Đường Tịch nhếch miệng lên một cái cười lạnh, cô chợt lách người đã ngồi bên cạnh Close, Close tròn to hai mắt nhìn trước mắt yêu nữ này, hướng về phía Đường Tịch bắn mấy phát súng. Đường Tịch nhanh chóng tránh thoát, hơn nữa một cái đoạt súng trong tay Close, một quyền đánh vào con mắt của Close bên trái.

“Một quyền này là vì đại ca tao đánh!”

Lại là một quyền đánh vào Close con mắt còn lại bên phải: “Đây là cho những chiến sĩ kia bị đánh!”

Người điều khiển cuối cùng phản ứng lại muốn hướng phía Đường Tịch nổ súng. Đường Tịch tay giơ lên, súng lục trong tay hướng hai người một người nã một phát súng, hai người toi mạng ngay lập tức. Máy bay bắt đầu dừng đưa kịch liệt lên, Đường Tịch lạnh lùng cười một tiếng, lại đem họng súng nhắm ngay năm dưới đất Close: “Hiện tại đến phiên mày.”

Không cho thời gian Close nói chuyện, Đường Tịch một phát súng bắn vào động mạch chủ bên trên Close, “Đây là đánh cho anh trai tao!”

Lại là một phát súng bắn vào trái tim Close: “Đây là đánh cho đội phó của đại ca!”

Sau đó lại là mấy phát súng, súng hết đạn trong vỏ không có đạn, Đường Tịch mở ra cửa khoang phi cơ trực thăng, một cái niu Close phi thân nhảy một cái xuống đất, phi cơ trực thăng nổ tung. Tiêu Dao tròn to cặp mắt nhìn lấy phi cơ trực thăng bị nổ, tê tâm liệt phế kêu lên một tiếng Tiêu Nhu, nhưng là lại không nhìn thấy bóng người. Ngay tại thời điểm anh muốn phải một phát súng đem mình giải quyết, Đường Tịch bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của anh, quảng thi thể Close bên cạnh anh, anh ngẩng đầu nhìn Đường Tịch, cho là mình đây là đang ở nằm mơ, tại sao tại phía xa A thành phố Tiêu Nhu sẽ bỗng nhiên xuất hiện ở nơi này, còn giúp anh giết Close? Bỗng nhiên Đường Tịch cau mày, cô lao đảo một cái, cả người quỵ xuống. Tiêu Dao muốn tiếp lấy cô, không biết sao cơ thể không cảm cự nổi trực tiếp nằm lên trên đất. Đường Tịch cuống quýt ổn định thân thể của mình chạy tới ôm lấy Tiêu Dao, thấp giọng nói: “Anh trai, em mang anh về nhà, cấp dưới của anh đến, bọn họ sẽ thấy thi thể của Close.” Tiêu Dao lắc đầu, anh vỗ tay Đường Tịch một cái, trầm giọng nói: “Để cho hẩn thịt nát xương tan!” Đường Tịch nhìn một cái bởi vì một trận chiến tranh mà thay đổi thành nơi tan hoang xơ xác, gất đầu một cái, một cái tay nhặt lên trên đất Close dùng sức hướng một bên ném một cái, bên kia đúng lúc là Close mua nín, một chút đem Close nổ nát bét. Tiêu Dao cho mình cấp trên phát một cái tin tức, nhìn lấy Đường Tịch, nhẹ giọng nói: “Tiêu Nhu, đưa anh đi bệnh viện.” Đường Tịch ừ một tiếng, đang muốn ôm Tiêu Dao, điện thoại bỗng nhiên vang lên, cô lấy ra nhìn một cái là Tiêu Cảnh đánh tới, cô nhận điện thoại, ngữ khí hơi lộ ra đến suy yếu: “Anh ba, em đã tìm tới anh cả.” Tiêu Cảnh cũng không hỏi nhiều cái gì, trầm giọng nói: “Chăm sóc anh ấy, anh sẽ tới Lâm An bệnh viện, chúng ta ở Lâm An bệnh viện đã bố trí xong.” Đường Tịch xem Tiêu Cảnh thương bố trí, vết thương này do đạn ngoại trừ đi đặc biệt bố trí bệnh viện, cũng chỉ có thể đi bệnh viện quân khu, nhưng là nếu như tùy tiện đi A thành phố bệnh viện quân khu mà nói, người của Dương gia khẳng định thì sẽ biết, đến lúc đó ba mẹ khẳng định cũng liền không thể dối gạt được, đáp một tiếng: “Em biết rồi.” Tiêu Dao lại lâm vào hôn mê đi, Đường Tịch nhắm mắt lại, lắc người một cái, anh em hai người đã đến Lâm An bệnh viện hầm đậu xe, lúc này Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đẩy vòng giường chạy tới, hai người thấy Tiêu Dao trên người máu me be bét khắp người, mà Đường Tịch trên người cũng có điểm không ổn, không kịp hỏi nhiều, ôm lấy Tiêu Dao đặt ở vòng trên giường, đẩy hướng thang máy đi tới. Đường Tịch chống giữ chính mình tiến vào thang máy, nhìn lấy hấp hối Tiêu Dao, thờ dốc nói: “Anh ấy trên người trúng ít nhất 20 phát súng, bụng ba phát súng, sống đến bây giờ, đã là kỳ tích.” Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh kinh hãi, làm sao sẽ trúng nhiều như vậy súng! Tiêu Sái nhìn dáng vẻ của Đường Tịch, không nhịn được hỏi: “Em thì sao? Em không sao chứ?” Đường Tịch lắc đầu: “Em thì chỉ hơi một chút, anh các người đi an bài xong, em cho đại ca làm giải phẫu, không cho phép bất luận kẻ nào đến gần.” Đường Tịch càng nói càng mệt mỏi, cảm giác ở trong thân thể của chính mình sức mạnh giống như là đang bị thứ gì nhanh chóng rút đi, từng chút từng chút, để cho cô cả người bắt đầu tiêu hao. Xem ra 008 nói không sai, vạn năng kỹ năng toàn diện mở ra mà nói, cô thật sẽ chịu không nổi, hiện tại đến cô mở ra toàn năng kỹ năng thời gian mới không tới 20 phút, cô cũng đã cảm giác mình phải chết. ... Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái hai người cơ hồ là tín nhiệm vô điều kiện đối với Đường Tịch, cô có thể ở trong thời gian ngắn như vậy mang theo anh cả trở lại, vậy đã nói rõ cô là có cái đó nắm chặt mới có thể nói như vậy, Tiêu Cảnh gất đầu: “Được, em cho đại ca giải phẫu.” Tiêu Dao trên người nhiều như vậy vết thương đạn bắn, hơn nữa hiện tại cũng chỉ có một hơi thở treo, bọn họ đích xác không tin những thầy thuốc kia có thể cứu Tiêu Dao. Thang máy đến, Tiêu Cảnh hai anh em để cho những người đó đem Tiêu Dao đẩy tới phòng giải phẫu trước truyền máu, cùng thuốc mê, bọn họ đã chuẩn bị xong bác sĩ lập tức sẽ tới. Bệnh viện này là Tiêu gia vợ lẽ đầu tư bệnh viện, cho nên bác sĩ là vô điều kiện nghe theo bọn họ, hơn nữa bị thương lại là Tiêu gia Đại thiếu gia, bọn họ cũng tự nhiên không dám nói thêm cái gì, đẩy người liền tiến vào. Tiêu Sái mang theo Đường Tịch đi đổi trang phục, Đường Tịch đối với vẻ mặt khẩn trương ánh mắt lại lo lắng Tiêu Sái cười một tiếng, “Anh ba, em sẽ cứu anh ấy, anh hãy yên tâm” Tiêu Sái nhìn lấy Đường Tịch hơi lộ ra mặt tái nhợt, thấp giọng hỏi: “Em chắc chắn em không có chuyện gì sao?” Đường Tịch cười một tiếng, nắm xả bông rửa sạch hai tay, mới mang bên trên cái mũ cùng đồ che miệng mũi, đi ra khỏi phòng, “Em không sao, em vừa không có bị thương, làm sao có thể sẽ có sự tình, anh ba, anh đừng lo lắng.” Tiêu Sái ừ một tiếng, khi thời điểm cửa phòng giải phẫu mở ra ôm một cái Đường Tịch, nhẹ nói nói: “Em gái, Anh trai chúng ta liền giao cho em.” Đây là đối với Đường Tịch vô điều kiện tín nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 99: Trở lại chết

Editor: Sênh Ca

Đường Tịch không ở lại cùng bọn họ trẻ nãi thời gian, đẩy ra cửa phòng giải phẫu đi vào. Cô có cảm giác thời gian của mình không còn bao nhiêu, cô nhất định phải tranh thủ trong thời gian ngắn nhất kết thúc ca giải phẫu này. Phòng giải phẫu đèn sáng lên, anh em hai người ngồi ở trên hành lang nhìn lấy đèn phòng giải phẫu, chỉ cảm thấy không ngừng có cảm giác giãy vò, bọn họ lần đầu tiên cảm thấy thời gian trôi qua chậm như vậy, rõ ràng cảm giác thời gian đã trôi qua lâu, ngược mắt nhìn lại mới năm phút. Sắc trời từ từ tối lại, phòng giải phẫu đèn cũng tắt cuộc cũng tắt, phòng giải phẫu cửa mở ra. Bên trong mấy người bác sĩ về mặt tươi cười đi ra, Đường Tịch bị bọn họ vây quanh ở chính giữa. Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái hai người liếc nhau một cái, biết anh cả giải phẫu thành công. Hai người cùng đi tới, Đường Tịch nhìn lấy đứng ở trước mặt mình hai anh em, xoay người đối với những ị bác sĩ kia cùng y tá nói: “Đa tạ các vị phối hợp, tôi cùng hai vị Tiêu tiên sinh còn có lời muốn nói, chúng ta ngày khác trò chuyện tiếp.”

Tiêu Sái bọn họ nghe Đường Tịch nói như vậy, lập tức biết Đường Tịch cũng không muốn để cho những người đó biết thân phận của cô, lập tức nói: “Chuyện ngày hôm nay không cho phép nói với bất kỳ ai, các người đi xuống trước đi.”

“Được rồi, mọi chuyện đã tốt đẹp.”

Trong đó một cái giáo sư có lí lịch cao nói: “Cái kia bác sĩ Đường, chúng ta ngày khác trao đổi thêm kiến thức y học nữa, cái này hơn một giờ giải phẫu mặc dù thời gian không lâu, nhưng là lại vô cùng khó khăn. Đường bác sĩ cũng đã trút xuống toàn bộ tinh lực của mình, hiện tại khẳng định mệt lã, chúng ta đi trước, tiên sinh nghỉ ngơi tốt.”

Đường Tịch cười một tiếng, gật đầu một cái. những người kia rời đi, Đường Tịch mới lấy ra đồ che mặt miệng mỉm cười đối với Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái cười một tiếng, nhẹ nói nói: “Anh hai, anh ba, anh ấy không sao rồi.”

Nói xong, người cứ như vậy mềm nhũn ngã trên mặt đất, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh chưa kịp ôm lấy cô. Tiêu Sái lớn tiếng nói: “Nhanh đưa đi phòng cấp cứu!”

Tiêu Cảnh trầm giọng nói: “Trước tiên đem thay quần áo trên người Tiểu Nhu.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh mấy cái đem đồng phục giải phẫu những thứ kia toàn bộ cởi ra, lại đem cái mũ tiếp đó, lúc này mới thấy rõ khuôn mặt của cô trắng bệch, Tiêu Sái mặt lộ lo âu, ánh mắt đỏ lên: “Em nói Tiểu Nhu đây sẽ không là xảy ra chuyện gì chứ?”

Anh em hai người một người cầm lên đồng phục giải phẫu trên đất, một người ôm lấy Đường Tịch thật nhanh hướng phòng cấp cứu chạy đi, ngay cả y tá theo trong phòng giải phẫu đẩy ra Tiêu Dao đều không quản. Mới vừa từ sự tình phòng giải phẫu trở lại phòng cấp cứu bác sĩ khoa ngoại thấy Tiêu Cảnh lại ôm lấy một cô gái toàn thân là máu đến trước mặt chính mình. Trong lòng gào thét bị thương, cái này Tiêu gia vợ lẽ đều là làm gì a! Một người thì toàn thân là vết thương đạn bắn, thiếu chút nữa chết, cái này lại tới một cả người là máu. Mới vừa từ chiến trường trở lại sao? Nhưng là lại không dám nói thêm cái gì, mau tới trước để cho Tiêu Cảnh đem người đặt ở trên giường bệnh cho Đường Tịch kiểm tra, phát hiện Đường Tịch trên người cũng không có ngoại thương, hần cau mày: “Vị bệnh nhân này cũng không có bị thương a.....”

Tiêu Cảnh quát lên: “Trên người em ấy chính là son đỏ! Người vợ vàng nhìn một chút, em ấy vì sao lại hôn mê!”

Bác sĩ khoa ngoại khước mắt co quắp nhiều lần, rõ ràng là máu người, cậu chính là nói thành là son đỏ, Tiêu Tam thiếu gia cậu thật là lợi hại! Bất quá nếu người ta nói là son đỏ, đó chính là son đỏ nữa à, hần chỉ là một ác sĩ, phụ trách cứu người mà thôi, cũng không phải là trình thám phải phụ trách tra án. ... Đứng rồi, hôm nay A thành phố không có phát sinh cái gì án mạng chứ? Bác sĩ khoa ngoại một bên oán thầm một bên năm ông nghe cho Đường Tịch kiểm tra, thấy Đường Tịch gương mặt đỏ có một hồi hoảng hốt, lại tiếp lấy kiểm tra, một hồi lâu mới cau mày nói: “Vị bệnh nhân này cơ thể bị trống rỗng.”

Tiêu Sái lững thững tới chậm, nghe được câu này, anh nhưng mảy một cái, lạnh như băng nhìn về phía bác sĩ khoa ngoại: “Có ý gì?”

Bác sĩ khoa ngoại hơi nhú mảy, nói thật, ông cũng không giải thích rõ ràng, nhưng là duy nhất có thể nói là được. ...

: “Người mắc bệnh này trong thân thể không có thứ gì. ... Dĩ nhiên không phải nói lục phủ ngũ tạng không có, mà là trong cơ thể của cô ấy sức mạnh giống như là bị cái gì rút đi một dạng, hoặc là có thể nói thân thể của cô ấy hiện tại đang lấy một loại tốc độ cực nhanh suy kiệt, các cậu biết chưa?”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh cả người thay đổi lạnh giá. Bọn họ biết, Tiểu Nhu đã từng nói mình là tiên nữ, nhưng là bọn họ căn bản không tin tưởng. Nếu như Tiểu Nhu là tiên nữ mà nói, cô làm sao sẽ bị khi dễ thành bộ dáng kia, nhưng là hôm nay bọn họ chính mắt thấy năng lực của cô, bọn họ tin tưởng cô là tiên nữ. ... Chẳng lẽ Tiểu Nhu là bởi vì linh lực dùng hết, cho nên mới như vậy phải không? “Có biện pháp gì có thể cứu em ấy?”

Tiêu Cảnh lạnh như băng hỏi. Tiêu Sái nói: “Nghĩ hết tất cả biện pháp, phải cứu được! Bất kể trả giá cao gì đều phải làm!”

Nếu như Tiểu Nhu cứ như vậy chết, không chỉ có bọn họ trong hội cứu, anh cả nhất định sẽ chết, Tiểu Nhu thật vất vả đem hần cứu trở lại, bọn họ không muốn lập tức mất đi hai người thân! Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái đồng thời nghĩ tới cha mẹ của mình. Nếu như mẹ ba bọn họ biết Tiểu Nhu vì cứu anh trai mà hôn mê bất tỉnh mà nói, khẳng định cũng sẽ áy náy phải chết. “Tôi chỉ có thể trước cho cô ấy truyền vô nước biển, nhưng là những thứ khác tôi không giúp được.”

Bây giờ cũng chỉ có thể cho cô gái này truyền vào dịch dinh dưỡng, vì cô gái này vừa không có bị thương. ... “Phòng ngừa tất cả khí quan suy kiệt!”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đồng thời la lớn. Bác sĩ khoa ngoại lắc đầu: “Cô ấy suy kiệt không phải là khí quan suy kiệt, bây giờ tôi và các người không nói rõ ràng được, các người bây giờ có thể làm chính là đợi được không?”

“Đi tìm cho tôi các người tất cả qua tới đây!”

Tiêu Cảnh hét lớn, đây là cái gì không đáng tin cậy bác sĩ a, nói em gái của hân cơ thể tốc độ suy kiệt cực nhanh, nhưng là vừa mới..... Bác sĩ khoa ngoại nhủ mảy một cái, để cho y tá đi gọi nào khoa chạy qua đến, nào khoa truyền thụ cho Đường Tịch làm một cái toàn diện kiểm tra, lắc đầu, “Người mắc bệnh này không phải là điên chết, nhưng là tôi cũng không thể bảo đảm cô ấy có thể hay không tỉnh lại, thân thể của cô ấy quá yếu ớt, sống đến bây giờ cũng là một kỳ tích.”

“Tôi đương nhiên biết là kỳ tích!”

Tiêu Sái tức giận nói ra không ra lời, chỉ có thể bực mình để cho bọn họ đi chuẩn bị phòng bệnh. Phòng bệnh ngay tại bên cạnh Tiêu Dao phòng bệnh, hai anh em một người trông coi Đường Tịch một người trông coi Tiêu Dao. Trong lòng áy náy không dứt, bọn họ ở thời điểm anh cả nguy hiểm không có năng lực giúp đỡ, ở em gái hôn mê bất tỉnh thời điểm vẫn là không có năng lực, tại sao hai người bọn họ như thế không có tác dụng đây! Đường Tịch lâm vào thật sâu mà trong bóng tối, bỗng nhiên cô cảm thấy cả người không ngừng chìm xuống. Cô nhắm chặt ánh mắt chợt mở ra, lại phát hiện chính mình ở trong nước biển. Cô nhìn thấy một trận mây bay từ trên trời hạ xuống, ở dưới phải nước trong nháy mắt đó mây bay nổ tung, cô nhìn thấy mình bị nổ thịt nát xương tan, duy nhất hoàn hảo một cái tay bị một con cá ăn thịt người cắn một đoạn, còn lại một cái đầu ngón tay út, cô điên cuồng hét to..... Tại sao có thể như vậy! Cô tại sao lại tới nơi này? Cô bây giờ không phải là đã thành Tiêu Nhu rồi sao? Vì sao lại thấy hình ảnh chính mình chết! Chẳng lẽ mình thật đã chết rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Tiêu Tịch cùng anh về nhà

Bỗng nhiên hình ảnh chuyển một cái, Đường Tịch thấy hai người đứng ở bờ biển, một người là Kiều Lương, một người là Tần Hân Đình, Tần Hân Đình hình như là đang nói với Kiều Lương cái gì đó, nhưng Kiều Lương vẫn dùng biểu tình vô cảm, nhìn chăm chăm biển... Đường Tịch muốn hướng về phía hân bơi đến, nhưng lại phát hiện bất kể mình có dùng lực mạnh đi chăng nữa, vẫn cứ đứng ở nơi đó bất động không nhúc nhích được, bỗng nhiên hình ảnh lại chuyển một cái, cô lại ở bên trong một cái biệt thự, nhìn Kiều Lương ôm lấy một cái cái hộp nhỏ, bên trong là một ngón tay của chính cô. Hân một mồi nằm ở mép giường lớn tiếng khóc.... Đường Tịch không cảm được, nước mắt rơi xuống, cô lớn tiếng khóc: “Kiều Lương! Kiều Lương! Em ở chỗ này! Em ở chỗ này, anh nhìn em đi, van cầu anh nhìn em đi có được hay không! Ô ô ô ô.....” Cô tận mắt thấy Kiều Lương cuốn rúc vào trên giường che trái tim của mình, khóc một cách bất lực, cứ lặp đi lặp lại nói yêu cô, nói cô hãy trở lại bên người hân, lòng cô giờ đây như bị một thứ gì đó nắm siết rất chặt, đau... vô cùng đau. Cô liều mạng lớn tiếng kêu: “Kiều Lương, anh nhìn em, em thật sự không có chết... Em không có chết, anh đừng khổ sở như vậy nữa có được hay không?” Đang nằm ở trên giường, Kiều Lương đột nhiên đứng phắt dậy, đi tới phòng tắm, Đường Tịch đuổi sát theo, nhưng khi cô nhìn thấy Kiều Lương đánh một quyền vào chiếc gương trong phòng tắm, tay hân bị máu tươi nhuộm đỏ, cô liền hối hận vì chính mình theo không kịp: “Kiều Lương em van cầu anh, anh đừng làm tổn thương tới mình như vậy nữa có được hay không?... Đều là em không tốt, nếu như em ghi tên mình vào lá thư, sẽ biết anh hiểu năm như vậy vẫn hướng trái tim về em, em cũng sẽ không tâm địa sắt đá như vậy mà không liên lạc với anh... xin người.... Xin anh đừng làm tổn thương chính mình như vậy nữa có được hay không?!” Đường Tịch tiến lên muốn giữ lấy tay Kiều Lương lại, mới chợt nhận ra mình căn bản không thể làm được..... Cô hiện tại chính là một cô hôn đã quý, cái gì cũng làm không được! Đường Tịch lúc này vô cùng thống khổ, không giúp nhìn mình hai tay, tại sao sẽ như vậy, nàng không đụng tới Kiều Lương... Ai tới giúp một tay nàng... Nàng cho tới bây giờ không có như thể bất lực qua, ở nàng phát hiện mình chết, sống lại đến trên người Tiêu Nhu thời điểm nàng đều không có như thể bất lực qua, nhưng là bây giờ nàng cảm giác mình không giúp phải chết, nàng không đụng tới Kiều Lương, Kiều Lương không thấy được nàng, hân ở tổn thương chính hân..... Nàng cũng không có thể ra sức! Đường Tịch lúc này vô cùng thống khổ nhìn hai tay mình, tại sao lại như vậy? Cô không đụng được tới Kiều Lương... Ai tới giúp cô một tay đi... Cô cho tới bây giờ cũng chưa từng cảm thấy bất lực như thế, ngay cả khi phát hiện ra mình chết, sống lại trên người Tiêu Nhu cũng không hề thấy bất lực, nhưng bây giờ cô có cảm giác mình chết, không đụng được tới Kiều Lương, Kiều Lương cũng không thấy được mình, thấy hân làm tổn thương chính hân,..... Cô cũng không thể ra sức! Cô đứng ở bên giúp đỡ Kiều Lương, thân thể của Kiều Lương bị nước làm thêm ướt, máu không ngừng chảy ra trên tay hân cũng được nước rửa sạch.... Không biết qua bao lâu, Kiều Lương rốt cuộc cũng đứng lên, cô nghe được tiếng điện thoại di động kêu... Kiều Lương mặc áo choàng tắm nghe điện thoại, cô nhìn thần sắc của hân dần dần thay đổi, thấy hân khàn khàn kêu một tiếng: “Cô là ai?” Đường Tịch kinh ngạc vui mừng gật đầu, cô đứng ngã bên cạnh hân, liều mạng gật đầu: “Là em, là em đây A Lương, anh thấy em sao? Anh thấy em đúng không? Em là tiêu Tịch a, anh nhìn em đi a.....” “Đường Tịch?” Đường Tịch thấy Kiều Lương thời điểm nói câu này thanh âm đều run rẩy, hân thật giống như không thể tin được điện thoại di động của người đối diện là Đường Tịch, nhưng hân lại thấy trực giác truyền đến pha lẫn sự kinh hãi, thật sự là Đường Tịch sao? Hân nhìn vết thương trên tay, hỏi lại: “Là Đường Tịch sao?” Đường Tịch gật đầu, đưa tay sờ gương mặt Kiều Lương: “Là em là em, em đang ở bên cạnh anh, anh nhìn em đi a... A Lương, nhìn em a...” Bỗng nhiên Kiều Lương đem điện thoại di động vứt qua một bên, cả người run lên ngồi phịch xuống giường, hốc mắt đỏ bừng, ni non giữu cợt: “Cô ấy đã chết, làm sao có thể sẽ gọi điện thoại cho mầy? Kiều Lương mầy đừng nằm mơ, về sau mầy liền sống ở trong giấc mộng của chính mình đi!” “A Lương, anh không có, anh không có sống ở trong giấc mộng, em đang ở ngay bên cạnh anh đây! Em sẽ ở bên anh!” Đường Tịch nghe được Kiều Lương trầm lặng nói câu kia liền điên cuồng gào thét nói, nhưng là căn bản Kiều Lương không nghe được cô đang nói gì... Đường Tịch chợt đứng lên muốn đập vỡ cái gì đó để thu hút sự chú ý của Kiều Lương, nhưng lại phát hiện bản thân mình cái gì cũng không thể đụng tới. Cô thống khổ ôm lấy đầu của mình đứng bên người Kiều Lương: “Tại sao có thể như vậy..... Tại sao có thể như vậy...” Ngay vào lúc này Đường Tịch chợt nghe thấy tiếng chuông, cô thấy Kiều Lương đột nhiên hưng phấn chạy đi cầm lấy Laptop mở ra, sau đó mở ra hòm thư..... Đường Tịch thấy phía ghi thời gian và tên người chợt khóc lớn hét lớn lên: “nguyên lai là ngày ấy..... Là ngày ấy.....” Bỗng nhiên trước mắt cô tối sầm lại, toàn bộ

hình ảnh lại đổi,nơi này đối với cô cũng không tính là xa lạ,ánh mắt cô lướt qua một cái,thấy Kiều Lương đi một mình ở bờ biển,sắc mặt không khá lắm,hon nữa râu của hần hơi dài, không biết đã bao lâu chưa cạo,nhìn qua giống như một người đàn ông mới trải qua tang thương. Đường Tịch trải qua sự kiện ở biệt thự cũng không kích động như vậy nữa,cô lẳng lẳng đi bên cạnh Kiều Lương, nhìn lấy hần từng bước từng bước đi ở bờ biển,thình thoảng dừng bước ngoảnh mặt về hướng cô nhìn một lúc,giống như là nhìn thấy thấy cô vậy. Khóe miệng Đường Tịch mang theo ý cười nhàn nhạt,đưa tay nắm lấy tay hần,hỏi nhỏ:"Anh đang cười cái gì?" Kiều Lương nhếch miệng lộ ra một đường cong nhàn nhạt,rất là ôn nhu, hần tự tay sửa lại một chút tóc bên tai cô,nhẹ giọng nói:"Anh đang cười vì ảo giác hôm nay lại chân thật như vậy,em lại còn cười với anh." Đường Tịch nghe trong lòng thật thống khổ,nguyên lai hần bình tĩnh tiêu sái ở bờ biển như vậy,căn bản không phải bởi vì tâm tình đã buông xuống,mà là hần hiện tại đã hoàn toàn tạo ra cho mình một giác mộng,hần ảo tưởng cô đang ở bên cạnh hần.Đường Tịch đưa tay ôm lấy Kiều Lương,thấp giọng nói:"Đây không phải là ảo giác,em đang ở bên cạnh anh, A Lương,anh thấy em thật sao?" "Đúng vậy,anh thấy em,cho nên đây không phải là ảo giác." Kiều Lương đưa tay muốn ôm chặt Đường Tịch, nhưng Đường Tịch lại thấy hần và không khí ôm nhau,nước mắt cô lại không tự chủ được mà rơi xuống. Tại sao... Tại sao lại như vậy? Hần rõ ràng có thể thấy cô à!Hon nữa cô cũng có thể nắm được tay hần,tại sao hần lại không đụng được cô? Tại sao lại như vậy? Kiều Lương bỗng nhiên hướng bờ biển đi tới, Đường Tịch hét hoảng hô lớn:"A Lương, hiện tại trời tối, chúng ta về nhà đi, nước biển rất lạnh, đừng đi ra ngoài đó!" Kiều Lương hướng mắt về phía bên cạnh mình nhìn một cái,bỗng nhiên hần nhũn mày, vừa buông ra, gật đầu đi trở về." Được, chúng ta trở về, chúng ta trở về com nước thôi!Tiểu Tịch đói không?" Đường Tịch gật đầu, "Đói!Em muốn ăn tôm hùm lớn, chúng ta trở về ăn tôm hùm lớn có được hay không?Đừng chơi ngoài bờ biển nữa." Đường Tịch là thật sợ, nằng sợ hãi Kiều Lương không chú ý liền đem chính hần giết chết,sợ hần cứ như vậy hướng ra biển,khẳng định chính là tự hủy hoại bản thân.... Cô đưa tay nắm lấy tay Kiều Lương,Kiều Lương trở tay nắm lấy tay cô,nhẹ giọng nói:"Chúng ta tới đây đã mấy ngày, tiểu Tịch,chưa tới hai ngày nữa,em liền cùng anh trở về nước có được hay không?thật ra ở đây không hề dễ chơi."

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Hoài nghi

Kiều Lương nói ra mấy câu này khiến tim Đường Tịch đau rút từng cơn,cô nhớ hần nhất định đã đến xem email cô gửi cho hội đồng quản trị,nói rằng bản thân hiện tại đang ở nước ngoài du lịch cho nên tạm thời sẽ không trở về nước,cô khẳng định hần đã xác định vị trí IP của mình,cho nên mới tới thành phố Trường Than tìm. Cô gật đầu:" Được, hai ngày nữa chúng ta liền về nước,bây giờ hãy về ăn tối đi!Đã bao lâu rồi anh chưa ăn com rồi?" Hần nguyên bản là rất gầy,cảm cũng rất nhợt,căn bản chẳng có chút thịt nào,nhìn qua khiến người khác thật đau lòng. Kiều Lương thấy cô đáp ứng,trông mắt thâm thúy phát ra ánh sáng,hần dắt cô hướng về phía biệt thự:" Được, chúng ta trở về ăn bữa ăn tối." Về nhà, Kiều Lương để cho Đường Tịch ngồi trên ghế sa lon xem TV, hần đi nấu com,bọn tiểu Ngũ và Tiểu Lục thấy Kiều Lương hướng về phía không khí nói:"Em bây giờ ở chỗ này xem TV,anh đi làm một bữa tiệc hải sản lớn." Hai người lặng lẽ liếc nhau một cái, trong đầu nghĩ, ông chủ của bọn họ sẽ không phải là phát điên rồi đi? Kiều Lương quay đầu liền thấy hai người ngồi ở một xô trong phòng khách,trong tay Tiểu Lục vẫn còn ôm lấy Laptop, sắc mặt liên khắc trầm xuống, hần lạnh lùng nói:"Hai người các cậu vẫn còn ở nơi này làm gì?Còn không đi ra ngoài làm việc!" Kiều Lương rất khó chịu suy nghĩ: thật là một phép lịch sự cũng không có.Không nhìn thấy tiểu Tịch của hần đang ở đây sao? Tiểu Ngũ và Tiểu Lục cuống quýt gật đầu,chui từ cửa sổ sát đất chạy thật nhanh ra ngoài, hai người đứng ở trong hoa viên mới nhìn đối phương nói:"Ông chủ của chúng ta giống như càng ngày càng không bình thường." "Hôm nay ảo giác thật giống như nghiêm trọng hơn." Tiểu Ngũ sắc mặt không tốt nói:"Mấy ngày hôm trước vẫn rất khỏe,chẳng qua là thình thoảng trong nháy mắt sẽ có chút hoảng hốt,nhưng bây giờ thật giống như đã nhận định tiểu thư Đường Tịch đang ở ngay bên cạnh." Tiểu Lục nói:"Ông chủ hai ngày nay đã không ăn gì rồi,nhất định là đói bụng lắm cho nên mới như vậy." Đường Tịch là theo chân hai người đi ra ngoài,nghe được cuộc đối thoại của hai người, lại tiếp tục nhìn Kiều Lương một cái,hần vẫn giống như là đang thấy cô ngồi ở trên ghế sa lon,một bên làm đồ ăn,một bên vẫn hướng mắt về chiếc ghế sa lon trống trơn mỉm cười. Đường Tịch lúc này mới chợt hiểu ra,thì ra thứ hần thấy căn bản không phải cô,mà chính là ảo giác của hần,mà vừa vặn lời cô nói,lại giống như in ảo giác của hần. Nghĩ tới đây Đường Tịch liền khóc lóc thảm thiết,nếu như hần cứ tiếp tục như vậy,một ngày nào đó sẽ đem chính mình hại chết! Cô nhất định phải trốn com cho hần biết sự hiện hữu của mình! Cô vọt vào, muốn thu hút sự chú ý của Kiều Lương,nhưng là hần căn bản lại không thấy được cô,mà hướng về phía sa lon nói:"Em chờ một chút,một bữa con tôm hùm lớn liền làm xong." Đường Tịch muốn đoạt lấy dụng cụ trong tay hần,nhưng không biết tại sao chính mình lại không có cách nào lấy được dụng cụ hần đang cầm,cô suy nghĩ,đưa tay đánh đổ số ly trên bàn,nhưng bất kể có cố gắng thế nào cũng chẳng thể đụng được. Tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp,cô căn bản là không thể làm được,vì vậy nhất định phải trở lại bên trong thân thể của Tiểu Nhu mới có thể một lần nữa cùng hần bắt liên lạc... Nhưng là chính mình phải thế nào mới có thể trở về thân thể kia được đây? Đường Tịch nhắm mắt lại muốn trở về,nhưng bất kể là ý chí của cô có mạnh bao nhiêu,mở mắt ra vẫn thấy Kiều Lương đứng nơi đó làm com cho mình ăn,mới biết rằng bản thân không thể quay về. Thành phố A,bệnh viện Lâm An,Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh càng ngày càng phiền não,Tiêu Dao đã tỉnh,hỏi thăm tình huống của Tiêu Nhu,mà Tiêu Nhu bên này vẫn không có một dấu hiệu nào cho thấy sắp tỉnh lại,hon nữa cũng sắp không đối gặp được những người trong nhà,bọn họ đã xin trường học cho Tiêu Nhu nghỉ bệnh,nhưng hợp đồng quảng cáo mà Tiêu Nhu cùng Hạ Hoàn Ninh đã kí thứ bảy liền khai mạc,bọn họ cũng không biết phải giải thích thế nào cho Hạ Hoàn Ninh. Ba anh em nhà Tiêu gia từ trước đến nay vốn không hút thuốc lá,nhưng bây giờ trên hành lang,Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái mỗi người đều ngậm một điếu thuốc,sắc mặt không hề tốt,Tiêu Cảnh hít một hơi thật dài, trầm giọng nói:"Sáng sớm hôm nay lúc trở về mẹ cùng ba lại hỏi em,chắc sắp không thể đối gặp được nữa rồi,hon nữa lúc ở cửa lại gặp phải bác gái." Tiêu Sái gấp gấp nhũn chân mày,hít một hơi thuốc thật sâu, khòí phun ra:"Anh cả ở nơi đó cũng sắp không thể đối gặp được nữa,tối hôm qua liền một mực hỏi anh có phải Tiêu Nhu đã xảy ra chuyện gì hay không." Y tá đi tới nhắc nhở ở đây không thể hút thuốc,hai anh em liền đem thuốc lá ném vào trong thùng rác,ngay vào lúc này cửa một căn phòng bệnh cửa bị đẩy ra,Tiêu Dao trọng thương đi ra thăm trầm nhìn hai anh em,giọng lạnh như băng hỏi:"Tiêu Nhu đang ở gian phòng bệnh nào?" Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh trở mắt nhìn nhau,Tiêu Sái vội vàng chạy tới đỡ Tiêu Dao, gào khóc kêu to:"Anh,anh đang nói cái gì vậy?Tiêu Nhu mấy ngày nay đều đi học,không có thời gian sang đây thăm anh đây,...Nếu anh muốn gặp em ấy thì tự mình gọi điện thoại đi." Tiêu Cảnh cũng gật đầu nói:"Đừng vậy,anh,nhưng bất quá anh vẫn chưa thể xuống giường,chúng ta đi về phòng nằm trước có được hay không?" Tiêu Dao cau mày,nhìn hành động không bình thường của hai đứa em,hỏi dựa vào tường,ánh mắt lướt qua hai người,trầm giọng nói:"Đừng để cho anh phải hỏi lại lần thứ hai,nói cho anh biết Tiêu Nhu như thế nào rồi!" Hai anh em Tiêu Cảnh liếc nhau một cái, Tiêu Sái nhún vai, Tiêu Cảnh nói:Chúng ta đi vào nói đi, nơi này. ..." Tiêu Dao xoay người trở về phòng bệnh,anh em vội đuổi theo,Tiêu Sái đỡ Tiêu Dao nằm lại trên giường,cho giường bệnh nâng cao,đem qua hai cái gối cho Tiêu Dao dựa vào.... Tiêu Cảnh đi tới ghế sa lon ngồi xuống, trầm giọng nói:"Anh cả,thật ra thì chúng ta cũng không biết Tiêu Nhu là thế nào, ngày đó em ấy bỗng nhiên trở lại nói cho bọn em biết anh đi thành phố J thì hành nhiệm vụ, thân phận của anh em ấy cũng nói cho bọn em biết,nói anh lần này đi rất có thể sẽ

gặp nguy hiểm” Tiêu Sái nói tiếp: “Chúng em hỏi em ấy là làm sao biết, em ấy nói kỹ thuật máy vi tính của mình rất tốt, rục tiếp vào kho tra được thông tin của anh, lúc đầu em không tin, nhưng em ấy nói được rất nhiều điều giống hệt với sự hiểu biết của em.” Tiêu Dao hơi nhũn mày, ánh mắt nhìn chằm chằm vào hai người, Tiêu Sái nói tiếp: “Khoảng chừng ba giờ chiều em ấy bỗng nhiên nói anh xảy ra chuyện, cả người cũng liền biến mất ngay tại phòng khách.” Tiêu Sái bây giờ hẳn nói đến cảnh tượng đó đều cảm thấy cả người hoảng hốt, hần nói: “Anh biết không, chính là cái bỗng dưng biến mất, ngay cả giấy cũng chẳng sót lại....” Tiêu Dao nghĩ đến việc em gái vô căn cứ liền xuất hiện ở trước mắt hần, gật đầu một cái hỏi: “Sau đó thì sao?” “Tiêu Nhu đã từng nói em ấy là tiên nữ.” Tiêu Cảnh nói, “Cho nên bọn em tin tưởng Tiêu Nhu phải đi cứu anh, chúng em liền chuẩn bị bệnh viện, an bài ổn thỏa liền gọi điện thoại cho em ấy, Anh biết không, vừa mới cúp điện thoại, em ấy liền đem anh từ thành phố J xa xôi đến thành phố A, loại năng lực này ngoại trừ thần tiên, còn có người làm được sao?” “Cho nên Tiêu Nhu như thế nào?” Tiêu Dao tức giận hỏi: “Trả lời anh!” Tiêu Sái hé miệng, nói: “Anh đừng cuống cuống lên như thế, chuyện này phải nói từ từ mới có thể hiểu được.....” “Vây em cũng nói nhanh chút!” Tiêu Dao sắc mặt âm trầm không vui nói.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Không gạt được

Tiêu Sái nhìn Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh nói tiếp: “Thương thế của anh quá nặng, các bác sĩ ở bệnh viện căn bản là không thể nghĩ ra được biện pháp để phẫu thuật cho anh, là Tiêu Nhu tự mình làm phẫu thuật, cuộc phẫu thuật này các giáo sư hẳn là phải cần một ngày một đêm mới có thể hoàn thành, vậy mà Tiêu Nhu chỉ cần một tiếng hai mươi lăm phút là hoàn thành, và cuối cùng anh đã được bình an.” Tiêu Sái nói tiếp: “Nhưng ngay khi Tiêu Nhu tuyên bố anh đã bình an vô sự, em ấy liền lảo vào hôn mê, đến bây giờ vẫn chưa tỉnh lại.” Tiêu Dao nhũn mày, hít một hơi thật sâu, nghĩ đến cô gái từ trên trời giáng xuống đó, hai tay đan chặt vào nhau, trầm giọng hỏi: “Bác sĩ nói thế nào?” Em gái của hần là thần tiên, nhất định sẽ không có việc gì, có thể từ trên trời lao xuống cứu mình, nhất định sẽ bình an vô sự, sẽ không để bọn họ lo lắng. Tiêu Sái lắc đầu: “Bác sĩ kiểm tra không ra, chỉ nói Tiêu Nhu không bị điên chết, nhưng ... Nói thân thể của Tiêu Nhu ở suy kiệt. ... Cụ thể là cái gì suy kiệt, bọn họ cũng nói không ra.” Tiêu Dao nhũn chặt lông mày với nhau: “Hai đứa giải thích với ba mẹ như thế nào?” Tiêu Cảnh lắc đầu: “Không dám nói, chuyện của anh không dám nói, của Tiêu Nhu lại càng không dám nói, ngày hôm đó liền nói với mẹ Tiêu Nhu đến nhà bạn học hai ngày, nhưng buổi sáng hôm nay ba mẹ đã không còn tin nữa.” Bất quá lúc đó ba mẹ cũng không hề hỏi qua chuyện của anh. ... Chẳng qua chỉ than phiền rằng anh đi ra ngoài chưa bao giờ gọi điện thoại về nhà. “Đi anh lên.” Tiêu Dao chống giữ thân thể muốn đứng lên. Hai anh em Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái vội vàng mỗi người một bên một bên đỡ Tiêu Dao, Tiêu Sái hỏi: “Anh, anh muốn đi đâu à?” Tiêu Dao cau mày: “Tiêu Nhu đang ở nơi nào?” “Bên cạnh.” Tiêu Cảnh nói: “Để tiện cho việc trông nom, tầng này không có bệnh nhân khác, Tiêu Nhu ở ngay phòng bên cạnh.” Tiêu Dao gật đầu: “Đi anh tới nhìn em ấy một cái.” Vết thương trên người hần thật sự là rất đau, nhưng vẫn cứng đầu chống giữ đứng lên, hiện tại cả người đều là mồ hôi lạnh, ngược lại có hai người bên cạnh, nên hần sẽ tận lực sai khiến, làm cho mình có thể đi dễ dàng hơn một chút. Hai anh em Tiêu Sái đỡ Tiêu Dao đến phòng bệnh của Đường Tịch, hần thấy trên giường có một cô gái sắc mặt tái nhợt đang nằm, trong mắt liền hiện lên sự thương tiếc, chẳng lẽ là bởi vì cứu hần mà em ấy hao phí tất cả sức lực, cho nên mới biến thành như vậy chăng? Em gái hần nói mình là tiên nữ, nhưng xưa nay trước mặt bọn hần đều chưa sử dụng qua năng lực, nhưng bỗng dưng ngày đó lại đột ngột xuất hiện cứu hần. ... Tiêu Nhu, em nhất định phải tỉnh lại, nếu không người là anh như anh làm sao sống nổi? Cái mạng của anh là do em cứu về, vì thế anh nhất định sẽ sống thật tốt nhưng sẽ phải sống cả đời trong đau khổ, em có biết không? Trở lại trong phòng bệnh của chính mình, Tiêu Dao đã đâm dĩa mổ hỏi, Tiêu Cảnh liền vội gọi bác sĩ tới tiêm thuốc giảm đau, nhưng Tiêu Dao lại đưa tay ngăn bác sĩ lại, hần phải chịu đau như vậy mới không còn tâm trí mà đau lòng, hai anh em Tiêu Cảnh và Tiêu Dao không có cách nào, chỉ có thể để cho bác sĩ rời đi, Tiêu Cảnh nói: “Anh, anh việc gì cứ phải chịu đựng đau khổ như vậy chứ!” Tiêu Sái phụ họa nói: “Đừng vậy anh! Tiêu Nhu khẳng định cũng không muốn anh như vậy a, hơn nữa anh coi như vì Tiêu Nhu cũng phải nhanh bình phục một chút mới tốt a!” Tiêu Dao không nghe, nói: “Đưa điện thoại cho anh.” 14 THÁNG 10 18:19 Tiêu Sái lập tức phòng bị nhìn anh mình hỏi: “Anh muốn làm gì?” Tiêu Cảnh đem điện thoại cho Tiêu Dao, Tiêu Sái gào khóc kêu to: “Tiêu Cảnh, tên phản đồ này, chúng ta giấu cha mẹ nhiều ngày như vậy, nếu là lúc này anh ấy gọi điện thoại cho ba mẹ, chúng ta sẽ bị ba mẹ đánh chết!” “Im miệng!” Tiêu Dao mặc dù bị thương, nhưng khí thế vẫn rất mạnh mẽ, hần quát một tiếng, Tiêu Sái vội vàng ngậm miệng, lúc này Tiêu Dao mới gọi điện thoại cho cấp trên của mình, trong chốc lát bên kia nghe điện thoại, Tiêu Dao đem chuyện của mình báo cáo, bên kia hỏi hỏi cái gì đó, Tiêu Dao nói: “Đừng, Close đã bị đánh gục tại chỗ.” “Tôi sẽ sớm chữa khỏi vết thương để trở về báo cáo.” Bên kia không biết nói cái gì, Tiêu Dao hơi nhũn mày, vẫn nói: “Thành phố A, bệnh viện Lâm An!” Cúp điện thoại, hần mới nhìn thấy đưa em với ánh mắt tóe lửa, trầm giọng nói: “Có cái gì cũng phải chờ anh gọi điện thoại xong rồi hãy hỏi lại.” Hai người kia đồng loạt gật đầu, Tiêu Dao nhìn hai người một cái, lại gọi một cú điện thoại đi, nói đôi câu đơn giản, cũng nhờ người ở đầu dây bên kia tới bệnh viện Lâm An, chờ Tiêu Dao cúp điện thoại, hai người kia lập tức hỏi: “Anh, lời Tiêu Nhu nói là sự thật sao? Anh thật sự là người của ngành bộ đội đặc chiến sao?” Tiêu Dao ừ một tiếng, nói: “Không cho phép nói cho bất luận người nào, biết không?” Hai anh em sáng mắt gật đầu, lại hỏi: “Nhưng sự tình ở thời điểm đó là gì? Anh lấy đâu ra thời gian đi huấn luyện a? ... Vào ngành này nhất định phải trải qua sự rèn luyện nghiêm khắc cùng chọn lọc đi, huống chi bây giờ cấp bậc của anh đã là thiếu tá?” Tiêu Dao nhàn nhạt nói: “Trung tá, trải qua chuyện này, cũng có thể nâng cấp bậc lên thành Trung tá.” Thật ra thì hần đã sớm có thể thăng chức Trung tá, chẳng qua vẫn muốn có một bước ngoặt. Vì hần thăng cấp vốn rất nhanh, sắp khiến cho người khác ghen sôi máu, nhưng là lần này, bởi vì chuyện của Close đặc biệt nghiêm trọng, hần lại có thể xử Close, công lao nhất định không nhỏ. ... Nghĩ đến bản thân mất đi không biết bao nhiêu đồng đội, sắc mặt Tiêu Dao liền trầm xuống, lạnh nhạt nói: “Được rồi, hai đứa gọi điện thoại nói cho ba mẹ đi, nói anh xảy ra tai nạn xe cộ nằm viện, tiểu Tịch ở bệnh viện tới lúc nhìn thấy anh không cần thận từ trên cầu thang lầu té xuống, bị thương tổn tới đâu.” Tiêu Sái ha ha cười lạnh, nói: “Anh, anh tưởng ba mẹ sẽ tin tưởng lí do này sao?” Tiêu Dao cũng cảm thấy bản thân đưa ra một lí do quá gượng gạo, ngay vào lúc này, điện thoại di động của Tiêu Cảnh vang lên, hần nhìn lên một cái, lập tức xuất hiện dáng vẻ như đang đối đầu với đại địch, đem điện thoại di động hướng trên giường bệnh ném một cái: “Cmn, nhắc đến Tào Tháo là Tào Tháo đến a!” Tiêu Dao liếc nhìn Tiêu Sái một cái, ra hiệu Tiêu Sái đem điện thoại di động đưa tới, Tiêu Sái vô cùng nghe lời đem di động nhặt lên đưa cho Tiêu Dao, Tiêu Dao trực tiếp nghe máy: “Mẹ.” Dương Tinh Nhân cùng Tiêu Hoàng Lịch cơ hồ là cùng một thời gian đến bệnh viện, hai người thấy Tiêu Dao nằm trên giường bệnh, sắc mặt đều không phải đen lại, đặc biệt là Tiêu Hoàng Lịch lần đầu tiên thấy con của mình bị thương đến mức độ này, hơn nữa thương thế kia rõ ràng cho thấy là vết đạn bắn, hần trầm mặt nói: “Các con tốt nhất hãy cho ta một lời giải thích, nếu không từ nay về sau ba anh em đừng nghĩ tới rời khỏi nhà nữa bước!” Dương Tinh Nhân đau xót nhìn Tiêu Dao, không có hỏi lại bệnh tình của hần, mà là nhìn quanh phòng bệnh một vòng, hỏi nhỏ: “Tiêu Nhu đâu? Không phải nói Tiêu Nhu cũng ở bệnh viện sao? Nó mấy ngày nay vẫn không có về nhà, chính là luôn ở nơi này chiếu cố con sao?”

Chương 103: Biện pháp giải quyết

Hai anh em Tiểu Sái và Tiểu Cảnh sắc mặt khó chịu, không nói gì. Tiểu Hoàng Lịch đã làm quan chức nhiều năm, gặp đủ thứ hình dạng và sắc mặt con người, đã sớm luyện cho mình có một đôi mắt sắc bén, thấy hai đứa con bộ dáng ập ửng, sắc mặt liền chìm xuống, hỏi: “Tiểu Nhu thế nào?” “Vì cứu con, hiện tại đang hôn mê bất tỉnh, đang ở ngay phòng bên cạnh.” Tiểu Dao nhìn ba mẹ mình nói. Hai người Tiểu Hoàng Lịch cùng Dương Tinh Nhân liền cuống quýt chạy đến phòng bên cạnh, thấy Đường Tịch hôn mê bất tỉnh nằm trên giường bệnh, sắc mặt hai người rất khó nhìn, thấy phiếu ghi số liệu chỉ tiêu cơ thể con gái đều bình thường, hai người mới trở về phòng của Tiểu Dao. Thấy sắc mặt ba đứa con mỗi người một kiểu, Tiểu Hoàng Lịch cười lạnh nói: “Các con tốt nhất cho lời giải thích chính xác, tại sao Tiểu Dao bị thương? Một cô gái như Tiểu Nhu lại có thể đi cứu, bây giờ còn hôn mê bất tỉnh?” Tiểu Dao trong lòng nhất thời có chút cảm giác khó chịu, hần nghĩ, đến cuối cùng mình có thật là con trai của ba mẹ không a? Tiểu Dao nhìn Tiểu Sái cùng Tiểu Cảnh một cái, Tiểu Sái tự động đi thẳng ra cửa canh chừng, Tiểu Dao nói, “Con là bộ đội tác chiến chống khủng bố của Trung Quốc, ngày đó đưa Tiểu Nhu đi đến trường học liền nhận được mệnh lệnh của cấp trên, đi thành phố J tỉnh Y để tiêu diệt phần tử tội phạm quốc tế khét tiếng là Close, nhưng chúng con không ngờ lại bị mắc bẫy khiến toàn quân bị tiêu diệt.” Tiểu Hoàng Lịch hơi nhíu mày, dùng ánh mắt sâu hút nhìn con trai mình, hần luôn nghĩ rằng mình rất hiểu con trai mình, không nghĩ tới con của hần lại lừa gạt hần, đã trở thành thiếu tá bộ đội đặc chủng. Có thể tưởng tượng được nhiều năm nay, con của hần phải chịu đựng biết bao nhiêu khổ sở. Tâm tình Dương Tinh Nhân bây giờ rất phức tạp, vừa thương con, lại vì công việc của con mình mà cảm thấy kiểu ngạo, bà biết gả cho Tiểu Hoàng Lịch sống rất hạnh phúc, nhưng nhiều năm như vậy điều bà tiếc nuối vẫn là con mình không có ai đi đầu quân, nhưng vẫn chưa bao giờ nghĩ đến đứa con trai lớn này lại có bà một cái kinh hi đến vậy. Bà đứa con trai của anh bà – Dương Tinh Siêu, từ nhỏ đã bắt đầu huấn luyện, hiện tại cũng đã chừng ba mươi tuổi, nhưng cũng chỉ là Đại úy, mà con trai của bà đã làm được đến chức Thiếu tá. Còn có anh của bà, cho đến bây giờ vẫn chỉ là Thiếu tướng. Vì vậy bây giờ bà không biết nên thương con mình vì đã phải trải qua quá nhiều gian khổ, hay là nên vì có đứa con trai như vậy mà tự hào. Tiểu Hoàng Lịch hỏi: “Lúc đó con ở tận thành phố J, Tiểu Nhu làm sao có thể đi cứu con, lại còn ngất xỉu như vậy?” “Ba mẹ, thật ra thì hai người cũng đã sớm biết Tiểu Nhu cùng người bình thường không giống nhau chứ?” Tiểu Dao cũng không trả lời vấn đề của Tiểu Hoàng Lịch, mà là ngược lại hỏi ba mẹ mình. 15 THÁNG 10 20:48 Tiểu Hoàng Lịch nghe Tiểu Dao hỏi như vậy, trong lòng liền đoán được, tiếp theo điều mà con trai mình sắp nói sẽ không tưởng tượng nổi, thậm chí ngay cả bản thân ông cũng sẽ khó có biện pháp chấp nhận, liền trầm mặc không nói gì. Dương Tinh Nhân nhếch mép, nhưng cuối cùng vẫn không có bật cười, bà nói: “Lời này của con là ý gì? Sao mẹ không hiểu?” Tiểu Dao thở dài, nói: “Trên người của con trúng hơn 20 phát đạn, nghiêm trọng nhất là ở bụng có đến mấy viên liền, điều đó khẳng định là muốn lấy mạng của con, ngay thời điểm con nghĩ rằng mình sẽ chết ở nơi đó, Tiểu Nhu liền xuất hiện.” Dương Tinh Nhân vội vàng che miệng của mình, lẩm bẩm nói: “Cho nên ngày điều mẹ thấy là thật?” Tiểu Dao nhìn Dương Tinh Nhân, Tiểu Hoàng Lịch cũng cau mày nhìn về phía bà: “Em thấy được cái gì?” Dương Tinh Nhân nhìn Tiểu Sái đang đứng ở cửa, lại nhìn Tiểu Cảnh, nói: “Tiểu Nhu biến mất....” “Ngày ấy vợ chồng chị dâu đến, em ăn cơm xong liền về phòng ngủ trưa, một lúc sau thấy khát nước, định đi uống, nhưng vừa mở cửa liền thấy Tiểu Nhu đang ngồi trên ghế sa lon bỗng biến mất, mà hai đứa Tiểu Sái Tiểu Cảnh cũng hốt hoảng chạy ra ngoài, lúc ấy em còn cho rằng mình đang nằm mơ.” Về mặt Dương Tinh Nhân có chút hoảng hốt: “Nhưng không nghĩ lúc đó lại là thật....” Bà hướng về phía Tiểu Dao, hỏi: “Tiểu Nhu rốt cuộc là ai?” Tiểu Hoàng Lịch vẫn còn chưa tin: “Em chắc chắn lúc ấy không phải là đang nằm mơ đấy chứ?” “Ba, mẹ nằm mơ, nhưng chúng con thì không phải nằm mơ.” Tiểu Cảnh nói: “Lúc trước Tiểu Nhu đã nói với chúng con rằng em ấy là tiên nữ, nhưng chúng con vẫn cho là em ấy nói đùa, mãi đến ngày anh cả xảy ra chuyện, chúng con liền tin Tiểu Nhu thật sự là tiên nữ. Anh cả bị thương đến như thế, các bác sĩ đều không có biện pháp cứu sống anh, nhưng Tiểu Nhu chỉ cần dùng hơn một tiếng liền phẫu thuật xong, hơn nữa anh cả còn bình an vô sự sống sót!...” Tiểu Dao ừ một tiếng, nói tiếp: “Nhưng Tiểu Nhu vì cơ thể quá mức suy yếu liền hôn mê bất tỉnh, bác sĩ nói có khả năng vĩnh viễn em ấy sẽ không tỉnh lại được.” Dương Tinh Nhân lẩm bẩm nói: “Khó trách mẹ thấy ấn tượng lần đầu với Tiểu Nhu đều không giống với hiện tại, thì ra con bé là tiên nữ.” Tiểu Hoàng Lịch trầm giọng nói: “Đừng nói lung tung. Xã hội hiện đại thì làm gì có ma quỷ với thần tiên, chớ có ăn nói bậy bạ.” Tiểu Cảnh cười lạnh: “Vậy ba thử nói xem tiểu Nhu là ai mà có thể làm được như vậy?” “Được rồi, tất cả nhớ kỹ đây: Tiểu Nhu là do không cẩn thận mà ngã từ trên lầu xuống đến hôn mê, những điều khác một chữ đều không đúng.” Tiểu Hoàng Lịch nhìn mọi người một cái, lạnh lùng nói: “Tiểu Nhu chính là con gái của chúng ta, em gái của các con, là một người bình thường. Hãy nhớ kỹ lấy điều đó, đừng ăn nói lung tung.” Bốn người gật đầu. Điều này dĩ nhiên bọn họ sẽ không thể nói lung tung, chuyện tiểu Nhu là tiên nữ nhất định không thể để cho người khác biết, nếu không chỉ sợ sau này tiểu Nhu sẽ gặp phải rất nhiều phiền toái. Đặc biệt là bây giờ tiểu Nhu lại chưa có dấu hiệu thanh tỉnh, nếu như bị người khác theo dõi thì chỉ sợ bọn họ hối hận cũng không kịp. Tiểu Hoàng Lịch trầm giọng nói: “Ba đi gọi điện thoại. Cứ chờ tiểu Nhu tỉnh lại như vậy cũng không phải là biện pháp.” Tiểu Dao nói: “Ta đã gọi điện thoại, bên kia sẽ đưa bác sĩ chuyên nghiệp đến kiểm tra cho Tiểu Nhu, bọn họ đều là giáo sư rất có năng lực về não bộ con người.” Tiểu Hoàng Lịch ừ một tiếng, đứng dậy: “Con cũng an tâm dưỡng thương đi. Những thứ khác chờ vết thương lành lại rồi nói. Còn tiểu Nhu, ba tin tưởng sẽ có ngày con bé tỉnh lại.” Tiểu Cảnh cau mày nói: “Nhưng thứ bảy hợp đồng Tiểu Nhu quảng cáo nước hoa liền muốn quay, chụp. Hiện tại phải nói với bọn họ thế nào đây?” Tiểu Dao nói: “Gọi điện thoại cho Hạ Hoàn Ninh, để cho hần tới bệnh viện thăm hỏi.” Tiểu Sái gật đầu: “Hiện tại cũng chỉ có biện pháp này, Tiểu Nhu không phải là giả vờ, mà là thật sự hôn mê bất tỉnh, nếu như có thể, chúng ta liền trả phí bồi thường cho việc vi phạm hợp đồng, để cho Hạ Hoàn Ninh lựa chọn những người mẫu khác lần nữa.” Tiểu Dao ừ một tiếng, để cho Tiểu Cảnh gọi điện thoại: “Hạ Hoàn Ninh đến, hần nhất định cũng sẽ đến.” Thời điểm Hạ Hoàn Ninh nhận được cú điện thoại, vừa vặn Hạ Văn Y cũng đang ở trong phòng làm việc của hần, hần nghe Tiểu Cảnh nói trong điện thoại, chân mày nhíu chặt, lo lắng hỏi: “Hiện tại thoát khỏi con nguy hiểm rồi sao?” Hần đứng lên, nói: “Được, tôi lập tức tới.” Cúp điện thoại nói với Hạ Văn Y, “Tiểu Nhu từ trên thang lầu té xuống, hôn mê bất tỉnh, ta muốn đi bệnh viện thăm một chút.”

Chương 104: Thăm bệnh

Hạ Văn Y rất kinh ngạc, cho nên cũng đi cùng Hạ Hoàn Ninh tới bệnh viện, Hạ Văn Y biết thì chắc Ninh Diễm cũng biết, mà thời điểm Hạ Văn Y nói cho Ninh Diễm, Ninh Diễm đang hẹn hò cùng Hạ Hoàn Châu, cho nên Hạ Hoàn Châu cũng biết, mà Hạ Hoàn Châu biết sự tình, Dương Mộ Khôn nhất định cũng sẽ biết, cho nên thời điểm Hạ Văn Y cùng Hạ Hoàn Ninh đến bệnh viện, mấy người kia cũng đã đến. Hạ Văn Y nhìn mấy người kia: "Làm thế nào mà các người cũng tới?" Dương Mộ Khôn nói: "Ngược lại là các người. Cũng biết sự tình nhưng lại không nói cho bọn này biết. Thật là không có nghĩa khí." Hạ Hoàn Ninh lười nói nhiều với bọn hắn, trực tiếp tiến vào bệnh viện, mọi người cũng đi theo Hạ Hoàn Ninh đi vào, thời điểm bọn họ đến phòng bệnh, Tiêu Sái đứng ngoài hành lang khòe miệng giật giật: như thế này cũng là quá mức khoa trương đi. mấy người bọn họ thế nào mà lại cùng nhau tới. . . "Hai anh em gần đây có chút thiếu suy nghĩ a." Dương Tinh Nhân từ trong phòng bệnh của Tiêu Nhu đi ra, Dương Mộ Khôn vội vàng im lặng, mở miệng chào: "Cô cô ~" "Dương Tinh Nhân nhìn về phía mọi người, ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, rất nhanh lại khôi phục điềm tĩnh, "Các cháu đã tới à! tiểu Khôn cũng tới!" Mọi người cũng chào đáp lại: "Giữ Dương khỏe." Dương Tinh Nhân khẽ mỉm cười: "Các cháu khỏe." Tất cả mọi người bắt đầu cùng Dương Tinh Nhân nói chuyện, chỉ có Hạ Hoàn Ninh đứng ở một bên hỏi: "Giữ Dương, cháu bây giờ có thể gặp Tiêu Nhu không?" Dương Tinh Nhân sắc mặt có trong nháy mắt đình trệ, gật đầu: "Có thể, các cháu nói nhẹ một tí." Tất cả mọi người vào phòng thăm Tiêu Nhu, thấy cô gái sắc mặt tái nhợt nằm trên giường bệnh nhưng vẫn đẹp như tiên nữ, trong lòng đều có cảm giác khó chịu, Hạ Văn Y mím môi một cái, mặc dù nàng và Tiêu Nhu mới gặp mặt một lần, lần đó Tiêu Nhu hoạt bát tràn đầy sức sống, nhưng bây giờ lại nằm trên giường bệnh không nhúc nhích." Lúc này Tiêu Cảnh đi vào, sắc mặt không được tốt lắm, nói: "Tiêu Nhu hiện tại còn rất yếu, mọi người ra ngoài đi." Thấy Tiêu Cảnh nói như vậy, mọi người cũng không tiện ở lâu trong phòng bệnh, tất cả đều ra hành lang. Tiêu Cảnh nói với Hạ Hoàn Ninh: "Hiện tại Tiêu Nhu lâm phải tình huống này, không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại, cho nên tôi muốn nói nếu như quảng cáo ấy quá gấp, liền tìm người mẫu khác đi, dĩ nhiên chúng tôi sẽ trả phí bồi thường vì vi phạm hợp đồng." Hạ Hoàn Ninh mở miệng, hướng về phía phòng bệnh của Tiêu Nhu nhìn một cái, hỏi: "Cô ấy đã hôn mê như vậy bao lâu rồi?" Tiêu Cảnh nói thật: "Từ thứ hai đã như vậy, chúng tôi cứ nghĩ chắc khoảng hai ba ngày là tỉnh lại, nhưng bác sĩ đã nói rằng nếu em ấy tỉnh lại được có lẽ là một kì tích." Tiêu Cảnh mím môi một cái: "Chúng tôi vẫn đang đợi kỳ tích xuất hiện, nhưng trước mắt còn chưa có xuất hiện." Ninh Diễm cau mày: "Tại sao có thể như vậy?" Đầu tiên hẳn thật sự rất có thành kiến với Tiêu Nhu, nhưng qua đêm đó cùng Tiêu Nhu tán gẫu, hẳn liền đổi hoàn toàn cách nhìn với cô. Lần này đáp ứng giúp Hạ Hoàn Ninh chụp quảng cáo, muốn nhìn xem Tiêu Nhu rốt cuộc có bao nhiêu năng lực, nhưng bây giờ Tiêu Nhu lại xảy ra chuyện, thật khiến người ta phản ứng không kịp. Hạ Hoàn Ninh nói: "Vậy chúng ta chờ Tiêu Nhu tỉnh lại đi, tôi chỉ coi trọng cô ấy, những người mẫu khác chụp khiến tôi không có cảm giác." "Nhưng quảng cáo kia ngày hôm sau liền muốn action sao?" Tiêu Cảnh cau mày: "Trụ sở OLS sẽ không có ý kiến sao?" Hướng chi Hạ Hoàn Ninh trước nói qua, bởi vì nước hoa Huyền Diệu đưa ra thị trường trước thời hạn, nhất định trước thời hạn phải cho ra quảng cáo, vậy nên lại càng gấp. Hạ Hoàn Ninh hé miệng: "Chờ một chút đi, tôi về thử nghĩ biện pháp, Tiêu Nhu luôn là người tuân thủ cam kết, biết đâu ngày mai cô ấy liền tỉnh lại?" Mọi người không nói lời nào, nhưng là lại biết lời này của Hạ Hoàn Ninh không đáng tin, bởi vì nếu như Tiêu Nhu có thể tỉnh lại, đã sớm tỉnh, nhưng bây giờ vẫn chưa tỉnh lại. "

Các người không phải nói Tiêu Nhu là ngã từ trên cầu thang bệnh viện xuống sao?" Hạ Hoàn Châu đột nhiên hỏi: "Cô ấy tới bệnh viện làm gì?" "Thật ra ở cách vách cũng có một phòng bệnh đấy." Tiêu Cảnh chép miệng nói: "Hiện tại cũng không thể xuống giường, đây là lần đầu tiên tôi thấy anh cả có bộ dạng yếu ớt như vậy." Hạ Văn Y không nói gì, không nghe sai khiến liền hướng về phía phòng bệnh đi tới, Tiêu Dao bởi vì vết thương quá đau mà trên trán đầy mồ hôi, nghe bọn họ ở bên ngoài nói chuyện, lại không có khí lực gì, thấy có người đẩy cửa đi vào. Hắn mở mắt nhìn một cái, cau mày nói: "Các người đã tới." Dương Mộ Khôn nhìn không ngờ Tiêu Dao lại suy yếu như thế, chặc chặc hai tiếng: "Hai anh em các người thật đúng là." Họ không phải chỉ đến một lần a. Ý thức được tự mình nói ra mà nói, Dương Mộ Khôn liền nói, "Anh thật là lợi hại a, tài lái xe tốt như vậy, lại để xảy ra tai nạn xe cộ!" "Vi đuổi theo nên hơi gấp gáp." Tiêu Dao chân mày cũng không thêm nhấc, trầm giọng nói, "Làm thế nào mà tất cả đều đến rồi?" Hạ Hoàn Châu cười nói: "Trò cười! Với giao tình của chúng ta, anh xảy ra tai nạn xe cộ, bất kể thế nào mọi người cũng phải tới thăm hỏi mới đúng a, thế nào? không chết được chứ?" Tiêu Dao vì quá đau, cũng không thích cùng bọn họ khua môi múa mép, ừ một tiếng liền quay đầu nhắm mắt ngủ, Hạ Văn Y thấy đáng về mặt mũi của Tiêu Dao, vội vàng nói: "Mọi người đi ra ngoài trước đi, để cho hắn nghỉ ngơi cho khỏe." Mọi người thấy bộ dạng Tiêu Dao như thế cũng biết vết thương cực kì nghiêm trọng, cũng không nói nhiều, để cho Tiêu Dao tĩnh dưỡng, đều đi ra ngoài. Cuối cùng liên quan tới Tiêu Nhu cùng OLS, dưới sự kiên trì của Hạ Hoàn Ninh, trước tiên sẽ vấn đề trống vị trí đó, nếu như Tiêu Nhu vẫn không tỉnh lại, hẳn sẽ một lần nữa chọn những người mẫu khác. Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đưa bọn họ xuống lầu, Ninh Diễm hỏi: "Người ở nhà lớn Tiêu gia đều không biết sao?" Nhắc tới nhà lớn Tiêu gia, sắc mặt Tiêu Sái trầm xuống, hẳn ừ một tiếng, "Chưa nói cho bọn họ biết, nói cho bọn họ biết cũng chỉ thêm phiền." Ninh Diễm nhìn hai người một cái, nói: "Nhưng bất kể cái gì, hai người cũng nên nói cho nhà lớn của Tiêu gia một tiếng, nếu như bọn họ thông qua người khác mới biết, hai người cho rằng họ sẽ tiếp tục để Tiêu Nhu sống với gia đình hai người sao?" Những người khác không tham dự cái đề tài này, Tiêu Cảnh nhu mày một cái, trầm giọng nói: "Chúng ta biết, chuyện này chúng ta sẽ xem xét. Mọi người cứ đi trước, có gì sẽ thông báo sau." Lúc này một chiếc xe quan dụng việt dã dừng ở trước mặt mọi người, một bộ đội đặc chủng mặc đồng phục tác chiến xuống xe, mở cửa cho một người nam nhân từ trên xe bước xuống, nam nhân đi tới, Dương Mộ Khôn nhìn thấy liền há hốc mồm: "Đây không phải là..."

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 105: Khiếp sợ thành chó

Ninh Diễm cau mày: "Là ai mà làm cho cậu kinh ngạc như vậy a." "Hách tướng quân!" Dương Mộ Khôn khiếp sợ nhìn cái bóng lưng kia, thấp giọng nói: "Chấp hành quan ngành đặc biệt cao nhất quốc gia, Hách tướng quân à!" Người này vẫn luôn ở Đê đô, địa vị dường như là ngang với bộ trưởng bộ quốc phòng, ngay cả chức vụ của ông tôi còn thấp hơn một cấp, người này chỉ có thể ở nội bộ quân đội mới có thể thấy, lại xuất hiện ở thành phố A, còn đến bệnh viện Lâm An, chẳng lẽ là tới thăm hỏi ai? Loại quan chức cấp cao như thế này, nếu như là đến khám bệnh, cũng tuyệt đối không thể lộ liễu như thế, nhất định là có ai đó bị bệnh, hẳn tới thăm thôi. Trong mắt mọi người thoáng qua một tia kinh ngạc, ngay cả Hạ Hoàn Ninh cũng không ngoại lệ, hắn hỏi: "Sẽ không nhìn lầm rồi đi? Coi như là hẳn thật sự đến thăm hỏi ai, hẳn cũng phải tới bệnh viện Đê Đô, tại sao lại đến nơi này?" Dương Mộ Khôn lắc đầu: "Cái đó thì không biết nhưng chắc chắn người đàn ông này chính là Hách tướng quân à! Tôi nhất định không có khả năng nhận sai người đâu!" "Hắn

tới nơi này làm gì?” Dương Mộ Khôn cau mày, lăm bằm lăm bầu nói:”Coi như là ông nội mình bị bệnh,cũng sẽ không có khả năng hẳn lại đến thăm hỏi!” Tiêu Sái cùng Tiêu Dao liếc nhau một cái, trong đầu nghĩ: không thể nào đâu,một tướng quân lại tự mình đến thăm một Thiếu tá nhỏ nhỏ như anh bọn hắn à? Dương Mộ Khôn hỏi:”Eh hai đứa,có phải có quan chức đặc biệt nào đó ở bệnh viện nhà các em không?” Tiêu Sái cười lạnh:”Anh cho là bệnh viện nhà em có loại bệnh nhân như vậy mà bọn em lại không biết?” “Kỳ quái! . . . Quá kỳ quái! . . .” Dương Mộ Khôn lắc đầu:”Trở về phải hỏi ông một chút,thành phố A của chúng ta còn có tướng quân nào ẩn cư ư?” Hạ Hoàn Châu cười nói:”Ông của anh đã nghỉ hưu rồi,không bằng về hỏi ba anh còn hơn.” Dương Mộ Khôn hừ một tiếng:”Em đừng nói,nhà anh có mấy anh chị,cũng bởi vì anh không đầu quân nên ba không thích anh,dường như cứ thấy anh sắc mặt sẽ không tốt,em nói tại sao ai trong gia đình anh cũng phải đầu quân a?Hai năm anh đi làm lính cũng là vì nể mặt bọn họ,nhưng họ lại còn muốn anh tiếp tục,chẳng lẽ phải có người trong nhà khác thay thế mới có thể ra khỏi a?” Hạ Hoàn Châu lắc đầu:”Anh là đang sinh ra trong phúc mà không biết phúc a!” Anh em Tiêu Sái cuống cuống nhìn về hướng người được gọi là Hách tướng quân,tò mò không biết có phải đến thăm anh mình hay không, vội vàng tiễn khách:”Ai nha,đừng đứng trước cửa bệnh viện như thế,hon nữa mục tiêu của các người quá lớn,nên về đi.” Ninh Diễm đang muốn nói,lại có một chiếc xe chắn trước mặt bọn hắn,trên xe có mấy người mặc áo choàng trắng đi xuống, trên tay còn ôm lấy Laptop, một bác sĩ xuống xe còn đang trao đổi bệnh tình: “Người mắc bệnh đã kiểm tra qua không có chút thương tổn nào,tôi nghĩ hẳn là tổ chức đại não tể bào bị thương nặng,mọi người nghĩ thế nào?” Sắc mặt mấy người kia khôn được tốt,nói:”Phía trên gấp gấp muốn chúng ta bay từ Đê Đô tới, hẳn là tình huống rất khẩn cấp,chúng ta hãy thử lên xem sao.” Mọi người không nói thêm nữa,cùng đi vào trong bệnh viện. Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh lòng như lửa đốt,lại lần nữa tiễn khách:”Các người đi nhanh lên đi.” Tiêu Cảnh nhìn Hạ Văn Y nói:”cậu là đại minh tinh mà không có lịch trình gì sao? Còn nữa,không phải chụp diễn à?Đi nhanh đi, chúng tôi đi lên trước a.” Lão hồ li Ninh Diễm đã sớm phát hiện hai anh em Tiêu Sái có gì đó không bình thường,nhìn bóng lưng hai người,ánh mắt híp một cái,thong dong nói:”Có phát hiện hay không rằng hai thằng nhóc này đang có chuyện gì đó lừa chúng ta?.” Dương Mộ Khôn cũng phát hiện, gật đầu nói:”Thật giống như muốn đuổi chúng ta đi sớm.” Hạ Văn Y nói:”Muốn biết bọn họ có lừa gạt chúng ta hay không,đi lên xem một chút chẳng phải sẽ biết sao.” Mọi người nhất trí quyết định muốn lên phòng bệnh một lần nữa, chỉ có Hạ Hoàn Ninh là ngoại lệ, Hạ Hoàn Châu nhìn mình em trai,hưng phấn vỗ vai nói:”Em trai à,không có cảm giác mấy bác sĩ kia đến là để khám bệnh cho Tiểu Nhu sao?Chẳng lẽ em không muốn biết bệnh tình của cô bé sao?” Hạ Hoàn Ninh bị lý do này thuyết phục,gật đầu nói:”Vậy chúng ta thử đi lên đó xem sao đi.” Mọi người lần nữa lặng đi đến tầng lầu phòng vip,quả nhiên không ngoài dự đoán bọn họ liền thấy mấy bác sĩ kia vào phòng Tiểu Nhu, Dương Mộ Khôn hướng về phía Hạ Hoàn Ninh nhủ mảy:”Đi lên không sao chứ?” “Bọn họ là chuyên gia từ Đê Đô tới?” “Hon nữa không giống như là bác sĩ chuyên gia của bệnh viện.” Dương Mộ Khôn hé miệng nói:”Bộ dạng đi của bọn họ khí thế như vậy,chắc hẳn là quân y.” Mọi người kinh ngạc, “Cái gì? Quân y!” Dương Mộ Khôn giơ tay lên ra hiệu cho mọi người im lặng:”Thời điểm tôi làm lính ba chúng cho tới một trụ sở Đê Đô huấn luyện mấy tháng ở đó đều là bác sĩ nghiên cứu của quốc gia,được bảo vệ cực kì tốt,bọn họ và những người vừa vào phòng bệnh kia có chút giống nhau.” Ngay vào lúc này Hách tướng quân theo Tiêu Dao trong phòng bệnh đi ra,ôn hòa cùng Dương Tinh Nhân nói chuyện mấy câu,bộ dáng không hề ác liệt như bọn họ thấy ở dưới lầu, Dương Mộ Khôn tròn to hai mắt, cả người tựa vào một bên trên tường, khó tin nói:”Không phải là đang bị hoa mắt đấy chứ?” Ninh Diễm hừ một tiếng nói:”Cậu không có hoa mắt,thật sự là Hách tướng quân tự mình đến thăm Tiêu Dao.” Hạ Hoàn Châu chọc chọc Dương Mộ Khôn, trầm giọng hỏi:”Anh nói với thân phận của chú sẽ có thể dễ một nhân vật quang trọng như Hách tướng quân đến thăm anh họ sao?” Dương Mộ Khôn ha ha cười:”Làm sao có thể.” Hắn bắt đầu nghĩ,coi như ông của hắn bị bệnh,bởi người như Hách tướng quân sẽ không có khả năng tự mình đến thăm hỏi a! Thành phố A mặc dù so với Đê Đô cũng phồn hoa như nhau,nhưng nếu ở phương diện khác thì căn bản là không thể nào. Hạ Hoàn Ninh cau mày nói:”Chúng ta cũng thật có mặt mũi.Đều ngồi nơi góc tường như vậy để làm gì?Nếu thắc mắc tới phòng bệnh hỏi không được sao.” Nói xong liền hướng về phía phòng bệnh đi tới. Mọi người muốn ngăn cản cũng đã không kịp, chỉ đành phải đi theo, cũng may Hách tướng quân đã đi rồi. Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đang chờ ở ngoài hành lang cho các bác sĩ kia kiểm tra bệnh cho Tiểu Nhu,thấy mọi người đi trở lại, hơi nhủ mảy, dự định sẽ giả ngu. Dương Mộ Khôn cười ha hả đi tới đập vai Tiêu Cảnh nói:”Em họ à,có phải hay không hai đứa đang lừa bọn ta chuyện gì?Hỏi này anh họ không có bị hoa mắt chứ?” Tiêu Cảnh cau mày:”Mắt của anh không tốt làm sao em biết được,em cũng không phải mắt của anh.” Tiêu Sái gật đầu, vô cùng đồng ý với lời Tiêu Cảnh nói. Dương Tinh Nhân theo Tiêu Dao vào phòng bệnh đi ra, thấy mấy người, ánh mắt lóe lên về kinh ngạc:”Các cháu còn chưa đi sao?” “Gi Dương,chúng con có chút không yên tâm về Tiểu Nhu,ở dưới lầu thấy bác sĩ ở Đê Đô tới,nên cùng nhau đi lên.” Hạ Văn Y cười nói:”Chờ bác sĩ đi ra cho biết kết quả kiểm tra,chúng cháu sẽ rời đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Liên tiếp không ngừng đả kích

Editor: Sênh Ca

Dương Tinh Nhân cười một tiếng:”Được, vậy mấy đứa ở nơi này chờ kết quả, đi trở về hâm chút canh đem tới.” Vừa nói vừa dặn dò hai anh em Tiêu Cảnh chăm lo thật tốt cho Tiểu Nhu cùng Tiêu Dao.

Hai người cùng đáp một tiếng, Dương Tinh Nhân đi, mọi người đem hai anh em ép vào hướng góc tường, Dương Mộ Khôn hắc hắc cười lạnh:”Nào em họ nha, em có nói hay không hử?”

Hai anh em quyết làm ra một bộ dạng thê chết cũng không nói.

Tiêu Dao thanh âm lạnh lùng từ trong phòng bệnh truyền a: “Tất cả cút đi vào đây!”

Hai anh em Tiêu Sái nhún vai một cái, đẩy rDương Mộ Khôn ra tiến vào phòng bệnh Tiêu Dao, Dương Mộ Khôn thân thủ mặc dù cũng rất tốt, nhưng là cùng người anh này so, liền bị trực tiếp nghiền ép luôn a! Lão đại nếu lên tiếng, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không sợ.

Tiêu Dao nhìn vài người đứng ở bên trước giường mặt, trầm giọng nói, ”chiến bộ đội ngành đặc biệt Quốc gia chống khủng bố Trung tá, hành động đội trưởng.”

Mọi người về mặt mộng bức.

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai anh em liền người thì lập tức yên tâm, bọn họ hãy nói đi, nếu là nói cho bọn hắn biết thân phận anh trai bọn họ khẳng định à không không được á..., nhìn một chút mấy người cái này mộng bức bộ dạng....

Không đúng, lúc nào thành Trung tá à?

Chẳng lẽ mới vừa cái đó Hách tướng quân tới là cho anh cả thăng cấp á? Cmn! Đây không khỏi cũng quá nhanh đi!

Dương Mộ Khôn nháy mắt một cái, nhìn lấy người nằm ở trên giường bệnh, lạnh nhạt nhìn lấy bọn họ Tiêu Dao, lẩm bẩm hỏi: “Anh họ, lão đại, anh mới vừa nói cái kia là ai á?” Danh xưng quá dài, em là không nhớ á!

”Đại đội trưởng chống khủng bố, cấp bậc Trung tá.”

Hạ Hoàn Châu nhìn lấy Tiêu Dao nằm trên giường bệnh, khóe miệng giật một cái: “Người kia sẽ không phải là cậu đi?” Nếu như là lời nói của hắn vậy thì quá kinh khủng á!

Suy nghĩ một chút Dương Mộ Khôn cha hắn bây giờ mới là một cái thiếu tướng á! Hơn sáu mươi tuổi, mới là một cái thiếu tướng á! Nếu như cái đó cái gì Trung tá là lời nói của Tiêu Dao, cái này có phải hay không Tiêu Dao hơi có chút quá biến thái đây?

Tiêu Dao mặt không đổi sắc, gật đầu đáp: “Là ta.”

Mọi người trợn to hai mắt, Hạ Văn Y càng là có chút không tin. Cô vẫn cho rằng công việc Tiêu Dao hắn là tương đối đặc thù, nhưng là cũng không biết hắn lại là như vậy một cái anh hùng, mà công việc nghe vào cũng rất nguy hiểm, cô hơi nhỏ, ”Thương tích trên người của anh, không phải là tai nạn xe cộ chứ?”

Tiêu Dao gật đầu, “Ở gần đây thì hành nhiệm vụ xảy ra chút chuyện, trúng mấy phát súng, bất quá tội phạm cũng bị đánh chết, coi như đáng giá.”

Ninh Diễm thổi một tiếng huyết sáo, “Anh hùng a, khó trách em gái cậu sẽ hù đến từ trên lầu té xuống, trúng mấy súng không chết người, có chút có phúc á.”

Tiêu Dao mặt không đổi sắc, “Nhận người chúc mừng, cho nên mới vừa thăng Trung tá.”

Tiêu Cảnh hai người hai mắt nhìn nhau một cái, quả nhiên mới vừa người tướng quân kia là tới nói cho lão đại, hắn lên chức đây!

Bất quá thăng một cấp suất chút nữa thì một cái mạng, thật không thể nào tính toán á.

Dương Mộ Khôn khóe miệng co giật nhiều lần, ngay vào lúc này bỗng nhiên truyền tới một loạt tiếng bước chân, tiếp đến Tiêu Dao cửa phòng bệnh bị đẩy ra. Dương Tĩnh Siêu nhìn người đứng ở bên trong phòng bệnh nhường mây một cái, quay đầu nhìn mình thân vệ binh, “Người có phải hay không nghe lầm?”

Thân vệ binh lắc đầu, “Tình báo chưa làm gì sai, Hách tướng quân đích thực là đến bệnh viện Lâm An rồi căn phòng bệnh này thăm bệnh.”

Dương Tĩnh Siêu cau mày, lại nhìn bên trong một cái, mới nhìn thấy nằm ở trên giường bệnh người là Tiêu Dao, hai bước đi tới, khí thế bùng bùng nhìn lấy nằm ở trên giường bệnh Tiêu Dao, khí phách đè người. Mọi người trong lúc nhất thời cũng không dám nói hơn một câu, ngay cả con trai của hắn Dương Mộ Khôn đều nuốt nước miếng một cái lui về phía sau lui một bước, chỉ có Tiêu Dao sắc mặt như thường, khóe miệng của hắn ngoắc ngoắc, “Cậu là tới thăm bệnh?”

“Cháu làm sao?” Dương Tĩnh Siêu nhìn chằm chằm cái cháu ngoại của hắn từ nhỏ không hề sợ hãi chút nào, hỏi, “Thân phận của cháu là cái gì?”

Mọi người, “...” Cmn, cái này hỏi đủ trực tiếp á!

Tiêu Dao không có chút nào cảm thấy cái này có gì kỳ quái. Đây chính là làm quân nhân quyết đoán cùng trực tiếp, hắn nói: “Chống khủng bố đặc chiến bộ đội Tiêu Dao Trung tá!”

Âm thanh lạnh lùng, không mang theo một tia cảm tình, mặc dù ngữ khí nghe vào có chút suy yếu, nhưng là không có chút nào ảnh hưởng khí thế của hắn.

Dương Tĩnh Siêu khóe mắt giật một cái, giống như là không có thật rõ Tiêu Dao đang nói gì một dạng lại hỏi một lần, “Cháu nói cái gì?”

Tiêu Dao lại lập lại một lần, Dương Tĩnh Siêu lập tức hận chí tiếc rèn sắt không thành thép trừng mắt một cái đưa con trai duy nhất tại chỗ này, hắn suốt ngày la hét con trai nhà mình nhiều ưu tú như vậy, bây giờ không tới 30 đã là Đại úy, mà một mực bị chính mình khinh bỉ con trai em rể, lại cho dù không lên tiếng cũng đã làm Trung tá!

Nét mặt già nua đặt ở nơi nào!

Đột nhiên thật sự muốn đổi con trai, làm sao bây giờ!

“Hách tướng quân, là tới xem cháu sao?” Dương Tĩnh Siêu chậm một lúc lâu mới tìm trở về tự mình tiến tới nơi này mục đích.

Tiêu Dao gật đầu, ”Ừ.”

“Tại sao?” Dương Tĩnh Siêu cau mày, coi như cháu ngoại mình là một cái Trung tá, vậy cũng không đến nỗi Hách tướng quân là người như vậy lại tới thăm bệnh đi.

“Cháu một phần trực thuộc cấp dưới của Hách tướng quân.”

“Cháu là bộ đội nào?”

“Chống khủng bố đặc chiến bộ đội.” Cụ thể là tên gì, Tiêu Dao chắc chắn sẽ không nói cặn kẽ như vậy.

Dương Tĩnh Siêu thở dài, nhìn cháu ngoại mình, lại hỏi: “Lúc nào nhập ngũ?”

“Tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp sau liền đến Đế đô đi huấn luyện, cháu huấn luyện đều ở tại Đế đô.” Tiêu Dao cũng không làm giấu giếm, hẳn biết nếu cậu đã biết rồi, vậy khẳng định sẽ đi điều tra, nếu bất kể thế nào, cậu đều biết đi điều tra quá khứ của hắn, còn không bằng trực tiếp nói cho hắn biết.

Dương Tĩnh Siêu gật đầu, ánh mắt sắc bén nhìn lấy Tiêu Dao, “Lừa gạt đủ chặt chẽ, ba mẹ cháu lúc nào biết?”

“Hôm nay.”

Dương Tĩnh Siêu hí mắt, “Tiểu tử.”

Tiêu Dao mặt không đổi sắc, “Thân phận đặc thù, càng ít người biết càng tốt, thân phận của cháu, cháu muốn sẽ không có quá nhiều người biết được, dù sao rất có thể dẫn đến tới họa diệt thân làm liên lụy mọi người.”

Mọi người, “.....” Đột nhiên không muốn biết thân phận của hắn làm sao bây giờ? Bọn họ bây giờ đi còn kịp sao?

Dương Tĩnh Siêu hí mắt, không hỏi thêm nữa, trầm giọng nói, “Khỏi thương tích, đến nhà cậu một chuyến, chính cháu cho ông ngoại giao phó.”

Tiêu Dao gật đầu, “Vâng!”

Dương Tĩnh Siêu xoay người, bỗng nhiên quay đầu liếc nhìn Dương Mộ Khôn một cái, trầm giọng nói: “Ngươi, lăn ra đây cho ta!” Cũng không quay đầu lại, bước đi ra ngoài.

Mọi người hướng đầu Dương Mộ Khôn đi về mặt vô cùng đồng tình, Hạ Hoàn Châu vỗ vỗ bả vai hắn: “Dương tứ, bảo trọng!”

Dương Mộ Khôn phàn nàn khuôn mặt này đi ra ngoài. Trong đầu nghĩ hắn thế nào xui xẻo như vậy a không tìm đường chết thì không phải chết biết thân phận anh họ, cũng còn khá có chết hay không ở nơi này giờ phút quan trọng mà bên trên lại gặp ghét nhất cha của mình!

Bỗng nhiên muốn trở về lần nữa đầu thai làm sao bây giờ!

Tiêu Dao nhìn về phía mọi người: “Còn có cái gì thắc mắc muốn hỏi tôi sao?”

Ninh Diễm lắc đầu: “Tôi không tốt đẹp gì cả, tôi cho là tánh mạng mình tương đối trọng yếu.”

Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, “Vậy còn chạy trở lại? Hiện tại đã muộn.”

Hạ Hoàn Ninh hỏi, “Cách vách những ác sĩ kia là cậu mời tới sao?” So với cái này hắn vẫn chú ý tình huống bên Tiêu Nhu.

Tiêu Dao gật đầu, nhìn về phía Tiêu Sái, “Đi xem một chút kết quả.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Tôi muốn về nhà

Editor: Sênh Ca

Mấy ngày trôi qua Tiêu Nhu vẫn là không có thể tỉnh lại, mà Hạ Hoàn Ninh giữ vững lại muốn chờ Tiêu Nhu một tuần. Tiêu Dao có thể xuống giường, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ ở trước giường bệnh Đường Tịch trông coi cô. Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người giữ mấy ngày thật sự là không chịu nổi công ty đoạt mệnh liên hoàn gọi điện trở về đi làm.

Dương Tĩnh Nhân vẫn là mỗi ngày đều sẽ tới cho Tiêu Dao đưa bữa ăn, sau đó lau chùi thân thể cho Tiêu Nhu, Lâm Như càng là biết mình con gái từ trên lầu té xuống nằm viện, đầu tiên là đến bệnh viện tới khóc lớn một trận sau, dứt khoát ngay cả công việc đều không lo, trực tiếp tới trông coi.

Tiêu Hoàng Nghị thấy lão bà của mình không có cách nào cũng không nói thêm cái gì, để cho Tiêu Diễm nhiều một chút công việc ty giải trí bên kia, Tiêu Diễm không có bất kỳ ý kiến. Cậu chính là một điên cuồng với công việc, ngoại trừ công việc không thích làm những chuyện khác, cậu cảm thấy nghi ngại gì đó hoàn toàn chính là đang lãng phí sinh mạng.

Đương nhiên cậu vẫn rút thời gian đi bệnh viện xem em gái ruột của mình, mặc dù chỉ thấy qua một lần.

Cậu cho là cậu không phải là bác sĩ, canh giữ ở bệnh viện Tiêu Nhu cũng vẫn chưa chắc tỉnh lại. Cậu còn không bằng tiếp tục đi làm, dĩ nhiên, nếu như cậu ở bệnh viện trông coi mà Tiêu Nhu có thể tỉnh lại mà nói, cậu cũng rất vui lòng coi chừng.

Trong đoạn thời gian này Lâm Như cùng Dương Tĩnh Nhân bọn họ sống chung cũng coi như hòa hợp. Mặc dù Lâm Như trong lòng có điểm oán Dương Tĩnh Nhân bọn họ không có chăm sóc kỹ Tiêu Nhu, mới để cho Tiêu Nhu từ trên lầu té xuống, nhưng là bà biết mình không có tư cách, cho nên cũng không nói gì nhiều, chẳng qua là mỗi ngày cùng Dương Tĩnh Nhân cùng nhau phục vụ cuộc sống của Tiêu Nhu.

Dương Tĩnh Nhân sau khi lau người xong cho Tiêu Nhu đem nước vào phòng vệ sinh đổ sạch sau, mới ở bên cạnh trên ghế sa lon ngồi xuống. Nhìn Lâm Như nắm lấy tay Tiêu Nhu ngồi ở bên cạnh giường bệnh, hỏi nhỏ: "Chị dâu, chị không đi làm thật không có chuyện gì sao?"

Bà từ đầu đến cuối không thể hiểu được, tại sao Lâm Như coi công việc như sinh mạng lại đột nhiên không đi làm. Mỗi ngày tới trông coi con gái ruột ban đầu bị ruồng bỏ.

Lâm Như nhìn lấy Tiêu Nhu nằm ở trên giường bệnh, tự gấu cười một tiếng: "Chị đây, dù nhiều năm qua vẫn cho rằng chỉ có công việc của mình mới có thể làm cho bản thân mình cảm thấy thỏa mãn, nhưng là chị lại phát hiện qua nhiều năm như vậy sự kiên trì của chị vẫn luôn là sai. Chị liều mạng như thế cho công việc là vì cái gì? Vì sinh hoạt có thể thay đổi xong? Nhưng là cuộc sống của chị đã rất khá, vì để cho con gái của mình được đối đãi tốt nhất? Nhưng là chị lúc đầu lại đối với chính con gái ruột làm như không thấy, chờ chị thấy rõ ràng hết thảy, muốn vào lúc bù đắp thì con gái của mình nhưng ở nằm trên giường bệnh, không rõ sống chết. Chị bây giờ căn bản không biết lúc trong công việc, kiếm được nhiều tiền như vậy, đem ra có ích lợi gì?"

Chồng của bà chính là người có tiền, con trai cũng có thể tự kiếm tiền, căn bản không cần hỏi bà muốn, lúc trước bà toàn tâm toàn ý cơ hồ tất cả đều là ở trên người con gái, mặc dù??? Nhưng là bây giờ thật vất vả muốn phải kết với con gái, con gái ruột cũng không cho nàng cơ hội bù đắp.

Dương Tĩnh Nhân mỉm cười một cái, thờ dãi nói: "Tiêu Nhu lúc ấy trải qua chuyện nghiêm trọng như vậy bị thương cũng có thể tỉnh lại, lần này cũng nhất định có thể tỉnh lại, những chuyên gia kia không phải đã nói rồi sao. Tiêu Nhu là do quá mệt mỏi ngủ thiếp đi, nói không chừng đợi đứa bé tỉnh ngủ thì không có sao."

Không sai, những chuyên gia bác sĩ kia từ Đê đô tới em bệnh cho Tiêu Nhu sau, cho ra kết luận chính là cô mệt quá độ mà ngủ thiếp đi.

Ngủ? Ai nói ngủ chính là một tuần lễ? Hơn nữa bọn họ còn nói, cô khả năng một ngủ là ngủ bất tỉnh, cái này không liền cùng điên chết một dạng sao! Nhưng là những chuyên gia kia còn nói cùng điên chết không giống nhau, bởi vì điên chết là người không có tri giác, cơ hồ là không tỉnh lại nữa cơ hội, trừ phi kỳ tích xuất hiện, nhưng là cô cái này chính là lúc nào cũng có thể sẽ tỉnh lại, nhưng là chính là cụ thể không biết lúc nào tỉnh lại.

Lâm Như thật sâu mà nhìn lấy con gái nằm ở trên giường bệnh, nhẹ giọng nói, "Em dâu, chị có thể yêu cầu em một chuyện sao?"

Dương Tĩnh Nhân cau mày: "Chuyện gì?"

"Tiêu Nhu sau khi tỉnh lại có thể để cho con bé sống ở hai bên sao?" Lâm Như biết mình cái yêu cầu này có chút quá phận, nhưng là bà thật rất muốn cùng con gái mình sinh hoạt chung một chỗ, thấy Dương Tĩnh Nhân sắc mặt đột biến, bà vội vàng nói: "Chị biết mình đây cái yêu cầu có chút quá phận, nhưng là chị trước thật không biết trung gian là Điều Cẩm Ninh đang giữ trở quỳ, nếu như biết sớm mà nói, chị nhất định sẽ không như vậy đối với Tiêu Nhu. Chị thể về sau chị đều sẽ đối với Tiêu Nhu tốt, nếu như ai dám đối với Tiêu Nhu không tốt, chị liền cùng người nợ liều mạng, em có thể đáp ứng chị sao?"

Dương Tĩnh Nhân mở miệng tính nói, Tiêu Dao đẩy cửa đi vào, nhân nhậ nói: "Chuyện này hay là chờ Tiêu Nhu sau khi tỉnh lại rồi hãy nói, chúng ta hỏi ý của Tiêu Nhu, nếu như Tiêu Nhu đồng ý, chúng ta cũng không có ý kiến."

.....

Đường Tịch ở Dải Than đợi thật nhiều ngày, cơ hồ mỗi ngày đều bồi bên mình Kiều Lương. Cô nhìn Kiều Lương phái người đi ra ngoài tìm mình những người đó không công mà về, nhìn lấy Kiều Lương nổi giận, nhìn lấy Kiều Lương ảo giác càng ngày càng nặng, nhìn lấy Kiều Lương chứng mất ngủ càng ngày càng kịch liệt, nhìn lấy anh trắng đêm ôm lấy hộp băng chứa một ngón tay của mình cùng cô nói chuyện.

Cô càng xem càng thương tiếc, càng xem càng hận chính mình không được tát vào mặt mình.

Đường Tịch cô dựa vào cái gì! Cô dựa vào cái gì đem Kiều Lương hành hạ thành như vậy!

Nghĩ tới đây Đường Tịch liền muốn liều mạng muốn trở về lại trong cơ thể của mình, nhưng là bất kể cô có sử dụng biện pháp gì, cũng không có rời đi Dải Than, thậm chí không trở về được A thành phố, hoặc là Đê đô, cô chỉ có thể nhìn Kiều Lương hành hạ chính mình, mà lời nói lại không có bất kỳ biện pháp nào ngăn cản.

Ngay tại Đường Tịch bắt lực áy này phải chết thời điểm, Tiểu Lục bỗng nhiên ôm lấy Laptop chạy tới, ngồi đối diện trên đất Kiều Lương nói, “Ông chủ, có tin tức, địa chỉ IP sử dụng là giả, bên này chỉ là một địa chỉ IP giả tưởng, chân chính địa chỉ IP là đang ở trong nước, căn bản không phải ở nơi này địa chỉ IP, nhưng là cụ thể là nơi nào tôi không tra được, đối phương Internet kỹ thuật thật sự là quá cai, tôi không tra được.”

Đường Tịch mở miệng, sớm biết không sử dụng 008 Hacker kỹ năng, lại không thể để cho chuyên nghiệp Hacker tra được.

Cô bây giờ là thật đặc biệt hi vọng bọn họ nhanh lên một chút tra được cô là ở trong nước, thậm chí đi tìm được cô, bởi vì này Kiều Lương liền có thể không cần như vậy mỗi ngày cuộc sống ở trong thống khổ, như vậy Kiều Lương thật để cho cô đặc biệt thương tiếc.

Đường Tịch nhìn lấy Kiều Lương ngồi dưới đất không nhúc nhích, trong lòng khốc lóc thảm thiết, hấn lại lâm vào trong ảo giác.

Tiểu Lục kêu Kiều Lương một tiếng, kêu không lẽ dứt khoát kêu một tiếng: “Đường tiểu thư.”

Kiều Lương có phản ứng, hấn quay đầu liếc nhìn Tiểu Lục một cái, Tiểu Lục vội vàng đem lời mới vừa nói lặp lại một bên, Kiều Lương cau mày: “Trong nước gọi tới? Có phải hay không là ở Đế đô?”

Tiểu Lục lắc đầu: “Không dám xác định, nhưng là xác thực chính là ở quốc nội gọi tới, bên này chỉ là một giả tưởng IP, vì che giấu người tai mắt.”

Kiều Lương chợt từ dưới đất ngồi dậy đến, trầm giọng nói, “Chuẩn bị chuyển bay trở về nước, lập tức lập tức!”

Tiểu Lục không dám lười biếng, vội vàng đáp một tiếng đi xuống để cho tiểu Ngũ bọn họ trở lại, đi chuẩn bị chuyển bay trở về nước.

Đường Tịch thấy anh muốn về nước, lập tức gấp gáp, nếu như bọn họ trở về nước, cô hay là trở về không đi làm sao bây giờ! Nghĩ tới đây, Đường Tịch trong hoảng loạn dùng sức kêu một tiếng: “008! tôi muốn về nhà!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đã tỉnh

Đường Tịch mở mắt liền thấy có người nằm úp sấp trên người chính mình, hơn nữa còn là một nữ nhân, màu tóc cũng không phải chính mình mẹ màu đen, mà là sẫm màu nâu màu tóc, cô chân mày đầu tiên là nhíu một cái, tiếp lấy hậu tri giác thét chói tai lên tiếng, cô đã trở lại!

Cô đã trở lại!

Cô biện pháp gì đều sử dụng qua, chính là không có kêu gọi qua 008, nếu như sớm một chút kêu gọi 008 cô là không phải là đã sớm tỉnh lại?

Nghĩ như vậy Đường Tịch thật là bị chính mình ngu xuẩn đến phát khóc, không biết thật sự là bởi vì chính mình quá ngu mà khóc, hay là bởi vì chính mình trở lại quá kích động, nước mắt của cô một mực rơi xuống, căn bản không ngừng được.

Bị cô thét chói tai làm tỉnh lại Lâm Như đầu tiên là ngơ ngác nhìn cô, một hồi lâu mới thờ phào tự đắc ôm chặt Đường Tịch khóc rống lên: “Bảo bối của mẹ, con rút cuộc cũng tỉnh, con đem mẹ hù chết.”

Đường Tịch còn hoàn toàn không có từ kích động của mình bên trong tỉnh lại, lúc này cũng đặc biệt cần một cái cùng mình chia sẻ vui sướng đối tượng. Cô ôm lấy lưng Lâm Như, vừa khóc vừa cười, cô rút cuộc trở lại, cô có thể đi tìm Kiều Lương, cô có thể nói cho Kiều Lương cô còn sống, để cho Kiều Lương không nên thương tâm.

Lâm Như bị Đường Tịch bảo vệ, vui sướng trong lòng tăng lên, bà kích động nói: “Cám ơn con Tiểu Nhu, cám ơn con tha thứ cho mẹ.”

Đường Tịch lúc này mới nghe được thanh âm của Lâm Như. Cô hơi hơi thả lỏng ra Lâm Như, theo trong ngực của mình rời đi, có chút kinh ngạc nhìn lấy Lâm Như, hơi có chút lúng túng nhếch mép một cái: “Sao lại tới đây?”

Lâm Như bị Đường Tịch động tác này hơi hơi thương tổn đến mình, nhưng vẫn là nhẫn nhịn tính tình của mình nói: “Con hôn mê quá nhiều ngày, mẹ không yên tâm.”

“Cám ơn.” Đường Tịch cười một tiếng, nhìn treo trên tường đồng hồ báo thức một cái, là buổi sáng, có lẽ tối ngày hôm qua Lâm Như là đang ở nơi này trông coi cô đi. Nếu Lâm Như nguyện ý như vậy vì Tiểu Nhu bỏ ra, cái kia cô cũng không thể thay thế Tiểu Nhu làm quyết định không tha thứ Lâm Như, đã nói: “Khổ cực người.”

Lâm Như lần đầu tiên nghe được con gái của mình như vậy tự nhủ mà nói, kích động khoát tay, “Không khổ cực không khổ cực, con tỉnh lại là tốt, con tỉnh lại là tốt, mẹ đi lo cho con” Lâm Như dừng một chút, nói tiếp, “Mẹ gọi điện thoại cho mẹ con, con chờ một chút, mọi người cũng là mỗi ngày đều tới trông coi con, buổi tối chính là mẹ cùng mẹ người bọn họ thay phiên trông coi, bọn họ biết con tỉnh lại mà nói, nhất định sẽ rất vui vẻ.”

Đường Tịch cảm thấy lần này thấy Lâm Như, bà thật thay đổi rất nhiều, không có lấy trước như vậy cường thế, cũng không có như thế hám lợi, càng là không đem chuyện công lao hưởng chữ trên người làm

Đường Tịch cười gật đầu, hỏi, “Anh trai con không sao chứ?”

Lâm Như vừa muốn nói chuyện, Tiêu Dao liền đẩy ra cửa phòng bệnh vào, sắc mặt của hắn coi trọng rất nhiều, mặc dù còn ăn mặc bình phàm, nhưng là lại rất có tinh thần, hắn mỉm cười nhìn tỉnh lại Đường Tịch: “Nhờ hồng phúc của em, anh không sao a.”

Lâm Như không biết ý của Tiêu Dao là cái gì, nhưng là Đường Tịch nghe hiểu, nàng khẽ mỉm cười: “Không việc gì là tốt, tỉnh lại thấy anh bình an vô sự, em thật vui về yên tâm”

“Nhưng là nếu như em một mực ngủ bất tỉnh mà nói, anh sẽ rất áy náy.” Tiêu Dao lời nói này rất nghiêm túc, sắc mặt cũng vô cùng nghiêm túc.

Đường Tịch nhếch miệng không nói lời nào, cô biết Tiêu Dao khả năng đã suy đoán cô là tiên nữ cái này sự thật, cũng vậy, ngoại trừ tiên nữ ai còn có thể như thế NB(Tự cao) rầm rầm xuất hiện a, hơn nữa còn có thể đem hắn trong nháy mắt theo J thành phố mang về A thành phố tới.

Đương nhiên, ngoại trừ cô cái này nắm giữ kim thủ chỉ có ở nữ nhân vật chính biết rõ mình vì sao lại lợi hại như vậy ra, người khác tốt nhất cho là nàng là tiểu tiên nữ ~

Lâm Như cũng gật đầu phụ họa lời nói của Tiêu Dao, nghĩ mà sợ nói: “Đúng vậy Tiểu Như, con lo lắng anh con nữa, cũng không phải tại lúc con té cầu thang như thế hốt hoảng, con xem người cái này té một cái, liền hôn mê nhiều ngày như vậy, hơn nữa người cả nhà đều rất lo lắng, về sau đi bộ, nhất định không thể qua loa, thấy rõ đi bộ.” Nói xong cầm điện thoại đi động đi ra ngoài gọi điện thoại.

Trong phòng bệnh trong lúc nhất thời chỉ còn lại Đường Tịch cùng Tiêu Dao. Tiêu Dao đi tới ngồi bên mình Đường Tịch, ánh mắt thật sâu mà nhìn lấy Đường Tịch, Đường Tịch trong lòng sắp tới tính toán Kiều Lương bọn họ lên phi cơ thời gian, không có chú ý Tiêu Dao có chút ánh mắt khác thường.

Tiêu Dao muốn hỏi Đường Tịch mấy vấn đề, nhưng là cuối cùng vẫn không hề hỏi gì, trong chốc lát Lâm Như nói chuyện điện thoại xong tiến vào, bà cười nói: “Vừa vặn mẹ con nấu canh tới, con uống một ít chút lót dạ đây, buổi trưa mẹ trở về làm cho con ăn.”

“không đi trở về đi làm sao?” Đường Tịch nhìn lấy Lâm Như, không biết xưng hô như thế nào Lâm Như, liền dứt khoát không xưng hô.

Lâm Như cười một tiếng, đi qua cho gọt trái táo cho cô, vừa nói: “Mẹ gần đây đang nghỉ phép, vừa vặn cũng có thể chiều cổ con, nếu như con chê ta phiền mà nói”

“Không có, sẽ không chê phiền.” Đường Tịch cười cắt đứt lời của Lâm Như, Lâm Như cảm kích liếc nhìn Đường Tịch một cái, tiếp lấy tiếp tục gọt trái táo.

Tiêu Dao thấp giọng nói, “Em hôn mê những ngày qua đi một mực ở nơi này trông coi, nhìn ra được bác hai là thật hối hận lấy trước kia đối xử với em.”

Đường Tịch cười một tiếng, không nói gì.

Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, Đường Tịch nói: “Anh, em có chút buồn ngủ, muốn ngủ một chút.”

Nghe được Đường Tịch nói buồn ngủ, Lâm Như cùng Tiêu Dao chân mày đồng thời nhíu một cái, Tiêu Dao nói: “Em mệt nhọc đã đi xuống lầu, xuống vườn hoa đi dạo một chút, bây giờ là buổi sáng, khí trời không nóng, không thể ngủ.”

Lâm Như cũng lo lắng nói, “Đúng vậy, con đều ngủ này bao lâu, nếu là một hồi ngủ thiếp đi lại không tỉnh lại làm sao bây giờ. Chúng ta có thể không ngủ, ăn một cái quả táo sao?”

Đường Tịch đột nhiên cảm giác được như vậy Lâm Như có chút đáng yêu.

Cô dờ khóc dờ cười nhìn lấy hai thím Cháu: “Em bảo đảm em chỉ ngủ năm phút còn không được sao?”

Tiêu Dao lắc đầu: “Không được.”

Lâm Như cười cười: “Năm phút ngắn như vậy, còn không bằng thanh tỉnh một chút, một hồi ăn trái táo.”

Đường Tịch bất đắc dĩ, “Em đây có thể đi rửa mặt thanh tỉnh một chút đi?”

Tiêu Dao cười, đưa tay xoa xoa đầu của Đường Tịch phát, cười nói: “Đi thôi, nhớ đánh răng, em đã hôn mê hơn một tuần lễ, thật lâu không đánh răng, đều là miệng đều thối.”

Đường Tịch gật Tiêu Dao một cái, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hô lớn, “Anh! Anh cho đi Kiều gọi điện thoại không có! Em thứ bảy không có đi đến chỗ đi Kiều, đi Kiều có phải hay không đợi em rất lâu!”

Tiêu Dao lắc đầu, “Không có chờ em rất lâu, anh ba của em thứ sáu nhìn em không có tỉnh lại, liền cho Cố Vân gọi điện thoại, Cố Vân còn mang theo Kiều nữ sĩ sang xem em, em đừng lo lắng, đi rửa mặt đi.”

Đường Tịch lúc này mới yên tâm, cũng còn khá không để cho đi Kiều chờ nếu không cô hiện tại thật rất không muốn cô phụ hảo ý của người khác, huống chi người kia là mẹ của Kiều Lương, nếu như mẹ Kiều Lương thật làm xong món ăn cô thích, đợi cô lâu như vậy mà nói, cô nhất định sẽ đặc biệt áy náy.

Đường Tịch tiến vào phòng vệ sinh, liền vội vàng đem 008 điều ra, xem mình các hạng điểm kinh nghiệm EXP.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Sung sướng

[hệ thống: Nhu nhược tiểu công chúa hoan nghênh trở lại.] Đường Tịch có chút dở khóc dở cười nhìn lấy 008 cái này xưng hô, ngồi ở trên bồn cầu cùng 008 đối thoại: ‘008 cậu quá không tử tế đi, thấy tôi ở Trường Thanh thành phố nhàm chán như vậy cậu cũng sẽ không nhắc nhở tôi một chút tại sao trở về, còn phải tôi gấp như vậy, hơn nữa hôn mê nhiều ngày như vậy.’ [008: Điều này có thể trách tôi sao? Tôi đã sớm nhắc nhở qua cô không nên mở ra vạn năng kỹ năng toàn bộ kỹ năng. Cô hết lần này tới lần khác không nghe, lần này cho cô ngủ say một tuần lễ tu dưỡng cơ thể đã là rất tốt, nếu như cô kiên trì lời nói thêm hai phút, cô liền thật mãi mãi cũng không có khả năng tỉnh lại, hơn nữa rất có thể coi như một cái du hồn đã quý....] Đường Tịch bủn rủn: ‘Nhưng là loại tình huống đó, cậu để cho tôi thấy chết mà không cứu à?’

[008 giận dữ: Vậy cô không biết chỉ mở ra kỹ năng cô muốn sử dụng a! Cô mở ra toàn bộ kỹ năng, chẳng qua là dùng hai cái kỹ năng mà nói, những kỹ năng khác cũng sẽ bởi vì mở ra mà tiêu hao vật dẫn cùng bị tái thể năng lượng, cô biết người vì sao lại trở lại Thái Bình Dương, mà không phải ở lúc hôn phách rồi đi thân thể con người không đợi ở nơi gần đây sao?] Đường Tịch lắc đầu: ‘Không biết.’ Trong lòng oán thầm, nếu như cô biết còn cần hỏi a. [008 lười để ý tiểu tâm tư của cô, không vui nói ra: Bởi vì cô chỉ có ở cô hôn về đâu mới có thể sửa hộ linh hồn, cô chẳng lẽ không có phát hiện lúc cô đang ở gần Thái Bình Dương, chính mình rất suy yếu, rất mờ mịt sao?] Đường Tịch lúc này mới không nhìn được gậy đầu, khó trách cô lúc ấy cảm giác mình rất mệt mỏi, hơn nữa linh hồn của mình rất trong suốt, sau đó đến Dải Ngân mới giống như là một người một dạng dĩ nhiên, mặc dù vẫn là cùng thật người có chút khác nhau. 008 không nói. Đường Tịch cười nói: ‘Tôi đây điểm kinh nghiệm EXP không có giảm bớt chứ?’ [hệ thống: Nhu nhược tiểu công chúa xin hỏi cần kiểm tra sở hữu tất cả điểm kinh nghiệm EXP sao?] Đường Tịch thấy hệ thống tiếng xưng hô này, quả thực có chút dở khóc dở cười, nhưng là cũng không có biện pháp thay đổi nó đối với mình xưng hô, đưa tay điểm xác nhận. [hệ thống ôn hình nhắc nhở: Điểm kinh nghiệm EXP: 187800 Giá trị võ lực: 2100 Giá trị thể lực: 10100 Giá trị nhan sắc: 50100 Giá trị đáng người: 15100 Giá trị mị lực: 40100 Giá trị báo thù: 20100 Giá trị tài lực: 10100 Giá trị văn nghệ: 40100] Đường Tịch nhìn lấy điểm kinh nghiệm EXP, khóe mắt không nhìn được kéo ra: ‘Tại sao mị lực của tôi giá trị tăng lên mười cái điểm, mà giá trị thể lực ngược lại giảm xuống năm cái điểm a!’

[008 cười lạnh: Cô hôn mê một tuần lễ tỉnh lại, có thể xuống giường đi bộ cũng là không tệ rồi, còn muốn tăng giá trị thể lực a! Đến mức giá trị mị lực, vậy hay là bởi vì cô với bên phòng lớn cha mẹ bây giờ thái độ đối với cô, tăng lên....] Đường Tịch lần này là khóe miệng giật một cái, lại còn có thể như vậy chơi đùa.... Nếu như phòng lớn anh trai nữa đối với cô khá một chút mà nói, có phải hay không còn có thể tăng thêm năm cái điểm? Cửa phòng ngoài bị gõ, thanh âm của Lâm Như vang lên: ‘Tiểu Nhu, con đều đi vào một hồi lâu, không phải là ngủ thiếp đi chứ? Mẹ có thể vào không?’

Đường Tịch vội vàng đưa tay nhấn xối nước, nói: ‘Con mới vừa ở trên phòng vệ sinh, không có ngủ, lập tức rửa mặt đi ra a.’

Đường Tịch rửa mặt xong đi ra, Dương Tinh Nhân đã đến, bà xông lại liền thật chặt ôm Đường Tịch vào trong ngực, không cảm được nước mắt chảy ra: ‘Bảo bối của mẹ nha, con rốt cuộc đã tỉnh, mẹ lo lắng gần chết.’

Đường Tịch cười vỗ một cái Dương Tinh Nhân sau lưng, ‘Được rồi mẹ, con bây giờ không phải là không sao mà, đừng lo lắng.’

Tiêu Hoàng Lịch cũng tới, ông đi tới ôm Đường Tịch một cái, cười nói, ‘Rốt cuộc tỉnh, con xem ba tóc bạc đều bởi vì lo lắng cho con trở nên nhiều.’

‘Vậy sau này con mua thêm một chút hạt đào cho ba ăn, bù lại.’

Đường Tịch thiện lòng như thật trả lời. Tiêu Hoàng Lịch ngao kiêu nói: ‘Ba đây muốn ăn là tự tay con bóc.’

Đường Tịch cười đáp: ‘’

Được.’’

Lâm Như ở một bên nhìn lấy vui vẻ hòa thuận ba người, ánh mắt lóe lên một tia tối tăm, như vậy cảnh tượng vốn là thuộc về bà và Tiêu Hoàng Nghi, nhưng là bởi vì bọn họ sai lầm, như vậy ảm đạm hình ảnh bà chỉ có thể nhìn, lại gia nhập không được... Đường Tịch trong lúc vô tình chứng kiến ánh mắt của Lâm Như, trên mặt đến nụ cười hòa hoãn một điểm, kéo Dương Tinh Nhân tay hỏi, ‘Mẹ, người cho con làm món gì ăn ngon?’

‘Là canh chim bồ câu, con uống ít một chút, mới vừa tỉnh lại vẫn không thể uống quá bổ, dạ dày không chịu được, một hồi mẹ trở về nấu cháo cho con.’

Đường Tịch cười đáp một tiếng, đi tới ở trên ghế sa lon ngồi xuống uống canh, uống hai ngụm. Lâm Như cũng sớm đã gọt xong trái táo đưa cho Đường Tịch: ‘Không thể ăn những thứ khác vậy liền ăn một cái quả táo đi.’

Đường Tịch cười nói một tiếng cảm ơn, nhận lấy, cầm chén bên trong canh sau khi uống xong, bắt đầu gặm trái táo. Tiêu Hoàng Lịch bởi vì phải đi thị sát, ngồi một lát lập tức đi, Đường Tịch cười để cho ông thật tốt đi làm, sau đó đưa ông tới cửa. Đến trên hành lang Tiêu Hoàng Lịch mới bỗng nhiên nghe tiếng bước chân, quay đầu nhìn lấy Đường Tịch, ông khẽ mỉm cười, nghiêm túc nói: “Cảm ơn con Tiểu Nhu, cảm ơn con đã cứu con trai ba, con không chỉ là con gái của ba, càng là ân nhân nhà chúng ta.”

Đường Tịch đứng một hồi, sau đó cười một tiếng: “Không cần cảm ơn. Là con phải cảm ơn ba mẹ mọi người ban đầu chứa chấp con, nếu như mọi người lúc ấy không có thu nhận con, con cũng không có khả năng sẽ cứu được anh ấy, cho nên hết thấy đều là có nhân quả.”

Tiêu Hoàng Lịch cười, ông đi tới ôm thật chặt lấy Đường Tịch, nói: “Không cần biết con là ai, con đều là con gái của Tiêu Hoàng Lịch, về sau, ai cũng không thể khi dễ con.”

Đường Tịch xúc động ôm lấy Tiêu Hoàng Lịch, dùng sức gật đầu: “Con biết rồi ba!”

Cô biết Tiêu Hoàng Lịch lời này là ý gì, đó chính là bất kể cô có phải hay không phải thật là Tiểu Nhu, cô đều là con gái của Tiêu Hoàng Lịch, bọn họ mãi mãi cũng sẽ ủng hộ cô. Ngay tại thời khắc hai cha con vô cùng ấm áp, bỗng nhiên truyền tới tiếng kêu gào khóc của Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái: “Ba mẹ, hai người các người quá không tử tế đi! Tiểu Nhu Nhi đã tỉnh hai người đều không nói cho chúng ta biết! Còn để cho chúng ta đến công ty mới biết! Chúng ta mới hẳn là đến trước nhất đến a!!!!”

Tiêu Hoàng Lịch thả lỏng Đường Tịch ra, Đường Tịch theo trong ngực ông rời đi, nhìn hai cái anh trai, cười nói, “Anh hai, anh ba nhìn thấy các anh thật tốt a, em cho là sẽ không còn gặp được các người nữa đây.”

Tiêu Sái xông lại ôm Đường Tịch vào trong ngực, nổi giận mắng: “Nha đầu chết tiết kia, em có biết hay không lúc ấy em đem anh hồn đều hù dọa ném đi! Anh thiếu chút nữa bị người hù chết! Về sau em nếu là còn dám phát sinh loại sự tình này, tình lại anh nhất định phải phạt em a!”

Tiêu Cảnh đi tới kéo Tiêu Sái ra, sau đó kéo tay Đường Tịch hướng vào trong ngực của mình kéo một cái: “Tiểu Nhu Nhi, em biết anh suy nghĩ nhiều cho em sao? Em biết em một lần ngu chính là lâu như vậy để cho anh lo lắng sao? Em sờ một cái trái tim của anh, hiện tại nó cũng là đang nhảy nhót, trái tim của anh đều bị em hù dọa cho ngừng luôn.”

Tiêu Hoàng Lịch lười để ý đến hai đứa con trai bệnh thần kinh của mình, đối với mình con gái nháy mắt một cái, đi làm.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Không chịu tha thứ sao

Tiêu Hoàng Lịch mới vừa đi trong chốc lát, Tiêu Hoàng Nghị cùng Tiêu Diễn lại tới. Đường Tịch cùng hai người hỏi được, Tiêu Diễn công ty còn có việc, quan tâm Đường Tịch đôi câu rồi đi, Tiêu Hoàng Nghị cũng không biết nên cùng Đường Tịch nói cái gì, lúng túng ở trong phòng bệnh ngồi một hồi, dặn dò Đường Tịch nghỉ ngơi cho khỏe, cũng mượn cơ công ty họp, đi trước một bước.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái huynh đệ hai người nhìn lấy Đường Tịch thẳng tắp cười ngây ngô, “Thật tốt.”

Đường Tịch cười khê: “Cái gì tốt?”

“Em gái! Em tỉnh lại thật tốt.”

Tiêu Sái ân cần cho Đường Tịch đưa một cái quạt từ đi qua: “Em không biết em hôn mê mấy ngày nay, chúng ta là làm sao qua được, tâm tình một mực không tốt, cười đều không cười được, bây giờ được rồi, em tỉnh lại, chúng ta như là lần nữa chứng kiến ánh mặt trời.”

Đường Tịch khẽ mỉm cười, bọn họ là mới thấy ánh mặt trời, nhưng là Kiều Lương đây, tại thế giới của anh, Đường Tịch đã chết, ánh mặt trời đã không có. Cô nhất định phải nghĩ biện pháp cho Kiều Lương gọi điện thoại, cho anh biết mình còn sống. Cô không thể để cho anh một mực như vậy tiêu cực đi xuống.

“Em hiện tại đã tỉnh cũng không cần nằm viện nữa, em muốn về nhà.” Cô chỉ có về nhà, mới có thể gọi điện thoại cho Kiều Lương.

Tiêu Dao thật ra thì cũng đã có thể trở về nhà nghỉ ngơi. Sở dĩ nằm viện là bởi vì anh muốn phụng bồi Tiểu Nhu, nhưng là bây giờ Tiểu Nhu tỉnh, anh tự nhiên cũng nguyện ý xuất viện.

Nghe nói cô phải ra viện hưng phấn nhất không ai bằng một nhà vợ lẽ. mà Lâm Như lại có điểm âm trầm, khi bà nghe nói hai chữ “về nhà” trong mắt lóe lên quyền luyến con gái, trong lòng hơi hơi dâng lên đau đớn, con gái ở tại bệnh viện bà còn có thể mỗi ngày đều tới bệnh viện nhìn cô, nhưng là cô một khi trở lại trong nhà vợ lẽ, cái kia bà cũng chưa có lý do mỗi ngày hướng vợ lẽ chạy, có phải hay không liền muốn thường xuyên không thấy được con gái của mình rồi hả?

Thấy chính mình yếu hơn con gái, Lâm Như trong mắt hiện ra thương tiếc, bà cái kia sao gầy nhỏ, nhìn qua giống như là nuôi dưỡng không tốt. Nếu như

không ăn được không uống được không ngủ ngon, khẳng định đối với cơ thể có rất lớn ảnh hưởng, nếu như mình không bồi bổ mình tiểu Nhu, mình sao có thể yên tâm đây?

Lâm Như ánh mắt quá mức nóng bỏng, đưa đến Đường Tịch muốn coi thường đều coi thường không được, cuối cùng chỉ có thể cúi đầu ăn quất từ.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Đồ Vật của thần tiên các em

Editor: Thủy Tiên.

Đường Tịch rút bàn tay của mình vẫn đang nằm trong tay Lâm Như ra, nhếch mép một cái, “Tôi... Thế nhưng hiện tại tôi chính là con gái của ba mẹ tôi.”

“Con có thể có hai ba mẹ mà.” Lâm Như kích động nắm lấy Đường Tịch, “Con có thể có hai ba mẹ, như vậy con có thể có hai ba mẹ thương con quan tâm con, cái này chẳng lẽ không tốt sao? Tiểu Nhu mẹ van cầu con có được hay không, cho mẹ một cơ hội để được đền bù cho con.”

Đường Tịch rút tay của mình về, chợt đứng lên, trầm giọng nói, “Tôi muốn một mình yên lặng một chút, làm phiền bà đi ra ngoài một chút được không, tôi muốn suy tính lại.”

Thấy con gái mình trên mặt khó chịu, Lâm Như biết rõ mình nóng vội, bà vội vàng gật đầu nói, ”Được, mẹ không ép buộc con, con cứ từ từ suy nghĩ, con đừng làm mệt mỏi chính mình....”

Đường Tịch đưa tay đóng cửa lại, không thể phủ nhận, Lâm Như khi làm một người mẹ, đối với con gái của mình xác thực là rất tốt.

Lâm Như âm thầm đứng ở cửa phòng ngủ của Đường Tịch, hốc mắt hồng hồng, thật lâu mới xoay người rời đi, lúc bà xuống lầu Dương Tĩnh Nhân đang ở trong phòng bếp hầm canh, thấy bà xuống, liền đề cho bà ngồi ở phòng khách, Lâm Như lắc đầu một cái, đi tới cửa phòng bếp hỏi bà, “Đều là cô làm bữa ăn cho bọn họ ăn à?”

Lâm Như từ sau khi cưới tới giờ cũng chưa có xuống phòng bếp, cơ hồ đều bận rộn chuyện của công ty, chớ đừng nhắc tới sẽ nấu cơm cho người nhà của mình.

Dương Tĩnh Nhân gật đầu, “Bọn họ ăn không quen thức ăn ngoài, tôi cũng không muốn để cho người khác tới lo liệu chuyện trong nhà của chúng tôi, liền dứt khoát để tôi làm.” Nói rồi bà với tay lấy các nguyên liệu để nấu ăn từ trong tủ lạnh ra, “Chị ngồi một hồi đi, một hồi nữa liền có thể ăn cơm, Tiểu Nhu thích ăn nhất Tôm hành mã, Tiểu Cảnh cùng Tiểu Sai tới chợ đi mua tôm rồi, chị đi ra phòng khách xem TV đi.”

Lâm Như không muốn lưu lại xem bọn họ ôn hình thời khắc, nhưng là lại không nỡ cứ như vậy bỏ đi, bà cười nói, “Tôi tới giúp cô đi, mặc dù có khả năng là tôi làm không tốt.”

Ánh mắt Dương Tĩnh Nhân lóe lên vẻ kinh ngạc, bọn họ mỗi một năm khi nấn hết tết đến cũng là trở về nhà cũ, bà sẽ đi qua nhà cũ sớm một chút để chỉ huy người giúp việc làm gì, nhưng là Lâm Như cơ hồ đều là đến thời điểm dọn cơm mới có thể vội vội vàng vàng chạy tới, ăn cơm xong, liền vội vội vàng vàng tiểu sái, nườn phần biểu hiện ra bộ dạng ta là người bận rộn, chị ta biết nấu cơm?

Nhìn ra kinh ngạc trong mắt Dương Tĩnh Nhân, Lâm Như cười một tiếng, “Trước khi cùng anh rể của cô kết hôn, tôi đều là tự mình nấu ăn, mặc dù thức ăn đều là những món rất đơn giản, nhưng là vẫn từng làm qua thức ăn.”

Dương Tĩnh Nhân cũng không nói thêm cái gì, đem nguyên liệu thức ăn đưa cho Lâm Như, “Vậy chị giúp tôi chuẩn bị thức ăn đi, tôi đang định nấu món măng tây thịt xào, Tiểu Nhu cũng ưa ăn măng tây.”

Lâm Như cười một tiếng, ai một tiếng.

Lúc này Đường Tịch chính là đang trung ra khuôn mặt bi ai nhất ngồi trước máy tính của mình, cô hận không thể nhìn chăm chăm cho thùng luôn cái trần nhà, nóng nảy xoa xoa tóc của mình,

“008 đáng chết 008 dựa vào cái gì ta hiện tại không thể khởi động kỹ năng vạn năng a!”

[Hệ thống: Tiểu công chúa nhu nhược đơn bạc, đây là hệ thống trừng phạt ngài, trong vòng 3 ngày kể từ khi ngài tỉnh dậy đều không thể sử dụng vạn năng kỹ năng.]

“Dựa vào cái gì a!!”

[Hệ thống: Ta dựa vào cái gì mà phải nói cho ngài biết nha.] Cái âm thanh này được nó nói ra mang đậm mùi vị nũng nịu.

Đường Tịch nghe được thanh âm này của hệ thống, trong nháy mắt buồn bực trong lòng không động tĩnh tự nhiên biến mất không còn một mảnh, cô buồn cười, “Các ngươi là cố ý chứ gì? Cố ý để cho ta cuống cuống?”

[Hệ thống khẩn cấp nhắc nhở: Năng lượng chưa đủ, tắt máy bên trong.]

“Ta đi đại gia 008 nhà ngươi, ngươi nếu còn có thể chưa đủ số lượng, ta đây liền không đủ điện lượng được không, ngươi cũng không phải là người máy! Còn có thể có số lượng nữa sao!”

【 008: Tôi không có đại gia. 】

Đường Tịch cũng không quán quít chuyện mấy vi tính, cô tính toán thời gian một chút, hiện tại Kiều Lương đại khái chắc cũng chuẩn bị lên máy bay, nghĩ hiện tại cho dù muốn gọi điện thoại thì chính mình cũng không thể kết nối được.

【 008: Ngài chết rồi à? 】

Đường Tịch lật mắt liếc nó một cái, “Ngươi mới chết đấy! Ta sống thật khỏe đây!”

【 008: Ngài đây là tá thi hoàn hồn. 】

“Đại gia 008 nhà ngươi!” Cmm, còn có thể châm chọc người khác như vậy, nhưng là cho dù ngươi có muốn châm chọc người ta có thể hay không đừng nói ra sự thật như vậy! Ngươi có biết khi ngươi nói thật như vậy, ta nghe thật siêu cấp khó chịu a!

【 008: Ta nói rồi ta không có đại gia, ta là một cái hệ thống độc lập, cũng là cái hệ thống ưu tú nhất! 】

“Hệ thống ưu tú, chúng ta thương lượng chứ.” Đường Tịch xoay người nằm sấp ở trên giường, “Ngươi giúp ta nhìn một chút xem Kiều Lương trở về nước có phải hay không trực tiếp trở về thành phố A không?”

【 008 cất lên âm thanh ngao kiêu: Không nói cho ngài. 】

Đường Tịch giận, “008 em gái ngươi!”

【 008: Ta đã nói rồi ta là một cái hệ thống độc lập, không có huynh đệ tỷ muội, ta đây là một hệ thống ưu tú, làm sao có thể sẽ có huynh đệ tỷ muội đây! 】

Đường Tịch thật là có cái cảm giác bản thân mình đang đối với trâu nói tình, cô phiền nhân, “Ngươi muốn như thế nào mới chịu nói cho ta biết?”

【 008: Ngài van cầu ta a ~ 】

Đường Tịch hít thở sâu, “Ta van cầu ngươi.” Ba chữ này là từ trong kẽ răng rít ra.

【 008: Eh tốt, ta vẫn không nói cho ngài biết đaya. 】

Đường Tịch mắng lên tiếng, “008 ngươi đi chết đi!”

【 008: Hệ thống đang tự động đóng máy, bởi vì kí chủ nguyên rửa hệ thống, giá trị thân mật của hệ thống cùng kí chủ giảm đi phân nửa, thời gian khởi động lần sau, dài định! 】

Đường Tịch tròn to hai mắt, “008? Còn có cái gọi là giá trị thân mật của hệ thống với kí chủ sao? Còn có thời gian khởi động lần sa dài định là ý gì?”

Đường Tịch lặng lẽ mọi hệ thống, nhưng là bị thăm phát hiện, cô thật giống như không có biện pháp lần nữa khởi động hệ thống... Chẳng lẽ hệ thống này khởi động còn xem tâm tình của 008 sao?

“Gào khóc, 008 ta sai lầm rồi còn không được sao? Ngươi nhanh lên một chút đi ra a, ta sẽ quỳ xuống đất nhận sai với ngươi a! Ngươi đừng chơi đùa ta à! Ngươi sớm một chút nói cho ta biết có cái gọi là giá trị thân mật này, ta cũng sẽ không nguyên rửa ngươi a! Ngươi nhanh lên một chút to tới a!”

Không có chút nào đáp lại.

Đường Tịch bị thăm biết được cái hiện thực này, kêu rên hai tiếng rồi đi tắm, mới vừa vào phòng tắm, liền nghe được cửa bị gõ, cô lại đi ra mở cửa, thấy Tiêu Dao mặt mày sợ hãi đứng ở cửa phòng cô, cô kéo ra khoe miệng, nguy rồi, mới vừa rồi thời điểm khi cô cùng 008 đối thoại thật giống như hô lên âm thanh...

Tiêu Dao nhìn Đường Tịch mất tinh thần: “Em mới vừa rồi ở trong đó gào thét bị thăm cái gì?”

Đường Tịch nháy mắt một cái, “Anh cả có phải là anh nghe nhầm rồi không?” Ngu mới nói cho anh biết em mới vừa ở trong gào thét bị thương cái gì a.

Tiêu Dao hỏi: “008 là ai à?”

“Cái gì 008 a, một hồi còn có 007 đây, anh cả anh có phải nghe lắm không?” Đường Tịch bây giờ đến tâm tư muốn đem chính mình bóp chết luôn cho xong cũng có, Đường Tịch a, mày chừng nào thì có thể để ý một chút!

Tiêu Dao cau mày, “Là đồ vật của thần tiên các em?”

“Anh cả, anh sao lại có ý nghĩ điên rồ đó nha?” Đường Tịch cười một tiếng, đem Tiêu Dao đẩy ra ngoài, “Em muốn đi tắm”

Tiêu Dao để ý nhìn lấy cánh cửa, “Tiêu Nhu, chúng ta hẳn là nên thật tốt nói một chút, anh muốn biết em vì sao lại bỗng nhiên xuất hiện, đã cứu anh.”

Đường Tịch cả người ngẩn ra, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tiêu Dao, cô nín thở một cái, nên tới vẫn phải tới, bất quá nếu lúc ấy tự quyết định làm như vậy, không phải là nên nghĩ đến sẽ có kết quả như thế rồi sao?

Nhưng là chính mình phải nói thế nào đây? Nói thật cho bọn họ biết mình là thần tiên? Nhưng là chính mình phải thế nào thêu dệt một cái sự cố xinh đẹp đây?

Ai, thật không nên nói láo, một lần nói láo liền muốn bện vô số lời nói dối để che giấu cái lời nói dối này.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Trở về nước

Editor: Thủy Tiên

Cuối cùng Đường Tịch chỉ có thể đem Tiêu Dao mời vào bên trong phòng của mình sau đó đan một cái lí do là tiểu tiên nữ không cẩn thận rơi xuống phạm trần, mê vọng thời khắc, Tiêu Nhu chết, cho nên cô ấy liền mượn dùng thân thể của Tiêu Nhu sống lại, bởi vì chính mình thời điểm hạ phạm bị thương rất nghiêm trọng bla bla, cho nên pháp lực đặc biệt không ổn định, mình cũng thường xuyên sẽ không khống chế được, gần đây thật vất vả khôi phục một điểm pháp lực, nhưng là ngày đó vì cứu anh cơ hồ toàn bộ hao phí xong rồi, thậm chí chính mình thiếu chút nữa hồn phi phách tán bla bla.....

Thật sự là chiến sĩ đặc biệt đức cao vọng trọng Tiêu Dao nghe cái này sùng sốt một chút, anh nói, “Cho nên, em mới có thể ngủ mê man lâu như vậy?”

Đường Tịch gật đầu, ”Ừ, cho nên em hiện tại vừa không có pháp lực, là một người bình thường không thể lại ồm người, chỉ là các em gái của các anh.”

Đường Tịch âm thầm thở dài, ai, cô bây giờ đích xác là người bình thường a, 008 bởi vì tức giận không biết khi nào mới có thể lần nữa khởi động, ở đây trong thời gian không thể khởi động lại nó này, chính mình liền hoàn toàn là một người bình thường nha, ừ, so với người bình thường hơi chút không giống người bình thường.

Nghĩ tới đây, Đường Tịch không nhịn được gào thét bi thương, đã biết rõ ràng chính là dám làm việc nghĩa nữa à, tại sao 008 không cho mình tăng thêm, trả lại cho mình giảm phần!

Tiêu Dao thật sâu mà nhìn cô gái trước mắt này, nguyên lai cô thật sự là tiên nữ a, nhà bọn họ ở một cái tiên nữ a.

Đường Tịch cảm giác ánh mắt Tiêu Dao không đúng, cái này rõ ràng không phải là ánh mắt của nột chân hán tử a, thế nào cảm giác ánh mắt anh nhìn chính mình có chút sùng bái đây?

Tiêu Dao thật giống như cũng cảm thấy ánh mắt của mình có chút không đúng, cảm quả đấm ho khan một tiếng, khôi phục bình thường rõ ràng lạnh, anh đi về phía sân thượng, ngồi xuống ở bên cạnh cái bàn tròn ở trên ban công, “Ý của em là nói Tiêu Nhu chân chính đã chết rồi sao?”

Đường Tịch gật đầu, cái gật đầu này cô cũng không muốn giấu giếm Tiêu Dao bọn họ, “Đây cũng là lí do tại sao em muốn như vậy đối với Tiêu Cẩm Ninh, cô ta hại chết một người thiếu nữ hoa quý, em không thể bởi vì cô ta hại chết Tiêu Nhu để cho em có thể ở bên trong thân thể của Tiêu Nhu sinh hoạt mà tha thứ cho cô ta, cô ta phải bị trừng phạt.”

Tiêu Dao sầm mặt lại, lạnh lùng nói, “Cô ta bây giờ đã không gọi Tiêu Cẩm Ninh, kêu Diêu Cẩm Ninh, cô ta không xứng có họ Tiêu.”

Đường Tịch cười một tiếng, nhẹ nói nói, “Nếu như chân chính Tiêu Nhu còn sống, biết mọi người tốt với cô ấy như vậy, cô ấy nhất định sẽ rất vui vẻ.” Thời điểm nói như vậy, trong lòng Đường Tịch rơi vào khoảng không, lúc này cô cho là Tiêu Dao cùng Tiêu Sái bọn họ sở dĩ tốt với cô như vậy đó là bởi vì cô là Tiêu Nhu, nếu như cô không phải là Tiêu Nhu, bọn họ sẽ còn đối với cô tốt như vậy sao?

Tiêu Dao nhướng mày một cái, “Em nói gì vậy, em chính là Tiêu Nhu, em chính là Tiêu Nhu của chúng ta, không ai có thể thay thế, chúng ta cũng là bởi vì em là Tiêu Nhu, cho nên mới đối với Tiêu Nhu tốt đẹp.”

Tiêu Dao không biết mình nói lời này cô nghe có hiểu không,

Nhưng là anh muốn nói chính là, chẳng cần biết cô là ai, bọn họ chẳng qua là đối với cô tốt mà thôi.

Đường Tịch cười gật đầu, “Cám ơn anh, anh cả.”

“Nói cảm ơn cái gì chứ, hẳn là anh nên cảm ơn em mới đúng, nếu như không phải tiểu tiên nữ là em ở tại nhà chúng ta, anh đều không biết hiện tại khắp nơi nơi đó làm tiểu quỷ đây.”

Lâm Như đẩy cửa đi vào, “Các con nói cái gì tiên nữ đây?”

“Nói tôi xinh đẹp như tiểu tiên nữ.” Đường Tịch đối với Lâm Như cười một tiếng, “Có chuyện gì sao?”

Lâm Như nói, “Mẹ con nấu canh, để cho mẹ đi lên gọi các con xuống uống chút canh, các con buổi sáng cũng chưa có ăn cái gì, hiện tại ăn một chút gì điểm điểm dạ đây.”

Đường Tịch đáp một tiếng, đối với Tiêu Dao cười một tiếng đi theo Lâm Như cùng nhau đi xuống lầu, Tiêu Dao đi ở phía sau Đường Tịch nhìn bóng lưng của Đường Tịch, thật ra thì anh còn muốn hỏi, trước kia tên gọi của cô là gì, cùng Nick name của cô có liên quan sao? Cô lúc trước kêu Đường mưa lát phát sao?

Hay là bởi vì hiện tại họ Tiêu cho nên mới kêu mưa lát phát?

Thật là một tiểu tiên nữ có tình có nghĩa.

Lâm Như xuống lầu giúp anh em hai người múc canh, chuông điện thoại liên vang lên, bà nhận điện thoại, trong chốc lát sắc mặt đại biến, “Mọi người chờ tôi một chút, tôi lập tức trở về.”

Lâm Như sắc mặt thật không tốt, bà vội vội vàng vàng cầm bao xoay người đi ra ngoài, “Cái đó tôi có chút chuyện, các con từ từ ăn, Tiểu Nhu ngày mai mẹ trở lại thăm con a.”

Dương Tinh Nhân từ trong phòng bếp đi ra, “Không ăn cơm trưa rồi hả?”

Lâm Như xin lỗi cười cười, “Ba mẹ tôi đến rồi, bây giờ đang ở trong nhà nào, tôi phải trở về nhìn một chút, mọi người từ từ ăn, tôi đi về trước.”

Dương Tinh Nhân gật đầu một cái, chờ Lâm Như đi sau mới nhũu mày than thở, “Cái này giờ phút quan trọng mà đi lên.”

Đường Tịch một bên uống canh một bên hỏi, “Thế nào?”

Dương Tinh Nhân cười một tiếng, để cho cô uống canh, “Không có gì, con uống nhiều canh một chút, không đủ kêu nữa mẹ lại đi múc thêm cho con.”

Đường Tịch gật đầu một cái không có hỏi nhiều, sau đó lại cảm thấy thời gian không có 008 thật sự là quá không có tiện, người mình bây giờ tựa như là một tờ giấy trắng, cái gì cũng không biết.....

008 ta rất muốn người a.

Thật sự muốn có cái gì muốn hỏi liền lập tức có thể đem người triệu hoán đi ra hỏi người, người còn không có chỗ nào không biết trả lời cuộc sống của ta a!

Bên này Đường Tịch lặng lẽ uống canh, Lâm Như ngồi ở xe taxi bên trên lại lòng như lửa đốt.

Bãi đậu máy bay tư nhân của thành phố Trường Than.

Kiều Lương đối với tổng giám đốc công ty chi nhánh mới tới đưa máy bay tới gật đầu cảm ơn, cảm tạ anh ta nhiều ngày tới nay chiếu cố, tổng giám đốc công ty chi nhánh thụ sủng nhược kinh lắc đầu, “Có thể vì BOSS ngài làm việc là vinh hạnh của tôi, máy bay đã chuẩn bị xong, ngài mau tới máy bay đi.”

Kiều Lương ừ một tiếng, cho tiểu Ngũ nói một tiếng bay tới Đê đô, xoay người lên máy bay.

Tổng giám đốc công ty chi nhánh nhìn lấy Kiều Lương lên máy bay, lúc này mới lau mồ hôi xoay người dự định rời đi, nhưng vào lúc này một cô gái phương Đông nhu nhu nhược nhược còn rất đẹp hướng về phía anh ta. Bên này chạy tới, ánh mắt anh ta sáng lên, đón đi tới, “Cô gái nhỏ, cần tôi giúp cô sao?”

Tần Hân Đình nhìn trước mắt người đàn ông, cười một tiếng, hỏi, “Ngài khỏe chứ, tôi muốn biết Kiều Lương bây giờ đang ở nơi đó đây?”

Cô ta cho là Kiều Lương trở về nước, nhưng là cô ta bay trở về nước đi thành phố A tìm anh, lại bị báo lại cho biết là căn bản không có đã trở lại, cô ta lại đi Đê đô tìm, thậm chí đem những nơi mà lúc trước anh cùng Đường Tịch cùng đi qua tìm khắp lần, vẫn là không có có thể tìm được bóng người Kiều Lương, sau đó mới trong lúc vô tình biết anh lại tới thành phố Trường Than, nơi này là nơi nghỉ phép mà lúc trước Đường Tịch thích nhất, cô ta không đi đến nơi Đường Tịch lúc trước yêu thích muốn đi đến nhất tìm, hỏi thăm được Kiều Lương ở bên này có phần công ty, đi chi nhánh công ty tìm, vẫn là không có tìm tới, bất quá nghe nói hôm nay tổng giám đốc công ty chi nhánh này tới sân bay, hẳn là đi cùng với Kiều Lương đi!

Tổng giám đốc công ty chi nhánh nghe được cô ta hỏi đến Kiều Lương, ánh mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, trong đầu nghĩ cái này sẽ không phải mà cô gái BOSS muốn tìm đi.

Trời ạ, anh ta thật giống như biết được cái gì không nên biết.

Anh ta chỉ máy bay đã cất cánh, “Tổng giám đốc trở về nước, tôi nghe nói họ định đi đến cái gì đó Đé Đé.”

Tần Hân Dĩnh nhìn lấy máy bay đang biến mất ở trong tầng mây, trong mắt một mảnh hỗn độn...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Tần Hân Dĩnh sẽ lấy

Editor: Thủy Tiên.

Tần Hân Dĩnh xoay người liền bắt đầu chạy, cô ta vừa chạy vừa lấy ra điện thoại để cho trợ lý của mình đặt vé máy bay cho mình, “Nhất định phải là chuyến bay nhanh nhất, trở về Đé đé.”

Thời mới bắt đầu học đại học cô ta liền thích Kiều Lương, nhưng là trong mắt Kiều Lương vẫn chỉ có cái người không thèm để ai trong mắt Đường Tịch, Đường Tịch rốt cuộc có gì tốt, chẳng qua chỉ là một công chúa sống cuộc sống bị chiều hư, nhân tình thế cô cái gì cũng không biết, Kiều Lương Cùng với cô ta vẫn luôn là Kiều Lương coi cô ta không ra gì, chính mình một mực ở bên cạnh nhìn lấy, cô ta cảm thấy Kiều Lương rất mệt mỏi, sau đó vừa mới tốt nghiệp đại học, cô ta nghe nói hai người bọn họ rốt cuộc chia tay, hơn nữa còn là Kiều Lương nói lời chia tay, lúc ấy cô ta sướng đến phát rồ rồi, cuối cùng, lão Thiên cũng nghe được tiếng lòng của cô ta, cuối cùng đem hai người bọn họ chia rẽ.

Cô ta cơ hồ là không kịp đợi muốn đi tìm Kiều Lương tỏ tình với anh, nhưng là đến thành phố A mới biết anh sắp sửa đổi mặt bao lớn nguy cơ, cô ta lùi bước, mặc dù cô ta rất yêu Kiều Lương, nhưng là lại không thể vào lúc này đi tìm Kiều Lương.

Thời gian 1 năm ngắn ngủi, anh liền chiếm cứ tất cả trang bìa đưa tin tức liên quan đến kinh doanh, anh trở thành người có công ty kinh doanh tổng hợp xuất sắc nhất trong nước, càng là chỉ huy tập đoàn quốc tế Kiều thị gần như sắp muốn sụp đổ đi về phía một kỷ nguyên mới, cô ta cực kỳ hưng phấn, đây là người đàn ông mà cô ta yêu thích, người cô ta yêu thích là người đàn ông ưu tú như vậy, cô ta muốn bay đến bên cạnh anh ngay lập tức.

Nhưng là ngay vào lúc này, thủ hạ của người đàn ông này bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt coi ta, xin cô ta hỗ trợ liên lạc một chút với Đường Tịch, anh muốn gặp Đường Tịch.

Anh muốn gặp Đường Tịch?

Tại sao? Cô ta hỏi bọn hắn tại sao.

Người nam nhân kia lại nói cho cô ta biết lúc ấy thiếu gia bọn họ sở dĩ cùng Đường Tịch chia tay là bởi vì không muốn liên lụy Đường Tịch, mà bây giờ thiếu gia bọn họ nói anh đã có đầy đủ tư cách có thể đứng bên cạnh cô ấy cùng cô ấy nắm tay.

Cùng Đường Tịch nắm tay? Không có khả năng! Cô ta làm sao có thể để cho Đường Tịch cùng Kiều Lương nắm tay!

Cô ta đáp ứng, đáp ứng giúp anh hẹn gặp Đường Tịch, cô ta biết chỉ có cô ta đáp ứng cô ta mới có thể đến gần Kiều Lương.

Nhưng là cô ta xưa nay cũng không có thấy qua mặt của anh, duy nhất đều là ở trüics cửa của Đường gia, Kiều Lương đến tìm Đường Tịch, cô ta cũng lấy sau lưng Đường Tịch lặng lẽ chạy đến, nói cho Kiều Lương Đường Tịch căn bản không muốn gặp anh, cô ta khuyên rất lâu, Đường Tịch cũng không muốn thấy anh, cô ta nhìn thấy sắc mặt của anh âm trầm, thậm chí theo trong mắt của anh chứng kiến anh căm ghét, cô ta biết điều cô ta muốn đã thành công, chỉ cần Kiều Lương không lại yêu Đường Tịch, tính tình Đường Tịch cao ngạo như vậy, làm sao có thể sẽ đi tìm Kiều Lương đây, khả năng về sau ngay cả tin tức về Kiều Lương cũng không muốn nghe được đi!

Nhưng là ngay tại thời điểm cô cho là Kiều Lương muốn buông tha, Kiều Lương nói, “Cô để cho cô ấy xem email.”

Đây là lần đầu tiên sau thời gian lâu như vậy Kiều Lương chủ động nói chuyện với cô ta, nhưng là bá đạo như vậy, lại mang mệnh lệnh bình thường mà nói.

Lúc đó cô ta biết Kiều Lương đã vô số email.

Nhưng là Đường Tịch cũng không có đọc qua, cô ta đáp ứng Kiều Lương, lại chưa từng nói cho Đường Tịch, chỉ cần Đường Tịch lâu không để ý tới anh, anh tự nhiên sẽ đem Đường Tịch quên.

Chẳng qua là cô ta không nghĩ tới chính là, Kiều Lương lại là một người cố chấp như vậy, sau đó anh mặc dù rất ít xuất hiện ở bên cạnh lâu đài Đường

gia, thậm chí rất ít xuất hiện ở Đê đô, nhưng là anh lại sẽ cho người từ chỗ của cô ta lấy tin tức về Đường Tịch.

Anh tại sao có thể đối với cô ta tàn nhẫn như vậy đây!

Anh biết rất rõ ràng cô ta thích anh.

Cô ta không tin anh không có nhìn ra, nhưng là anh lại làm như không thấy.

Mấy năm trôi qua, anh vẫn luôn nghĩ trăm phương ngàn kế muốn gặp đến Đường Tịch, cô ta biết anh vì Đường Tịch làm hết thảy, tỷ như thời điểm Đường Tịch đi du lịch anh sẽ tạo ra một hoàn cảnh vô cùng hoàn mỹ để hai bọ họ vô tình gặp được nhau, nhưng là cô ta lại cố ý để cho hai người bọn họ hoàn mỹ bỏ qua.

Tỷ như anh sẽ đặc biệt mặc bộ âu phục Đường Tịch thích nhất xuất hiện ở yến hân tại Đê đô một chút làm cho Đường Tịch có tránh cũng không thể tránh, cô ta sẽ cố ý để cho Đường Tịch xe ở nửa đường thả neo, để cho anh nghĩ là Đường Tịch biết anh phải đi, cố ý né tránh anh.

Rất nhiều rất nhiều, đều là cô ta làm, nhưng là anh không biết, Đường Tịch cũng không biết.

Lại không nghĩ rằng, anh lại còn là chưa từ bỏ ý định, cho nên Đường Tịch thì nhất định phải chết, nếu như phải thay đổi cái tình trạng này, thì Đường Tịch nhất định phải chết!

Tần Hân Đình sắc mặt tái nhợt ngồi ở trong xe, Đường Tịch cô cái gì cũng có, muốn cái gì người khác đều đối với cô hai tay dâng lên, nhưng là cô tại sao phải giành Kiều Lương với tôi đây, nếu như cô không cùng tôi cướp Kiều Lương, cô cũng sẽ không phải chết, bởi vì như vậy tôi sẽ coi cô thành bằng hữu, không cho những người đó mưu kế được như ý, nhưng là cô ngăn cản con đường của tôi, vậy thì cô nhất định phải chết, tôi thì nhất định phải đẩy những người đó một cái.

Những người đó muốn giết Đường Tịch, cô ta coi rất hưng phấn, bởi vì cái này cô ta không những có thể không cần dơ bẩn tay, còn sẽ không bị phát hiện, đây là hoàn mỹ nhất rồi a, cô ta chỉ cần ở chính giữa thêm dầu vào lửa là tốt, sau đó bọn họ tuôn ra tin tức Đường Tịch chết, như vậy hết thảy liền kết thúc, nhưng là không nghĩ tới, Kiều Lương lại đang lúc này xuất hiện, thậm chí còn phong tỏa toàn bộ Thái Bình Dương thậm chí đem tất cả các đảo phụ cận đều mua lại, không cho phép bất luận kẻ nào lục soát, càng là đem tin tức Đường Tịch chết ép xuống.

Chuyện này đối với cô ta quá không công bằng, nhưng là cô ta lại không thể tại trước mặt Kiều Lương bại lộ chân ngửa.

Xe đến sân bay, Tần Hân Đình nắm hộ chiếu của chính mình đi làm thẻ lên máy bay, đi vào phòng chờ phi cơ, hai tay chặt chẽ nắm, chỉ cần chờ một chút, chỉ cần chờ một chút cô ta liền có thể lấy được Kiều Lương, ngược lại hiện tại Đường Tịch đã chết, bọn họ tra cũng không tra được có liên quan đến cô ta, cô ta chỉ cần các loại, chờ đến thời điểm Kiều Lương thương tâm, cô ta lợi dụng Kiều Lương đối với Đường Tịch nhớ lại, đi an ủi Kiều Lương, cái kia luôn sẽ có cơ hội.

Kiều Lương anh hãy ở Đê đô chờ em, em lập tức liền đi tìm anh.

Mười giờ bay, Tần Hân Đình rút cuộc hạ cánh tại sân bay quốc tế Đê đô, cô ta thu dọn hành lý đi ra, nhưng là còn chưa tới cửa khẩu cũng đã bị mấy người đàn ông mặc tây trang màu đen khống chế.

Tần Hân Đình tròn to hai mắt hoảng sợ nhìn lấy mấy người đàn ông, dùng sức giẫy giụa, “Các người là ai! Các người muốn làm gì!”

Cô ta hét to gọi tới người lân cận vây xem, mấy người đàn ông trầm giọng nói, “Tần tiểu thư, chúng tôi là do thiếu gia phái tới đón ngài, xin ngài phối hợp một chút.”

“Kiều Lương?” Tần Hân Đình rần chắc trấn định hỏi.

Trong đó một người đàn ông đeo kính râm gật đầu, “Đúng, thiếu gia ở trên lầu, xin ngài theo chúng tôi đi một chuyến đi.”

Bây giờ là nửa đêm mười một giờ, người trong sân bay vốn cũng không nhiều, hơn nữa đêm tối đen như vậy ở sân bay mang đi người, thể lực khẳng định không thể khinh thường, các hành khách chẳng qua là chăm chú nhìn thêm một chút rồi cũng rời đi, Tần Hân Đình ôm kích động trong lòng tâm tình lại thấp thỏm đi theo mấy cái người mặc áo đen lên lầu.

Trong đầu nghĩ chẳng lẽ Kiều Lương biết cô ta muốn về nước, cho nên đặc biệt ở nơi này chờ cô ta?

Nghĩ như vậy khóa miệng Tần Hân Đình hơi hơi ngoác ngoác, cô ta cũng biết Kiều Lương luôn sẽ có một ngày có thể thấy được cô ta đối với anh dụng tâm lương khổ.

Mấy người lên trên phòng nghỉ VIP để nghỉ ngơi ở trên lầu, mấy nam nhân đứng ở bên ngoài gõ cửa một cái, người ở bên trong ừ một tiếng, người đàn ông đeo kính râm đẩy cửa ra, đẩy Tần Hân Đình một chút, Tần Hân Đình cứ như vậy đứng ở trong phòng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Biết

Editor: Thủy Tiên.

Tần Hân Đình lao đảo một cái thiếu chút nữa ngã xuống đất, cô ta nhớ là tới để mắng chửi người, thế nhưng khi nhìn đến người đàn ông đang đứng bên cạnh cửa sổ sát đất trong phòng nghỉ, bộ dáng cô tịch lại lạnh lùng, giống như một loài sói trong bóng đêm, nguy hiểm lại tràn đầy sức dục dõ.

Tần Hân Đình quên mất tức giận, cô ta đứng vững nhìn lấy bóng lưng người đàn ông đó, thấp giọng hô, “Kiều Lương?”

Kiều Lương quay đầu liếc nhìn Tần Hân Đình một cái, chỉ chỉ một bên ghế sa lon, thanh âm trầm thấp, “Tần tiểu thư mời ngồi.”

Tần Hân Đình thụ sủng nhược kinh, đây là lần đầu tiên Kiều Lương nói chuyện khách khí như vậy cùng cô ta.

Lúc trước thời điểm mà Kiều Lương cùng Đường Tịch còn đang nói chuyện yêu đương, cô ta và bọn họ cùng đi chơi đùa, Kiều Lương chưa bao giờ liếc nhìn cô ta dù chỉ một cái, trong mắt chỉ có Đường Tịch, ngay cả khi anh đi mua kem mà Đường Tịch muốn ăn, anh đều chỉ mua cho một mình Đường Tịch, anh chưa bao giờ để ý đến sự tồn tại của cô ta, anh chính là người như vậy, một người vô tình lại lạnh lùng, nhưng là vẫn cứ như vậy trộm đi trái tim của cô ta.

Cô ta thậm chí có thời điểm đang yên lặng mà ảo tưởng, cái người luôn được anh yêu thương che chở kia chính là cô ta.

Lần này, rốt cuộc, người ngồi chung một chỗ, lại là hai bọn họ.

Tần Hân Đình ở trên ghế sa lon ngồi xuống, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhu tình mật ý mà nhìn lấy ánh mắt của Kiều Lương, “Kiều Lương, anh tới tìm em làm gì?”

Kiều Lương nghe được cách cô ta xưng hô, chân mày gấp gấp nhíu chặt, một hồi lâu mới lên tiếng, “Tần tiểu thư, ở đảo nhỏ bên cạnh Thái Bình Dương gặp phải cô là đặc biệt ngoài ý muốn, lúc ấy tôi chỉ muốn hỏi cô, cô ở trong đó làm gì?”

Tần Hân Đình trong lòng lộp bộp một tiếng trầm xuống, cô ta vẫn cho là Kiều Lương bởi vì quá mức lo âu chuyện của Đường Tịch, sợ dĩ phải đem chuyện này nhanh chóng quên mất, nhưng mà người nọ là Kiều Lương, anh làm sao sẽ quên chứ!

“Trước kia tiểu Tịch có nói qua muốn đi đến mấy đảo gần đó chơi, sau đó lại một mực không liên lạc được với tiểu Tịch, cho nên liền định đi qua nhìn một chút, sau đó nghe nói nơi đó có mây bay rui ro, trong lòng thật sự là lo âu liền đi qua.” Tần Hân Đình nói tới chỗ này, ánh mắt chớp chớp, trong mắt rơi ra một giọt nước mắt qua loa bay sượt, nói tiếp, “Sau đó gặp phải người của anh, em trong lúc vô tình nghe được cuộc đối thoại của bọn họ, em mới biết được anh cũng ở đây tìm tiểu Tịch, em biết anh lo lắng cho tiểu Tịch, em cũng đặc biệt lo lắng tiểu Tịch, cho nên liền muốn cùng các anh cùng nhau tìm.”

“Vậy cô tìm được cái gì không?” Kiều Lương thân thể lui về phía sau dựa, hai tay khoanh lấy đặt ở bên trên đôi chân thon dài đẹp đẽ của mình, một bộ khí thế quân lâm thiên hạ nhìn lấy Tần Hân Đình, “Còn nữa, sau khi tôi rời khỏi nơi đó, cô đi thành phố A làm gì, thủ hạ của tôi tra ra Tần tiểu thư nhưng là đuổi theo tôi đến dài than.”

Tần Hân Đình gật đầu, ánh mắt đỏ bừng, ”Đúng, em là đi tìm anh, đó là bởi vì trên tay anh có tin tức của tiểu Tịch, anh thần thông quảng đại, rõ ràng đã có tin tức tiểu Tịch, nhưng vẫn là không nói cho chúng ta, anh dựa vào cái gì phải giấu giếm tin tức tiểu Tịch từ vong! Em chính là phải đi tìm đến anh, để anh đem đi thể của tiểu Tịch giao cho em, em sẽ lấy trở về giao cho Đường gia gia.”

Kiều Lương cười lạnh một tiếng, “Tần tiểu thư cùng Đường Tịch cảm tình thật là khiến người khác hâm mộ a, đáng tiếc, tôi đi tìm người nhưng cũng không phải là Đường Tịch, mà Đường Tịch cũng không có chết, chẳng lẽ Tần tiểu thư người không có nhận được email mà Đường Tịch phát sao? Cô ấy còn sống rất tốt, cô đem một người đang sống tốt như vậy nói thành đã chết, cô cho là Đường Tịch là người tuyệt tình như vậy còn có thể cùng cô làm bạn sao?”

Tần Hân Đình im lặng một hồi, lớn tiếng nói, “Cái này là không thể nào!” Đường Tịch làm sao có thể không có chết! Cái email kia chẳng qua chỉ là người khác nắm giữ hòm thư của cô ta khiến cho chương nhân pháp thôi!

Kiều Lương chân mày cau lại, “Cái gì không có khả năng?”

Tần Hân Đình nhìn lấy Kiều Lương, hai tay chặt chẽ nắm, anh đang hoài nghi cô! Anh mới vừa lại đang để ý lời nói của cô!

“Tiểu Tịch tuyệt đối không thể nào cùng em tuyệt giao, cô ấy cũng không phải là cái loại người tuyệt tình như anh nói, ban đầu là anh không muốn tiểu Tịch, tiểu Tịch là người kiêu ngạo như vậy, làm sao có thể tha thứ người đã vứt bỏ qua cô ấy, anh cũng không xứng nói tiểu Tịch tuyệt tình, ban đầu nếu không phải anh muốn cùng tiểu Tịch chia tay, tiểu Tịch cũng sẽ không hàng năm khoảng thời gian này đều phải đi ra ngoài giải sầu, sau đó xảy ra chuyện!” Tần Hân Đình hé miệng, điểm này cô ta đến lúc đó cũng không có nói nói láo, năm đó Kiều Lương cùng Đường Tịch chia tay khoảng 2 tháng không sai biệt lắm, lúc ấy Đường Tịch một lần bởi vì khổ sở mà không đi ra bên ngoài một bước, bọn họ liền khuyên cô đi ra ngoài du lịch giải sầu một chút, Đường Tịch nghe hiểu được, đi ra ngoài du lịch.

Nhưng là sau đó Đường Tịch liền tạo thành thói quen, mấy ngày đó cũng phải đi lữ hành một chút, năm nay vẫn là, Đường Tịch ra ngoại quốc nói chuyện

công việc, liền định đi qua đảo nhỏ gần Thái Bình Dương đi dạo một chút, vừa vận, liền táng thân ở nơi đó.

Kiều Lương cau mày, “Tần tiểu thư thật giống như rất là cảm thấy Đường Tịch như vậy không đáng giá?”

”Đúng, em vì tiểu Tịch cảm thấy không đáng giá, nếu như cô ấy không phải đi du lịch mà nói cũng sẽ không xảy ra chuyện!” Tần Hân Đình kích động nói.

Kiều Lương bưng ly trà trên bàn uống một hớp trà, “Tần tiểu thư cứ như thế chắc chắn Đường Tịch xảy ra chuyện.”

Tần Hân Đình trong lòng hơi hồi hộp một chút, chính yếu nói, Tiểu Lục bỗng nhiên chạy vào, “Thiếu gia, xác định vị trí đến.”

Kiều Lương chợt đứng lên, anh gạt đầu biểu thị mình biết rồi, để cho Tiểu Lục đi ra ngoài, anh từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy Tần Hân Đình đang ngồi trên ghế salon, trầm giọng nói, “Tôi không cần biết trong lòng cô nghĩ như thế nào, hoặc là nói như thế nào, về sau cách xa Đường Tịch ra một chút cho tôi, đừng để cho tôi lại nhìn thấy cô đến gần Đường Tịch!”

“Anh dựa vào cái gì đối với em như vậy!” Tần Hân Đình đứng lên, “Em là bạn thân của tiểu Tịch, đến gần hay không có tiếp cận hay không không phải chỉ cần một câu nói của anh là có thể quyết định, chuyện đó là do em định đoạt!”

“Vậy cô cứ thử xem” Kiều Lương nói xong cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Lần này anh thật sợ hãi, nếu như không phải là tiểu Ngũ nhắc nhở mình, anh đều đã đem người phụ nữ này quên đi, càng sẽ không đi tìm hiểu xem người phụ nữ này rốt cuộc là tại sao lại xuất hiện ở trên đảo.

Kiều Lương đi ra cửa, trầm giọng nói, “Tra, là ai đem hành tung của tôi tiết lộ.”

Tiểu Lục đáp một tiếng ” Vâng ”

Đứng ở trong phòng nghỉ Tần Hân Đình nghe được tiếng bước chân càng ngày càng xa, đưa tay cảm lên ly cà phê đặt trên bàn té xuống đất.

Anh rốt cuộc tại sao phải đối với em như vậy, Đường Tịch rốt cuộc có gì tốt, lại có thể làm cho anh đối với em như vậy!

...

“Thiếu gia, tôi chắc chắn cái vị trí kia, cái email kia là đến từ khu biệt thự của Tiêu gia, hơn nữa IP thật giống như chính là IP của Tiêu gia phát ra.” Tiểu Lục trong đầu nghĩ nếu như là Tiêu gia phát ra vậy thì khẳng định không có vấn đề, tại sao đây, bởi vì lão nhị của Tiêu gia, ban đầu tại thời điểm xảy ra cuộc tranh cãi Hacker quốc tế, lão nhị của Tiêu gia thể nhưng là lên cấp năm trong top 10 thế giới, mặc dù sau đó không biết tại sao anh không tham gia, còn ở mức độ thấp như vậy... Nhưng là đã xác định là Tiêu gia phát ra, vậy khẳng định chính là lão nhị Tiêu gia.

Nhưng là người kia cũng sẽ không nhầm lẫn như vậy đạo hào đến cho thiếu gia gửi email a.... Còn làm phiền toái như vậy...

Kiều Lương cau mày, “Tiêu gia?”

Tiểu Lục gạt đầu, ” Đúng, nhà Tiêu Cảnh, hẳn là Tiêu Sái làm cho đi, năng lực Hacker của Tiêu Sái xác thực là so với tôi cao siêu hơn.”

Kiều Lương trong đầu thoáng qua một cái bóng người, bỗng nhiên thần sắc anh đông lại một cái, “Chuẩn bị máy bay, trở về thành phố A!”

Nhìn ra con gái né tránh, trong lòng Lâm Như tối tăm, chính mình làm ác, bây giờ có thể trách ai đây, đều do mình ban đầu người quen không rõ mới để cho con gái của mình gặp khổ sở lớn như vậy, điều này cũng không trách được người khác, muốn trách chỉ có thể tự trách mình.

Đường Tịch hé miệng nói, “Đại... Cảm ơn bà nhiều ngày như vậy một mực đến xem tôi, tôi hiện tại đã tỉnh, ở tại bệnh viện cũng không quen, muốn về nhà, nếu như bà...” Đường Tịch dừng một chút nói tiếp, “Nếu như bà không ngại, có thể đến nhà tôi làm khách.”

Dương Tinh Nhân đứng ở một bên nói,

“Đúng vậy, chị nếu là muốn tới thăm Tiểu Nhu, cũng có thể tới nhà, Tiểu Nhu không ngại, chúng tôi sẽ không để ý, lúc trước không có tách ra, chúng ta không phải đều là người một nhà ở tại nhà cũ sao?”

Hai anh em Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái bĩu môi không nói gì, Tiêu Dao ở một bên cung chiêu sờ tóc của Đường Tịch một cái, Đường Tịch cười với Tiêu Dao, nói, “Anh cả, anh cũng có thể xuất viện sao?”

”Ừ, kéo theo phúc của Tiểu Nhu, anh cả khôi phục rất nhanh, hiện tại cũng có thể xuất viện.” Tiêu Dao hiếm thấy nhu hòa nói.

Lâm Như ai ai đáp ứng hai tiếng, ”Được, tôi đây có thể với các người cùng nhau đưa Tiểu Nhu về nhà sao?”

Đường Tịch nhìn về phía Dương Tinh Nhân, Dương Tinh Nhân nguyên bản cũng muốn trung cầu ý kiến của cô, thấy nàng nhìn mình, cười nói, “Có thể a.” Nhìn về phía Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái, “Các con đi làm thủ tục xuất viện cho anh cả cùng em gái các con đi, chúng ta bây giờ chuẩn bị ra viện.”

Đường Tịch cười một tiếng, khoe miệng mang theo nhàn nhạt nụ cười, cuối cùng là có thể trở về nhà, về nhà liền có thể gọi điện thoại cho Kiều Lương,

không biết Kiều Lương nghe được chính mình gọi điện thoại cho anh thì sẽ là biểu tình gì, có phải hay không hoàn toàn không thể tin được đây? Cô cũng không dám tin tưởng, chính mình lại có thể lấy dũng khí gọi điện thoại cho anh.

Về đến nhà Đường Tịch mới cảm giác mình là chân chính trở lại, cô thật nhanh chạy lên lầu, đưa tới lo âu cho năm người, đặc biệt là Lâm Như, biết con gái bà là từ trên cầu thang té xuống mới hôn mê, lúc này thật lo lắng cô lần nữa té xuống, cuống quýt chạy lên che chở Đường Tịch, “Tiểu Nhu a, đừng có chạy loạn trên cầu thang, nếu là ngã xuống làm sao bây giờ.”

Vừa nói vừa đi theo Đường Tịch đưa tay che chở Đường Tịch lên lầu, đi theo cô vào phòng.

Thấy cái phòng ngủ này cùng với cung điện của công chúa không sai biệt lắm, Lâm Như mũi hơi chua, hốc mắt một đỏ, hiện tại rốt cuộc biết Tiểu Nhu tại sao lại thích em dâu bọn họ đến như vậy, bọn họ thật sự là coi Tiểu Nhu thành tiểu công chúa nhà mình mà nuôi, nhìn lấy bên trong phòng chung bày còn sửa sang, đều hoàn toàn là một cái phòng dành cho tiểu công chúa ở, thứ cần đầy đủ mọi thứ, bà bắt tri bắt giác đi vào phòng thử quần áo, phòng thử quần áo quần áo đều chỉnh tề mang theo, còn có đủ loại đủ kiểu tiểu phối sức đặt ở trong tủ, từng hàng giấy, những thứ này đều thu dọn rất tốt.

Những thứ quần áo kia mặc dù đều là những nhãn hiệu bình thường nhất, nhưng là những đôi giày kia cũng đều là đại danh bài, thậm chí có đôi là hàng giới hạn, bọn họ đối với Tiểu Nhu đã là hoàn toàn cung chiều.

Đường Tịch vào nhà liền mở ra máy vi tính của mình, hoàn toàn không có chú ý tới Lâm Như.

Lâm Như theo trong phòng thử áo đi ra, thấy Đường Tịch ngồi ở trước máy vi tính, cười đi tới hỏi, “Tiểu Nhu, phòng giữ quần áo con đều là mình thu dọn à? Dọn dẹp thật chỉnh tề.”

“Vây cũng là mẹ dọn dẹp...” Đường Tịch bỗng nhiên dừng một chút, ngẩng đầu nhìn Lâm Như không biết lúc nào thì xuất hiện ở gian phòng của mình, Lâm Như sắc mặt bối vì những lời này của cô mà thay đổi có chút tái nhợt, bà cười cười xấu hổ, “Tôi bình thường phải đi học, thời gian cuối tuần lại muốn làm bài tập các loại, không có thời gian xử lý, cho nên....”

Lâm Như cười cười, “Bọn họ đối với con thật tốt.”

“Ừ, bọn họ đối với tôi thật sự cực kỳ tốt, là người thứ ba trên đời này đối tốt với tôi... Đối với tôi người tốt nhất.” Thời điểm cô là Đường Tịch chân chính, ông nội là sủng ái cô nhất, cơ hồ là mọi thứ tốt nhất đều nghĩ cho cô, đối với cô cũng là yêu cầu tất ứng, cô cơ hồ là ở dưới sự cung chiều của ông nội mà lớn lên, sau đó gặp Kiều Lương, mặc dù hai người bọn họ thời gian ở chung với nhau cũng không phải là đặc biệt dài, Kiều Lương cũng không phải cái loại người biết lãng mạn, nhưng là anh đối với cô là rất tốt, sau đó...

Lâm Như nghe được lời này của coi, ánh mắt càng âm trầm, bà nhếch mép một cái, kéo Đường Tịch đến trên giường Đường Tịch ngồi xuống, thấp giọng nói, “Tiểu Nhu, cho mẹ một cơ hội để bồi thường cho con có được hay không?”

Đường Tịch ngớ ngẩn, Lâm Như vì sao lại đột nhiên đề ra yêu cầu như thế?

Nhưng là người bà muốn bù đắp là Tiểu Nhu, chẳng lẽ thật sự muốn chính mình đi hưởng thụ cái tình yêu nguyên bản hẳn là thuộc về Tiểu Nhu sao?

Cô có thể thu được tất cả thương yêu của mọi người trong gia đình hiện tại đã là vận may của cô, còn lớn hơn phòng sao?

“Cái đó Lâm tổng...”

“Đến bây giờ con chính là không chịu gọi ta là mẹ sao?” Lâm Như hốc mắt chợt đỏ, “Mẹ biết ban đầu là lỗi của chúng ta, thiếu chút nữa hại chết con, nhưng là bây giờ mẹ đã biết lỗi rồi, con chính là không thể tha thứ cho mẹ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Khổ ép 4 biểu ca

Editor: Thủy Tiên.

Cô là ai, tại sao thích ăn những món ăn mà Đường Tịch thích, còn có hòm đồ khi ở trường học, vì sao thanh âm khi cô vừa bói ra khỏi miệng lại là thanh âm giống như giọng nói của Đường Tịch?

Cô làm sao biết hòm thư cùng mật mã của Đường Tịch, cô gửi cho anh cái email kia là có ý gì!

Tất cả các thứ này đều là cái gì!

Mà bên này một người IQ cao bị nhiễu loạn suy nghĩ thì người khác lại bị anh trai của mình lừa gạt đến quây rượu bao sương. Đường Tịch thấy mấy người bên trong ghê lở, ánh mắt lóe lên vẻ hưng phấn, “Mọi người làm sao tới rồi hả?”

Hạ Văn Y chạy tới ôm lấy Đường Tịch, ân ân a a nói, “Đương nhiên là muốn ăn mừng một chút cô cùng Tiêu đại ca xuất viện á..., hôm nay nhất định phải không say không về! Có được hay không!”

Đường Tịch khước miệng hơi hơi móc một cái, nhìn lấy mấy chai rượu mạnh đặt trên bàn, gật đầu cười, “Được a, tối nay không say không về.”

Ngược lại cô ở trong nhà cũng chỉ sẽ lo âu cho Kiều Lương, sau đó chính mình ngủ không yên giấc, vậy còn không bằng ở chỗ này uống rượu, cùng bọn họ nói chuyện phiếm, như vậy thời gian sẽ trôi qua nhanh hơn, chính mình uống say, nói không chừng còn có thể ngủ một giấc thật ngon đây.

Nghĩ như vậy, Đường Tịch bung một ly rượu nâng lên, “Cảm tạ mọi người đối với anh em chúng tôi quan tâm a.”

Mọi người nâng ly, Ninh Diễm đứng lên, nói, “Đi tiểu tiên nữ, anh đây kính em một ly, chúc mừng em hồi phục.”

Đường Tịch nhú mày, “Yo a, em có ngoại hiệu mới à?”

Ninh Diễm bĩu môi, “Mặc dù không nguyện ý thừa nhận cái danh hiệu này của các anh trai em đặt cho, nhưng là không khỏi không thừa nhận dung mạo của em thật sự rất giống tiên nữ, cho nên chúng ta liền gắng gượng tiếp nhận cái danh hiệu này của em, đến đây đi em gái tiểu tiên nữ, uống một ly.”

Đường Tịch nhướng mày nâng ly cùng Ninh Diễm đụng một cái, “Đa tạ Ninh đại đạo diễn ngài thường thức cùng coi trọng a, anh đã cũng gọi em là tiểu tiên nữ, vậy nói rõ cái quảng cáo Huyền Diệp này em có thể làm rất khá, suy nghĩ một chút em đây chính là một tiểu tiên nữ, muốn làm ra cảm giác mộng ảo, có cái gì khó đến à? Đúng không?”

Nói đến quảng cáo, Hạ Hoàn Ninh đứng lên, cười nói, “Đúng, về vấn đề này anh là chuyên nghiệp, em đánh ra hiệu quả nhất định cực kỳ tốt, nhất định sẽ không để cho mọi người chúng ta thất vọng.”

Hạ Văn Y làm bộ tức giận chu mỏ một cái, sắc giọng, “Anh hai, anh ở ngay trước mặt em nói em căn bản chụp không ra cái cảm giác mà anh muốn, còn nói em không đẹp để, hiện tại lại ở ngay trước mặt em nói một cô gái khác quay qua nhất định rất tốt, em đến cùng phải hay không là em gái ruột của anh a!”

Hạ Hoàn Ninh cau mày, “Cũng là bởi vì em là em gái ruột của anh, anh mới nói thật với em, em biết vòng giải trí là nơi một câu nói thôi phỏng tới chết, anh hai đây là vì tốt cho em, em biết không?”

Đường Tịch cười hỏi,

“Cái kia Hạ tổng đây là dự định đối với tôi thực hành thôi phỏng đến chết nữa à? Chúng ta cái này còn chưa có bắt đầu quay quảng cáo đây, ngài liền bắt đầu suy nghĩ thể nào đuổi tôi ra khỏi sao?”

Hạ Hoàn Ninh mặt đỏ lên, nhẩn nhẩn nửa ngày nói một câu, “Tôi chỉ nói thật, Tiêu Nhu cô rất đẹp, thật sự là nữ sinh đẹp nhất mà tôi đã từng thấy.”

Đường Tịch nghe lời này cao hứng, nâng ly, “Tôi đây thì đa tạ Hạ tổng nữa à.”

Lúc này Tiêu Giao vẫn một mực ngồi ở một bên không uống rượu ngăn Đường Tịch, “Uống ít chút, em uống hơi nhiều.”

Đường Tịch cười hắc hắc, đi vòng tay Tiêu Dao, chạy đến ngồi giữa Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái, đem ly rượu kia uống, nói, “Anh cả, em vừa mới bắt đầu anh đã không cho em uống, vậy còn đi quây rượu làm gì à?”

Hạ Hoàn Châu gật đầu nói, “Đúng vậy, Tiêu đại, cậu đừng nghiêm túc như vậy nha, hiện tại cũng không phải là ở trong bộ đội, nếu tới chơi, cứ yên tâm chơi đùa, đừng để ý nhiều như vậy chứ sao.” Cho Tiêu Dao rót rượu, “Đến đến, uống rượu uống rượu, uống nhiều trong chốc lát lên trên phòng nghỉ tranh nhau ngủ.”

Tiêu Dao thờ ơ không động lòng cũng không có đưa tay đi nhận ly rượu mà Hạ Hoàn Châu đưa tới kia, Hạ Hoàn Châu bĩu môi một cái nâng cốc bỏ lên bàn, chính mình tiếp tục uống rượu cùng Đường Tịch bọn họ nói chuyện phiếm, lúc này Dương Mộ Khôn một mực ở một bên trung ra khuôn mặt thống khổ bung một ly rượu đi tới bên mình Tiêu Dao ngồi xuống, khổ ha ha nói, “Đại biểu ca, ly rượu này anh thế nào cũng phải uống cùng em, anh cả anh hai ngay cả em gái của em bọn họ đều là quân nhân, chỉ có một mình em không phải là, em ở nhà từ nhỏ đã không có địa vị, nhưng là đều không đến mức là cái kết quả không có đường sống, nhưng là ngày đó cha em đến thăm anh, em liền thật không có đường sống, anh biết em đây mấy ngày nay sinh hoạt ở trong nhà trôi qua là biết bao đau sôi lửa bỏng sao?”

Tiêu Dao nhận lấy rượu trong tay của hắn uống một hớp, ừ một tiếng biểu thị đáp lại, Dương Mộ Khôn nói, “Ngày đó sau khi trở về cha em liền đem em nhốt ở tĩnh thất trong phòng để cho em diện bích hồi lỗi, để cho em tự suy nghĩ một chút xen chính mình có lỗi ở nơi nào, em không phải là lỗi không có đầu quân sao? Em không đầu quân rốt cuộc có lỗi gì! Anh nói xem người nhà của chúng ta nhiều như vậy tất cả đều là cùng một màu quân nhân, chẳng lẽ lại không thể tới một cái gì khác sao?” Đưa tay đi cùng Tiêu Dao cùng ly.

Ly rượu trong tay Tiêu Dao cùng hắn nhẹ nhàng vừa đụng, Dương Mộ Khôn trong nháy mắt viên mãn, uống một ngụm rượu nói tiếp, “Anh không biết, sau đó em nói một câu làm lính có cái gì giỏi lắm, con của cha lợi hại như vậy, còn cha nữa bảo giá họ hàng, bây giờ còn không chỉ là một Thượng úy, mà đại biểu ca đã là Trung tá!”

Đường Tịch bỗng nhiên tiến tới, cười hắc hắc, hỏi, “Anh họ anh có phải hay không bị quần áo?”

“Bị quần còn xử phạt.” Dương Mộ Khôn hận không thể yêu nói “Em đặc biệt nói một câu nói thật, lão đầu nhà em kia lại cho em quần còn lên đường, anh nói xem lão tử cũng không phải là bộ đội binh của ông ấy, trả lại cho lão tử quần còn xử phạt!”

Ông ấy làm như bây giờ còn là xã hội cũ a!

Đường Tịch nâng ly tiến tới, đồng tình nói, “Em đối với anh biểu thị đồng cảm, gặp một người anh họ biến thái như anh trai em vậy a.”

“Ha ha ha, đây đều là tốt a!” Dương Mộ Khôn kêu thảm nói, “Sau đó lão đại lão nhị lão tam bọn họ trở lại nghe được em nói lại khinh bỉ nhìn bọn họ, bọn họ lại cùng lão tử một mình đấu, vẫn là thay nhau ra trận, thiếu chút nữa đem lão tử đánh chết!”

Hạ Hoàn Châu nghe khỏe mắt một mực nhảy, anh nói, “Dương tứ, tôi xem cậu chính là tới nhà của tôi là được, tới nhà của tôi anh đây sẽ nuôi cậu a, bảo đảm sẽ không đánh cậu, thậm chí chửi cậu cũng sẽ không.”

Đường Tịch khỏe mắt giật một cái, trở về ngồi, Hạ Văn Y hô lớn, “Anh, anh là từ khi nào đối với Dương tứ ca có tâm tư a! Khẩu vị quá nặng đi!”

Dương Mộ Khôn nghe một chút, lập tức ôm chặt Tiêu Dao ở một bên, gào khóc kêu to, “Đại biểu ca anh xem, cái này còn không phải là bởi vì anh! Hiện tại ngay cả Hạ Hoàn Châu cũng dám đùa bỡn em, anh phải bảo vệ em à!”

Tiêu Dao gỡ tung đầu ngón tay của Dương Mộ Khôn, mãi đến khi đem đầu ngón tay cuối cùng của hắn đẩy ra, anh mới trầm giọng nói, “Nếu như cậu và tôi một mình đấu mà nói, có thể sẽ thảm hại hơn.”

Dương Mộ Khôn kêu to, “Mọi người tại sao cũng đều như vậy đối với tôi a!”

“Ta nói tiểu Khôn nhi a, anh đây là thương tiếc cậu mới nói phải nuôi cậu, cậu làm sao có thể không biết phải trái đây?” Hạ Hoàn Châu cười dị thường gian trá.

Dương Mộ Khôn giống như chỉ chó chặn cừu một dạng, tội nghiệp chạy đến bên cạnh Hạ Hoàn Châu, “Bao ăn bao ở, bao nữ nhân?”

“Há, vậy cậu cút ngay.” Hạ Hoàn Châu đẩy ra Dương Mộ Khôn, “Cậu cho lão tử chặn ẩm, lão tử mới thu lưu cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Gặp nhau

Editor: Thùy Tiên

Tối nay tất cả mọi người rất tận hứng, ngoại trừ Dương Mộ Khôn ra, mọi người cũng đều đặc biệt vui vẻ, Đường Tịch cũng uống không ít rượu mạnh, cả người có chút hốt hoảng, Hạ Văn Y uống thỏa thích. Tận hứng chọn bài lên hát, Đường Tịch ngồi ở trên ghế sa lon chống giữ cằm nhìn lấy Hạ Văn Y trên đài hát bài “ gần nửa “.

Thanh âm của cô so sánh tương đối nhần nhụi, rất thích hợp hát cái bài mang một ít ca dao một chút hiện đại này, Đường Tịch cũng rất thích bài hát này, bất quá từng ấy năm tới nay, bài hát này bị cô kéo vào cấm khu, không sai, bài hát này chính là bài mà Kiều Lương làm cho cô yêu thích.

Cô thích nhất chính là khi nghe giọng trầm thấp của Kiều Lương hát bài hát này cho cô nghe, Đường Tịch lắc ly rượu trong tay, vừa nghe cô vừa lầm bầm, trong đầu lại nhớ tới cái giọng trầm thấp mà dày đặc như Đàn vi-ô-lông vẫn thương hay hát lời bài hát mà cô thích: Đối với em thiên ái quá mức trắng trợn, không chút kiêng kỵ, làm xằng làm bậy, vô pháp vô thiên.

Một bài xong tất cả mọi người nhộp nhịp vỗ tay, Đường Tịch nói, “Hát thật là dễ nghe, em cũng muốn đi hát một chút ”

Hạ Văn Y cười giúp cô đem bài hát chọn, đem micro đưa cho cô, Đường Tịch cười nhận lấy ca khúc đã bắt đầu, cô tiếp lấy nhìn lời bài hát phía trên hát, ngồi ở trên băng ghế nhắm mắt lại cảm thụ mỗi một câu trong bài hát, mỗi một chữ theo cô tận cùng bên trong bộc lộ ra ngoài, đều mang cảm tình nồng đậm.

Ninh Diễm híp mắt nhìn lấy Đường Tịch ngồi ở trên đài ghế, “Cô gái này làm sao lại cùng mê một dạng, rõ ràng mới 23 tuổi, từ nông thôn đến, nhưng là tôi luôn có cảm giác cô gái này trên người quá nhiều cổ sự.”

Hạ Văn Y mỉm cười, rót cho mình một chén rượu ngồi ở trên ghế sa lon nhìn lấy cô gái nhỏ nhắm mắt lại ca hát, lại đem cái tiết tấu của bài hát này nắm giữ không phải là rất tốt, lời bài hát cũng nhớ không được khá lắm lại đem ca khúc hát tốt như vậy, “Tiểu Nhu hát thật là dễ nghe.”

Tiêu Dao lộ ra mỉm cười, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Đường Tịch, cũng không nói chuyện.

Hai anh em Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái cũng thật sâu có một loại cảm giác tự hào vì nhà mình có em gái là tiên nữ.

Đường Tịch hát đến đoạn đối với em thiên ái quá mức trắng trợn, không chút kiêng kỵ, làm xằng làm bậy, vô pháp vô thiên, dần dần nhập tâm cảm nhận tình cảm sau sắc của chính mình, giống như là muốn đem bài hát này hát cho Kiều Lương nghe, ngay vào lúc này cửa phòng khách bị người dùng sức đẩy ra, mọi người thấy đi qua, vài người đứng ở cửa bao sương, Hạ Hoàn Châu cau mày đứng lên, vừa muốn mở miệng nói chuyện, một gương mặt khiến trời ghen tỵ người oán xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Mọi người đứng hình một hồi, thậm chí là kinh ngạc.

Ba tháp... Chi... Âm... Micro rơi xuống đất, truyền tới giọng điện âm thanh ở âm hưởng bên trong vang lên.

Đường Tịch ngờ ngác nhìn người đàn ông đó mới vừa còn đang trong đầu cô, nhưng bây giờ bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt cô, nước mắt như đậu bình thường từng viên lớn rơi xuống.

Kiều Lương nghe nhịp điệu vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Bài hát này anh đã rất lâu không nghe, bởi vì mỗi lần nghe bài hát này anh đã cảm thấy đối với chính mình quá tàn nhẫn.

Tiêu Cảnh kịp lấy lại phản ứng đầu tiên, đứng dậy cùng Kiều Lương chào hỏi, “Cậu trở về lúc nào? Thế nào đều không báo trước nói cho tôi một tiếng.”

Kiều Lương vẫn nghiêm mặt không nói gì, nhìn quanh mọi người một lần, cuối cùng đưa ánh mắt rơi vào trên người Đường Tịch vẫn còn đứng ở trên vũ đài bộ dáng có chút luống cuống, sau đó đẩy ra Tiêu Cảnh đang đứng ở trước mặt mình, từng bước từng bước đi về phía Đường Tịch.

Mọi người sắc mặt khác nhau, ánh mắt đi theo Kiều Lương.

Tiêu Cảnh thậm chí đều quên chính mình làm như thế nào phản ứng, chỉ có Tiêu Dao lông mày nhíu chặt chung một chỗ, anh cảm thấy thời điểm Tiêu Nhu thấy Kiều Lương kinh ngạc và không biết làm sao, thậm chí cái micro mới rơi từ trên tay cô xuống xong, cũng bán đứng lòng của cô.

Còn có Kiều Lương, khí tức trên người anh đặc biệt nguy hiểm.

Bọn họ quen biết?

Kiều Lương tới trước mặt Đường Tịch đứng lại, thật sâu mà nhìn lấy gương mặt đầy nước mắt của Đường Tịch, nắm chặt lấy cô kéo đi ra ngoài, Đường Tịch bây giờ vốn là không có khí lực gì, bị anh kéo một cái thiếu chút nữa ngã xuống, động tác này của anh trong nháy mắt chọc giận Tiêu Dao, anh đứng lên, đưa tay ngăn lại Kiều Lương, trầm giọng nói, “Buông tay con bé ra!”

Kiều Lương ánh mắt chợt lạnh, lạnh như băng nhìn lấy Tiêu Dao, lạnh lùng nói, “Tránh ra!”

Đường Tịch ánh mắt mờ dần ngẩng đầu, muốn nhìn rõ bộ dạng Kiều Lương, lại phát hiện nước mắt của mình làm mờ hồ cặp mắt, căn bản không thấy rõ.

Tiêu Dao nói, “Thả em gái tôi ra!”

Kiều Lương chốc nữa liếc nhìn Đường Tịch một cái, trầm giọng nói, “Đừng để cho tôi phải nói lần thứ hai!”

“Kiều Lương, cậu làm cái gì vậy!” Tiêu Cảnh đã cảm thấy sự tình có chút không đúng, anh tiến lên kéo tay Kiều Lương trầm giọng nói, “Có lời gì không thể thật tốt nói sao, cậu trước tiên đem Tiêu Nhu buông ra đi.”

Kiều Lương tức giận nói, “Tiểu Ngũ, các cậu là người chết sao!”

Tiểu Ngũ và Tiểu Lục mang theo những người khác trong nháy mắt đem cả phòng chen đầy, tiểu Ngũ mang theo một điểm bất đắc dĩ nói với Tiêu Cảnh, “Tam thiếu đắc tội, anh cũng biết thiếu gia hễ là chuyện của Đường tiểu thư là căn bản không có biện pháp tinh táo.” Tiếng nói của anh ta rất thấp, chỉ có Tiêu Dao cùng Tiêu Cảnh đang ở gần mới nghe được.

Tiêu Cảnh hơi nhíu mày, vừa muốn nói chuyện, Đường Tịch nói, “Anh, Kiều tiên sinh khả năng có lời muốn nói với em, các anh đừng cuống cuống, em rất nhanh sẽ trở lại.”

Đường Tịch nói xong liếc nhìn Kiều Lương một cái, Kiều Lương lúc này mới buông lỏng tay của Đường Tịch một mình đi ra ngoài, lạnh lùng nói, “Tiểu Ngũ nhìn lấy bọn họ, không cho phép bất cứ người nào trong bọn họ đi ra.”

“Kiều Đại thiếu gia, cậu chó quá mức!” Hạ Hoàn Châu đứng lên, “Chúng tôi cũng không phải thù hata của cậu không phải cậu muốn sao thì vậy!”

Kiều Lương sắc mặt lạnh giá, Đường Tịch kéo lại Kiều Lương, “Đi ra ngoài trước.” Giọng kiêu ra lệnh.

Kiều Lương thật sâu mà liếc nhìn Đường Tịch một cái, lại không nói thêm nữa, xoay người đi ra phía ngoài.

Mọi người mở rộng tầm mắt, tiểu Ngũ khoé mặt giật một cái, khiến người khác lui ra, sau đó cho các vị nói xin lỗi, “Xin lỗi các vị thiếu gia, các ngài cứ tiếp tục, chúng tôi ngay tại bên ngoài, các vị nếu là có cần gì, cứ gọi chúng tôi a.”

Ninh Diễm ha ha một tiếng, “Chúng tôi những phạm nhân này, nào dám làm phiền lính canh ngục Ngũ Gia ngài làm việc cho chúng tôi a.”

Tiểu Ngũ xoa xoa mồ hôi trên trán của mình, trong lòng chưa tính toán gì lần thứ n đem thiếu gia nhà mình chôn oán một lần, lúc này mới lui ra ngoài.

Hạ Hoàn Châu mị nhìn lấy Tiêu Cảnh, “Cậu dám nói chuyện như vậy với Kiều Lương sao?”

Tiêu Cảnh hơi nhũn mày, không nói gì, anh cuối cùng là biết nơi nào đó không đúng, em gái phản ứng không đúng, Kiều Lương lại càng không đúng cậu ta đây cũng là lần thứ hai cùng Tiểu Nhu gặp mặt, làm sao lại có thể nghe lời nói của Tiểu Nhu như thế, còn có Tiểu Nhu trước kia là biết đến cố sự của Kiều Lương là từ anh, thế nào nhưng bây giờ biểu hiện đối với Kiều Lương quen thuộc như vậy.

Trên sân thượng, Đường Tịch cảm thụ gió mát nửa đêm thổi lất phất, tỉnh rượu một chút, cô khoanh tay cười với Kiều Lương, “Em còn tưởng rằng anh tìm tới em còn cần một chút thời gian đây, không nghĩ tới nhanh như vậy.”

Sắc mặt Kiều Lương lạnh giá, anh mượn ánh trăng nhìn được cô gái trước mắt này xinh đẹp vô song, lạnh giọng hỏi, “Cô là ai?”

Anh tra xét tất cả tài liệu của cô, đều cùng Đường Tịch không có bất kỳ dính dấp, cô đến tốt cùng là thế nào biết được hòm thư của Đường Tịch, còn là nói.....

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Nhận nhau

Editor: Thủy Tiên.

“A Lương, như anh vậy lòng em cũng rất đau đớn.” Đường Tịch nói nước mắt liền từ trong hốc mắt vạch ra, tim Kiều Lương lạnh như băng lại bởi vì nước mắt của cô đột nhiên vừa kéo, anh bắt lấy hai vai Đường Tịch, tức giận hỏi, “Cô rốt cuộc là ai, làm sao cô biết được số hiệu cùng mật mã hòm thư của tiểu Tịch! Cô giả mạo tiểu Tịch gửi email cho tôi rốt cuộc là có mục đích gì!”

Đường Tịch thê lương cười một tiếng, “Em cho là, bất kể em biến thành hình dáng gì, anh đều có thể nhận ra em.” Cô cứ như vậy mà nhìn chăm chăm Kiều Lương, nhẹ nhàng nói, “A Lương, em là tiểu Tịch a.”

Kiều Lương cả người giống như bị một tấm sương mù dày đặc bao phủ, anh thật sâu mà nhìn lấy Đường Tịch, âm thanh trầm thấp, “Đừng để cho tôi hỏi lần thứ ba!”

“Em cũng không biết chuyện gì xảy ra!” Đường Tịch cắn môi, nhìn người đàn ông của cô ở ngay trước mặt lại không chịu tin lời cô nói “Máy bay bỗng nhiên lắc lư rất nghiêm trọng, em căn bản không có kịp phản ứng liền rơi xuống biển, em tận mắt thấy mình bị nổ chia năm xẻ bảy, lúc tỉnh lại em đã là Tiểu Nhu.”

“Cô thật sự là tiểu Tịch?” Kiều Lương biểu tình có một chút dần ra.

Đường Tịch sững sờ, cô còn cho là muốn cho Kiều Lương tin tưởng chính mình sẽ rất khó khăn đây.

Đường Tịch ôm lấy Kiều Lương, nước mắt làm ướt vạt áo của anh, cô liều mạng gập đầu, “Là em, là em, em là tiểu Tịch, em sau khi tỉnh lại cũng không có dùng quá nhiều thời gian liền đón nhận thực tế chính mình trở thành Tiểu Nhu, bởi vì như thế này thì em vẫn sống, ít nhất em còn có thể cố gắng trở lại bên cạnh ông nội, ít nhất em còn sống thì không để cho những người muốn phải chết em người được như ý.”

“Vậy vì sao khi ở viện dưỡng bệnh anh và em gặp lại em không cùng anh nhận nhau?” Thanh âm của Kiều Lương khàn khàn, anh nhớ lại thời điểm cô thấy anh ở viện dưỡng bệnh ánh mắt liền có chút không đúng, nhưng là anh lại cũng không để ý, chẳng qua là qua một bên gọi điện thoại, thấy cô cùng mẹ anh đem lời nói chuyện, mới đi tới.

Sau đó nghe được cô nói một câu, di Kiều, con của di thật quá tuần tú.

“Đương nhiên là bởi vì giận anh.” Đường Tịch buông lỏng tay của Kiều Lương, thê lương cười cười, “Anh nhiều năm như vậy không có đi tìm em, em đương nhiên là sinh khí, cộng thêm tem khi đó đột nhiên biến thành Tiểu Nhu, nếu như tùy tiện chạy tới trước mặt anh nói cho anh biết em chính là Đường Tịch, anh không phải đem em nhốt vào bệnh viện tâm thần à?”

Kiều Lương nhìn cô gái nhỏ trước mắt ung dung nói chuyện xưa của bọn họ, trong mắt hiện lên thương tiếc, Đường Tịch ngồi dưới đất ngẩng đầu nhìn Kiều Lương, “Sau đó nghe anh ba bọn họ nói chuyện của anh em mới biết được anh khi đó chịu khổ nhiều như vậy, hơn nữa còn đi tìm em.”

“Không có ai nói cho em biết anh đi tìm em sao?” Kiều Lương chân mày nhũn chặt, “Tần Hân Đình chưa nói với em là anh đứng ở trước cửa nhà em tìm em, cũng không có nói cho em biết anh gửi email qua cho em sao?”

Đường Tịch trong lòng cảm giác nặng nề, bỗng nhiên có vô số hình ảnh theo trong đầu cô thoáng qua, cô lắc đầu cười một tiếng, “Hân Đình vẫn luôn thích anh, chỉ là chúng ta một mực bỏ quên, cô ấy làm sao sẽ nói cho em biết chứ.”

Kiều Lương trông mắt hơi híp, quả nhiên là người phụ nữ kia ở chính giữa giờ trò quý!

Đường Tịch đưa tay hướng về phía Kiều Lương, Kiều Lương đi tới, kéo tay cô, từng chút từng chút kéo cô vào trong ngực, trầm giọng nói, “Cho nên em biết chuyện của anh, mới gọi điện thoại qua cho anh, cũng không dám nói chuyện, lại gửi email cho anh sao?”

Đường Tịch gật đầu, “Em sợ hãi anh không thể nào tiếp thu được chuyện không thể nào tưởng tượng nổi như thế, ngay vừa mới rồi thời điểm anh hỏi em, em cũng sợ hãi anh không thể tin được, thậm chí sẽ đem em từ nơi này đẩy xuống cho té chết.”

“Nếu như em không thừa nhận lời nói, anh đại khái sẽ đem em từ nơi này đẩy xuống.” Kiều Lương ôm thật chặt Đường Tịch, giống như sợ khi anh buông lỏng tay một chút cô sẽ biến mất vậy, “Bất kể em bây giờ là ai, em còn sống là tốt.”

“Thật ra thì trong lòng anh đã có điểm chắc chắn đi?” Đường Tịch nhìn lấy Kiều Lương, anh không phải là dễ dàng như vậy tin tưởng lời nói của người khác, huống chi quan hệ đến chuyện của cô.

Kiều Lương gật đầu, “Trước kia chẳng qua là nghi ngờ, nhưng là bắt đầu từ khi Tiểu Lục tra ra địa chỉ IP của em, anh ngay tại lúc đó chuẩn bị tâm lý, bởi vì thanh âm em nói chuyện với anh trong trường học, còn có email.” Nói tới chỗ này ánh mắt Kiều Lương thay đổi mờ hồ,

“Còn có chính là, thời điểm anh ở dài than thật giống như gấp lại bộ dáng bây giờ của em”

Đường Tịch sửng sốt, Kiều Lương nói tiếp, “Anh điều tra tất cả tài liệu của Tiểu Nhu, bao gồm tài liệu lúc trước ở trung học Hành Sơn, thành tích của cô ấy cũng không có thật tốt, hơn nữa người là kiểu tự ti, nhưng đã đến cao trung của thành phố A Tiểu Nhu lại giống như là biến thành một người khác, thành tích tốt, hơn nữa người cũng rất to gan khoe khoang.”

Tiểu Nhu của trước kia là anh không nhận biết, nhưng là Tiểu Nhu của sau này anh quá quen thuộc.

Đường Tịch ôm thật chặt Kiều Lương, “Cám ơn anh, cám ơn anh đã yêu em như thế.”

...

Bên trong lỗ ghế riêng bảy người đã đợi không nhịn được, bọn họ đi lần này đều đi sắp đến một giờ, Tiểu Dao đứng lên mở cửa muốn đi ra ngoài, tiểu Ngũ liền lập tức đi lên ngăn anh, cười hắc hắc nói, “Tiêu đại thiếu gia, ngài lại kiên nhẫn chờ một lát, sau một hồi thiếu gia của chúng tôi nhất định sẽ em gái của ngài mang về, ngài cũng đừng làm khó chúng tôi được không?”

Tiểu Dao thâm trầm nhìn tiểu Ngũ một cái, lạnh lùng nói, “Tránh ra.”

Tiểu Ngũ không lùi nửa bước, cầu cứu nhìn về phía Tiêu Cảnh bên trong, “Tam thiếu, ngài khuyên Ngài ấy được không, ngài không phải là không biết tính tình của thiếu gia nhà chúng tôi, nếu như ngài ấy không có đạt tới mục đích của mình, nhất định sẽ tức giận a, đến lúc đó gặp họa cũng không phải là chúng tôi sao?”

Hạ Hoàn Châu trung ra khuôn mặt bình tĩnh đi tới, đối với tiểu Ngũ nói, “Mặc dù biết tính tình của thiếu gia các cậu cổ quái, chúng tôi từ nhỏ đến lớn cũng không pбай chưa từng gặp tính tình cổ quái của cậu ta, nhưng Tiểu Nhu Nhi chỉ là một tiểu cô nương, tính cách thiếu gia các cậu lại không biết thương hương tiếc ngọc như vậy, thương tổn tới Tiểu Nhu Nhi làm sao bây giờ!”

Tiểu Ngũ cười một tiếng, “Hạ đại thiếu gia ngài quá nghiêm trọng rồi, thiếu gia của chúng tôi vẫn là biết phân tặc.”

Ninh Diễm nhủ mày, “Thiếu gia các cậu không phải đi Thái Bình Dương tạo nhà máy đi nha, bỗng nhiên vội vội vàng vàng trở lại làm gì? Sẽ không phải là nghe nói Tiêu gia tiểu thư đẹp đẽ, đặc biệt chạy trở lại tình cờ gặp gỡ không người chứ?”

Lệ khí trên người ba anh em Tiểu Dao tăng lên một chút, Ninh Diễm thấy mình thành công khiêu khích quan hệ của bọn họ, xong việc thối lui.

Hạ Văn Y cũng hơi nhủ mày, xem bộ dạng của Tiểu Nhu, không giống như là có thể bị tức, mặc dù Kiều Lương đi ra ngoài trước sắc mặt không được coi là tốt.

Nhưng là cũng không bảo đảm với cái tính cách thay đổi liên tục của Kiêif Lương kia sẽ không đem Tiểu Nhu cho.

Thời điểm mọi người ở đây lo lắng không thôi, Đường Tịch cùng Kiều Lương sóng vai đi tới, hai người mặc dù không có nói chuyện, nhưng là lại có thể thấy khóe miệng Kiều Lương mang theo nụ cười như có như không, tâm tình của Đường Tịch nhìn qua cũng vô cùng tung tăng.

Thấy mọi người nhìn về phía chính mình, Kiều Lương đi tới, nhìn tiểu Ngũ một cái ra hiệu tiểu Ngũ rời đi, chờ tiểu Ngũ sau khi rời khỏi mới lên tiếng, “Mới vừa tôi có chút sự tình muốn hỏi Tiểu Nhu, thái độ có chút quá khích quá khích, tôi nay tiền rệu tôi bao.”

“Chuyện gì, để cho chúng ta Kiều Đại thiếu gia tự mình đi một chuyến a.” Ninh Diễm tự tiểu phi tiểu nói, “Hơn nữa còn khí thế hung hăng như thế.”

Kiều Lương chốc nữa liếc nhìn Đường Tịch một cái, khóe miệng ngoác ngoác, “Chính là hỏi Tiểu Nhu có nguyện ý hay không làm bạn gái tôi mà thôi.”

Phong khinh vân đậm, giống như là đang nói hôm nay khí trời rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Buông em gái tôi ra

Đường Tịch không nghĩ tới Kiều Lương bỗng nhiên tới đây một đám, ánh mắt tròn to, anh đây là muốn gây chuyện a!

Quả nhiên Tiêu Dao chột tiến lên, một quyền liền hướng Kiều Lương nơi này đánh tới, Kiều Lương dễ dàng né tránh, lạnh lùng nhìn lấy Tiêu Dao nói, “Tiêu đại thiếu gia phải qua quyền, tìm một rộng rãi đi.”

Tiêu Cảnh bắt lại tay của đại ca nhà mình, tiến lên thâm trầm nhìn lấy Kiều Lương, lạnh giọng hỏi, “Kiều Lương, cậu đây là ý gì!”

Kiều Lương nhìn lấy Tiêu Cảnh, ánh mắt lại từ trên mặt mọi người quét qua, “Chính là ý mà cậu nghe được đó.”

Tiêu Sái sắc mặt thâm trầm nhìn lấy Kiều Lương, vừa nhìn về phía Đường Tịch, lạnh giọng hỏi, “Tiểu Nhu, em tới nói đây là chuyện gì xảy ra? Em chừng nào thì cùng Kiều Lương nhận thức?”

Ánh mắt của mọi người nhất trí nhìn về phía Đường Tịch, hỏi Đường Tịch dù sao cũng tốt hơn hỏi Kiều Lương nhiều.

Kiều Lương cũng thật sâu mà nhìn lấy Đường Tịch, Đường Tịch ha ha cười một tiếng, thật là so với khóc còn khó coi hơn, “Em cũng nghe không hiểu anh âgđ đang nói gì, Kiều tiên sinh rõ ràng mới vừa muốn hỏi em không phải là cái này a.”

“Vậy cậu ta hỏi em cái gì?” Mọi người miệng đồng thanh hỏi.

Đường Tịch tìm ra manh mối, quả nhiên nói một lời nói dối, liền muốn nói dối lần thứ 2, mệt quá a!

“Bởi vì em cùng đi Kiều quan hệ không tệ nha, đáp ứng mỗi thứ bảy đi bồi đi Kiều, bệnh tình của đi Kiều cũng có chuyển biến tốt, nhưng là bởi vì em có một tuần lễ không thể không đi nha, đi Kiều đến bệnh viện nhìn em sau khi trở về sẽ không ăn cơm. . .” Đường Tịch nuốt nước miếng một cái nói tiếp, “Sau đó Kiều tiên sinh khả năng biết mẹ mình không ăn cơm, liền. . .” Đường Tịch thật sự là không biên được.

“Em là đang nói mấy ngày em hôn mê bất tỉnh đó sao?” Hạ Văn Y hỏi.

Đường Tịch nhìn lấy Hạ Văn Y như nhìn thấy cứu tinh dùng sức gật đầu, “Đúng đúng đúng, chính là vậy đó, mới vừa em cho Kiều tiên sinh nói rõ, cho nên bây giờ liền giải trừ hiểu lầm a.”

“Cũng bởi vì chút chuyện nhỏ này, Kiều Lương nguoi không khỏi quá nhỏ nói thành to chứ?” Dương Mộ Khôn lắc đầu nói, “Đem chúng ta dọa cho giật mình.”

Kiều Lương nhúu mày cười lạnh, “Ý anh là muốn nói sức khỏe của mẹ tôi là chuyện nhỏ?”

Dương Mộ Khôn buồn rầu, “Tôi sai lầm rồi!”

Vì sao tuyến xui xẻo luôn là anh a! Anh rút cuộc trên ai ghẹo ai a!

Những người khác tin tưởng cái chuyện này của Đường Tịch, ba anh em nhà họ Tiêu cũng không tin tưởng chuyện này, mới vừa tiểu Ngũ rõ ràng nói Kiều Lương tìm Tiểu Nhu là vì chuyện của Đường Tịch, hơn nữa mới vừa biểu tình của Tiểu Nhu vô cùng không đúng, rõ ràng chi tiết đó chính là trong biên chế cố sự, hơn nữa cuối cùng là căn bản không biên được.

Tiêu Cảnh nói, “Hiện tại cũng hơn hai giờ, Tiểu Nhu mới vừa xuất viện, không thể trở về quá muộn trở về, tất cả mọi người giải tán đi.” Ánh mắt nhìn về phía Kiều Lương, “Tối nay chúng ta uống hết rượu đi, cậu tiễn tôi trở về đi thôi.” Vừa nhìn về phía tiểu Ngũ bọn họ, “Các cậu đưa mấy vị thiếu gia khác trở về.”

Tiểu Ngũ nhìn về phía Kiều Lương, Kiều Lương gật đầu.

Tiểu Ngũ nghĩ chắc là chuyện của Đường tiểu thư có chỗ dựa rồi, nếu không thiếu gia sẽ không tinh táo như vậy, hơn nữa hẳn mới vừa lại thấy thiếu gia cười!

Tiểu Ngũ ánh mắt do dự nhìn về phía một bên Đường Tịch, ánh mắt hơi nhăn, chẳng lẽ đây chính là Đường tiểu thư? Nhưng là đáng ngoài có chút không giống a!

Mọi người tán đi, mấy anh em Tiêu gia cùng Kiều Lương trực tiếp lên xe, Kiều Lương lái xe, Đường Tịch trực tiếp ngồi ở trên ghế lái kế bên, ba anh em

Tiêu gia trông mắt hơi híp, nhưng là cũng không nói thêm cái gì, một tia ý thức lên chỗ ngồi phía sau, cửa xe vừa đóng, Tiêu Cảnh lạnh giọng hỏi, “Kiều Lương, cậu tốt nhất nói rõ ràng, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, cậu không phải đi tìm Đường Tịch sao! Cậu tìm Đường Tịch liên quan gì đến Tiểu Nhu!”

Kiều Lương thật sâu mà liếc nhìn Đường Tịch một cái, Đường Tịch nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ, loại chuyện này cô còn chưa nói chuyện thì tốt hơn đi.

Kiều Lương chốc nữa nhìn ba người một cái, chạy khỏi bước rời đi, “Các người muốn từ nơi đó nghe lên?”

Tiêu Dao nói, “Tại sao tiêu Ngũ nói cậu ở chuyện của Đường tiểu thư căn bản không có khả năng tỉnh táo, mà cậu đối với Tiểu Nhu không bình tĩnh.”

Đường Tịch trong lòng ừm ừm nhảy không ngừng,

Đại ca quả nhiên là một người tâm tư kín đáo, xem ra chính mình không phải là tiểu tiên nữ chuyện này lại phải mặc giúp.....

Ai, thật vất vả biến một cái cổ sự, hiện tại lại phải phá công.

Kiều Lương nghiêng đầu liếc nhìn Đường Tịch một cái, trực tiếp chuyển hướng đem xe lái đến cửa công viên trung ương, “Xuống xe.”

Mọi người xuống xe, Đường Tịch cũng xuống xe theo, hơn nữa theo bản năng liền muốn hướng về phía bên người Kiều Lương vọt lại, Tiêu Dao nín lấy cổ áo Đường Tịch một cái hướng bên cạnh mình kéo, Đường Tịch vội vàng không chế được cước bộ của mình, quay đầu hướng Tiêu Dao cười hắc hắc, “Anh cả ~”

Tiêu Dao ừ một tiếng, liếc nhìn Kiều Lương một cái, Kiều Lương nắm lên tay của Đường Tịch hướng phái trước đi, căn bản không có kị ánh mắt ba người, Tiêu Cảnh hít thở sâu, cắn răng nói, “Kiều Lương, cậu đừng buộc tôi hướng cậu động thủ, cậu thả em gái tôi ra!”

Kiều Lương giơ lên tay của mình, nhìn về phía ba người, “Cậu hỏi cô ấy, có muốn tôi buông ra hay không?”

Đường Tịch bị Kiều Lương trêu đến, nhưng là lại nghĩa chính ngôn từ hô, “Buông tay em ra!”

Kiều Lương ánh mắt dừng lại, bi thương nhìn về phía Đường Tịch, Đường Tịch trong lòng đau xót, ôn nhu nói, “Anh dốt, anh dốt.” Ai, người này từ sau khi ở trên sân thượng nghe được cô đối với anh áy náy, thật giống như liền học được lợi dụng cô cảm thấy tội lỗi, đủ loại bán đáng thương..... Người này thật sự là Kiều Lương mà quen biết đó sao?

Xin hỏi cao ngạo của anh đâu, xin hỏi tự ái của anh đâu!

Khóe miệng Kiều Lương nhỏ câu, ánh mắt lóe lên ánh sáng nhu hòa, Tiêu Dao nhìn không được một quyền tập kích qua đi, Kiều Lương từng thanh kéo Đường Tịch xuống phía sau mình, cùng Tiêu Dao qua nổi lên chiều, mười phút trôi qua, đôi phương vẫn là không có có thể đem đối phương thế nào, Đường Tịch ngồi ở sân cỏ bên trên chọc chọc Tiêu Cảnh, “A Lương công phu là lúc nào luyện à?”

“Tiểu Nhu Nhí!” Tiêu Cảnh tròn to hai mắt, lúc này mới thời gian bao lâu a, lại liền kêu A Lương!

Đường Tịch tự biết lỡ lời, hé miệng cười một tiếng, “Anh cả không phải là rất lợi hại nha, thế nào cảm giác Kiều Lương cùng anh ấy không phân cao thấp a.”

Đánh 20 phút sau hai người vẫn không thể nào phân ra thắng bại, dứt khoát ngưng chiến, Kiều Lương cười nói, “Tiêu đại không hổ là người mà bộ đội đặc chủng coi trọng, thân thủ quả nhiên để cho người kiêng kỵ.”

Tiêu Dao lạnh rên một tiếng, “Kiều tổng cũng không tệ.”

Tiêu Cảnh tròn to hai mắt nói, “Làm sao cậu biết thân phận của Lão Đại ta?”

Kiều Lương tròn trắng mắt nhìn Tiêu Cảnh, “Cậu cho rằng là ai cũng là cậu, mỗi ngày ở một cái phía dưới mái hiên sinh hoạt, người ta là làm gì cũng không biết.”

Tiêu Sái nói, “Kiều Lương các cậu chó bán quan tử, nói mau đi, cậu và Tiểu Nhu đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Kiều Lương yên lặng, một hồi lâu mới lên tiếng, ”Máy bay Tiểu Tịch gặp rủi ro là ngày chín tháng bảy.”

Tiêu Dao cau mày, “Cái này có quan hệ gì với Tiểu Nhu?”

Tiêu Cảnh nói, “Tiểu Nhu xảy ra tai nạn xe cộ năm viện cũng là ngày đó đi.”

Kiều Lương gật đầu, “Các người còn có cái gì muốn hỏi sao?”

Ba anh em lập tức liên tưởng đến cái gì, chợt nhìn về phía Đường Tịch, hé miệng cười một tiếng, ánh mắt lại mang theo áy náy, “Xin lỗi các anh trai, em thật sự không phải là có ý định muốn gạt các anh, nhưng là chuyện em chết mà sống lại quá mức không thể tưởng tượng nổi, em không biết thế nào nói cho các anh biết chuyện này.”

“Nhưng là em ...”

“Đó cũng là trước khi em sống lại một cô gái cho em năng lực, em cũng không biết là chuyện gì xảy ra.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Về nhà

Editor: Thủy Tiên.

Đường Tịch đem chuyện mình bỗng nhiên lấy được năng lực nói một lần, Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái nghe xong sững sốt một chút, biểu tình trên mặt thật là cái gì cũng có, Tiêu Dao bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Đường Tịch, âm thanh rất khàn khàn, “Em nói em là Đường Tịch?”

Đường Tịch cả người một hồi, cô chợt nhìn về phía Tiêu Dao, dưới đèn đường sắc mặt anh rất khó nhìn, giống như là người vừa mới được người khác vớt từ dưới nước lên, nhưng là cô phải thừa nhận, cũng phải nói cho Tiêu Dao cái thực tế tàn nhẫn này, cô gật đầu, “Đúng vậy anh cả, em thật ra thì thân phận thật sự là Đường Tịch, em thật xin lỗi khoảng thời gian này tới nay một mực lừa gạt mọi người.”

Hai chữ anh cả cơ hồ để cho Tiêu Dao không chỗ chui đi, anh chợt ngẩn ra, ngơ ngác nhìn Đường Tịch, đúng vậy, coi như cô ấy là Đường Tịch thì bây giờ cô ấy cũng là Tiêu Nhu, là em gái ruột của Tiêu Dao anh, đời này anh chỉ có thể làm anh trai của cô. Sau khi trái tim trải qua đau đớn ngấn gối, Tiêu Dao lại có chút vui mừng, cũng còn khá, coi như cô bây giờ lấy thân phận của Tiêu Nhu còn sống, nhưng là ít nhất cô còn sống trên cõi đời này.

Cung phản xạ của Tiêu Cảnh tương đối dài, một hồi lâu mới khiếp sợ chỉ Đường Tịch nói, “Cho nên em tên biến thái này sở dĩ biến thái như vậy, căn bản không phải bởi vì thông minh, cũng không phải là bởi vì em là thiên tài gì, mà là do em là Đường Tịch!”

Đường Tịch nhún vai, “Anh ba, coi như em là Đường Tịch, em cũng là thiên tài a.” Vừa cười, “Cũng thông minh hơn anh, anh không có thể phủ nhận sự thật này.”

Phốc... Tiêu Cảnh nội tâm đang học máu, đây rốt cuộc là cái thể loại em gái gì, anh tại sao lại có loại em gái như thế này!

Tiêu Sái khóe mắt gật một cái, ngơ ngác nhìn Đường Tịch, vừa nhìn về phía Kiều Lương, lại nhìn về phía hai anh em nhà mình, hỏi, “Vậy, hiện tại mọi người muốn làm gì?”

Tiêu Sái hiện tại rốt cuộc biết tại sao Đường Tịch ở nhà hàng nước Pháp có thể nói tiếng Pháp, cũng dám dùng lời thể sơn sắt như thế nói phải dùng thời gian một năm liền thì lấy được bằng tốt nghiệp, nhớ năm đó Đường Tịch nhưng là cả sự kiêu ngạo của tập đoàn Đế Quốc a, ở Đế đô sau khi tốt nghiệp đại học cũng đồng thời lấy được học vị tiến sĩ của đại học Harvard MBA của nước Mỹ Đại, hơn nữa tinh thông hơn mười ngôn ngữ các quốc gia khác nhau..

Kiều Lương lạnh lùng nói, “Chẳng lẽ mọi người muốn hiện tại để cho tiểu Tịch cùng tôi về nhà?”

Mặc dù anh là cậu cũng không được, nhưng là anh biết Đường Tịch khẳng định không muốn, cô hiện tại thật vất vả mới có thể cùng những người trong nhà sống chung, anh cũng có thể nhìn ra được cô thích những người nhà hiện tại vô cùng, nếu như bởi vì cái thân phận của cô là Đường Tịch bọn họ liên xa lánh cô, anh nhất định sẽ.....

“Làm sao có thể!” Anh em ba người miệng đồng thanh nói, Tiêu Cảnh trừng mắt nhìn Kiều Lương, nghĩa chính ngôn từ nói, “Tiêu Nhu là con gái nhà chúng tôi, dựa vào cái gì trở về với cậu!”

Khóe miệng Đường Tịch hơi hơi móm một cái, cô cũng có thể theo một câu nói này cảm nhận được tâm tư của Tiêu Dao thay đổi, cô thật đặc biệt cảm ơn Tiêu Dao không có vào lúc này nói ra cái gì để cho mọi người không thể tiếp nhận, càng cảm tạ mấy người bọn họ bây giờ biết chân tướng còn như thế tin tưởng cô.

Mấy người ở lại bờ sông ngồi hai giờ, rượu cũng tỉnh không ít, Kiều Lương nhìn thời gian một cái, đưa bọn họ trở về, Tiêu Cảnh dọc theo đường đi đều ha ha cười, “Tôi nói Kiều Lương a, không nghĩ tới có một ngày cậu lại còn phải gọi tôi một tiếng anh ba, thật là báo ứng xác đáng a!”

Kể từ sau khi biết thân phận chân chính của Đường Tịch Tiêu Cảnh vẫn cứ được nước, nghĩ đến về sau Kiều Lương muốn cưới được Đường Tịch qua cửa còn phải trải qua sự đồng ý của bọn họ, anh liền muốn phình bụng cười to.

Kiều Lương sầm mặt lại, trừng Đường Tịch, Đường Tịch vô tội nhún vai, “Chẳng lẽ anh muốn giết em à?” Cô nhớ lúc ấy có khả năng hai năng để cho cô lựa chọn. Một là chỉ có thể chết hoặc cùng ở chung trên người Tiêu Nhu để sống tiếp.

Kiều Lương không nói, nếu phải lựa chọn giữa chuyện phải lấy lòng đám người Tiêu Cảnh và Đường Tịch chết, anh vẫn tình nguyện lấy lòng đám người Tiêu Cảnh, lại từ trong kiếng chiếu hậu nhìn lấy Tiêu Cảnh, cắn răng nói, “Cẩn thận vui quá hoá buồn!”

“Ha ha ha...” Tiêu Cảnh lắc đầu cười to nói, “Lão tử sẽ không vui quá hoá buồn đấy!”

Anh ngồi ở giữa Tiêu Dao cùng Tiêu Sái, Kiều Lương vừa vặn từ trong kiếng chiếu hậu thấy nụ cười liêu lĩnh của Tiêu Cảnh, anh hừ một tiếng, bắt ngờ đạp lên chân ga.

Độ cong tay lái bỗng nhiên gia tăng, Tiêu Dao trong chớp mắt nắm chặt tay vịn, Tiêu Sái cũng gắt gao mà nắm chặt tay vịn, Đường Tịch cũng đỡ tay vịn, tròng Kiều Lương, chỉ có Tiêu Cảnh không có chút nào chuẩn bị, hơn nữa ngồi ở chính giữa không có tay vịn mà bắt, bị Kiều Lương ném một cái, một chút nhào vào trên người Tiêu Sái, Kiều Lương thả gãy bàn lại lần nữa hất một cái, anh lại trở về té trên người Tiêu Dao, anh há mồm mắng to Kiều Lương, Kiều Lương cười lạnh một tiếng, quẹo cua độ cong lớn hơn, không biết bao nhiêu vòng một lúc sau, Kiều Lương bỗng nhiên chọt giết xe, Tiêu Cảnh trợn to hai mắt, bịch một tiếng cả người từ giữa ngã được trước mặt, thiếu chút nữa đụng phải bộ lái ngồi đằng

Tiêu Cảnh há mồm muốn mắng người, bỗng nhiên buồn nôn truyền tới, cuống quýt mở cửa xe, cũng không kịp để cho Tiêu Dao tránh ra, trên người Tiêu Dao liền lăn một vòng ra xe, vùi ở dưới tầng cây ven đường bắt đầu phun ra ngoài.

Kiều Lương mở cửa xuống xe, dựa vào ở trên nắp động cơ mà nhìn Tiêu Cảnh đang nôn đến quên trời quên đất, bật cười một tiếng, “Vui quá hoá buồn đi?”

Tiêu Cảnh ôm lấy thân cây non bị anh ới đầy lên, ngẩng đầu nhìn Kiều Lương, chỉ nói, “Kiều Lương, tôi cho cậu biết, về sau cậu muốn kết hôn với em gái tôi, không dễ dàng như vậy!”

Kiều Lương sao cũng được nhún vai, “Cô ấy không phải do cậu định đoạt.”

Nguyên bản là uống rượu uống được nửa đêm, lại ở công viên trung ương làm trễ nửa hai giờ, sau đó lại đang trên quốc lộ hồ đồ thật lâu, khi Kiều Lương đem bọn họ đưa về nhà đã là buổi sáng sáu giờ, trời cũng sáng, Tiêu Hoàng Lịch tại hoa viên trong biệt thự chạy bộ, thấy mấy anh em bọn họ trở về đến, dừng lại cau mày mắng chửi người, “Tiêu Sái, Tiêu Cảnh, hai người các con không biết anh trai cùng em gái các con vừa mới xuất viện cần muốn nghỉ ngơi cho khỏe sao! Các con còn đem người mang đi ra ngoài chơi một đêm!”

Kiều Lương xuống xe cùng Tiêu Hoàng Lịch chào hỏi, thời điểm Tiêu Hoàng Lịch thấy Kiều Lương ngây người một hồi, trên mặt mang theo nụ cười đón Kiều Lương đi tới, “Yo, Kiều Lương sao cậu lại tới đây à? Không phải là nghe nói cậu gần đây ở nước ngoài sao?”

Kiều Lương cũng mỉm cười cùng Tiêu Hoàng Lịch chào hỏi, “Nhận được điện thoại của Tiêu Cảnh nói bọn họ uống rượu không có thể mở xe, tôi liền thuận tiện đi qua tiếp bọn họ.”

Tiêu Cảnh lườm Kiều Lương một cái, trong đầu nghĩ thật không biết xấu hổ, bản lĩnh nói láo không chớp mắt, thật là so bất luận kẻ nào đều mạnh, vừa liếc nhìn lừa mấy người bọn họ thắng Đường Tịch, hé miệng, hai người này thật đúng là tuyệt phối a, bản lĩnh nói bừa bản một cái so một cái càng kịch liệt.

Đường Tịch ngáp một cái cùng Tiêu Hoàng Lịch vấn an sau, nói, “Em muốn lên lầu ngủ, các anh đều không cho phiền em nha.”

Thời điểm đi qua ở bên cạnh Tiêu Hoàng Lịch, Tiêu Hoàng Lịch xoa xoa đầu của Đường Tịch phát, hiền hòa nói, “Trở về nghỉ ngơi thật khỏe một chút đi, ngày mai về lại trường học giờ học.”

Đường Tịch hướng Tiêu Hoàng Lịch ngòn ngọt cười, không có liếc nhìn Kiều Lương, Kiều Lương không thôi nhìn lấy cô tiến vào cửa nhà, nha đầu này thậm chí ngay cả đứng đều không cùng anh cáo liền lên lầu.

Tiêu Cảnh dương dương đắc ý hừ một tiếng, nói, “Tôi cũng muốn lên lầu ngủ.”

Tiêu Dao nói với Kiều Lương, “Đa tạ Kiều tổng, không tiễn.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Tiêu Cảnh nóng nảy

Editor: Thủy Tiên.

Tròng mắt Kiều Lương hơi híp, lại cùng Tiêu Hoàng Lịch nói chuyện, “Tiêu bí thư là đang chạy bộ sáng sớm sao?”

Tiêu Hoàng Lịch gật đầu, nói, “Nhà chúng tôi đều có thói quen dậy sớm vận động, rèn luyện cơ thể chứ sao.”

Kiều Lương gật đầu, nhìn về phía ngôi biệt thự bên cạnh nhà Tiêu Hoàng Lịch nhà kia, cười một tiếng, “Ngôi nhà bên cạnh nhà Tiêu bí thư đây là ai đang ở a, thật giống như sớm không kham nổi đến Thần vận a.”

“Ở đây là một nhà Hoa kiều, trước mắt ở nước ngoài, không thấy trở về, cũng không làm sao thấy được người.” Tiêu Hoàng Lịch nói, “Kiều tổng không bằng lưu lại ăn điểm tâm?”

Kiều Lương lắc đầu, “Không được, công ty của tôi còn có chút việc phải xử lý, cáo từ trước.” Xoay người, vừa quay đầu, “Tiêu bí thư mong ngài chuyển cáo cho Tiêu Cảnh một tiếng, đề cho cậu ấy một hồi nữa tới công ty đi làm không cần lái xe, xe tôi bây giờ lái đến công ty, buổi chiều khi nào hết giờ làm việc thì cậu ấy lái về là tốt rồi.”

Tiêu Hoàng Lịch cười nói một tiếng được, tiếp tục chạy bộ, Kiều Lương lái xe, gọi một cú điện thoại đi ra ngoài, bên kia rất nhanh có người nhận, Kiều Lương lạnh lùng nói, “Đem ghi chép công việc mấy năm nay Tiêu Cảnh đi làm ghi chép điều ra cho tôi một phần.”

“Kiều tổng, ngài có ích lợi gì sao?”

“Điều ra giao cho tôi.” Kiều Lương lạnh như băng nói xong trực tiếp cúp điện thoại.

...

Tiêu Cảnh là trực tiếp bị điện thoại đánh thức từ trong mộng đẹp, anh khó chịu nghe điện thoại, lạnh lùng nói, “Cậu tốt nhất là nên có chuyện gì lớn!”

“Tiêu Cảnh tôi chỉ là tới nói cho cậu biết, nếu như hôm nay cậu còn chưa đúng hạn đi làm, ba chục triệu tiền thưởng của cậu năm nay, sẽ một phần cũng không có, đến mức nghỉ làm tiền lương cũng sẽ căn cứ vào tỉ lệ phần trăm tiền lương đến trừ.” Thanh âm lạnh lùng của Kiều Lương từ bên trong điện thoại truyền tới, “Tôi mời cậu tới là để công tác, không phải là mời cậu tới làm đại gia cho tôi.”

Ba... Cúp điện thoại.

Tiêu Cảnh về mặt mộng bức ngồi ở trên giường mình, đầu tóc rối bời, nếu như không phải là bởi vì trên tay anh hiện tại đang cầm điện thoại di động, anh sẽ cho là mình nằm mơ, bất ngờ nghĩ tới điều gì Tiêu Cảnh ngồi ở trên giường lớn tiếng gầm hét lên, “Kiều Lương, lão tử hôm nay cùng cậu thế bắt lưỡng lập a!”

Lại dùng việc công để báo thù riêng!

Cmm, không nói đuổi anh, lại muốn trừ tiền thưởng! Ba chục triệu tiền thưởng bị trừ không tính, còn trừ tiền lương của anh!

Lão tử muốn nhảy hăng!

Bịch một tiếng, trên tường truyền tới một thanh âm vang lên, tiếp lấy truyền tới tiếng Tiêu Sái gầm gừ, “Em muốn nổi điên cút ra ngoài nổi điên, đừng làm ồn đến người khác ngủ không được thấy!”

Tiêu Cảnh giận quá, trực tiếp từ trên giường bò dậy hung hãn hướng về phía trên tường đá mấy đá, lão tử không lấy được ngủ, anh còn muốn ngủ thấy, càng nghĩ càng không phục, dứt khoát mở cửa vọt tới trước mặt Tiêu Sái, hô lớn, “Dựa vào cái gì lão tử phải đi làm, các người có thể ngủ!”

“Chỉ bằng công ty là của anh, anh quyết định.” Tiêu Sái nói xong ánh mắt vô thần liếc Tiêu Cảnh một cái, vô cùng chế giễu trong mắt không có chút tình cảm anh em nào nói, “Loại người như em làm công thì sẽ không hiểu tâm tình của người làm ông chủ như bọn anh.” Lại ha ha ha cười to, “Ai bảo em chọc Kiều Lương, không có đem em trực tiếp từ trên giường vặn ném tới công ty đi, liền coi là tốt.”

Tiêu Cảnh cảm giác sau khi mình bị ông chủ của mình tổn thương xong, lại bị anh hai thân thiết của mình làm cho thương tổn, trong nháy mắt thật sự là tâm tình gì đều có, anh tiến lên đánh trên người Tiêu Sái, hai tay hai chân cuốn lấy Tiêu Sái, buồn bực nói, “Anh hai, anh có phải là anh hai của em hay không?”

Tiêu Sái đá chân kêu anh cút ngay “Em muốn làm gì!”

Tiêu Cảnh ôm chặt hơn nữa, “Anh hai, không bằng em đi đến công ty của anh đi làm đi, em làm trò chơi trắc thí viên cho anh, lão tử hiện tại liền đi đến công ty Kiều Lương từ chức.”

Tiêu Sái dùng sức đẩy anh, “Cút xéo, lão tử mới không cần em.” Trên tay vừa dùng lực, trực tiếp đem người từ trên giường đẩy xuống, Tiêu Cảnh về mặt mộng bức ngồi dưới đất, nhìn lấy Tiêu Sái, “Anh lại đem em đá xuống giường!”

Tiêu Sái khước mắt co quắp hai cái, “Anh van em, em đừng ở trong phòng anh nổi điên được không? Nhanh đi rửa mặt một chút rồi đi làm.”

Tiêu Cảnh ngồi dưới đất bất động, “Dựa vào cái gì mọi người đều không cần đi làm, lại muốn em đi làm?”

“Bởi vì lão đại đang trong kì nghỉ phép, anh đây là ông chủ muốn đi lúc nào liền đi lúc đó, mà Tiểu Nhu đây, cũng là đang trong lúc xin nhà trường nghỉ học để nghỉ ngơi.....” Ánh mắt hiền hòa nhिb về phía Tiêu Cảnh, “Em đến mức thì sao, ai cho em đi chọc Kiều Lương, lại ai bảo em đứng lúc lại là một cấp dưới nhỏ bé của Kiều Lương, ngoan ngoãn đi tiếp thu người khác dạy xéo đi tiêu huynh đệ.”

Tiêu Cảnh bỗng nhiên từ dưới đất nhảy cồm lên, về mặt hung phấn hướng về phía Tiêu Sái nói, “Anh hai, chúng ta đi đem Tiểu Nhu Nhi xuất ngoại định cư đi, để cho Kiều Lương cả đời cũng không tìm tới chúng ta, hung hãn ngược cậu ta!” Lại dám dùng việc công để báo thù riêng! Thật là đáng hận!

Khước mặt Tiêu Sái co quắp đến mấy lần, “Lão đệ, anh yêu cầu em đừng gây thơ như vậy được không? Công ty của anh bây giờ mới vừa khởi bước,

cũng không muốn cứ như vậy sụp đổ.” Đứng lên đi đi qua vỗ bả vai Tiêu Cảnh một cái, “Lại nói, em cho là với năng lực Kiều Lương đang có, có thể không tìm được chúng ta sao? Huống chi người cho là Tiểu Nhu Nhi là người mà chúng ta tùy tùy tiện tiện có thể lừa gạt như vậy sao? Ngoan ngoãn, nghe ca ca lời nói, chờ đợi, đến cuối cùng người bị thương cũng không phải a.”

Tiêu Cảnh hận không thể đập cho Kiều Lương một trận, trở về gian phòng của mình đổi quần áo đi làm.

Tiêu Hoàng Lịch ngồi ở trong phòng ăn ăn đồ ăn, thấy Tiêu Cảnh đi xuống, nói với anh, “Kêu mấy anh trai với em gái con xuống dùng cơm, ăn cơm rồi lại ngủ tiếp.”

Tiêu Cảnh làm bộ không có nghe được, đi xuống tự mình ăn điểm tâm, “Bọn họ lại không đi làm, ăn bữa sáng làm caia gì, tiết kiệm một chút lương thực không được a.”

Tiêu Hoàng Lịch cười lạnh, “Con không ăn một bữa liền cũng tiết kiệm được lương thực.”

Dương Tinh Nhân đi lên lầu gọi bọn họ đi xuống ăn điểm tâm.

Tiêu Cảnh trợn lên giận dữ nhìn cha mình, “Mọi thế nào lại thiên vị như thế a! Con là người phải đi làm a, con là người muốn kiếm tiền a, tại sao con không thể ăn bữa ăn sáng! Cmn!”

“Cái kia Tiểu Nhu là người muốn đi học người a, anh cả con là người vì quốc gia làm việc dâng hiến người đâu, anh hai con cũng có công ty riêng a, ai không mạnh bằng con?”

Những lời này có thể coi là đập phải đuôi của lão hổ, Tiêu Cảnh ngay lập tức sẽ nóng nảy, hai cái động tác liền đoạt lấy bánh tiêu trong chén cha mình, “Lão từ liền muốn ăn, lão từ muốn ăn sụp đổ cha! Cha không thể làm khó dễ được con!”

Tiêu Hoàng Lịch cười lớn ha ha, “Tiểu từ thú, con cho là ai làm cha đây? Không sợ bị gia gia của con nắm gậy gia pháp phục vụ à?”

“Lười để ý mọi người.” Tiêu Cảnh hàng xích hàng xích chịu bánh tiêu, trong đầu nghĩ anh nhất định phải tận lực ngăn cách Tiểu Nhu Nhi cùng con hàng Kiều Lương kia hàng sống chung, không báo thù này, anh sẽ không kêu Tiêu Cảnh!

Bỗng nhiên lại có âm thanh thi công truyền tới, Tiêu Cảnh cau mày, “Nơi đó đang làm gì? Khu vực này của chúng ta không phải là đều bán rồi sao? Nhà ai đang sửa sang?”

Tiêu Hoàng Lịch lại đoan qua một ly sữa bò cầm lấy một mảnh bánh mì, “Không biết, gian phòng cách vách bán rồi đi, chủ phòng tân hôn đang sửa chữa đi.”

Mấy anh em lần lượt xuống lầu, Tiêu Cảnh cau mày nói, “Gian phòng cách vách không phải là không bán không?”

“Cái kia thì có thể là muốn sửa sang lần nữa một chút, về sau trở về nước dùng tốt chứ.” Tiêu Hoàng Lịch đem bánh mì ăn xong uống một hớp sữa bò, đi tới hôn một cái lên mặt Dương Tinh Nhân đang bước xuống lầu, “Vợ ơi anh đi làm.”

Anh em mấy người về mặt mặt bức, mới sáng sớm đã sớm bị xuất ra thức ăn cho chó?

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Chân chó Tam thiếu

Tiêu Cảnh vừa đến phòng làm việc liền bị gọi đến phòng tổng giám đốc, vừa vào phòng làm việc liền thấy Kiều Lương đang ngồi ở phía sau bàn làm việc nghiêm túc xem hồ sơ duyệt tài liệu.

Tiêu Cảnh sậm mặt lại đi tới, ngồi xuống cái ghế trước bàn làm việc, trầm giọng nói: “Có chuyện gì?”

Kiều Lương cầm trên tay mấy phần văn kiện ném cho Tiêu Cảnh, trầm giọng hỏi: “Chuyện gì đang xảy ra đây?”

Tiêu Cảnh cầm tài liệu xem, lật được vài tờ liền nở nụ cười, cuối cùng hẳn cũng có thể làm cho Kiều Lương biết chuyện!

Hắn đáp: “Chuyện này a? Cậu cũng biết Tiểu Nhu vốn dĩ là con ruột của bác tôi, mà con gái bác tôi cùng Lưu Thừa Vũ đã có hôn ước từ bé, hiện tại Lưu Thừa Vũ lại thích Tiểu Nhu, vì Tiểu Nhu mà dứt khoát đem chuyện xấu của Tiêu Cẩm Ninh công khai với người ngoài, khiến cho Tiêu Cẩm Ninh bây giờ chẳng khác gì chuột chạy ngoài đường.”

“Tôi muốn hỏi là tại sao Lưu Thừa Vũ lại biết được chuyện này?” Kiều Lương thấy Lưu Thừa Vũ đi theo Đường Tịch đến tận cổng trường học, còn dùng cái vẻ mặt ánh mắt ấy nhìn Đường Tịch, trong lòng hẳn liền vô cùng khó chịu.

Tiêu Cảnh dựa vào sau một chút cho thoải mái, lại nhàn nhai ngồi ở trên ghế nhìn Kiều Lương nói: “Tại thời điểm chúng tôi và Tiêu Cẩm Ninh cãi nhau thì Lưu Thừa Vũ nghe được.”

Nói xong tinh thần dường như thoải mái hơn, ngồi bật dậy: “Lưu Thừa Vũ này thật đúng là người tốt, khi biết vị hôn thê chân chính của mình đã phải chịu nhiều cực khổ như vậy liền dứt khoát quay lưng lại với Tiêu Cẩm Ninh. Cậu nghĩ xem, hai bác của tôi còn dám nói gì sao? Hơn nữa gần đây hai người họ còn đang tích cực tiếp xúc với ba mẹ tôi đây.”

Kiều Lương nhìn vào khuôn mặt vui vẻ của Tiêu Cảnh, ừ một tiếng rồi lại cúi đầu xuống phê duyệt tài liệu, thấy phản ứng của Kiều Lương như vậy, Tiêu Cảnh liền hỏi: “Cậu không có gì muốn nói sao?”

Kiều Lương mở miệng hỏi Tiêu Cảnh: “Cậu thấy tại sao gia đình bác cậu lại muốn kết thông gia với nhà họ Lưu?”

“Nói nhảm, đương nhiên là bởi vì...” Tiêu Cảnh ngẩng đầu nhìn về phía Kiều Lương, miễn cưỡng đem lời đã đến khóe miệng đành nén trở về: “Đương nhiên là do bác gái của tôi là bạn tốt của gí Lưu, nên hai đứa con của họ đã được hứa hôn từ trong bụng mẹ.”

Kiều Lương nhíu mày: “Thật sao?”

“Đương nhiên là thật!” Tiêu Cảnh dùng từ chính nghĩa nói: “Thật không biết bác gái của tôi là con người như thế nào, nhưng bác ấy lại rất xem trọng lời hứa với người khác, bây giờ cũng rất tích cực tiếp xúc với mẹ tôi và Tiểu Nhu Nhi, cậu nói nếu Tiểu Nhu Nhi bị bác gái làm cảm động, đồng ý trở về, vậy không phải Lưu Thừa Vũ liền chân chính đến bên cạnh Tiểu Nhu Nhi sao?” nói xong còn thương hại nhìn về phía Kiều Lương, “Nhưng cậu cũng đừng thương tâm quá, trong lòng Tiểu Nhu Nhi cũng chỉ có cậu mà thôi.”

Kiều Lương gật đầu: “Tôi không có thương tâm, nhưng có lẽ người thương tâm chính là cậu đây.”

Tiêu Cảnh nghi ngờ: “Tại sao?”

Khóe miệng Kiều Lương nhếch lên, đưa tay lên nhìn

thời gian trên đồng hồ Vacheron Constantin ở cổ tay, khóe miệng hơi hơi cười: “Bây giờ là 9 giờ 15 phút, cậu không có đi nhận thẻ, lại còn tới trễ mười lăm phút, Tiểu tổng, tôi nhắc nhở cậu một câu: năm nay ba chục triệu tiền thưởng liền chờ cậu vào năm sau vậy.”

Kiều Lương vừa dứt lời, căn phòng liền phát ra tiếng gầm giận dữ: “Kiều Lương!”

Kiều Lương lui về phía sau một chút, thoải mái nhàn hạ ngồi trên ghế nhìn Tiêu Cảnh: “Ừ?”

Tiêu Cảnh trực tiếp lao lên bàn, vẻ mặt nịnh nọt: “Tôi sai rồi, sai thật rồi, tôi không nên cười nhạo cậu, tôi không nên không giúp cậu, cậu đừng trừ tiền thưởng của tôi a, sau này cậu có việc gì cứ hỏi tôi, còn nữa, hãy yên tâm, tôi sẽ không để bất kì tên đàn ông nào tới gần em gái tôi nữa bước, đừng nói gì đến Lưu Thừa Vũ, tôi có thể trực tiếp đá hắn đến Châu Phi, cậu liền đại nhân không chấp tiểu nhân, đem tiền thưởng trả lại cho tôi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Tam thiếu tức giận

Tiêu Cảnh nghe thấy vậy lập tức đứng lên, làm cho tập hồ sơ trên bàn rơi đầy dưới đất, hấn khiếp sợ nhìn Tiểu Ngũ, “Hơn mười ngày không ngủ rồi? Chuyện này rốt cục là thế nào?”

Một người bình thường nếu như ba ngày không ngủ rất có thể này cả đường cũng không thể đi được, cả người sẽ đều có trạng thái khó chịu mệt mỏi, nhưng cái tên Kiều Lương này còn khủng hơn, mười ngày không ngủ? Chẳng lẽ hắn muốn chết sao!

“Thời điểm thiếu gia ở trên đảo, bởi vì lo cho tiểu thư Đường Tích mà một ngày ngủ chưa quá 3 tiếng, sau đó sẽ cùng bọn tôi tiếp tục tìm kiếm. Cũng có thể trong ba tiếng đó ngài ấy không hề ngủ mà chỉ nhắm mắt nghỉ ngơi thôi...” Tiểu Ngũ lo âu nói: “Sau đó ở thành phố Dài Than còn nghiêm trọng hơn, chẳng thèm ngủ một chút nào. Không những thế cả người còn sinh ra ảo giác, tuy buổi tối vẫn nằm trên giường nhưng lại không hề ngủ.”

“Chúng tôi vì lo lắng mà còn cố tình bỏ thuốc ngủ vào nước của ngài ấy, nhưng bằng bất kể cách nào cũng chẳng có tác dụng gì.” Sắc mặt Tiểu Ngũ trầm xuống nhìn Tiêu Cảnh nói: “Năm năm trước thiếu gia vì muốn đưa sự tình của Lục gia ra ánh sáng cũng có nhiều đêm không ngủ, nhưng là chưa bao giờ không ngủ lâu như vậy, tôi sợ cứ thế này thiếu gia sẽ sụp xuống mất.”

“Hắn đã đã sớm sụp xuống rồi còn đâu!” Tiêu Cảnh bước nhanh ra ngoài, hướng tới phòng làm việc của Kiều Lương, bảo sao đêm qua lúc trên máy bay Kiều Lương vẫn có tinh thần làm việc, thì ra là hắn không hề muốn ngủ. Nếu cứ chống đỡ như vậy đến cực hạn, chỉ sợ rằng một khi hắn ngã xuống có lẽ cũng chỉ còn nước đi gặp thần chết thôi.

Càng nghĩ bước chân của Tiêu Cảnh càng nhanh, đẩy cửa phòng tổng giám đốc ra, Kiều Lương ngược mắt nhìn lên, chân mày nhướn lên: “Xem xong tài liệu tôi đưa rồi?”

Tiêu Cảnh nghiêm mặt đi tới, trầm giọng nói: “Chỉ sợ khi tôi xem xong cậu cũng đột ngột mà chết rồi!” Thấy Kiều Lương không nói lời nào, Tiêu Cảnh trừng mắt nhìn hấn: “Đi ngủ!”

Kiều Lương không để ý, tiếp tục duyệt tài liệu, ngữ khí lạnh lùng: “Không ngủ được.”

Tiêu Cảnh nhìn lấy Kiều Lương, bắt đầu đi cau mày: “Cậu là không muốn ngủ hay không ngủ được?”

Kiều Lương dừng bút lại, ngẩng đầu nhìn Tiêu Cảnh, hơi nhú mày: “Không muốn ngủ, cũng không ngủ được.”

Tiêu Cảnh nghĩ, hấn không muốn ngủ, thì chắc lên giường cũng chẳng ngủ được, chẳng lẽ sợ rằng khi tỉnh lại Đường Tịch sẽ bấn mắt sao?

Càng nghĩ Tiêu Cảnh càng thương cảm Kiều Lương, nếu không phải Đường Tịch không trở thành Tiêu Nhu, có lẽ nào hiện giờ Kiều Lương đã được người ta làm lễ truy điệu, mai táng rồi?

“Bởi vì Đường Tịch sao?” Tiêu Cảnh nhìn Kiều Lương: “Cậu biết là cô ấy đang còn sống mà, sẽ không rời đi một lần nữa đâu nên hãy yên tâm ngủ đi.”

“Vô dụng.” Kiều Lương vừa nhìn Tiêu Cảnh, vừa mở ngăn kéo lấy ra một hộp hình vuông, giọng nói khàn khàn: “Đây là ngón tay của cô ấy, mặc dù bây giờ cô ấy vẫn đang còn sống, nhưng lại không ở trong cơ thể của chính mình, tất cả là bởi vì tôi nên cô ấy mới chết thảm như vậy, cuối cùng chỉ còn lại ngón tay như thế này.”

“Chuyện này đâu liên quan đến cậu!” Tiêu Cảnh trầm giọng nói: “Có ai muốn xảy ra tai nạn trên không như thế đâu, tất cả chỉ là ngoài ý muốn thôi!”

“Đây không phải là ngoài ý muốn!” Kiều Lương trầm giọng trả lời: “Tôi đã cho người đi điều tra, đây là một vụ cố ý! Có người cố ý động tay chân với bình xăng của máy bay, nên trận tai nạn này mới xảy ra. Là tôi không bảo vệ tốt cho tiểu Tịch, bây giờ vừa nhắm mắt sẽ nghĩ đến cơ thể bị chia năm xẻ bảy của cô ấy!” Hạ thấp giọng rống giận: “Bị ám ảnh đến như vậy, cậu nói làm sao tôi có thể thoải mái nhắm mắt ngủ đây?”

Tiêu Cảnh chờ người một hồi, mặt không cảm giác nhìn lấy Kiều Lương: “Đó chỉ là một thân xác mà thôi, cậu cũng không cần phải khổ tâm đến vậy. Đi ngủ, ngủ đi. Ngủ dậy cậu sẽ thấy tất cả mọi chuyện đang dần trở nên rất tốt đẹp, vẫn có Đường Tịch cùng bọn tôi ở bên cạnh.”

Kiều Lương nhìn Tiêu Cảnh càng nói càng kích động, khoe miệng nhếch lên cười: “Cậu sợ tôi chết?” Mặc dù cười, nhưng lại đầy thê lương.

“Đúng a!” Tiêu Cảnh tức giận nói: “Chính là sợ cậu sẽ chết đấy! Cho nên hãy đi ngủ nhanh lên!”

“Yên tâm, trong khoảng thời gian ngắn không thể chết được.” Kiều Lương cúi đầu tiếp tục xử lý tài liệu của mình, Tiêu Cảnh tức giận đập cửa bỏ đi, nghe được tiếng đóng cửa vang lên, Kiều Lương ngược mắt nhìn cửa phòng làm việc một cái, cúi đầu tiếp tục xử lý tài liệu, lại gọi điện cho thư kí của mình: “Mang một ly cà phê vào đây.”

Cửa một lần nữa lại được mở ra, nhưng không phải thư kí mà vẫn là Tiêu Cảnh, Kiều Lương thấy vậy có chút ghét bỏ vì phiền phức, chân mày nhú chặt: “Ra ngoài làm việc, tôi vẫn còn có việc phải xử lí.”

Tiêu Cảnh căn bản không thèm để ý tới hấn, lại đối diện hấn ngồi xuống, Kiều Lương cau mày, không khí quanh người như đóng băng: “Tôi bảo cậu đi ra ngoài, đừng ở nơi này quấy rầy tôi!”

Thư kí đứng ở bên ngoài vốn đã đề nén sợ hãi nhưng vẫn không dám bùng cả phê bước vào.

Tiêu Cảnh ngồi ở đó bắt chân lên, nhìn Kiều Lương: “Trong vòng nửa tiếng cậu không làm gì mà đối mặt nhìn tôi, tôi sẽ lập tức rút trở về làm việc.”

Kiều Lương khinh thường liếc nhìn Tiêu Cảnh một cái, hừ một tiếng: “Bệnh thần kinh.” Rồi tiếp tục chăm chú phê duyệt tài liệu.

Tiêu Cảnh ánh mắt vẫn nhìn vào đồng hồ, bất kể bị Kiều Lương nói gì vẫn ngồi thừ ra đó Kiều Lương cuối cùng không thể nhịn được nữa, cất giọng kêu tiểu Ngũ, tiểu Ngũ đi vào hấn lập tức chỉ Tiêu Cảnh, chờ dẫn nói: “Bắt tên này ném ra ngoài cho tôi.”

Tiêu Cảnh giận dữ: “Kiều Lương, ông đây là muốn tốt cho cậu, cậu lại nhất định làm một con quỷ nhát gan, bởi vì một người con gái mà cũng không dám ngủ, vậy thì còn dám làm cái gì?” Tiểu Ngũ lôi kéo Tiêu Cảnh đi ra ngoài, Tiêu Cảnh vừa đạp chân vừa mắng Kiều Lương: “Ngoại trừ đối xử với tôi như vậy, cậu còn dám đối xử với người nào? Với Đường Tịch sao?”

Kiều Lương chợt đứng lên, ánh mắt lạnh lẽo quét tiểu Ngũ một cái, tiểu Ngũ biết điều thả lỏng Tiêu Cảnh ra, rời khỏi phòng làm việc, Kiều Lương bước từng bước về phía Tiêu Cảnh, hai người bọn họ đều cao hơn một mét tám, nhưng khí thế trên người Kiều Lương mạnh hơn Tiêu Cảnh rất nhiều, bất quá Tiêu Cảnh vẫn như cũ quật cường ngửa đầu nhìn Kiều Lương, hừ một tiếng nói: “Như thế nào? Còn muốn đối với tôi như thế nào? Muốn đánh nhau a!”

“Tiêu Cảnh, tốt nhất cậu nên trở về làm việc đi.” Kiều Lương âm thanh trầm thấp: “Thay bằng việc ấu trĩ ngồi không ở đây, chi bằng sớm về phòng làm việc xem tài liệu, nghĩ cách khiến hết hết những người kia một mẻ đi, được chứ?”

“Vậy cậu thì sớm làm gì? Vì một cô gái mà khiến bản thân trở nên như vậy, bây giờ còn dương dương tự đắc, cậu thật sự chịu nổi sao?”

Kiều Lương nhủ chặt chân mày: “Cậu lặp lại lần nữa!”

Tiêu Cảnh có chút sợ, xem ra mình đã đập trúng cái đuôi của hắn... Cúi đầu nhìn thời gian, thầm nghĩ nếu không bị kẹt xe, bây giờ hẳn là đã đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Tiểu Tịch, anh sợ

Ngay vào lúc này, cửa phòng làm việc của Kiều Lương đột ngột mở ra kèm theo giọng nữ vang lên: “Cái gì? Thử lặp lại lần nữa!”

Tiêu Cảnh như thấy được cứu tinh vội vàng nhào qua ôm lấy Đường Tịch, phàn nàn nói: “Tiểu Nhu Nhi em nói xem, người này thật đáng sợ, đã hơn mười ngày còn chưa ngủ, anh sợ hắn chết đột ngột nên mới đi dụ dỗ hắn ngủ, không ngờ hắn còn đòi đánh anh! Trong hơn 20 năm nay, lần đầu tiên anh mới thấy làm người tốt lại khó đến như vậy!”

Đường Tịch liếc nhìn Kiều Lương một cái, lúc này mới phát hiện quần thâm dưới mắt hắn do ngủ không ngon giấc, trong lòng cô liền đau lòng vô cùng, quay đầu lại nói với Tiêu Cảnh: “Anh ba, anh đi ra ngoài trước đi, nơi này giao lại cho em”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, nói khẽ với Đường Tịch: “Không cần làm quá mọi việc lên làm gì, dỗ hắn an ổn ngủ là được rồi.”

Đường Tịch chợt cảm thấy buồn cười, dỗ Kiều Lương chính là một điều vô cùng khó khăn, nói không chừng có lẽ cô phải dùng tới mỹ nhân kế mới dỗ dành được.

Bất quá cô vẫn gật đầu, đáp: “Anh đi ra ngoài trước đi.”

Thấy em gái đã đáp ứng mình, Tiêu Cảnh yên tâm thoải mái ra đi làm, chỉ cần ông chủ không chết, hẳn liền có thể kiếm được thêm nhiều tiền a, nếu như hôm nay em gái đem người kia dỗ thành công, hẳn nhất định sẽ thực hiện lời hứa của mình, mua một chiếc xe số lượng có hạn cho em ấy!

Sau khi Tiêu Cảnh đi ra ngoài, Đường Tịch mới hướng chân đi về phía Kiều Lương, nhưng cứ bước một bước Kiều Lương theo bản năng lại lùi một bước, mãi đến khi Kiều Lương dựa vào ở bàn làm việc của mình, không thể lui được nữa.

Đường Tịch nhếch miệng cười, đưa tay ôm lấy cổ Kiều Lương, thấp giọng hỏi: “Anh vẫn nghĩ mình đang nằm mơ à?”

Kiều Lương đỏ mặt, nhìn Đường Tịch một lúc lâu, ừ một tiếng, âm thanh khàn khàn: “Không có cảm giác chân thật.”

Đường Tịch đau xót, nghĩ đến những hình ảnh mình nhìn thấy ở Dải Than, cô hít một hơi thật sâu, nhón chân lên nhấn lên môi Kiều Lương một cái hôn: “Như vậy đã chân thật chưa?”

Làn môi chạm vào môi Kiều Lương là có nhiệt độ, không phải lạnh như băng.

Kiều Lương giữ trụ đầu của Đường Tịch lại, nặng nề hôn lên, tuy nhiên lại bị Đường Tịch tránh ra, hắn đỏ mặt nhìn cô, cô chỉ cười, ôm lấy hắn, ghé vào tai thấp giọng: “Đi ngủ đi, ngủ dậy sẽ cho anh hôn.”

Kiều Lương hơi nhủu mày, “Không ngủ được.”

“Sợ gặp phải ác mộng sao?” Trong lòng Đường Tịch có chút hốt hoảng, cô biết Kiều Lương bị mất ngủ, nhưng không nghĩ đến đã mười ngày hắn chưa ngủ qua, cứ như vậy sẽ tự làm tổn hại đến bản thân, sẽ suy sụp mất.

Mà ngoài cửa Tiêu Cảnh nhìn thấy khẩu trang cùng mũ lưỡi trai bị vứt dưới đất, khóe miệng giật giật, nha đầu này cứ như vậy ném hết đồ nguy trang của mình xuống dưới đất, thật là mất vệ sinh mà!

Cuối cùng Tiêu Cảnh vẫn cúi xuống nhặt những thứ đó lên, trở về phòng làm việc của mình.

Nhưng phòng làm việc bỗng nhiên bị cản lại, với sự tò mò của mình, trợ lý cả gan hỏi: “Tiêu tổng, nữ sinh vừa đeo khẩu trang cùng mũ lưỡi trai đi vào phòng tổng giám đốc là ai a?”

Đây chính là tin tức lớn! Tổng giám đốc vốn không gần nữ sắc, nhưng lại cho một cô gái xa lạ bước vào phòng mình, hơn nữa còn đuổi cả Tiêu tổng ra ngoài... Chẳng lẽ lần này có tiền triển?

Tiêu Cảnh thấy vẻ mặt bất quáị lăm lờ của nữ thư kí, hừ lạnh nói: “Cô suy nghĩ quá nhiều rồi, chẳng qua đó chỉ là một bác sĩ thôi miên thôi.”

“Tổng giám đốc mời bác sĩ thôi miên làm gì ạ?” Nữ thư kí tiếp tục lăm lờ, tò mò hỏi

Tiêu Cảnh nhìn nữ thư kí thật lâu rồi bật cười: “Làm thế nào mà cô có thể làm trợ lí cho Kiều tổng? Ngay cả Kiều thị muốn mở rộng thị trường sang nền y học cũng không biết sao? Co không biết thuật thôi miên bây giờ có bao nhiêu tiềm năng sao?” Nói xong còn nhướn mày cười một tiếng: “Tôi nói cho cô biết, Kiều tổng là muốn học thuật thôi miên, chỉ sợ sau khi học được rồi sẽ chẳng có ai lừa được cậu ấy nữa đâu.” Nói xong còn không quên đóng cửa lại, bỏ mặc cô thư kí ngơ ngác đứng đó.

Sau một hồi ngẩn người, cô ta liền suy nghĩ: Giám đốc là đang muốn pháp triển công ty toàn diện sao?

Đường Tịch ngồi trên ghế sofa nhìn Kiều ương không chịu đi ngủ, thở dài: “Bởi vì ngón tay kia mà anh không ngủ được sao?”

Kiều Lương ngăn ra: “Làm sao em biết?”

Đường Tịch kéo Kiều Lương đi vào phòng nghỉ ngơi bên trong phòng làm việc, thấy thiết kế phòng này của Kiều Lương cùng phòng của cô ngày trước đều giống nhau như đúc, trong lòng liền xuất hiện áp áp, lại có chút khổ sở, hẳn đã mất bao nhiêu khổ sở vì cô, nhưng lúc trước cô lại chẳng hề biết gì.

“A Lương, anh còn nhớ thời gian trước em có hôn mê hơn một tuần lễ không?” Đường Tịch kéo Kiều Lương ngồi xuống giường, để hán gối đầu lên đùi mình, vừa nhẹ nhàng bấm bóp đầu cho hán, thấp giọng nói: “Anh biết trong một tuần lễ đó em ở đâu không?”

Kiều Lương ngược mắt nhìn cô, cô khẽ mỉm cười bảo hán nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói: “Trong một tuần đó em đã tới vách biển Thái Bình Dương, tận mắt thấy anh đau khổ như thế nào, lại đến Dải Than thấy anh bị lạc như thế nào, muốn tự tử như thế nào.” Động tác trên tay của cô dần dần biến hóa nhẹ: “Anh biết không, khi thấy anh cứ thẳng bước hướng ra bờ biển, tim em rất đau, vội vàng kéo anh trở lại, không hề biết lúc đó tại sao lại kéo được, có lẽ là do em không muốn mất anh, nên mong muốn linh nghiệm.”

“Thật sự là em?” Kiều Lương mở mắt nhìn Đường Tịch, hán xoay mình ngồi dậy, nhìn Đường Tịch thật lâu: “Người kia thật sự là em sao? Lúc anh được kéo lại, thấy người đó chính là em, lúc đó thật sự không phải là ảo ảnh của anh sao?”

Đường Tịch gạt đầu, đôi mắt ửng đỏ: “Là em, đó không phải là ảo giác của anh đâu. Nhưng lúc ấy thấy anh tự hủy hoại mình như vậy, anh có biết em đau như thế nào không? Anh biết lúc ấy em hận chính bản thân mình như thế nào không? Em hận vì lúc anh cần nhất lại không thể ở bên cạnh anh, cho nên A Lương, về sau em sẽ luôn luôn ở bên cạnh anh, cho nên anh phải sống cho thật tốt, được không?”

Kiều Lương ôm Đường Tịch vào ngực, nặng nề nói: “Nhưng anh sợ khi tỉnh lại sẽ không thấy em, anh hãy trong giấc mơ của mình luôn có em bên cạnh, chúng ta rất hạnh phúc, nhưng khi mở mắt ra sẽ nghe được người khác nói tìm được ngón tay của em, vì vậy nên anh sợ, tiểu Tịch, anh rất sợ.”

Nghe được hai tiếng Tiểu Tịch từ trong miệng hán có bao nhiêu bất lực, Đường Tịch từ trước đến nay chưa bao giờ có thể tưởng tượng ra, giọng nói đầy bất lực này lại xuất phát từ chính miệng Kiều Lương.

“Em nhất định sẽ luôn ở bên cạnh anh, đảm bảo khi anh mở mắt ra sẽ luôn thấy em bên cạnh, vì vậy hãy yên tâm ngủ đi, có được hay không?” Đường Tịch vỗ nhẹ lên lưng Kiều Lương: “Về sau bất kể là trong giấc mơ hay khi tỉnh lại, em sẽ luôn ở bên cạnh anh, nên hãy an tâm mà ngủ một giấc đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Kiều Lương đã chạm vào tôi rồi

Editor: Mai Anh

Kiều Lương nhắm mắt lại, Đường Tịch ngồi bên vẫn đang nhẹ nhàng xoa bóp đầu cho hán, nhưng Kiều Lương vẫn không thể an tâm ngủ, lông mày vẫn cứ nhíu chặt lại một chỗ, không biết đang nghĩ cái gì mà đột ngột mở mắt ra, vội nắm lấy tay Đường Tịch.

Đường Tịch thấy hán như vậy, đau lòng nói: “Em không đi, cũng sẽ không bao giờ đi nữa, anh hãy ngủ một giấc đi, tỉnh dậy chúng ta sẽ cùng nhau đi uống trà, mời cả dì Kiều, khuôn viên nhà anh rất đẹp, chúng ta có thể đến đó, hoặc tùy anh chọn, đến nơi nào cũng được.

Kiều Lương nghe vậy, lại một lần nữa nhắm mắt lại.

Đường Tịch thấy hán đã chịu nhắm mắt, ôm cả đầu hán và hán, nằm xuống bên cạnh, vì một tay vẫn đang bị hán nắm lấy nên tay kia nhẹ nhàng ôm ngang người hán.

Kiều Lương lần này không còn nhíu chặt lông mày nữa, nhưng hán cứ nhắm mắt được một lúc rồi lại mở mắt ra. Đường Tịch biết hán không muốn ngủ, nhưng cứ tiếp tục thức như vậy cũng không thể được, hán nhất định phải ngủ. Vừa nghĩ Đường Tịch vừa che mắt hán lại, thì thầm: “Anh ngủ đi! Khi ngủ dậy sẽ vẫn thấy em ở đây, nhưng nếu không ngủ, bây giờ em sẽ lập tức rời đi.”

Kiều Lương nghe cô nói vậy, vươn tay ôm lấy cô thật chặt, giọng nói có chút khản trương: “Không cho phép em đi.”

“Được, vậy anh ngủ đi, dù anh ngủ em vẫn ở bên cạnh anh mà.” Đường Tịch thở dài nói: “Anh đã không ngủ lâu như vậy, em thật sự không thể yên tâm, nếu như em cũng như anh, mười ngày chưa ngủ, anh sẽ không lo lắng sao?”

Thấy Kiều Lương im lặng nhìn chằm chằm mình không nói gì, cũng không chịu nhắm mắt, Đường Tịch dứt khoát ôm chặt lấy Kiều Lương “Em xin anh”, giọng nói mang theo khẩn khoản, rất cần được giúp đỡ: “Không phải anh đã nói sẽ bảo vệ em sao? Nhưng anh cứ không ngủ như vậy em thật sự không có cảm giác an toàn, nếu như anh chết, ai sẽ bảo vệ em? A Lương à, chẳng lẽ anh muốn em sống lại một lần nữa, nhưng bên cạnh lại không có anh sao?”

Kiều Lương nghe vậy trong lòng đau nhói, ôm chặt lấy Đường Tịch, nhắm mắt lại, Đường Tịch cũng ôm hân, khóe miệng nhếch lên cười, nằm trong lòng hân rồi ngủ quên lúc nào không hay.

Vốn dĩ cơ thể cô còn chưa hồi phục, vẫn phải nằm trên giường bệnh nghỉ ngơi, nhưng bởi vì lo lắng cho Kiều Lương nên muốn khỏe mạnh để xuất viện sớm, nhưng hệ thống lại không khởi động được, nên cô đành phải mặc kệ cơ thể còn yếu ớt, lập tức xuất viện. Sau đó bọn người Hạ Văn Y nghe tin cô xuất viện đã gọi điện thoại rủ đi chơi, cô vì buồn chán đã quá lâu nên đi ngay, còn uống rượu cho đến say mềm, khiến hôm nay một mình không chịu nổi, vừa định lên giường nằm ngủ lại nhận được cuộc gọi của Tiêu Cảnh, báo rằng Kiều Lương đã mười ngày không ngủ rồi.

Khi Kiều Lương mở mắt ra lần nữa, đã thấy người con gái trong ngực ngủ say, hôn nhẹ lên trán cô, sau đó tiếp tục nhắm mắt lại, thì thầm nói: “Anh sẽ luôn ở bên cạnh bảo vệ em”

Trong giấc mơ, cô gái mở miệng cười, sau đó rúc thật sâu vào ngực Kiều Lương.

Kiều Lương đưa tay lấy điều khiển từ xa trên đầu giường ấn một cái, làm cho thủy tinh trong suốt dần dần đổi thành màu đen, sau đó điều khiển cho nhiệt độ trong phòng ổn định lại, rồi tiếp tục ôm lấy người trong lòng, nhắm mắt ngủ.

Khi Đường Tịch tỉnh lại đã thấy Kiều Lương ôm cô ngủ rất say, nhưng tiếng gõ cửa khiến hân khẽ cau mày lại, Đường Tịch thấy vậy vỗ nhẹ vào lưng hân, dịu giọng thủ thỉ: “Không có việc gì cả, anh cứ ngủ đi.”

Kiều Lương nghe thấy vậy, nắm lấy tay Đường Tịch ngủ tiếp.

Đường Tịch dùng tay còn lại với lấy điện thoại ở gần đó để xem giờ, đã năm giờ chiều rồi, cô muốn Kiều Lương nghỉ ngơi vào buổi tối nhiều hơn, mà nếu ban ngày ngủ quá nhiều, buổi tối sẽ không thể ngủ an giấc, định bụng gọi hân dậy, cửa phòng nghỉ lại tiếp tục được gõ khiến cô cau mày, liếc nhìn người đang ngủ một cái, sau đó đứng dậy đi mở cửa.

Cửa vừa mở ra đã có một giọng nói lo âu truyền tới: “Kiều Lương, anh,” Sau khi thấy rõ người mở cửa là ai, cô gái đứng hình, khiếp sợ nhìn Đường Tịch, cau mày hỏi: “Cô là ai?”

Đường Tịch nhìn người đang đứng trước mặt, có chút ngoài ý muốn, nhưng mà, lạnh giọng: “Tiểu thư, cô tìm ai?”

“Tôi tìm Kiều Lương, anh ấy đang ở đâu?” Tần Hân Đình vừa nói vừa ngó đầu vào bên trong tìm người mình muốn tìm.

Đường Tịch nghe thấy vậy lông mày chéch lên, đóng cửa phòng nghỉ lại, giọng nói trầm xuống: “Tiểu thư, ai cho phép cô tiến vào?”

Ánh mắt Tần Hân Đình lóe lên một tia mất tự nhiên, dùng giọng điệu kên kiệu nói: “Cô thần thần quỷ quỷ xuất hiện ở phòng nghỉ của Kiều Lương làm gì? Đó là nơi cô có thể đến sao?”

Đường Tịch nhìn Tần Hân Đình nói giọng điệu như muốn giữ Kiều Lương làm của riêng, trong lòng chợt hỏi hận tại sao lúc trước lại để cô ta bên cạnh mình, khiến cho cô ta ngày càng có ý đồ với Kiều Lương.

Đường Tịch ung dung khoanh hai tay lại, ung dung nhìn Tần Hân Đình nhếch miệng cười: “Nơi đó tôi không thể vào, vậy cô có thể vào sao? Tiểu thư à, có phải hôm qua cô uống rượu, đến bây giờ còn chưa tỉnh không?”

“Tiểu thư” lúc này tiểu Ngũ bắt chợt đi vào, quay mặt chào Đường Tịch một tiếng, sau đó nhìn về phía Tần Hân Đình, không có chút thiện cảm nào nói: “Tần tiểu thư, sao cô lại tới đây? Nếu tôi nhớ không nhầm, không phải tổng tài đã từng nói Kiều thị không hoan nghênh cô sao?”

“Không hoan nghênh?” Tần Hân Đình cười cười, cầm lá đơn thông báo đưa cho tiểu Ngũ, nói: “Đơn này là do bộ phận thiết kế tập đoàn quốc tế Kiều thị mời tôi hôm nay đến đây nhận chức.”

Tiểu Ngũ cau mày nói: “Tần tiểu thư, có lẽ là do có sự nhầm lẫn gì đó, bây giờ tôi sẽ điện lại cho bộ phận thiết kế đính chính lại, mong cô chờ cho.”

“Tôi và tổng tài của anh là bạn bè, sao anh có thể đối xử với tôi như thế?” Tần Hân Đình không hề nghĩ tới, trước một cô gái xa lạ, tiểu Ngũ lại dám làm nhục mình như vậy, sắc mặt trắng bệch, chỉ về phía Đường Tịch hỏi: “Cô ta là ai? Tại sao lại ở trong phòng của Kiều Lương?”

Đường Tịch thấy tiểu Ngũ không nói gì nhủ mày một cái, sau đó nghĩ: cô là ai? Cô là Tiêu Nhu, nhưng cũng là Đường Tịch, nhưng cũng có thể không phải là ai thật rắc rối.

Tiểu Ngũ sau một hồi im lặng, lên tiếng nói: “Đây không phải là việc mà Tần tiểu thư có thể quản”, suy nghĩ một lát, tiểu Ngũ lại nói: “Nếu tiểu thư đã là nhân viên bộ phận thiết kế thì hãy tới đó nộp đơn đi, hiện tại tổng tài đang nghỉ ngơi, không muốn ai quấy rầy, mong cô rời đi cho.”

Nghe đến hai chữ nghỉ ngơi, Tần Hân Đình lại nhớ đến cô gái vừa bước từ phòng nghỉ của Kiều Lương đi ra, ánh lạnh đi, nhìn Đường Tịch trầm giọng: “Cô có biết người đàn ông đang nằm trong đó là bạn trai của ai không?”

Đường Tịch hơi nhú mồm, nhưng vẫn ung dung nhìn Tần Hân Đình: “Nha... Là bạn trai của ai a?”

“Anh ấy là bạn trai công chúa Đường Tịch của tập đoàn Đế Quốc, cô cho rằng dành bạn trai của cô ấy, cô sẽ có kết quả gì?” Tần Hân Đình lạnh giọng nói: “Tôi khuyên cô nên biết điều một chút, hãy nhanh chóng đi khỏi đây đi, Kiều Lương không phải là người đàn ông cô có thể đụng đến đâu.”

Đường Tịch cười một tiếng, sau đó dựa vào ghế sa lon, nhìn Tần Hân Đình với ánh mắt kinh thường: “Tôi không thể đụng vào được, vậy cô thì có thể sao?”

Sắc mặt Tần Hân Đình bỗng chốc cứng đờ, Đường Tịch thấy thế cười nói: “Tiểu thư, trong ánh mắt cô đang hiện lên ý muốn chiếm làm của riêng kia kìa, nhưng rất đáng tiếc, Kiều Lương đã chạm qua tôi, cũng đã dán nhãn cho tôi rồi, bây giờ nếu có ai thích anh ấy, cũng phải hỏi qua tôi đã.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Chỉ cung chiều 1 người

“Cô” Tần Hân Đình cau mày, rất nhanh lại nhú mồm đề thấp cơn giận của mình, cô ta cười một tiếng, nhìn Đường Tịch “Tiểu Nhu lời này đừng nói quá sớm, đến cuối cùng ai cười còn chưa chắc chắn.”

Đường Tịch nhún vai, ngay vào lúc này thanh âm lạnh lùng của Kiều Lương từ phòng nghỉ ngơi truyền tới ” ngược lại người cười đến cuối cùng không thể nào là cô.”

Tiểu Ngũ nghe được giọng nói bá đạo của thiếu gia nhà mình thiếu chút nữa nhảy cõn lên khen ngợi một cái, ngược lại anh ta đối với Tần Hân Đình này thật sự không thích.

Đường Tịch đứng một bên thấy Kiều Lương thật vất vả mới ngủ được lại bị Tần Hân Đình đánh thức, áp suất vô cùng thấp đứng tại cửa phòng nghỉ ngơi.

Tần Hân Đình đột nhiên xoay người, cô ta không nghĩ tới Kiều Lương thật sự ở trong phòng nghỉ, Kiều Lương vẫn luôn đặc biệt nghiêm trọng chú ý tới không gian sạch sẽ không có người, nếu như không phải là người anh ta nhận định thì không có cách nào tiến vào khu vực của anh ta, mà cô ta biết duy nhất có một người có thể nằm ở bên cạnh anh ta chính là Đường Tịch, nhưng mà Đường Tịch đã không còn tồn tại.

Cô ta nhìn Kiều Lương, trong mắt rất nhanh biến mất lệ ý, điềm đạm đáng yêu nhìn Kiều Lương, không dám tin tưởng nói ” Kiều Lương, thật không nghĩ tới anh là người như vậy, tiểu Tịch hiện tại sống chết chưa biết trước, nhưng anh lại cùng người đàn bà khác ở trong phòng làm việc ” câu nói kế tiếp cô ta không có tiếp tục nói hết, cũng chỉ là dùng ánh mắt tố cáo nhìn đến Kiều Lương.

Đường Tịch nhú mồm, hai tay chống cằm nhìn Tần Hân Đình, cô thật không nghĩ tới Tần Hân Đình thật ra biết diễn trò đến như vậy, bây giờ cô mới phát hiện, thật ra mỗi người đàn bà đều là ở trong cuộc sống của nữ hoàng điện ảnh Oscar a, lúc trước cô ta rốt cuộc làm thế nào ở trước mặt mình làm bộ mặt dùng dung tiếp xúc với Kiều Lương?

Kiều Lương lạnh lùng liếc Tần Hân Đình, lãnh đạm nói ” Tôi là hạng người gì, không tới phiên cô tới xen vào.”

Nói xong nhìn về phía Đường Tịch, ánh mắt đột nhiên thay đổi thành nhu hòa, Đường Tịch hướng về phía Kiều Lương ngoắc ngoắc tay ” tới đây ngồi, ngủ một giấc có phải tinh thần tốt hơn hay không?”

Kiều Lương nhu hòa ừ một tiếng, hoàn toàn không thấy Tần Hân Đình đứng ở nơi đó, đi tới bên người Đường Tịch ngồi xuống, đưa tay đem tóc cô vén ra sau tai ” không có em ở bên cạnh anh liền không ngủ được.”

Đường Tịch cười một tiếng, cũng hoàn toàn không để mắt đến sự tồn tại của Tần Hân Đình, ôn nhu nói ” vậy thì một lát nữa, chúng ta đi ra ngoài uống trà chiều, buổi tối anh nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai mới có tinh thần ban thưởng.”

Đường Tịch dám cam đoan, đây là lần đầu tiên kể từ khi cô và Kiều Lương lui tới cho tới nay, dùng thanh âm nhu tình nhiều nhất.

Kiều Lương nhìn thật sâu Đường Tịch, mặc dù cô nói rất bình thường nhưng anh có thể nhìn thấy. ở trong mắt của cô tràn đầy nhu tình, anh kéo tay cô ừ một tiếng ” theo anh dùng bữa ăn tối?”

Đường Tịch lắc đầu ” em đã đáp ứng với ba mẹ phải đi về dùng bữa ăn tối rồi.”

Tần Hân Đình nắm hai tay chặt chẽ, hung hãn trừng mắt nhìn Đường Tịch sau đó liếc mắt xoay người đi ra ngoài, Tiểu Ngũ đuổi sát theo sau cô ta ra ngoài, Đường Tịch liếc đến dư quang Tần Hân Đình sau khi rời khỏi, mới đưa tay của mình vuốt vuốt tay Kiều Lương một chút ” anh có phải đã sớm biết Tần Hân Đình thích anh đúng không hả?”

Kiều Lương nhìn cô một cái ” anh tại sao phải biết?”

Đường Tịch bị đánh bại, anh chính là như vậy, không quan tâm đến người khác, coi như người ta đối với anh ấy có nhu tình mật ý đến cỡ nào đi chăng nữa anh ấy đều không cảm giác được, coi như có cảm nhận được, anh ấy vẫn sẽ đem cô ta ngăn cách ở thế giới của bên ngoài của mình, khó trách

Đường Tịch than thở đứng lên ” tốt lắm, chúng ta ra bên ngoài uống trà chiều đi.”

Kiều Lương đứng lên kéo tay của Đường Tịch, nhẹ giọng nói ” theo anh làm công việc một chút.”

Đường Tịch cười tức giận liếc mắt anh ” công việc của anh em xem không thể hiểu. ” vừa nói nắm tay giờ giờ lên ” em chơi game, anh đi làm việc đi, em chờ anh nửa tiếng.”

Kiều Lương nhìn cô thật sâu, ở trên trán của cô hôn một cái, không nở buống cô ra ” nửa tiếng, anh rất nhanh sẽ làm xong.”

Đường Tịch ừ một tiếng đi chơi game, đang chơi thì nhận được điện thoại của Hạ Hoàn Ninh, để cho cô chuẩn bị thứ sáu đi quay thử, thứ bảy chính thức tiến vào quay chụp quảng cáo, cô lúc này mới nhớ tới, bản thân còn chưa có nói cho Kiều Lương mình muốn quay quảng cáo gì, cô ngược mắt vừa vặn cùng ánh mắt của Kiều Lương nhìn tới đụng vào, Kiều Lương để cây bút trong tay xuống, ngược mắt nhìn cô ” thế nào? Em và Hạ Hoàn Ninh bọn họ quen lắm sao?”

Đường Tịch chu mỏ một cái hết sức chăm chú tự hỏi trong chốc lát, sau đó gật đầu ” coi như là vậy đi.”

Kiều Lương có chút ăn giấm ” em ở chỗ này ngược lại rất được hoan nghênh.”

Đường Tịch cười hắc hắc, thoát trò chơi chạy đến Kiều Lương trước bàn làm việc ngồi xuống mặt ghế, hai tay chống cằm nhìn anh ” vậy anh liền theo em lăn lộn a, cũng bảo đảm anh một chút cũng không có bất lợi.”

Kiều Lương cau mày cân nhắc ” đối với anh làm như vậy mới có lợi sao?”

“Nhưng là phải thời thời khắc khắc theo em ở chung một chỗ a. ” Đường Tịch tỏ vẻ đương nhiên nói ” hơn nữa đáng đáp em xinh đẹp như vậy, anh không sợ em bị người khác nhớ thương à? anh đi theo, giúp em ngăn cản hoa đào nha.”

Kiều Lương nắm bút, ở trên đầu nàng nhẹ nhàng gõ một cái ” nói làm cho anh không cách nào phản bác, vậy công việc của anh phải làm sao bây giờ?”

“A, giữa tình nhân vẫn còn cần không gian tự do, cho nên thời điểm anh làm việc là quyền tự do của anh, thời điểm em ở trường học là không gian tự do của em, có được hay không? ” cô biết hai người bọn họ căn bản không khả năng thời thời khắc khắc ở chung một chỗ, đặc biệt là hiện tại cô là Tiểu Nhu, hơn nữa bây giờ chính là còn trong thời điểm thiên kim thật giả sóng gió mạnh mẽ ở trên đầu, nếu như lại tuôn ra thông tin cô là tình nhân của Kiều Lương, cô cũng không biết mình có thể chống đỡ được hay không.

Kiều Lương nhìn ra ý tưởng của Đường Tịch từ lâu chỉ là không có vạch trần cô, duỗi tay nắm lấy tay cô, cười như không cười nhìn cô một cái ” Em yên tâm, chúng ta có thể ngày ngày gặp mặt.”

Đường Tịch nghe được Kiều Lương nói lời này, trong lòng bỗng nhiên hơi hồi hộp một chút ” anh muốn làm gì?”

Cô nhớ tới có lần cô và anh gây gỗ, cô thì nhất định sẽ không để ý đến anh, anh lúc ấy rất giống như bây giờ, lời thề son sắt nói cho nàng biết, không ra một tiết học, anh sẽ để ý đến cô.

cô không tin như vậy, một tiết học, cô chuyên tâm nghe giảng, không không tập trung (đảo ngũ), không nhìn chung quanh, anh ấy. cách xa như vậy, cô làm sao có thể sẽ để ý đến anh nha. Ai biết anh lại cùng người ngồi cùng bàn đối chỗ ngồi một mực lên trên đầu ngồi nhìn cô, không để cho cô thoát khỏi ánh mắt ánh mắt nóng bỏng kia, mắt hung hãn trừng mắt liếc anh một cái, anh lúc ấy liền lộ ra biểu tình dương dương đắc ý, bây giờ suy nghĩ một chút biểu tình như vậy thật đúng là khả ái.

“Rất nhanh em sẽ biết. ” Kiều Lương tắt máy vì tính, duỗi nắm tay cô đứng lên ” chúng ta đi uống trà chiều.”

Đường Tịch kéo tay anh, tựa như cười mà không phải cười ” anh có phải hay không lại muốn làm loại chuyện đó bên trong đại học? ” bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, Đường Tịch bất ngờ hưng phấn nói ” anh không phải là đến trường học của bọn em đi học chứ? ” vừa nói vừa cau mày nói ” hay là đừng đi, như vậy sẽ bị rất nhiều bạn học đem chuyện ra nói. em mặc dù học lớp mười, nhưng bây giờ tuổi tác của em nhìn qua đặc biệt trẻ tuổi a, cho nên người khác không nhận ra, anh đi, quá rõ ràng rồi.”

Kiều Lương nhìn cô gái ở trước mặt mình đang động não, bất đắc dĩ nói ” em rốt cuộc đang suy nghĩ gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thân Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Tiêu Cảnh lạnh nhạt

Đường Tịch cười hắc hắc ” em đang suy tính vô cùng hợp lý a. ” cô bỗng nhiên kéo Kiều Lương dừng lại, kêu lên ” nguy rồi, cái mũ của em và đồ che mặt quên ở bên ngoài rồi!”

Kiều Lương cau mày, cúi đầu nhìn cô gái đáng yêu xinh đẹp ” tại sao muốn đội nón cùng đồ che mặt?”

Chẳng lẽ cùng anh đi ra ngoài vô cùng mất mặt sao?

Nghĩ như vậy chân mày Kiều Lương nhướn lợi hại hơn, anh kéo Đường Tịch dừng lại, vô cùng nghiêm túc nhìn cô” chê anh?”

Đường Tịch nhìn Kiều Lương, mím môi một cái lắc đầu nói ” Dĩ nhiên không phải á. . . , em làm sao có thể chê anh. ” có chút không biết rõ làm sao nói với Kiều Lương ” chính là em không biết nói như thế nào, em cũng không biết chuyện gì xảy ra với mặt của em, nó rất không ổn định, cho nên không dám tùy tiện như vậy xuất hiện ở trước mặt người khác.”

Thấy Kiều Lương vẫn cau mày nhìn mình, Đường Tịch bỗng nhiên nghĩ tới chuyện gì, trợn mắt nhìn Kiều Lương ” anh không có phát hiện chính em thay đổi gì sao!!!!”

Nếu như anh không có phát hiện thật, cô sẽ rất tức giận! Tức giận phi thường!

Kiều Lương hồi tưởng lần đầu tiên thấy cô cùng lần thứ hai thấy hình dáng của cô, mặc dù mới hơn một tháng, nhưng là cô bây giờ so với trước kia, thời điểm ở trong trường học thấy cô xinh đẹp hơn. xoa xoa tóc của cô” cái gì không giống? Biến hóa như thế nào đi chẳng nữa, em vẫn chính là tiểu Tịch của anh.”

Đường Tịch vốn là muốn tức giận, nhưng là nghe được những lời này của anh, tất cả khí tự động biến mất, trong lòng đau khổ ôm cánh tay của anh, thấp giọng nói ” có thể là người khác không như vậy nghĩ (muốn) a, anh đem ngay cho người ta một chút nha.”

Kiều Lương dĩ nhiên sẽ đem cho cô rồi, ừ một tiếng để cho cô ở trong này chờ một chút, anh đi tìm cho cô cái mũ cùng đồ che mặt, anh vừa mới mở cánh cửa ra, Tiêu Cảnh liền cầm đồ che mặt cùng cái mũ tới, thấy Kiều Lương chân mày anh ta cau lại ” em gái tôi đi sao?”

Kiều Lương nghe được Tiêu Cảnh tự nhiên gọi Đường Tịch là em gái như vậy trong lòng có điểm cảm giác khó chịu, sau này anh và tiểu Tịch kết hôn rồi, còn phải bởi vì tăng thân phận kia của Tiêu Nhu liền phải kêu tiểu từ này là Tam ca

Thế chứa dữ liệu trong đại não Kiều Lương bắt đầu vây quanh đại gia tộc trong Kiều gia, nhìn một chút có hay không em gái tuổi tác so với anh còn nhỏ hơn, đem Tiêu Cảnh giới thiệu cho em gái anh, sau này Tiêu Cảnh thấy chính mình còn phải kêu một tiếng anh nhưng là nghĩ đến Tiêu gia còn có hai anh em, Kiều Lương trong nháy mắt buồn rầu.

“Không có, cái mũ cùng đồ che mặt là của cô ấy? ” Kiều Lương quyết định sự tình sau này muốn không nghĩ ra được, coi như tiểu Tịch hôm nay là em gái của bọn hắn, vậy sau này lấy về nhà rồi chính là lão bà của anh rồi, bọn họ đi theo anh kêu mới đúng.

Tiêu Cảnh gật đầu, nắm cái mũ cùng đồ che mặt muốn vào văn phòng của Kiều Lương, Kiều Lương kéo anh ta lại, đưa tay lấy đồ che mặt cùng cái mũ rút ra từ trong tay ạn, lãnh đạm nói ” đi làm đi, sáng mai cậu đưa cho tôi những thứ hồ sơ kia.”

“Kiều Lương!! ” Tiêu Cảnh trợn mắt “cậu qua cầu rút ván a!”

Khóe miệng Kiều Lương nhếch một cái, cười lạnh nói ” cậu tối đa cũng chỉ có một tấm ván trên cây cầu mà thôi. ” mở cửa đi vào.

Tiêu Cảnh trợn to hai mắt, hướng về phía phòng làm việc của Kiều Lương đứng trước cửa lớn quơ quơ đám đến mấy lần rồi mới hùng hùng hổ hổ xoay người rời đi.

Kiều Lương nắm cái mũ đi vào tự mình đội cho Đường Tịch rồi mới hài lòng mang theo Đường Tịch đi ra, tay anh cùng tay của Đường Tịch mười ngón tay đan vào nhau chặt chẽ đến nỗi một đường đi qua chỗ thư ký, trợ lý đều lóe lên vẻ hưng phấn nhìn hai người, Đường Tịch bị thư ký nhìn bằng ánh mắt nóng bỏng muốn rút tay của mình về, Kiều Lương nắm chặt hơn, Đường Tịch có chút ách não thấp giọng nói ” anh làm gì a, nhiều người nhìn như vậy đây.”

Kiều Lương kéo tay cô qua một cái ôm bả vai của cô, khóe miệng nhếch lên, nhẹ giọng nói ” ngược lại bọn họ lại không thấy được mặt của em, em lo lắng như vậy làm gì?”

Đường Tịch tức giận liếc mắt anh” Anh sao có thể có ý kia chứ?”

Nàng nghe Tiêu Cảnh nói qua Kiều Lương ở trước mặt người ngoài chính là một người cấm dục cuồng công việc, rất nhiều người đều nói anh lăng phí một cách vô ích gương mặt trời ghen tỵ người oán giận, còn có vóc dáng người mẫu, bao gồm thân phận được người ta hâm mộ. Thân phận như vậy đứng ngoài đường tay kẻ vấy, nữ nhân loại gì cũng đều sẽ hoài tương tư, đáng tiếc, anh hết lần này tới lần khác không gần nữ sắc.

Sau đó hôm nay lại cho phòng thư ký một cái hình ảnh bùng nổ như vậy.

Một nữ thư ký hướng văn phòng Tiêu Cảnh chạy vào ” Tiêu tổng, ngài không phải nói cái cô gái bên trong văn phòng Kiều tổng là nhà thôi miên sao?

Như thế nào cùng Kiều tổng nắm tay ra ngoài ” nhận được ánh mắt âm trầm của Tiêu Cảnh, lui về phía sau một bước ” Tiêu tổng ngài bận rộn tôi liền đi ra ngoài trước ”

“Đứng lại. ” Tiêu Cảnh lạnh lùng liếc nhìn cô thư ký kia ” Mọi người có phải hay không rất rảnh rồi?”

Nữ thư ký mồ hôi trán chảy ra, mặc dù Tiêu tổng bình thường rất dễ thân cận, thời thời khắc khắc đều đối với người khác vừa nói vừa cười, nhưng lúc anh ta nghiêm túc khi thức dậy căn bản không phải người! Mặc dù cái loại này thời điểm sẽ mơ hồ không có, nhưng là vào giờ phút này cô tự cảm thấy tính mạng có nguy hiểm! Cô động vào quả bom nổ chậm, làm sao bây giờ

Giả bộ biểu tình cười cười than khóc ” Tiêu tổng, tôi bận rộn nhiều việc ”

“Tôi nhìn cô rất rảnh rồi. ” Tiêu Cảnh mặt lạnh băng đứng lên, đem một đôi văn kiện trên tay ném lên bàn làm việc của mình” cái này trong nhóm thị trường điều tra sách, câu hỏi báo cáo là ai làm! Loại câu hỏi như thế này sao các cô cậu đều giao cho tôi rồi hả? Phòng thư ký các cô không biết sàng lọc sao? Công ty cầm tiền lương mời các cô tới là mời các cô tới nhiều chuyện sao?”

“Nếu thích nhiều chuyện như vậy, đi làm paparazi a, tới nơi này làm thư ký làm gì! ” đưa tay đi lấy văn kiện màu xanh da trời trên bàn đập một cái” cô xem một chút cái câu hỏi báo cáo là làm cái gì! Các cô là ký thư là cho các cô bùng trà rót nước trò chuyện bát quái sao? Không biết giao văn kiện lên là phải nghiêm khắc sàng lọc sao? Tôi đâu có thời gian nhìn văn kiện rác rưởi như vậy, cô làm cái chức thư ký làm gì nữa!”

Chỉ câu hỏi trong báo cáo trên bàn lạnh lùng nói ” Đừng cho tôi xem những thứ này lần nữa, kiểm tra sàng lọc đưa cho tôi bản báo cáo tốt nhất rồi giao lên, Đừng lãng phí thời gian của tôi, nếu không lãnh lương cắt đi cho tôi!”

Thư ký lau hốc mắt hồng hồng, đứng ở nơi đó không dám làm một cử động nhỏ nào.

Tiêu Cảnh cau mày ” không nghe được tôi đang nói cái gì sao!”

Thư ký chạy nhanh tới ôm văn kiện, ủy khuất nói ” nghe được rồi.”

“Rất ủy khuất? ” Tiêu Cảnh thật sâu nhìn thư ký.

Thư ký hốt hoảng lắc đầu, xoay người chạy ra bên ngoài, Tiêu Cảnh cau mày nhìn cánh cửa bị thư ký đóng lại bĩu môi ” tôi còn không có ủy khuất, các cô ủy khuất cái rắm a, anh ta chạy đi cùng em gái tôi ước hẹn, để cho tôi làm việc, thật là không nhân đạo, các cô còn đến hỏi em gái tôi cùng hán làm gì? Lão tử mà nói cho biết thì lão tử chính là có khuyết điểm a!”

Làm gì có anh trai bình thường nào cùng những người khác nhiều chuyện về em gái mình cùng người đàn ông khác?

Những cô thư ký này đều là bị điên rồi? Chạy tới hỏi mình loại vấn đề này, rõ ràng chính là đến tìm mắng nha.

Bên này Đường Tịch cùng Kiều Lương đi xuống lầu lại gặp Tần Hân Đình, Kiều Lương nhường mày một cái kéo Đường Tịch đi ra ngoài, Tần Hân Đình chạy tới ngăn Kiều Lương cùng Đường Tịch ” Kiều Lương, chúng ta nói một chút đi.”

Đường Tịch nhú mày, hơi hơi (QQ) thả lỏng tay của mình ra khỏi Kiều Lương, Kiều Lương tròn mắt nhìn cô, đem cô kéo gần hơn, liếc Tần Hân Đình ” không rảnh.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ngọt ngào

Mặt Tần Hân Đình biểu tình cứng đờ, Kiều Lương kéo Đường Tịch bỏ qua cô ta rồi khỏi, cô ta bỗng nhiên lớn tiếng nói ” tiểu Tịch gọi điện thoại cho em!”

Tần Hân Đình thấy bước chân của Kiều Lương chậm lại, ánh mắt cô ta lóe lên một tia được như ý, nói tiếp ” em nhận được điện thoại của tiểu Tịch rồi, anh chẳng lẽ không muốn biết tình huống của tiểu Tịch sao? Anh không muốn biết tiểu Tịch bây giờ đang ở nơi nào sao?”

Kiều Lương nắm tay của Đường Tịch hơi hơi (QQ) chặt lại, Đường Tịch đứng một bên nhìn cô ta một cái, ánh mắt của anh tối tăm, Đường Tịch đưa ra cái tay còn lại vỗ một cái vào tay anh ấy, cho cô lực lượng, Kiều Lương xoay người thật sâu nhìn Tần Hân Đình, gần từng chữ ” tôi cùng cô ấy vào mấy năm trước đã chia tay, cô ấy bây giờ ở đây thì cũng không cùng to có quan hệ. Tôi hy vọng Tần tiểu thư đừng có tự nghĩ đến cô là bằng hữu của bạn gái trước của tôi thì tôi có thể ở chỗ này của tôi lợi dụng ta bạn gái trước được (phải) cho bất kỳ chiêu cố đặc thù, nếu như cô là tới làm việc ở đây, như vậy mời cô làm tốt công việc, nếu như cô là tới cùng tôi làm quen, như vậy bây giờ cô có thể cắt ra khỏi Kiều thị rồi.”

Tần Hân Đình sắc mặt trắng bệch, oán hận nhìn Kiều Lương, âm thanh ác độc ” anh nói káo, trước kia anh rõ ràng còn vì Đường Tịch đi Thái Bình Dương, hiện tại bây giờ người đàn bà này ở đây, anh cũng không dám thừa nhận sao? anh sẽ không sợ bị thương tới lòng của tiểu Tịch sao!”

Hoàn hảo là giờ làm việc nên lâu một người cũng không phải là rất nhiều, mặc dù Tần Hân Đình lớn tiếng như vậy ồn ào náo động cũng không có đưa tới bao nhiêu người ghé mắt, Đường Tịch nhìn Tần Hân Đình, hơi nhũn mày, trong lúc nhất thời chỗ sâu trong trí nhớ cũng dần dần trở nên rõ ràng, không biết là khi nào thì Tần Hân Đình bắt đầu cho cô nhìn một ít ảnh Kiều Lương cùng cô gái khác chung sống rất thân mật, sau đó nói cô nhất định phải đem anh quản được, nếu không một ngày kia anh ấy liền bị người đoạt đi nhà.

Bởi vì tính tình của cô khá mạnh mẽ cho nên cũng không nguyên ý đi hỏi Kiều Lương có phải hay không là thích người khác, chẳng qua là bình thường ngoại trừ cùng Kiều Lương đồng thời vui vẻ ra, cô sẽ chú ý thái độ của anh đối với cô, anh cùng với cô mọi thời điểm là rất vui vẻ, cho nên tin tưởng anh là yêu cô, cho đến anh đột nhiên nói ra chia tay.

Hóa ra là bởi vì như vậy mình mới không có chút nào nghĩ (muốn) giữ anh lại, bởi vì cô nghĩ (muốn) ở ba người, tình yêu nên lưu một chút tôn nghiêm, nhưng là ở cô và Kiều Lương cuối cùng cũng không có người thứ 3 chân chính, chỉ có một người đang tự biên tự diễn, mà cô lại đem trận biểu diễn kia nhìn vào, thậm chí còn bị cô ta mang ra trêu đùa rồi.

Khóe miệng Đường Tịch bỗng nhiên mang theo nhàn nhạt nụ cười, đứng một bên nhìn Kiều Lương, cười chế giễu chất vấn ” cô nói cái người Đường Tịch kia chính là ai? Có đẹp hơn tôi không? Có khả ái hơn tôi sao?”

Kiều Lương nhìn Đường Tịch nhìn một màn đùa dai khóe miệng nở một nụ cười, cười một tiếng, đưa tay sờ đầu của cô một cái ” em khá ái nhất, em xinh đẹp nhất.”

Đường Tịch biểu tình vô cùng hài lòng nghe được cái câu trả lời này, lại kéo tay anh ngửa mặt hỏi anh ” vậy anh thích nhất ai vậy?”

“em ” Kiều Lương thật sâu nhìn Đường Tịch, thâm tình lại ôn nhu ” cuối cùng chỉ có một người là em mà thôi.”

Kiều Lương cũng không có nói là Tiểu Nhu vẫn là Đường Tịch, nói chẳng qua là em, mà cái em chính là Đường Tịch, cuối cùng cũng chỉ là Đường Tịch.

Đường Tịch bị Kiều Lương cảm động đến rối tinh rối mù, hốc mắt hồng hồng, Tần Hân Đình lại tức giận phát run, tại sao cô ta phòng bị Đường Tịch nhiều năm như vậy, cuối cùng bị một cô gái nghe đều chưa có nghe nói qua đoạt người cơ chứ? Cô ta lúc trước đối với Đường Tịch làm hết thầy đều là uống công phí sức sao? Người Kiều Lương chân chính yêu là cô gái này?

Kiều Lương đem biểu tình của Tần Hân Đình toàn bộ thu vào đáy mắt, dùng giọng cảnh cáo nhìn Tần Hân Đình ” Tần tiểu thư, tôi hy vọng cô sau này đừng ở trước mặt bạn gái của tôi tùy tiện nói bậy bạ nói điều không nên nói, nếu không, tôi sẽ để cho cô đang ở đây thành phố A, không, tôi sẽ để cho cô ở quốc gia này không sinh tồn nổi! Tác phẩm của cô có thể rất được hoan nghênh, cũng có thể trong một đêm biến thành không ai muốn là đồ phế phẩm ” nói xong kéo Đường Tịch rời khỏi Kiều thị.

Tần Hân Đình trong lòng nén giận, nhưng là kiêng kỵ những lời Kiều Lương vừa mới nói, cô ta trước kia dám như vậy đối với Kiều Lương là bởi vì cho rằng Kiều Lương sẽ nhớ từ cô nghe được tin tức của Đường Tịch, nhưng là bây giờ cô không xác định.

Kiều Lương lúc trước cùng với Đường Tịch thời điểm cũng không có chân chính cùng cô nói qua mấy câu, nếu như lúc này chính mình chính diện cùng cô gái anh ta quan đối nghịch, anh ta nhất định sẽ đem lời đã nói nói được là làm được!

Nghĩ tới đây hai tay chặt chẽ nắm chung một chỗ, nhìn bóng lưng Kiều Lương cùng Đường Tịch rời đi, gần từng chữ ” Kiều Lương, một ngày nào đó anh sẽ phát hiện, em mới là người yêu anh nhất, em mới là người thích hợp nhất với anh.”

Kiều Lương mang theo Đường Tịch rời khỏi Kiều thị ngồi lên xe của mình dự định đi bờ sông uống trà chiều, Đường Tịch ngồi một bên nhìn Kiều Lương, đưa tay chọc chọc tay của Kiều Lương ” Anh ở đây định đem Tần Hân Đình thả ở công ty sao?”

Kiều Lương nhũn mày hỏi ngược lại ” em không muốn? ” thanh âm vắng lặng, lại mang theo một nụ cười châm biếm.

Đường Tịch ừ một tiếng ” không muốn, A Lương, chuyện của chính em em nghĩ rằng tự mình giải quyết, không muốn (nghĩ) anh nhúng tay vào chuyện lúc trước, em sẽ điều tra rốt cuộc là ai ở trên chuyến bay mà em có mặt động tay chân, mà Tần Hân Đình ở trong này lại đóng vai nhân vật gì đó, em không muốn để cho bất luận kẻ nào nhúng tay. ” thật sâu nhìn Kiều Lương, gần từng chữ ” người kia bao gồm anh.”

Đi qua đèn xanh đèn đỏ ở giao lộ, Kiều Lương dừng xe lại, ngồi một bên thật sâu nhìn Đường Tịch, một hồi lâu mới nói ” Được, nhưng mà em phải đáp ứng anh một chuyện.”

Đường Tịch ừ một tiếng ” Anh nói.”

Chỉ cần Kiều Lương không nhúng tay vào chuyện báo thù, bất kể cái gì cô đều sẽ đáp ứng.

“Bất kể làm cái gì, chuyện quan trọng trước hết để cho anh biết, cũng không được để cho mình nguy hiểm, lại càng không được để cho anh nghe được em bị thương, hoặc là, tin tức tử vong. ” Kiều Lương bây giờ thời điểm nói ra hai chữ tử vong trong lòng cũng vẫn còn sợ hãi, nếu như cô không có may mắn như vậy, không có thể ở trên người Tiểu Nhu sống lại, anh hôm nay là không phải chỉ có thể ôm kia ngón tay mỗi ngày hoài niệm rồi ư? Nghĩ như vậy, ánh mắt của Kiều Lương càng thêm kiên định ” đáp ứng anh.”

Đường Tịch gật đầu, hốc mắt hồng hồng, ánh mắt kiên định ” em đáp ứng anh, từ nay về sau nhất định an toàn là số một, bất kể làm cái gì đều sẽ trước

đó nói cho anh.”

Phía sau xe

Xe khác bấm còi, Kiều Lương cho xe chạy hai người đi bờ sông uống trà chiều.

tháng 9 khí trời đã dần dần bắt đầu chuyển lạnh, nhưng là buổi chiều ba bốn thời điểm vẫn là đặc biệt nóng, hai người bước từ từ ở bờ sông trong công viên, gió nhẹ khẽ vuốt, Đường Tịch kéo tay của Kiều Lương, nhìn phong cảnh trên mặt sông, rì rì nói ” chợt phát hiện phong cảnh thành phố A hóa ra đẹp đến như vậy.”

“Đúng vậy, anh cũng mới phát hiện, hóa ra phong cảnh công viên bờ sông đẹp mắt như vậy. ” Kiều Lương kéo tay nàng đi càng chậm, Đường Tịch khoe miệng một mực mang theo nụ cười thỏa mãn, tối ngày hôm qua cô đều không có thể nghĩ đến mình bây giờ có thể cùng Kiều Lương tay nắm tay như vậy tiêu sái ở trong công viên tản bộ, còn có thể cùng đi uống trà chiều.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Biết, Thủ trưởng ba!

Trong quán cà phê Kiều Lương đi đến phòng rửa tay, cô một người buồn chán ngồi ở mép giường cầm cái muỗng khuấy đều cà phê, trong ti vi tại phát quảng cáo, bỗng nhiên phát ra sản phẩm đang ăn khách? ~ đại ngôn thứ nhất quảng cáo nước hoa Chanel, Đường Tịch lúc này mới nhớ tới chính mình rốt cuộc lại quên cho Kiều Lương biết mình làm đại ngôn cho quảng cáo nước hoa con bướm.

Chờ Kiều Lương trở về Đường Tịch trước tiên liền đem sự việc cho Kiều Lương biết, Kiều Lương hơi nhú mày, rất là không hiểu nhìn cô ” Em lúc trước không phải là không thích nhất xuất đầu lộ diện sao? Tại sao lại nguyện ý đi quay quảng cáo?”

Đường Tịch cười hắc hắc ” lúc ấy là bởi vì nghe nói cái quảng cáo này Tiêu Cẩm Ninh nhận, vì cho Tiêu Nhu báo thù em liền đón nhận đề nghị của Hạ Hoàn Ninh, sau đó thì, em lại muốn mua một chiếc xe thể thao, vừa vặn ba triệu mua một chiếc xe thể thao tương đối khá cũng là dư dả, cho nên đáp ứng.”

Cô trước kia đúng là không thích xuất hiện trước ông kính, Đế Quốc tập đoàn hàng năm đều sẽ chụp quảng cáo thương mại, nhưng là mỗi phát ngôn viên đều là diễn viên quốc tế nổi tiếng nhất hoặc là ca sĩ, người mẫu các loại, ông nội cũng có đến vài lần muốn cho cô trực tiếp đi chụp quảng cáo thương mại cho tập đoàn Đế Quốc, lại nói tập đoàn Đế Quốc của cô cực kỳ có nhiều đại biểu, cũng là phát ngôn viên tốt nhất của tập đoàn Đế Quốc, nhưng là cô không có đã đáp ứng, cô không đáp ứng, ông nội tự nhiên cũng sẽ không cưỡng cầu.

Không nghĩ tới, cô bây giờ lại cũng tới quay quảng cáo rồi

Nếu như ông nội biết rõ mình chụp một cái quảng cáo nước hoa, lại không muốn chụp đại ngôn quảng cáo của tập đoàn Đế Quốc, không biết có thể hay không nắm cây gậy đánh chính mình?

“Phải chạy xe? ” Kiều Lương đem mâm không trước mặt nàng lấy ra, lại đem đồ ngọt trước mặt mình đưa đồ ngọt điểm tâm cho cô, ngược mắt nhìn cô một cái ” Anh có thể cho em sao?”

Đường Tịch lắc đầu cười một tiếng ” không thể.”

Cô rất thích Kiều Lương tôn trọng phương thức của cô, giữa tình nhân tặng đồ là rất chuyện tốt đẹp, nhưng là cái này thì cần có chút thời gian và trường hợp, nếu như Kiều Lương tại thời điểm sinh nhật hoặc là lễ tình nhân đưa cho cô một bó to hoa hồng, cô nhất định sẽ tiếp nhận, hoặc là sau này Kiều Lương cùng mình kết hôn rồi, Kiều Lương coi như mua tòa thành thị tiếp theo đưa cho cô, cô cũng sẽ không chút do dự nhận lấy, nhưng là bây giờ không được

Hiện tại Kiều Lương đưa cho cô bất kỳ đồ vật quý giá nào, cô mà nhận lấy đều sẽ trở thành phiền toái.

Kiều Lương nhún vai ” coi như anh không có hỏi. ” lại nói ” vậy em dự định đi chụp cái quảng cáo này, sau đó liên tục chiến đấu ở các chiến trường giải trí?”

Đường Tịch lắc đầu, cô cũng không có nghĩ qua muốn đi vào giới giải trí, nàng không thích cách sinh tồn trong giới giải trí, càng không thích các quy tắc trong giới giải trí, cho nên cô cũng chỉ tính toán chụp quảng cáo nước hoa, lấy được ba triệu, sau đó trong thời gian ngắn nhất lấy thân phận của Tiêu Nhu lấy trình độ học vấn cao nhất, không tiếp tục để bất luận kẻ nào xem thường Tiêu Nhu.

Kiều Lương: “Vậy em định làm gì?”

” Quảng cáo là chụp ở Hồng Sơn, anh nếu muốn còn không mau chân đến xem? ” Đường Tịch khoe miệng ngoác ngoác ” nghe nói suối nước nóng Hồng Sơn có tên gọi đặc biệt, anh dẫn em đi ngâm suối nước nóng a.”

Nguyên vốn muốn cự tuyệt, Kiều Lương nghe được ngâm suối nước nóng ba chữ sau, ánh mắt sáng lên, có chút hăng hái nhìn Đường Tịch liếc mắt ” thứ bảy? suối nước nóng Hồng Sơn?”

“Không muốn đi?”

“Đi. ” Kiều Lương mỉm cười nhìn Đường Tịch, ánh mắt giống như một con sói đang nhìn con dê thịt béo ” nghe nói m suối nước nóng Hồng Sơn có công hiệu rất tốt giải trừ mệt mỏi, cảm thấy anh cần được phải đi ngâm (cưa) xuống.”

Đường Tịch cảm giác ánh mắt anh như lang như hổ, đột nhiên cảm giác được chính mình cho mình đào một cái hố to, nhưng là nghĩ đến một chuyện, cô vừa cười ” được a, cứ quyết định như vậy đi.”

Ngày thứ hai là thứ sáu, Đường Tịch có quá nhiều ngày không có đi học rồi, Hà Mộc An gọi điện thoại đến nhà mặt hỏi bệnh tình của nàng, đúng lúc là Đường Tịch nghe điện thoại, nhận được điện thoại của Hà Mộc An Đường Tịch trong lòng cảm thấy có chút buồn cười, lại có chút áy náy, ngày đó cô nói cho Hà Mộc An biết là mình đi bệnh viện xem bệnh, không nghĩ tới thật sự liền vào bệnh viện, còn hôm qua mới xuất viện khả năng này thật sự là từ nơi sâu xa tự do an bài đi.

“Hà lão sư cảm ơn sự quan tâm của thầy, ngày hôm qua em vừa mới xuất viện, hôm nay ở trong nhà nghỉ ngơi một ngày, ngày mai em sẽ đến trường học báo cáo.”

Trong lúc Đường Tịch hôn mê Hà Mộc An gọi điện thoại cho nhà Đường Tịch, là Dương Tinh Nhân nhận, Dương Tinh Nhân nói Đường Tịch bị bệnh tại nằm viện, Hà Mộc An còn tới bệnh viện xem qua Đường Tịch, tự nhiên biết Đường Tịch không phải là làm bộ, nghe Đường Tịch nói như vậy, lại cảm thấy vui vẻ yên tâm, vội vàng nói ” nếu như vẫn là không thoải mái, em có thể cuối tuần tới trường học báo cáo sau, thầy có thể cho phép xin nghỉ một ngày.”

Đường Tịch nói cảm ơn ” không cần, em cũng làm trễ nải hơn một tuần lễ công khóa, ngày mai em sẽ tới trường học báo cáo.”

Ngày thứ hai Đường Tịch lần nữa mặc vào bộ đồng phục học sinh, nhìn mình trong gương, Đường Tịch vừa lòng phi thường, mặc dù lần này bị cản trở, nhưng may mắn thay không có để cho mình nhan giá trị hạ xuống, đổ nước Thần Tiên chính mình, Đường Tịch vui sướng xuống lầu, Tiêu Cảnh lúc sau đã ngồi ở bên trên trên ghế sa lon nhìn tin tức, ngẩng đầu nhìn Đường Tịch đi xuống, có một trận thất thần, lại rất nhanh khôi phục bình thường, thanh âm ôn hòa nói ” hôm nay phải đi học?”

Đường Tịch ừ một tiếng, đem bọc sách hướng trên ghế sa lon ném một cái, đến phòng ăn ăn cơm ” hơn một tuần lễ không đến trường học, ngày hôm qua Hà lão sư gọi điện thoại tới nhà hỏi, em ngày hôm nay đến trường học báo cáo cái.”

Tiêu Cảnh hi hục cắn một cái bánh tiêu, hừ hừ ” đến trường học cũng tốt, tránh cho “? E lau? E lau đem bánh tiêu cắn nát nuốt xuống ” tránh cho ở trong nhà ngầy ngốc lâu tinh thần không tốt.”

Anh ta ở công ty bị Kiều Lương hành hạ như vậy, làm sao có thể để cho Kiều Lương cùng Tiểu Nhu Nhi ở công ty anh em em, Tiểu Nhu không đi trường học, Kiều Lương khẳng định lại sẽ lấy đủ loại lý do muốn đem Tiểu Nhu Nhi gọi tới công ty đi, anh ta nhìn khẳng định lại sẽ phiền lòng, cho nên Tiểu Nhu Nhi đi trường học là tốt nhất!

Đường Tịch tự nhiên biết Tiêu Cảnh đang nói gì, cũng không vạch trần anh ta, nhìn về phía Tiêu Sái ” Anh đi đâu? Trở về công ty sao?”

Tiêu Sái bị mũi mũi của mình chủ động hỏi vấn đề, khóe miệng giờ giờ lên ” ừ, ca ca thuận đường đưa em đến trường học sau đó sẽ đi đến công ty đi.”

Đường Tịch không có bất kỳ ý kiến, lập tức gật đầu đồng ý, Tiêu Cảnh hôm nay phải đi một chỗ cùng Đường Tịch, trường học là phương hướng ngược lại, đảo phá Thiên Hoàng không có cùng Tiêu Sái cạnh tranh đưa em gái đến trường học cái này vô tích sự, Dương Tinh Nhân nhìn các con của mình hài hòa như vậy, vô cùng vui vẻ yên tâm, cũng còn khá Nhu nhi không có bởi vì cha mẹ ruột của cô muốn nhận trở về liền cùng bọn họ sinh ra ngăn cách.

Tiêu Hoàng Lịch ăn xong đứng lên đi tới vỗ chụp Đường Tịch bả vai, nhiệt độ Judo ” đến trường học thật tốt, có ai khi dễ con, liền cho ba biết, ba đi cho con chỗ dựa, anh trai con bọn họ đều là con cộp giấy, nhiều nhất hù dọa một chút những người đó, ba ba của con đi, sẽ đem cục giáo dục người đều giật mình, cho nên có chỗ dựa phải học dùng biết không?”

Đường Tịch chào ” biết thủ trường ba”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Thúc dục cưới

Tiêu Hoàng Lịch nói như vậy là ông thích phương thức của cô, Tiêu gia gia giáo luôn luôn rất nghiêm khắc, đặc biệt là người như Tiêu Hoàng Lịch, ông sẽ không đem con mình dạy dỗ thành con nhà giàu, ông cũng biết Đường Tịch cũng không phải là cái loại mặc cho người khác khi dễ cô bé, Tiêu Hoàng

Lịch đối với Đường Tịch cười một tiếng, phân phó Tiêu Sái ” lúc lái xe chậm một chút cho cha, chớ đem quốc lộ trở thành chỗ đua xe biết không?”

“Cha, con luôn luôn lái một cách văn minh được không?” Tiêu Sái bắt mắt nhìn cha mình ” cha có thể hay không đừng phân biệt đối xử a!”

Tiêu Hoằng Lịch hừ một tiếng xoay người rời đi, Đường Tịch cười cùng Tiêu Hoằng Lịch nói bái bai, thuận tiện còn chúc phúc cha của mình công việc vui vẻ, Tiêu Hoằng Lịch cười ha hả ra ngoài rồi.

Đường Tịch ăn xong sau đó, Tiêu Dao nắm túi đeo lưng của cô đi tới đưa cho cô, thanh âm trước sau như một lạnh tanh, chỉ là có thể từ trong nghe được một tia ôn hòa ” còn có nửa giờ liền đi học, nhanh chóng ra ngoài đi.”

Đường Tịch cười đến nhận lấy bọc sách kêu Tiêu Sái đi, Tiêu Sái cầm lên một ổ bánh bao đứng một bên đi ra ngoài, vừa nói ” em ở cửa chờ anh, anh đi lấy xe.”

Đường Tịch ừ một tiếng, cùng hai người anh trai mẹ bái bai, sau đó xoay người rời đi, sau khi đi ra cửa cô mới buồn bã quay đầu nhìn một cái, cô mới vừa từ trong mắt của Tiêu Dao thấy những cảm tình kia, thật dễ cho cô không biết nên làm sao bây giờ, cô chỉ coi hần là thành đại ca của mình, cũng không muốn để cho anh biết mình là Đường Tịch, nhưng mà quan hệ của cô và Kiều Lương lại không thể không nói rõ ràng.

Liên như vậy, đi trước một bước là một bước đi.

Tiêu Dao đứng tại cửa đại sảnh nhìn bóng lưng Đường Tịch, ánh mắt nhu hòa, thật không nghĩ tới thời gian quay về, cô lại thành em gái ruột của mình, lúc trước anh ở cửa trường học đem cô ngênh vào cửa trường, bây giờ hần ở trong nhà đưa cô ra khỏi nhà, hoặc là đưa cô đi tới trường học.

Chẳng qua là, thật không nghĩ tới em gái của mình, lại là cô.

Dương Tinh Nhân nhìn ánh mắt Tiêu Dao một mực nhìn chăm chăm ở cửa, nhú mày nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt, thấp giọng hỏi ” Anh trai con đang nhìn cái gì?”

Tiêu Cảnh quay đầu nhìn Tiêu Dao liếc mắt, bĩu môi ” đại khái là hôm nay bầu trời đặc biệt xanh đi. ” lại cau mày vấn đạo ” cách vách nhà kia đang làm gì, khuya khoắt con đây còn nghe được tiếng thi công, con muốn đi báo an khiếu nại, tối ngủ đều không ngủ ngon!”

Anh ta ngày hôm qua bị Kiều Lương hành hạ một ngày, 21h đa tài tan việc, trở về nghĩ muốn nghỉ ngơi cho khỏe một chút, ai biết cách vách biệt thự nhà kia lại suốt đêm đều có động tĩnh, thật muốn mạng!

Dương Tinh Nhân uống một hộp sữa bò, không thèm để ý nhú mày ” mẹ không có phát hiện a, chúng ta tối ngày hôm qua đều không có nghe được âm thanh, con là thế nào nghe được?” lại nói ” bất quá cách vách đúng là sửa sang lần nữa, thật giống như phòng tân hôn thật muốn dọn vào.”

Tiêu Cảnh cau mày ” nhà này nhà ở, bọn họ không phải là không bán sao?”

anh ta cũng không biết tại sao, phòng ốc của bọn anh cách âm cực kỳ tốt, nếu như không phải là mở cửa ra thì không nghe được động tĩnh bên ngoài, chẳng lẽ là tối ngày hôm qua anh quên đóng cửa sổ hộ?

Dương Tinh Nhân lắc đầu nhìn thời gian ” không biết, nhà của người ta, chúng ta biết nhiều như vậy làm gì. ” đứng lên thu thập chén đĩa ” nhanh đi làm, con muốn tới trễ sao?” lại kêu Tiêu Dao ” Tiêu Dao, tối ăn điểm tâm, mẹ cho con ăn cháo tổ yến.”

Hiện tại vết thương Tiêu Dao vẫn chưa có hoàn toàn khép lại, thân thể còn rất yếu, cho nên không thể giống như bọn họ ăn bánh bao hoặc là thức ăn rán bánh tiêu những thứ bữa ăn sáng kia, bà đặc biệt cho Tiêu Dao ăn cháo tổ yến.

Tiêu Cảnh gào khóc kêu to ” mẹ, không mang theo mẹ, đãi ngộ kém như vậy a!”

Dương Tinh Nhân lười để ý hần, bưng cái mâm trở về phòng bếp ” cắt đi làm!”

“Xem đi xem đi!” Tiêu Cảnh xui lơ ở trên ghế dùng ánh mắt oán trách nhìn mẹ mình, lớn tiếng rêu rao ” chúng ta ăn buổi sáng chính là sữa bò lạnh hoặc bánh bao hoặc là một chén sữa đậu nành một cái bánh tiêu liền xua đuổi rồi, lão đại chính là cháo tổ yến quá không công bằng! Hơn nữa mẹ vừa mới bảo con là cắt! mẹ lại bảo con là cắt!”

Dương Tinh Nhân xoa xoa mi tâm, cười nắc nẻ ” mẹ không cùng hần tiểu tử nói chuyện, con cắt xa một chút cho mẹ.” bà đối với ba đứa con cho tới bây giờ đều là giống nhau, từ nhỏ đến lớn không có đãi ngộ gì khác nhau, bọn họ ai bị bệnh đều là bà tự mình chiều cố, cho tới bây giờ đều không mượn tay người khác, chỉ có Tiêu Cảnh một ngày không đi gây sự trêu chọc bà kéo đến những chuyện này, nhưng là cũng có lúc là một đứa con vui vẻ.

” Con không cắt con không biến, mẹ lại không có dạy qua con!” Tiêu Cảnh lớn tiếng rêu rao ” các người đều khi dễ con à, Kiều Lương nô dịch ta, các người không nhìn trúng con, lòng mệt quá a!”

Tiêu Dao đi tới, đá anh một cước, Tiêu Cảnh trừng mắt to nhìn Tiêu Dao, người sau ở bên cạnh kéo ra một cây cái ghế ngồi xuống, Tiêu Cảnh lớn tiếng nói ” lão đại, em chọc giận anh rồi hả? anh đá em làm gì?”

Tiêu Dao lạnh lùng liếc anh liếc mắt, cau mày, thanh âm lạnh giá ” quá ồn.”

“Mẹ!” Tiêu Cảnh hô to, Dương Tinh Nhân bưng hai chén cháo tổ yến đi ra ” được rồi, được rồi, em gái của con cũng không có náo, con cả ngày như

một đứa trẻ ba tuổi như thế, không chê phiền a!”

Tiêu Cảnh bấu môi ” đứng rồi, em gái không uống cháo tổ yến à? ” từ trong tay của Dương Tĩnh Nhân bung qua một chén cháo tổ yến ăn.

Tiêu Dao cũng bung bắt đầu ăn, Dương Tĩnh Nhân nhìn hai đứa con ăn, cười nói ” vốn chỉ muốn Tiêu Nhu không đi học liền cùng anh trai các con ăn chung, con bé đi học, buổi trưa mẹ đưa bữa trưa đi qua cho con bé.”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, bắt đầu ăn chén cháo tổ yến của chính mình, đem cháo tổ yến uống xong mới hài lòng đi làm, Dương Tĩnh Nhân lắc đầu ” con trực tiếp nói cho mẹ biết con thiếu một chén tổ yến cháo, là tốt, vẫn cùng mẹ náo lâu như vậy, thật là ngấy thơ.”

Tiêu Cảnh ngao kiêu ngựa đầu ” lão đại cũng không thể lấy làm đặc thù! ” thí điền mà thí điền mà chạy đi làm

Dương Tĩnh Nhân ngồi ở đối diện Tiêu Dao chống giữ cảm nhìn Tiêu Dao vô cùng ưu nhã ăn chén cháo tổ yến của chính mình, trên mặt mang theo nhàn nhạt nụ cười, Tiêu Dao bắt đầu cảm thấy không có gì, cho tới sau này cảm thấy ánh mắt nhìn càng ngày càng nóng bỏng rồi, anh không nhận được ngược mắt nhìn ” mẹ, mẹ nhìn con bằng cái dạng này, con sẽ tiêu hóa kém.”

Dương Tĩnh Nhân cười gượng liếc mắt Tiêu Dao ” mẹ nhìn mình con trai ăn ngon như vậy vui vẻ đây, khi còn bé ăn cơm mẹ thường xuyên nhìn. ” dừng một chút lại nói ” ông ngoại con để cho con qua mấy ngày đi Dương gia một chuyến, con có đi hay không?”

Tiêu Dao cười gật đầu, ánh mắt kiên định ” thuận tiện đem Tiêu Nhu đi gặp ông ngoại bọn họ đi, lần này may mà Tiêu Nhu, nếu không ta cũng không có cơ hội còn sống.”

Dương Tĩnh Nhân lại nghĩ đến chuyện bất khả tư nghị kia, suy nghĩ một chút gật đầu ” Được, mẹ gọi ông ngoại nói một tiếng, con đáp ứng, Tiêu Nhu là con gái chúng ta, đương nhiên là phải đi về thăm ông ngoại con. ” vừa cười vãn đạo ” vậy con bên trong bộ đội không có nữ sinh à?”

Tiêu Dao nghi ngờ ngẩng đầu, Dương Tĩnh Nhân cười ” Con cũng biết ông ngoại con Đại Thợ 80 sắp tới, đến lúc đó nhất định sẽ thúc dục cưới, con không mang theo một cô gái trở về à? “

Bạn đang đọc truyện *Ngao Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Trở về trường học

Tiêu Sái đem Đường Tịch đưa đến cửa trường học, vốn cho là chuyện thiên kim thật giả này đã qua nhiều ngày, khẳng định không có ai chú ý, không nghĩ tới khi xe dừng lại ở cửa trường học thì có một đám phóng viên chạy tới, Đường Tịch nhìn thấy nhiều phóng viên như vậy, cau mày, lấy khẩu trang cùng cái mũ mang theo, có chút không vui nói: “Những ký giả thật đúng là đủ chuyên nghiệp.”

Biểu tình của Tiêu Sái cũng không được khá lắm, nhưng những ký giả kia đã xông tới rồi, hấn không thể nào đem xe lái đi, sẽ gây tai nạn, chỉ có thể mở cửa xuống xe, những ký giả kia thoáng cái liền xông tới, hướng Tiêu Sái chụp không ngừng:

” Tiêu Sái tiên sinh xin hỏi, ngài là đưa Tiêu Nhu tới trường sao?”

“Tiêu Sái tiên sinh, hiện tại Tiêu Nhu vẫn là ở trong nhà của ngài sao?”

Tiêu Sái hơi nhíu mày, nhìn về phía người phóng viên kia, khóe miệng lạnh lùng cười một cái, gờ tay lên tỏ ý những ký giả kia khỏi cần phải hỏi, hấn trầm giọng nói:

“Tiêu Nhu là con của Tiêu nhị gia chúng tôi, tất nhiên là ở nhà của chúng tôi. Tôi tưởng rằng các người đứng trước nhà chúng tôi đã biết Tiêu Nhu trở về rồi chứ, cái vấn đề này chúng tôi sẽ không trả lời nữa rồi.”

” Lúc trước tai tiếng của Tiêu Cẩm Ninh tuôn ra, đã chứng minh Tiêu Nhu là con của Tiêu đại gia, xin hỏi các người bây giờ là không muốn đem Tiêu Nhu trả lại cho Tiêu đại gia sao?”

Tiêu Sái nhìn về phía người phóng viên kia, nhướng mày một cái: “Tiêu Nhu là người, cũng không phải là đồ vật, lúc muốn thì lấy, lúc không muốn thì vứt đi? Vậy khẳng định là không thể nào, mời các người tránh ra, em ấy còn muốn đi học.”

Đi tới che cho Đường Tịch đang ngồi ở ghế kế bên tài xế đi xuống, Đường Tịch một mực cúi đầu, những ký giả kia hướng camera về phía Đường Tịch điên cuồng chụp, Tiêu Sái một mực chắn cho Đường Tịch, một người ký giả lớn tiếng nói:

“Tiêu Nhu tiểu thư, ngài tại sao một mực đeo khẩu trang cùng cái mũ đây?”

“Tiêu Nhu tiểu thư, đối với chuyện của Tiêu Cẩm Ninh, ngài có thể nói vài câu không?”

“Tiêu Nhu tiểu thư, ngài không muốn trở về Tiêu đại gia là bởi vì bối cảnh của Tiêu đại gia không có lớn bằng bối cảnh của Tiêu nhị gia sao?”

Tiêu Sái chợt dừng bước chân, quay đầu nhìn về phía người phóng viên kia, lạnh lùng nói: “Cậu nghe rõ cho tôi, bất kể là Tiêu đại gia hay là Tiêu nhị gia, đều là người mà không phải một phóng viên giải trí nhỏ nhỏ như cậu chọc nổi, cậu nếu như còn dám nói bậy như vậy, tôi cho tòa soạn báo của cậu đang làm bị sụp đổ!”

Khí thế bức người, để cho người ta chùn bước.

Đường Tịch bên cạnh nhìn Tiêu Sái cười một tiếng, quay đầu nhìn những ký giả kia, hạ cái mũ xuống, chỉ lộ ra một ánh mắt trong suốt, không gờ kha trang nhưng mọi người vẫn thấy khỏe môi nhếch lên: “Tiêu Nhu tôi, từ nhỏ sống ở trong vùng núi, cũng không hiểu lắm bối cảnh trong lời nói của các người, tôi chỉ biết là tôi cảm thấy thoải mái khi sống ở đâu thì liền ở đó. Tiêu gia chỉ cần ông nội của tôi còn sống, đó chính là một nhà, cũng không có đại gia cùng nhị gia phân chia, Tiêu gia là xương liền với gân. Bây giờ người hãm hại tôi đã bị đuổi đi, tôi cũng có thể trở lại, nhưng là Tiêu Nhu tôi cũng không phải là người vong ân phụ nghĩa, ban đầu bị hãm hại, bị cha mẹ ruột vứt bỏ, là cha mẹ tôi bây giờ giúp đỡ, cho tôi hy vọng, tôi sẽ không vào lúc này ngược lại cắn bọn họ một cái. Như vậy tôi cùng người kia khác nhau ở chỗ nào? Tiêu Nhu tôi tuyệt đối sẽ không trở thành rắn độc.”

“Tiêu Nhu tiểu thư, cô bây giờ là ý nói Tiêu Cẩm Ninh là rắn độc?”

Đường Tịch khẽ mỉm cười, nhìn về phía người phóng viên kia, hỏi: “Chẳng lẽ muốn tôi dùng công chúa Bạch Tuyết để ví cô ta sao? Xin lỗi tôi không có rộng lượng như vậy, Tiêu Nhu tôi mặc dù là một đứa trẻ lớn lên ở miền núi, thậm chí hiện tại 23 tuổi rồi còn mới học lớp mười, nhưng là tôi cũng không phải cái loại người khéo đưa đẩy này, càng không biết dối trá nói cô ta khẳng định không có ý, hoặc là sẽ tha thứ cho cô ta. Cách làm của Tiêu Cẩm Ninh đối với tôi cùng cha mẹ ruột tôi, tôi ngoại trừ rắn độc, thì đã không nghĩ được bất kỳ chuyện nào có thể ví dụ rồi.”

“Vậy xin hỏi Tiêu Nhu tiểu thư, cô sẽ tha thứ cha mẹ ruột của cô sao?” Một nữ ký giả đặt câu hỏi: “Tôi xem phóng sự buổi họp báo của Thượng tá Đồng Sư Trường cùng Lâm Tổng vô cùng hối tiếc, xin hỏi ngài sẽ chọn tha thứ hoặc là cùng bọn họ nhận nhau sao?”

“Tha thứ cùng nhận nhau là hai chuyện khác nhau, bọn họ lúc trước bị người làm mê muội đã làm sai chuyện, hiện tại đã tỉnh ngộ hơn nửa sửa sai, tôi không có lý do gì tiếp tục hận bọn hắn, cho nên tôi cũng không trách bọn họ.” Đường Tịch thật sâu nhìn người nữ ký giả kia: “Nhưng là nhận nhau, bây giờ tôi nghĩ mình còn chưa làm được.”

Tiêu Sái nhìn thời gian, trầm giọng nói: “Các vị truyền thông bằng hữu, xin lỗi em tôi đã đến giờ học, làm phiền các người nhường đường một tý, để cho cô ấy vào học.”

Một người phóng viên trong đó: “Tiêu Nhu tiểu thư, biểu hiện của ngài lớn như vậy, không một chút nào giống như là đứa trẻ từ nông thôn trong núi lớn lên, xin hỏi ngài đây là được Dương Tinh Nhân phu nhân bồi dưỡng sao?”

Đường Tịch gật đầu: “Dĩ nhiên, mẹ của tôi đối với tôi ảnh hưởng rất lớn.”

“Ngài hiện tại hơn một tháng trước quá khác nhau, biểu hiện trước ký giả hiện tại cũng vô cùng hoàn mỹ, nhưng là trước đây không lâu tuôn ra ngài và các anh ngài đi xem phim, sự kiện kia ngài...”

Đường Tịch cắt đứt người phóng viên kia: “Nếu như tôi không có đoán sai, các người nói là tôi cùng các anh đi xem phim về có phóng viên xông tới kiểm chuyện phiền phức sao?”

Thấy người phóng viên mới hỏi kia sững sờ, Đường Tịch lại nói: “Ngày đó cơ thể tôi không phải là tốt, rất không thoải mái, cho nên các anh rất lo lắng, cộng thêm những ký giả kia xông tới lấy hết không khí của tôi, anh tôi khẳng định nổi giận, cho nên Hồng Quang giải trí mới đã không tồn tại chứ?” Nói xong lại nói: “Các người không biết sao, ngày thứ hai tôi liền nằm viện, ngày hôm qua mới vừa xuất viện.”

“Xin hỏi Hồng Quang giải trí bị tra ra...”

Vấn đề còn lại chúng tôi không thể trả lời rồi.” Đường Tịch hướng trong trường học đi: “Tôi phải đi học rồi, tôi đã một tuần không có đi học, thật sợ hãi theo không kịp.”

Tiêu Sái nghe em gái mình nói những lời đó, có chút dở khóc dở cười, nhờ cậu đại tỷ, em nhưng là Đường Tịch đó!

Người thừa kế Đế Quốc tập đoàn đó! Đế Quốc tập đoàn đã từng bồi dưỡng em như vậy, em sẽ theo không kịp chương trình học lớp mười?

Đương nhiên Tiêu Sái khẳng định sẽ không nói ra rồi, che chở Đường Tịch vào trường học, lại phân phó an ninh trường học gìn giữ trật tự, không để cho phóng viên tiến vào, mới rời khỏi trường học.

Đường Tịch vừa mới ngồi xuống chỗ ngồi, Ninh Kha liền đi tới, trên mặt hân hoan trong trẻo lạnh lùng mang theo một tia đỏ ửng, đứng ở trước mặt Đường Tịch thật lâu rồi mới hỏi: “Bạn học Tiêu Nhu, nghe nói bạn bị bệnh, bạn đã khá hơn chút nào không?”

Đường Tịch ngược mắt nhìn Ninh Kha, trong lòng cảm thấy chơi thật vui, Ninh Diễm miệng tiện người như vậy, lại có một em trai thích xấu hổ, hơn nữa còn là một em trai Thần Đồng nhà!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 131: Đồng học

“Đã khỏe nha, khỏe rồi mới trở về đi học.” Đường Tịch cười nhìn Ninh Kha: “Cảm ơn cậu quan tâm.”

Ninh Kha cười gãi gãi đầu: “Không khách khí.” Lại nghĩ tới cái gì, nói: “Gần đây thầy giảng bài mình đều có chép bài hộ cậu, cậu có muốn xem một chút hay không?”

Kỳ thật chương trình học này căn bản không làm khó được Đường Tịch, cô chỉ cần ôn tập một chút liền tuyệt đối không có vấn đề, đặc biệt là toán học, cô đặc biệt giỏi toán, cho nên căn bản không cần ghi chép, nhưng là... Đường Tịch nhìn Ninh Kha đang ngượng ngùng kia lại mang theo ánh mắt chờ mong, liền có chút không đành lòng cự tuyệt ý tốt của một đứa trẻ mười ba tuổi, cô cảm thấy nhiều tội lỗi đó!

Cười gật đầu: “Cảm ơn cậu, bạn học Ninh.”

Trong mắt Ninh Kha tối đen hiện lên một tia ánh sáng, trên mặt biểu tình cũng mang theo một tia nháy nhót: “Cậu chờ chút, mình lấy tới cho cậu.”

Đường Tịch nhìn bóng dáng vui sướng của Ninh Kha, khỏe mắt trầu trầu, này sẽ không thay đổi thành chính mình mê em trai nhỏ tuổi đi?

Đường Tịch còn chưa lâm vào suy nghĩ của chính mình đã bị vô số bạn học nữ vây quanh, còn có bạn học nam, Đường Tịch nhìn chính mình bị các bạn học vây quanh, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, “Các vị... Bạn học, các cậu có chuyện gì sao?”

“Người thật sự đã hai mươi ba tuổi sao?” Một nam sinh không thể tưởng tượng hỏi.

Đường Tịch cong môi cười, trong lòng buồn bực, xem đi xem đi, đều do 008 đưa cho chính mình làm một cái bằng tốt nghiệp sơ trung, hiện tại hay rồi, tới học cao một, liền bị mọi người hỏi han!

Mười ba tuổi học cao một thậm chí là học đại học đều có người nói hần là thần đồng, sau đó các loại khen tặng, nhưng là hai mươi ba tuổi mới đến học cao một, đó chính là loại tốt sao, vẫn là đặc biệt khó tiếp nhận cái loại này, bất quá còn tốt cô phía trước không có lớp học mà mất mặt, nếu không hiện tại những người đó dùng ánh mắt nhìn đến chính mình, khẳng định càng làm cho cô cảm thấy khó chịu.

“Đúng vậy.” Đường Tịch ha hả cười gượng hỏi: “Nhìn không giống đi?”

Mọi người nhất trí gật đầu, Đường Tịch nhướn mày, nghĩ thầm chẳng lẽ những người này chỉ là bởi vì bề ngoài của cô nên không nghĩ là nữ sinh hai mươi ba tuổi cho nên mới hỏi như vậy?

“Đúng vậy, cậu xem cậu đặc biệt xinh đẹp đi, nhìn là thấy thể nào đều đoán mười sáu bảy tuổi, nhưng cậu cư nhiên hai mươi ba tuổi!” Một người nữ sinh kinh ngạc hỏi: “Chẳng lẽ là bởi vì cậu ở trong núi có không khí tốt, cho nên làn da bảo dưỡng rất khá sao?”

Tinh Oánh Dịch so trẻ con làn da còn tốt hơn, nhưng còn trắng nõn như vậy, đừng nói chị cô ghen ghét, ngay cả cô đều ghen ghét nga!

Trong núi không khí tốt?

Đường Tịch hồi tưởng lại thời điểm cô mới vừa trở thành bộ dáng Tiêu Nhu, trong lòng cười ha hả hai tiếng, lắc đầu: “Không phải, có thể là mẹ tôi thường xuyên cho tôi làm một ít đồ bổ bảo dưỡng làn da, cho nên làn da tôi rất tốt.”

Ninh Kha cảm sờ ghi chép tới chỗ Đường Tịch đã bị người vây kín không khê hở, hần đứng ở bên ngoài nhìn Đường Tịch cười trả lời mỗi một cái vấn đề của bạn học, cúi đầu nhìn sổ ghi chép trong tay chính mình liếc mắt một cái, tiếp tục đứng ở nơi đó chờ.

“Bạn học Tiêu Nhu, những cái thành tích của cậu tốt như vậy, đều là bởi vì trước kia cậu học tập nhiều sao?” Một bạn học nam hỏi: “Các người thầy toán học trong núi tương đối tốt sao?”

Đường Tịch sắc mặt biến đổi, không biết bạn học nam này rốt cuộc là thật sự vô ý hay vẫn là cố ý chọc cây kim trong lòng Tiêu Nhu kia, cô cong cong khóe miệng: “Này đều là mẹ mình cho mình học bổ túc nha, mẹ mình siêu lợi hại!”

“Oa, bạn học Tiêu Nhu mẹ cậu lợi hại như vậy!” Một ít bạn học nữ ánh mắt lấp lánh: “Không chỉ có là có thể nấu cho cậu canh đường sắc đẹp, còn dạy cậu học tập a.”

Đường Tịch mỉm cười, không hề áp lực khen mẹ chính mình: “Đúng vậy, mẹ tớ đặc biệt lợi hại, các cậu xem các anh tớ chẳng phải sẽ biết.”

“Đúng rồi bạn học Tiêu Nhu, thời điểm khai giảng không phải nói chín tháng sẽ bình chọn ban cán bộ sao, thành tích cậu tốt như vậy, hơn nữa tuổi cũng so với chúng tớ lớn hơn, khẳng định so với chúng tớ thành thực rất nhiều, chúng tớ bình chọn cậu làm lớp trưởng nha?” Một người nữ sinh mang theo một chút chờ mong nhìn Đường Tịch.

Nghĩ thầm ban cán bộ là muốn vô điều kiện trợ giúp các bạn học trong lớp, đến lúc đó cô liền có thể nhờ bạn học Tiêu Nhu bổ túc toán học cho cô, toán

học của cô vẫn luôn không phải rất tốt, có thể tiến vào đây học thực ra đều là bởi vì các môn khác cô đều có thành tích rất tốt, nếu đem toán học học bỏ tức, kia cô nhất định sẽ đứng trong top 10 của lớp.

“Xin lỗi, tháng mười mình hẳn là sẽ tham gia khảo thí lên 12.” Đường Tịch mỉm cười nhìn các bạn học vây quanh chính mình: “Cảm ơn các vị bạn học để mắt Tiêu Nhu mình, chỉ là tuổi mình cũng lớn, muốn nhanh một chút thăng cấp lấy giấy chứng nhận.”

Trên mặt mọi người lộ ra tiếc hận, Đường Tịch cười trấn an mọi người nói cô lên 12 thì bọn họ vẫn là bạn của cô, giống như có thể làm bạn... , những người đó mới tan đi, lúc này Ninh Kha mới cảm sở ghi chép của mình đi tới, hẳn nhìn Đường Tịch, sắc mặt không phải rất tốt: “Cậu muốn học lên?”

Đường Tịch gật gật đầu, “Àn, tuổi tôi kỳ thật đều có thể làm đi của cậu, nhưng bởi vì lúc trước đã xảy ra một chút chuyện, tôi vẫn luôn không có thể như ý nguyện tiến vào cao trung, hiện giờ thật vất vả tiến vào cao trung, thành tích cũng không có trở ngại, nên tự nhiên muốn nhanh học xong lấy được giấy chứng nhận, sau đó tìm công việc cho chính mình.”

Ninh Kha nhú mày, ngữ khí cũng lạnh đi: “Là bởi vì người phụ nữ kia sao?”

Đường Tịch tự nhiên biết hẳn nói chính là Tiêu Cẩm Ninh, nhưng là trước kia Tiêu Cẩm Ninh cũng hoàn toàn không biết chính mình không phải là con của Tiêu gia, cô cười cười: “Này không trách cô ta, tôi là khi còn nhỏ bị ôm sai rồi, cũng không phải Tiêu Cẩm Ninh chính mình bỏ lại đây giả mạo tôi, cho nên chuyện này trách không được.”

Sắc mặt Ninh Kha cũng không có bởi vì những lời của Đường Tịch mà biến tốt, mà là càng âm trầm, “Cô ta cùng cậu bị ôm sai rồi, chính là cô ta sai.”

Đường Tịch nhìn cậu chỉ lắc lắc đầu, tiếp nhận sổ ghi chép của Ninh Kha cười nói, “Cám ơn cậu, nếu có rảnh cùng anh cậu tới chơi, tôi thường xuyên cùng bọn họ chơi với nhau.”

“Anh ba?” Ninh Kha chau mày, “Cậu cùng anh ba bọn họ quan hệ rất tốt sao?”

Đường Tịch làm bộ không có nhìn đến biểu tình Ninh Kha, cười cười: “Đúng vậy, tôi cùng Ninh Diễm bọn họ quan hệ rất tốt, thường xuyên cùng nhau chơi, cậu cũng có thể tham gia.”

Ninh Kha nhìn Đường Tịch, kinh ngạc hỏi, “Chẳng lẽ cậu đều không có ôn tập sao?”

Đường Tịch: “..... Cũng muốn có thời gian giải trí một chút, học và chơi kết hợp mới có thể học càng tốt, cậu xem toán học của tôi so cậu tốt hơn, đó chính là bởi vì tôi không phải chỉ có đọc sách, tôi chính là một bên chơi một bên học tập, hiệu quả đặc biệt tốt.”

Ninh Kha nhấp nhấp miệng: “Mình trở về thử xem đi.” Xoay người rời đi.

Đường Tịch nhìn bóng dáng Ninh Kha, trong mắt hiện lên một tia lo lắng, chính mình sẽ không đem một đứa trẻ ngoan dạy hư đi?

Nhưng là Ninh Diễm bọn họ đều nói Ninh Kha là thần đồng, hẳn là sẽ không chơi một chút liền đem thành tích chính mình làm kém đi? Nghĩ Đường Tịch hướng tới bóng dáng Ninh Kha hô một tiếng, “Này, bạn học Ninh, kỳ thật ngoan ngoãn học tập cũng khá tốt, cậu cũng có thể sau khi tốt nghiệp lại chơi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Hai người mẹ

Một buổi sáng Đường Tịch cảm thấy cả người thoải mái, cô phát hiện kỳ thật mấy ngày nay cùng ở bên bọn nhỏ, mới là chân chính tràn ngập tình thần phấn chấn, tuy rằng lớp bọn họ cũng có lục đục với nhau, nhưng đó đều không ảnh hưởng toàn cục, cô căn bản là không cần để ý.

Lúc này một bạn học nam vừa mới đi ra cửa phòng học liền quay người lại, hướng về phía Đường Tịch hô to một tiếng, “Bạn học Tiêu Nhu mẹ cậu đưa cơm trưa tới chỗ cậu!”

Đường Tịch hướng nhìn cửa ra vào, liền nhìn thấy Dương Tinh Nhân trong tay cầm theo một cái hộp giữ ấm, ánh mắt Đường Tịch sáng lên đứng lên, trong ánh mắt hâm mộ của mọi người mà hướng tới Dương Tinh Nhân đi qua, “Mẹ, sao mẹ lại tới đây?”

“Mẹ đem canh ngao cho con, thân thể con vừa mới khỏe nên không có thể tùy tiện ăn trong trường học, tới văn phòng thầy cô đi, anh con ở chỗ này có một văn phòng, chúng ta qua đi bên đó dùng cơm trưa.” Một bàn tay cầm theo hộp giữ ấm, một bàn tay nắm tay Đường Tịch kéo ra bên ngoài.

Đường Tịch ở trong ánh mắt hâm mộ mọi người mà hướng văn phòng đi đến.

Người tới nơi này học đều là người trong nhà có tiền có quyền, tuy rằng sinh hoạt thoải mái, nhưng là người trong nhà cơ hồ rất ít ở nhà, càng miễn bàn kêu họ đưa con đi học khóa bổ túc hoặc là làm cơm trưa cho con mình, hơn nữa còn tự mình đưa đến trường học.

Đường Tịch đi dọc theo đường đi đều có thể cảm nhận được ánh mắt hâm mộ của mọi người, cô hơi có áp lực hướng tới Dương Tĩnh Nhân thấp giọng nói, “Mẹ, kỳ thật mẹ không cần cố ý tới đây đưa cơm trưa cho con, trong trường cũng có cơm trưa dành dưỡng, mẹ cố ý đem tới đây sẽ có nhiều phiền toái.”

Dương Tĩnh Nhân thân mật ngắt cái mũi Đường Tịch một cái, “Này thì như thế nào có thể là phiền toái gì, đưa cơm trưa cho con là chuyện làm mẹ hạnh phúc nhất, trước kia mẹ tưởng cho các anh con đưa cơm trưa bọn họ đều không cho mẹ đưa, mẹ ở nhà đặc biệt nhàm chán, Nhu nhi con không phải là không muốn nhìn thấy mẹ đi?”

“Nào có...”

“Tiêu Nhu...” Một cái bạn học nữ chạy tới, chỉ về hướng cổng trường cô ấy hô, “Cửa trường học có một người là mẹ cậu đưa cơm trưa cho cậu...” Nhìn Dương Tĩnh Nhân liếc mắt một cái, lại xấu hổ cười cười, “Chẳng lẽ là mình nghe lầm?”

Đường Tịch nhìn về phía Dương Tĩnh Nhân, Dương Tĩnh Nhân kéo kéo khóe miệng lộ ra một cái tươi cười, ôn nhu nói, “Có thể là mẹ ruột của con, kêu bà ấy đến đây đi, nếu đã đưa tới, cũng không thể để cho bà ấy cảm về.” Dừng một chút nói tiếp, “Bà ấy thời điểm trước kia yêu thương người con gái đó, cũng không có tự mình đưa cơm cho nó.”

Đường Tịch nhìn Dương Tĩnh Nhân, nghĩ nghĩ vẫn là lên tiếng, “Chúng ta cùng đi.”

Thời điểm Lâm Như ở cửa trường học nhìn thấy Dương Tĩnh Nhân trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, lại cười cười với bà ấy, đem ánh mắt đặt ở trên người Đường Tịch, có cười cười xấu hổ, trong giọng nói mang theo một tia lấy lòng, “Nhu nhi, đây là mẹ tự hâm canh gà, ban đầu đem đến nhà, nhưng mẹ đi vào trong nhà phát hiện không có người, liền nghĩ tới trường học thử.” Ánh mắt lại nhìn về phía Dương Tĩnh Nhân, ánh mắt dừng ở hộp giữ ấm trong tay Dương Tĩnh Nhân, “Không nghĩ tới em dâu cũng tới.”

Dương Tĩnh Nhân cười cười, “Thân thể Nhu nhi còn suy yếu, đứa trẻ này lại ngoan cố, một hai phải đi học, tôi liền đem cơm trưa đến nơi này.” Lại nói, “Tôi đem cho nó chính là canh ngao cùng vài món xào, không có làm canh gà, chúng ta đi tới văn phòng trước đi.”

Lâm Như nhìn Dương Tĩnh Nhân ở chỗ này vốn là tính đem canh đưa cho Tiêu Nhu liền đi, không nghĩ tới Dương Tĩnh Nhân cư nhiên kêu bà cùng nhau đi vào bởi Tiêu Nhu ăn cơm trưa, lập tức đôi mắt liền sáng, bà liền đáp ứng rồi nói, “Tốt, vừa lúc tôi buổi chiều cũng không có chuyện gì.”

Đường Tịch nhìn Lâm Như nhẹ nhàng nói một tiếng cảm ơn.

Tuy rằng chỉ là lễ phép cảm ơn, nhưng là Lâm Như lại nghe đến rơi nước mắt, hốc mắt bà đỏ bừng, “Con gái ngoan, đây là mẹ làm vì con.”

Dương Tĩnh Nhân liếc mắt một cái nhìn Lâm Như, Đường Tịch kéo kéo khóe miệng đi ở bên cạnh Dương Tĩnh Nhân.

Không có biện pháp, cô không phải Tiêu Nhu thực sự cho nên không biết loại tình huống này Tiêu Nhu thật sẽ xử lý như thế nào, cô là Đường Tịch, từ lúc bắt đầu liền cùng Dương Tĩnh Nhân tương đối thân mật, lúc này tự nhiên không biết chính mình hẳn là xử lý như thế nào tương đối tốt, ba người tới văn phòng Tiêu Cảnh, Lâm Như chủ động tìm đề tài nói chuyện nói, “Tiêu Cảnh thực sự có tiền đồ, tuổi còn trẻ chẳng những là cổ đông ở tập đoàn quốc tế Kiều thị, mà còn là một giáo viên, cứ như vậy Nhu nhi ở chỗ này học, chúng ta cũng yên tâm nhiều.”

Dương Tĩnh Nhân nhẹ nhàng cười, “Nhu nhi có thể tới học đều là vào bằng năng lực chính nàng.”

Hai người hai bên mang đồ ăn dọn xong đưa cho Đường Tịch, Đường Tịch nhìn hai người kỳ thật đều mang theo canh giống nhau, còn có các loại đồ ăn, đồ ăn hai người đặt chung, cô nhìn nhìn thức ăn trên bàn lại nhìn hai người mẹ ngồi ở trên sofa đối diện chính mình, cười nói, “Con một người cũng ăn không hết nhiều như vậy, không bằng hai người cùng con ăn đi?”

Lâm Như ngăn ra, cùng... Nhu nhi ăn cơm sao?

Từ trước tới nay, bà thật là lần đầu tiên cùng Nhu nhi ăn cơm.

Làm sao bây giờ, bà rất muốn khóc.

Dương Tĩnh Nhân nhìn đồ ăn trên bàn, cười cười, “Được.”

Dương Tĩnh Nhân đưa cho cô bộ đồ ăn có nĩa, muỗng cùng đôi đũa, Lâm Như cũng là giống nhau, Đường Tịch trực tiếp đem một bộ của Dương Tĩnh Nhân kia mở ra đem đũa đưa Dương Tĩnh Nhân, chính mình cầm lấy cái muỗng, sau đó nhìn Lâm Như, Lâm Như cũng đem bộ của chính mình mang kia lấy ra chiếc đũa, Đường Tịch cười, “Ăn nhanh đi.”

Đường Tịch đem phần cơm của chính mình tách ra kia một phần đưa cho Dương Tĩnh Nhân, Lâm Như lại đem cơm bên trong cơm hộp của mình chia một nửa cho Đường Tịch, Đường Tịch liếc mắt nhìn Lâm Như một cái, một tiếng cảm ơn, cúi đầu bắt đầu ăn lên.

Bữa cơm này có hai người mẹ, Đường Tịch ăn có chút xấu hổ, nhưng là lại cảm thấy có chút ấm áp, Dương Tĩnh Nhân vừa ăn vừa gấp đồ ăn cho Đường Tịch, sợ Đường Tịch cầm cái muỗng ăn không hết đồ ăn, Lâm Như lại một bên ăn một bên rơi lệ, thì ra cùng con ruột của mình ăn cơm là loại cảm giác này, nước mắt bà làm hoa đôi mắt, Dương Tĩnh Nhân gấp một miếng gan heo đặt vào bên trong hộp cơm Lâm Như, thấp giọng nói, “Đây là chuyện vui vẻ, chị đừng khóc, Nhu nhi còn nhìn đây.”

Lâm Như cuống quýt gơ tay xoa xoa đôi mắt mình, nói xin lỗi với Đường Tịch, Đường Tịch cười cười, “Ăn cơm đi, cảm ơn hai người đưa cơm trưa cho

con, ngày mai hai người có thể không cần đem nữa.”

“Này thì như thế nào được, thân thể của con còn chưa có hoàn toàn khôi phục, thức ăn nhanh ở trường học không tốt cho sức khỏe.” Hai người mẹ cơ hồ là đồng thời trẩm miệng một lời nói.

Giọng hai người vừa nói ra, nhìn nhau, bỗng nhiên Dương Tĩnh Nhân cảm thấy kỳ thật chị dâu của mình, cũng không chán ghét như vậy.

Lâm Như cũng phát hiện, em dâu không giống như trong tưởng tượng của mình, kỳ thật bà ấy cũng dễ ở chung.

Đường Tịch cười, “Tốt, hai người muốn đưa liền đưa đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133: Tần Hân Dĩnh

Đường Tịch ở trong trường học hưởng thụ thời gian ấm áp mà hai người đã mang đến cho mình, bên ngoài trường học có một chiếc xe đậu bên đường. Tiêu Cẩm Ninh dùng đôi tay đem tay lái niết gắt gao, hàm răng nghiến chặt. Vì cái gì? Vì cái gì mà các người đối xử với tôi như vậy! Các người không phải đã nói Tiêu Nhu trở về các người cũng sẽ đối tôi giống như con ruột sao! Không phải nói Tiêu Nhu đã trở lại, tôi vẫn là con gái Tiêu gia sao! Vì cái gì các người hiện tại muốn đối xử với tôi như vậy! Vì cái gì các người muốn che chở Tiêu Nhu như vậy, dựa vào cái gì hả?

Tiêu Nhu! Tiêu Nhu! Mày vì muốn cái gì mà xuất hiện! Mày vì cái gì mà xuất hiện trước mặt tao! Mày vì cái gì mà cướp đi hết thấy những thứ thuộc về tao!

Tiêu Cẩm Ninh nhìn những phóng viên vây quanh ở cửa trường học, bọn họ hiện tại liền chờ Tiêu Nhu ra tới, sau đó phóng viên cô ta, dùng lời nói của Tiêu Nhu viết thành bản thảo tới chửi bới cô!

Ban đầu cô vừa xuất hiện phóng viên liền sẽ nói lời hay, hiện giờ lại vì bôi đen cô mà cả ngày ngồi xôm canh giữ ở cửa trường, Tiêu Nhu rốt cuộc có cái gì tốt, 23 tuổi mới học lớp 10, mặt của Tiêu gia đều phải bị cô ta ném hết, vì sao người của Tiêu gia còn mất mà muốn đem cô ta nhận trở về? Tiêu Cẩm Ninh cô mới là con gái Tiêu gia, mới là kiều ngạo của Tiêu gia, mới có thể mang vinh quang đến cho Tiêu gia, bọn họ vì cái gì đều không rõ ràng...

Tiêu Nhu... Tiêu Nhu! Tao sẽ không bỏ qua cho mày! Tao sẽ không bỏ qua cho mày!

Khởi động xe Tiêu Cẩm Ninh nhấn ga lướt nhanh đi, phóng viên canh giữ ở cửa trường học cảm giác được một trận gió thổi qua, chỉ nhìn thấy một chiếc xe đi xa, thời điểm cầm cameras muốn chụp ảnh xe đã không thấy bóng dáng.

Một nữ phóng viên nhìn ấn ký trên đường cái mà lớp xe để lại lẩm bẩm nói, “Tôi vừa rồi hình như... Thấy được Tiêu Cẩm Ninh...”

Phóng viên ở bên cạnh lập tức bắt đầu thảo luận lên, “Tiêu Cẩm Ninh?”

“Cô không có nhìn lầm sao?”

“Không có nhìn lầm!”

“Mau mau mau, mau chụp ảnh, viết bản thảo, thiên kim giả Tiêu Cẩm Ninh đậu xe ở cửa trường học thiên kim thật Tiêu Nhu, ở trường học phóng xe mà đi.”

“Cô ta khẳng định là nghĩ đến tìm Tiêu Nhu uy hiếp Tiêu Nhu, nhưng là nhìn thấy chúng ta ở cửa trường học chờ, cho nên phóng xe mà đi, chạy nhanh đem lớp xe chụp được tới.”

“Đứng rồi đứng rồi, ở xung quanh trường học không phải có video giám sát sao, báo với giám sát viên liền nói nơi này có chiếc xe gây chuyện bỏ trốn!”

Các phóng viên vì bắt lấy nhược điểm của Tiêu Cẩm Ninh mà không từ bất cứ thủ đoạn nào.

Rất nhanh có cảnh sát cùng cảnh sát giao thông tới rồi, phóng viên một chút nẩy lên đi, “Cảnh sát tiên sinh, xin hỏi ngài điều tra video giám sát sao?”

“Cảnh sát tiên sinh xin hỏi ngài điều tra ra video giám sát xác nhận thân phận người gây chuyện sao?”

“Cảnh sát tiên sinh, xin hỏi người bị đâm là học sinh sao?”

“Cảnh sát tiên sinh...”

Cảnh sát nhũ mày, sắc mặt không tốt, “Trong các người ai báo nguy?”

Cảnh sát hết lời, bọn họ nhận được điện thoại liền đi điều tra video giám sát, chính là video giám sát bên trong chỉ có cảnh tượng một nữ tài xế lái xe phóng đi, cũng không có cái sự kiện gọi là gây chuyện bỏ trốn, nơi này lại có nhiều phóng viên như vậy, khẳng định là một phóng viên trong này báo!

“Không có nha, chúng tôi cũng là nghe được tin tức lúc sau tới rồi, tường phòng vẫn một chút về vấn đề xã hội thôi!” Một nữ phóng viên lớn tiếng nói.

Một khác phóng viên khác cũng đi theo phụ họa.

Mắt cảnh sát tròn trắng, đám phóng viên này thật là tròn tròn mắt nói dối, bọn họ đã sớm ở video giám sát thấy được đám bọn họ đã sớm ở chỗ này chờ... Hơn nữa phóng viên giải trí mấy người nói mấy người phỏng vấn về vấn đề xã hội? Sẽ có người tin tưởng sao!

“Giải tán hết đi, trường học là nơi dạy học, đây không phải là nơi thu thập tin tức, không cần ở chỗ này quấy rầy bọn học sinh đi học, các người muốn phỏng vấn cái tin tức gì, đi sân bay, đi phim trường, đừng đứng ở cửa trường học!”

Chúng phóng viên: “.....” Chú cảnh sát à chú hiểu được rất nhiều đó!

Một phóng viên chưa từ bỏ ý định hỏi, “Cảnh sát tiên sinh, mời ngài trả lời chúng tôi một chút về vấn đề lúc này, thật sự có người ở chỗ này gây chuyện bỏ trốn sao? Người bị thương là học sinh sao?”

“Không đúng không đúng! Không có người gây chuyện, chỉ có người lái xe trái pháp luật, các người đều trở về nghỉ ngơi đi.” Sắc mặt cảnh sát bắt đầu không tốt.

Phóng viên giải tán, lúc sau cảnh sát giao thông trực tiếp gọi điện thoại cho Tiêu Cẩm Ninh...

Tập đoàn Kiều thị Quốc tế muốn thiết kế trang phục.

Tần Hân Đình là một vị thiết kế trang phục, rất là được người thời thượng quốc tế yêu thích, cho nên Kiều thị quốc tế thiết kế bộ trang phục, tổng giám liền muốn mời Tần Hân Đình trở thành nhà thiết kế của Kiều thị Quốc tế. Tần Hân Đình lúc trước vẫn luôn có bản khoán không có đáp ứng, nhưng là cô biết, nếu chính mình lại không vào tập đoàn Kiều thị quốc tế kia về sau liền không có cơ hội, cho nên cô cần phải vào Kiều thị quốc tế bộ phận thiết kế trang phục, chỉ có ở trong Kiều thị quốc tế, cô mới có thể càng tới gần Kiều Lương.

Bởi vì là đặc biệt mời thiết kế sư, cô từ bỏ không thể quản lý bộ phận thiết kế ở ngoài Kiều thị quốc tế, đãi ngộ cùng thù tạc thiết kế sư là như nhau, cô có văn phòng độc lập, còn có một đơn độc trợ lý thiết kế.

Lúc này Tần Hân Đình an vị ở văn phòng chính mình trông được tin tức từ máy tính, mày nhú lại, người phụ nữ ngày hôm qua quá đẹp, đẹp đến mức làm cô sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, loại cảm giác này tựa như thời điểm lúc trước Kiều Lương cùng Đường Tịch ở bên nhau, phảng phất cô liền phải mất đi Kiều Lương...

Người phụ nữ kia rốt cuộc là ai...

Tiêu Nhu...

Đúng rồi, ngày hôm qua Tiểu Ngũ kêu người phụ nữ kia là Tiêu Nhu, cô ta là Tiêu Nhu!

Hai ngày này cô thường xuyên nhìn thấy tin tức của Tiêu Cẩm Ninh bị gièm pha, giống như liền cùng Tiêu Nhu có một chút quan hệ...

Tần Hân Đình ngồi thẳng dậy ở trên màn hình máy tính đánh vào hai cái tên Tiêu Nhu cùng Tiêu Cẩm Ninh, tiếp theo thật giả thiên kim tin tức liên tiếp liên tiếp ra tới.

Mười lăm phút lúc sau, Tần Hân Đình trong mắt hiện lên một tia ý cười, khoe miệng lạnh lùng gọi lên, cô lấy di động gọi một cuộc điện thoại, “Đem số điện thoại Tiêu Cẩm Ninh tìm cho tôi.”

Tiêu Cẩm Ninh mang theo khẩu trang cùng mũ lưỡi trai ngồi ở tầng cao nhất bên trong quán cà phê Paris mùa xuân, nhìn người đối diện khuôn mặt tinh xảo, mặt mỉm cười nhú nhú mày, “Tôi không quen biết cô, cô tìm tôi làm cái gì?”

Khoe miệng Tần Hân Đình ngoéo một cái, “Tiêu... Nga, không, Điều Cẩm Ninh cô không quen biết tôi, không đại biểu tôi không quen biết cô.”

Tiêu Cẩm Ninh bởi vì Tần Hân Đình đổi giọng gọi chính mình Điều Cẩm Ninh trong mắt hiện lên một tia hung ác nham hiểm, cười lạnh nói, “Nhận thức tôi người nhiều!”

Tần Hân Đình chậm rì rì uống một ngụm cà phê, cười như không cười nói, “Nhưng là bọn họ cũng không sẽ trợ giúp Điều Cẩm Ninh cô a.”

Tiêu Cẩm Ninh mày nhú lại, đôi mắt nhú lại, “Cô có ý gì?”

Tần Hân Đình cười cười, buông ly cà phê cầm trong tay, ngược mắt nhìn Tiêu Cẩm Ninh nói, “Tiêu Cẩm Ninh, cô rất chán ghét Tiêu Nhu đi? Ước gì cô ta chết đi? Tôi có thể giúp cô?”

“Cô muốn làm cái gì?”

Tần Hân Đình cười cười nói, “Tôi không muốn làm cái gì cả, chỉ là nhìn đến Diêu Cẩm Ninh cô hiện giờ đáng thương như vậy, tôi muốn cứu cô thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Gặp mặt

Tác giả: Mộng Lạc Thịnh Diệp

Tiêu Cẩm Ninh ở giới nghệ sĩ kiêu ngạo bá đạo lâu như vậy, cũng hoàn toàn không chỉ ý vào thế lực Lưu gia cùng Tiêu gia, cô ta cũng có chút đầu óc, nghe Tần Hân Đình nói như vậy, cô ta cười lạnh một tiếng đứng lên, “Không cần.”

Cô ta biết trên đời này không có chuyện ăn mà không trả tiền, tuy chỉ ngần ngừ nói mấy câu, nhưng là cô ta nghe được người phụ nữ này không thích Tiêu Nhu, thậm chí cùng cô ta giống nhau là chán ghét Tiêu Nhu, chính là người phụ nữ này vừa xuất hiện liền cao cao tại thượng mà xưng có thể giúp cô ta?

Ha ha, Tiêu Cẩm Ninh cô tuy rằng không rất thông minh đi nữa, nhưng cũng biết người phụ nữ này là muốn lợi dụng cô ta thôi, phải đối phó Tiêu Nhu chính là chuyện của cô ta, nhưng không nghĩ tới muốn nghe người phụ nữ này chỉ huy đi đối phó Tiêu Nhu.

Tần Hân Đình nhìn Tiêu Cẩm Ninh đứng lên, khóe miệng ngoéo một cái, thay đổi một dáng ngồi nhàn nhã nhìn bóng dáng Tiêu Cẩm Ninh, môi đỏ khẽ mở, “Chị Diêu, chẳng lẽ chị không đồng ý đề nghị của tôi, sẽ không đối phó Tiêu Nhu sao? Nếu phải đối phó Tiêu Nhu, vì sao không thể chấp nhận ý tốt của tôi?”

Tiêu Cẩm Ninh dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn thật sâu vào Tần Hân Đình, nhíu mày hỏi, “Cô là ai? Cô muốn làm cái gì?”

Tần Hân Đình nhìn chỗ ngồi đối diện với mình liếc mắt một cái, từ trong túi xách lấy ra một tấm danh thiếp, ý bảo Tiêu Cẩm Ninh ngồi xuống, Tiêu Cẩm Ninh nhìn Tần Hân Đình liếc mắt một cái, đi qua kéo ghế ra ngồi xuống lần nữa, Tần Hân Đình đem danh thiếp của chính mình đưa cho Tiêu Cẩm Ninh, “Đây là danh thiếp của tôi, chị Diêu xem qua.”

Tiêu Cẩm Ninh do dự cầm lấy tấm danh thiếp trên bàn liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, ngược mắt nhìn Tần Hân Đình liếc mắt một cái, “Kiều thị quốc tế?”

Tần Hân Đình khóe miệng ngoéo một cái, không có lời nói tỏ vẻ cam chịu, Tiêu Cẩm Ninh tiếp tục đi xuống xem, nhìn đến Tần Hân Đình mấy chữ, cô ta trừng lớn mắt hạnh, không thể tin tưởng nhìn Tần Hân Đình, “Cô là designer Qin?”

Hiện giờ trong nước cũng không có nhiều thiết kế sư nổi tiếng, nhưng Tần Hân Đình mấy chữ này đại đa số ngôi sao nữ trong nước đều nghe qua, bởi vì Tần Hân Đình năm đó lợi dụng danh tiếng một đôi giày để vươn ra quốc tế, cô ta không có nhãn hiệu của chính mình, bởi vì cô ta chỉ là một thiết kế trang phục, cũng không phải nhãn hiệu người sáng lập, cô ta nguyện ý làm thiết kế, cũng không phải kinh doanh, bởi vì những lời này dẫn tới rất nhiều thiết kế sư trong ngoài nước khen ngợi, cho nên rất nhiều thiết kế sư nước ngoài nhìn thấy cô ta cũng không phải xưng hô tên cô ta, mà thân mật xưng hô cô ta là designer Qin.

Tần Hân Đình trước kia là vì ở Đế Quốc công tác, trang phục cũng có vài khoản được hoan nghênh, trong lúc còn thiết kế châu báu, cũng được đến Quốc Tế Thời Thượng.

Gần đây mấy tháng không có nghe thấy tin tức của cô ta, Tiêu Cẩm Ninh cho rằng thiên tài thiết kế sư Tần Hân Đình cũng tới lúc linh cảm khô kiệt, không nghĩ tới cô ta cư nhiên vứt bỏ thân phận thiết kế sư ở tập đoàn Đế Quốc đi tới tập đoàn Kiều thị quốc tế, bất quá tập đoàn Kiều thị quốc tế cũng là rất lợi hại, hơn nữa là ở thành phố A...

Trang phục, giày cùng châu báu có thể là mỗi người phụ nữ đều hướng tới, ánh mắt Tiêu Cẩm Ninh nhìn Tần Hân Đình trở nên cực nóng, cô ta nói, “Chị Tần tôi rất thích những mẫu quần áo của cô thiết kế, quần áo của cô tôi đều mua vài bộ đặt ở trong nhà, đều luyện tiếc mặc.”

Khóe miệng Tần Hân Đình ngoéo một cái, nhướn mày nói, “Phải không? Vinh hạnh quá.” Trong mắt hiện lên một tia khinh thường.

Tiêu Cẩm Ninh nhìn Tần Hân Đình, trong mắt lập loè ý cười, “Thật không nghĩ tới có thể ở thành phố A gặp được chị Tần ngài.” Nhìn danh thiếp Tần Hân Đình, “Không biết chị Tần tính toán ở thành phố A bao lâu?”

Rất cuộc đặc mời thiết kế sư cũng không phải chân chính chuyên chúc thiết kế sư...

Trong mắt Tần Hân Đình hiện lên một tia âm trầm, cười lạnh nói, “Chị Diêu cho rằng tôi không ở thành phố A liền không ảnh hưởng được người bên này sao?”

Tiêu Cẩm Ninh xin lỗi cười cười, “Đương nhiên không phải...”

Tần Hân Đình là con gái của Tần gia ở Đê Đô, Tần gia tuy không có bối cảnh rất lớn gì, nhưng Tần Hân Đình này chính là bạn tốt của người thừa kế ở tập đoàn Đê Quốc Đường Tịch, tập đoàn Đê Quốc tồn tại cái dạng gì a? Đó là hiện giờ Kiều thị quốc tế đều còn không thể chống lại tập đoàn Đê Quốc, công ty con của nó cơ hồ là trải rộng toàn cầu, người đứng đầu trong tập đoàn Đê Quốc là nhân vật truyền kỳ trên thương trường quốc tế, không chỉ có tạp chí New York thường có những bài báo đặc sắc cho hắn, ngay cả kinh tế Luân Đôn cũng có báo về hắn.

Mà một nhân vật lớn như vậy đem cháu gái của chính mình yêu thương đến tận xương tủy, cơ hồ đối với cháu gái chính mình muốn gì cho đó, cho tới bây giờ hắn vì cháu gái chính mình thành lập vương quốc giải trí đều bị người nói chuyện say sưa, rất nhiều người muốn nhanh đi thấy một lần.

Mà Tần Hân Đình lại cùng người kia ở lâu dài lớn lên, địa vị cơ hồ so Vương phi còn cao hơn bạn tốt, càng quan trọng là Đường Tịch đối với Tần Hân Đình cũng là muốn gì cho đó.

Tần Hân Đình rất vừa lòng biểu hiện của Tiêu Cẩm Ninh, khỏe miệng cô ta ngoéo một cái ngửi thăm làm bạn với Đường Tịch quả nhiên có chỗ lợi, liên tính cô ta đã chết, chính mình cũng có thể không đề cập tới tên cô ta lại có thể uy hiếp những người kiêng kỵ thế lực tập đoàn Đê Quốc, trước mắt người này cùng bộ phận thiết kế của Kiều thị quốc tế những người đó chính là tốt nhất ví dụ.

Nghĩ như vậy Tần Hân Đình bỗng nhiên cảm thấy chính mình vẫn là trước không cần nói ra tin tức Đường Tịch đã chết cũng tốt, một khi tin tức kia lộ ra, như vậy trong mắt người ở bên ngoài Tần Hân Đình chính là một nhân vật không có chỗ dựa, muốn làm chuyện gì cũng khó.

Còn có chính là...

Tần Hân Đình nghĩ đến Kiều Lương cùng Đường Tịch có bộ dáng ngọt ngào khi ở bên nhau kia trong mắt hiện lên một tia hung ác nham hiểm, hiện giờ cô ta chỉ có một lợi thế để uy hiếp Kiều Lương đó chính là hành tung của Đường Tịch, cô ta không tin Kiều Lương thật sự không đề bụng tới Đường Tịch, hẳn như vậy là muốn đem Đường Tịch bức ra tới thôi, nhưng Đường Tịch đã chết, sao có thể ra tới, vậy cô ta tới chế tạo một Đường Tịch khác xuất hiện đi!

Nếu cô ta thích Đường Tịch, kia cô ta...

“Không phải ý đó này thì tốt.” Ánh mắt Tần Hân Đình sâu thăm nhìn Tiêu Cẩm Ninh, cười như không cười gọi lên môi, “Không biết chị Điều tính toán như thế nào để đối phó Tiêu Nhu?”

Sau khi tra được tư liệu của Tiêu Nhu, cô ta liền càng thêm khẳng định Tiêu Nhu kia là người mà Kiều Lương kêu tới diễn kịch, Tiêu Nhu tuy rằng lớn lên xinh đẹp, nhưng ở Tiêu gia cô ta cũng chỉ là con gái lớn lên ở trong núi, lấy địa vị Kiều gia, sao có thể sẽ chấp nhận người con gái như vậy?

Hơn nữa cô ta tin tưởng Kiều Lương không phải là người như vậy, sẽ không làm chuyện nhục nhã danh dự của gia đình.

.....

Đường Tịch liền ở cửa trường học thấy được một chiếc xe, cô rõ ràng thấy được trên xe kia ‘khách không mời mà đến’, cô nhìn thoáng qua bốn phía đều có phóng viên, xoa xoa ấn đường, cầm lấy một quyển sách che khuất mặt chính mình hướng tới chiếc xe kia đi tới, vừa lên xe đóng cửa, trong xe lập tức chạy như bay mà đi.

Đường Tịch hô lớn, “Nơi này là trường học, giảm tốc độ đi chậm lại!”

Người nào đó cười như không cười nghiêng đầu nhìn cô một cái, dần dần thả chậm tốc độ, “Em xác định sao?”

Đường Tịch lấy ra mũ cùng khẩu trang đưa cho người nào đó đội lên, thật mạnh ừ một tiếng, “Đội!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Ta cùng Tiểu Tịch ở bên nhau

Tác giả: Mộng Lạc Thỉnh Điệp

Quả nhiên có phóng viên đuổi theo, bất quá hiện tại đã rời trường học được một đoạn đường, Kiều Lương dưới chân dùng sức, xe chạy như bay đi ra ngoài, Đường Tịch nghiêng đầu nhìn Kiều Lương liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên một tia ngọt ngào ý cười, “Sao anh lại tới đây?”

Loại cảm giác này giống như là trở về thời điểm tình yêu cuồng nhiệt, lúc ấy bọn họ hai người tuy học cùng ngành, nhưng lại lựa chọn môn học không giống nhau, thời điểm mỗi lần chương trình học bọn họ không giống nhau cô đều sẽ trước tiên trốn học, chạy đến phòng học bọn họ chờ hắn, sau đó lúc hắn nhìn thấy cô liền sẽ từ trong phòng học trộm đi ra tới nắm tay cô hướng tới nhà ăn chạy đi.

Kiều Lương lấy một bàn tay nắm tay Đường Tịch, thanh âm rất thấp, “Công việc xong rồi.” Hắn không muốn nói, bởi vì hôm nay buổi sáng ngủ dậy, liền

cho rằng bản thân vẫn luôn đang nằm mơ, cho nên muốn hiện tại chạy tới đây xác nhận một chút, có phải hay không thật là cô.

Đường Tịch thật sâu mà nhìn mặt nghiêng của Kiều Lương, hấn lớn lên thật sự rất hoàn mỹ, cơ hồ là cái loại 360 độ không góc chết này, chỉ là quá gầy, cảm nhón nhón, dáng người cũng là thuộc về gầy nhưng rắn chắc, một chút thịt đều không có, nghĩ đến Kiều Lương trước kia bộ dạng ôn nhu như ngọc, Đường Tịch có điểm đau lòng. “Anh mấy năm nay có phải hay không đều không chú ý ăn cơm?”

Trước kia lúc cùng cô ở bên nhau hấn ăn rất nhiều, cơ hồ cô không ăn đều là hấn ăn, nhưng hiện giờ nhìn dáng vẻ của hấn, căn bản là cái bộ dáng không muốn ăn, có phải là dạ dày không tốt?

Nhắc tới ăn cơm, Kiều Lương cảm tay cô một lúc, tiếp theo cười nói, “Muốn ăn cái gì? Chúng ta cùng đi ăn.”

Đường Tịch trong lòng có chút cô đơn, nhưng vẫn là ngẩng mặt đối với Kiều Lương cười, “Đương nhiên là ăn tôm hùm lớn Châu Úc, còn có cua lớn! À, không thể thiếu chính là tôm bóc vỏ hành bào.”

Kiều Lương liếc mắt nhìn Đường Tịch, liếc mắt một cái liền nhìn ra được cô không vui, tuy rằng ở trước mặt hấn cô tận lực làm chính mình vui vẻ vui sướng, nhưng là hấn biết kỳ thật cô hiện tại rất không vui, chính hấn ở trước mặt cô rất tệ sao? Hấn không làm được, hấn không muốn làm người con gái hấn yêu phải áy náy, càng không muốn cô vì thân thể hấn mà lo lắng, tuy rằng cô lo lắng sẽ làm hấn cảm thấy vui sướng.

Bởi vì nghĩ Đường Tịch buổi chiều phải về nhà, Kiều Lương mang theo Đường Tịch tới một nhà hàng buffet hải sản cách trường học mấy con phố, Kiều Lương mang theo khẩu trang cùng mũ, Đường Tịch tự nhiên cũng mang theo khẩu trang cùng mũ, bất quá Đường Tịch vẫn là mặc đồng phục, Kiều Lương mặc chính là tây trang, hai người phối hợp như vậy có vẻ đặc biệt... Đặc biệt, hơn nữa lại là buổi chiều 6 giờ, nhà hàng buffet người rất nhiều, hai người tự nhiên liền hấp dẫn không ít ánh mắt...

Còn có người nhận ra đồng phục Đường Tịch đang mặc trên người là một bộ đồng phục cấp 3, đối với Đường Tịch chỉ chỉ trò trò, “Người này hiện tại là học sinh cấp 3, một chút cũng không biết kiểm điểm, tuổi còn trẻ liền cùng người khác yêu đương, còn mặc đồng phục đi hẹn hò...”

Có người thậm chí cầm di động muốn quay video phát đến trên mạng đi, Đường Tịch mày nhử lại, đối Kiều Lương nói, “Chúng ta trước đi ra ngoài đi.”

Cô hiện tại không khởi động 008 được, cho nên không có cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn đem video của những người đó xóa bỏ, cho nên không thể trắng trợn tào bạo cùng Kiều Lương xuất hiện ở nơi như vậy, tuy cô đã thành niên, nhưng những người đó đem video này truyền trên mạng, khẳng định sẽ mang đến ảnh hưởng không tốt cho trường học.

Kiều Lương mày nhử lại, sắc mặt nháy mắt lạnh băng, hấn ngược mắt quét những người đó liếc mắt một cái, tuy rằng mạng mũ cùng khẩu trang, nhưng cái liếc mắt này của Kiều Lương vẫn làm những người đó cảm giác được một cỗ lạnh lẽo, rất nhiều người tự giác mà cắt bỏ video trong tay chính mình, thậm chí có người tránh đường cho hai người đi.

Đường Tịch nhìn bộ dáng Kiều Lương tức giận, chạy nhanh lôi kéo tay Kiều Lương, dùng ngữ khí làm nũng giương giọng nói, “Anh hai, bà mẹ còn chưa có tới sao? Không phải nói 5 giờ rưỡi liền đến sao?”

Kiều Lương nghe được thanh âm mềm mại của Đường Tịch gọi anh hai kia, khí lạnh trên người liền biến mất toàn bộ, hấn rũ mắt nhìn Đường Tịch vẫn luôn hướng hấn nháy mắt nhấp nhấp miệng thoáng qua, lấy ra di động, trầm giọng nói, “Anh gọi điện thoại hỏi một chút.”

Mọi người tự nhiên nghe được cuộc đối thoại của hai người, mọi người bưng tỉnh, thì ra hai người là anh em, khó trách vẫn luôn thân mật như vậy, là bọn họ có tư tưởng xấu xa, có người đi lên nói xin lỗi Đường Tịch cùng Kiều Lương, Đường Tịch mỉm cười nhất nhất đáp lại, nói không quan hệ, “Bởi vì anh hai lớn lên rất tuần tú, tôi lại lớn lên thật xinh đẹp, ngày thường thời điểm tôi không mặc đồng phục cùng anh hai đi ra ngoài, tất cả mọi người đều sẽ đem chúng tôi nghĩ thành là người yêu.”

Kiều Lương ở một bên nhìn cô, một bên nhử mày nói, “Không tới? Chúng con cũng đã tới đây.... Được rồi, các người chính mình giải thích với em gái một chút, vâng, đã biết, con tắt máy.”

Tắt điện thoại đem điện thoại bỏ vào trong túi, nhìn Đường Tịch, “Ba mẹ nói có việc muốn đi công tác, nói không thể cùng em ăn sinh nhật.”

Đường Tịch chớp chớp mắt nhìn Kiều Lương, mắt mát nói, “Ba mẹ còn nói muốn cùng em ăn sinh nhật.”

Đường Tịch tuy rằng đeo khẩu trang cùng mũ, nhưng là hai con mắt là lộ ở bên ngoài, hơn nữa đôi mắt cô lại đen lại tròn như là có thể nói, lúc này trong mắt toát ra mắt mát làm mọi người đều cảm thấy đồng tình với hai người, có người đi lên an ủi cô, nói mọi người cùng bồi cô ăn sinh nhật blah blah.

Đường Tịch cười cười nói lời cảm ơn, Kiều Lương nhìn mọi người liếc mắt một cái, lôi kéo Đường Tịch vào đã sớm đặt phòng.

Bên kia trong văn phòng phó tổng Kiều thị quốc tế Tiêu Cảnh nhìn chính mình bị cắt đứt điện thoại di động, vẻ mặt mọng bức, xin hỏi ai có thể nói cho hấn, vừa mới đã xảy ra chuyện gì?

Kiều Lương nói những cái đó lung tung rồi loạn chính là cái gì?

Cái gì không tới? Hấn muốn đi đâu sao?

Còn có chúng ta cùng trở về đi? Hấn cùng ai đi đâu? Phải về công ty?

Các người tự mình giải thích với em ấy? Xin hỏi ai nói cho hần biết Kiều Lương chỗ nào có một cô em gái a!

Em gái... Không đúng!

Ngoa tào!

Tiêu Cảnh đột nhiên đứng lên, lấy ra điện thoại gạt đi, đáng chết Kiều Lương cứ nhiên nhân lúc hần không chú ý chuồn êm ra công ty đi chơi cùng em gái hần! Quả thực không thể tha thứ! Quả thực làm người không thể tha thứ!

Trong phòng Kiều Lương nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, đem điện thoại chuyển sang im lặng, hỏi Đường Tịch, “Vẫn là phối hợp như cũ?”

“Bạch tộc...” Đường Tịch hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm Kiều Lương.

Kiều Lương hơi hơi mỉm cười, di động vẫn luôn reo, hần cầm lấy di động, Đường Tịch vừa lúc nhìn thấy thông báo trên điện thoại, nhin không được hỏi, “Anh vừa này không phải là gọi cho anh ba đi?”

Kiều Lương trên trán nổi ba đường hắc tuyến, tiếp điện thoại, “A lô?”

“Kiều Lương, cậu hiện tại có phải hay không cùng Tiểu Nhu nhi ở bên nhau!” Thanh âm Tiêu Cảnh táo bạo từ trong điện thoại truyền đến.

Kiều Lương ngồi xuống, một bàn tay dùng nước sôi đổ nước cho Đường Tịch rửa sạch chén đĩa, bình tĩnh nói, “Không có.”

Bên kia Tiêu Cảnh thanh âm có một tia chán chờ, “Vậy cậu đang ở cùng ai?”

Kiều Lương đem đôi đĩa cùng dao nĩa tràn qua nước sôi đưa cho Đường Tịch, “Ta cùng Tiểu Tịch ở bên nhau...”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Ấy náy

Editor: Tiểu Thiên

Beta: Yu's Ngọc

Tiêu Cảnh: ” Ta đánh cả nhà người! Cái đây có gì khác sao, có gì khác sao!!!”

Đường Tịch nghe tiếng gào thét của Tiêu Cảnh, nhin không được cười ra tiếng. Kiều Lương đây là đang ra dáng đường hoàng nói bậy.

Kiều Lương nói lời này một chút áp lực cũng ko có. Hần nhìn Đường Tịch một cái, đưa tay sờ sờ chóp mũi của cô, nói với Tiêu Cảnh, “Có khác nhau!”

Nếu như Tiểu Nhu nói không phải là Đường Tịch, vậy hần sẽ không nhìn Tiểu Nhu thêm một cái, cho dù cô xinh đẹp đến đâu.

Đường Tịch chống một tay giữ cằm, một tay bị hần cầm ở lòng bàn tay, trên mặt mang theo cảm giác thỏa mãn: ”Đừng nói với em, em đói rồi, phải trở về ăn cơm.”

Kiều Lương nghe Đường Tịch nói phải đi về ăn cơm tối, ngay lập tức chân mày nhíu lại, Đường Tịch chính là đang giải thích, điện thoại di động liền vang lên, Đường Tịch nhìn điện thoại gọi đến, đem điện thoại di động thả ở trước mặt của Kiều Lương để cho hần nhìn một cái, chính mình nghe điện thoại, ” Mẹ.”

Dương Tinh Nhân nghe được Đường Tịch âm thanh liền thở phào nhẹ nhõm: “Tiểu Nhu a, con hiện tại ở nơi nào chứ, thế nào mẹ đến cửa trường học đón con mà không thấy bóng dáng của con đâu cả?”

Đường Tịch bĩu môi, hướng Kiều Lương nháy mắt rồi cầm túi sách đi ra ngoài, nói ” Con đón xe đi đây, quên điện thoại cho mẹ, mẹ mau về nhà đi.”

Kiều Lương khó chịu cắt đứt điện thoại của Tiêu Cảnh, tiện tay vớ lấy cái mũ cùng khẩu trang trên bàn mang đi, theo Đường Tịch đi ra ngoài, đưa Đường Tịch trở về, Đường Tịch nhìn hần mặt đầy biểu tình phải đem người ăn không nhin được nói ” Em cũng không biết anh muốn tới đón em a, càng không biết mẹ muốn tới đón em ”

Kiều Lương nghe xong Đường Tịch giải thích, sắc mặt vẫn không có chuyển biến tốt, âm trầm tiếp tục xem lái xe phía trước, Đường Tịch nhìn bộ dáng của hần liền không nhin được nhớ lại dáng vẻ thời điểm hần ở Trường Than, liền nắm lấy tay hần thấp giọng, ” Đừng nóng giận có được hay không? Em

thật sự không biết mẹ của em cũng tới đón em.”

Kiều Lương nhìn Đường Tịch một cái, tay bắt động, mặc cho cô nắm, sắc mặt vẫn là âm trầm, gương mặt hiện ra vẻ mất hứng, thể hiện rõ cái vẻ đứng đến chọc ta. Đường Tịch thờ dài, dùng lời nhỏ nhẹ khuyên, ” Vậy anh muốn em làm thế nào, mới không tức giận chứ?”

“Sau khi trở về mượn có chạy ra ngoài theo anh ăn cơm ” Kiều Lương liếc nhìn cô một cái, nói ” Em đáp ứng?”

Đường Tịch nguyên bản lo sợ trong nhà có chuyện, không thể đi. Nhưng nhìn đến bộ dạng Kiều Lương lại không nhìn được gât đầu ” Được rồi, vậy anh đừng nóng giận.”

Sắc mặt của Kiều Lương nhìn mới tốt lên một tí, nghiêng đầu nhìn Đường Tịch, nhú mày ” Thật?”

“Thật, so với trần châu còn thật hơn!”

Đường Tịch cười nhìn Kiều Lương, phát hiện tốc độ hần biến sắc mặt thật là quá nhanh, này cũng nhanh để cho cô tưởng rằng hần vừa mới kia là đang diễn trò, hần không đi làm diễn viên thật quá đáng tiếc.

Kiều Lương nắm chặt tay của Đường Tịch, đem xe dừng lại ở đèn xanh đèn đỏ giao lộ. nghiêng đầu nhìn cô thật sâu, thấp giọng nói ” Nếu như không phải là bởi vì chuyện của em quá mức không thể tưởng tượng nổi, anh thật sự sẽ không đem em đặt ở bên cạnh người khác, cho nên tiểu Tịch, em cũng phải thông cảm anh chứ?”

Thời điểm hần nghe được tin cô gặp nạn, hần đã suy nghĩ, nếu như hần lần nữa thấy cô, hần sẽ không để cho cô rời đi nửa bước, bây giờ, cô còn có thể đợi tại Tiểu gia sao, hần chính là đang cực lực đè nén chính mình, cảnh cáo nếu như chính mình làm như vậy thì sẽ mang đến tổn thương cho cô, thế nên mới không có đem cô khóa ở bên cạnh.

Lời nói của Kiều Lương làm cho Đường Tịch ngẩn ra, cô kéo tay hần đặt ở bên mép, cách đồ khẩu trang nhẹ nhàng hôn một cái, âm thanh có chút khàn khàn ” Em biết rồi, em biết anh gần đây trải qua những chuyện rất không tốt.”

Lúc đó bởi vì linh hồn suy yếu, cô trở lại thành linh hồn, thấy bộ dạng hần tại bờ biển, lại thấy được bộ dạng hần tại Trường Than như cái xác biết đi, làm cho cô không sao không thông cảm hần đây? Ngay cả cô đều cảm thấy chính mình cần phải thời thời khắc khắc theo ở bên cạnh hần, nhưng mà hiện tại cô không thể làm gì được, cô không chỉ là Đường Tịch, cô còn là Tiểu Nhu, cô phải gánh trách nhiệm của cả hai người.

Hơn nữa cô còn có 008, cô có thể dùng nó để báo thù, cho nên hần cũng nhất định phải trở lại để đồ, để cho những người trơ mắt nhìn cô cùng ông nội bị báo ứng.

Như vậy, cô mới có thể yên tâm thoải mái cùng với hần.

Đèn xanh sáng lên, Kiều Lương đưa Đường Tịch trở lại Tiểu gia. Bên ngoài biệt thự, Đường Tịch nhìn biệt thự Tiểu gia hiện ra trong vòng gang tấc, cô hôn gò má của Kiều Lương, thấp giọng nói ” Chờ em một chút, nhớ trước phải ăn một chút gì đệm dạ dày, được không?”

Kiều Lương giúp cô cởi giày an toàn ra, Đường Tịch xuống xe, hướng biệt thự Tiểu gia mà đi vào.

Đường Tịch vừa về tới biệt thự, ở ngay cửa gặp phải Tiêu Dao, ánh mắt của hần để ở ngoài cửa xe của Kiều Lương, trong lòng mắt tất cả đều là âm đạm. Đường Tịch trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, nhưng rất nhanh bị cô che giấu đi, cô cười, đi tới cùng Tiêu Dao chào hỏi ” Đại ca, sao lại anh lại đứng ở cửa?”

Tiêu Dao thu hồi ánh mắt của mình, nháy mắt một cái che giấu đi chính mình âm đạm, đưa tay xoa xoa đầu của Đường Tịch, ôn thanh (âm thanh ôn nhu) nói ” Ông ngoại gọi điện thoại tới đề cho chúng ta đi Dương gia một chuyến, mẹ đi đón em, sắp đến một giờ rồi vẫn chưa về, anh có chút lo lắng, ra xem một chút.”

Đường Tịch nghe được phải đi Dương gia, trong lòng lộp bộp một tiếng, ánh mắt chớp chớp, nhìn về phía Tiêu Dao ” Nhà ông ngoại?”

Tiêu Dao gât đầu, giọng thâm trầm ” Lúc chúng ta vẫn còn nằm viện, cậu nói với chúng ta: ” Sau khi xuất viện thì đi nhà ông ngoại một chuyến”. Bây giờ, chúng ta cũng đã xuất viện hai ngày rồi, mà vẫn chưa qua thăm hỏi sức khỏe ông ngoại. Xế chiều hôm nay, ông ngoại liền tự mình gọi điện thoại báo hôm nay thứ sáu rồi, tất cả mọi người rảnh rồi rồi, để cho chúng ta đi Dương gia một chuyến.”

Đường Tịch trong lòng âm thầm kêu khổ, cô vừa mới còn đáp ứng Kiều Lương tối nay cùng hần ăn cơm đây, hiện tại lại phải đi nhà ông ngoại rồi, phải làm sao mới ổn đây!

Y theo tính tình của hần, khẳng định sẽ nổi giận, hần giận một cái khẳng định lại không ăn cơm, thân thể của hần Đường Tịch trong lòng có chút khó khăn nghĩ, không ăn một bữa hần không có vấn đề chứ?

Nhưng có ai mà biết được nhờ đâu có ngày hần lại quay về nhà ăn cơm thì sao???

Đường Tịch khẽ nâng đôi mắt, nhìn Tiêu Dao. Tiêu Dao khẽ mỉm cười, xoay người vào nhà ” Hơn nữa em về nhà cũng đã hơn hai tháng, ông ngoại cùng cậu cũng muốn tận mắt gặp em một chút, cho nên mẹ đáp ứng. Tối nay chúng ta một nhà đều cùng đi Dương gia ăn bữa ăn tối.”

Đường Tịch chuẩn bị nói em có thể hay không không đi, nhưng lại bị Tiêu Dao thành công chặn lại trở về, cô cười một tiếng, đáp ” Tốt, em biết rồi. Em

đây lên trước lầu chuẩn bị một chút, lần đầu tiên đi nhà ông ngoại, nhất định phải cho ông ngoại bọn họ lưu lại một cái hoàn mỹ ấn tượng.”

Tiêu Dao cười gật đầu, đưa mắt nhìn Đường Tịch.

Sau khi thấy cô lên lầu, mới đưa mắt từ cửa sổ nhìn ra ngoài, thấy một chiếc xe màu đen dừng ở ngoài cửa viện, ánh mắt lóe lên một tia tối tăm, người vừa muốn nói nhưng lại không thích hợp để nói cái này, không nhận được ở trong lòng phi nhô chính mình, Tiêu Dao người lúc nào lại trở nên hèn hạ như vậy?

Đường Tịch sau khi lên lầu liền gọi điện thoại cho Kiều Lương, không ngừng nói xin lỗi. Dưới sự bảo đảm lần tuyệt đối sẽ không còn như vậy, Kiều Lương lạnh lùng đối với cô hừ một tiếng, trực tiếp cúp điện thoại.

Đường Tịch nhìn cuộc điện thoại bị ngắt, thấy người lái đi xe, trong lòng áy náy vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Dương gia

Editors: Yu's Ngọc

Beta: Snow Hoàng

Chương 137: Dương gia

Đường Tịch cố hết sức thay đổi trang phục và kiểu tóc, thật ra thì cũng chỉ là cột mái tóc lên cao (Buộc tóc đuôi ngựa ý), sau đó mặc một bộ quần áo tương đối sạch sẽ gọn gàng: áo sơ mi trắng, quần jean kết hợp với một đôi giày cứng, nhìn qua vô cùng trẻ trung, hoạt bát, nhìn một cái khiến cho người lớn tuổi có tràn trẻ tinh thần.

Tiêu Dao thấy Đường Tịch ăn mặc như vậy mà đi xuống, khoe miệng không khỏi giật giật, “Thế nào mà lại cột tóc lên rồi?”

Nhưng không quan đến việc cột tóc cao lên hay buông xuống, cô vẫn rất đẹp.

Đường Tịch cười một tiếng, hướng phòng bếp đi tới, “Ta nghĩ rằng ông ngoại cùng cậu, bọn họ đều ưa sạch sẽ gọn gàng!”, vào phòng bếp rót một ly nước uống.

Tiêu Dao ừ một tiếng, đáp, “Lúc trước biểu tỷ cũng thường xuyên mặc những bộ trang phục như vậy, bắt quá, bây giờ tỷ ấy cắt tóc ngắn.”

Đường Tịch cười một tiếng, rất nhiều nữ quân nhân đều là cắt tóc ngắn ngang vai hoặc là thật sự lấy mái tóc xén đi, nhìn như vậy đi càng thêm sạch sẽ gọn gàng.

Dương Tinh Nhân đẩy cửa đi vào, thấy Đường Tịch mặc đồ này, ánh mắt sáng lên, đi nhanh tới đánh giá rồi không ngừng gật đầu.

Đường Tịch cười hắc hắc, hướng Dương Tinh Nhân nháy mắt một cái, Dương Tinh Nhân nhìn một lúc đáp, “Chúng ta đi qua đi, ba ba của người cùng hai vị ca ca sau khi tan việc trực tiếp đi qua.”

Đường Tịch cùng Tiêu Dao không có bất kỳ ý kiến, Dương Tinh Nhân chủ động đi lái xe. Bởi Đường Tịch không có bằng lái dĩ nhiên là không thể lái xe, Tiêu Dao bởi vì trên người còn có vết thương, cũng không thể lái luôn.

Đường Tịch ngồi ở vị trí kế bên tài xế, suốt dọc đường đều nhìn ra ngoài, khiến cho Dương Tinh Nhân cũng không nhận được hỏi, “Con đang nhìn cái gì?”

Đường Tịch thu hồi ánh mắt của mình, “Con luôn cảm thấy nơi này thật giống như một nơi nào đó nhưng nhìn lại thì lại thấy không giống nhau.”

“Nơi này sao còn có cái gì giống nữa, đây cũng không phải là bộ dáng lúc trước.”

Đường Tịch cười một tiếng, “Có thể là con nhìn lầm.”

Dương gia ở trong đại viện của quân khu, cách khu biệt thự của bọn hắn có chút xa, Dương Tinh Nhân lái xe lại có tốc độ ổn định, cộng thêm việc kẹt xe trên đường cao tốc, cho nên chờ bọn họ đến Dương gia lúc sau đã nhanh bấy giờ, bọn họ vừa đến vừa cùng lúc Tiêu Hoảng Lịch, Tiêu Sái và Tiêu Cảnh đến.

Tiêu Cảnh nhìn Đường Tịch rồi chen đến bên người nàng thấp giọng hỏi “Người không phải là đi cùng với hân sao?”

“Người gọi điện thoại cho hân, lúc đó chúng ta liền tách ra.” Đường Tịch đồng dạng thấp giọng trả lời.

Tiêu Cảnh còn muốn nói điều gì nữa thì lại có tràng cười truyền đến, một ông lão hơn 70 tuổi đi ra từ lúc mọi người đang vây quanh bên dưới, mọi người liền thấy qua. Đây chính là Dương lão tướng quân Dương Vệ Quốc, hân mặc dù đã có tuổi nhưng vẫn như cũ tinh thần sáng lạng, lúc thấy Tiêu Dao, còn cất cao giọng nói, “Tiểu tử thú, còn không qua đây với ông ngoại!”

Đứng ở sau lưng hân theo thứ tự là con của hân Dương Tĩnh Siêu cùng con dâu Nguyên Lệ Hoa, còn có con trai lớn của Dương Tĩnh Siêu là Dương Mộ Hoa, con thứ hai Dương Mộ Phong, con thứ tư Dương Mộ Khôn cùng tiểu nữ nhi Dương Mộ Tinh, Tiêu Dao cất bước đi qua, trước nhất cùng Dương Vệ Quốc chào hỏi sau, theo thứ tự và những người khác chào hỏi.

Con thứ ba Dương Mộ Tinh có nhiệm vụ nên không ở nhà, đây là chuyện không đáng kể.

Dương Vệ Quốc nhìn Tiêu Dao hài lòng gật đầu, đưa tay vỗ bả vai của hân một cái, không ngừng nói, “Được a, được a! So với ông ngoại năm đó, xem chừng tốt hơn bao nhiêu, tuổi còn trẻ mà đã là Trung tá, cho người thời gian năm năm, liệu có đem ta và cậu người trở thành cấp dưới không?”

Dương Tĩnh Siêu lúc đó đã là Thiếu tướng. Dương Tĩnh Siêu trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, không nhận được kêu Dương Vệ Quốc một tiếng ba. Dương Vệ Quốc đáp, “Không muốn bị người cháu ngoại vượt mặt, vậy người phải nỗ lực, chớ bị những thứ này hậu sinh đánh ngã tại trên bờ cát.”

Dương Mộ Hoa cười, nhìn đến Tiêu Dao nói, “Không nghĩ tới Đại biểu đệ người âm thầm, lại đã là Thiếu tướng. Khiến ta – ba mươi tuổi bước lên Đại úy, liền không nhận được hưởng mọi người lấy làm xấu hổ a.”

Tiêu Dao cười một tiếng, “Công việc của chúng ta tính chất bất đồng, đại biểu ca thật khiêm tốn.”

Dương Mộ Phong trực tiếp đi tới ôm bả vai của Tiêu Dao, cất cao giọng nói “Được nha, đại biểu Đệ, người đây là không biết thì thôi bỗng nhiên nổi tiếng đó, người biết ngày đó cha ta biết người là Trung tá sau trở về, trực tiếp đem ngũ đệ nhốt vào tỉnh phòng xử theo quân pháp. ”

Tiêu Dao nhìn một cái mặt đầy ủy khuất Dương Mộ Khôn liếc mắt, gật đầu, “Biết chứ, tối hôm trước bên còn cùng bốn biểu đệ uống một ly rượu.”

Dương Mộ Tinh lại không có tiếp tục cái đề tài này, nàng nhìn người vẫn đứng bên cạnh Dương Tĩnh Nhân an tĩnh mỉm cười nghe bọn hân hàn huyên là Đường Tịch, hỏi, “Đây chính là tiêu biểu muội Tiêu Nhu của chúng ta a?”

Đường Tịch bước ra một bước, đối với mọi người khẽ mỉm cười, cho Dương Vệ Quốc một bái, “Ông ngoại, cậu, mợ, các vị biểu ca, biểu tỷ khỏe mạnh, ta là Tiêu Nhu.”

Nguyên Lệ Hoa đi tới kéo Đường Tịch, cười ha hả nói, “Thật là một nha đầu sạch sẽ gọn gàng lại hiểu chuyện.”

Dương Vệ Quốc cũng nhìn Đường Tịch gật đầu, đáp, “Giống như mẹ của người lúc còn trẻ, quả thực là một cái khuôn đúc đi ra ngoài, thấy thế nào đều là hài tử của các người.”

Đường Tịch trên trán xuất hiện mấy cái hắc tuyến, trong đầu nghĩ Dương lão tướng quân, ngài đây là hoa mắt sao? Mẹ ta hiện tại cũng tuổi rất trẻ a, hơn nữa ta cũng không có cảm thấy mình và nàng có chỗ nào giống a!

Nguyên Lệ Hoa gật đầu, cười nói, “Đúng vậy, thật cùng mẹ lúc còn trẻ có điểm giống đây, nói không chừng cái này Tiêu Nhu a thật sự chính là Dương gia hài tử của chúng ta.”

Đường Tịch ha ha cười, không biết mình làm như thế nào tiếp lời, chỉ có thể cười không nói lời nào, Dương Mộ Tinh đáp “Đứng ở cửa làm gì, mau vào đi thôi.”

“Chờ một chút.” Nguyên Lệ Hoa đối với mọi người nói, “Chúng ta còn có một vị khách nhân đây, nàng rất lâu không có cùng chúng ta đã gặp mặt, lần này nàng chủ động nói lên gặp mặt, thật sự là hiếm thấy, cũng sắp đến, bọn chúng ta xuống.”

Dương gia ở tại biệt thự trung tâm của quân khu, bọn họ lại trực tiếp tới cửa đón người, lại còn muốn cùng người này đi vào, Dương Tĩnh Nhân bọn họ không là người ngoài, cho nên cũng không có cảm thấy có gì không ổn, liền cùng người của Dương gia đồng thời chờ ở cửa, đón khách.

Dương Tĩnh Nhân hỏi “Là ai vậy?”

Nguyên Lệ Hoa cười nói, “Một hồi các người liền biết rõ thôi.”

Lúc này một chiếc xe thương vụ xuất hiện ở trước mắt mọi người, Nguyên Lệ Hoa cười tiến lên phía trước nói, “Xem đi, đến.”

Đường Tịch nhìn đột nhiên xuất hiện xe thương vụ, chỉ cảm thấy một trận quen thuộc. Rất nhanh xe dừng lại, một người đi xuống, nàng tròn to hai mắt, người kia vừa quay lại mang một chiếc xe lăn để xuống dưới đất bình yên, tự mình đem người trên xe ôm đặt trên xe lăn, Nguyên Lệ Hoa cười đi tới, sáng khoái nói, “Người rốt cuộc nguyện ý ra ngoài rồi, tính một chút người đã bao nhiêu năm không liên lạc với chúng ta?”

Kiều Vũ Tân đối với Nguyên Lệ Hoa cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Đường Tịch, khẽ mỉm cười, “Tiểu Nhu, người không việc gì vậy thì quá tốt. Kiều a đi lo lắng cho người thật lâu.”

Ngoại trừ Kiều Lương cùng Tiêu gia Tam huynh đệ ra, mọi người đều lộ mặt kinh ngạc...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Tiêu Nhu Nhi được hoan nghênh!

Đường Tịch thấy Kiều Vũ Tân chào hỏi mình thì cũng vui vẻ nghênh đón, đứng ở trước mặt Kiều Vũ Tân, hỏi: “Ta đã tốt rồi, cảm ơn Kiều a di quan tâm, xin lỗi lần trước không có theo ngài dùng cơm được.”

Kiều Vũ Tân cười một tiếng, vỗ một cái vào Đường Tịch: “Người có phần tâm ý này a di cảm thấy thật vui vẻ, nếu không phải là nghe nói người tới Dương gia, ta mới tìm đến làm khách nha.”

Nguyên Lệ Hoa nhìn hai người thân mật, không nhịn được hỏi một tiếng: “Các người quen biết lúc nào?”

Mọi người nhìn về phía hai người bằng ánh mắt khó hiểu, Dương Tinh Nhân cũng nhìn Đường Tịch, phải biết Kiều Vũ Tân cũng coi như Kiều gia Đại tiểu thư, tính khí mặc dù tốt, nhưng tính cách thì khiến người ta khó mà đoán được, có đôi khi là không để cho ai mặt mũi. Vậy nên nàng xảy ra tai nạn xe cộ mấy năm nay ai cũng không thấy, ai muốn gặp nàng, nàng lại không muốn gặp, thậm chí những người thân thiết khi trước muốn gặp nàng một lần, lại càng khó hơn, người như vậy mà lại quen biết Tiêu Nhu?

Hơn nữa nhìn Kiều Vũ Tân như vậy, căn bản không phải tới Dương gia làm khách, càng giống như là nghe nói Tiêu Nhu lần đầu tiên tới Dương gia, tới giữ thể diện cho Tiêu Nhu, không để cho nàng bị Dương gia xem thường.

Mặc dù Kiều Vũ Tân bây giờ đã không phải là Kiều gia thiên kim đại tiểu thư, nhưng con trai của nàng lại chủ tịch đương nhiệm của Tập đoàn Quốc tế Kiều thị, nàng đến còn đem cả con trai mình đến, có thể thấy nàng đối với Tiêu Nhu vô cùng coi trọng.

Kiều Vũ Tân cười một tiếng, sờ đầu của Đường Tịch, đưa ánh mắt ôn nhu nhìn nàng (Đường Tịch), một mực đứng bên, Kiều Lương nói: “Mẹ ta cùng Tiêu Nhu trước kia là ở cùng một phòng trong bệnh viện, lúc ấy Tiêu Nhu cũng không biết thân phận của mẹ ta, thường xuyên cùng mẹ ta nói chuyện phiếm giải sầu, mẹ ta rất yêu thích Tiêu Nhu. Sau khi xuất viện thường xuyên mời Tiêu Nhu đi nhà chúng ta làm khách, lần trước Tiêu Nhu đáp ứng thứ bảy theo mẹ ta ăn cơm, có thể là xảy ra tai nạn xe cộ nên chưa có tới nhà ta, mẹ ta nghe nói Tiêu Nhu đã xuất viện nên nhất định kéo ta tới nhìn Tiêu Nhu!”, đưa ánh mắt nhu hòa nhìn Đường Tịch một cái, cười nói “Đúng lúc nghe nói hôm nay Dương gia tụ họp ở đây, chúng ta liền tới.”

Nguyên Lệ Hoa lộ ra vẻ mặt thì ra là như vậy, ánh mắt nhìn Đường Tịch cũng nhu hòa hơn: “Thì ra Tiêu Nhu còn có bản lĩnh như vậy a, người cũng không biết, người Kiều a di này rất khó khăn sống chung, chúng ta đã từng vô số lần muốn đi theo nàng tán gẫu một chút, kết quả, đều bị nàng chặn ở ngoài cửa, sau này người có thể thay thế chúng ta bồi Kiều a di rồi. Đừng để cho nàng phải bệnh tự kỷ.”

Dương Tinh Nhân cười, nàng giận Nguyên Lệ Hoa một cái ”Đại tẩu nói gì vậy đây, Tiêu Nhu còn phải đi học.”

Kiều Vũ Tân không thấy được những người khác, cùng Tiêu Nhu trò chuyện một hồi rồi sau đó liền đến chỗ Dương lão tướng quân chào hỏi: “Cậu, xin lỗi đã lâu như vậy, để cho người lo lắng.”

Mẹ của Kiều Vũ là Tân Dương Lan- em gái họ của Dương Vệ Quốc, mặc dù đến đời của Kiều Lương bọn họ thì đã không có gì quan hệ thân thích, nhưng là tại Dương lão tướng quân kia lại cùng tuổi, bọn họ vẫn có liên hệ máu mủ.

Dương Vệ Quốc nhìn Kiều Vũ Tân một cái, trầm giọng nói: ”Đi vào nhà nói, đều đứng ở cửa làm gì.”

Dương gia mặc dù ở tại quân khu đại viện, nhưng nhà ở lại là nơi được xây cuối cùng, nếu so với những nơi khác thì sân lớn hơn nhiều, phòng khách cũng rất lớn, bọn họ nhiều người như vậy ngồi ở bên trong phòng khách không cảm thấy có một chút chật chội, Dương Vệ Quốc ngồi một mình trên ghế sa lon nhìn Kiều Vũ Tân, trầm giọng hỏi: “Sau này định như thế nào? Cả đời như vậy mà yếu dần đi? Nếu như vậy thì người không phải là hải tử của Dương gia chúng ta.”

Ba mẹ của Kiều Vũ Tân sớm đã chết, nhắc tới nàng, bây giờ ngoại trừ Kiều Lương cùng Dương Vệ Quốc, đã không có bất kỳ người thân. Kiều Vũ Tân nghe được Dương Vệ Quốc nói như vậy, ánh mắt lóe lên một tia âm đạm, Dương Tinh Nhân đáp: “Ba, Vũ Tân trải qua sự tình mà chúng ta không có trải qua, người không thể nói Vũ Tân như vậy.”

Kiều Vũ Tân nhìn Dương Tinh Nhân lắc đầu một cái, Đường Tịch đưa tay vỗ Kiều Vũ Tân, Kiều Vũ Tân đối với nàng cười một tiếng, nhìn về phía Dương Vệ Quốc: “Cậu nói đúng lắm, nếu như ta tiếp tục trốn tránh sống qua ngày, không phải là giống như ý nguyện của người nào đó sao? Tại sao người làm chuyện sai không phải là ta, nhưng bị trừng phạt lại là ta?”

“Vậy là người quyết định phải đứng lên rồi hả? ” Dương Vệ Quốc nhìn Kiều Vũ Tân,

Kiều Vũ Tân gật đầu, “Ừ, Tiêu Nhu nói không sai, ta không nên cứ như vậy yếu đi, ta sẽ cố gắng hồi phục thật tốt, làm cho mình đứng lên lần nữa, để

cho người từng tổn thương ta phải bị trừng phạt.”

Đường Tịch ánh mắt chớp chớp, nàng nói ra lời như vậy lúc nào?

Kiều Lương thấy bộ dạng của Đường Tịch, không khỏi tức cười, khóe miệng hơi hơi nhếch lên. Bỗng nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, hắn nhìn Đường Tịch thật sâu, mỗi lần người khác nhắc đến cái người vong ân phụ nghĩa kia, hắn đều sẽ âm trầm hai ngày. Nhưng bây giờ bởi vì nàng ở bên người, hắn không cảm thấy có bất kỳ cảm xúc.

Dương Vệ Quốc nhìn về phía Đường Tịch, ánh mắt dừng lại trên người Đường Tịch năm phút, Đường Tịch mỉm cười, mặc cho Dương Vệ Quốc quan sát, ánh mắt Dương Vệ Quốc lóe lên vẻ kinh ngạc, phải biết là con của hắn cũng không có thể nào dưới ánh mắt của hắn mặt không đôi sắc mỉm cười năm phút, nha đầu này thế nào lại có thể thân nhiên tiếp nhận sự quan sát của mình, quả nhiên là một nha đầu giỏi!

Dương Vệ Quốc hỏi Đường Tịch ” Tiểu Nhu, ngươi là làm sao thuyết phục được Kiều a đi?”

Đường Tịch cười một tiếng, trong mắt tản ra ánh sáng ” Bị người thân ruồng bỏ, ta cùng Kiều a đi là đồng bệnh tương liên, dĩ nhiên càng dễ an ủi, bắt quá, cho đến bây giờ ta so với Kiều a đi còn may mắn hơn một chút.”

Dương Vệ Quốc nhíu mày, nghĩ đến thân phận của Tiêu Nhu, trong lòng sáng tỏ, Tiêu Nhu đúng là bị cha mẹ của mình vứt bỏ, sau đó mới gặp được nữ nhi nhà mình.

Dương Tĩnh Nhân ngồi bên cạnh Đường Tịch, nàng đưa tay nắm tay của Đường Tịch, nói với Dương Vệ Quốc: “Không biết Tiêu Nhu là phúc tinh của nhà chúng ta, hay là phúc tinh của Vũ Tân đây.”

Kiều Vũ Tân ánh mắt lóe lên một tia giáo hoạt, đáp ” Tiêu Nhu là phúc tinh của nhà chúng ta.”

Kiều Vũ Tân nghĩ đến đứa con trai lạnh như băng của mình, bỗng nhiên trở về, áp ứng hỏi xem bọn họ có thể tới Dương gia làm khách hay không?

Nàng mới đầu cũng không muốn đến, sau đó con trai của nàng thật sự là không có cách nào sau mới nói Tiêu Nhu ở chỗ này, nàng mấy phen dò hỏi thì mới biết nguyên nhân là con trai nàng có ý tứ với tiểu cô nương này.

Hôm nay ở trên đường thật sự là không hỏi được ra cái gì, tối hôm nay lại trở về lại hỏi một chút xem đứa con trai ngốc của mình thế nào lại thích tiểu nha đầu này.

Bất quá tiểu nha đầu này thật là tốt, biết ăn năn, quan trọng nhất là, tiểu nha đầu này có thể làm cho nàng tìm được cảm giác cộng hưởng đã lâu không có.

Mọi người không hiểu, Kiêu Vũ Tân cũng không nói, nhưng ba huynh đệ Tiêu gia đã sớm quay mặt đi nói xấu, đáng chết Kiêu Lương, lại dám đem Kiều a đi ra ngoài! Quả thực là hèn hạ vô sỉ a!

Sau đó người hèn hạ vô sỉ chỉ nhìn thấy chính mình ở trong mắt cô gái kia.

Dương Mộ Tĩnh nói ” Không nghĩ tới Tiêu Nhu được hoan nghênh như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Thân càng thêm thân

Editor: Yu's Ngọc

Beta: Snow Hoàng

Chương 139: Thân càng thêm thân

Dương lão tướng quân có lời muốn nói riêng với Tiêu Dao. Sau khi cùng đám người Tiêu Hoàng Lịch hàn huyên, liền gọi Tiêu Dao tới trong thư phòng của mình để nói chuyện.

Dương Mộ Tĩnh lộ vẻ mặt hâm mộ, nói “Được ông nội gọi một mình tới thư phòng nói chuyện, chính là một loại vinh dự của nhà chúng ta, nhớ lúc mà ba được ông nội gọi tới thư phòng là lúc đã lên làm Trung tá, Đại tá, Thiếu tướng.”

Ánh mắt nhìn về phía mình hai người ca ca, cười nói: ” Đại ca cùng nhị ca cho tới bây giờ còn chưa được ông nội mời một mình tới thư phòng.”

Dương Mộ Hoa cùng Dương Mộ Phong, huynh đệ hai người đều hiện 3 vạch hắc tuyến ở trên trán, trợn mắt nhìn Dương Mộ Tinh một cái, Dương Mộ Phong nói: ” Em gái, người có thể đứng ở nơi đông người mà đã kích ca ca của mình như vậy có được không hả?”

Dương Mộ Tinh bĩu môi: ” Ngược lại cũng không phải là người ngoài, sợ cái gì? Huống chi... ” Dương Mộ Tinh cười giả dối: ” Đại ca, nhị ca các người cũng không phải là chưa từng bị đã kích à~”

Tiêu Cảnh cười ha ha, nhìn 2 người anh họ, tự cảm thấy có chút há hê nói: ” Ta nói đại biểu ca, hai người vẫn là thừa dịp còn sớm giải ngũ được, các người một ngày vội vàng không thấy bóng dáng, đến bây giờ vẫn chỉ là một Đại úy, còn anh ta thỉnh thoảng nghỉ phép, còn có thể cùng chúng ta đi ra ngoài uống một ly rượu, tiền lương cũng là tương đối cao, hơn nữa so với các người nhỏ hơn mấy tuổi, mà đã là Trung tá, các người chắc chắn còn phải tiếp tục ở trên con đường này đi tới cùng à?”

Huynh đệ hai người Dương Mộ Hoa dùng sức trừng Tiêu Cảnh, thật là muốn đem cái tên tiểu biểu đệ thương yêu từ nhỏ đến lớn này lôi ra đánh một trận, đánh hấn cho đến khi mẹ cũng không nhận ra!

Tiêu Cảnh có thể nói là hài tử nhỏ nhất của Dương gia, hơn nữa từ nhỏ đã tương đối sáng sủa, đáng đáp lại đặc biệt khả ái, bất kể là ca ca hay là cậu hoặc là mẹ, dù sao thì là tất cả mọi người đều yêu thích hấn, chỉ muốn đem những thứ tốt nhất nâng đến trước mặt hấn, dẫn đến hậu quả: Bây giờ, hấn không sợ cậu cùng anh họ một chút nào.

Thấy huynh đệ hai người Dương Mộ Hoa mặt đen, hấn lại chỉ Dương Mộ Khôn nói ” Các người nhìn bốn anh họ thật tốt a, chơi đùa thôi mà đã lấy được cổ phần của Tập đoàn Star, bây giờ ở trong nhà ngồi thì có ăn, lại là chơi tốt nhất, còn mở một hai quán rượu kiếm thêm thu nhập, thật tốt a, các người không bằng học một ít của bốn anh họ, thử đổi nghề đi.”

Dương Tinh Siêu cùng Tiêu Hoàng Lịch ở một bên trò chuyện chuyện của mình, không quan sự tình của bọn tiểu hài tử, bất quá nghe được Tiêu Cảnh nói như vậy, Dương Tinh Siêu ngẩng đầu nhìn Tiêu Hoàng Lịch một cái, trầm giọng nói: ” Không bằng đưa Tiêu Cảnh vào, ta cho hấn học hỏi kinh nghiệm?”

“Há? ” Tiêu Hoàng Lịch nhìn cậu huynh mình, hỏi: ” Người không chê hấn phiền?”

Dương Tinh Siêu thờ dãi nói: ” Rõ ràng là một nam hài tử, so với nữ nhân còn om sòm hơn, một chút khí khái nam nhi cũng không có, miệng cả ngày lẫn đêm đều không ngừng nghỉ, người nhìn hai đứa con trai nhà ta đi, bị hấn nói đến mức á khẩu luôn!”

Lời này bị Tiêu Cảnh nghe được, Tiêu Cảnh liền đại náo: ” Cậu, người nói gì vậy, cái này gọi là nói có đạo lý, hai đứa con trai nhà người mặc dù bị ta nói đến mức á khẩu. Đó là bởi vì 2 đứa con trai nhà cậu biết bọn họ có cộng lại cũng không có lợi hại bằng ca ca ta, cho nên tự ti mặc cảm, mới không nói lời nào!”

Dương Tinh Siêu trừng Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh tỏ vẻ sao cũng được nhún nhún vai, dựa vào trên người Tiêu Sái, hỏi: ” Nhị ca, người nói đại biểu ca cùng hai anh họ nếu như chuyển được, thích hợp làm gì?”

“Người. ” Tiêu Sái lặng lẽ phun ra một chữ, lập tức co cẳng chạy.

“Tiêu Sái, hôm nay ba người chúng ta luân phiên hành hạ người tới chết mới thôi” Tiêu Cảnh hô to.

Dương Tinh Siêu miệt thị nhìn về phía em rể mình, nói “Mấy đứa con trai người nuôi dạy đều rất tốt a~”

Tiêu Hoàng Lịch mặt không đổi sắc, nói ” Không phải là ta nuôi, muội muội của người nuôi.”

Dương Tinh Siêu ghen một cái, hung hãn trợn mắt nhìn Tiêu Hoàng Lịch một cái: ” Còn không phải là bởi vì người không nuôi, nên em gái ta mới đem con trai nuôi thành cùng một dạng với nàng, thật là, một chút khí khái đàn ông cũng không có!”

Tiêu Hoàng Lịch: “... ” Đều là lỗi của ta sao!??

Huynh đệ Dương Mộ Hoa ngồi ở chỗ đó, hai mắt nhìn nhau một cái, cũng không có dự định đi lên phí trước vây đánh với Tiêu Cảnh, Tiêu Cảnh ở Dương gia đuổi theo một vòng cũng không bắt được Tiêu Sái, cuối cùng, một mồi tê liệt ở trên ghế sa lon, thờ hờn hèn nhìn về phía chỗ ngồi trên ghế sa lon của huynh đệ Dương Mộ Hoa, nói ” Hai người các người ngồi ở chỗ này làm gì????”

Dương Mộ Phong nói: ” Hai biểu đệ có nói đến chúng ta hay không, chúng ta tại sao phải đi giúp người?”

Dương Mộ Hoa gật đầu, nói: ” Đúng vậy, hai biểu đệ nói người nháo, vừa không có nói chúng ta, chúng ta tại sao phải đi giúp người?”

Đứng ở một nơi bốn phía thông thoáng, tám hướng đều tốt Tiêu Sái ha ha cười nói: ” Hơn nữa, đại biểu ca cùng hai anh họ lúc nhỏ còn rất muốn ở cùng người ”

“Đánh rắm! ” Tiêu Cảnh giận dữ ” Tiêu Sái, người CMN cầm miệng cho lão tử!!!”

“Tiểu biểu đệ, đừng tức giận nha, nói thật người khi còn bé, mặc nữ trang xác thực rất đẹp, ta thật rất động tâm.”

Đường Tịch mắt sáng lên nhìn về phía Dương Tinh Nhân, Dương Tinh Nhân bị con gái của mình dùng ánh mắt như thể nhìn rợn cả tóc gáy, bắt đắ

nhìn Tiêu Sái một cái, đối với Đường Tịch khẽ mỉm cười: “Lúc vừa mới mang thai, ca ca ngươi cho là nữ hài, cho nên mua rất nhiều váy công chúa, cơ hồ là từ lúc lọt lòng đến bốn năm tuổi, váy, quần áo đều mua, sau đó sinh ra phát hiện là nam, nhưng là quần áo ném đi rất đáng tiếc, cho nên vẫn là giữ lại cho ca ca ngươi mặc.”

“Mẹ! Ngươi im miệng a!”

Kiều Lương lúc đầu còn có chút hăng hái nhìn Tiêu Cảnh bọn họ nghịch ngợm, nhưng khi nhìn đến cô gái của mình lại đối với đàn ông khác, đặc biệt lúc còn bé cảm thấy hứng thú như vậy, trong nháy mắt liền mất hứng, quanh người không khí đều thấp trầm xuống.

Đường Tịch lại căn bản không sợ hãi tức giận, hai mắt sáng trong suốt nhìn Dương Tĩnh Nhân để cho nàng nói tiếp, Tiêu Cảnh chạy vội qua, ôm mẹ của mình, đưa tay che miệng của nàng không để cho nói, nhìn Đường Tịch nói: “Tiểu Nhu nhi, ngươi đừng nghe bọn họ nói càn, ngươi xem Tam ca của ngươi anh minh thần vũ như thế, có chỗ nào giống con gái chứ?”

Đường Tịch hết sức chăm chú nhìn Tiêu Cảnh hai mắt, nắm quyền, kiên định nói: “Chỗ nào cũng giống”

“Tiểu Nhu nhi, ngươi có phải là muội muội ruột của ta hay không”

Đường Tịch nháy mắt, Dương Mộ Hoa cười nói “Tiểu biểu muội a, ta nói với ngươi, cũng bởi vì ca ca ngươi từ nhỏ một mực mặc đồ con gái, còn để tóc dài, ta và hai anh họ, từ nhỏ đã đem Tam ca của ngươi nhận thức thành con gái, thích một lúc lâu, sau đó biết hắn là một người đàn ông, chúng ta buồn rất lâu đó!”

Đường Tịch ánh mắt sáng lên: “Xem ra Tam ca làm nữ sinh so với làm nam sinh còn mị lực hơn nha~”

Dương Tĩnh Siêu ngẩng đầu nhìn Đường Tịch một cái, thấy Đường Tịch cùng con của mình nói chuyện hòa hợp, vui vẻ, khoe miệng của hắn khẽ nhếch lên, nói: “Ngươi là con gái, ta cũng thật thích.”

Tiêu Hoàng Lịch ngược mắt nhìn Đường Tịch một cái, đúng lúc Đường Tịch cũng nhìn tới, Đường Tịch đối với hắn hí mắt cười một tiếng, Tiêu Hoàng Lịch cười một tiếng, nói “Đứa con gái ta cũng thật thích.”

Dương Tĩnh Siêu ừ một tiếng, trầm mặc một hồi, bỗng nhiên nói một lời kinh động người khác: “Có hứng thú hay không nếu để cho hai nhà hài tử thân càng thêm thân?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Bàn ăn lễ nghi

Editor: Ngọc Anh

Beta: Snow Hoàng

Đường Tịch nhìn Dương Tĩnh Nhân liếc mắt một cái, Dương Tĩnh Nhân cũng cười gật đầu kêu cô ngồi, Đường Tịch ngồi vào Kiều Vũ Tân bên cạnh ngoan ngoãn hô một tiếng đi Kiều, Kiều Vũ Tân cười gật đầu, lại nhìn về phía Kiều Lương, đổi nói, “Đừng cả ngày đều lo chuyện công ty, mau tới đây ngồi xuống ăn cơm, bao nhiêu lâu rồi không có cùng mẹ ăn cơm?”

Kiều Lương ừ một tiếng, thông thả ung dung đi tới, đương nhiên dưới ánh mắt mọi người đi đến vị trí bên người Đường Tịch ngồi xuống, Tiêu Cảnh âm thầm phun một tiếng không biết xấu hổ, bữu môi đi tới.

Lúc này, Dương lão tướng quân cùng Tiêu Dao từ thư phòng lâu hai xuống, nhìn thấy Đường Tịch ngồi ở Kiều Lương bên cạnh, ánh mắt một thâm tình, thật sâu mà hít một hơi đỡ Dương lão tướng quân hướng dưới lầu đi, một bên dặn dò, “Ông ngoại ngài đi chậm một chút.”

Dương lão tướng quân nhìn qua tâm tình là phi thường tốt, vỗ vỗ Tiêu Dao cánh tay, cười nói, “Ông ngoại con thân thể còn khỏe, không cần đỡ ông.”

Tiêu Dao cười cười, nhưng thật ra không có buông ra Dương lão tướng quân, sau khi đỡ lão tướng quân xuống lầu, đi bàn ăn, trực tiếp ngồi ở Dương lão tướng quân bên cạnh.

Bàn ăn là bàn tròn, một bàn người ngồi đông đủ, Nguyên Lệ Hoa vui vẻ nói, “Đã lâu không có như vậy náo nhiệt ăn cơm.” Nhìn Đường Tịch cùng Kiều Vũ Tân bọn họ, “Vũ Tân, Tiểu Nhu, Kiều Lương các ngươi ăn nhiều một chút, thích ăn cái gì liền gấp cái đó.”

Đường Tịch cười gật đầu, mọi người nâng chén uống một ngụm, bắt đầu dùng cơm. . .

Ngay từ đầu dùng com đều là rất bình thường. Đường Tịch thường gấp cho Kiều Vũ Tân một chút đồ ăn, Kiều Vũ Tân nói lời cảm ơn hoặc là Kiều Vũ Tân cho Đường Tịch gấp đồ ăn, Đường Tịch cười nói cảm ơn, phi thường ảm áp.

Chỉ là dần dần, có một bàn tay không an phận bắt được tay nàng, lông mày Đường Tịch nhíu lại, nghiêng đầu nhìn Kiều Lương liếc mắt một cái, người đó còn về mặt tự tại chính mình gấp đồ ăn dùng bữa, một chút bất thường đều không có.

Đường Tịch một bên mặt không đổi sắc dùng bữa, một bên dùng sức muốn rút chính mình tay. Nhưng cái tay kia bắt lấy tay cô sức lực quá lớn, cô giãy giụa nửa ngày đều không có có thể đem chính mình tay lấy trở về, Đường Tịch một phen tay, dùng chính mình ngón tay ở Kiều Lương lòng bàn tay cào hấn ngứa, nhưng Kiều Lương còn mặt không đổi sắc gấp đồ ăn dùng bữa, chính là không dùng chén ăn com.

Đường Tịch rơi vào đường cùng cũng chỉ có thể gấp đồ ăn dùng bữa.

Vẫn luôn chú ý hai người Tiêu gia ba anh em đã sớm phát hiện Đường Tịch cùng Kiều Lương hai người bất thường.

Tiêu Cảnh gắt gao mà cắn chặt răng thật sự giống như vạch trần hai người, nhưng là lại sợ Kiều Lương lại đem hấn kêu trở về tầng ca, chỉ có thể nhìn xuống tới, mà Tiêu Sái đầu, lại cảm thấy chính mình cùng Kiều Lương hai người không oán không thù, làm loại chuyện này, nói không chừng còn phải đắc tội em gái mình, liền không có mở miệng... Đến nỗi Tiêu Dao...

“Tiêu Nhu, em hiện tại không dùng com, vẫn là muốn ăn chút com.” Tiêu Dao chỉ nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, liền lại bùng lên bát com chính mình, một chút bất thường đều nhìn không ra tới.

Đường Tịch ha hả cười, Kiều Lương tay tự động buông ra, nàng bùng lên chén ăn com, cười nói, “Em ăn com, chỉ là đêm nay đồ ăn ăn quá ngon, nên muốn ăn nhiều một chút đồ ăn.”

“Không quan hệ không quan hệ.” Nguyên Lệ Hoa nói, “Thích ăn đồ ăn liền ăn nhiều một chút đồ ăn, bữa nay có canh móng heo uống nhiều một chút, con cũng có thể uống nhiều một chút, com chiều có thể không cần ăn.”

Đường Tịch cười lên tiếng, dùng canh, chén Kiều Lương đưa tới, mặt không đổi sắc, về mặt lạnh nhạt, “Nhờ Tiêu tiểu thư một chút.” Dùng một chút nói, “Móng heo canh cách tôi khá xa.”

Đường Tịch ha hả cười, về mặt khách khí, “Không quan hệ, tôi giúp anh lấy.”

Kiều Vũ Tân ở một bên ăn rất vui vẻ, trên mặt ý cười căn bản che dấu không được, Dương Tinh Nhân nhìn không được hỏi, “Vũ Tân, bà suy nghĩ cái gì? Cười như vậy vui vẻ.”

Kiều Vũ Tân tươi cười, vỗ vỗ chính mình gương mặt nói, “Phải không? Tôi a, nghĩ tới nhà của chúng ta khi Kiều Lương hiện tại so với lúc trước đáng yêu hơn nhiều, ngượng ngùng xoắn xít, miễn bàn chuyện chọc người khác.”

Dương Tinh Nhân im lặng, ở cha Kiều Lương kia chuyện biến cố lúc trước, Kiều Vũ Tân thật là không quá thật sự hạnh phúc, nhưng hiện giờ bà có thể buông khúc mắc có thể cười như vậy vui vẻ, cũng làm người vui mừng.

Đường Tịch cho Kiều Lương múc canh, bùng cho Kiều Lương, “Kiều tiên sinh, canh của ngài.”

“Kêu tôi Kiều Lương được rồi.” Tuy rằng ngữ khí vẫn là giống nhau lạnh nhạt, nhưng là Đường Tịch lại từ hấn trong thanh âm mặt nghe ra vui sướng thanh âm.

Gia hỏa này liền thích trên cột cô!

Nhân lúc mọi người không có chú ý, ngược mắt giận hấn liếc mắt một cái, bữu môi cảnh cáo, dùng tiếp tục!

Kiều Lương hiển nhiên không có đem Đường Tịch cảnh cáo để ở trong mắt, bởi vì hấn ngồi ở Đường Tịch bên trái, cho nên hấn đương nhiên nhìn Đường Tịch bên tay phải trúc tiết tôm nói, “Đêm nay trúc tiết tôm nhìn qua rất tươi, có thể làm phiền Tiêu tiểu thư giúp tôi gấp một một con không?”

Mọi người kinh ngạc nhìn hai người, Kiều Lương vẫn là về mặt lạnh nhạt, không có bất luận cái gì bất thường, mà Đường Tịch còn lại là 囧囧.

Nhưng là Kiều Lương cái này thỉnh cầu không quá phận, bởi vì đêm nay đồ ăn rất nhiều, cho nên đem đĩa quay xuống tới, bày tràn đầy một bàn đồ ăn, nếu Kiều Lương kêu Kiều Vũ Tân giúp chính mình gấp đồ ăn, chính giữa bị Đường Tịch ngăn cách, nhìn có vẻ có điểm xấu hổ, chính mình gấp đồ ăn nói, Kiều Lương yêu cầu đứng lên, hiển nhiên đứng lên gấp đồ ăn loại chuyện này Kiều Lương là tuyệt đối sẽ không làm, cho nên tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở Đường Tịch trên người.

Đường Tịch ha hả cười, đi gấp một cái trúc tiết tôm đặt ở Kiều Lương bàn ăn bên trong nói, “Đương nhiên có thể, này trúc tiết tôm tôi vừa mới dùng qua, đích xác đặc biệt tươi.”

Lại lần nữa cảnh cáo nhìn Kiều Lương liếc mắt một cái, dùng lại tiếp tục được một tác lại muốn tiến một thước a!

Nếu không dùng trách cô không khách khí a!

Ai biết Kiều Lương hình như là nghiện, liền phải ăn Đường Tịch bên phải đồ ăn, liền ở cuối cùng Đường Tịch muốn cùng hấn đổi chỗ ngồi thời điểm, Kiều

Lương bỗng nhiên nhìn Nguyên Lệ Hoa nói, “Mấy năm trước loét dạ dày, nhiều năm như vậy tới dạ dày vẫn luôn không tốt, ăn cái gì cũng ăn không được, đêm nay là tôi nhiều năm qua khó được ăn no nê, cảm ơn bác Dương.”

Mọi người nhất thời đem Kiều Lương vừa mới nói đều đã quên, Nguyên Lệ Hoa nói, “Con như vậy vội, khẳng định ăn đồ ăn không tốt, bên ngoài cơm rất không tốt cho sức khỏe, về sau muốn nhiều chú ý món ăn chính mình, nếu có không có thể thường xuyên mang mẹ con lại đây bác Dương ăn cơm.”

Kiều Lương mỉm cười đáp, “Cảm ơn.”

Rồi Đường Tịch cũng đem chuyện muốn cùng Kiều Lương đổi chỗ ngồi đã quên, hẳn nhiều năm như vậy khổ, chính mình hẳn là nhiều thông cảm cho hẳn một chút, chỉ là cho hẳn gấp đồ ăn mà thôi, chính mình không thể có bất luận cái gì oán giận, về sau nhiều nhìn xem thực đơn, cho hẳn làm chút thuốc bổ, nhất định phải đem thân thể hẳn bỏ trở về.

Tiêu Cảnh nhìn đến ánh mắt em chính mình dần dần biến hóa, trong tâm liền rít gào, Tiểu Nhu nhi, em nhưng ngàn vạn đừng bị kia hồ mặt cười lừa a!

Hắn cường tráng đầu!

Thình lình nhìn thấy đến người nào đó cảnh cáo ánh mắt, Tiêu Cảnh nghiêng răng nghiêng lợi, híp mắt trừng mắt nhìn Kiều Lương liếc mắt một cái, ánh mắt như là ở lên án, cậu cái này kẻ lừa đảo.

Kiều Lương thông thả ung dung gấp lấy một khối thịt Đường Tịch cho chính mình, gấp sườn heo chua ngọt đặt vào trong miệng ăn lên.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Giống

Editor: Ngọc Anh

Beta: Snow Hoàng

Một bữa tối có người vui mừng có người ưu buồn, đương nhiên vui mừng người rất nhiều, ưu sầu người rất ít, chính là ba anh em Tiêu gia, kỳ thật Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái không tính là ưu sầu, chính là có chút tức giận, chính mình còn không có chăm sóc mấy ngày em gái thể nhưng đã bị người khác cấp đoạt đi rồi, loại cảm giác này miễn bàn thật là.

Thật vất vả có một người ngoan ngoãn lại xinh đẹp em gái có thể cho chính mình cưng chiều một chút, hiện tại xuất hiện một người ghen Đại vương là Kiều Lương thời thời khắc khắc đề phòng bọn họ, liền cảm giác bọn họ là cướp giống nhau...

Tiêu Dao tâm tư liền càng ẩn giấu một ít, hẳn tuy rằng trong lòng ở vô số lần nhắc nhở chính mình, cô hiện giờ là chính mình em gái, hơn nữa là có huyết thống quan hệ em gái, hơn nữa cô cùng Kiều Lương trước kia lại là như vậy yêu nhau, hiện giờ thật vất vả ở bên nhau, chính mình hẳn là chúc phúc bọn họ, không thể đối chính mình em gái sinh ra cái loại này xấu xa tâm tư...

Chính là hẳn vẫn là không chế không được chính mình muốn đi chú ý cô, muốn thời thời khắc khắc đều nhìn cô, nhìn thấy bọn họ hai người ngọt ngào bộ dáng, lại nhìn không được muốn đi phá hư...

Tiêu Dao tự giễu nghĩ, Tiêu Dao anh thật đúng là súc sinh a!

Cơm chiều lúc sau, người hai nhà tụ ở Dương gia ngồi ngồi, Dương lão tướng quân rất thích Đường Tịch, dựa theo Dương lão tướng quân tới nói, đó là bởi vì cô hiện giờ bộ dáng rất giống phu nhân Dương lão tướng quân hồi trẻ bộ dáng.

Cho nên ở Đường Tịch cùng Dương Tinh Nhân bọn họ phải đi thời điểm, Dương lão tướng quân vẫn luôn dặn dò Đường Tịch kêu cô không có việc gì thời điểm liền đến nhà chơi, hẳn hiện giờ về hưu, liền thích mấy năm nay người trẻ tuổi bởi chính mình.

Kiều Vũ Tân cũng lôi kéo Đường Tịch tay lưu luyến không rời, “Tiểu Nhu a, con ngày mai có thể hay không a? Đến nhà đi bồi đi đi?”

“Ngày mai có một cái quay chụp, con đáp ứng rồi, tiếp lại chụp một bộ quảng cáo, muốn thứ Bảy khởi động máy, chính là bởi vì chuyện con nằm viện một thời gian, ngày mai muốn đi quay chụp.”

Kiều Vũ Tân kinh ngạc nhìn Đường Tịch, “Con muốn đi chụp quảng cáo sao? Là cái gì quảng cáo?”

Đường Tịch cười hắc hắc, có điểm ngượng ngùng nói, “Là Ols mới ra một loại nước hoa quảng cáo, ngày đó trùng hợp cùng Hạ Hoàn Ninh gặp, đánh bại đánh bại liền thành quảng cáo của hẳn người phát ngôn.”

Một trận hàn huyên lúc sau, mọi người cáo biệt.

Trên đường trở về Đường Tịch hỏi Dương Tĩnh Nhân, “Mẹ, mẹ cùng ông ngoại đều nói con cùng bà ngoại tuổi trẻ lớn lên rất giống, là thật vậy chăng?”

Dương lão phu nhân là chết bệnh, đã chết có mười mấy năm, hơn nửa năm đó Dương lão tướng quân cùng dương lão phu nhân kết hôn sau đó, sinh ra Dương Tĩnh Nhân lúc sau đều đã ba mươi tuổi, bọn họ hơn hai mươi tuổi thời điểm không có như thế nào chụp ảnh.

Dương Tĩnh Nhân đối chính mình mẹ thời tuổi trẻ bộ dáng thật đúng là không thể nào nhớ rõ ràng, chỉ có thể gật đầu đáp, “Hắn là đi, ông ngoại con nói con giống, kia hẳn là chính là giống.”

Đường Tịch chớp chớp mắt, nghĩ thâm, thật kỳ diệu a, cô cư nhiên cùng Dương lão phu nhân lớn lên giống...

“Kia mẹ là làm sao mà biết được a?”

Dương Tĩnh Nhân nhú mày, nhấp miệng nói, “Có thể là bởi vì mẹ con từng vào ông ngoại con thư phòng, cho nên cô ấy nhìn thấy qua bà ngoại con thời tuổi trẻ ảnh chụp đi.” Nói như thế nào đến nơi đây hảo tâm lắc đầu, rõ ràng bà là con gái ruột của ba, chính là từ nhỏ đến lớn cư nhiên không có từng vào ba ba thư phòng...

Ba ba thư phòng thật sự không phải ai đều có thể đi vào, còn nhớ rõ bà khi còn nhỏ đã từng viết qua một đoạn văn gọi là 《 thần bí thư phòng 》 viết chính là ba ba thư phòng.

Từ kính chiếu hậu bên trong nhìn về phía chính mình con trai lớn, “Tiêu Dao, con ông ngoại thư phòng trông như thế nào? Có con bà ngoại ảnh chụp sao?”

Tiêu Dao gật đầu, “Có một tấm hình, bà ngoại tuổi trẻ thời điểm rất đẹp, cùng Tiểu Nhu...” Nghiêm túc nhìn Tiểu Nhu đánh giá hai giây, tiếp tục nói, “Mặt mày có điểm giống.”

Dương Tĩnh Nhân nghiêng đầu nhìn về phía Đường Tịch, suy tư hảo trong chốc lát bỗng nhiên nói, “Mẹ mà mười mấy năm trước không phải là sinh một đôi con gái bị ôm sai rồi một đứa đi? Kỳ thật Tiểu Nhu con là con gái ruột của mẹ?”

Hiếu ý... Tiêu Dao cảm giác chính mình tâm đau kịch liệt vô cùng.

Đường Tịch cười hắc hắc, đôi tay so thành đứa trẻ bộ dáng, đặt ở cằm, mắt trông mong nhìn chính mình mẹ, “Nếu không chúng ta ngày mai đi làm một cái DNA giám định đi?”

Dương Tĩnh Nhân quay ra đằng sau sờ sờ gương mặt đáng yêu Đường Tịch, tiếp tục chuyên tâm lái xe, không có tiếp tục nói chuyện, bà biết làm DNA giám định chỉ biết xác định Tiểu Nhu cũng không phải chính mình con gái ruột, bởi vì lúc trước nhà lớn một nhà đem Tiêu Nhu tiếp trở về thời điểm là cùng Tiêu Nhu đã làm DNA giám định, Tiêu Nhu thật là Tiêu Hoàng Nghị cùng Lâm Như con gái.

Đường Tịch cũng không có lại tiếp tục nói chuyện, chuyên tâm nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Tiêu Dao ánh mắt quá mức với cực nóng, cô chỉ cảm thấy đến vô cùng áp lực, nhưng là cô biết, tầng này là tuyệt đối không thể đâm thủng, cô không thể lấy Đường Tịch thân phận đi cảnh cáo Tiêu Dao bọn họ hiện giờ là anh em, bởi vì một khi nói như vậy, cô nhất định phải rời đi Tiêu gia... Thậm chí ở Tiêu gia nhà lớn cô đều không thể gốc.

Giờ này khắc này Tiêu Dao cũng là đồng dạng ý nghĩ, hần nghĩ, chính mình nhất định phải nỗ lực ngăn chặn chính mình cảm tình, nếu làm Đường Tịch biết chính mình đối cô có cái loại này cảm tình nói, bọn họ khả năng liền anh em đều làm không được, đến lúc đó cô rất có khả năng cứ như vậy dọn ra nhà bọn họ, cả đời hẳn đều không thể gặp lại cô.

Phía sau đi theo ba chiếc xe vẫn luôn ở ẩn loa, Dương Tĩnh Nhân vẫn là vận tốc như trước, phía sau ba chiếc xe bắt đầu đi, cũng chỉ có thể đi theo phía sau, một chiếc đen xe theo kịp cùng bọn họ này chiếc xe sóng vai mà đi, Tiêu Sái buông cửa sổ xe, nghiêng đầu nhìn chính mình mẹ liếc mắt một cái, la lớn, “Mommy, này trên đường lại không có xe, mẹ như thế nào chạy như vậy chậm a!”

“Ban đêm phải an toàn chạy, con không biết a!”

Dương Tĩnh Nhân lớn tiếng hô một tiếng, “Trở về hảo hảo xếp hàng lái xe, cấp khác xe nhường ra nói tới!”

Tiêu Cảnh nhin không được ở phía sau kêu, “Mẹ, chúng ta có thể vượt qua sao?”

“Có thể!” Dương Tĩnh Nhân giương giọng trả lời, “Ngày mai buổi sáng không thể ăn mẹ làm bữa sáng!”

Mấy chiếc xe liền ở rộng lớn không xe trên đường đi trước, tới nhà, đã là hai tiếng lúc sau, mọi người xuống xe, Đường Tịch nhìn ánh đèn rộng thoáng cách vách biệt thự, mày nhú lại, “Người nhà này là nhiều người vào ở sao? Ngày đêm đầy nhanh tốc độ, sốt ruột vào ở có thể không cần trang hoàng sao.”

Tiêu Cảnh ngừng xe, thường thức chìa khóa xe đi tới, đứng ở Đường Tịch bên người, lắc đầu nói, “Người này vừa thấy chính là có cường bách sức

người, cần thiết muốn đem chính mình phòng ở trang hoàng thành bộ dáng gì... Hơn nữa lại sốt ruột vào ở.”

Nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái tấm tắc nói, “Anh biết em hôm nay buổi sáng ra cửa thời điểm nhìn đến những cái đồ đồ vật, đều là từ nước ngoài vận chuyển trở về, tất cả đều là thiên nhiên không độc hại, trang hoàng xong có thể lập tức vào ở.”

Đường Tịch nhướng mày, “Kẻ có tiền nga.”

“Hắn là vẫn là nhà giàu mới nổi cái loại này.” Tiêu Sái nói, “Anh đêm qua trở về thời điểm cũng thấy được, hơn nữa bên trong trang hoàng người đều là chúng ta thành phố A chưa thấy qua, bất quá ở báo chí đã xem qua.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thân Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Báo cho

Edit: Ngọc Anh

Chương 143: Báo cho

“Báo chí nhìn đến trong nhà là những nhà thiết kế nổi tiếng?” Đường Tịch mày nhíu lại, “Không phải là dễ dàng mời tới vậy chứ?”

Nếu là những thiết kế nhà bình thường thì sẽ đưa cho thợ trang hoàng làm, bọn họ sẽ không rất mệt, nhưng là loại này ngay cả nhà thiết kế liền phải tăng ca suốt đêm, xem ra người này, nhất định không phải cái gì đơn giản nhân vật a!

“Có tiền có thể sai khiến được cả ma quỷ, nào có cái gì không làm được.” Tiêu Cảnh nhấp môi, xoay người đi vào bên trong, vừa đi vừa ngáp, “Mau đi ngủ, ngày mai không phải muốn đi Hồng Sơn sao? Ngày mai tại anh đi cùng với em, buổi sáng dậy sớm một chút.”

Tiêu Sái đi theo vào, Đường Tịch cũng đi vào, Tiêu Dao bỗng nhiên kêu lại Đường Tịch, “Tiểu Nhu.”

Đường Tịch bước chân đứng lại, quay đầu lại nhìn Tiêu Dao, đón nhận Tiêu Dao cực nóng ánh mắt, kéo kéo khoe miệng hơi mỉm cười, “Anh cả, có chuyện gì sao?”

Tiêu Dao ừ một tiếng, tiến lên một bước, nhẹ giọng nói, “Anh ngày mai muốn đi Đế Đô báo cáo lần trước ở thành phố J đánh gục Klose quá trình, còn muốn tham gia chiến hữu truy điệu nghi thức, cho nên liền không thể cùng em đi chụp quảng cáo, chính em nhiều chú ý an toàn.”

Đường Tịch thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời trong lòng lại có điểm áy náy, có lẽ là nhìn đến Tiêu Dao trong ánh mắt mặt bi thương, cô gật gật đầu, cong môi cười, “Cảm ơn anh, lại anh hai và anh ba đi cùng với em, em sẽ không bị thương.”

Dừng một chút nói, “Anh cả anh cũng đừng quá khổ sở, những cái đó chiến sĩ đều là vì bảo vệ chúng ta quốc gia mới có thể hy sinh.”

Tiêu Dao cười cười, “Đi lên đi, anh ở dưới hút thuốc.”

Đường Tịch ừ một tiếng, xoay người vào nhà, đi được hai bước lại quay đầu nhìn bóng dáng cô đơn kia liền nói, “Anh cả, hút thuốc, đối với thân thể không tốt.”

Tiêu Dao đáp một tiếng, kêu cô đi vào, Đường Tịch thật sự đi, Tiêu Dao thu hồi chính mình ánh mắt, móc ra một điếu, hút thuốc là bắt đầu buổi tối ở quán bar sự tình, bởi vì trong lòng có chút phiền muốn hút điếu thuốc làm chính mình thanh tỉnh một chút, sau đó mấy ngày nay liền thuốc lá không rời thân.

Tiêu Dao thả một điếu thuốc ở trong miệng, cầm hột quẹt bật lửa, dựa vào ở trên tường, thật sâu mà hít một hơi, phun ra một cái vầng vòng, thật sâu mà hít vào một hơi.

Đường Tịch đứng ở cửa sổ sát đất mặt sau ẩn nấp địa phương nhìn Tiêu Dao cô đơn, đôi tay nắm, xoay người rồi đi, anh cả, thực xin lỗi, em nhất định là muốn cô phụ anh.

Bởi vì tim em quá nhỏ, chỉ có thể dành cho một người.

Nơi đó đã có một người sớm ở trong đó Kiều Lương, rốt cuộc không chứa người khác.

Tiêu Dao hút hai điếu lúc sau đem vứt bỏ, lại ở trong sân mặt đứng trong chỗ lát, mới xoay người hướng bên trong đi, đi một bước nói cho chính mình một lần.

Anh là Tiêu Dao, trên thế giới này không có gì chuyện sẽ làm anh khó xử, sẽ đem anh vây khốn, có thể đem chính anh vây khốn người khác, chỉ có chính anh.

Đường Tịch đã chết.

Hiện giờ ở người bên cạnh anh, không phải Đường Tịch, mà là Tiêu Nhu.

Tiêu Nhu là em gái của anh, chỉ là trùng hợp, Tiêu Nhu thích người mà Đường Tịch trước kia thích thôi, hiện giờ bọn họ còn ở bên nhau.

Chính là đơn giản như vậy, cho nên Tiêu Dao, anh không chuẩn lại miên man suy nghĩ, như vậy đối với anh, đối với Tiêu Nhu cùng Đường Tịch, đều không có chỗ tốt.

Không biết có phải hay không thuyết phục chính mình, Tiêu Dao thế nhưng cảm thấy chính mình trong lòng không có như vậy khó chịu.

.....

Sáng sớm hôm sau Đường Tịch rửa mặt xong xuống lầu rèn luyện, trong viện chỉ có Tiêu Hoàng Lịch, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh ba người, Đường Tịch đi qua chính mình tập thể hình yoga, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai anh em cùng nhau luận bàn luận, lúc sau chạy tới Đường Tịch bên người xem cô tập yoga, dây chằng Đường Tịch rất tốt, hơn nữa lực cân bằng rất mạnh, làm ra tư thế thật phi thường, Tiêu Cảnh đứng ở một bên học cô động tác nói, “Tiêu Nhu nhi, em hôm nay xuống trễ a, anh cả đều đi Đệ Đô.”

Đường Tịch đánh ngáp một cái, kiên trì chính mình cái này động tác, “Không phải em thức dậy trễ, là các anh dậy quá sớm.”

Một bên móc ra chính mình đi động xem thời gian, “Hiện tại mới 6 giờ rưỡi đâu, có phải hay không các anh dậy quá sớm?”

Tiêu Hoàng Lịch đi tới, nhìn Đường Tịch động tác, nhấp miệng nói, “Tiêu Nhu a, về sau thời điểm con mỗi ngày cùng mẹ con tập đi, bà ấy đặc biệt không thích vận động, gần đây bà ấy nói bà vai cùng xương sống đau, ba lo lắng mẹ con bị viêm khớp vai cùng bệnh về xương sống.”

Đường Tịch nói không thành vấn đề, “Ba hôm nay không đi làm, liền mang theo mẹ đi làm mát xa một chút đi, ngày mai bắt đầu, con buổi sáng lên gọi mẹ tập yoga a.”

Tiêu Hoàng Lịch gật đầu, ra về đồng ý.

Lại rèn luyện nửa giờ, bên trong Dương Tinh Nhân kêu cha con bọn họ mấy đi vào ăn bữa sáng, ăn xong bữa sáng Dương Tinh Nhân định cùng Tiêu Cảnh bọn họ cùng đi Hồng Sơn xem Đường Tịch chụp quảng cáo, Tiêu Cảnh cảm thấy cái này đề nghị thực không tồi, “Đi Hồng Sơn ý kiến rất không tồi, suối nước nóng hội quán, mọi người có thể đi phao suối nước nóng, sau đó thuận tiện mát xa một chút, còn có thể xem Tiêu Nhu chụp quảng cáo, đẹp cả đôi đường.”

Tiêu Hoàng Lịch cũng cảm thấy cùng cái này là một ý kiến hay, quyết định nghe theo Tiêu Cảnh cái này đề nghị, cùng đi Hồng Sơn.

Đường Tịch có điểm thụ sủng nhược kinh, cô lần đầu tiên đi chụp quảng cáo, cư nhiên là cả nhà người cùng đi... “Kỳ thật mọi người...”

Trong nhà điện thoại vang, Đường Tịch cảm miệng, Dương Tinh Nhân qua đi tiếp điện thoại, bà còn không có ra tiếng, mày liền gắt gao mà nhả ở bên nhau, bà ừ một tiếng nói chúng ta lập tức qua đi, treo điện thoại, mọi người nhất trí nhìn về phía bà, Dương Tinh Nhân nhấp miệng nói, “Bà mẹ gọi điện thoại tới nói bọn họ nơi đó bỗng nhiên xảy ra một chút việc gấp, kêu mẹ qua đi một chuyến.”

Nhìn về phía Tiêu Hoàng Lịch, “Anh cùng em qua đi.” Lại dặn dò Tiêu Sái anh em hai người, “Các con hai người đưa Tiêu Nhu đi quay chụp, chú ý Tiêu Nhu an toàn, đã biết sao?”

“Đã biết, hai người cứ yên tâm đi.” Tiêu Cảnh nói, kêu Đường Tịch lên lầu thay quần áo, “Tụi anh ở dưới lầu chờ em.”

Đường Tịch bước nhanh lên lầu, Tiêu Hoàng Lịch nhìn về phía Dương Tinh Nhân, hỏi, “Làm sao vậy?”

“Ngày đó không phải chị dâu ba mẹ tới sao?” Dương Tinh Nhân này nhíu lại, “Hôm nay buổi sáng lại bắt đầu gây chuyện, ai nha, anh qua đi sẽ biết.” Nói xong dài lên lầu thay quần áo, nói, “Thật không biết sao lại thế này, trên đời này lại có loại ba mẹ như vậy!”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái anh em hai người không nói gì, bọn họ không thích bác gái một nguyên nhân khác hẳn là chính là cha mẹ bác gái, bọn họ đem chính mình còn gái trở thành cây rụng tiền...

Mỗi lần tới thành phố A một chuyến đều là đòi tiền...

Sau đó gây loạn đến trong nhà gà chó không yên, sau lại tách ra ở riêng cũng khỏe, bọn họ nhìn không thấy liền không cảm thấy phiền lòng, nhưng là lần này như thế nào...

Đường Tịch thay đôi quần áo đi xuống, Dương Tinh Nhân cùng Tiêu Hoàng Lịch đã đi trước, Đường Tịch mặc rất nhẹ nhàng, mặc một cái quần jean cùng sơ mi trắng, phía dưới chính là màu trắng đôi giày, đem thẳng tắp chân dài hiển lộ hoàn toàn, Tiêu Cảnh thổi một tiếng huyệt sáo nói, “Tiêu Nhu nhi, em giống như yêu tinh như vậy phối hợp a!”

Đường Tịch nhún vai, “Như vậy không phải rất sạch sẽ lưu loát sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Người trải qua ta đồng ý sao?

Edit: Ngọc Anh

Chương 144: Người trải qua ta đồng ý sao?

Hồng Sơn ở thành phố A ngoài thành không xa phong cảnh khu, từ nội thành đi ra ngoài yêu cầu hơn hai giờ xe, Đường Tịch cùng Tiêu Sái anh em hai người chuẩn bị tốt ra cửa là 7 giờ, Tiêu Sái nhìn thoáng qua chính mình trên cổ tay Vacheron Constantin đồng hồ, nói, “Chúng ta đi mau một chút nói hán là 9 giờ rưỡi có thể tới, đến lúc đó khả năng sẽ trước thay quần áo chụp, 10 giờ chính thức bắt đầu quay chụp, Tiêu Nhu nhi, em không thành vấn đề đi?”

Đường Tịch đi theo ra cửa, cười, “Không thành vấn đề a, Để Quốc tập đoàn ban đầu người phát ngôn nguyên bản là của em, chỉ là em đi thử chụp, hiệu quả cũng không tệ lắm.”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái thấy cô một chút đều không ngại ở bọn họ trước mặt nhắc tới chính mình quá khứ, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, đồng thời cũng trong lòng ám áp, bởi vì cô nguyên ý cùng bọn họ nói lên cô quá khứ, vậy chứng tỏ cô kỳ thật trong lòng đã chân chính đem bọn họ trở thành tín nhiệm người thân.

Tiêu Cảnh hỏi, “Để quốc tập đoàn cho em bao nhiêu tiền phí phát ngôn?”

Đường Tịch giả hoạt cười, nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, “Để quốc tập đoàn đều là của em, còn cần phí phát ngôn sao?”

“Em gái, em đây là ở cùng anh khoe giàu sao?” Anh em ba người đi tới xe, Tiêu Cảnh một bên cùng Đường Tịch nói giỡn một bên mở cửa xe cho cô.

Đường Tịch cười hướng Tiêu Cảnh chớp chớp mắt, “Anh đừng thương tâm, em hiện giờ so các anh còn nghèo a.”

Tiêu Sái cười ha ha, nói hôm nay chụp xong quảng cáo liền có tiền, Đường Tịch ngồi sau xe, Tiêu Cảnh đi lái xe, Tiêu Sái mở ra phốt lái cửa xe đi vào ngồi trên, Tiêu Cảnh khởi động ô tô đang muốn lái xe, sau cửa xe đã bị mở ra, Tiêu Cảnh quay đầu lại, nhìn thấy đã ngồi vào trong xe mặt người, kinh ngạc trừng lớn đôi mắt, kinh ngạc hỏi, “Cậu chừng nào thì tới? Không đúng, sao cậu lại tới đây?”

Đường Tịch cũng phi thường kinh ngạc nhìn người đang ở bên cạnh là Kiều Lương, kinh hô, “Anh chừng nào thì tới đây?”

Kiều Lương ngồi xong, nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, kêu hán lái xe, gật đầu cùng Tiêu Sái thăm hỏi, lại nhìn Đường Tịch, “Em không phải kêu anh cùng em đi Hồng Sơn xem em chụp quảng cáo sao?”

Ánh mắt hơi hoang mang có một chút do dự, nhưng là nhìn ra được tới tâm tình của hán hôm nay vẫn là rất không tồi, “Đã quên?”

Đường Tịch bị hán ánh mắt nhìn sững sốt, lắc đầu, “Không có, em cho rằng anh muốn tự mình ngồi xe qua đi đâu, hơn nữa... Hơn nữa anh cùng bọn em đi qua, rất không thích hợp đi?”

Tiêu Cảnh một bên lái xe một bên gật đầu, “Đúng vậy!” Quả thực quá không thích hợp, anh đường đường là Kiều thị quốc tế tổng tài, trong nước là nhân vật phong vân vang dội, cư nhiên cùng một tiểu nha đầu đi chụp quảng cáo, này nếu là truyền ra đi, anh lãnh đạm hình tượng không phải liền hủy sao?

Kiều Lương dùng một ánh mắt làm Tiêu Cảnh không có đem câu nói kế tiếp nói ra, hán dựa ở phía sau tòa lưng ghế, xoa xoa ấn đường, thanh âm có điểm khàn khàn, “Tối hôm qua tăng ca đến 3 giờ rưỡi, sau lại mất ngủ, hôm nay không tốt thích hợp lái xe.”

Tiêu Cảnh trừng lớn đôi mắt, trong lòng điên cuồng phun trào, kia Cố Vân rất vui lòng cho cậu lái xe a!

Còn có vô số thủ hạ đang chờ mệnh lệnh cũng sẽ phi thường vui vẻ lái xe mang cậu đi! Còn có thể lái xe đưa cậu đi lúc sáng sớm luôn! Cậu kỳ thật có thể ngủ nhiều một chút rồi kêu họ đưa trở về! Hoặc là, ngủ đến 10 giờ tỉnh lại, kêu máy bay trực thăng của mình đưa cậu đi qua cũng có thể đó!

Chính là Đường Tịch lại không giống như vậy, lúc Kiều Lương nói đến chính mình mất ngủ thời điểm, cô lập tức liền mềm lòng thêm đau lòng, mày cũng không tự giác nhíu lại, lo lắng nhìn về phía Kiều Lương, thấp giọng hỏi nói, “Vậy anh chưa ăn bữa sáng sao? Vậy anh còn tới làm cái gì, trở về ngủ đi.”

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái liền tiếp gật đầu, Tiêu Sái nói, “Đúng vậy Kiều Lương, cậu tối hôm qua không có ngủ được, hôm nay có thể hoàn toàn không cần theo tới, Tiêu Nhu nhi có chúng ta anh em hai người bảo vệ, chẳng lẽ cậu sợ hãi em ấy có hại không được sao?”

Kiều Lương bị Đường Tịch quan tâm, tự động xem nhẹ hai người nói trung lời nói, thân mật xoa xoa Đường Tịch đầu tóc, trầm thấp thanh âm nói, “Nằm ở trên giường cũng ngủ không được, không bằng tôi xem em chụp quảng cáo.”

Đường Tịch biết Kiều Lương hiện giờ vẫn là bị ám ảnh bởi cái chết của chính mình, thậm chí là nhắm mắt lại đều là cảnh tượng cái chết của cô hoặc là hình ảnh vớt xác lên, muốn chữa khỏi hấn tâm bệnh, chỉ có thời gian cùng cô làm bạn.

Nghĩ như vậy, Đường Tịch đuổi tay bắt lấy hấn tay thấp giọng nói, “Dựa vào vai em ngủ một giấc đi.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh lộ ra biểu tình đau đớn, em gái a! Em thế nào liền khiến cho âm mưu của hấn thực hiện dễ dàng được như vậy? Hấn rõ ràng chính là muốn được em đồng tình a! Chẳng lẽ em một chút đều nhìn không ra tới sao? Anh em hai người đồng thời đau lòng, nhưng là chính là không dám nói cái gì, chỉ có thể yên lặng mà ở phía trước ghen ghét...

Kiều Lương khoe miệng hơi hơi một cong, vẫn chưa dựa đến Đường Tịch trên vai nghỉ ngơi, mà là nhẹ giọng hỏi, “Buổi sáng không ăn bữa sáng, mang đồ ăn sao?”

Đường Tịch mày nhíu lại, bắt lấy túi mình lục bên trong kiểm đồ ăn, lấy ra hai cái thật ra chính mình tính toán ở trên đường ăn bánh mì cùng một hộp sữa bò cho hấn mở ra, một bên nói, “Anh dạ dày vốn dĩ liền không tốt, sao không ăn một chút gì mới đến?”

Kiều Lương tiếp nhận Đường Tịch mở ra bánh mì cắn một cái, lại uống một ngụm sữa bò, mới nhìn cô nói, “Sợ mọi người đi rồi.”

Đường Tịch ánh mắt một sâu, đáy mắt tối đi, có lẽ Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái bọn họ không biết hấn có ý tứ gì, nhưng là cô biết, cô nhìn hấn, thanh âm khàn khàn nói, “Em sẽ không đi, A Lương, em thật sự sẽ không đi, mặc kệ anh chừng nào tìm em, em đều sẽ ở lại, biết không?”

Một hồi sau, Kiều Lương nhìn cô, hơi hơi mỉm cười, “Anh biết.”

Nhìn thấy được em bây giờ, anh đã biết, em là thật sự sẽ không đi nha!

P phía trước hai người độc thân cầu cảm giác chính mình đã chịu một vạn điểm bạo kích, Tiêu Cảnh nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Kiều Lương, “Tớ nhớ rõ cậu lúc trước mắt ngủ chứng không có như vậy nghiêm trọng, muốn hay không tìm cái bác sĩ tâm lý xem một chút?”

Kiều Lương từ từ ngược mắt nhìn Tiêu Cảnh liếc mắt một cái, thanh âm bình tĩnh, ngữ khí lại là lạnh lẽo, “Cậu cho rằng tôi là bệnh tâm thần?”

Tiêu Cảnh nhíu mày, “Cậu biết mình không phải cái kia ý tứ, hiện tại rất nhiều bác sĩ tâm lý có thể chữa khỏi chứng mất ngủ, cậu có thể đi thử xem, cậu ngủ không được cũng có khả năng...”

Cảm giác được Kiều Lương quanh thân không khí ở dần dần ngưng kết, Đường Tịch chạy nhanh đánh gãy cuộc đối thoại hai người, nói, “Kiều Lương không cần xem bác sĩ tâm lý, anh ấy bởi vì lo cho em nên ngủ không yên, buổi chiều em ở cùng anh ấy, nên đã ngủ một giấc rồi.”

“Cái gì?” Tiêu Sái thất thanh nói, “Em cùng Kiều Lương ngủ?”

Kiều Lương mặt không đổi sắc thông thả ung dung ăn bánh mì trong tay, ngược mắt nhìn Tiêu Sái liếc mắt một cái, “Có vấn đề?”

“Đương nhiên là có vấn đề rồi!” Tiêu Sái tức giận nói, “Cậu ăn bánh mì, lại còn muốn em ấy ngủ cùng cậu? Vậy cậu nghĩ tôi đồng ý sao?”

Đường Tịch trên trán xẹt qua hắc tuyến, “Anh hai...” Kỳ thật loại chuyện này em đồng ý thì tốt rồi đó...

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Thị sát

Edit: Ngọc Anh

Chương 145: Thị sát

Tiêu Cảnh đồng tình, nhìn anh hai liếc mắt một cái, thở ngắn than dài nói, “Đừng nói nữa, nói nhiều đều là nước mắt...”

Tiêu Sái khó hiểu nói, “Vì cái gì?”

Kiều Lương đã ăn xong bánh mì uống xong sữa bò, Đường Tịch đưa khăn giấy, Kiều Lương phi thường tự nhiên tiếp nhận lấy lau khoe miệng, thuận thế

dựa lên vai Đường Tịch nhắm mắt dưỡng thần, một bên thả ra một cái bom, “Bởi vì, biết chân tướng sau, cậu sẽ càng thương tâm hơn.”

Tiêu Sái nhủ mầy, còn muốn hỏi, Đường Tịch chạy nhanh kéo ra đề tài, “Đừng rồi, các anh đối với Hồng Sơn quen thuộc sao? Hồng Sơn có cái gì ăn ngon a? Có hải sản sao?”

Cô thanh âm rất nhẹ, nếu tính Kiều Lương dựa vào vai cô, cách cô rất gần, cũng sẽ không cảm giác chói tai.

Tiêu Cảnh biết Đường Tịch chân chính thân thể, liền cảm thấy Đường Tịch thích ăn hải sản như vậy, quả thực chính là không thể nhẫn nhịn, thật sự là không chịu được, liền nhỏ thanh hỏi, “Tiêu Nhu nhi, em trước kia là không có ăn hải sản sao? Vẫn là ông em không cho ăn hải sản, chỉ kêu em nhìn hải sản à?”

Yêu hải sản cư nhiên yêu tới cái loại trình độ này!

Kiều Lương giống như ở Đường Tịch trên vai ngủ say, bộ mặt bình thản, không có ngày thường bộ dáng lãnh đạm, thờ dài nhìn hẩn một cái, thấp giọng nói, “Dù sao chính là thích ăn, ông đã từng vì muốn cho em mỗi ngày đều có thể ăn đến hải sản tươi, kêu người mỗi ngày rạng sáng liền đi bến tàu, trước tiên bắt lấy những hải sản mới nhất của người đánh cá, đem về trong nhà đưa đầu bếp làm.”

Chính mình nói đến ông, Đường Tịch trong mắt tràn ngập nhớ nhung, thậm chí hốc mắt có điểm hồng hồng, Tiêu Cảnh nhấp nhấp miệng, nói, “Đến bây giờ anh đều cảm thấy có điểm không chân thật, nguyên lai trên thế giới thật sự có loại này mượn xác hoàn hồn chuyện, hơn nữa em mượn xác hoàn hồn lúc sau, còn có thể... Như vậy thần kỳ.”

Đường Tịch nhấp miệng cười cười, lại là vô tận cô đơn, “Có lẽ là ông trời có mắt đi, cho nên mới làm em có thể một lần nữa sống lại, biết...” Đường Tịch nghiêng đầu nhìn Kiều Lương liếc mắt một cái, đuôi tay bắt lấy hẩn ngón tay đặt ở lòng bàn tay, nhẹ giọng nói, “Làm em biết thì ra có người vẫn luôn có tình cảm sâu nặng mà yêu em, làm em không hề cô đơn.”

Kiều Lương tay vừa lật, đem tay cô nắm ở lòng bàn tay, Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái lại nháy mắt cảm giác được một vạt điểm bạo kích, như thế nào Tiêu Nhu nhi mỗi lần đều sẽ nói đến lời âu yếm?

Không phải nói Đế Quốc tập đoàn công chúa điện hạ là một cái không tìm không phỉ, rất là quanh quẩn một người sao? Như thế nào bọn họ quen biết tiểu công chúa lại như vậy âm áp?

Bốn người tới Hồng Sơn thời điểm vừa vặn 9 giờ, bởi vì Hồng Sơn phải dùng tới quay chụp quảng cáo, cho nên tài đại khí thô OLS công ty đã sớm đã cùng bên này người phụ trách nói tốt, hôm nay một ngày đình chỉ buôn bán, chuyên cho bọn họ quay quảng cáo, cho nên Đường Tịch bọn họ đến Hồng Sơn, bên này vẫn là rất thanh lạnh lẽo, không như ngày thường náo nhiệt.

Kiều Lương biết sắp đến nơi liền tỉnh dậy, không biết là vì gặp ác mộng, hay tư thế nghiêng cổ ngủ khiến cổ đau, tỉnh lại lúc sau sắc mặt không được tốt, lôi kéo tay của Đường Tịch, mặt vẫn luôn trầm không nói gì.

Đường Tịch là lần đầu tiên tới Hồng Sơn, đã bị khắp nơi lá phong đỏ làm cho mê hoặc, cô ngửa đầu nhìn màu đỏ của lá phong từ không trung rơi xuống, kinh hô, “Trời a, quá đẹp! Nếu gió nhẹ thổi tới mà nói, có phải hay không liền sẽ cảm giác không trung đều tại hạ hồng vũ đâu?”

Kiều Lương đứng ở bên người cô, hơi hơi ngẩng đầu nhìn không trung, sắc mặt âm trầm, không biết suy nghĩ cái gì.

Đường Tịch nghiêng đầu muốn hỏi Kiều Lương có phải hay không rất đẹp, vừa lúc liền nhìn đến Kiều Lương âm trầm biểu tình, cô mầy nhủ lại, thấp giọng hỏi nói, “Làm sao vậy?”

Kiều Lương nhìn cô một cái, đuôi tay bắt lấy tay cô, thấp giọng nói, “Không có việc gì, chúng ta đi lên đi.”

Đường Tịch đồng ý, không có tiếp tục hỏi nhiều, hô một tiếng với Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đang ở bên cạnh cầm máy chụp ảnh, đoàn người lên núi, đi hội quán cùng Hạ Hoàn Ninh bọn họ hội họp.

Qua này một đường, lại là một vườn trúc tươi mát, phong cảnh cũng rất tốt, trong rừng trúc còn có nước suối chảy ra tới đây, phía bên trong đó là nước suối trong vắt, Đường Tịch vừa tiến đến đã bị hấp dẫn bởi như vậy phong cảnh.

Bất kể là ở Đế Đô hay thành phố A, đều là sinh hoạt xi-măng nên cô đi tới rừng rậm này rất dễ bị loại phong cảnh tự nhiên làm cho mê hoặc, tuy chỉ là rất bình thường một chút phong cảnh, nhưng ở Đường Tịch trong mắt đều sẽ biến thành mỹ lệ phong cảnh, cô nhớ rõ lần đầu tiên đến đại thảo nguyên kia nhìn đến kia phong cảnh tuyệt vời, cô liền hoan hô các loại, vui mừng điên cuồng, sau lại bởi vì cao nguyên phản ứng ở bệnh viện bên trong đi truyền dịch thở oxy...

Đường Tịch ngồi xổm xuống, đưa tay hứng lấy nước từ trong chảy ra kinh ngạc cảm thán nói, “Rất thanh khiết, trời nha, thì ra thành phố A còn có những nơi này a.”

Tiêu Cảnh nhìn Đường Tịch trong mắt vui mừng là thật sự, nhịn không được nói, “Thích phong cảnh như này, chờ thứ bảy tuần sau anh ba mang em đi thành phố A rừng rậm công viên bên trong đi chơi.”

Thành phố A rừng rậm công viên là bảo hộ khu, diện tích đặc biệt lớn, so Hồng Sơn hơn gấp mười lần, bên trong cây đại thụ cùng động vật đều là chính phủ bảo hộ, càng có thể cảm nhận được nguyên sinh thái.

Đường Tịch lại lắc đầu, “Em đi qua nguyên thủy rừng rậm, bên trong cho em cảm giác cũng không thể nói là phong cảnh, càng hẳn là thám hiểm, làm em không cảm giác được nhàn nhã.”

Kiều Lương nói, “Chúng ta đi lên đi, chờ quay chụp xong lúc sau lại chơi.”

Đường Tịch gật đầu cười cười, Kiều Lương vươn tay ôm cô, Đường Tịch cười bắt tay đặt tay vào, nâng bước hướng lên trên mặt đi, Tiêu Cảnh ở phía sau hô to, “Các cậu hai người chú ý một chút, hiện tại là ở bên ngoài, nếu như bị ai chụp ảnh chụp, đến lúc đó rất phiền toái! Tiêu Nhu hiện tại là một học sinh cấp ba, không thể yêu.”

Kiều Lương nhìn Đường Tịch liếc mắt một cái, trong mắt là lên án, Đường Tịch nhún vai, “Em không muốn mua bằng cấp, đó là hành vi không tốt.”

Kiều Lương bị cô làm cười, buông tay ra làm cô đi lên trước, bốn người lên tới suối nước nóng hội quán đã là 9 giờ rưỡi, Hạ Hoàn Ninh nhìn thấy mấy người tới, trực tiếp xem nhẹ những người đàn ông khác, vui vẻ đi tiếp đón cùng Đường Tịch chào hỏi, “Tiêu Nhu em đã đến rồi, trang phục cùng nhà tạo hình ảnh đã chuẩn bị tốt, em đi thay quần áo đi sẽ có người giúp em, chúng ta trước thử chụp một cái, nếu không có vấn đề gì, liền trực tiếp lên suối nước nóng đi quay chụp.”

Hắn nói suối nước nóng là Hồng Sơn thiên nhiên suối nước nóng, mà nó là ở khe sâu bên trong Hồng Sơn, bốn phía đều được cây phong đỏ vây quanh, thiên nhiên gập ghềnh cục đá bị cọ rửa thành một cái mỹ lệ phong cảnh, là Hồng Sơn một điểm sáng lớn, nơi đó suối nước nóng mỗi ngày chỉ tiếp thu năm người, hơn nữa vé vào cửa là đơn độc bán, còn có chuyên gia rửa sạch, quản lý đặc biệt tốt.

Lúc này Hạ Hoàn Ninh mang đến nhà tạo hình tới, Hạ Hoàn Ninh mang Đường Tịch đến giới thiệu người, nhà thiết kế nhìn đến Đường Tịch thời điểm ánh mắt liền sáng lên, nhìn không được nói, “Hạ tổng quả nhiên đôi mắt thật tốt, thế nhưng...” Câu nói kế tiếp không nói gì, ánh mắt ngừng ở Kiều Lương trên người, lấp lánh tỏa sáng, chạy nhanh tiến lên cùng Kiều Lương chào hỏi, “Kiều tổng, ngài cũng lại đây xem quay chụp sao?”

Kiều Lương nhìn người kia liếc mắt một cái, vì dám xem nhẹ Đường Tịch, mày nhíu lại, Tiêu Cảnh thấy vậy chạy nhanh nói, “Chúng ta lại đây thị sát.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Cẩn thận

Edit: Hoàng Đan

Chương 146: Cẩn thận

Hạ Hoàn Ninh nhìn Kiều Lương một cái, nhìn lại Đường Tịch một cái, ánh mắt híp lại, hắn không thể nào quên được đêm hôm đó, Kiều Lương khí thế hùng hăng chạy đến bên Tiêu Nhu và mang cô đi trong màn sương đêm giăng kín, sau đó hắn còn trở lại nói hắn tới là bởi vì muốn hỏi Tiêu Nhu có thể làm bạn gái của mình hay không.

Chẳng lẽ Tiêu Nhu đáp ứng hắn?

Tiêu Cảnh thấy ánh mắt của Hạ Hoàn Ninh, nắm quả đấm, ho khan một tiếng, nói: “Tiêu Hạ tổng, ngài không biết rằng, Kiều tổng là cổ đông mới ở hội đồng quản trị, trong tay nắm giữ hai mươi phần trăm cổ phần của tập đoàn OLS, có thể xem như là một trong những đại cổ đông của OLS.”

Hạ Hoàn Ninh kinh ngạc nhìn Kiều Lương một cái, nói “Khó trách Kiều tổng tự mình tới xem xét, xin hỏi bây giờ ngài có muốn đến suối nước nóng không?”

Kiều Lương lãnh đạm nói “Chúng ta và người mẫu cùng đi đi.”

Hạ Hoàn Ninh: “...” nhất định là đi theo Tiêu Nhu tới!

Thật không nghĩ tới người như Kiều Lương lại vì theo đuổi một cô nữ sinh mà đặt chân đến nơi này.

Hạ Hoàn Ninh chỉ cần miễn là không quấy rầy đến công việc của mình thì ai thích làm sao thì làm, anh không nói gì nữa, để cho nhà thiết kế đưa Đường Tịch đi thay quần áo, trang điểm, Kiều Lương thấy nhà thiết kế đi theo Đường Tịch tiến vào phòng hóa trang, hơi nhíu mày “nhà thiết kế thay quần áo cho người mẫu?”

Trong giọng nói đầy khó chịu, mặc dù nhà thiết kế là nữ, nhưng cũng không được phép thay quần áo cho Tiêu Nhu!

Hạ Hoàn Ninh cau mày, hỏi ngược lại “Không cho nhà thiết kế thay quần áo, không lẽ Kiều tổng lại đích thân thay quần áo cho người mẫu?!”

“Có thể.”

“Nói bậy nói bạ!”

Ba người hai thanh âm cùng một thời điểm vang lên, Kiều Lương quay đầu nhìn Tiêu thị huynh đệ, Tiêu thị huynh đệ trừng Hạ Hoàn Ninh “Tiểu Hạ tổng, anh thật thiếu lễ độ! Kiều tổng là người tầm cỡ thế nào mà anh lại dám nói chuyện như vậy với Kiều tổng!”

“Tôi nói như vậy thì có vấn đề gì ư?” Hạ Hoàn Ninh không rõ vì sao, nhìn Kiều Lương cùng Tiêu thị huynh đệ, nói “Chẳng lẽ anh không phải là cùng Tiêu Nhu lui tới sao?”

“Người im miệng!” Tiêu Cảnh lớn tiếng quát “Lời như vậy mà lại tùy tiện nói lung tung sao? Em gái tôi mới chỉ là học sinh trung học.”

Tiêu Sái không ngừng gật đầu “Đúng vậy, đúng vậy! Không thể nói lung tung được, ảnh hưởng đến hình tượng học sinh của cô bé!” vừa nói vừa thỉnh thoảng đưa mắt nhìn về phía Kiều Lương.

Kiều Lương hướng ánh nhìn lạnh lẽo cô quanh về phía họ, suy nghĩ “Còn cần hai người các người nhắc nhở?” Hẳn chính là người am tường tính khí của tiểu Tịch, bây giờ cảm xúc mà cô đối với hẳn là sự áy náy, cảm thấy có lỗi cho nên mới mặc cho hẳn gây, nếu như lúc này hẳn tìm đến cái chết, cô cũng sẽ từ từ phục hồi lại tinh thần, cho nên Kiều Lương mặc dù rất muốn nói chúng ta vốn chính là đang yêu nhưng vẫn lặng lẽ nhìn nhận.

Anh liếc Tiêu Cảnh một cái, cau mày nói “Tiêu Cảnh, đi suối nước nóng xem xét một chút, coi các biện pháp bảo mật thế nào.”

Tiêu Cảnh sững sờ, hậu tri hậu giác nhìn Kiều Lương “Các biện pháp bảo mật?”

Kiều Lương nhìn hẳn, Hạ Hoàn Ninh nói “Các suối nước nóng đều đã được qua kiểm tra, hơn nữa hôm nay đã cùng ông chủ suối nước nóng bàn bạc, hôm nay chỉ có chúng ta đoàn thể tác có thể đi vào, những người khác đều không được phép. Cho nên Kiều tổng người có thể yên tâm, nơi này các biện pháp bảo mật rất tốt.”

Sau một hồi lâu Đường Tịch mới thay quần áo xong và đi ra, cô vừa ra tới, trong mắt mọi người tất cả đều tươi đẹp, ngay cả Kiều Lương vốn hoàn toàn không thêm để ý đến vẻ bề ngoài của cô cũng bị sững sờ đôi chút.

Đường Tịch căn bản không thêm chú ý biểu hiện của những người khác, chỉ nhìn về phía Kiều Lương, thấy ánh mắt của Kiều Lương dần dần nóng bỏng, Đường Tịch nhếch miệng lên, hỏi Kiều Lương “Đẹp không?”

“Đẹp.” bình thản, cứng rắn, chỉ một chữ đã hoàn toàn lấy lòng Đường Tịch.

Đường Tịch cười một tiếng, nàng không nghĩ tới thứ mà Hạ Hoàn Ninh chuẩn bị cho nàng chính là Phật Wright? Kelly thiết kế Hoa tiên tử, cái váy này đặc biệt thích hợp với dáng người gầy của nàng, cho nên không cần thả lỏng eo, cũng không cần sửa đổi tiếp những thứ khác trên chiếc váy. Nói ngắn gọn giống như nó được sinh ra để dành cho nàng.

Hạ Hoàn Ninh nhìn Đường Tịch, vẻ mặt kích động nói “Tôi nói cô nhất định sẽ không để cho tôi thất vọng, nhưng không hề nghĩ đến cô đây lại vượt xa hoàn toàn khỏi suy nghĩ của tôi, Tiêu Nhu, nhất định là sở hữu tất cả vẻ đẹp của nữ chính.” Rồi anh sai phụ tá của mình đem cặp tạp lên, mở ra lấy một chiếc mặt nạ bạc được thiết kế riêng, hợp với Tần Trường Ninh Hoa tiên tử đáng, tạo cảm giác thần bí.

Hạ Hoàn Ninh tự mình đeo chiếc mặt nạ cho Đường Tịch, khoe miệng nhỏ câu “Nếu bây giờ đeo mặt nạ đi ra ngoài, nhân viên cũng sẽ không nhận ra diện mạo thật của cô.”

Đường Tịch cười một tiếng “Anh nghĩ thật chu đáo.”

Hạ Hoàn Ninh vì Đường Tịch làm ra mặt nạ này để tránh cho người ta nhìn, mọi người không tưởng tượng nổi lúc đầu, Kiều Lương chẳng qua là nhìn chằm chằm Đường Tịch không nói lời nào, Tiêu Cảnh thờ dãi nói “Tiêu Nhu nhí, người đây là kỹ sư và công chúa đều bị người chiếm a! Hoặc là có thể nói là dung hợp sao?” nhìn về phía Hạ Hoàn Ninh “Cảm thấy được tiền quảng cáo muốn tăng giá, người quảng cáo này nếu là quay chụp thành công, không biết bao nhiêu người sẽ giành cướp con bướm series rồi.”

Hạ Hoàn Ninh cười cười “Hậu kỳ nếu như bán tốt, chúng ta sẽ mở rộng toàn cầu, đến lúc đó Tiêu Nhu lại trở thành ngôi sao toàn cầu rồi, cái đại ngôn phí kia tự nhiên sẽ tăng trưởng.”

Đường Tịch chỉ cười cười, không nói gì, sờ dĩ cô quay chụp quảng cáo này hoàn toàn là bởi vì lúc ấy thấy không thích Tiêu Cẩm Ninh, cho nên mới muốn cướp quảng cáo báo thù cho Tiêu Nhu, nhưng bây giờ bộ mặt thật của Tiêu Cẩm Ninh đã bị người ta vạch trần, cô cũng không cần thiết phải tiếp tục làm vậy.

Hạ Hoàn Ninh thấy Đường Tịch không nói gì nên cũng không có ý định lại tiếp tục đề tài này, để cho Đường Tịch dời bước đến phòng chụp ảnh trước thử chụp một cái, nếu như không có vấn đề, sẽ trực tiếp đi suối nước nóng.

Bên trong phòng chụp ảnh, Kiều Lương đứng ở phía sau máy quay phim, nhìn Đường Tịch, cô chỉ đọc một lần kịch bản, liền đem loại cảm giác đó diễn giải tốt vô cùng, anh chẳng qua là đứng ở sau lưng máy quay phim, tưởng tượng ra ảnh được chụp ra, anh hỏi Hạ Hoàn Ninh “Tại sao không chụp tại phòng chụp sau thêm đặc hiệu?”

Không biết là bởi vì người đó, hay là bởi vì cái gì khác, anh đối với suối nước nóng thiên nhiên này lại rất kháng cự, không muốn để cho Đường Tịch đến

gần nơi đó.

Hạ Hoàn Ninh nhìn Kiều Lương một cái, cau mày nói “Chỉ có ở tại hiện trường mới có thể có đúng cảm giác, nếu chúng ta tôn trọng quảng cáo thì đạt được hiệu quả như ý.” dừng một chút lại nói “Tôi nghĩ rằng ý tưởng của Tiêu Nhu cũng như thế.”

Kiều Lương nhìn Hạ Hoàn Ninh một cái, mím môi một cái, nhìn Tiêu Cảnh một cái, xoay người đi ra ngoài, Tiêu Cảnh không hiểu cái nhìn đó, đành đi theo ra, “Thế nào?”

“Người lại đi các nơi ở gần suối nước nóng kiểm tra một chút, trong suối nước nóng cũng cho kiểm tra một chút.” Kiều Lương sắc mặt thâm trầm “Tỉ mỉ kiểm tra, không cho phép bỏ qua cho bất kỳ chỗ nào, đúng rồi, nhìn xem độ sâu của suối nước nóng một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Lộn xộn

Edít: Snow Hoàng

Chương 147: Lộn xộn

Tiêu Cảnh mặc dù không hiểu, nhưng là vẫn đi khắp nơi của suối nước nóng kiểm tra một chút, Ninh Diễm đã sớm tại suối nước nóng bên kia bố trí, thấy Tiêu Cảnh tới, hẩn đốt một liều thuốc hướng Tiêu Cảnh đi nói ” Tới?”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, nhìn phòng chụp ảnh, hỏi(vấn đạo) “Gần đây đều kiểm tra qua chứ? Không có những người gì khác lẫn lộn vào đi?”

Ninh Diễm nhủ mày “Cẩn thận như vậy? Người thật đúng là đem em người làm thành quốc tế đại minh tinh à? Không chính là một cái người mới chụp cái quảng cáo mà thôi, có cần không?”

Tiêu Cảnh sách một tiếng, nhìn nhân viên chung quanh làm việc một cái, trầm giọng nói “Cái này không phải là bởi vì em gái ta mới vừa xuất viện, thân thể vẫn còn tương đối yếu nha, hơn nữa người cũng biết em ấy bây giờ mặc dù là người mới, nhưng là cũng cùng một cái trước kia là đại minh tinh người có thù oán a, vẫn cẩn thận một điểm thì tốt hơn.”

Ninh Diễm chắc chắn thật phiền, nhưng lại để cho nhân viên làm việc đi kiểm tra một lần, lại cùng Tiêu Cảnh nói “Trong này nhân viên làm việc đều là Khuynh Thành giải trí nhân viên chính thức, người yên tâm đi, không có việc gì.”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, lại nhìn màu xanh đen của thiên nhiên suối nước nóng, hỏi(vấn đạo) “Cái này nước suối nước nóng bao sâu à?”

Ninh Diễm quay đầu nhìn một cái “Ta làm sao biết, hẩn không có bao sâu, hơn nữa, đây chẳng qua là ở bờ nước vỗ một cái, cũng sẽ không vào trong nước, yên tâm đi.”

Tiêu Cảnh tự mình đi tới bờ nước nhìn một cái, nước có thể thấy được đáy, bên trong có thể phải hơi chút sâu một điểm, một mảnh màu xanh da trời, rất đẹp, hẩn nghĩ nơi này nếu mỗi ngày đều sẽ có khách tới ngâm suối nước nóng, hẩn là không có nguy hiểm gì đi, có thể là Kiều Lương quá mức khản trương, cho nên mới cảm thấy bất an.

Đường Tịch ở bên kia thử chụp hiệu quả rất tốt, Hạ Hoàn Ninh gọi điện thoại cho Ninh Diễm nói đã được rồi, để cho bên này chuẩn bị trước, sau đó giải phóng mặt bằng, Ninh Diễm cúp điện thoại, một bên cất giọng kêu những người có liên quan chuẩn bị và mời mọi người không liên quan đi nơi khác, vừa cùng Tiêu Cảnh nhỏ nước bọt “Em gái người đã thành người không nhận ra rồi, chụp cái quảng cáo còn phải giải phóng mặt bằng.”

Tiêu Cảnh bữu môi “Cũng không phải là em ta yêu cầu giải phóng mặt bằng, là các người tiêu Hạ tổng sợ hãi mình quảng cáo tài liệu bị tiết ra ngoài sẽ không có cảm giác thần bí rồi, có thể trách à?”

Ninh Diễm cầm trên tay liều thuốc cuối cùng hít một hơi, tiêu diệt ném vào thùng rác, đi tới loay hoay mình máy “Cút ngay.”

Đường Tịch bọn họ đi tới, Ninh Diễm thấy Kiều Lương, hơi nhủ mày, thổi một tiếng huyết sáo ” Nè, Kiều Lương, con gió xuân nào thổi người tới đây?”

Kiều Lương liếc hẩn một cái coi như là chào hỏi, Hạ Hoàn Ninh nói “Xem như Kiều tổng là OLS đại cổ đông tới thị sát.”

Ngay từ đầu mọi người thấy Kiều Luron đều đã kinh ngạc nghe ngóng thông tin, lập tức hướng Kiều Lương phục sát đất.

Cái này Kiều tổng là không xuất hiện thì thôi, vừa xuất hiện kinh người a, lúc nào Kiều tổng lại thành OLS đại cổ đông rồi hả?

Ninh Diễm nhủ mày, nhìn hướng về phía sau Đường Tịch ” Này, tiểu tiên nữ hôm nay thật thành tiểu tiên nữ a.”

Đường Tịch cùng hần chào hỏi, để cho hần nhiều hơn hướng dẫn, Ninh Diễm nhủ mày ” Ta chiếu cố tính là gì a, muốn Kiều tổng như vậy đại cổ đồng chiếu cố nhiều mới là tốt, chúng ta cũng phải nghe hần a.”

Đường Tịch xui xẻo, Ninh Diễm như vậy trêu ghẹo, thật là Đường Tịch nhìn về phía Kiều Lương “Mời Kiều tổng thông cảm nhiều hơn.”

Kiều Lương nhủ mày, nhếch miệng lên một độ cong cười như không cười “Ta không hài lòng, sẽ không chụp?”

“Đây chính là Kiều tổng người nói không tính, ta quyết định.” Hạ Hoàn Ninh nói xong xoay người để cho các tổ chuẩn bị, để cho Ninh Diễm trước thử chụp.

Kiều Lương lui về phía sau một bước đứng ở bên cạnh Tiêu Cảnh “Đều kiểm tra qua sao?”

Tiêu Cảnh ừ một tiếng “Không có vấn đề, người yên tâm đi, nước cũng không phải rất sâu.”

Kiều Lương không có tiếp tục nói nữa, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm người đang ở thử chụp.

Một cái qua, Ninh Diễm ánh mắt hơi mang vui vẻ nhìn Đường Tịch, hần thấy Đường Tịch mặc Hoa tiên tử trang phục một khác kia đều có cảm giác khác người, có thể là mới vừa cô chỉ là theo chân kịch bản làm hai cái động tác, cùng tùy ý hai cái ánh mắt, lại để cho hần kinh diễm, hần thật giống như tìm được trời sinh diễn viên.

Kỹ xảo của cô không phải là luyện ra được, mà là tự nhiên mà thành đấy!

Mới vừa chỉ là một ánh mắt, sẽ để cho hần thiếu chút nữa cho rằng cô thật sự là tiên nữ.

Ninh Diễm rất hài lòng biểu hiện của Đường Tịch, cất giọng nói “Được rồi, chính thức tiến vào quay chụp đi!” xuất ra kịch bản hô “Đem nước hoa mang lên!”

Hướng Đường Tịch nói “Một hồi sẽ có hai cái vai quần chúng ở trong nước suối chơi đùa rồi đi, chờ sau khi các nàng rồi đi, người liền từ lướt trong rừng cây đi ra, nhớ bộ dáng nhất định phải cẩn thận, giống như là sợ bị người phát hiện như thế, sau đó nhặt lên chai nước hoa cuốc đặt gần bờ, tiếp lấy làm những động tác cùng con bướm như đang vui đùa, sau đó đứng lên chuyển hai cái vòng nhảy đến trong nước cùng con bướm chơi đùa, sau đó...” chỉ trên nhánh cây buộc tốt xích đu nói, “Làm một vài động tác với xích đu, là tốt.”

Đường Tịch gật đầu, trong đầu nghĩ hiện tại chính mình làm những động tác này khả năng có chút lạ, nhưng là hậu kỳ cộng thêm một vài hiệu ứng hần là được rồi.

Chính thức bắt đầu làm phim quảng cáo, có hai cái quảng cáo diễn viên ở trong mặt nước suối chơi đùa đùa giỡn sau đó cười vui rồi đi, lúc này phía sau cây lộ ra nửa bên mặt nạ, ánh mắt của nàng rụt rè quan sát chung quanh một vòng, xác nhận không có ai sau mới đem nguyên khuôn mặt đi ra, tại xác thực nhận thức thật không có người, nàng nhếch miệng lên nở một nụ cười, trong mắt cũng đầy là vui sướng, cái này mới lộ ra đôi chân trần từng bước từng bước hướng mặt trước đi.

Nàng mỗi một bước đi đều kéo theo trong rừng gió nhẹ, gió nhẹ đem tóc của nàng hơi hơi thổi tan, che ở cái kia nửa há mặt nạ, lộ ra nghiêng nước nghiêng thành gò má, theo nàng đi tới nước suối một bên, giống như là hết thảy đều dừng lại tại đây.

Nàng giống như cô công chúa theo trong pháo đài trốn ra được hoặc là len lén tiên nữ hạ phàm một dạng đối với thế giới bên ngoài tràn đầy mới lạ, ánh mắt của nàng tập trung vào lọ nước hoa đặt tại bờ kia từng bước từng bước hướng nó đi tới, tất cả nhân viên làm việc ngừng thở, muốn nhìn nàng tiếp bên trong động tác.

Nàng cầm lên chai nước hoa nhẹ nhàng phun phun, nâng mặt lên có thể thấy nàng không có mặt nạ kia mang theo độ cong khóe miệng, nàng kinh ngạc vui mừng nhìn về phía mình đầu ngón tay, sau đó nhìn về mình phía sau, nàng giơ tay lên, nhẹ nhàng thổi một cái, khê nâng lên trời cao trong xanh cười một tiếng.

Mọi người giống như là có thể thấy nàng chính là đang cùng con bướm chơi đùa như thường.

Ngay vào lúc này một cái màu xanh da trời con bướm bay tới, mọi người mặt lộ vẻ kinh dị, con bướm? Con bướm hướng trong suối nước bay đến, nàng nhắc lên váy đuổi theo, nàng xuống nước từng bước từng bước đi vào bên trong, cuối cùng dừng bước đột nhiên quay đầu, vô số con bướm hướng nàng bên này bay tới

Đường Tịch cũng không kịp vui mừng, trong đầu tràn đầy hình ảnh chính mình bị rơi mây bay rồi bị tạc thành vô số khối, tiếp lấy một mảnh biển lớn màu xanh lam sẫm đem thân thể của cô tách ra, cô không còn là chính mình, cả người nhanh chóng chìm đi xuống.

Mọi người kêu lên, Kiều Lương hô to “Cứu người!” chạy đến như bay.

Nhưng là con bướm ngăn cản hần cùng tất cả mọi người trong đây, mọi người không cách nào đến gần nước suối, Tiêu Cảnh hô to “Từ lúc nào lại có nhiều như vậy con bướm rồi! Đây là chuyện gì xảy ra!”

Đường Tịch cảm giác mình rơi vào biển sâu, chung quanh suối nước nóng tất cả mọi người hỗn loạn.

Chương 148: Lên bờ

Edit: Hoàng Đan

Chương 148: Lên bờ.

Đường Tịch cảm giác những thứ kia như nước tiến vào khoang miệng của mình, ngay đến việc hít thở lúc này đây cũng thật khó khăn, cô muốn đưa tay nắm lấy thứ gì đó nhưng không được, cả người cô chìm vào sự sợ hãi vô tận, làm sao bây giờ, nên làm gì đây, cơ thể cứ cuộn rút lên, không nhìn tới thứ nước biển kia, thậm chí không dám mở mắt, cô sợ hãi nghĩ tới việc vừa mở mắt lại trở về bờ biển, lại bị chia năm xẻ bảy.

“Không muốn!!!” Đường Tịch hai tay tự ôm chặt lấy mình, không dùng được, cô hơi hơi mở mắt thấy mình đã bị một đoàn nước ánh vệt sáng bao vây, cô nhận thức được bản thân mình cái gì cũng làm không xong, nhưng ngay lúc này đây cô muốn sống sót và liều mạng sai tay bơi, nhưng mặc cho chính mình cố gắng thế nào cũng không có cách nào bơi lên bờ, Đường Tịch cười trong vô vọng “Vô dụng thật, mình đã chết làm sao còn bơi trở về đây được nữa?”

Cô buông tay ra và nhắm hai mắt lại, mặc cho bản thân chìm xuống.

Nguyên lai hết thảy các thứ này đều là do nằm mơ mà thôi, cô đã chết, giữa biển khơi, nên hãy xem như đây là sự giả giữa yếu đuối mong muốn thoát khỏi sự thật.

“Tiêu Nhu! ” bỗng nhiên một tiếng kêu gào truyền tới bên trong giấc ngủ.

Đường Tịch giật mình mở mắt, cô nhìn thấy một cái bóng con trai đang đứng ở trước mặt, người đó từng bước từng bước hướng đến gần cô, cười giễu cợt “Người cô nhất gan như vậy, tôi phân phối nắm giữ hệ thống thế nào, ngay cả chuyện tử vong của mình cũng không có dám đối mặt, nhất gan, không xứng nắm giữ 008!”

Đường Tịch lắc đầu, mở to hai mắt muốn nhìn rõ diện mạo, không phải như kẻ đó nói, cô cũng đã sớm đối mặt với sự thật là mình đã chết, nếu không cô sẽ chẳng thể ung dung làm Tiêu Nhu như bây giờ!

“Phải không?” người đàn ông trầm giọng hỏi “Cô đã đối mặt, tại sao còn không buông bỏ?”

Đường Tịch liều mạng lắc đầu, bản thân không phải là không bỏ được! Cô chỉ là muốn báo thù thôi!

“Cô bây giờ có đủ tư cách báo thù sao? ” Mức độ giễu cợt lại tăng lên.

Đường Tịch đột nhiên ngăn ra, hôm nay cô mới được xác thực mình không thể báo thù, bây giờ coi như cô dù chạy mấy bước đường đều sẽ cảm giác rất mệt mỏi, làm sao có thể có năng lực báo thù đây!

“Tôi phải làm sao? ” Đường Tịch rớt cuộc cũng tỉnh táo lại, trợn mắt thấy người đàn ông hỏi ngược lại “Tôi phải làm sao?”

Câu hỏi của hắn nghe vào rớt cuộc cũng chỉ thay đổi ngữ điệu vui thích “Cô biết là ai muốn hại cô sao? Tôi cảm thấy nên tra hỏi một chút, hôm nay cô vì sao lại ngã xuống nước?”

Đường Tịch đột nhiên cảm giác một luồng ánh sáng rơi xuống, rồi bị thứ gì đó lôi kéo đứng lên, cô nhìn thấy ở suối nước nóng một con bướm đột nhiên tan biến thành từng mảnh, như một đóa hoa thủy tinh bị đập bể – một dạng xinh đẹp không tưởng tượng nổi.

Cô đưa tay ra hứng lấy những mảnh vỡ của con bướm.

Nhưng bây giờ Đường Tịch căn bản không có bất kỳ tâm trạng nào đi tán thưởng cái đẹp, trong lòng chỉ có một ý nghĩ: Không phải là cô không cẩn thận bị trượt té, mà là có người cố ý hại.

Kiều Lương ngăn ra đứng nhìn Đường Tịch, chân đi về phía trước một bước, Ninh Diễm lập tức gọi hắn lại “Đi phía khác, để tôi chụp cho xong”, tất cả mọi người cũng không thể đi lên trước mà phải đi sát về một bên để đến suối nước nóng mà không chắn ống kính. Ninh Diễm chụp từ cảnh Đường Tịch ngã xuống, chụp lấy khoảnh khắc con bướm vỡ lại rồi con bướm tan ra, chụp tới Đường Tịch ngưỡng tay cùng con bướm chơi đùa về mặt cao quý, đẹp lạnh lùng.

Đây chính là loại cảm giác đó, cảm giác mà hắn tìm kiếm – tìm về nguyên bản trí nhớ.

Thần bí, ảo mộng, cao quý đều hoà lẫn ở bên trong.

Tóc của cô rất dài, trên mặt thậm chí còn óng ánh nước, chiếc váy cũng được làm ướt, nhưng về cơ bản thì Đường Tịch mới là nhân tố ảnh hưởng quan trọng tới hiệu quả quảng cáo. Cô đưa một cánh tay lên, khi máy quay phim dừng ở nửa dưới gương mặt, một con bướm nhẹ nhàng đậu ở trên tay cô, Ninh Diễm vội hô to “Đem nước hoa đặt ở trong lòng bàn tay mau!”

Người trợ lý vội vàng tìm nước hoa rồi đặt vào trong tay của Đường Tịch, Ninh Diễm rút cuộc cũng chụp xong.

Từ đầu tới cuối đây là một nhánh quảng cáo mà việc quay và chụp không tới 20 phút đã hoàn thành, cũng không cần bám sát vào kịch bản và cũng không có NG.

Ninh Diễm vô cùng hài lòng.

Đường Tịch nghe đóng máy mới phục hồi lại tinh thần, cô đưa mắt tìm Kiều Lương, sắc mặt của Kiều Lương không được tốt, có phần nguy hiểm. Cô cất từng bước, từng bước đi ra suối nước nóng, cuối cùng ngừng lại ở trước mặt Kiều Lương, mỉm cười nói “Chẳng qua là quảng cáo hiệu quả thôi mà, việc gì phải làm vẻ mặt hù dọa như thế?”

Hiệu ứng quảng cáo? Kiều Lương gi皱了皱, nắm cổ tay của Đường Tịch lôi ra ngoài, hiệu ứng có nhiều bướm vậy sao! Cô cho rằng hẳn là một kẻ ngu ngốc sao!

Đường Tịch mặc cho Kiều Lương kéo mình rời đi, quay đầu nhìn Tiêu Cảnh môi mấp máy nói gì đó, Tiêu Cảnh vẫn nhìn hai người, thấy Đường Tịch nói chuyện với mình, nhướn mày một cái, xoay người nhìn Tiêu Sái ra hiệu Kiều Lương có phải hay không đeo đuổi được Tiêu Nhu rồi.

Tiêu Cảnh lại nhìn Ninh Diễm trầm giọng nói, “Em gái ta nhắc tới có thủy tinh trong nước, cái ngã lại không phải là tình cờ, hãy tập trung tất cả nhân viên làm việc lại!”

Ninh Diễm ngăn người, để cho người đi thu công cụ, rồi đi tới suối nước nóng, thấy trong ao có vết máu, mặc dù đang nhát胆, nhưng vẫn có thể nhận thấy vết máu, Ninh Diễm tự mình bước vào ao nước nhặt mảnh thủy tinh lên, chau mày hô “Đem người phụ trách suối nước nóng hôm nay và tất cả nhân viên làm việc đến cho ta!”

Hạ Hoàn Ninh sắc mặt trầm thấp, tiến lên, nhìn Ninh Diễm nói, “Ninh Diễm, hôm nay nơi này tất cả người phụ trách đều do công ty người mang tới, người phải cho ta một câu trả lời hợp lý.”

Ninh Diễm cau mày, ngược mắt nhìn Hạ Hoàn Ninh một cái, ừ một tiếng, “Anh yên tâm, cho đến bây giờ, không có ai dám trắng trợn đóng kịch thêu dệt chuyện trước mặt tôi, nhưng hôm nay Tiêu Nhu lại bị thương ngay dưới mí mắt tôi, chuyện này tôi sẽ truy cứu, cho các anh một câu trả lời xứng đáng!”

Huống chi Tiêu Nhu lại rất có tiềm lực làm diễn viên, nếu như có thể tận dụng kỹ năng diễn xuất của cô, hẳn có thể khẳng định các giải thưởng trong tương lai cô có thể ôm trọn!

Năm phút sau, tất cả nhân viên làm việc tập hợp đầy đủ, Ninh Diễm nhìn một lượt, trên khuôn mặt anh tuấn thoáng qua tia nhìn hung ác, một tay anh cầm mảnh thủy tinh, ánh mắt sắc lạnh quét qua tất cả nhân viên làm việc, lạnh lùng nói “Thứ này là ai đã bỏ vào? Thành thật khai báo!”

Mọi người trở mắt nhìn nhau, cũng không có người đứng ra thừa nhận mình thả thủy tinh vào trong suối nước nóng.

Ninh Diễm thấy vẻ mặt của mọi người, nhướn mày nhắc nhở, ” Mọi người cho rằng mình không thừa nhận thì tôi sẽ không tra ra được sao?” sắc mặt trở nên lạnh giá “Hôm nay người nào chịu trách nhiệm kiểm tra suối nước nóng, đứng ra cho ta!”

Có hai người phụ nữ cùng một người đàn ông đứng dậy, Ninh Diễm đưa ánh mắt lạnh quét qua bọn họ, “Ba người các người đã kiểm tra ao nước kiểu gì vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Tức giận

Edit: Snow Hoàng

Chương 149: Tức giận!

Bên này Đường Tịch cùng Kiều Lương đi không có bao xa, cô liền bị Kiều Lương bế lên, liền theo bản năng đưa tay ôm lấy cổ của anh. Kinh ngạc nhìn

hắn, Kiều Lương liền thấp mắt liếc nàng một cái, lại nhìn về phía lòng bàn chân đang chảy máu của cô, trong lòng mắt tất cả đều là lệ khí, “Em tốt nhất yên lặng một chút!”

Đường Tịch phi thường ngoan ngoãn nằm trong ngực của hắn, thật thấp cười một tiếng, “Ồ bên cạnh anh, em nào dám không yên lặng!”

Kiều Lương lại cúi đầu trốn mắt nhìn cô một cái, nếu giống như lời nói thì cũng sẽ không giống bây giờ rồi!

Kiều Lương nói, “Đường Tịch, những lời này anh chỉ nói một lần cuối cùng, đừng để bị thương, nếu không anh không biết sẽ làm ra cái gì điên cuồng sự tình đó!”

Hắn ôm lấy một thân ướt Đường Tịch cho dù quần áo cô có làm ướt người hắn hay không, chỉ là thâm trầm nói, “Em muốn báo thù, muốn tra ra là ai muốn hại em, anh có thể giúp hết, em không thể bị thương, em nghe rõ ràng không?”

Đường Tịch ôm lấy cổ Kiều Lương một hồi, chân mày tinh vi, ngược mắt nhìn lấy Kiều Lương, khóe miệng móm một cái, ánh mắt nhưng là lạnh giá, cô nhìn Kiều Lương, cường ngạnh nói, “Kiều Lương, hai người chúng ta chung một chỗ, là bởi vì em yêu anh. Nhưng là, em hy vọng chuyện của chính em, em có thể tự mình giải quyết, anh không thể thay em làm chủ, nếu như anh không làm được, như thế, em sẽ rời đi đấy!”

Kiều Lương chợt dừng bước, quanh người khí tức liền trở nên lạnh lùng, hai người bọn họ tựa như cùng bị bão tố vây lại như thế, Kiều Lương phẫn nộ nhìn Đường Tịch, trầm giọng nói, “Em lặp lại lần nữa!”

Đường Tịch hất cằm lên, nhìn qua Kiều Lương, sắc mặt lạnh giá quả quyết, tựa như người đối mặt cùng cô bây giờ không phải là người cô yêu sâu đậm, mà chính là địch nhân trên thương trường, lạnh lùng nói, “Em nói, nếu như anh nghĩ coi em thành chim hoàng yến nuôi trong lồng, em sẽ nghĩ đủ mọi cách để thoát đi anh, cho dù là chết!”

Cái này chữ chết hoàn toàn chọc giận Kiều Lương, cơn giận của hắn như bão táp ập ụp kéo tới, hắn liền ôm lấy Đường Tịch đứng ở nơi đó, cười lạnh một tiếng, thấp mắt nhìn Đường Tịch, “Anh đúng là điên mới...”

Câu nói kế tiếp bị Đường Tịch hôn ngăn cản trong cổ họng, cơn thịnh nộ trên người Kiều Lương trong nháy mắt tiêu tan, còn dư lại là kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Hai tay Đường Tịch vẫn là câu cổ của hắn, biểu tình trên mặt cũng không như mới vừa lạnh như vậy nghiêm ngặt, thay vào đó là nụ cười ôn nhu, nàng nói, “A Lương, em cũng muốn đứng ở đỉnh kim tự tháp cùng anh ngắm xem mọi vật, mà không phải đứng ở dưới kim tự tháp ngửa mặt nhìn lên, anh biết không?”

Trái tim Kiều Lương như bị người đụng một cái, “Liền vì vậy?”

Đường Tịch gật đầu, “Đúng, anh biết em đã từng có thân phận gì, cùng thân phận hôm nay là khác nhau một trời một vực. Trước kia coi như em chỉ là nằm ở nhà, toàn thế giới các đại lão đều sẽ cho em cúi người dâng tặng lễ vật. Nhưng bây giờ khác rồi, em chính là một cái ngay cả tiểu trợ lý đều dám tùy ý khi dễ, nếu như em một mực tránh ở sau lưng các anh, như vậy em không phải thành phế vật sao?”

Kiều Lương thật sâu nhìn lấy Đường Tịch, cuối cùng không nói gì thêm, ôm lấy Đường Tịch hướng phòng nghỉ ngơi đi tới, đem cô thả ở trên ghế sa lon để nghỉ, rồi đi tìm quần áo cho cô đổi.

Sau khi Đường Tịch theo phòng thay quần áo đi ra, Kiều Lương đã tìm tới hộp cấp cứu, tự mình băng bó vết thương ở lòng bàn chân của cô.

Đường Tịch nghĩ đến Kiều Lương mới vừa như thế giận dỗi, lại không có đem mình vút trên đất, vừa giận vừa đem bản thân mình ôm chặt chẽ, khóe miệng liền không nhịn được đi cười lên, cô liền đưa tay sờ mặt của hắn, khóe miệng mang theo nụ cười, “A Lương, em biết người rất bận rộn, thật ra thì anh không cần mỗi ngày đều cùng ở bên cạnh em, em lớn như vậy cũng sẽ không biến mất.”

“Sẽ mất.” Kiều Lương nói xong lại cúi đầu xử lý vết thương của cô.

Ngẩn ngừ hai chữ để cho Đường Tịch cả người sững sờ, sẽ mất ý tứ của hắn chẳng lẽ là đã đem nàng mất qua một lần, cho nên lần này hắn sẽ không lại đem cô vút bỏ thật sao?

Tâm tình Đường Tịch trong nháy mắt thành chua xót.

Ngay vào lúc này cửa phòng nghỉ ngơi bỗng nhiên bị đẩy ra, Đường Tịch ngẩng đầu nhìn lại, Ninh Diễm, Hạ Hoàn Ninh cùng Tiêu gia hai huynh đệ đi vào, Đường Tịch nhíu mày, Kiều Lương vẫn là không coi ai ra gì, vẫn là cho Đường Tịch xử lý vết thương. Tiêu Cảnh nhìn Đường Tịch một cái, Đường Tịch gật đầu cười, rồi hắn mới lên tiếng, “Đã tra được, là Tiêu Cẩm Ninh mua được một người đàn ông trợ lý của công ty Ninh Diễm bọn họ, muốn hại người cướp đi cô ta hợp đồng quảng cáo người mẫu, đánh bại đánh bại, không nghĩ tới người mẫu lại là em.”

“Là cô ta?” Đường Tịch có chút kinh ngạc, coi như mình cùng Tiêu Cẩm Ninh đã lâu không có gặp mặt, thậm chí lần này thiệt giả thiên kim sự tình xảy ra, cô cũng chưa từng cùng Tiêu Cẩm Ninh gặp mặt qua, nhưng không nghĩ đến, lần bị thương này rốt cuộc lại do Tiêu Cẩm Ninh.

Ninh Diễm nắm quả dấm, lúng túng ho khan một tiếng, tiến lên mang theo áy náy nhìn Đường Tịch, “Chuyện này là lỗi của tôi, nếu như có đề phòng thì cũng sẽ không xảy ra chuyện như thế, cái kia người phụ tá đã bị đuổi, về phần Tiêu Cẩm Ninh nơi đó, tôi sẽ lấy lời khai của trợ lý kia, truy tố Tiêu Cẩm Ninh.”

Đường Tịch gật đầu cười, ” Được, đã vậy thì liền làm phiền anh.”

Ninh Diễm khoát tay một cái, “Vốn là nguyên nhân bắt nguồn từ tôi, nên là phải giải quyết.” Nhìn Đường Tịch đã được Kiều Lương băng kỹ vết thương, hơi nhú mày nói, “Nhưng là tôi còn có một đề nghị cho chính em, Tiêu Cẩm Ninh hại người như vậy giữ lại thủy chung là một loại mầm tai họa, mau sớm diệt trừ cho thỏa đáng.”

Đường Tịch gật đầu, mới vừa muốn nói chuyện, Dương Tĩnh Nhân liền gọi điện thoại tới, Đường Tịch nghe điện thoại, không biết Dương Tĩnh Nhân nói cái gì, Đường Tịch sầm mặt lại, chợt đứng lên, “Con biết rồi, con lập tức tới ngay.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh bọn họ đồng thời nhìn tới, “Thế nào?”

Đường Tịch sắc mặt không được, trầm giọng nói, “Đại bá mẫu bị thương, bị mẹ của mình đẩy xuống lầu.”

“Cái gì! ” Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái chợt ngăn ra, “Đẩy xuống lầu!”

Kiều Lương nhìn Đường Tịch một cái, hơi nhú mày, trầm giọng nói, “Anh đưa em đi!” khom người ôm lấy Đường Tịch đi ra ngoài.

Đường Tịch lúc này mới xem điện thoại di động của mình, phía trên có rất nhiều cuộc gọi nhỡ, đều là Dương Tĩnh Nhân gọi tới, có lẽ hẳn là đã sớm xảy ra.

Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái cũng sẽ không ở lâu, cho Hạ Hoàn Ninh nói một tiếng có chuyện gì trực tiếp gọi điện thoại sau, cũng đi theo rồi đi.

Ninh Diễm nhìn lấy mọi người hoang mang rối loạn bận rộn bóng lưng, chắc chắn lắc đầu, “Không nghĩ tới người nhà này loạn như vậy a!” tát một tiếng miệng, nói, “Không nghĩ tới Kiều Lương lợi hại hơn, lại dính vào một cái gia đình loạn như vậy!”

Hắn ban đầu còn tưởng rằng Kiều Lương sẽ vẫn là cái loại này dù chuyện gì cũng trong sẽ không loạn người đàn ông đây, nhưng là từ Tiêu Nhu rơi xuống nước trong nháy mắt đó, hắn biết, cái này Kiều Lương, đời này coi như là ngã xuống, thua ở một con nhóc trong tay.

Kiều Lương ôm lấy Đường Tịch, sau khi xuống núi, mọi người lên xe, Tiêu Sái trực tiếp lái xe hướng bệnh viện.

Dọc theo đường đi Tiêu Sái đều là chạy như gió lốc, không tốn nhiều thời gian đã đến bệnh viện, Đường Tịch nghĩ đến cái gì, chợt dừng bước.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Gặp lại cực phẩm gia đình!!

Edit: Snow Hoàng

Chương 150: Gặp lại cực phẩm gia đình!!

Tiêu Cảnh bọn họ quay đầu nhìn lấy cô, nghi ngờ hỏi, “Thế nào?”

Đường Tịch nhìn về phía Kiều Lương, trầm giọng nói, “Anh bây giờ không thích hợp ở chỗ này, đi về trước đi.”

Thấy mặt Kiều Lương lộ vẻ không thích, Đường Tịch bắt lại tay của Kiều Lương, mắt lộ ra khẩn cầu, “Thật đấy, A Lương.”

Kiều Lương thật sâu nhìn Đường Tịch một cái, cuối cùng cũng không nói gì, xoay người rồi đi.

Đường Tịch thấy Kiều Lương đi sau, mới nghiêng đầu nhìn Tiêu Cảnh bọn họ một cái, trầm giọng nói, “Nhị ca, Tam ca, nhờ các anh một chuyện.”

Tiêu Cảnh mặt lộ nghi ngờ, “Chuyện gì?”

Đường Tịch nhếch miệng lên hiện ra lãnh ý, tròng mắt hơi híp, “Em muốn thấy Tiêu Cẩm Ninh, các người đem cô ta mang đến bệnh viện đi.”

Tiêu Sái nhìn sang Đường Tịch thấy cô hai tay hướng trước ngực ôm một cái, ánh mắt lóe lên một tia ánh sáng lạnh lẽo, “Chuyện này cùng Tiêu Cẩm Ninh không thoát khỏi quan hệ, em xem tài liệu của Tiêu Cẩm Ninh lúc trước, cô ta và ông bà ngoại quan hệ rất tốt, nếu bọn họ tới gây chuyện, khẳng định như vậy cùng Tiêu Cẩm Ninh sẽ có liên hệ, các anh đi thôi.”

Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người mặc dù cảm thấy cô làm như vậy không được, nhưng là lại không vi phạm ý của cô, đáp một tiếng, để cho chính cô ở bệnh viện cẩn thận một chút sau, xoay người rồi đi.

Đường Tịch đáp một tiếng, đem hai huynh đệ rời đi bệnh viện, lấy điện thoại di động ra gọi hỏi Dương Tĩnh Nhân bây giờ đang ở đâu, sau hướng thang máy đi tới.

Lâm Như đã làm giải phẫu chuyển tới trong phòng bệnh, Đường Tịch đến khu nội trú lầu mười VIP, Dương Tĩnh Nhân cùng Tiêu Hoảng Lịch còn có Tiêu Hoảng Nghị cùng Tiêu Diễn đều ở cửa phòng bệnh, còn có hai cái tinh thần phần chân lão thái thái cùng lão đại gia.

Lúc này cái đó lão thái thái đang cùng Tiêu Hoảng Nghị lý luận, “Tôi chỉ nói đôi câu, cô ta liền cùng mẹ mình rống lên đó, sao cô ta dám dùng giọng kia nói chuyện với tôi chứ? Lại nói, Cẩm Ninh các người đều đã nuôi lâu như vậy, thế nào lại không thể để cho cháu ta tiếp tục ở trong nhà đi, nhà các người lại không ít gian phòng kia.”

Dương Tĩnh Nhân bọn họ nghe xong lời này, nhướng mày một cái, Tiêu Hoảng Nghị chân mày khấn túc, nhìn lấy cái đó lão thái thái, trầm giọng nói, “Mẹ, nói như ngài vậy thì không đúng, Lâm Như và người lý luận đôi câu, ngài liền đem vợ con đẩy xuống lầu, ngài cái này là cố ý tổn thương. Ngài biết không!?”

Lão thái thái nghe được câu này, trong nháy mắt giận tím mặt, đưa tay chỉ mặt của Tiêu Hoảng Nghị mắng to, “Mọi người... Khi dễ người khác là việc của người có tiền sao? Tôi đó là không cẩn thận đem cô ta đẩy xuống lầu, ai bảo cô ta nơi khác không đứng, còn là phải đứng ở cửa thang lầu, chỉ đẩy một chút, cô ta đứng không vững, rơi xuống cầu thang, trách tôi sao!”

Dương Tĩnh Nhân nghe được lão thái thái này nói chuyện càng nói càng vượt quá bình thường, nhướng mày một cái, lạnh lùng nói, “Lâm bá mẫu, chẳng lẽ đại tẩu là mình nguyện ý té xuống lầu sao, lời này của ngài nói như thế nào thật giống như đại tẩu cố ý té xuống lầu thang như thế! Nếu như không phải là người đẩy đại tẩu mà nói, đại tẩu cũng không trở thành rơi xuống cầu thang a!”

Lâm lão thái thái thấy Dương Tĩnh Nhân chen vào nói, hung tợn trừng mắt một cái, tát bát nói, “Đây là nhà chúng tôi sự tình, không có quan hệ gì với cô!”

“Làm sao sẽ không liên quan!” Tiêu Diễn lạnh lùng nhìn mình bà ngoại, chân mày gấp gấp, từ nhỏ đến lớn bà ngoại vẫn thiên vị Tiêu Cẩm Ninh.

Không đúng, phải nói là từ nhỏ đến lớn ngoại liền chỉ thích Tiêu Cẩm Ninh, ngay cả hấn đứa cháu ngoại này người cũng sẽ không nhìn nhiều, bây giờ Tiêu Cẩm Ninh đều đã xác định không phải là Tiêu gia hài tử, ngoại lại còn vì Tiêu Cẩm Ninh tới nhà mặt nào, thật là không thể nói lý!

Tiêu Diễn hướng mặt trước đi một bước, ngừng ở trước mặt lão thái thái, trông mặt hơi híp, thâm trầm nói, “Nếu như không phải là ngài để cho mẹ của cháu đem Tiêu thị cổ phần của mình cho ngài, sâu đó lại cầm đi cho Tiêu Cẩm Ninh, mẹ cháu sẽ cùng người làm ồn sao?”

Cháu cho ngài biết, Tiêu thị sự tình chính là chúng ta Tiêu gia bất kỳ người nào cũng là sự tình, ngài mới là người ngoài, ngài không là người nhà của chúng cháu!”

“Tên tiểu tạp chủng này, cháu là như vậy cùng bà ngoại của mình nói chuyện sao!” Lâm lão thái thái nhìn người đang đứng ở một bên yên là lão gia gia mắng, “Người cầm a, thấy lão bà bị bọn họ nhiều người như vậy mắng, anh còn không biết giúp tôi nữa!”

Tiêu Hoảng Nghị lạnh lùng nói, “Con cùng Lâm Như kết hôn qua nhiều năm như vậy, chúng con cho các người bao nhiêu tiền, tự các ngài biết rõ, các người phải thế nào nào, chúng ta cũng dung túng.”

Nhưng là Tiêu Cẩm Ninh không phải chúng ta Tiêu gia hài tử, còn đối với con gái của chúng con làm ra chuyện như vậy, con chắc chắn sẽ không để cho cô kia theo tay chúng ta bắt được một phân tiền!” nói xong mặt trầm thấp, “Con không có truy cứu luật pháp trách nhiệm của cô ta cũng đã là rất khoan dung!”

Lâm lão thái thái nghe được Tiêu Hoảng Nghị nói như vậy, nháo càng kịch liệt hơn, “Các người chăm đứa con kia hơn hai mươi năm sinh mạng, chẳng lẽ mọi người không nên bồi thường sao! Đây chính là lời nói không có lương tâm! Đứa con kia bây giờ rời đi Tiêu gia, còn có đường sống sao, các người phải cho cháu ta bồi thường là không đúng sao!?”

“Vậy chúng con Tiêu Nhu đâu!” Tiêu Hoảng Nghị nhìn lấy Lâm lão thái thái lạnh giá nói, “Đứa nhỏ Tiêu Nhu cũng bị trộm đi hơn hai mươi năm, chịu hơn hai mươi năm khổ, ai tới bồi thường! Con ngay từ đầu cũng là để cho Tiêu Cẩm Ninh tiếp tục lưu lại Tiêu gia, nhưng cô ta cái kia một bạch nhãn lang đã làm gì? Cô ta thiếu chút nữa giết con gái của con, chẳng lẽ con còn muốn đem người ác cung dưỡng sao! Ngài có phải hay không lão hồ đồ!”

“Con!” Lâm lão thái thái bị tức nói không ra lời.

Đường Tịch hai tay ôm ở trước ngực dựa vào khúc quanh trên tường nghe bọn họ ở nơi đó ồn ào, nhếch miệng lên làm một cái châm chọc đường cong, nguyên lai không muốn nhận thân là di truyền đây, bất quá giống như Lâm lão thái thái như vậy kỳ lạ, cô vẫn là lần đầu tiên gặp phải đây.

Nhưng là cái này Lâm lão thái thái, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đây, người này đối với Tiêu Cẩm Ninh còn tốt hơn so với con ruột của mình là đúng sao, không quan tâm đến sống chết của con mà lại lo cho một cái cháu hoang có thể hay không sống thật tốt.

Loại người thiên vị này, thật là mọi người tức điên mà.

Tiêu Hoảng Lịch đứng ở một bên vẫn không có nói chuyện, cho đến Dương Tĩnh Nhân kéo hấn một cái tay, hấn mới đứng ra, trầm giọng nói, “Chuyện này nếu như là đã như vậy, vậy thì báo cảnh sát đi, xem cảnh sát xử lý như thế nào, Lâm lão thái thái, nơi này là bệnh viện không thể lớn tiếng ồn ào động, ngài vẫn là chú ý một điểm.”

Lâm lão thái thái nghe được phải báo cảnh sát, lập tức ngồi dưới đất khóc rống lên, “Ỗ thế hiếp người quá đáng! Những người này ỷ vào thế lực của mình muốn đem chúng ta những người vô tội bắt lại đóng vào nhà giam!”

Dương Tĩnh Nhân thấy người ngồi dưới đất, lại nhìn đề một cái đồng dạng đi theo làm tiếp là Lâm lão tiên sinh, lông mày nhú chặt lại, trên mặt thoáng qua một nụ cười lạnh lùng, “Nếu như tôi là Lâm Như, tôi tình nguyện cùng các người đoạn tuyệt quan hệ!”

“Con ta chính là cùng các người sống chung lâu như vậy, cho nên mới có thể họ hàng không nhận đấy! Vì một cái mới vừa trở về kia, con nha đầu chết tiệt, liền đem đứa con mình nuôi hơn hai mươi năm từ bỏ đi!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Phản lại!

Edit: Ngọc Anh

Beta: Snow Hoàng

Chương 151: Phản lại!

Dương Tĩnh Nhân vừa nghe Lâm lão phu nhân nói như vậy, cười lạnh một tiếng, dùng ánh mắt khinh thường nhìn bà ta nói, “Tôi là loại người như thế nào chứ? Tôi là loại người thế nào nhưng sẽ không để cho con gái mình từ bỏ đứa con ruột, sau đó lại nhận một cái rắn độc làm con.

Tôi loại người thế nào cũng sẽ không vì một người ngoài không biết xấu hổ đem chính con ruột đẩy té đi đến độ bất tỉnh nhân sự!”

“Cô đây là có ý tứ gì! Cô mắng tôi không biết xấu hổ à!” Lâm lão phu nhân từ trên mặt đất xoay người lên, xông lên muốn phải đánh người, Tiêu Hoàng Lịch một bước tiến lên, giữ chặt tay bà ta, sắc mặt rõ ràng không vui, thanh âm so ngày thường lạnh vài độ, “Đào nữ sĩ, tôi cũng không phải là đại ca của tôi, chỉ cần bà dám chạm vào vợ tôi một chút, tôi trực tiếp đưa bà đi ném thử com của trại giam thành phố A xem có ngon hay không a!” Một phen đẩy tay Lâm lão phu nhân ra.

Tiêu Hoàng Lịch hiện tại rất tức giận, đã từ xưng hô Lâm lão phu nhân chuyển thành cả dòng họ của bà ta luôn.

Đào Diễm kinh ngạc lại kinh ngạc nhìn Tiêu Hoàng Lịch, đại náo nói, “Cậu có bản lĩnh cậu bắt tôi a! Cậu có bản lĩnh cậu đem tôi nhốt vào ngục giam đi! Tôi vừa lúc để cho mọi người nhìn xem các người loại này ỷ thế hiếp người! Kêu mọi người vì tôi phân xử!”

“Ha ha...” Vẫn luôn đứng ở một bên Đường Tịch từ chỗ ngoặt đi ra, cô sắc mặt lạnh băng, trên người toát ra một cỗ lệ khí mà không ai có thể có, cô ôm đôi tay ở trước ngực, từng bước một đi tới trước mặt Đào Diễm cùng Lâm Nếu Chí, cô vóc dáng tuy rằng nhỏ gầy, nhưng là lại so với hai người cao, hơn nữa bởi vì quá mức với xinh đẹp, khí thế liền so người bình thường cường hơn nhiều, đặc biệt là cô cố ý muốn cho đối phương cảm nhận được cô áp bách, cỗ khí trên người cô, tuyệt đối có thể cho đối phương sợ hãi.

Đào Diễm cùng Lâm Nếu Chí nhìn đến một cái đặc biệt xinh đẹp người con gái đi đến trước mặt mình, tim đều đột nhiên ngừng một nhịp, Lâm Nếu Chí từ trên mặt đất đứng lên, hai người cùng thời gian hướng phía sau lui một bước, Đường Tịch nhìn hai người động tác, cười lạnh ánh mắt lạnh băng.

Tiêu Hoàng Nghi nhìn thấy Đường Tịch tới, giống như nhìn đến cứu binh, muốn tiến lên, nhưng là nhìn thấy Đường Tịch sắc bén ánh mắt, lại không dám tiến lên một bước.

Tiêu Diễm khoe miệng rồi cuộc mang lên một chút nhỏ độ cong, hẳn biết em gái mình khẳng định là sẽ không làm bản thân thất vọng, cô trước sau vẫn là con của cha, ở khi xảy ra chuyện thời điểm, cô vẫn là sẽ đứng ra vì gia đình lấy lại công đạo.

Dương Tĩnh Nhân cùng Tiêu Hoàng Lịch nhìn thấy Đường Tịch từng bước một hướng Đào Diễm cùng Lâm Nếu Chí trước mặt đi đến Đường Tịch, há miệng thở dốc không nói gì.

Mà giờ này khắc này Đường Tịch trong lòng lại trăm mối cảm xúc ngổn ngang, Tiêu Nhu rất may mắn, có thể ở chính mình hơn hai mươi tuổi thời điểm tìm về chính mình cha mẹ ruột, chính là Lâm Như đây...

Cho tới bây giờ còn ở bị hai người kia lợi dụng, cho tới bây giờ còn bị chẳng hay biết gì.

Hai người kia một chút đều không che dấu đối Lâm Như lợi dụng, thậm chí hiện giờ hại tới rồi làm trầm trọng thêm!

Đường Tịch nghĩ mình vừa mới nói chuyện với hệ thống, nó tu sửa đã ba ngày, cho nên tính toán thử một chút có thể hay không khởi động, thuận tiện tra một chút Lâm Như cùng Lâm gia quan hệ, ai biết...008 bắt được tư liệu đầy đủ đến như vậy đem bọn họ có phải hay không quan hệ ruột thịt này một

lần đều đánh dấu ở trên mặt.

Đường Tịch đi từng bước một đến Đào Diễm cùng Lâm Nữu Chí, ánh mắt lạnh băng, cô khước miệng gọi lên một mặt lạnh nhạt độ cong, cuối cùng ở đem hai người bức đến góc thời điểm đứng yên, lạnh băng nói, “Hai người cho rằng vài chục năm qua, liền không có người có thể đem các người thế nào sao?”

Đào Diễm mảy mặt lại, hùng hùng hồ hồ nói, “Bệnh tâm thần a, nói cái gì lung tung rối loạn.”

Đường Tịch ánh mắt từ Đào Diễm trên người xẹt qua, lại nhìn về phía Lâm Nữu Chí, thanh âm lạnh băng, “Lâm Nữu Chí, ông nói, hay là tôi thay các người nói!”

Dương Tĩnh Nhân cả kinh, muốn tiến lên lôi kéo Đường Tịch, nói cho cô không thể như vậy không lễ phép, cuối cùng lại không có đi động chính mình bước chân một chút, chính là Đường Tịch căn bản là không có cho hai người nói chuyện cơ hội.

Cô một bước tiến lên, nhân lúc hai người không chú ý, nhổ hai người tóc, Đào Diễm lập tức kêu to, “Chỗ nào tới không giáo dục nha đầu chết tiết kia, cô đem nhổ tôi tóc làm cái gì!”

Đường Tịch nhìn hai người, khước môi nhếch lên, “Đương nhiên là cùng...” Xoay người nhìn thoáng qua Dương Tĩnh Nhân cùng Tiêu Hoảng Nghị, quay đầu lại nhìn hô to đại não Đào Diễm âm thanh lạnh lùng nói, “Đương nhiên là cùng mẹ tôi làm giám định ADN a, bằng không vậy các người hai người nhổ đầu tóc có tác dụng gì.”

“Đừng ở chỗ này loạn nhận người thân, tôi và mẹ cô không thân!” Đào Diễm thấy Đường Tịch lại đây, người của Tiêu gia một người đều không có cùng cô chào hỏi, nhận định Đường Tịch cùng nhà bọn họ người không quen biết, liền không có lại tiếp tục đi phía trước, chỉ là hùng hùng hồ hồ nói.

Đường Tịch khước miệng một câu, cười cười, “Đúng vậy, chúng tôi là không thân.”

Sắc mặt cô một giây lập tức lạnh băng, “Nhưng là nằm ở bên trong Lâm Như là mẹ tôi, tôi cùng bà ấy, nếu người vừa mới đều đã nói, mọi người không thân, kia không bằng liền làm một cái xét nghiệm ADN đi, tôi cảm thấy mình mỹ lệ như vậy, còn mẹ nữa có khí chất như thế, là sẽ không có loại người mẹ này!” Ánh mắt chuyển hướng Lâm Nữu Chí, “Cùng ba!”

Đào Diễm nghe xong Đường Tịch nói, trong mắt hiện lên một tia tỉnh ngộ, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, bà thần sắc hoảng hốt, duỗi tay đi đoạt lấy tóc trên tay Đường Tịch, nặng to nói, “Tôi như thế nào không phải mẹ cô, cô đem tóc trả lại cho tôi! Cô cái này nha đầu chết tiết kia, tôi là cô bà ngoại, cô dám đối với tôi như vậy!”

Tiêu Hoảng Lịch bọn họ cũng kinh ngạc nhìn Đường Tịch, nhưng là biết chuyện Đường Tịch đã cứu Tiêu Dao, bọn họ là tin tưởng Đường Tịch, như vậy Lâm Như khả năng thật sự có thân thể rồi loạn...

Dương Tĩnh Nhân nhìn sắc mặt Đào Diễm, mặt mày gấp gáp, Lâm Như thật sự cùng hai vợ chồng này một chút đều không giống!

Tiêu Hoảng Nghị cũng nuốt nuốt nước miếng, hần tiến lên một bước, bắt lấy Đường Tịch, kích động nói, “Tiểu Nhu, con lời này là có ý tứ gì?”

Không đợi Đường Tịch nói chuyện, Đào Diễm đi lên kéo ra Tiêu Hoảng Nghị nói, “Con đừng nghe nha đầu chết tiết kia nói hươu nói vượn, Lâm Như là mẹ sinh ra, mẹ còn không biết nó có phải con mẹ hay sao!”

Ánh mắt né tránh, không xem Đường Tịch, lại duỗi tay đoạt Đường Tịch trong tay đầu tóc.

Đường Tịch cảm tóc hướng Tiêu Diễm phía sau lui, cô hiện giờ cơ thể còn không khỏe, hơn nữa trên chân còn có thương tích, nếu như bị cái này lão phu nhân đẩy một chút té ngã, còn rất xấu hổ.

Tiêu Diễm nhìn thấy Đường Tịch hướng chính mình phía sau trốn, trong mắt hiện lên một tia ý cười, đem Đường Tịch bảo vệ ở sau người lúc sau tiến lên một bước, ngăn lại Đào Diễm, âm thanh lạnh lùng nói,

“Nếu nói mẹ cháu là các người con ruột, vì cái gì không dám làm một cái xét nghiệm ADN, chẳng lẽ các người chột dạ sao?”

Lâm Nữu Chí sắc mặt cứng đờ, đứng ra, lời nói thăm thía đối Tiêu Hoảng Nghị nói, “Hoảng Nghị, con khuyên nhủ...”

Bởi vì nhớ không nổi Tiêu Nhu tên, chỉ có thể dừng một chút nói, “Con khuyên nhủ con gái con, làm như vậy tất cả mọi người đều rất khó xem, ba và mẹ như thế nào sẽ không phải ruột thịt của Lâm Như chứ, nó còn ở bệnh viện, các con cứ như vậy làm, lúc sau tình lại nó sẽ nhiều thất vọng buồn lòng a.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Bức bách

Đường Tịch gạt tay Tiêu Diễm lộ ra gương mặt, hừ lạnh một tiếng nói, “Tôi cảm thấy mẹ tôi tỉnh lại, nhìn thấy hai người các người còn ở nơi này vì Tiêu Cẩm Ninh lấy lại công đạo, mới là chân chính thất vọng buồn lòng!”

“Tốt, các người không muốn gánh vác sinh hoạt phí của Cẩm Ninh liền coi như được đi, làm như vậy, không khỏi quá khó coi!” Lâm Nữu Chí nói.

Đào Diễm nghe Lâm Nữu Chí nói không cho Tiêu gia gánh vác Tiêu Cẩm Ninh sinh hoạt phí, lập tức giữ chặt ông hồ, “Bọn họ dựa vào cái gì không gánh vác oanh hoạt phí chứ! Đây là Cẩm Ninh phải được, ông xem bọn họ đem cháu ta hủy thành bộ dáng gì! Cẩm Ninh lúc trước là có thể lấy bao nhiêu tiền! Hiện tại bị bọn họ như vậy làm, bên ngoài đều đang mắng cháu mình đó, thậm chí mỗi người đều muốn đâm một chân, Cẩm Ninh hiện giờ là cái dạng này, làm sao sẽ có tốt cù sinh hoạt phí chứ!”

Đường Tịch thấy Đào Diễm bộ dáng, đôi mắt nhú lại, vừa xoay người hướng người khoa giám định đi đến, vừa đi một bên nói với Tiêu Hoàng Nghi, “Lấy một phần mẹ tôi DNA mẫu lại đây, hôm nay chúng ta liền công bố một phen, che giấu rồi bốn năm mười năm thân thể đi!”

Đào Diễm nghe được Đường Tịch nói, phác muốn đuổi đi kịp, bị Tiêu Hoàng Nghi cùng Tiêu Diễm hai người ngăn cản, Lâm Nữu Chí nhìn Tiêu Diễm nói, “Tiêu Diễm a, con mau đi khuyên như em con cùng ba con, bọn họ thật sự làm như vậy là muốn đem mặt của chúng ta đều ném hết, nếu mẹ con không phải chúng con gái ông thì thế nào, chúng ta cũng nuôi nó hơn hai mươi năm a, nó...”

Dương Tinh Nhân đôi mắt nhú lại, tiến lên một bước, trầm giọng nói, “Ông lời này là có ý tứ gì? Lâm Như thật sự không phải các người con gái sao!”

Thấy hai người ánh mắt né tránh, Dương Tinh Nhân châm chọc cười một tiếng, đối Đường Tịch nói, “Nhu nhi, ta xem giám định là không cần phải làm, xem bọn họ thần sắc sẽ biết!”

Đường Tịch bước chân dừng lại, quay đầu lại nhìn Đào Diễm cùng Lâm Nữu Chí, đôi mắt nhú lại, môi gắt gao mà nhấp, “Con cảm thấy cần thiết, nếu muốn đoạn tuyệt quan hệ nói, tốt nhất vẫn là ngồi một chút tự mình giám định tương đối tốt, như vậy toà án cũng tương đối dễ phán, cảnh sát cục tra án thời điểm, cũng thuận tiện một ít, bằng không, mẹ con nhiều năm như vậy chịu khổ, đi tìm ai nói đi!”

Tiêu Nhu cùng cha mẹ của chính mình thất lạc hơn hai mươi năm, tuy rằng sau lại kết quả không phải rất tốt, nhưng là cô ấy ít nhất gặp được chính mình cha mẹ ruột, chính là Lâm Như đây, Lâm Như đều đã qua năm mươi tuổi, nếu hiện giờ biết chính mình cha mẹ ruột không phải Đào Diễm cùng Lâm Nữu Chí, chính là bà ấy cũng có khả năng sẽ không còn được gặp lại chính mình cha mẹ ruột, cha mẹ ruột của bà ấy cũng có khả năng đang tìm kiếm bà nhiều năm như vậy, qua đời.

Cho nên giống Đào Diễm cùng Lâm Nữu Chí loại này trộm đi con nhà người ta người, nên đã chịu trừng phạt!

Lâm Nữu Chí cùng Đào Diễm nghe được Đường Tịch nói như vậy, lập tức sợ hãi, Đào Diễm một sợ hãi liền sẽ lớn tiếng ồn ào, “Tôi nuôi nó mấy chục năm, cuối cùng các người muốn đem tôi đến trong ngục giam đi! Thiên lý ở đâu a!”

Hộ sĩ đi tới nhìn thấy cãi cọ ầm ĩ Đào Diễm, trong mắt hiện lên một tia chán ghét, trầm giọng nói, “Nơi này là phòng bệnh, không thể lớn tiếng ồn ào, các người có chuyện gì liền đi ra ngoài làm loạn!”

Đào Diễm trừng mắt nhìn hộ sĩ liếc mắt một cái, “Cô đánh rắm a! Tôi ở chỗ này...”

Đường Tịch xin lỗi hộ sĩ cười, “Xin lỗi, chúng ta rất nhanh liền sẽ rời đi, nhưng là cô cũng thấy được, loại người này, chúng tôi đang giải quyết một số vấn đề, mong cô cho chúng tôi một chút thời gian.”

Hộ sĩ nhìn Đường Tịch như vậy xinh đẹp, còn như vậy có lễ phép, sắc mặt cũng tốt rất nhiều, làm cho bọn họ mau chóng giải quyết lúc sau rời đi nơi này, đi bên ngoài thảo luận.

Đường Tịch lên tiếng, cầm trong tay hai mẫu tóc đưa cho Tiêu Hoàng Nghi, trầm giọng nói, “Đi làm một cái giám định đi, cái này giám định chờ mẹ tỉnh lại sau đó đưa cho mẹ xem.” Nói xong nhìn thoáng qua chính mình thời gian, âm thanh lạnh lùng nói, “Con hiện giờ còn có một chút chuyện muốn làm.”

Tiêu Hoàng Nghi không nghĩ tới chính mình cái này con gái gần nhất liền đẩy ra một hồi thân thể, hơn nữa cái này thân thể chi mê làm hẳn cảm thấy sáng khoái, chính mình nhìn như vậy nhiều năm cha vợ, cư nhiên không phải Lâm Như cha ruột! Đây quả thực là mấy ngày nay tới, tốt nhất một tin tức!

Tiêu Hoàng Nghi không nói hai lời, cầm tóc đi giám định khoa.

Đào Diễm cùng Lâm Nữu Chí hai người nhìn thấy tình thế giống như không có cách nào vấn hồi rồi, hai người phải đi, Đường Tịch khò miệng nhếch lên, hỏi, “Chẳng lẽ các người không hiểu kỳ, tôi trong chốc lát muốn giải quyết chuyện này là cái gì sao?”

Hai người dừng lại bước chân, Đào Diễm hung tợn nhìn Đường Tịch, “Cô muốn làm gì?”

Đường Tịch cười lạnh nói, “Giải quyết các người rất để ý Tiêu Cẩm Ninh a, cô ta đối với tôi làm chuyện này, hôm nay cũng là thời điểm nên nói ra, các người biết không, tôi sợ đi tới như vậy trễ là bởi vì tôi vừa mới đi làm thương thế giám định, Tiêu Cẩm Ninh hôm nay làm người ở suối nước nóng trong

hồ đặt pha lê, muốn hại tôi, tôi đã báo cảnh sát.”

Đào Diễm sắc mặt biến đổi, “Cô nói hươu nói vượn, cô rõ ràng trên người rất tốt mà, không có bị thương, đó là vu hãm!”

“Nga, vậy bà cũng trốn không thoát a, bà đều đã chính miệng thừa nhận chính bản thân đem mẹ tôi đẩy xuống lầu, bà cảm thấy không cần nhận trách nhiệm hình sự sao?”

Ánh mắt Đường Tịch lạnh băng nhìn hai người, “Các người tới thành phố A náo loạn, còn không phải là vì Tiêu Cẩm Ninh về sau ăn, mặc, ở, đi lại sao, kia rất thuyết phục a, tôi đem cô ta đưa đến ngục giam, quốc gia bao ăn, bao ở, không đói cũng không lạnh, các người hẳn là yên tâm đi!”

Thời điểm Đường Tịch nói những lời này trong ánh mắt không có một tia tình cảm, làm Tiêu Hoàng Lịch bọn họ đều hung hăng mà ngăn ra.

“Người...” Lâm Nữu Chí lôi kéo người đang muốn nói Đào Diễm kia, nhìn về phía Đường Tịch, nhẹ giọng nói, “Tiểu... Cái kia bà ngoại con chỉ là không muốn nhìn đến các con như vậy thương tổn lẫn nhau, bà ấy muốn nhìn thấy người một nhà hòa thuận, cũng không có thật sự muốn...”

“Nga!” Đường Tịch đánh gãy Lâm Nữu Chí nói, khoe miệng gọi lên một mặt lạnh nhạt độ cung, “Kia bà ta làm cái gì? Bà ta hy vọng con cháu hòa thuận chính là bà ta tới nhà của tôi gây náo loạn sao? Ai, các người không khỏi có quá ý nghĩ kỳ lạ đi, cho rằng nháo một hồi, mẹ tôi liền sẽ không chịu nổi các người uy hiếp, đem Tiêu Cẩm Ninh tiếp nhận về nhà sao?”

“Ai da!” Đường Tịch trong mắt hiện lên một tia lãnh, lạnh băng nói, “Đã quên, Tiêu Cẩm Ninh hiện giờ đã không gọi Tiêu Cẩm Ninh, hẳn là kêu Điều Cẩm Ninh mới đúng, cô ta không phải cùng tôi thân phận trao đổi sao, tôi đây trước kia sinh hoạt Điều gia mới là cô ta chân chính nhà...”

“Cô nói hươu nói vượn! Nó mới không họ Điều!” Đào Diễm hô to đến.

Đường Tịch đôi mắt nhú lại, tiến lên một bước, “Cô ta không họ Điều, cô ta họ gì? Tiêu Cẩm Ninh có phải hay không cùng các người có quan hệ! Năm đó tôi bị đưa đến thành phố W núi sâu bên trong Điều gia, có phải hay không các người giờ trò quỷ!”

Đào Diễm ánh mắt né tránh, “Tôi không biết cô đang nói cái gì, tôi nghe không hiểu, cái gì thành phố W Điều gia, cô đi Điều gia cùng tôi có cái gì quan hệ a!”

Đường Tịch đôi mắt nhú lại, nếu cô trong lòng đã có hoài nghi, như vậy cô liền sẽ điều tra cho được, nếu cô đã quyết định muốn báo thù, kia mặc kệ là Tiêu Nhu, hay là cô Đường Tịch, hoặc là gì đi nữa thì cô sẽ làm tới cùng!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiêu Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Xin lỗi, không có thể làm như nguyện của cô

Edit: Ngọc Anh

Beta: Snow Hoàng

Chương 153: Xin lỗi, không có thể làm như nguyện của cô

Nơi này mọi người đều là người thông minh, nhìn đến Đào Diễm kia né tránh ánh mắt liền biết bà ta nhất định là có tật giật mình, nhưng là bọn họ vẫn là không dám đi tin Đường Tịch kia lớn mật suy đoán, nếu thật là cô nói như vậy, kia này trung gian, từ bao nhiêu năm trước bắt đầu chính là một âm mưu?

Đào Diễm biết chính mình nói sai rồi lời nói, vội vội vàng vàng phải đi, bỗng nhiên ánh mắt nhìn đến Tiêu Cẩm Ninh bị Tiêu Cảnh cùng Tiêu Sái anh em hai người đẩy đã đi tới, lại dừng bước, đột nhiên nhìn về phía Đường Tịch, “Cô muốn làm gì!”

Đường Tịch khoe miệng một câu, lạnh băng nhìn hai người, “Hiện tại sợ hãi? Đáng tiếc chậm!” Cô nhìn cau mày đi tới Tiêu Cẩm Ninh, trầm giọng nói, “Nơi này người quá nhiều, chúng ta đổi một chỗ nói đi, rốt cuộc ở bệnh viện, gây náo loạn không tốt.”

Nói xong cũng không xem những người khác, liếc mắt một cái, đôi tay ôm ở trước ngực hướng phía trước đi đến, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh xem Đường Tịch đi theo hướng thang máy trên mặt không có một tia biểu tình, chỉ là đẩy Tiêu Cẩm Ninh đi theo vào thang máy.

Đây là Tiêu nhị gia đầu tư Lâm An bệnh viện, ở chỗ này bọn họ có văn phòng, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh đương nhiên biết Đường Tịch trong lòng nghĩ như thế nào, đẩy Tiêu Cẩm Ninh trực tiếp vào to như vậy chủ tịch văn phòng, Đường Tịch trực tiếp ở trên sofa da đen ngồi xuống, vẫn luôn nhìn đều không có nói chuyện Tiêu Cẩm Ninh, khoe miệng một câu, cười như không cười nói, “Chúc mừng nha, bị đuổi ra Tiêu gia, còn có người ra mặt vì cô nói chuyện, thậm chí, thay cô muốn sinh hoạt phí.”

Tiêu Cẩm Ninh cười lạnh một tiếng, cô ta cũng không biết Đường Tịch bọn họ lúc trước phát sinh hết thảy, lạnh lùng cười nói, “Ganh tỵ? Đáng tiếc, ông ngoại bà ngoại sẽ vẫn luôn đứng ở tôi bên này, nếu cô...”

Lời còn chưa dứt đã bị Đường Tịch đánh gãy, Đường Tịch ngồi ở to rộng da đen sô pha ở giữa, đôi tay như cũ khoanh ở trước ngực, biểu tình giống như nữ vương. Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh hai người một người dựa vào ở trên cửa, một người ngồi ở một cái độc tòa sô pha tay vịn thượng, nhìn hai người.

Độ cong của khóe miệng Đường Tịch vẫn luôn như cũ, lên tiếng, “Một chút huyết thống quan hệ đều không có, ông ngoại bà ngoại, tôi nhận làm cái gì? Tốt sao? Ngại quá, ông ngoại tôi là Dương tướng quân, cũng không phải là một người không hề có phẩm chất như người đàn bà đánh đá kia!”

“Cô có ý tứ gì?” Tiêu Cẩm Ninh mày nhăn lại, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, khóe miệng gọi lên, “Đúng thì sao chứ, nếu tính tôi cùng ông bà ngoại không có huyết thống quan hệ bọn họ vẫn là đứng ở tôi bên này, mà cô, cái này cháu gái ruột giống nhau cái gì đều không phải!”

“Tiêu Cẩm Ninh, nếu cô như vậy thích cô ông ngoại bà ngoại, vậy cô liền đem bọn họ xem trọng, đừng cả ngày tới làm trò cười, cuối cùng đem chính mình đường lui đều bị chặn đứt!” Đường Tịch thật sâu mà nhìn cô ta, ánh mắt lạnh băng nói.

Tiêu Cẩm Ninh cảm thấy Đường Tịch lời này có chuyện gì đó không đúng, chau mày, trầm giọng hỏi, “Cô đây là có ý tứ gì?”

Đường Tịch mày một chợn, lúc này cửa văn phòng bị đẩy ra, Dương Tĩnh Nhân bọn họ mang theo Đào Diễm vợ chồng vào được, Đường Tịch nhìn bọn họ liếc mắt một cái, đạm mạc nói, “Cô có thể hỏi bọn họ a.”

Đào Diễm nhìn thấy Tiêu Cẩm Ninh cũng không có bị thương, rõ ràng mạnh mẽ khẩu khí bộ dáng, bà ta tiến lên một phen lôi kéo Tiêu Cẩm Ninh tay, nhẹ giọng hồng nói, “Cẩm Ninh không sợ a, bà ngoại ở đây, chỉ cần bà ngoại ở liền sẽ không làm con chịu một chút ủy khuất.”

Tiêu Cẩm Ninh lúc này tâm tình đã bị Đường Tịch nói đảo loạn, căn bản không có tâm tư nghe Đào Diễm ở nơi đó giả mù sa mưa, cô ta lung tung lên tiếng, xem này Đường Tịch, lạnh băng nói, “Cô đem nói rõ ràng!”

“Cô không biết sao, bà ngoại cô đem mẹ tôi đẩy thang lầu té ngã, hiện tại đang ở dưới lầu đây, bà ngoại tốt đương nhiên muốn phải chịu trừng phạt, bằng không làm mẹ tôi bạch bạch từ trên lầu ngã xuống sao?”

Tiêu Cẩm Ninh nhìn về phía Đào Diễm, Đào Diễm ở Tiêu Cẩm Ninh dưới ánh mắt, không dám quá làm càn, chỉ có thể ngượng ngùng nói, “Cẩm Ninh a, bà ngoại thật sự không phải cố ý, bà chỉ là đẩy, ai biết nó liền ngã xuống lầu, hơn nữa bà ngoại đây cũng là vì con a, con biết mà, con như bây giờ, nhất định phải làm cho bọn họ phụ trách mới được a...”

Tiêu Cẩm Ninh ánh mắt nhìn về phía Đường Tịch, “Kia lại như thế nào, bà ngoại cũng là không cố ý!”

“Vậy còn cô, cô chính là cố ý thương tổn đâu!” Đường Tịch không muốn tiếp tục đề tài Đào Diễm đẩy Lâm Như xuống lầu kia, mà là nhìn Tiêu Cẩm Ninh lạnh từ từ nói, “Hết thảy chuyện cô làm lúc trước, hẳn là rõ ràng, còn có... Hôm nay cô kêu người ở suối nước nóng bên trong thả pha lê hại tôi té ngã, cũng là cố ý thương tổn, cô nói này hai việc đều nhân chứng vật chứng tụ ở, cô còn muốn như thế nào biện giải!”

“Cô nói vậy!” Đào Diễm thanh âm.

Đường Tịch không có xem Đào Diễm, mà là thẳng tắp nhìn chăm chăm Tiêu Cẩm Ninh, ánh mắt lạnh băng, Tiêu Cẩm Ninh đột nhiên ngẩn ra, tiến lên một bước, “Người kia là cô! Thay thế được tôi cái kia người mẫu, là cô!”

“Rất ngoài ý muốn sao?” Đường Tịch giống như nữ vương giống nhau ngồi ở chỗ kia, bỗng nhiên cô đột nhiên đứng lên, ánh mắt cùng Tiêu Cẩm Ninh đối diện, “Cô cướp hết thảy của tôi, tôi sau lại lấy lại hết thảy bất quá là học cô mà thôi, hơn nữa, tôi là chính đại quang minh, nhưng không có làm cái gì phạm pháp chuyện!”

“Được lắm a cô..!” Đào Diễm xem như ra tới, bà ta tiến lên hai bước, “Thì ra chính là cô đem Cẩm Ninh hết thảy đoạt đi rồi, thì ra Cẩm Ninh rơi vào hiện giờ nông nổi đều tại cô! Cô sao lại có thể ác độc như vậy đâu!”

Tiêu Cẩm Ninh nhìn Đào Diễm vì chính mình nói chuyện, trong mắt hiện lên một tia đắc ý, cô ta nhìn Đường Tịch, khóe miệng gọi lên, kia lại như thế nào đây? Cô cướp đi rồi tôi hết thảy lại như thế nào đây? Cô sẽ thường xuyên nghe a nga bà ngoại bọn họ như vậy mắng cô, cô cho rằng cô sẽ so với tôi tốt hơn sao?

Ai biết Đường Tịch sắc mặt không thay đổi, mà là lạnh băng nhìn Đào Diễm, khóe miệng gọi lên một mặt lạnh nhạt độ cung, âm thanh lạnh lùng nói, “So với ác độc, tôi lại như thế nào so đến quá Đào Diễm nữ sĩ bà đâu, trộm đi nhà người khác con, từ nhỏ nuôi nê lệ giống nhau, cái gì việc nhà việc nhà nông đều bắt mẹ tôi làm, thậm chí tiền mẹ tôi chính mình tự đóng học phí bà đều sẽ ở hành hung mẹ tôi một lúc sau cướp đi, nếu không phải bà ấy khi còn nhỏ thêm một cái tâm, biết đem chính mình tiền học phí giấu một bộ phận ở bên ngoài, bà ấy sẽ có giống như nay thành tựu sao!”

Nhìn đến Đào Diễm sắc mặt biến đổi lớn, Đường Tịch lạnh băng nói, “Bà cho rằng những việc này nhiều năm như vậy đi qua, liền sẽ không có người đã biết sao!”

“Bà có hai người con gái, bà như thế nào cũng không nghĩ tới, bà như vậy đối xử với mẹ tôi, cuối cùng còn chỉ có từ mẹ tôi nơi này đòi tiền, mà bà cái kia tâm tâm niệm niệm con gái ruột, lại đối với các người không quan tâm đi!”

Tiêu Cẩm Ninh đột nhiên một đốn, ngừng đầu nhìn Đường Tịch, “Cô nói cái gì?”

Đường Tịch khước miệng cong lên, nhìn ánh mắt ngơ ngẩn Tiêu Cẩm Ninh, cười như không cười nói, “Cô rất thất vọng đi, cho rằng có thể lợi dụng Đào Diễm cùng Lâm Nữu Chỉ tới làm hủy tương lai của tôi, lại không nghĩ rằng bọn họ hai người đem duy nhất đường lui của cô đều chặt đứt, lại còn có muốn đem con đường làm việc kia chặt đứt luôn!”

Đường Tịch sắc mặt trầm xuống, từng câu từng chữ nói, “Xin lỗi, không có thể làm cô như nguyện!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Gặp lại Lưu Thừa Vũ

Edit: Ngọc Anh

Chương 154: Gặp lại Lưu Thừa Vũ

“Cô nói vậy!” Mặt Đào Diễm lộ vẻ hận thù nhìn Đường Tịch, “Cô ít nói vậy lại đi! Lâm Như chính là...”

“Bà câm miệng!” Sắc mặt Tiêu Cẩm Ninh không tốt nhìn lên Đào Diễm la một tiếng, nghiêng đầu nhìn Đường Tịch, mắt lộ ra một tia ác độc, “Tiêu Nhu, cô vừa mới nói câu kia là có ý gì? Mẹ tôi vì cái gì không phải con gái ruột bọn họ?”

“Cẩm Ninh, con đừng nghe cô ta nói vậy, Lâm Như chính là con gái của ông bà, con cần phải nghe chúng ta nói, con yên tâm, bà nhất định kêu Lâm Như bồi thường thật tốt cho con, con...”

“Được rồi!” Đường Tịch nhủ mảy nhìn về phía người còn chưa từ bỏ ý định Đào Diễm, khước miệng gọi lên một nụ cười lạnh băng, “Nếu các người hiện tại nói cho chúng tôi biết, mẹ tôi năm đó là như thế nào bị các người ôm đi, tôi đây có lẽ có thể không truy cứu trách nhiệm hình sự, nếu không, tất cả ba người một người đều đừng nghĩ chạy thoát!” Nói dần dần lạnh, “Các người tốt nhất nghĩ kỹ nói chuyện!”

Đường Tịch nói xong quay người đi, đi tới bên những bảo vệ của Tiêu Diễm dặn ba người bọn họ bất luận có chuyện gì cũng không được rời khỏi văn phòng.

Tiêu Diễm xem bóng dáng quyết tuyệt của Đường Tịch, mảy sắc như kiếm, liền đi theo cô đi ra ngoài, Dương Tinh Nhân cũng đi ra ngoài, nhìn đến hướng thang máy đi đến, bà hai bước tiến lên, lôi kéo Đường Tịch, thấp giọng nói, “Tiêu Nhu, mẹ xem con sắc mặt không phải rất tốt, có phải hay không nơi nào không thoải mái?”

Đường Tịch lắc đầu, hơi hơi mỉm cười nói, “Không có gì không thoải mái, chỉ là ở bên trong suối nước nóng đập trúng pha lê, cho nên đi đường có chút không bình thường.”

Dương Tinh Nhân sờ sờ đầu Đường Tịch nhẹ giọng nói, “Thật xin lỗi, làm con chạy nhanh đến bệnh viện liền nghe được mấy cái lời nói này!”

Đường Tịch lắc lắc đầu, duỗi tay bắt lấy Dương Tinh Nhân, nhẹ giọng hỏi, “Con... Bà ấy thế nào?”

Dương Tinh Nhân biết Đường Tịch nói chính là Lâm Như, chỉ là hiện tại kiêng kỵ cảm thụ của mình, không có nói ra cái kia mẹ hai chữ thôi, cũng là liên tính cô hiện giờ không phải chân chính Tiêu Nhu, mà là một cái tiểu tiên nữ, nhưng cơ thể này cũng là Tiêu Nhu, hơn nữa, cô vốn dĩ chính là tiên nữ, hẳn là đối ai đều là đối xử bình đẳng.

Nghĩ như vậy, Dương Tinh Nhân trong mắt liền nhiều một tia thoải mái, bà nhìn thoáng qua đứng ở bên cạnh Tiêu Diễm nói, “Mẹ con từ trên lầu ngã xuống, thương tổn tới xương sườn cùng xương sống, mới vừa làm giải phẫu ở phòng bệnh bên trong, đêm nay hẳn là sẽ tỉnh, con là ở lại chăm sóc bà ấy đi!”

Đường Tịch gật gật đầu kêu Dương Tinh Nhân trở về nghỉ ngơi, Dương Tinh Nhân nói ở chỗ này chờ Tiêu Hoàng Lịch, Đường Tịch ừ một tiếng, hướng phòng bệnh bên kia đi đến, Tiêu Diễm đi phía sau Đường Tịch nhìn chăm chăm vào bóng lưng cô, nhưng là vẫn luôn không nói gì, Đường Tịch bị hắt nhìn cảm giác đằng sau đều bị hắt nhìn thấu, xoay người đối diện với Tiêu Diễm cười, “Anh hai, muốn nói cái gì, anh liền nói!”

Tiêu Diễm nghe được Đường Tịch kêu chính mình anh hai hai chữ, trong lòng vừa động, ngay cả ngữ khí đều có chút kích động, “Em nguyện ý kêu anh là anh hai?”

Đường Tịch hơi hơi mỉm cười, “Chỉ là một cái xưng hô, không có gì nguyện ý hay không nguyện ý, nhìn mấy ngày qua, mẹ là thật tình đón nhận em, mà không phải... Xem ở lợi ích trên người của em!”

Tiêu Diễm gật đầu cười, dựa vào ở trên hành lang tay vịn, trầm thấp nói, “Đúng, là anh quá hẹp hòi!” Dừng một chút lại hỏi, “Em là như thế nào biết bọn

họ hai người không phải chúng ta ruột ông ngoại bà ngoại?”

Đường Tịch nhướn mày, ánh mắt từ trên người Tiêu Diễn đảo qua lại, khước miệng nhếch lên, phun ra một chữ, “Đoán!”

Tiêu Diễn ngẩn ra, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, hần ha hả cười, móc ra một cái bạc lửa, “Đoán, đúng vậy, anh căn bản phải sớm nên đoán được, từ nhỏ đến lớn, bọn họ là đối với Tiêu Cẩm Ninh thiên vị, nhưng chính là... nó không phải bọn họ đứa trẻ mà sinh, vì cái gì bọn họ như vậy thích Tiêu Cẩm Ninh đây?”

Đường Tịch hướng phía sau lui một bước, đứng ở trên hành lang bên cửa sổ thổi gió, quay đầu lại nhìn Tiêu Diễn, trong mắt hiện lên một tia im lặng, cười như không cười nói, “Nếu Tiêu Cẩm Ninh là bọn họ ruột cháu ngoại gái đây?”

Tiêu diễn kẹp thuốc tay một đôn, hần cau mày, mí mắt nâng nâng, đem điếu thuốc đưa đến bên miệng hút một ngụm, thật sâu mà nhìn Đường Tịch, trầm giọng nói, “Tiểu Nhu, em biết hiện tại mình đang nói cái gì sao?”

Đường Tịch gật đầu, sắc mặt nghiêm túc, ánh mắt thật sâu mà nhìn Tiêu Diễn, “Em biết, này có thể là một âm mưu!”

Tiêu Diễn khước miệng ngoéo một cái, điếu thuốc trên tay hút xong, đem tàn thuốc bóp tắt ném vào thùng rác bên trong, lúc này quay đầu lại nhìn Đường Tịch, ánh mắt thâm trầm, “Âm mưu, nếu này thật là một cái âm mưu nói, đối với mẹ đã kích sẽ có bao nhiêu lớn!”

Đường Tịch nhướn mày, “Chính là đau dài không bằng đau ngắn không phải sao? Ít nhất chúng ta hiện tại đều ở bên cạnh mẹ!”

“Chuyện này, anh nghĩ chúng ta rất nhanh liền sẽ biết kết quả!” Đường Tịch cong khước miệng, hít vào một hơi, cảm khê nâng, ý bảo Tiêu Diễn xem Từ giám định đi ra cùng Tiêu Hoảng Nghị, Tiêu Diễn nhìn qua đi, Tiêu Hoảng Nghị sắc mặt cũng không phải rất tốt, nhưng là nhìn sắc mặt của hần, sẽ biết kết quả.

Tiêu Diễn quay đầu lại nhìn thoáng qua Đường Tịch đang thân nhiên, mày nhíu lại, “Em có biết hay không, em tùy tiện nói, khả năng sẽ vạch trần người khác che dấu sự thật vài chục năm.”

Đường Tịch khước miệng nhếch lên, sâu kín nhìn Tiêu Diễn, “Em tồn tại vốn dĩ chính là vạch trần âm mưu, mặc kệ là của ai!”

Tiêu Hoảng Nghị cảm hai giấy giám định báo cáo lại đây, tức giận nói, “Quá không biết xấu hổ, bọn họ thật sự không phải cha mẹ của mẹ con, nhiều năm như vậy tôi chỉ là ở lợi dụng mẹ con! Này đó sự thật bị mẹ con biết lúc sau, bà ấy muốn như thế nào đối mặt a!”

Tiêu Hoảng Nghị nghĩ đến chính mình năm đó gặp được Lâm Như là một cái cờ nào kiên cường lại quật cường cô gái, bà mặc kệ có cái gì tâm sự, đều không muốn nhiều lời...

Lúc này Lưu Thừa Vũ cùng Hề Lạc Hiền cũng chạy đến, Hề Lạc Hiền sắc mặt cũng không phải rất tốt, cô trước kia cùng Lâm Như chính là bạn tốt, cho nên biết rõ Lâm Như trước kia ở nhà mặt quá chính là cái dạng gì nhật tử, mỗi năm nghỉ đông và nghỉ hè các cô trong phòng ngủ với bạn cùng phòng đều phải về nhà cùng người nhà đoàn viên, chính là Lâm Như lại muốn ở tại thành phố A làm công, tránh học kỳ sau sinh hoạt phí, không chỉ như thế, còn muốn gửi một phần về nhà bên trong nếu không có gửi trở về nói, kia hai vợ chồng tất nhiên đến nơi bà ấy làm công nào loạn một phen.

Hề Lạc Hiền vội vàng đi tới, lập tức Tiêu Hoảng Nghị đi qua đi, trầm giọng hỏi, “Thế nào? Tiểu Như bị thương có nặng hay không?”

Mà Lưu Thừa Vũ từ đầu tới cuối chỉ là đem ánh mắt đặt ở Đường Tịch trên mặt, tim đập cũng so ngày thường nhanh hơn, cô tới, cô cùng đi Lâm bọn họ đã nhận nhau sao?

Đó có phải hay không nghĩa là hần lập tức liền trở thành vị hôn phu của cô?

Nghĩ đến này khả năng, Lưu Thừa Vũ trong lòng liền nhanh hơn, nhìn đến Đường Tịch bộ dáng, hần trong lòng thỏa mãn cảm, nháy mắt tăng lên tới đỉnh điểm.

Đường Tịch cảm giác được ánh mắt Lưu Thừa Vũ, mày nhíu chặt, trong lòng trầm lại, xem ra nếu chính mình muốn cùng Tiêu đại gia nhận nhau, còn phải trước làm một cái điều kiện mới được!

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Muốn điều tra

Edit: Ngọc Anh

Chương 155: Muốn điều tra

Tiêu Hoàng Nghị cầm trong tay báo cáo giám định trực tiếp đưa cho Hề Lạc Hiền xem, một bên trầm giọng nói, “Xương sườn gãy xuống gãy hai cái, xương sống cũng có đứt gãy hiện tượng, vừa mới làm giải phẫu, bác sĩ nói đã thoát ly nguy hiểm, chỉ là không biết đêm nay có thể hay không tỉnh lại.”

Hề Lạc Hiền nghe xong chau mày, một bên nói một bên cúi đầu xem trên tay báo cáo, “Là Đào đi đấy...” Từ “đấy” còn không có nói ra, đôi mắt bà nháy mắt tròn, cầm trên tay giám định báo cáo nói, “Đây là Tiểu Như cùng Lâm gia hai người giám định báo cáo sao?”

Tiêu Hoàng Nghị gạt đầu, cũng không có nói lời nói, Hề Lạc Hiền khiếp sợ nhìn chính mình trên tay hai trang giấy, “Trời a, như thế nào sẽ là như thế này! Bọn họ hai người như thế nào...”

Tiêu Hoàng Nghị thờ dài nói, “Nếu không phải hôm nay Tiểu Như tới đây nói những lời này đó, bọn họ hai người chột dạ, tôi liền muốn đi làm một cái xét nghiệm ADN, đến bây giờ chúng ta đều còn bị bọn họ chơi xoay quanh.” Nói ánh mắt trầm xuống, “Hiện tại chuyện này tôi còn không biết như thế nào cho Tiểu Như nói, nếu bà ấy đã biết chỉ sợ...”

Hề Lạc Hiền lắc đầu nói, “Có lẽ Tiểu Như nghe xong lúc sau, thân thể sẽ rất nhanh hồi phục.”

Đào Diễm cùng Lâm Nếu Chỉ là cha mẹ như vậy, ai cũng đều không muốn có, hiện tại có gen giám định này chính là thời điểm cùng bọn họ một nhà phải sạch quan hệ, vậy lần sau bọn họ lại đến làm loạn, Lâm Như liền có thể trực tiếp báo cảnh sát.

Hề Lạc Hiền nghĩ như vậy, nhìn về phía Đường Tịch, thấy cô ăn mặc một thân rất đơn giản quần áo đứng ở nơi đó, cả người có vẻ thanh lãnh lại ngoan ngoãn, bà ánh mắt sáng lên, cười đi qua đi lôi kéo Đường Tịch tay thấp giọng hỏi nói, “Con chính là Tiểu Như đi, đi là đi Hề của con, là bạn đại học của mẹ con, con cùng mẹ con lớn lên cũng thật giống, cùng mẹ con năm đó học đại học thời điểm, thật là giống nhau như đúc.”

Đường Tịch cười cười, cùng Hề Lạc Hiền nói chuyện, bà hỏi Đường Tịch, “Tiểu Như, con là như thế nào biết mẹ con cùng Lâm gia hai người không phải người thân đâu?”

Đường Tịch từ ánh mắt của Hề Lạc Hiền thấy được sự tìm tòi nghiên cứu, cô nhú mày, nhấp miệng nói, “Con không phải biết, con chỉ là suy đoán, sau đó kêu... kêu ba đi làm một cái xét nghiệm ADN thôi, ai biết bọn họ thế nhưng chột dạ, chỉ là hiện tại sự thật chứng minh, con nói cũng không sai mà thôi.”

“Em luôn sắc bén chỉ ra vấn đề ở đâu!” Lưu Thừa Vũ đứng ở một bên hai mắt loang loáng nhìn Đường Tịch, trong lòng càng ngày càng kích động, đây là người con gái hắn thích, cô chưa bao giờ sẽ làm mình lâm vào hoàn cảnh khó xử, chính là người thông minh đáng sợ.

Đường Tịch nhướng mày nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, khóe miệng nhếch lên, cười như không cười nói, “Lưu tổng, chúng ta lại gặp mặt, lần gặp trước, Lưu tổng còn quần từ giận dữ vì hồng nhan đâu, không nghĩ tới nhanh như vậy... Lại cùng Lưu tổng gặp mặt.”

Lưu Thừa Vũ tự nhiên biết Đường Tịch nói lần trước là nào một lần, sắc mặt hơi mang một chút xấu hổ, khẽ cười nói, “Lần trước là một cái hiểu lầm, tôi cũng không biết em cùng Tiêu Cẩm Ninh có ân oán, càng không biết thật ra cô ta vẫn luôn đều ở gạt chúng ta, cho nên...” Lưu Thừa Vũ ngược mắt chân thành tha thiết nhìn về phía Đường Tịch, “Mong em tha thứ, càng tha thứ sự ngu ngốc của tôi.”

Mày Đường Tịch nhú lại, nghe hắn nói những lời này làm sao có cảm giác là không đúng đi, cái gì kêu tha thứ hắn cùng sự ngu ngốc đâu?

Nghĩ đến khả năng nào đó, Đường Tịch ha hả giả cười hai tiếng, nói, “Tiêu Cẩm Ninh ở trên lầu đó!”

Nhắc tới Tiêu Cẩm Ninh, Hề Lạc Hiền cùng Lưu Thừa Vũ sắc mặt đồng thời trầm đi xuống, Hề Lạc Hiền đối Đường Tịch nói, “Tiểu Như, lúc trước mẹ con cùng ba con bao gồm Thừa Vũ đối với con làm nhiều việc sai, đi đã nói với bọn họ, còn mong con không cần đem chuyện này vẫn luôn ghi tạc trong lòng, nếu con có cái gì không hài lòng liền nói ra tới, đi nhất định giúp con lấy lại công đạo.”

Đường Tịch cười nói một tiếng cảm ơn, “Cảm ơn dì Hề, nên đòi lại con đã đòi rồi!”

Hề Lạc Hiền nghe ngữ khí Đường Tịch liền biết cô hiện tại khẳng định không muốn nói thêm chuyện thân thể của mình, trước cô cần nhất là tình yêu thương liền bị cha mẹ của chính mình cự tuyệt cho ra ngoài, hiện giờ muốn đem cô nhận trở về, khẳng định là phải tốn nhiều sức lực, nghĩ như vậy Hề Lạc Hiền cũng không có tiếp tục miễn cưỡng Đường Tịch, mà là xoay qua Dương Tĩnh Nhân cười, nhẹ giọng nói, “Tĩnh Nhân, lúc trước cảm ơn mọi người đã nhận Tiểu Như ở lại.”

Dương Tĩnh Nhân hơi hơi mỉm cười, “Tiểu Như là con gái tôi, không có gì ở hay không vừa nói.”

Đường Tịch nghe được Hề Lạc Hiền lời này, mày cũng hơi hơi nhú lại, trầm giọng nói, “Dì Hề, cảm ơn đi vì con suy nghĩ, chỉ là nếu đi như vậy cùng mẹ con nói chuyện, dễ dàng tổn thương mẹ con tâm.”

Hề Lạc Hiền đứng ngây người, biết Đường Tịch là phản cảm cách mình mới làm, bà đối Đường Tịch xin lỗi cười, “Xin lỗi, làm con không vui.”

Đường Tịch nhún vai, lôi kéo Dương Tĩnh Nhân đi, đưa bà đi xuống trước, hoặc là về nhà, cô hôm nay là không có khả năng trở về, bên này còn có chuyện phải xử lý.

Dương Tĩnh Nhân thấy Đường Tịch che chở mình như vậy, trong lòng ấm áp, một bên lôi kéo tay Đường Tịch nói, “Với lời nói của bọn họ, con có thể làm như không có nghe được, không cần phải tức giận, thân thể của con vừa mới vừa tốt một chút, không thể tùy tiện phát hỏa, biết không?”

Đêm qua, bà ở trên mạng tra xét một chút, một ít tiên nữ mất đi linh lực, sau này liền sẽ trở nên sẽ yếu ớt, nếu tùy tiện tức giận, sẽ làm tổn thương lớn đến nguyên khí, cho nên Tiểu Nhu vẫn là không thể bức mình, nghĩ như vậy, Dương Tĩnh Nhân lại tưởng đem Đường Tịch cùng nhau về nhà, không thể cho cô một người ở chỗ này.

Đường Tịch nghe Dương Tĩnh Nhân nói như vậy, khóe miệng hơi hơi một cứng, duỗi tay kéo Dương Tĩnh Nhân tay thấp giọng nói, “Mẹ, mẹ yên tâm thật tốt đi, lấy công lực hiện tại, chỉ có con khí người khác phần, người khác chỗ nào dám nói con a.”

Dương Tĩnh Nhân nghe cô nói như vậy cũng yên tâm, dặn dò Đường Tịch hai câu xoay người xuống lầu, giống nhau đi một bên điện Tiêu Hoàng Lịch.

Đường Tịch lúc này mới quay đầu lại nhìn về phía cửa phòng bệnh, bên kia Hề Lạc Hiện còn đang hỏi Tiêu Hoàng Nghị tính toán xử lý chuyện này như thế nào, Tiêu Hoàng Nghị nhấp nhấp miệng, “Hiện tại còn không biết, tôi muốn chờ Tiểu Như tỉnh lại, hỏi Tiểu Như cách xử lý, dù sao đây cũng là cha mẹ cô ấy.”

Đường Tịch nhú mày, “Kia chuyện thật là phải chờ mẹ con tỉnh lại lúc sau hỏi lại bà, nhưng là hiện tại mọi người cần thiết báo cảnh sát, kêu cảnh sát tới xử lý bà ấy bị đẩy xuống lầu chuyện này, chuyện này nếu không xử lý tốt nói, ba chuyện khác cũng xử lý không tốt.”

Hề Lạc Hiện nhướng mày nhìn về phía Đường Tịch, Đường Tịch liếc nhìn bà một cái nhú mày nói, “Nếu chuyện này không có kết quả, như vậy chúng ta muốn điều tra chuyện khác cũng không được, chỉ có hiện tại đem bọn họ nhốt vào ngục giam, chúng ta mới có thể danh chính ngôn thuận điều tra chuyện khác.”

Hề Lạc Hiện mày nhú lại, thật sâu mà nhìn Đường Tịch, hỏi, “Con tính toán tra cái gì?”

“Hai mươi ba năm trước, Tiêu Nhu cùng Tiêu Cẩm Ninh bị ôm sai chuyện.”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Đến đồn cả 3 người

Edit: Hoàng Đan

Chương 156: Đến đồn cả 3 người

Hề Lạc Hiện cùng Tiêu Hoàng Nghị khiếp sợ nhìn Đường Tịch, miệng bất giác đồng thanh hỏi, “Hai mươi ba năm trước chẳng lẽ không phải trùng hợp thôi?”

“Trùng hợp?” Đường Tịch nhú mày nhìn họ “Trên thế giới này có sự trùng hợp nhiều như vậy ư, nếu như con đoán không sai thì Tiêu Cẩm Ninh rất có thể chính là cháu gái ruột của hai người Lâm gia, cho nên bọn họ mới đối với Tiêu Cẩm Ninh ưu ái như thế!”

Hề Lạc Hiện khiếp sợ nhìn Đường Tịch, giọng hơi run run, “Điều con nói là sự thật ư?”

Đường Tịch nhìn Hề Lạc Hiện một cái, nhếch miệng cười lạnh nhạt, “Có phải thật hay không, điều tra sẽ rõ!” rồi nhìn Tiêu Hoàng Nghị, nhú mày nói, “Cha, nên báo cảnh sát không?”

Tiêu Hoàng Nghị rút điện thoại di động ra trực tiếp bấm số báo cảnh sát.

Mấy người bọn họ đi lên lầu, Tiêu Hoàng Lịch đã đi rồi, chỉ còn Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh ở trong phòng làm việc trông coi Tiêu Cẩm Ninh cùng Lâm gia Nhị lão, Tiêu Cẩm Ninh và Đào Diễm khi nhìn thấy Lưu Thừa Vũ, cảm giác như vị cứu tinh xuất hiện, Tiêu Cẩm Ninh si ngốc kêu một tiếng, “Thừa Vũ!”

Đào Diễm thì ánh mắt sáng lên, đi tới và kéo tay Lưu Thừa Vũ lại thủ thủ, “Thừa Vũ à, cháu hãy nghe bà nói, Cẩm Ninh chính là vị hôn thê của cháu, năm xưa là chính miệng cháu cam kết trước mặt bà sẽ đối xử tốt với Cẩm Ninh, không lẽ bây giờ cháu lại nuốt lời?”

Lưu Thừa Vũ nghe Đào Diễm nói như vậy, lông mày nhíu chặt lại, lấy tay còn lại kéo tay của Đào Diễm ra, chau mày nói, “Đó là vì lúc đầu cháu tưởng vợ chưa cưới của mình là cô ấy, cho nên mới nói như vậy, bây giờ cô ấy đã không còn là vị hôn thê của cháu nữa!”

“Con bé chính là vị hôn thê của cháu!!!” Đào Diễm lớn tiếng nói, “Từ đầu tới cuối, vị hôn thê của cháu cũng chính là Cẩm Ninh, chẳng lẽ cháu quên rồi sao?”

Lưu Thừa Vũ cau mày, nhìn một thoáng về phía Đường Tịch, nín thở một cái rồi nói, “Vợ chưa cưới của cháu là con gái nhà họ Lâm, không phải là Tiêu Cẩm Ninh!”

Tiêu Cẩm Ninh nghe Lư Thừa Vũ nói như vậy, mọi tia hi vọng trong lòng đều vụt tắt, cô ta ngẩng đầu nhìn Lư Thừa Vũ, cười lạnh nói: “Anh cùng lắm cũng chỉ xem tôi đã hết giá trị lợi dụng, cho nên mới ném tôi đi như thứ phế phẩm, Lư Thừa Vũ, anh cho rằng sau khi vứt bỏ tôi, Tiêu Nhu sẽ đến với anh sao? Anh lầm rồi, cô ta sẽ mãi mãi không yêu anh và anh cũng mãi mãi không chiếm được trái tim cô ta đâu! Tôi nguyện rửa các người, các người vĩnh viễn sẽ không được ở bên nhau!”

Đường Tịch nghe Tiêu Cẩm Ninh nguyện rửa, đứng ở một bên, khóe miệng nhếch lên, bụng thầm nghĩ, [Cám ơn lời nguyện rửa của cô! Nó nhất định sẽ thành hiện thực!]

Nhưng cô đi lên đây không phải là để nghe bọn họ nguyện rửa lẫn nhau.

Đường Tịch tiến lên một bước, cầm lấy hai tờ báo cáo giám định gen trong tay Hề Lạc Hiền, rồi đi tới trên ghế sa lon và ngồi xuống, ngược mắt nhìn về phía Tiêu Cảnh, hỏi, “Anh ba, thời điểm em bị thương, anh đã báo cảnh sát chưa?”

Tiêu Cảnh gật đầu, nhìn Đường Tịch cười hiền hòa: “Ừ, anh đã báo cảnh sát, cảnh sát sẽ trực tiếp qua bệnh viện.”

Tiêu Cẩm Ninh vừa nghe đến hai chữ cảnh sát, sắc mặt liền thay đổi, hung dữ nhìn Đường Tịch, quát ầm lên, “Tiêu Nhu, cô dựa vào cái gì mà làm như vậy với tôi!”

“Địa vị!” Đường Tịch quét mắt nhìn Tiêu Cẩm Ninh, rồi nhìn vào Đào Diễm và Lâm Nhượng Chí, khóe miệng nhếch lên, âm lãnh nói: “Địa vị, giữa người bình thường và kẻ điên rồ không có chuyện gì để nói, mấy người điên rồ, xảo trá như vậy, cùng các người nói chuyện phải trái sẽ vĩnh viễn không thông, cho nên, tôi chỉ có thể ra hạ sách này.”

Đào Diễm quát mắt nhìn Đường Tịch, mắng: “Đồ xác xược, mẹ của cô là do tôi nuôi lớn, tôi giáo huấn thế nào, nó đều ngoan ngoãn làm theo, còn cô, sao cô dám... Cô có tin tôi kiện cô không?!”

“Đù rồi, muốn kiện cáo gì tôi luôn sẵn sàng đón tiếp!” Đường Tịch đứng lên, sắc mặt lạnh băng nhìn đám người Đào Diễm, nói, “Chẳng qua là tôi chưa muốn kiện các người, vậy mà chỉ vì không thể cãi lý lại được mà các người liền muốn kiện tôi ư, thật không biết xấu hổ, tôi đứng ở đây còn cảm thấy mất mặt thay đó!”

Lúc này có vài người mặc đồ cảnh sát đẩy cửa đi vào, bọn họ tới trước mặt Tiêu Cẩm Ninh, trầm giọng nói, “Cô Tiêu Cẩm Ninh, chúng tôi nghi ngờ cô có liên quan tới việc cố ý gây tổn thương trong vụ án, mời cô đi theo chúng tôi một chuyến!”

Tiêu Cẩm Ninh cuống quýt trốn sau lưng Đào Diễm, “Các anh chẳng qua cũng chỉ là hoài nghi, cũng không có chứng cứ, tại sao tôi phải đi với các anh chứ!”

Cảnh sát lấy ra một tờ giấy báo cáo, nhìn Tiêu Cẩm Ninh, lạnh lùng nói: “Xin cô phối hợp phá án, nếu không chúng tôi sẽ cưỡng ép cô đấy!”

Vừa dứt câu, có hai người tiến lên bắt giữ Tiêu Cẩm Ninh, Đào Diễm nhìn cảnh Tiêu Cẩm Ninh bị bắt đi, liền xông lên lôi họ ra, vừa kéo vừa nói, “Các anh làm gì vậy, mau buông ra, các anh không biết con bé là ai ư! Chính là đại minh tinh Tiêu Cẩm Ninh, các người không thể bắt nó đi!”

Vị cảnh sát mặt lạnh nhìn Đào Diễm, trầm giọng nói, “Thưa bà, tôi khuyên bà đừng ngăn cản chúng tôi, nếu không chúng tôi sẽ bắt giữ bà vì tội cản trở người thi hành công vụ.”

Đường Tịch đứng một bên nhìn, hơi nhú mày nói, “Các anh hãy bắt bà ta theo luôn và truy tố với tội danh cố ý gây thương tích, bà ta đã đẩy mẹ tôi ngã lầu, bây giờ mẹ tôi vẫn còn nằm hôn mê trong phòng bệnh, còn bà ta thì vẫn nhon nhon ở ngoài này, khoe khoang công ơn nuôi nấng mẹ tôi, nên bà ta đáng bị bỏ tù lắm!”

Đào Diễm nghe Đường Tịch nói như vậy, lớn tiếng mắng: “Tôi là mẹ nó, nuôi nó từ nhỏ đến lớn, chẳng lẽ tôi không được quyền chạm vào nó!”

“Chạm thì được, nhưng đánh đập, giết hại thì không được!” Đường Tịch hạ giọng nói, giọng nói lạnh lùng đến độ Đào Diễm nhất thời không biết làm sao phản bác.

Đường Tịch nhìn về phía cảnh sát nói, “Anh cảnh sát, bây giờ tôi còn muốn truy tố Đào Diễm cùng Lâm Nhượng Chí tội buôn bán trẻ em, mẹ của tôi, căn bản không phải là máu mủ của họ, tôi khẳng định hai người bọn họ chính là thủ phạm trong vụ bắt cóc trẻ em hơn 40 năm về trước!”

Lâm Nhượng Chí đứng ở một bên, nghe Đường Tịch nói như vậy, vội vàng lắc đầu phủ nhận: “Không phải, chúng tôi không có buôn bán trẻ em!”

Lúc này cửa phòng làm việc lại bị đẩy ra, một vị cảnh sát lớn tuổi đi vào, ông ấy vừa bước vào thì những người cảnh sát kia lập tức đứng thẳng người, nghiêng đón, “Cục trưởng Long, ngài đến rồi ư?”

Long cục trưởng nhìn họ gật đầu nhẹ rồi đi tới trước mặt Tiêu Cảnh, cười nói: “Cậu Tiêu Tam, phía trên đã thông báo, nói là nơi này có người cố ý giết người nhưng không thành, thật sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Châm chọc

Edit: Hoàng Đan

Chương 157: Châm chọc

Cục trưởng Long không phải là cục trưởng phân cục thành phố A, mà là tổng cục trưởng công an thành phố, nhưng không phải ai cũng biết điều này! Thật không nghĩ tới cục trưởng Long lại sẽ vì loại người này mà xuất hiện ở đây!

Tiêu Cảnh cũng không nghĩ tới việc Long cục trưởng lại đích thân xuất hiện ở nơi này, nhưng anh có thể khẳng định, đây không phải do cha của mình làm. Không phải cha đứng sau, vậy thì rốt cuộc ai làm, thật khó có thể tưởng tượng được.

Tiêu Cảnh đưa tay ra ngó ý muốn bắt tay cục trưởng, khách khí nói, “Làm phiền Long cục trưởng!” và chỉ Đào Diễm nói: “Đây là người bị tình nghi, chúng tôi sẵn sàng giao cho ngài, nếu như Long cục trưởng có gì muốn biết, có thể trực tiếp gọi điện thoại liên lạc tôi, hoặc là trực tiếp phái người đến bệnh viện, tôi sẽ tiếp đón đàng hoàng.”

Cục trưởng đáp một tiếng, nhìn chung quanh, cuối cùng đưa mắt nhìn Tiêu Hoàng Nghi, hỏi: “Xin hỏi tôi có thể đến thăm người bị hại xem thế nào không?”

Đường Tịch nhú mày, mọi người cũng biểu lộ gương mặt khó hiểu, Long cục trưởng cười một tiếng nói: “Tôi muốn nhìn người bị hại một chút, để cân nhắc xử lý vụ án này như thế nào!”

Đường Tịch gạt đầu ra dấu cho Tiêu Hoàng Nghi, ông liền dẫn cục trưởng Long đi ra ngoài, trong chốc lát đã trở lại, trực tiếp giao nhiệm vụ cho cấp dưới đang đứng chờ sau lưng, trầm giọng nói: “Mang bà ta đến phòng thẩm vấn!” nói xong liền rời đi, cảnh sát phân khu thấy Long cục trưởng đã cho người đem Đào Diễm đi, cuống quýt kêu người cùng tay Tiêu Cẩm Ninh lại, đuổi theo phía sau.

Tiêu Cẩm Ninh bị hai cảnh sát viên đẩy đi ra ngoài, cô ta không cam lòng quay đầu nhìn Đường Tịch, ánh mắt thâm độc: “Tiêu Nhu, cô cho rằng cô bắt nhốt được tôi mọi thứ sẽ tốt hơn sao? Đề tôi cho cô biết, chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra!”

Đường Tịch cảm thấy Tiêu Cẩm Ninh có chút điên cuồng, khoe miệng khẽ cười, khoanh tay lại, khoan thai đi tới trước mặt Tiêu Cẩm Ninh, ánh mắt lóe lên một ánh sáng lạnh lẽo, khoe miệng lộ ra một đường cong lạnh đậm, nhướn mày nói, “Tôi chỉ mới tặng cô một món quà nho nhỏ thôi, vậy mà cô đã không chịu nổi? Nếu lần sau có món quà lớn hơn, cô sẽ thành ra sao đây?!”

“Tiêu Nhu!” Tiêu Cẩm Ninh dù bị hai cảnh sát viên giữ chặt, nhưng cô ta vẫn liều mạng xông vào Đường Tịch, trừng mắt to nhìn Đường Tịch, hét điên cuồng: “Cô có ý thật sao? Cô từ đầu tới cuối đều là có ý! Cô chính là muốn báo thù tôi sao?”

”Đúng, tôi vẫn luôn có ý!” Đường Tịch cười khẩy, lạnh nhạt nhìn Tiêu Cẩm Ninh đang điên cuồng nói: “Trong khoảng thời gian dưỡng bệnh ở bệnh viện, tôi chợt nhận ra, nếu người khác không trừng phạt được các người, vậy thì tôi phải đích thân tới trừng phạt các người, người khác không xử được, nhưng tôi sẽ làm được!”

Tiêu Cẩm Ninh khiếp sợ ngẩng đầu nhìn Đường Tịch, Đường Tịch vẫn dáng đứng khoan thai, bình tĩnh nhìn Tiêu Cẩm Ninh, nói: “Đi qua 23 năm, có thể thân mày vẫn đã bên cạnh cô trong suốt thời gian đó, nhưng bây giờ vận số cô đã hết, cho dù người thật lòng muốn giúp cô thì cũng không còn khả năng nữa, thật tò mò không biết ai sẽ phí hết sức khí giúp cô đây?”

Tiêu Cẩm Ninh theo bản năng nhìn về phía Lưu Thừa Vũ, nhưng căn bản thì Lưu Thừa Vũ không dám xia đến mình mà đang chăm chăm nhìn Đường Tịch, cô ta hít một hơi thật sâu, nhìn Đường Tịch cười nhạt một tiếng, “Coi như tôi xui xẻo không có người giúp đỡ, cô bây giờ có thể đắc chí, nhưng sẽ không được lâu đâu, tôi sẽ chờ cái ngày mà mọi người xa lánh, ruồng bỏ cô!”

Đường Tịch hơi nhướn mày, nhìn Tiêu Cẩm Ninh, cười lạnh một tiếng, “Vậy thì cô hãy chờ đến khi mục xương nhé, vì ngày hôm đó mãi mãi sẽ không tới!”

Sau khi Tiêu Cẩm Ninh bị mang đi, Đường Tịch mới xoay người nhìn lấy từ đầu tới cuối Lâm Nhượng Chí, nói, “Ông Lâm, chẳng lẽ ông không có gì muốn nói sao?”

Lâm Nhượng Chí đưa ánh mắt đục ngầu nhìn về phía Đường Tịch, do dự hồi lâu mới nói, “Cô Tiêu, tôi biết bà ngoại cô cùng Cẩm Ninh đều làm rất nhiều việc có lỗi với mẹ con cô, nhưng theo tôi cô chỉ cần hù dọa họ một chút là đủ rồi!”

Đường Tịch thâm trầm nhìn lấy Lâm Nhượng Chí, hơi nhú mày, mặt lộ vẻ không hiểu, hỏi, “Tôi làm gì để ông Lâm hiểu lầm sao?”

Lâm Nhượng Chí mờ mịt ngược mắt nhìn lấy Đường Tịch, trong ánh mắt Đường Tịch tỏa ra sự lạnh lẽo, cô lạnh đậm nói, “Tất cả những gì tôi mới vừa làm giống đùa giỡn lắm sao? Ông Lâm, bây giờ tôi cho ông hai lựa chọn, một là nói cho tôi biết tất cả mọi chuyện xảy ra năm đó, hai là ông cũng chờ bị truy tố rồi người một nhà cùng nhau đoàn tụ trong tù!”

Đường Tịch nghiêng đầu nhìn Tiêu Cảnh, mặt không cảm xúc, nói: “Tôi nhớ vợ chồng Lâm Nhược Chí còn có một đứa con gái hơn kém mẹ tôi gần hai tuổi, gọi là Lâm Giáo, các anh mau cho người đi tìm, tôi nghi ngờ người đó và đứa trẻ sơ sinh 23 năm trước có liên hệ rất lớn!”

Lâm Nhược Chí trông luống cuống, hoảng hốt tiến lên kéo Đường Tịch lại, vội vàng nói, “Chuyện này và chuyện đó không có quan hệ, đây đều là lỗi của vợ chồng ta, là ta cùng bà ấy trộm mẹ cô, còn chuyện cô của cháu không có bất cứ quan hệ nào!”

“Tôi không nói tới chuyện năm đó hai người trộm đi mẹ tôi cùng Lâm Giáo có quan hệ, tôi muốn nói là hai mươi ba năm trước, chuyện tôi tại thành phố W đã bị người ta đánh tráo và chuyện này có quan hệ, cho nên ông cũng không cần sốt ruột đâu!”

Tiêu Cảnh khiếp sợ nhìn Đường Tịch, hần nuốt khan nước miếng rồi quay sang nhìn Tiêu Sái, hai anh em đều nhận thấy sự sợ hãi trong mắt của đối phương. Họ không tưởng tượng được rằng đứa em gái lại đáng sợ như vậy.

Bây giờ là sắp đến phiên nó tìm bọn họ để gây sự rồi sao?

Chẳng lẽ trong lúc này, bọn họ còn cất giấu thân thể bí ẩn sao?

Hy vọng là bọn họ không nghĩ như vậy!

Lưu Thừa Vũ cùng Hề Lạc Hiền cũng không kịp phản ứng trước những chuyện xảy ra, bọn họ chỉ biết nhìn Đường Tịch; cảm thấy có chút khó hiểu, Hề Lạc Hiền lên tiếng: “Tiêu Nhu, con có thể nói cho cô biết chuyện gì xảy ra không?”

Đường Tịch lắc đầu: “Trước mắt, con cũng không biết rõ sự tình là chuyện gì, chẳng qua là dựa vào phản ứng của vợ chồng nhà Lâm để củng cố sự chính xác trong suy luận của mình!”

Nói xong cô không nhìn Hề Lạc Hiền, xoay người nhìn về phía Tiêu Sái, mím môi nói, “Anh hai, anh hãy làm một bài báo cáo cận kề về Lâm Giáo đưa cho em!”

Tiêu Sái gật đầu, xoay người đi gọi điện thoại.

Lưu Thừa Vũ không hiểu, hỏi: “Bây giờ chỉ vì một chút xúy suy luận mà em tính tra án sao?”

Tra án? Đường Tịch nhún mày, cô cũng không có tâm trạng gì mà đi tra án, cô chỉ là muốn làm rõ ràng mẹ con Tiêu Nhu đã phải trải qua những gì thôi.

“Không, tôi không phải là muốn tra án, tôi chỉ là muốn biết rõ ràng chân tướng sự tình, tôi không muốn để cho mẹ tôi cả đời sống trong mưu kế của người khác!”

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Nói chuyện điện thoại

Edit: Hoàng Đan

Chương 158: Nói chuyện điện thoại

Tiêu Diễn cùng Tiêu Hoàng Nghị cùng đứng ở nơi đó đều không nói gì, chẳng qua là khi nhìn Đường Tịch, trong đầu Tiêu Hoàng Nghị đều là bộ dạng rụt rè của Tiêu Nhu ngày đầu tiên về đến nhà.

Cô lúc này, thật sự không giống là con gái mình, cô vừa xuất hiện, liền đem toàn bộ cục diện đảo lộn. Vốn là bọn họ ở trên hành lang bệnh viện tranh luận ko nghi với Tiêu Nhu. Sau đó, xuất hiện thêm hai lão già khốc lóc om sòm, lại phải đưa vào tay bọn họ mấy triệu làm phí sinh hoạt, hoặc là đền bù cho Tiêu Cẩm Ninh phí tổn thất tinh thần.

Nhưng sau đó, cô xuất hiện, không cần tốn bao nhiêu khí lực, thậm chí chỉ cần mấy câu nói liền vạch trần chân tướng sự việc mấy chục năm trước. Tiêu Nhu đã phải cố gắng chịu đựng mấy chục năm qua, nhưng lại không phải là con gái của hai người hèn hạ kia. Bao nhiêu năm không nghi ngờ gì nhưng nay được câu nói của con gái mình làm sáng tỏ.

Sau đó lại dùng mấy câu nói, liền đem Tiêu Cẩm Ninh cùng bà ngoại gây chuyện kia đưa đến cục cảnh sát. Thậm chí cũng không cần đi đến cục cảnh sát làm ghi chép, bọn họ cứ như vậy bị mang đi.

Bây giờ, bản thân lại muốn tự mình điều tra ra chân tướng việc năm đó mình bị ôm nhầm đi. Đúng vậy, trên đời không có trùng hợp nhiều như vậy, làm gì

có chuyện không cần thận liên đem hài tử ôm sai. Trừ phi là có người trăm phương ngàn kế muốn hoán đổi hai đứa bé, nếu không bệnh viện đâu dễ dàng để mắc sai lầm đâu!

Nghĩ đến khả năng nào đó, Tiêu Hoàng Nghị tiến lên hai bước, đứng ở trước mặt Đường Tịch, thấp thỏm hỏi, "Tiêu Nhu, ý con là nói, năm đó là có người cố ý ôm con đi sao? Mục đích là để cho Tiêu Cẩm Ninh tới Tiêu gia hưởng phúc?"

Đường Tịch nhìn Tiêu Hoàng Nghị, nhú mày, lời nói thật giống là một người thân, người này rốt cuộc cũng thông minh lên một chút, nhưng là cuối cùng cô cũng chẳng nói gì, chỉ nhún nhát gật đầu, ừ một tiếng, "Không sai, đây chính là lí do con phải tìm được Lâm Giảo."

Ngay đúng lúc này, bỗng nhiên một tiếng chuông vang lên, Lâm Nhượng Chí nghe được tiếng chuông, cả người giật mình, nhanh chóng lấy điện thoại ra, Đường Tịch nhìn về phía Tiêu Diễn, đang đứng cách Lâm Nhượng Chí gần nhất, "Cướp điện thoại!"

Tiêu Diễn ngay tại lúc Đường Tịch nói ra, liền trong nháy mắt làm ra hành động. Anh đoạt lấy điện thoại di động của Lâm Nhượng Chí, Đường Tịch hỏi, "Là ai?"

"Con gái, chắc là Lâm Giảo!" thanh âm của Tiêu Diễn không có chút tình cảm nào. Đối với tiêu di này, một chút hảo cảm anh cũng không có, thích đánh bài bạc, không làm việc, lúc trước bọn họ khi về nhà còn có thể thấy co ta đối với cha mình 'Lấy lòng'.

Đường Tịch ừ một tiếng, để cho Tiêu Sái mang Lâm Nhượng Chí đi ra ngoài, mới để cho Tiêu Diễn nghe điện thoại, điện thoại vừa kết nối được liền truyền tới âm thanh Lâm Giảo không nhịn được, "Ba, mọi người đang làm gì thế, sao mãi không nghe điện thoại?"

"Sự tình thế nào rồi? Bọn họ có đồng ý cho Cẩm Ninh tiền không? Định cho bao nhiêu?"

"Bọn họ hại Cẩm Ninh thâm như vậy, các người nhất định không thể mềm lòng, nếu như bọn họ nói không, các người liền nhẫn nại không đi, con không tin họ dám đem các người đuổi ra ngoài. Ba có nghe con nói không?"

Đường Tịch mím môi rồi lấy điện thoại di động, trầm thấp ừ một tiếng. Lâm Giảo nghe được bên này trả lời, lại nói, "Còn có, nếu như bọn họ thực sự đem các người đuổi ra ngoài, hai người liền đi báo cảnh sát, nói Lâm Như giả cho người có tiền nên không thêm quan tâm, xem bọn hắn sợ hay không. Người có tiền đều sợ điện. Các người nhẫn nại thêm mấy ngày, tiền liền không đến tay được sao?"

Đường Tịch lại ừ một tiếng, bên kia Lâm Giảo hài lòng cười, "Được rồi được rồi, không nói nữa, con bên này còn có chút chuyện, các người hảo hảo tại thành phố A đợi a, nếu như Lâm Như không muốn đưa tiền, các người cứ dùng biện pháp cũ là tốt nha, tắt đây."

Đường Tịch nghe được đối phương cúp điện thoại, đem hít một hơi thật sâu, ném điện thoại di động cho Tiêu Cảnh, "Xác định vị trí!"

Hề Lạc Hiền một mực nghe điện thoại quả thật đã bị chọc giận, bà không thể tin được, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Trời!! Trên thế giới sao lại có thể có thứ người như vậy! Bọn họ làm bao nhiêu chuyện xấu đối với Tiểu Như, bây giờ còn nghĩ muốn lừa gạt tiểu Như sao! Thật là không biết xấu hổ!"

Đường Tịch cười một tiếng, ánh mắt lạnh đậm thờ ơ. Cô nhìn điện thoại di động, ngoắc ngoắc khóe miệng, "Không việc gì, cái này con đã ghi âm, về sau lên tòa, có thể làm chứng có bọn họ vợ vét tài sản Tiêu gia."

Nhìn đồng hồ nói, "Thời gian cũng không còn sớm, mọi người về nghỉ ngơi trước đi." nhìn Tiêu Cảnh một cái, "Tam ca, làm phiền anh tìm người thu xếp cho Lâm lão, đừng cho ông ta gọi điện cho ai cũng đừng phải chịu khổ."

Tiêu Cảnh ừ một tiếng, nhìn cô, "Không quay về?"

Đường Tịch gật đầu, quay đầu nhìn Tiêu Diễn cùng Tiêu Hoàng Nghị một cái, hé miệng nói, "Công ty nhất định còn có chuyện chờ mọi người xử lý, tắt cả xử lý chuyện của mình đi, còn lại để em giải quyết."

Tiêu Hoàng Nghị nhìn Tiêu Diễn một cái, "Con trở về công ty xử lý chuyện của công ty đi, cha cùng em con ở chỗ này chờ mẹ con tỉnh lại."

Tiêu Diễn nhìn Đường Tịch một cái, gật đầu rồi đi.

Đoàn người xuống lầu, Tiêu Sái cùng Tiêu Cảnh mang theo Lâm Nhượng Chí rồi đi, Tiêu Diễn cũng đi công ty, Lưu Thừa Vũ cùng Hề Lạc Hiền đi theo Tiêu Hoàng Nghị cùng Đường Tịch xuống lầu vào khu phòng bệnh VIP.

Mấy người ngồi ở trên hành lang, Hề Lạc Hiền vẫn nhìn Đường Tịch, một hồi lâu mới lên tiếng, "Con và Tiểu Nhu trong miêu tả của mẹ con rất khác nhau, nhưng lại giống trong tưởng tượng của di như đúc. Tiểu Như và con lúc còn trẻ tính khí như thế, cái gì đều giống nhau, chẳng qua là con thông minh hơn."

Đường Tịch nhú mày, cười một tiếng với Hề Lạc Hiền "Thật sao? Cảm ơn."

Lưu Thừa Vũ ở một bên nhìn Đường Tịch, trong mắt tất cả đều là nhu tình, hần nhẹ nói nói, "Tiểu Nhu vẫn luôn thông minh, đẹp đẽ. Con còn nhớ lần đầu tiên gặp Tiểu Nhu, em chính là như vậy hào quang đoạt người, bất kể là ở địa phương nào. Trong đám người đó, nổi bật nhất chắc chắn là em rồi!"

Đường Tịch nhú mày, cũng không nói lời nào. Tiêu Hoàng Nghị ngồi một bên nghe được Lưu Thừa Vũ ủng hộ Đường Tịch, trong lòng lại có định đoạt. Lúc trước Lưu Thừa Vũ mặc dù đối với Tiêu Cẩm Ninh tốt, nhưng cũng không lấy lòng như bây giờ!

Nhưng bây giờ cũng không phải là thời điểm thảo luận. Tiêu Hoảng Nghi nhìn về phía Đường Tịch, suy nghĩ một chút, trầm giọng hỏi, “Những người đó con định xử lý như thế nào?”

Đường Tịch nhú mày nhìn Tiêu Hoảng Nghi, Tiêu Hoảng Nghi nói tiếp, “Nếu như Đào Diễm cùng Lâm Nhựt Chí thật sự là thủ phạm năm đó, đã đem con cùng Tiêu Cẩm Ninh trao đổi, con định xử lý như thế nào?”

Đường Tịch buồn cười nhìn Tiêu Hoảng Nghi, nhếch miệng lên tạo thành một đường cong giễu cợt, “Cái này không phải là con nên hỏi Tiêu chủ tịch sao? Người bọn họ hoán đổi là con gái của ba, giờ định xử lý như thế nào? Muốn đối với bọn họ cảm tạ ân đức sao?”

Tiêu Hoảng Nghi bị Đường Tịch hỏi ngược lại, trong nhất thời có chút lúng túng. Nhưng là ông biết Tiêu Nhu nói vậy cũng không phải lỗi của cô, bởi vì chuyện cô bị đánh tráo, quả thực là lỗi của những cha mẹ như bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Ngạo Kiều Nữ Thần Nghịch Tập Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.